

B/1133

HEVES- ÉS A VOLT KÜLSŐ-SZOLNOK

EGYESÜLT VÁRMEGYÉK

NEMES CSALÁDJAI

IRTA

ÉS HEVESVÁRMEGYE TÁMOGATÁSÁVAL KIADJA

OROSZ ERNŐ

HEVESVÁRMEGYE LEVÉLTÁRNOKA

EGER

AZ EGRI NYOMDA-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMÁSA

1906

ELŐSZÓ.

Még csak félszázaddal ezelőtt is oly társadalmi osztály uralta országunkat, melyre sok kiváltság és jog, de egyúttal azon súlyos és magasztos kötelesség is hármlott, hogy minden időben vérével és vagyonával áldozzék a haza oltárán s ezt a tatár, török hordák pusztításai, az osztrák politika beolvasztó törekvései daczára is egy évezreden át megtartsa a késő unokák számára.

Ez az osztály volt — a magyar nemesség. Ma már megszűntek kiváltságai, mert a haladó kor szellemétől, a szabadságszeretettől áthatva, önmaga mondott le róluk, de nem szűnt meg a kegyelet, melylyel az elődök iránt a hálás utókor viseltetik. S ez nem is fog megszűnni soha, mert a magyar embernek legsajátosabb erénye nem annyira a párját ritkító — vendégszeretet az élők iránt, mint inkább a legmélysebbebb, legbensőbb — kegyelet a halottak iránt.

Emlékezzünk régiekről! E sokat szenvedett nemzetnek mindig volt elég oka reá, hogy a mult emlékeit híven ápolgassa, annál több oka lehet reá válságos időben, a balsors csapásai közepette.

Emlékezzünk tehát a régi nemes családokról, mert ezek eredetét, szereplését kutatni annyit tesz, mint a nemzet történelmi multjával foglalkozni. Hiszen ezeréves fennállásunk minden mozzanatában ők — ezen családok kimagasló alakjai — voltak a vezérlő tényezők, a ki tehát ezek valamelyikében saját vérbeli őst ismeri fel, jogos hazafiui büszkeséggel idézheti fel emlékét.

Nekik szentelem én is e szerény könyvet, mely a hivatásbeli kötelesség teljesítésének jegyében lát napvilágot s mely — a rendelkezésemre állott egyéb kútfőkön kívül — a vármegyei levéltár családtörténeti anyagát teljesen felöleli.

Az adatgyűjtéssel önmagamnak tartoztam, hivatalos állásomnak adóztam. Meg kellett ugyanis ismernem lehetőleg alaposan a vármegye összes családjait, hogy eredetüket, összeköttetéseiket illetőleg tisztán láthassak. Mert eddig az anyag szétszórtsága miatt nem alkothattam világos képet róluk.

Hiszen ha valaki csak egy futólagos pillantást vet könyvembe, nevezetesen az idézett levéltári jelzetekbe, látni fogja, hogy még az egy és ugyanazon családot érdeklő adatokat is úgyszólván szemenként kellett a különböző évi — egyéb közigazgatási iratok közé sorozott — oklevelekből és jegyzőkönyvekből összeszededgetnem, csoportosítanom. Ez a csoportosítás pedig különösen oly elterjedt nevű családokra vonatkozólag, mint pl. Kis, Kovács, Nagy, Szabó stb., rendkívüli gondosságot igényelt, főleg ha meggondoljuk, hogy a nemességi igazolásoknál a családazonosságot

legbiztosabban megállapító címerlevélre vagy adománylevélre nem mindig történt hivatkozás, hanem néha csupán a jogszerző gyakorlat képezte azok alapját.

Ezt a több évig tartó fárasztó kutatást azonban csak félmunkának kellett tekintenem s ha kitűzött célomnak teljesen meg akartam felelni, szükségessé vált az is, hogy az így összegyűjtött nyers anyagot rendszerbe foglaljam, gyakorlati irányban feldolgozzam, közrebocsássam, ezáltal a szaktudományoknak, az érdekelt családoknak némileg szolgálatjára legyek, a vármegyei levéltárban való minden ilyen irányú kutatást pedig a jövőben necsak önmagamra, hanem egyáltalán mindenkire nézve merőben fölöslegessé tegyem.

Heves- és a volt Külső-Szolnok egyesített vármegyék levéltára rendszeresen a XVII. század közepétől kezdődik. Irataink vannak ugyan — bár csekély számban — a század első feléről is, legrégebb jegyzőkönyvünk azonban az 1653. évből való.

A vármegyei levéltár nyújtotta anyagból alig kerülhette ki figyelmemet valami, mert nem indultam mutatók vagy egyéb segédkönyvek nyomán, hanem az összes iratokat egyenként átnéztem, az összes jegyzőkönyveket átlapoztam.

A családok eredetét, nemességét illetőleg súlyt helyeztem a címeres nemeslevelek vagy adománylevelek pontos keletére, kihirdetésük helyére, azok hollétére, a megnevesített vagy adományt nyert egyének teljes felsorolására.

Kiinduló pontul rendesen a címerlevelet vagy adománylevelet vettem, bár tudnom kellett, hogy sok család becsvágyát, talán jogosan, nem elégíti ki — az armalis. Nekem azonban ehhez kellett alkalmazkodnom, mert a vármegye hatósága is leg többnyire ezt vette alapul.

A különböző korbeli kihirdetésekre, igazolásokra vonatkozó iratokon, jegyzőkönyvi bejegyzéseken kívül felhasználtam még a birtokos nemesség 1699. évi összeírását (1699. évi 390—405. jkl.) s a címeres nemesség megvizsgálására 1724. évben kiküldött bizottság jegyzőkönyveit. Ez utóbbi, melynek eredetije a m. kir. országos levéltárban, fogalmazványa vármegyénk levéltárában van, azért bír különös fontossággal, mert a XVII. század első felében, vagy még előbb, hirdetett több oly nemeslevéllel ismertet meg bennünket, melyekről egyébként nem szerezhettünk volna tudomást.

A leszármazásra nem kevesebb gondot fordítottam. A hol csak lehetett, feltüntettem a fokozatos kapcsolatot a nemességszerzőkkel, a származási dátumokat, a lakóhelyet és pedig az egyik megyéből a másikba történt átköltözés esetén úgy az előbbit, mint az utóbbit.

A családfák összeállításában nem elégedtem meg a szorosan vett nemesi iratokkal és jegyzőkönyvekkel, hanem felkutattam a polgári pereket s ezekből is minden hitelt érdemlő genealogiai adatot feldolgoztam.

Minthogy nagyon kellett törekednem a kifejezések rövidségére, azért tisztelettel kérem az olvasót, ne ütközzék meg rajta, ha pl. e hosszú mondat helyett: Jánosnak fia volt József, ezen Józsefnek fia volt István, ezen Istvánnak fiai pedig voltak Péter és Pál, egyszerűen csak ezt írom: János fia József fia István fiai Péter és Pál.

A címerek leírásában is kerültem minden szószaporítást, fölösleges körülírást. Így nem tartottam szükségesnek külön megemlíteni: ha a pajzs egyenesen álló; ha a címeralak heraldikai értelemben jobbra fordult és természetes színében (oroszlán, griff=arany, egyszarvú=ezüst, galamb=fehér, holló, sas=fekete stb.) vagy sablonos helyzetében ábrázoltatik; ha a sisak rostélyá nyílt.

Sorrend szerint először a pajzs színét, a benne levő alakot, azután a sisakdiszt, végre a sisaktakarókat (foszlányokat) írom le és pedig előbb a jobboldali, azután a baloldali két szint.

A címereket azonban rendszerint csak az esetben ismertetem, ha azok királyi, fejedelmi adományozásból vagy felsőbb hatóság igazolta jogszerző gyakorlatból kétségtelenül megállapíthatók. Egyébként a címerleírást mellőzöm egyrészt azért, mert nincs jogomban a család címerét akár festményekből, akár pecsétekből meghatározni, másrészt pedig azért, mert tapasztaltam, hogy azok felette megbízhatatlanok.

A heraldikusok bizonyára hibáztatni fogják ezen eljárásomat. Hogy tehát nekik is tegyek némi szolgálatot, a vármegyei levéltárban levő pecsétlenyomatokat — rendszeres kutatás alapján — jegyzékbe vettem, a levéltári jelzetek feltüntetése mellett pontos betűsoros mutatóba foglaltam.

Függelékül a vármegyei tisztviselők névsorát, az 1754/55. évi nemesi összeírást s a levéltárban található címeres pecsétlenyomatok jegyzékét közlöm.

A tisztviselők névsorát az 1653—1848. évi vármegyei jegyzőkönyvekből jegyezgettem ki és állítottam össze, a korábbi adatokat pedig oklevelekből, a m. kir. orsz. levéltárban levő, a XVI. század közepéről való, dicalis összeírásokból s a különféle okmánytárakból merítettem.

A gyakorlati értékkel bíró 1754/5. évi országos nemesi összeírást boldogult Illéssy János dr. már megismertette a szakirodalommal s rámutatott általánosságban fogyatékoságaira is.

Hogy ezen összeírásnak a kettős vármegye nemességére vonatkozó részével én újból foglalkozom, abban leli magyarázatát, hogy két lényeges alkatrészszel: a nemesi jogcímmel és a lakóhellyel kibővítve hozom azt a nyilvánosság elé. A lakóhelyet azonban — sajnos — nem mindenütt sikerült egykorú adatokból kétségtelenül megállapítanom.

Főhibája ez összeírásnak a hézagosság. Hogy egyebet ne is említsek, az egi nemesek közül egyetlen egyet sem találunk benne, holott egykorú hiteles adatok szerint ez időtájban a következő nemes családok éltek a vármegye székvárosában: Bartha, Bónár, Boros, Bóta, Bozsik, Buocz, Csák, Csomortányi, Czvetkovics, Deme-ter, Elek, Fándl, Farkas, Ferenczfi, Fodor, Genge, Havas, Holló, Hotta, Koller, Kormos, Kovács, Lapos, Liptay, Liszka, Loffay, Lukács, Miller, Nagy, Nyitray, Országh, Ötvös, Remenyik, Szabó, Szappanos, Tordai, Turcsányi, Ulrich, Vasalicz, Verbay, Zizeki. (1756. év. 54. sz.)

A későbbi nemesi összeírásoknak a nemesség tényének megállapítására már nincsen elegendő jelentőségük, mert ezekbe már nemcsak a kétségtelen nemeseket, hanem az egyházi személyeket s az úgynevezett tisztségbelieket (honoratior) is felvették.

A függelék harmadik részét a pecsétlenyomatokról általam készített betűsoros mutató, illetőleg ennek csupán névjegyzéke képezi. A levéltári jelzetek feltüntetését rövidség okából kénytelen voltam elhagyni. Ezen jegyzékben azonban már oly családok neveit is találjuk, melyek nem szerepeltek vármegyénkben, sőt bizonyára olyanokét is, melyek egyáltalán nem is voltak talán nemesek.

A családnevek felsorolásában szoros betűsört tartottam, de célszerűségi szempontból nem a sokféle változásnak alávetett írásmód, hanem a kiejtés, a hangzás sorrendje szerint állapítottam azt meg.

Végül még egy megjegyzést! A XVIII. század végétől kezdődőleg a törvényhatóságok kötelesek voltak a levéltáraikban elhelyezett vagy elhelyezendő eredeti armalisokról a helytartótanácshoz időnként jelentést tenni, a helytartótanács pedig az elhelyezés tényét és helyét körlevélben tudatta a vármegyékkel s ekként alkalmat szolgáltatott az egyes családoknak arra, hogy esetleges jogigényeiket érvényesíthessék. Mintegy 500 eredeti címeres nemeslevél holléte iránt nyújtanak tájékozást ezek a

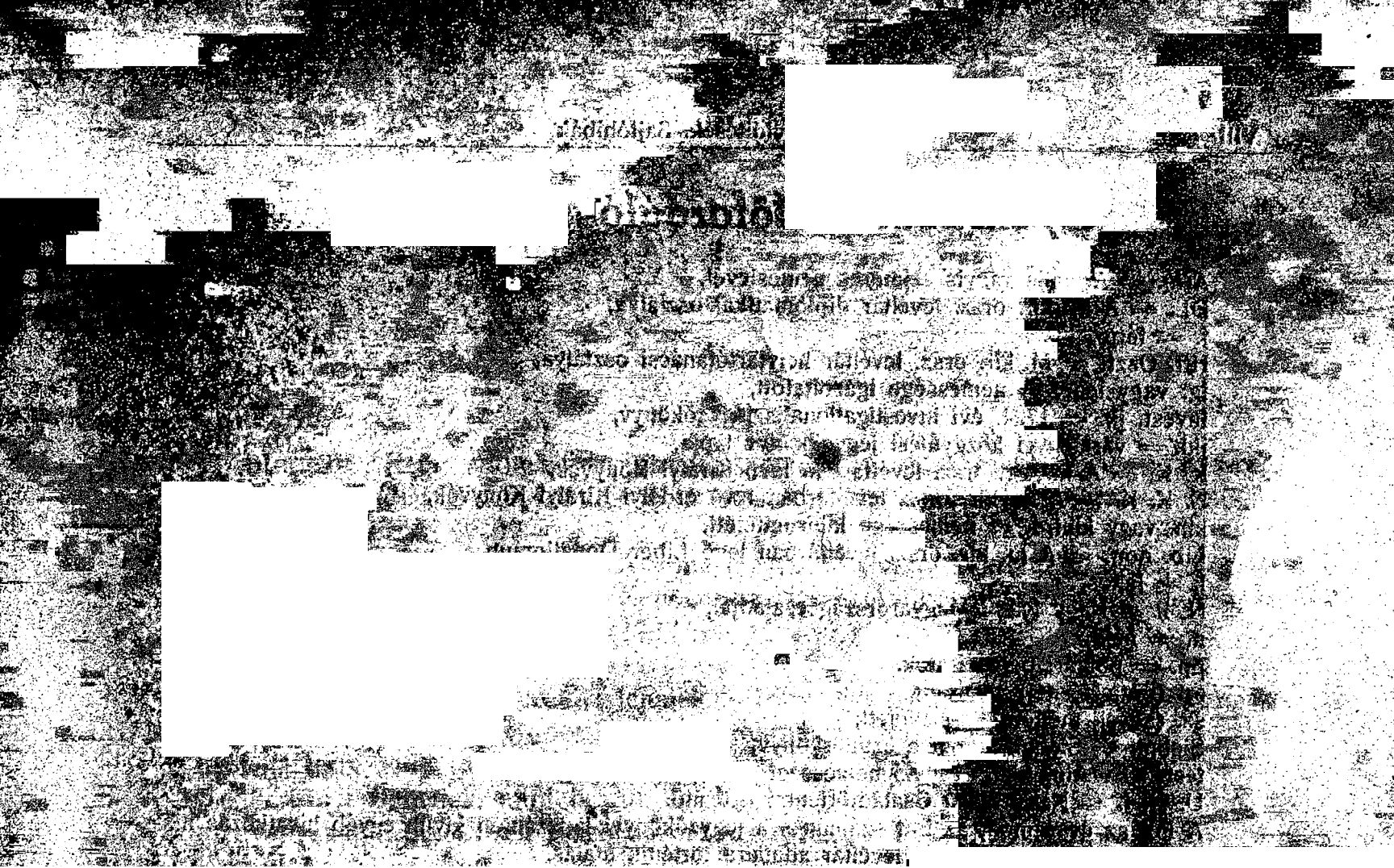
köröző levelek, melyek adatait kutatásaim folyamán szintén feldolgoztam s a róluk készített betűsoros jegyzéket, mivel a hevesi családokról írt munkám keretébe be nem illeszthettem, közlés végett a Turul t. szerkesztőségének küldöttem meg.

Művem gyarlóságaiért úgy az érdekelt családok, mint a szakférfiak szives elnézését kérem.

Hevesvármegye mélyen tisztelt közönségének pedig e helyütt is hálás köszönetemet fejezem ki, hogy kegyes támogatásával és áldozatkészségével e könyv megjelenését elősegítette.

Egerben, 1906. évi márczius hó 15. napján.

OROSZ ERNŐ.

Gyakrabban előforduló rövidítések.

Arm. = Armalis vagyis címeres nemeslevél,
 DL. = A m. kir. orsz. levéltár diplomatikai osztálya,
 f. = férje,
 Htt. Oszt. = M. kir. orsz. levéltár helytartótanácsi osztálya,
 ig. vagy igaz. = nemessége igazoltatott,
 invest. jk. = 1724. évi investigationalis jegyzőkönyv,
 jkl. = vármegyei közgyűlési jegyzőkönyv lapja,
 K. K. = A m. kir. orsz. levéltárban levő Királyi Könyvek,
 E. K. K. = A m. kir. orsz. levéltárban levő erdélyi Királyi Könyvek,
 kih. vagy kihird. = nemessége kihirdetett,
 Lib. don. = A m. kir. orsz. levéltárban levő Liber Donationum,
 l. = lakos,
 N. I. = Nagy Iván: Magyarország családjai,
 n. = neje,
 pp. = polgári peres iratok,
 sz. (iratjelzésnél) = szám,
 sz. (nevek mellett) = született,
 Siebm. = Siebmacher-féle címerkönyv,
 test. = testimonialis vagyis nemességi bizonyáglevél,
 U. N. I. = Nagy Iván: Családtörténeti Értesítő.

A hol az évszámon, az irat számán s a jegyzőkönyvi lapszámon kívül egyéb hivatkozás nincsen, ott mindenütt a vármegyei levéltár adataira történik utalás.

Sajtóhibák.

40. oldalon a Beökönyi családnál az 1. sorban Najmajer Ignác helyett: Najmajer Ferencz olvasandó.

41. oldalon a Brezányi családnál a 2. sorban Miklós fia Dániel, fia János helyett: Miklós fia Dániel fia János olvasandó, vagyis Dániel szó után a vessző elhagyandó.

59. oldalon alúlról 3. sorban ágzata helyett: ágazata olvasandó.

76. oldalon a második Erdős családnál a 3. sorban az „adományozott” szó után pont helyett vessző alkalmazandó.

124. oldalon az Ivády család táblázatán az 1728. évben született Gergely Gergelynek és Gál Ilonának fia, nem pedig unokája volt s így a közbeeső Gergely onnan törlendő.

226. oldalon a Paulovics családfa élén levő Pálnak Györgytől való unokája nem „András”, hanem „János” volt.

235. oldalon a Póka családfa utolsó ízén levő Györgynek, a ki az egri érsekuradalmi jószágigazgatónak titkára, neje nem „Csurda Nelly”, hanem „Czurda Nelly”.

317. oldalon a Vratarics családfán az 1869-ben született Gyula neje nem „szigethi Búzáth Sára”, hanem „szigethi Búzáth Anna”.

A.

Ablonczy. Régi adományos birtokos család a gömörmezei Alsó-Szuháról. István átányi, Boldizsár czeglédi lakosok Gömörmegyétől 1754-ben nemesi bizonyítványt nyernek. (1754. év 62 sz.)

Abrahám másk. **Bagossy.** A biharmegyei Bagosról származik, innen maradt rajta a Bagossy név. 1747. évben Kenderesen lakik András fia Pál, kinek nemesi voltáról egyetlen tanu tanuskodik. (1747. év 112. sz.)

Ackomer lásd Akkomer.

Ács. Báthory Gábor erdélyi fejedelem 1609. évi május 4-én Ács Benedek és Mihály részére nemeslevelet adott, melyet Biharmegye hirdetett s melynek másolatát ma is feltaláljuk azon megye levéltárában. Benedektől származott Ferencz, ettől Benedek, ettől ismét Benedek, ettől István és Mihály tiszsaörsi lakosok, kik Biharmegye bizonyítványával 1750. évben igazolják nemességüket. (1749. év 105. sz. 1750. év 515. jkl.)

Czímerét a Siebmacher-féle címerkönyv is közli.

Ács. Ács Gergely, fia István, fivére Mihály, ennek neje Timár Anna, leánya Anna, másik fivére Gergely, ennek neje Gomba Anna 1699. évi febr. 27-én címeres nemeslevelet nyernek, melyet a vármegye ugyanazon évben kihirdet. 1724. évben Mátyás gyöngyösi lakos. (1699. év 326. jkl.)

Czímere a Siebmacher címerkönyvéből ismeretes.

Ádám. Ádám György mezőtúri lakos felmutatja 1724. évben a nemességet vizsgáló bizottság előtt a III. Ferdinand által 1642. évi jun. 28-án Ádám Mihály, neje Boda Katalin, fivére György részére adományozott címeres levelet. A család állítólag Biharból származott, nemessége azonban elegendő bizonyíték hiányában nem lett igazolva. (1724. évi invest. jk.)

Ádám. lásd Kiss. (1634.)

Adorján. A vármegyei levéltár hiteles átiratban őrzi azon armalist, melyet a megyeri Besze családdal együtt Adorján Mihály és Benedek III. Ferdinándtól 1649. év május 18-án nyertek, s melyet 1651. évben Nyitra megye hirdetett ki. (1675. évi 28. sz.) Benedek gyöngyösi lakos 1677. évben (199. jkl.), József ugyanottani lakos pedig 1820. évben (234 jkl.) Nógrádmegye bizonyáglevelével igazolják nemességüket. Czímer a Besze családnál.

Agatin. Lipót király 1689. év jul. 10-én Agatin Györgynek, nejének Novák Katalinnak, gyermekeinek Istvánnak, Andrásnak, Györgynek, Évának armalist ad, melyet 1689. évben Nyitra megye hirdetett ki. 1723. évben György gyöngyösi lakos igazolja nemességét. (1723. év 572. jkl. 1724. Invest. jk.)

A címer leírása a vármegyei levéltárba került eredeti nemeslevél (1813. év 890. sz. 1814. év 4. sz.) alapján a következő:

Kékben zöld mezőn álló medve, első jobb lábában 3 vörös rózsát tart; sisakdísz: csőrében olajágot tartó kiterjesztett szárnyú fehér galamb; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Agneta lásd Bachó.

Ágoston. 1643. évben nyert címerlevelet Ágoston Tamás. Kihirdette ezen megye hatósága. A címerszerző fiának, Mihálynak fia István 1724. évben a nemesi investigatio előtt mint poroszlói lakos igazolja nemességét. 1777. évben pedig Pál fia János poroszlói, majd tiszafüredi azután vásárhelyi, később törökszentmiklósi, végre tiszaföldvári lakos nyer nemesi bizonyítványt. (1766. év 283. sz. 1767. év 216. C. 1774. év 112. sz. 166. jkl. 1777. év 148. jkl.)

A család leszármazási táblája (1839. év 745. sz. 371. jkl.) ez:

TAMÁS 1643, nemességszerző		
Gergely	Mihály	János
István 1724. igaz.	János	
János Poroszló	Pál	
János 1777. igaz. Tiszaföldvár		
István szül. 1759. n. Molnár Erzsébet	Mihály szül. 1765. n. Szoboszlai Zsuzsi	
János szül. 1784.	József szül. 1793	Mihály sz. 1792. János sz. 1793. József sz. 1804.

Ágoston. Ágoston Elek a pesti egyetemen orvos-tanár, neje Motsy Teréz, gyermekei: Adolf, Sándor és Alojzia 1808. év okt. 16. nemességet nyernek. Címerlevelüket 1834. évben hirdették megénkben.

A címerszerző atyja Érsekújvár tanácsosa és birája volt. Fia Elek a magyar tengerparton elharapódzott ragályos szembetegség gyógyításával szerzett kiváló érdemeket.

Címer a levéltárban levő armalis-másolat alapján: Balharánt vonallal osztott pajzs, felül vörös mezőben Eskulap-pálcza, alul kék mezőben arany oroslán mellső jobb lábával szemhályog eltávolítására szolgáló műszert, baljával égő fáklyát tart; sisakdisz: jobbról ezüst-lila, balról kék-arany sasszárny közt kiemelkedő oroslán; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (1834. év 803. sz. 1595. jkl.)

Ágotha. (székelyudvarhelyi). Antal tiszabői plébános Udvarhelyszék bizonyítványa alapján igazolja 1778. évben nemességét és előnevét. A nemességet Rákóczi György 1660. év jan. 30. adta a családnak. (1778. év 64. sz. 68 jkl.)

Ajtay (vajasdi). Erdélyből származó adományos birtokos család. Lajos (szül. 1792. évben László váradolaszii lakos és Janczik Krisztina szülőktől) előbb a nagyváradi latin püspök számtartója, utóbb csépai lakos László és János nevű fiai nevében is 1837. évben felmutatja Bihar- és Középszolnokmegyék bizonyáglevelét. (1837. év 568. sz.)

Ajtich-Horváth (bohutai). József táblabírónak fia Farkas esküdt, monostori lakos Nógrádmegyétől nyert nemesi bizonyítványát kihirdetteti 1795. évben (1799. év 190. sz. 312. jkl.) Barnabás monostori lakos 1829. évben a bohutai előnévvel szerepel. (1829. év pp. 29. sz.)

Armalisa a váci kápt. levélt. Q. 533.

Ackomer másk. **Romhányi.** Ackomer másk. Romhányi Márton s fiai István, József, Antal részére 1722. év szept. 20. adományozott nemeslevél kihirdettetett 1723. évben. (1723. év 478. jkl.)

A nemesi investigatio idején Gyöngyösön lakott a család.

Címere: Kékben halastó, úszkáló hattyúval, a pajzs felső sarkaiban jobbról hold, balról 4 csillag; sisakdisz: kardot tartó pánczélos kar, a kard hegyén véres törökfő; takarók: kék-arany, veres-ezüst. (K. K. XXXIV. 68.)

Alattyány. János 1748. évben testimonialist nyer. (1748. év 150. jkl.)

Alaxay. Mária Terézia 1790. év nov. 18-án nemesítette meg Alaxay Józsefet, nejét Tritz Viktóriát, gyermekeit: György—Józsefet, Mária—Anna—Klárát, Mária—Jozefa—Franciskát. A nemeslevél kihirdetve 1792. évben. (1792. év 613. sz. 643. jkl.)

A levéltárban őrzött armalis-másolat a címert így írja le: Kékkel és vörössel jobb haránt vágott pajzsban 3 szikla, melyen az egész pajzsot elfoglaló arany griff áll s felemelt jobb lábával ezüst író tollat tart; sisakdisz: a pajzs-alak növekvően; takarók: arany-vörös, arany-kék.

Lásd még: K. K. LV. 313.

Alberth. Pozsonymegyei adományos birtokos család, mely Lipót királytól 1657. év jun. 22-én nyer donációt a csallóközi Dienesd falura. Ennek fia volt Ferencz, ezé Zsigmond. a ki a pozsonymegyei Jókáról Borsodba, majd 1748. évben ide Hevesbe költözik s Pozsonymegye bizonyáglevelével kihirdeteti nemességét. (1748. év 164 jkl.)

Alberth. Gömörmegye bizonyítványai alapján lett kihirdetve a család és pedig 1751. évben Gergelynek fiai Pál és András (1751. év 66. sz.), 1827. évben pedig György gesztetei, majd felsőhangonyi lakosnak és Homonnay Dorottjának fia János egri lakos s ennek fiai Mihály és György. (1827. év 169. sz. 256. jkl.)

Alberth másk. **Négyesy.** Mátyás átányi lakos a birtokos nemesek sorába vétetik fel 1733. évben. (1733. év 338. jkl.)

Alföldy lásd Galvács.

Almásy (zsadányi és törökszentmiklósi). Honnan ered a család, megmondani nem tudjuk. Hirtelen tűnt fel, hirtelen lett nagygyá. Első felismerhető alakja Almásy János, a kir. tábla jegyzője (később vármegyénk alispánja) Lipót királytól 1677. évi aug. 11-én nyert címerlevelet. Társszerzők: fivére György, ennek neje Szabó Margit s gyermekeik Márton, Ferencz és Erzsébet voltak, ezek azonban csakhamar Békésmegyébe költöztek át. (Békésm. monogr. III. 167.)

Emez armalist, mely megyénk közgyűlésén — ámbár az akkori egri püspök, Bársony György ellenmondása mellett — 1677. évben lett kihirdetve (1677. évi 301. jkl.) inkább címeradományozásnak, mint nemeslevélnek kell tekintenünk. Nincsen benne szó a parasztsorból való kiemeléstről. Ez oklevélben a király nem róla, hanem hozzá beszél s a legnagyobb dicséretekkel halmozza el őt. (Ugyanilyen az 1559. évi Péchy armalis.)

A címerszerző — nagy vagyonszerző is volt. 1698-ban megvette Bessenyei András sülyi, vécsi, gyandai, köteleki, továbbá Nyáry Mihály kislügedi, nagyfügedi, cinéri, tarcsai, domaházi, gelyei, négyesi, vattai birtokait, 1699-ben zálogjogot nyert Vezekényen s megszerezte Darvas János fogacsi és mérai, 1700-ban pedig a hűtlenségbe esett Bekény Gábor és Szuhay Mátyás nagyfügedi, mikófalvi, recski, tiszaszeghi birtokait, 1701-ben feleségével, mihályi Deák Pál ezredessel, Deák Judittal együtt megvásárolta Zsadány és Cselőháza pusztákat és Zaránk falut.

S mindeme javakra sietett a királyi megerősítéseket is kieszközölni. Az egri káptalan az 1700—1701. években sűrűn kapta a királytól a beiktatási parancsokat. A birtokbavezetés valóban meg is történt valamennyire, csupán Tarcsa pusztát illetőleg hiusult meg Majzik Simon tiltakozása miatt. (1760. év pp. 665. sz.)

1700-ban a férfiiivadékra királyi adománylevelet szerzett Törökszentmiklós, Tiszatenyő, Szenttamás és Csépa helységekre, illetve pusztákra, s ezen javakba a káptalan be is iktatta, de a jázság akkori földesura, a német lovagrend, mint 1704. évben írt végrendeletéből olvassuk, szüntelenül háborgatván őt a birtoklásban, kénytelen volt újabb adománylevelért folyamodni, melyet azonban már csak fia, II. János kapott meg III. Károlytól 1716-ban.

I. tábla. Nemesi ág.

ALMÁSY I. JÁNOS 1677. czímerszerző † 1704.
neje Deák Judit.

ALMÁSY I. GYÖRGY 1677. n. Szabó Margit.

I. Ágnes 1. f. Deák Pál 2. f. Steöszel Kristóf			Apollonia 1. f. Detrich István 2. f. Hellebronth János			II. János † 1765 jászkún kapitány n. Borsy Anna†1772.			Márton bekesi alispán n. Csik Zsuzsanna			Erzsébet			I. Ferencz																				
									Dániel szbiró			Julia			Czeczilia																				
I. Pál 1721—1804 n. Kvassay Francziska			I. Ignác gróf lásd II. táblán			I. Mihály n. Okolicsányi Zsuzsi			III. János 1728—61			I Antal † 1772 alezredes n. Vécsey Anna bárónő, utóbb Delamotte Antalné			I. József borsodi alispán 1. n. Palásthy Konstanczia 2. n. Sághy Magda			Krisztina 1737—99 f. Henter Fe- rencz báró			II. Ágnes f. Erös József ezredes														
II. Pál 1749-1821. n. Kapy Anna			II. Ignác gróf lásd III. táblán			I. István 1759—1849. neje Erös Janka																													
III. Ferencz 1792—1827 Magda f. Széchenyi Károly gróf			III. József 1793—1823 n. Berzeviczy Zsófia			Jozefa f. Széchen Kár. Antónia f. Bedekovics Lajos			Zsigmond 1812—84 Vincze 1815—97 kamarás mál- tai lovag, aransarkan- tyús vitéz						1-től V. János n. Horváth Róza Róza f. Szapáry Ferencz gróf			II. József szül. 1773 hevesi alispán 1822—24 főisp. helyt n.Kovanech F.			I. Károly 1777 1847 II. Károly			2-től Agos- ton †											
Gabiella f. Gerotin gróf			Zsófia f. Bocksberg Károly gróf			III. Pál 1818—82 1. n. Batthyányi Amália grófnő 2. n. Almásy Malvin			IV. János n. Haller Krisztina grófnő			II. Ferencz			II. Antal n. Kempelen Teréz			Francziska f. Szentmiklós- sy József			II. Mihály cs. és kir. kamarás n. Jankovics Teréz			Mária f. Grimm			IV. Jó- zsef n. Prónay Jozefa b.			Anna f. Návay			Erzsi f. Blasko- vics B. Imre		
V. József 1840—61			Ilona																																
Klára f. Horváth János			Krisztina f. Horváth József			Manó † 1875. n. Blaskovics Mária			Lőrincz n. Elek			Felix egri tanácsos n. Almásy Hermina			Francziska f. Subich Lőrincz			Teréz f. Ürményi			I. Ede Mária f. Felner br.														
									II. Jenő, Oszkár, Malvin									I. Jenő n. Bedekovics Emilia			I. Gedeon, 1841—44 főispáni helytartó			Mária											
László n. Döry Paula			Sándor n. Pataky			Francziska			Gyula n. Ebergényi Leontin			Edmund n. Gyürky Eulalia			Hermin f. Almásy Felix			Leontin f. Désy Imre			Mária f. Vay Henrik báró			Malvin f. Almásy Pál											
Szarolta f. Mándy Kálmán			Béla Elvira			Géza cs. és kir. kamarás ny. főispán n. Rosa Malvin			Flobertin f. Aichelburg gróf			III. István Matild Lajos			II. István cs. és kir. ka- marás n. roffi Borbély Elza			Mária f. Móricz Sándor			IV. Pál cs. és kir ka- marás			Margit f. Zoltán Ernő											
						Malvin																													

A gyöngyösi ház, gyöngyöspüspökii és gyöngyöshalászi birtokok megszerzésében, úgy látszik, testvérbátyja András, gyöngyösi plébános, majd egri kanonok is segítségére volt. A család székhelyéül Gyöngyös várost választotta, a gyöngyösi Ferencz-rendiek sirboltja lett a nemesi ág halottainak temetkező helye. A szerzet házi naplója állandóan kegyelettel emlékszik meg a halottakról.

Nejétől, mihályi Deák Judittól († 1716. körül) való gyermekei: Ágnes, előbb Deák Pálné, majd Steöszel Kristófné, az atyafiaival folyton pörösködő s 1755. évben Tiszabeő, Gacsa és Domaháza fele részére királyi adományt nyert Apollónia, előbb Detrich Istvánné, majd Hellebronth Jánosné és II. János. (1755. év pp. 542. A. sz.)

A mit az apa megkezdett, folytatta a fia. II. János a szellemi téren felülmulta atyját. 1728-ban követ, 1732-ben helytartósági főjegyző, 1744-ben táblai ülnök, 1749. septemvir, 1756. nádori jászkun főkapitány, 1756. kir. tanácsos.

Az anyagiakban sem maradt atyja mögött. Igyekezett egyrészt per útján, másrészt újabb adománylevél szerzése által öröklött birtokait megtartani s ezenfelül — mint 1765. évi végrendeletéből megtudjuk — Miskolczon házat vett, Boczonádra, 1750. évben pedig Mátraverebélyre királyi adományt nyert, a halmaji Komjáthy-féle birtokrészt magához váltotta, zálogba vette a mohii és csüllői birtokokat. Neje, Borsy Anna révén Borsodban és egyebütt is birtokossá lett, így Darócz, Oszlár, Sáiy, Kondó, Sikátor, Nádasd, Geszt, Nagymihály, Dorogma, Pusztatelkács, Váralja, Leányfalva, Fejéregyháza, Pély, Paraszt Bik helységekben s zálogjogon a diósgyőri uradalom egy részében.

Gyermekei, a Lengyelországban harczoló s az idősebb grófi ágat alapító I. Ignác-József és a már elhalt III. János kivételével valamennyien 1772. évben — vagyis anyjuk halála után — osztoztak meg örökségükön. Gacsa pusztát Krisztina és Ágnes nyerték, közös osztályra ment Tarnaméra, Tarnaszádány és Cselőháza, a többit a fiuk kapták. (1777. év pp. 2084. sz.)

Közülök a legidősebb I. Pál 1746-ban a vármegye követe, táblabírája, 1756. kir. tanácsos, majd nádori jászkun főkapitány, a hétszemélyes tábla ülnöke. 1759. évben Szabó Andrásné hügyei Farkas Erzsébettől zálogba vette 3200 frtért ennek csányi birtokát. Meghalt 1804. évi nov. 21-én Gyöngyösön. Neje kvassói Kvassay Francziska volt, gyermekei pedig II. Pál, az 1815-ben grófi rangra emelt II. Ignác, I. István és Anna, Eötvös Gábor báró neje. (1759. év pp. 648. sz. 1798. év pp. 2499. B. sz.)

I. Mihályról csak azt tudjuk, hogy nőül vevén Okolicsányi János garanyi birtokos leányát, Zsuzsannát, a garanyi uradalom birtokosává lett, de mivel úgy ő, mint öccse III. János Gyöngyösön utódok nélkül haltak el, az előbbi 1786-ban, az utóbbi 1761-ben, birtokaikat testvéreik örökölték. (1773. év pp. 1007. sz.)

I. Antal zászlótartó, 1768-ban Forgách-ezredbeli kapitány, később a Pálffy-ezred alezredese s a schweideni vár parancsnoka. Neje Vécsey Anna bárónő, kitől IV. János, II. Ferencz, II. Antal, II. Mihály és Francziska származtak, utóbb Delamotte Antal házastársává lett. (1775. év pp. 1087. sz.)

A legfiatalabb fiutestvér I. József insurgens hadnagy, majd Borsodmegye alispánja. Első nejétől, Palásthy Konstanciától származtak: V. János, II. József, I. Károly; a másodiktól dormándházi Sággy Magdától pedig a kis korában elhalt Ágoston. Halála 1791. előtt történt, mert ezen évben Sággy Magdolna, mint özvegye, 1795-től pedig már mint Keglevich Károly gróf neje szerepel az Okolicsányi József és Orczy Zsuzsi fia József ellen folytatott adóssági perében. (1792. év 2416. sz. 1795. év pp. 2464. sz.)

II. Pál a család legkiválóbb tagjainak egyike. 1776. kamarás, táblabíró, 1783—87. táján fiumei kormányzó, 1790-ig Pest-, Heves-, Nógrád-, Borsod-, Fejérmegyék főnöke,

majd hétszemélynök, aradi főispán, koronaőr, főlovászmester. Meghalt 1821. évben, Gyöngyösön van eltemetve. Nejétől, kapivári Kapy Annától származtak: az utód nélkül maradt III. Ferencz, Magda (Széchenyi Károly gróf neje), III. József, Jozefa (temerini Széchen Károly neje) és Antonia (Bedekovics Lajosné). III. József és Berzeviczy Zsófia gyermekei: Gabriella (Gerotin grófné), Zsófia (Boxberg Károly gróf neje) és

III. Pál. Született 1818. Gyöngyösön. 1836. tb. aljegyző, 1838. ügyvéd, 1844. követ, még ez évben első alispán, 1848-ban a képviselőház alelnöke, csakhamar elnöke. A szabadságharc idején várfogságra, majd halálra ítéltetett. Meghalt 1882. nov. 1-én Budapesten, s a kerepesi uti temetőben van eltemetve. A vármegye 1883. évi jan. 22-iki közgyűlésén örököztette meg érdemeit. Az erre vonatkozó alispáni jelentés valóságos emlékbeszéd. Arczképe a vármegyeház kistermében látható. Mivel csak egy fia volt, V. József, de ez fiatalon elhunyt, s mivel I. Istvánnak fiai, Zsigmond és az 1847. évben nemesi bizonyáglevelét nyert Vincze (1847. év 1049. sz. 1212. jkl.) nőtlenek maradtak, így csak I. Antal és I. József utódaiban él a család nemesi ága. Ez utóbbinak fiáról, II. Józsefről, feljegyezzük, hogy 1805-ben, tehát alig 32 éves korában, vármegyénk alispánja, 1822—24. években főispáni helytartója, majd gömői főispán és titkos tanácsos volt.

I. Antal utódai közül a mezőcsáthi hitbizományt alapító II. Mihály cs. és kir. kamarás fia I. Gedeon, a tiribesi hitbizományi birtok alapítója, továbbá IV. János fiai Manó és Lőrincz, illetőleg ennek fia Felix, egervárosi tanácsos, amannak pedig László fiától való unokája Géza, hevesi szolgabíró, majd jásznagykunszolnokmegyei főispán érdeklik közelebbről vármegyénket.

I. Gedeon, mint a függelékből látjuk, a vármegye alispánja, 1841—44-ben pedig főispáni helytartója volt. Kristóf gróftól megvette a pásztói birtokot. Két ízben végrendekezett: az 1852. évi végrendeletében — Felix, Sándor és László kizárásával — Edmundot, ennek férfi ágon való kihalása esetére Gyulát, illetve II. Edét, az 1862. évi, közvetlenül halála előtt írt végrendeletében pedig Albert gróf fiát, II. Gedeont, az ő keresztfiát, tette általános örökösévé. Ez utóbbi végrendeletet azonban Edmund pörrel támadta meg s a pört meg is nyerte. Mindkét végrendelet a megyei levéltárban van. (Letét 89. sz.)

II. tábla. Idősb grófi ág.

ALMÁSY IGNÁCZ JÓZSEF lásd I. táblán 1723—1804., gróf 1771.

1. n. Splényi Janka bárónő, 2. n. Splényi Teréz bárónő.

2-től: Illés 1779—1837 n. Festetich Szidónia gr.		Enoch 1779—1814 n. Keglevich Teréz		Kristóf 1781—1843. n. Haller Róza grófnő			
Mária f. Werklein József				Móricz 1808—81 1. n. Wolkenstein Trostdburg gr.	Ernö-Bódog 1818—49 n. Ebenber- ger Matild	Albert 1. n. n. Gömör Herzilia 2. n. Jankovics A.	Izabella f. Dela- motte Vilma
Zsófia f. Batha Jó- zsef	György 1805—80 v. b. t. taná- csos főajtónálló	Adél f. Festetich Ágost gróf		Melánia f. Pálffy András gróf	Tasziló 1847. n. Fiáth Anna bárónő	1-től: Ottó, Alfréd 2-től: II. Gedeon	
				Anna-Vilma 1875. f. Wilczek gróf	Hildegard 1879. f. Schaumburg gróf	Huberta 1880.	

Törzse Ignác-József katonaember volt, a hétéves háboruban huszárezredes, majd a Mária Terézia-rend tulajdonosa, lovassági tábornok és ezredtulajdonos. 1771. évi nov. 8-án grófi rangot nyert. (K. K. XLIX. 133.) Meghalt 1804-ben s Tarnaszádon van eltemetve. Második házasságából származtak Illés, Enoch ikertestvérek és

Kristóf. Ma már csupán Kristófnak Ernő-Bódogtól való Tarnazsadányon lakos Tasziló nevű unokájában él ezen ág.

III. tábla. Ifjabb grófi ág.

ALMÁSY II. IGNÁCZ lásd I. táblán 1751—1840, gróf 1815.
1. n. Bossányi Teréz. 2 n. Semsey Anna. 3. n. Hardegg Mária Beatrix.

1-től: Borbála f. Szirmay Tamás gróf		2-től: I. Alajos 1788—1850. 1. n. Festetich Erzsébet gr. 2. n. Wilczek Lujza grófnő		Lajos 1790—1836 n. Brezen- heim Leopold- dina hgnő	Ottília 1789—1831 f. Königsegg János gr.
1-től: I Kálmán 1815—98. n. Wenkheim Stefánia Mária gr.		I. Dénes 1817—71. n. Keglevich Eugenia gr. II. Kálmán 1852. n. Keglevich Margit gr.		Andor †	Mária f. Beust Ede báró
Erzsébet 1857. f. Czirák János gr.	Mária f. Beniczky Géza	II Dénes 1863. n. Károlyi Ella gr.		György 1864-98. n. Zichy Zenkegr.	I. Imre 1868. n. Wesselényi K. gr.
Emma 1889	Denise 1890	Gabri- ella 1892	Mária 1894	II. Alajos 1895	III. Dénes 1892
Mária 1889	Györgyike 1890	Pál 1892	Jaquelin 1895		
				II. Imre 1896	Mária 1902
				Emilia 1869 f. Trauttenberg Fri- gyes ~~1869~~ ¹⁸⁷⁰	

Alapítója II. Ignác fényes pályát futott be. Atyjának utódja 1779-ben a nádori jászkun főkapitányi méltóságban, 1786. kir. táblai bíró, 1789. a hétszemélyes tábla ülnöke, 1790. megyénk követe, 1795. Barsmegye főispánja, 1796. a nemes fölkelő sereg brigadérosa, 1806. v. b. t. tanácsos, 1811. az udvari kamara elnöke, 1812. temesi főispán, 1815. aug. 11-én a grófi ranggal a „Sarkad örökös ura” címet nyerte (K. K. LXIII. 775.), 1822-ben alkanczellárrá lett. Megvette a Péchy örökösök pásztói részbirtokát, a kincstártól pedig a kétegyházi és sarkadi uradalmakat s ez utóbbiakra Ferencz királytól 1799-ben adománylevelet is szereztén, Gyulavárral együtt hitbizománynyá alakította. Meghalt 1840-ben, a Bécs melletti Enzersdorf községben. Ezen ág székhelye a békésmegyei Kétegyháza, feje s a hitbizomány tulajdonosa: II. Dénes.

E két grófi ágat illetőleg a bővebb ismertetéstől felment bennünket a M. Nemz. Zsebk. (I. r. I.) közleménye s az Almásy Dénes gróf által — bár csak kéziratként — kiadott diszes családi monographia.

Nemesi címér: alulról felfelé nyuló, befelé hajló ék által 3 részre osztott pajzs alsó kék mezejében zöld alapon aranykorona felett csőrében zöld olajágot tartó fehér galamb, a két külső vörös mezőben az osztási vonalon egymással szemben felfutó s az ék hegyénél levő babérkoszorút megragadni akaró két ezüst egyszarvú; sisakdisz: a pajzsbeli galamb; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

A grófi címér mindkét oklevélben: kék mezőben ékbe futó két aranygerenda, melynek külső részén egy-egy felfelé futó ezüst egyszarvú van, a gerendák alatt koronás zöld hármashalmon csőrében zöld ágat tartó fehér galamb. Sisakdisz az 1771. évi oklevél szerint: a pajzsbeli galamb három halmon, takarók pedig: arany-kék, ezüst-kék. Az 1815. évi diplomában sem a sisakdiszről, sem a takarókról nincsen említés.

Almásy. II. Rákóczi Ferencz által 1707. évi okt. 28-án Almásy Mihály gyöngyösi lakos és neje Benke Klára részére adományozott címérlevél 1708. évben kihirdettetett. (1708. év 5. sz. 256. jkl.) Ugyancsak ő 1712 évben III. Károlytól is kért és nyert armalist. (1712. év 243. jkl.) Minden bizonynyal utód nélkül maradt.

Alsófalusi másk. **Kalmár**. Czímerlevelet nyertek Alsófalusi másk. Kalmár János, fia István, testvérei György, Péter, másik György és Péter 1654. márcz. 21. Kihirdetve 1655. évben. (1655. év 29. jkl.)

Ambrosovszky. Mária Terézia 1760. év. febr. 11-én Ambrosovszky Ferencz, János, István részére czímerlevelet ad s ebben megerősíti a család régebbi, III. Ferdinándtól adományozott nemességét.

A meglevő armalis-másolat a következő czímert tünteti föl: Kék pajzsban 3 fehér szikla, rajta aranygriff, mely hátsó jobb lábával a középső magasabb, bal lábával a baloldali alacsonyabb sziklára lép s mellső jobb lábában kardot, baljában hegyével felfelé irányított 3 nyilat tart; sisakdisz: a griff kiemelkedőn; takarók: arany-kék, ezüst-kék. (1760. év 256. sz. 423. jkl.)

Lásd még K. K. XLV. 272.

Ambrus. A nemességet Rákóczi György fejedelem 1648. év jul. 12. adta Ambrus György és Mátyás számára. A származás néhány ízen:

György 1648.	{	Mihály	{	János	{	János ügyvéd 1791.
		Mátyás		György		Dániel komádi lakos 1791.
Mátyás 1648.	{	György	{	János	{	Mihály szeghal- mi lakos 1791.

János ügyvéd, Dániel komádi és Mihály szeghalmi lakosok Biharmegyétől 1791. évben bizonyáglevelet nyernek. (1791. év 770. sz. 763., 765. jkl.)

Ambrus másk. **Bertók**. János gyöngyösi nemes 1719. évben. (1719. év 1198. jkl.)

Anczikovánszky. (anczikováni). Anczikovánszky Miklós és András testvérek, kik már hosszabb idő óta Hevesmegyében laknak s Anczikovánban ősi birtokuk van, Liptómegyétől nemesi bizonyítványt nyernek 1699. évben. (1698. év 81. sz. 1699. év 73. sz.) Miklós fia volt Mihály, Andrásé János. (1725. év 153. sz.)

A nemesi investigatio előtt Anicska János hatvani lakos azt állítja, hogy ezen családból származik, ezt azonban igazolni nem tudja. Fiai: Ferencz és György 1746. évben ezen megyétől nemességükről testimonialist nyernek. (1746. év 17. sz. 72. jkl.)

Andaházy (andaházi). Andaházy Mihálynak fia Pál szentandrás lakos Liptó-megyétől nyert bizonyáglevelét itt 1719. évben kihirdetteti s a nemesi investigatio alkalmából mint visontai lakos igazolja nemességét. (1718. év 103. sz. 1719. év 1139. jkl. 1724. évi invest. jk.)

Czímere ismeretes Siebmacher művéből.

Andrási. Erdélyi család, az armalist 1721. febr. 10. nyerte Andrási Ferencz. Ennek unokái lehettek Péter és Albert, ez utóbbi fia József, ezé Ferencz kászonjakabfalvi származásu törökszentmiklósi lakos, községi jegyző, a ki Csik-Gyergyó és Kászonszékek bizonyítványával 1816. kihirdetteti nemességét (1816. év 443. sz. 691. jkl.)

Czímert lásd: Erd. K. K. VII. 182.

Andrási. (lövetei) lásd Rab.

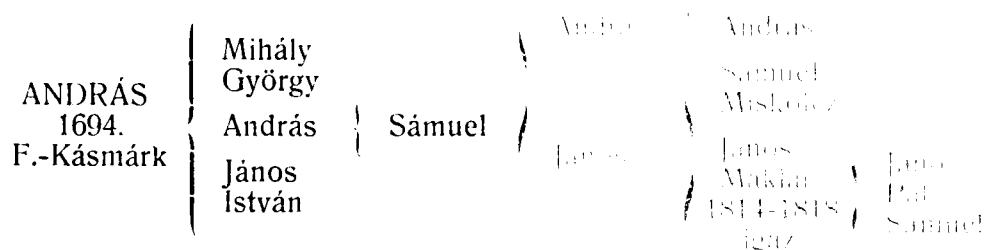
Anicska lásd Anczikovánszky.

Anka Mihály viski, János bátyúi lakos testvérek az 1631. évi május 29-én Anka János, neje Csipák Dorottya, fiai András és Béla, fivére András részére adományozott s Hontban kihirdetett czímerlevélre való hivatkozással 1725. évben Hontmegyétől nemesi bizonyáglevelet nyernek. A család ősi fészke a hontmegyei Deménd. (1725. év 158. sz.)

Antal. Pozsonymegyében már 1379-ben mint birtokos nemes család szerepel, s 1434. évben Zsigmond királytól Csatt-tejed (közönségesen Ollétejed) és Mol-tejed birtokokra adománylevelet nyer. Pozsonymegyétől nyert bizonyítványait itt kihirdetik: Ádámnak fia Ferencz s ennek fiai Ádám és Péter tiszabői lakosok 1732. évben (1732. év 155., 156. sz.), s ez utóbbiak ismételtén 1761. évben. (1761. év 275. A. sz. 156. jkl.)

Apostol. Czímereslevelet 1694. év nov. 19. nyert András 5 fiával együtt. Kihirdetve Abaujban. Nemzedékrendje :

János maklári lakos 1814. évben, majd újból 1818. évben Borsod- és Abauj-megyék bizonyítványaival igazolja nemességét. (1814. év 557. sz. 571. jkl. 1818. év 1198. sz. 1148. jkl.)

Nincsenek a táblázaton Tamás (Mihálynak fia, Jakabnak unokája) s ennek fia Máté, kik 1732., illetve 1744. években (1732. év 166. sz. 1744. év 218. sz.), továbbá Péter, András és Pál, mindnyájan maklári lakosok, kik 1829. évben igazolják nemesi voltukat (1829. év 237. sz. 239. jkl.)

Abaujban ma is él a család.

Asbóth. A nemességet III. Károly 1715. május 13-án adta Asbóth Gergely, neje Koronkay Erzsébet, fiai István, György, Mihály, János, Benedek részére.

Györgytől származott János, ettől János-Gotfrid csói prédikátor, ettől András Metternich herceg daruvári uradalmának administratora és János-Gotfried bábolnai jószágigazgató. András és ennek Mihálkovics Alojziától való fiai: 1) Móricz (sz. 1804. Abasár), 2) Adolf (sz. 1805. Abasár), 3) Albert (sz. 1811. Martonvásár) Krassó- és Sopronmegyék bizonyítványai alapján 1819. évben kihirdettetnek. (1819. év 298. sz.)

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon biborruhas, zöld öves, jobbra néző vitéz balját csipőjére támasztja, jobbával kardot tart két csillag és hold kíséretében, feje fölött repülő sasfióka, háta mögött buzakéve; sisakdisz: kardot tartó vörös ruhas vitéz növekvőn; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXI. 10.)

Az élő nemzedék leszármazását a Magy. Nemz. Zsebk. közli. (I. 7.)

Aspermont gróf. Eredetét a családtörténeti írók az olaszországi Este házból származtatják. Gróf 1203. óta, amblisci herceg 1323. óta, Pfalz grófja 1357. óta.

Ferdinand-Gobert gr. indigenatust nyert 1694. nov. 29. (K. K. XXIII. 358.), János-Gobert honfiusított az 1764 5. évi 47. t.-cz. alapján.

A magyar történelemben különösen a Rákóczi házba való beházasodásától kezdve szerepel a család, midőn Ferdinand-Gobert nőül vette Rákóczi Juliát. Ezek 1699. évben mint káli és roffi birtokosok tűnnek fel. Leányuk Johanna-Gobertina 1721-ik évben Bécsbe távozván, túri és tiszavarsányi $\frac{1}{4}$ -rész birtokát zálogba adja 2000 frtéért Országh Mártonnak, 1735-ben pedig auctió mellett Paluska Antalnak (1753. év pp. 476. sz. 1762. év pp. 718. sz.).

A család magyar ága Gobertben 1819. szeptember 19-én kihalt.

Astris. (kozínai). Bihar, Zemplén és Pestmegyében ismert család, mely Lipót királytól 1693. év május 7-én nyerte Biharmegyében ugyanazon évben kihirdetett ar-

malisát. Czímerszerzők: Asztriz de Kozina Demeter, neje Chiona, fiai: György, Asztris, leánya: Trigona, testvére: Vazul.

Mihály pesti kereskedőnek fia György nagykúnmadarasi, majd gyöngyösi lakos Mihály és Szilárd nevű fiaival együtt Pestmegye bizonyítványa alapján 1825. évben kihirdettetnek (1825. év 767. sz. 1113., 1729., 1731. jkl. 1842. év 1875. sz., 1545. jkl).

Czímerlevél: O. L. Htt. Oszt.

Aszalay lásd Battik.

Asztalos Gergely gyöngyösi nemes ellen az egri püspök decimalis pört folytat 1719. évben (1719. év 1198. jkl.).

Átányi lásd Kovács.

Atkár lásd Szalay.

B.

Bábás. Eredetileg a gömörmegeyi Balogfalván ismeretes, innen Pál, István, János és Ferencz testvérek a borsodmegyei Sajónémetibe származtak. Pál 1830. évben Egerbe jött s Gömörmegeye bizonyítványával igazolta nemesi voltát (1830. év 1002. sz. 48.1456—7. 2105. jkl.).

Babics. Horvátországból származik. Itt 1816. évben lett kihirdetve Veszprém, Zala és Baranyamegyék biznyilatai alapján József kápolnai lakos. Nemzedékrendje (1816. év 492. sz. 783. jkl.):

MÁTYÁS						
Adám						
Péter	János					
József veszprémi l. 1751.	György Veszprémtől 1751. test. kap.					
	György	László Baranya- szentlőrincz Esterházy herczeg tiszttartója	József kápolnai l. kihird. 1816. n. Urbanovics Ka- talin	Ferencz	János	
József † 1829. egri lyczeumi paptanár	Gábor † 1876. kápolnai l. n. Stumpf Borb.	István † 1885. n. Keszlerffy Eleonora	János egri kanonok † 1891. évben 76 éves	Mária Jávorkáné	Teréz Lőrincziné	Julia Hegedüsné
	Ignác-László servita rendfőnök egri lakos					
József zsom- bolyai l. gróf Csekonics jogügyi igazg.	Aladár egri ügyvéd	Béla † volt egri kir. köz- jegyző n. Erdélyi Anna				
	István †	Gyula	Erzsébet			

Babocsay. Hevesen volt birtokos Babocsay Judit a XVIII. század második felében. Három férje volt: Herczeg János, Adorján István és lévai Borbély György (1781. év pp, 2207. sz., 1810. év pp. 3351. sz., 1818. év pp. 35. sz.).

Babonay. Eme családról az eredeti armalison kívül más emlékünknél nincsen. Ezt II. Ferdinand 1630. év július 3-án adományozta Babonay István, fiai: István és Mihály, leányai: Katalin és Anna részére. Kihirdetve 1631. Szabolcsban, 1655. Biharban.

Czimer: Kékben vörös ruhás kar, kezében repülésre kész sólyommal; sisakdísz: a pajzsalak karddal; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (1630. év 3. sz.)

Bachich lásd Panker.

Bachó másk. **Agneta**. Andrásnak fia: László, dezséri származású gyöngyösi lakos Trencsénmegye bizonyítványa alapján 1761. évben kihirdettetik (1761. év 269. A. sz. 144. jkl.).

A család czímerét közlő Siebmacher-féle czímerkönyv szerint a dezséri előnevet viseli.

Bada (bodófalvi). A túróczi megyei Bodófalván voltak ősi javai, innen vette előnevét is. Andrásnak hasonnevű fiától származott Ferencz nevű unokája, gyöngyösi majd monostori lakos 1761. évben kihirdettetik (1761. év 234. A. sz. 119. jkl.), ennek fia: József tápióbicskei lakos pedig ezen megyétől 1845. évben nemesi bizonyítványt nyer. (1845. év 1465. jkl.)

Bádonyi. Sándornak fia: Márton gyöngyösi lakos, ki az 1754—5. évi összeírásban is szerepel, tanuvallomásokkal bizonyítja nemességét. (1753. év 251. sz.)

Bagossy. I. Lipót királytól Bagossy Márton s gyermekei: Ferencz, Sámuel, György, Anna, Mária 1661. évben nyernek czímerlevelet, melyet 1711. évben Szabolcs-megye hirdetett ki. Ferencznek fia volt azon Márton egri lakos, a ki 1712. évben Szabolcs-megye, 1724. évben — a nemesi investigatio alkalmával — pedig Borsod-megye bizonyítványával igazolja nemességét. (1712. év 144. jkl. 1725. év 157. sz. Borsodm. Lev.: Pr. 20. fol. 264. Acta. Nob. 30.)

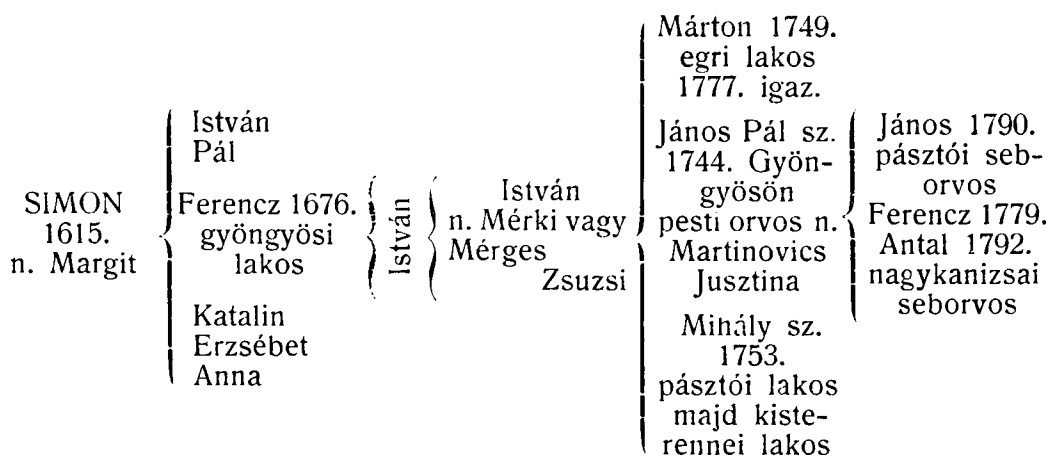
Bagossy lásd Abrahám.

Bajcsy. Az újított nemeslevelet III. Ferdinand 1649. adományozta Bajcsy István, fia: István, testvére György részére.

Itt 1824. évben tűnik fel a család, ekkor hirdetteti ki nemességét Komárommegye bizonyítványával Gergelynek fia Péter (sz. 1775. Lakszakállas) mezőtúri lakos a saját s Keresztes Zsuzsától származott gyermekei: József (sz. 1806. Mezőtúr), Péter (sz. 1809.), István (sz. 1812.) nevében. (1824. év 64. sz. 72. jkl.)

Bajcsy. Ezen család armalisa 1691. évben itt lett kihirdetve. Nemességszerzők: Bajcsy Mihály, neje Szűn Erzsébet, fiai Ferencz, Sámuel, András, János. (1691. év 46. jkl.) Az 1699. évi összeírásban már mint birtokos nemes szerepel, 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával Sámuel Gyöngyösön lakik. (1720. év 264. jkl. 1724. invest. jk.)

Bajnay. II. Mátyás által 1615. év okt. 22. Bajnay Simon, neje Margit, fiai István, Pál, Ferencz, leányai Katalin, Erzsébet, Anna részére adományozott nemeslevelet 1616. évben Abauj-megye hirdette ki. Hevesbe Ferencz származott át, 1676. évben már gyöngyösi lakos. (1676. év 193. jkl.) Ő alapította meg a család itteni ágazatát, melyet eme táblázat mutat:

Márton egri lakos 1777. évben, testvérei János-Pál pesti orvos és Mihály 1802. évben (1802. év 696. sz. 734. jkl.), János pásztói seborvos 1823. évben (1822. év

1062. és 1086. sz. 1171. és 1337 jkl. 1823. év 69. sz. 134. jkl.), Antal nagykanizsai seborvos pedig 1826. évben (1826. év 222. sz. 339. jkl.) nyernek nemesi bizonyítványt.

Czímer az armalis másolata (1777. év 66. sz. 160. jkl.) alapján: Ezüst pajzsban 3 zöld halom felett jobbjában 3 lilomot tartó, ágaskodó farkas; sisakdisz: a pajzs-alak növekvőn; takarók: fekete-kék, ezüst-vörös.

A család Kóczik néven is előfordul.

Bajnóczy. Péter 1696. évben hirdetteti ki nemességét Nyitra megye bizonyítványával. (1696. év 66. jkl.)

Bajomi. Bálint 1730. évben dévaványai nemes. (1730. év 61. sz.)

Bajza. Pál a Thurzó-uradalom árvaváraljai tisztje 1792. év jul. 26. nyer armalist. Gerhardt Anna nejétől származott Mihály, Pál, Ferencz, Samuel, Miklós, Judit és Éva nevű gyermekeivel együtt. Mihály Szücsibe költözik s 1802. évben kihirdetteti nemességét. (1802. év 695. sz. 713. jkl.)

Mihály és minaji Bornemissza Johanna gyermekei Antal, József, a kiváló költő és Zsófia. (1830. év pp. 10. sz.) A költő leánya Lenke, a nemrég elhunyt népszerű író, néhai beniczei és micsinyei Beniczky Ferencz Pestvármegye volt főispánjának neje, kinek egyik fia királyi kegyelemből ma is a költő nevét, a Bajza József nevet viseli.

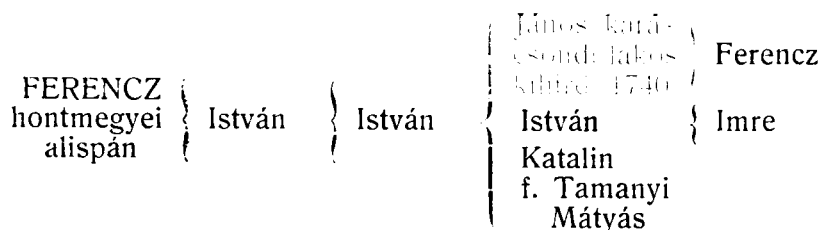
Czímer: Vörössel és zölddel jobb haránt osztott pajzs sziklás alján 2 hatágu ezüst szarvasagancs közt aranyruhás és süveges magyar vitéz, jobbjában aranymaroklatu ezüst kard; sisakdisz: 2 fekete sasszárny között a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-vörös, ezüst-zöld. (K. K. LVI. 335.)

Bakay Márton nemes. (1762. év 220. jkl.)

Bakó. Szabolcs megyei család, mely 1688. évben nyert címerlevelet. Elágazását kellő világításba helyezi a Szabolcs megye által 1807. évben kiállított biznyságlevél, melynek alapján György — Ferencznek fia, Andrásnak unokája — tiszafüredi lakos s ennek fia Dániel, továbbá Andrástól származott László, ugyancsak tiszafüredi lakos s fiai László és József kihirdettetnek. (1807. év 426. sz. 652. jkl.)

Bakó. Bihar- és Szatmármegyékben elterjedt család, melynek Apaffy adott nemeslevelet. Bakó János dévaványai lakos s testvérei István és Mihály részére Szatmármegye által kiadott nemesi bizonyítvány itt 1793. évben kihirdettetik. (1793. év 374. sz. 418. jkl.)

Bakó (nemeskürthi). Nemzedékrendje néhány ízen:

János, karácsondi lakos, Hontmegye bizonyítványa alapján kihirdetve 1740. évben (1740. év 217. sz. 1791. év 918. A. sz. 1765. év pp. 787. sz.)

Czímere Siebmacher címerkönyvében.

Bakocs. Nemeslevelet II. Ferdinandtól 1628. év márcz. 20. nyertek Bakocs Pál, János, Gergely, Mátyás s rokonuk Koncz Márton. A nemesi investigatio alkalmával feivett jegyzőkönyvek szerint Nyitra megyéből származott ide. Nemességüket igazolják János, Gergely, Márton 1676. évben, Máté s ennek fia Mihály, mindnyájan győngyösi lakosok, 1724. évben. (1676. év 177. jkl. 1724. év invest. jk.)

Bakos. Bakos István dorogházi lakos — Istvánnak fia, Balázsnak unokája — és testvérei Béla, Mihály és János Sárosmegye bizonyítványával 1764. évben kihirdették nemességüket (1764. év 169. jkl.) s csakhamar az osgyáni előnevet kezdik viselni. Az előnév használata ugyan jogtalan volt, mert a Hunt Pázmány nemzetségből eredő osgyáni Bakos család még a XVII. században Gáborral kihalt, de azért az őket bevádoló regléczi Luzsénszky Elek bárónak, az osgyáni Bakos család nőági leszármazottjának sem volt igaza, midőn azt állította, hogy ők nemrég még Okolicsányi Pál jobbágysai voltak. (1764. év 207. jkl. 62. sz.) Beigazolják ugyanis, hogy a címérlevelet II. Ferdinándtól 1627. évi szept. 6-án Balázs — István nagyatyja — s leányai Erzsébet és Anna nyerték s Sárosmegye hirdette ki.

Nemességüket Sárosmegye bizonyítványával igazolták: András, Albert, György, Mihály, másik György és Gergely dorogházi lakosok 1826. évben (1826. év 205. sz. 291. jkl.); ezen megyétől nemesi bizonyítványt nyertek 1832. (1826. év 1168. sz. 1827. év 1309. sz. 1851. jkl. 1829. év 1255. sz. 1972. jkl. 1832. év 360. sz. 682. jkl. 1835. év 1127. sz.) Menyhértnek az alábbi táblázaton feltüntetett fiai és unokái.

ANDRÁS	Albert		József szül.
	Sárosmegye		1784. cson-
	1763. igaz.		grádi lakos
	György †		Ferencz sz.
	Benedek	József sz.	1786.
	Gergely	1762.	
	Mihály	ujkécskei l.	csongrádi l.
	Menyhért	n. Vincze	Mihály szül.
	Dorogházáról Törtelre	Klára	1801.
	ma'd Csan-	András szül.	1765.
n. Szántó	tavérre megy	Márton	1772.
		János	1774.
		Pál	1784.
	Ágnes	Mihály	1786.
			csantavéri

1827. évben István czeglédi, másik István és Imre félegyházi lakosok. (1827. év 1309. sz.) Egyes családtagokkal Dormádon is találkozunk, ezekről a következő töredékes táblázat állitható össze:

BALÁZS Dorogháza	Imre	István 1764.
	István	Béla
	Márton	Mihály
		János
	András Dorogházáról	János fegy-
1730-ban Dormándra megy		verneki l.
		Jakab dor-
		mándi lakos

Bakos. A címérlevelet III. Károlytól 1716. decz. 1-én nyertek Bakos Pál zászlótartó, neje Nagy Mária, gyermekei László és Anna. Kihirdetve 1717. Hevesben. Mihály szihalmi, Gergely vadkerti lakosok ezen megyétől 1767. bizonyásglevelet nyertek. (1767. év 192. jkl.)

Czímer a megyei levéltárba jutott eredeti armalis nyomán: Kékben zöld alapon vörösbe öltözött, zöld kalpagos, sárga csizmás, kezében vörös-fehér zászlót tartó, jobbra fordult ágoskodó fehér lovon ülő harcos; sisakdisz: vörös ruhás könyöklő kar görbe karddal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1717. év 43. A. sz. 910. jkl.)

Balajthy (gesztetei). Borsod, Gömör és Abaujmegyékben elterjedt család, mely I. Mátyástól nyerte a pallosjogot s a gesztetei előnevet. Hevesmegyében 1693. János kihirdetett a Gömörmegyétől nyert bizonyítványát (1693. év 128. jkl.), majd az 1724. investigatio alkalmával mint gyöngyösi lakos igazolja a maga és János, József, Mihály nevű fiai nemességét. (1724. invest. jk.) Ezen Mihály Berthóty Istvánnal és másokkal együtt nádori donatiót nyer 1747. évben a kihalt kövesdi Kovács család váraszói és bükkszenterzsébeti javaira. (1782. év pp. 2261. sz.)

Kihirdetést nyertek még 1824. évben Antal, Pál, József jászapátii és Ferencz nádorispáni ezredbeli nyug. kapitány egri lakosok, továbbá Antalnak fiai Péter-Pál és Ferencz s Pálnak fia András. (1824. év 354. jkl.)

Czímerét Csoma József: „Abaujvármegye nemes családjai“ cz. művében közli.

Balás. Balás Máté, neje Balogh Anna, fia István, testvére Gergely, ennek neje Fodor Anna, ezek fia Pál javára III. Ferdinand 1634. aug. 19. címerlevelet adott, melyet ezen vármegye hirdetett ki ugyanazon évben. Pálnak fia Gergely 1699. évben szentdomonkosi birtokos. Az 1724. évi investigatio alkalmával igazolták nemességüket Gergely s az ő fia János, továbbá Mihálynak fiai István, Máté és Péter.

Valószínűleg ezen családhoz tartozott azon András is, a ki 1766. évben feleségével Vincze Dorottyával s fiaival Pállal, Jánossal, Ferenczczel, Mátéval, Istvánnal és Andrással Leleszről Füzesabonyba tette át lakóhelyét. (1766. év. 274. sz. 390. jkl.)

Czímer a levéltárban levő armalis-másolat alapján: kékben zöld halmon kettős farkú, kardot tartó oroszlán; sisakdisz: 2 sasszárny közt vörös ruhás kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1634. év 5. sz.)

Balás (sipeki). A nógrádmegyei Sipektől vette előnevét (1791. év 738. A. sz.) s 1635. febr. 27. nemesített meg.

Nemességüket Nógrádmegye bizonyítványával kihirdették, illetve Hevesmegyétől nemesi bizonyáglevelet nyertek:

1765. évben Gábor — Ferencznek fia, Péternek unokája — sipeki származásu alsószentiváni lakos. (1765. év 68 sz. 71. jkl.)

1784. évben Péternek fia János karácsondi lakos. (1784. év 108. jkl.)

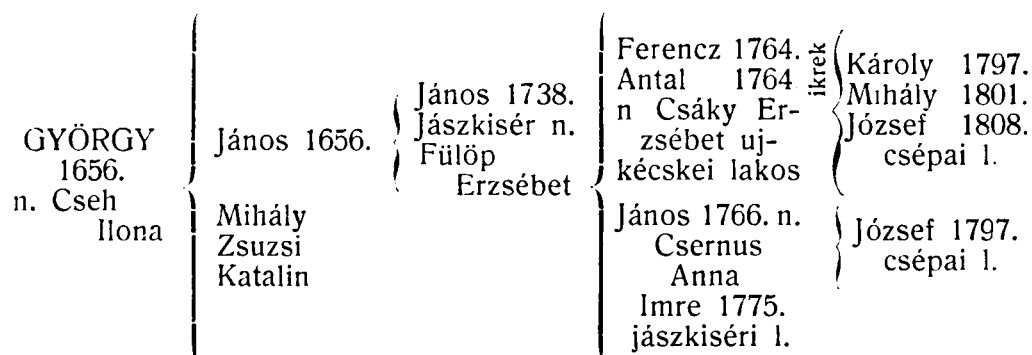
1793. évben Mihály — Péter karácsondi lakosnak fia s Jánosnak unokája — hegyesi lakos s ennek még Monostoron született fiai: János (1766), Péter (1771), Imre (1777), Mihály (1781). (1793. év 375. sz. 427. jkl.)

1795. évben Mártonnak fia Pál s fia Gergely monostori lakosok, (1795. év 225. sz. 232 jkl.) továbbá Györgynek. fia József (sz. 1725.) s fia József gyöngyösi származásu káli lakosok. (1795. év 560. sz. 822. jkl.)

1844. évben Pál — Mihálynak fia, Mártonnak unokája — monostori lakos és Bodor Erzsébettől származott fiai József (sz. 1818.) és György (sz. 1813.) (1844. év 144. sz. 177. jkl.); továbbá István — Imrének fia, a Nógrádmegyében 1755. évben igazolt Ferencznek unokája — legendi származásu gyöngyösi lakos (1844. év 780. sz. 1296. jkl.); végre Hontmegye bizonyítványa alapján Pál gyürkii származásu gyöngyösi szücsmester. (1844. év 809. sz. 1420. jkl.)

Czímerét s az élő nemzedék származási adatait a Magy. Nemz. Zsebk.-ből (II. r. I. köt. 15. l.) ismerjük.

Balássy másk. **Hamvay**. III. Ferdinand által 1656. nov. 25. adományozott nemeslevél kihirdetve 1657. évben. Czímerszerzők: Balássy Gergely, neje Keöreösközy Luczia, gyermekei Balázs, Erzsébet, Anna, fivére György, neje Cseh Ilona, ezek gyermekei János, Mihály, Zsuzsanna, Katalin. Gergelynek ugylátszik nem maradt fiugyermeke, György leszármazottjait a táblázat mutatja:

A család előbb Tiszafüreden, majd Csépan lakott. 1847. évben Károly, Mihály, József csépai birtokosok és József kamarai tisztviselő nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1847. év 1045. sz. 1196. jkl.)

Gergely és György 1724. évben tiszaszentimrei lakosok. (1724. invest. jk.)

Czímer az armalis átirata alapján: Kék pajzsban, 3 zöld halmon korona felett fehér galamb olajággal; sisakdisz: vértés kardos kar; foszlányok: kék-arany, ezüst-vörös.

Balázsovich másk. **Zsuffa** (dedinai). Birtokos nemes család az árvamegyei Dedina (most Nemesdedina) községből, mely a Reviczky, Dedinszky, Burián és Hupcsó családokkal egy közös törzsből ered s megalapítójának Hotimérnak (1272) Wodur (Bodor) nevű fiától való unokája Domokos tekintendő, ki I. Lajos királytól 1355. évben a Hodocsin és Javra patak mentén Lodán fiával, Dienessel bizonyos javakat nyert donatióba. Domokostól származott Miklós (1391.), ettől Márton (1449.), ettől Mátyás. Ezen Mátyás s azon László között, ki 1583. évben szerepel s már a Zsuffa néven ismeretes, körülbelül 3 ízen való hézagot mutat a leszármazási táblázat.

A Balázsovich név bizonyára Lászlónak János nevű fiától, Balázstól származik; ezen néven szerepelt Miklósnak fia Mihály, Esterházy egri püspök jószágigazgatója, a ki Árvamegyétől 1747. évben nyert nemesi bizonyítványát ezen megyében 1749. évben kihirdettette (1747. év 51. sz. 1749. év 413. jkl.), továbbá ennek a táblázaton feltüntetett összes leszármazottjai, köztük Mihály táblabíró és pápai praefektus, kinek a megye 1784. évben testimonialist adott. (1784. év 500. jkl.)

Viszont a Zsuffa néven voltak ismeretesek: az 1804. évben kihirdetett Imre egri lakos s fia József (1804. év 140. sz.), továbbá ennek Greskó Borbálától való, a táblázaton feltüntetett gyermekei, kik Hevesmegyétől 1846. évben nemességükről bizonyítványt nyertek (1846. év 1468. sz.); végre ezen nevet viselte az 1816. évben kihirdetett Mátyás gyöngyösi lakos is, ki azonban a táblázatba nem volt felvehető. (1816. év 706. sz. 1096. jkl.)

Bár a megyében élt Balázsovichok a kihirdetések bizonyossága szerint minden kétséget kizárólag az árvamegyei dedinai Zsuffa családból származtak, melynek címere: „kékben zöld alapon korona felett könyöklő pánczélos kar karddal, a pajzs felső sarkaiban jobbról arany csillag, balról ezüst félhold; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: kék-arany, ezüst-vörös,” — pecsétlenyomataikon mégis mindenütt az 1710. évben armalist nyert binyóczi Balázsovcics pozsonymegyei család következő címerét találjuk: „hasított pajzs, elül veresben zöld alapon kettős kereszt, hátul kékben oroszlán karddal; sisakdisz: a pajzsbeli oroszlán; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.” (1796. év 69. sz. 1784. év pp. 940. sz. 1761. év pp. 683. NB. 1817. év 1274. sz.)

A család hevesi ágazatának leszármazása levéltári (1783. év pp. 2298. Ab. 1829. év pp. 16. sz. 1791. év 1069. sz. 1150. jkl. 1782. év pp. 2273. C. 1795. év 147., 769. jkl. 1809. évi insurr. összeírás) és anyakönyvi adatok alapján:

LÁSZLÓ de Hodocsin, másk. Nemes-Dedina, utóbb Zsuffa 1583.

János

Balázs

Miklós

György sz. 1699 Dedina

Imre egri lakos, kihird.
1804.

József sz. 1777. n. Greskó
Bóra

István
sz. 1822.

Pál sz. 1811.
egri tanácsos
n. Blajer Teréz

János
sz. 1806.
ráczevei l.
n. Lalinszky
Teréz

Gábor
sz. 1841.

Ferencz
sz. 1829.

Alajos
sz. 1831.

Miklós
neje Anna

Mihály sz. 1717. Dedina.
Esterházy püspök jószág-
igazgatója. Kihird. 1749.
1. n. besenyői Szabó Anna
2. n. Ficsor Anna

1-től: Mihály
† pápai praef.
test. nyer
1784. n. Vö-
röss Teréz
1791. test.
nyer

2-től: Ferencz
1769—1803.
adószedő,
monostori l.
n. Thassy Er-
zsébet 1791.
test. nyer

József szám-
vevő n. Biró
Anna 1791.
test. nyer

János
† 1841. bágyi
l. n. Ondreo-
vics leány
1791. test.
nyer

Anna
monostori l.
f. urbanói
Urbanovszky
Imre

Magda
dormándi l.
f. dormánd-
házi Sággy
Pál

Krisztina
† Gyöngyös
1. f. Koós
Gáspár
2. f. Kokovay
József

Johanna
berczeli lakos
f. Balczer
Antal

Borbála
szücsi lakos
f. Földváry
György

Jozefa
f. Thassy Ignác

Anna
f. Jakab Mihály
gyöngyösi ügyvéd

József gyöngyösi l. † Szuha
hevesm. főszolgabíró
n. Egyed Borbála

Lotti turai lakos
1. f. Amnyi Péter mérnök
2. f. Mintzér János

Zsigmond 1798—1866. egri lakos
n. Ajtich Horváth Skolasztika

Benedek 1800—59.
1. n. gyöngyösi Petheő Veronika
2. n. jakabf. Jakabfalvy Fáni

Flórián 1801—37.
táblai ügyvéd
† Pesten

Anna 1802—46.
f. fájkürthi Kürthy
Tádé atkári lakos

Ferencz † Szentés
n. Domián Krisztina

2-től: Gyula †

László sz. 1832.
monostori birt.
n. gyöngyösi Pe-
theő Konstancia

Ida sz. 1836.
f. Pruszkay Rezső

Erzsébet sz.
1837. f. Guzner
József

Flóra sz. 1841.
hajadon † Eger

Mária szentesi lakos
f. György József

Ferencz Antal

Emma szentesi l.
f. Kölber Mihály.

Oszkár sz. 1864.

Ernő sz. 1866. 1. n. miskei és monostori Thassy Ilona 2. n. berkeszi Katona Margit

2-től: Margit 1895

Ida sz. 1899.

László sz. 1900.

Ernő sz. 1902.

A család ma is virágzik Pusztamonostoron.

Balczó lásd Búzás.

Bálinth vagy **Bálinthfi** (csikdelnei). Antal csikdelnei származásu egri lakos, Reiner Károly nagyprépost kulcsárja, Csik-Gyergyó- és Kászonszékek bizonyítványával 1840. évben igazolja nemességét és előnevét. (1840. év 428. sz. 149. jkl.)

Bálintffy. István 1667. évben Tenken birtokos.

Balla. A nemességszerzők Jakab és György voltak, s 1616. évben kelt czímerlevelük Hontban lett kihirdetve. Jakabtól származott Benedek, ettől Lőrincz, ettől György, ettől István, ettől ismét István, ettől János szolnoki postamester, továbbá György, Béla és István kécskei lakosok, kik Pestmegyétől 1796. évben nyert nemességi bizonyítványukat 1805. évben kihirdettetik. (1805. év 596. sz.) János postamesternek fia 1814. évben biznyságlevelet nyer. (1814. év 249. A. sz. 296. jkl.)

A család armalisa O. L. Htt. Oszt.

Balla. Tanuvallomások szerint a hontmegyei Ipolykesziből származó család. A nemeslevelet 1650. évben Jakab szerezte, ennek fia volt Benedek, ezé András, ezé ismét András, ezé János visontai lakos. Nemességüket Hontmegye bizonyítványai alapján kihirdettették: János visontai lakos 1737. évben, András, György és János 1743. évben, Gergely tiszaföldvári lakos 1754. évben. (1735. év 130. sz. 1737. év 570. jkl. 1743. év 23. jkl. 1754. év 216. jkl.) Ezen Gergelynek fia István dévaványai, majd törökszentmiklósi és hevesi lakos, ezé István, ezé József (sz. 1754.) hevesi lakos, a ki 1797. évben testimonialist nyert. (1797. év 126. A. sz. 208. jkl. 1805. év 596. sz. 948. jkl.)

Balla lásd Tary.

Balogh. Czímerlevele 1622. év május 30. kelt s Zemplénben lett hirdetve. Czímerszerzők: András és Péter. 1715. évben János ezen megyében igazolja nemességét. (1713. év 28. sz.) Czímer Siebmacher czímerkönyvében.

Balogh. A nemeslevelet II. Ferdinand 1628. okt. 5. adta Debreczeny Dánielnek és Balogh Mihálynak. Ezekről a családi hagyomány azt tartotta, hogy tulajdonképen testvérek voltak, de mivel Mihály balkézre fogta a kardot s úgy hadakozott, ezért maradt rajta a Balog név. Ezen Mihály egri lakosnak fia Márton mezőtárkányi, ezéi Pál és János egri, ez utóbbié István egri, ezé István ároktői lakosok. (1628. év 1. sz. 1794. év 672. sz.) Az armalis 1628. évben Sárosban, 1629. évben Borsodban lett kihirdetve.

Czímer a Debreczeny családnál.

Balogh (1631.) lásd Galvács.

Balogh. III. Ferdinandtól 1651. év apr. 2. Balogh András, János és István nyertek czímerlevelet, melyet Sárosmegye hirdetett ki. (1652. év 3. sz.) 1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával István tiszafüredi lakos azt bizonyítja, hogy a nemességszerző András neki apja volt. Istvánnak fivére Mihály, ennek fia pedig György volt.

Balogh. Egyedüli adat eme családról az 1667. év július 4-én Balogh György, neje Gálos Katalin, gyermekeik Gergely, István, Pál, György, Anna, továbbá fivére János, neje Pap Erzsébet, gyermekei István, György és Erzsébet részére adományozott nemeslevélnek 1670. évben történt kihirdetése. (1670. év 118. jkl.)

Balogh. A Béky család jobbágya volt, 1676. évben szabadította fel Béky Mátyás. Balogh Demeter, neje Tóth Anna, fiai Menyhért és Boldizsár, testvérei Béla, Mihály, Pál, Péter, Gáspár, Imre, István, Mátyás, András, Ambrus, János, Gergely, Márton, másik János, másik Mihály, másik Mátyás I. Lipót királytól 1678. év jul. 7-én csakhamar armalist nyernek, mely 1678. ki is hirdettetett. (1678. év 88. sz. 349. jkl. 1744. év pp. 275. sz.) 1699. évben Pál recski és derecskei, Mihály halmaji és

fügedi, Ambrus, Pál, Albert, Menyhért, Mihály, István bocsi birtokosok. 1724. évben a nemesi vizsgáló bizottság előtt feltűnik még Sándor s fia Mihály, 1765. évben pedig Gergely, Mátyás, Máté, Menyhért és Mihály Besenyőteleken szerepelnek. (1765. év 69. sz. 72. jkl.)

A megyei levéltárban levő armalis-másolat alapján a czímer: kék pajzsban, zöld mezőn földművelő, kaszával a vállán; sisakdisz: buzakéve; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Balogh. A pozsonymegyei Cseklésről átszármazott család, mely 1685. évben nyert armalist. Pozsonymegye bizonyítványában, melyet itt 1844. évben hirdettetett ki János mészároslegény, egri lakos (1844. év 776. sz. 1267. jkl.), a következő genealogiai adatok vannak:

JÁNOS 1725. Cseklész	{	Mihály sz. 1736. Báthramegy	{	Mihály pesti l. József cseklé- szi iskolam.	{	Sándor sz. 1818. József sz. 1819. egri lakos
----------------------------	---	-----------------------------------	---	---	---	--

Balogh. 1718. évi szept. 2. Balog András és János, Andrásné Benus Erzsébet s fiai János és Mihály, továbbá Jánosné Fegyverneki Zsuzsi, a Motyovay és Molnár családokkal együtt czímerlevelet nyernek, melyet Barsmegye hirdetett ki. A czímerszerző id. és ifj. János várkonyi lakosok, Barsmegyétől nyert bizonyítványukat kihirdették 1749. évben. (1749. év 90. sz. 413. jkl.)

Czímer: kék pajzsban zöld mezőn, követ tartó daru; sisakdisz: kiterjesztett szárnyu galamb, zöld olajággal szájában; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXII. 110.)

Balogh. A család czímerlevelét, melyet III. Károly 1726. év jun. 23. adott Balogh János és Mihály részére, 1727. évben Nógrádmegye hirdette ki. 1784. 1825. és 1839. évben történt kihirdetések (1784. év 370. jkl. 1825. év 396. sz. 564. jkl. 1839. év 1659. sz. 952. jkl.) alapján a következő táblázat állítható össze:

JÁNOS 1726.										
MIHÁLY 1726. Ecseg	{	György besenyőteleki l. kihird. 1784.		János hevesi lakos	{	János alattányi l. test. nyer 1825.	{	János-Mihály 1825.	{	Kálmán test. nyer 1839. Gedeon test. nyer 1839.
	{	Pál besenyőteleki l. kihird. 1784.					{	György-Albert 1825.		

Czímere: Kék pajzsban, zöld mezőn, vörös ruhás, arany sujtásos, sárga csizmás, fekete czobolyprémes s 3 strucztoallas (ezüst-fekete-arany) kalpagos magyar vitéz, jobbában kardot, baljában üstökénél fogva levágott törökfőt tart; sisakdisz: vörös-ruhás kar karddal, melyen törökfő van: takarók: ezüst-vörös. (K. K. XXXV. 501.)

Balogh. 1715. évben Balogh István dadai lakos Szabolcsmegyétől bizonságlevelet nyer. (1715. év 77. sz.)

Balogh. 1792. évben Balogh Antal-Mózes hevesi lakos nemessége az erdélyi főkormánysház bizonyítványa alapján kihirdették. (1792. év 807. jkl.)

Balogh. Ezen állítólag Borsodmegyéből Egerbe költözött családról 1793. évi tanuvallomások alapján (1793. év 89. sz. 973. jkl.) a következő genealogiai töredéket ismerjük:

PÁL	{	János † Pál pesti ügyvéd				
	{	András				
JÁNOS	{	Ignác katona		István György János	{	István ároktői jzö

Kihirdetve nem volt a család nemessége.

Balogh (galánthai). A szendrői Török család jussán a XIX. század elején birtokos volt Fegyverneken, Szentivánon, Rozsnokpusztán, Kőteleken, Nagyberek pusztán. Török Klárának férje Balogh János, leányuk pedig Klára. (1806. év pp. 3358. sz.)

Balogh másk. **Székely** (teleki). II. Mátyástól 1614. évben nyert donatiót a zemplénmegyei Tállya falura Balogh másk. teleki Székely Gáspár. Leszármazása:

GÁSPÁR 1614.	{	Antal	{	Gáspár	{	Zsigmond	{	Gáspár galvácsilakos	{	Zsigmond Biharm. 1755. Imre Biharm. 1755. László egri l. 1755.
-----------------	---	-------	---	--------	---	----------	---	-------------------------	---	---

Zsigmond, Imre biharmegyei és László egri lakosok Ungmegyétől 1755. évben nemesi bizonyítványt nyernek. Manapság teleki — helytelenül telkesi — Balogh néven ismeretes a család.

Bán (kisdobai). Bán István a kisdobai előnévvel Rákóczi Györgytől 1651. évben donatiót nyert Diósadra. István, József és Mihály Szodoróról Debreczenbe, János és Péter s ennek fiai József és Mihály Tiszaföldvárra költöztek s Középszolnokmegye bizonyítványával 1797. évben kihirdették nemességüket. (1795. év 597. sz. 727. jkl. 1797. év 55. sz. 75. jkl. 1798. év 322. jkl.) Nemességüket igazolták még 1799. évben Miklós és fiai Miklós, István és Mihály. (1799. év 452. sz. 548. jkl.)

Okleveles adatokból (1799. év 452. sz. 548. jkl. 1801. év 606. sz. 764. jkl. 1804. év 82. sz. 1826. év 250. sz. 386. 1232. jkl.) a következő nemzedékrend állítható össze:

ISTVÁN									
István	tiszaföldvári l.			Péter 1797. tiszaszőlősi l.	Gáspár tiszaföldvári l.		Máté tiszatarjáni l.		
János 1797. tiszaföldvári l.	István 1797. debreczeni l.	József 1797. debreczeni l.	Mihály 1797. debreczeni l.	József 1797. tiszaföldvári l.	Mihály 1799. tiszaföldvári l.		Miklós n. Osváth Erzsébet ti- szahalászi l.		
Miklós tisz- szőlősi l. sz. 1755. ig. 1799. n. Vida Ilona				István n. Tóth Ka- talin	Mihály n. Tóth Sára		János n. Kovács Sára		
Miklós sz. 1784.	István sz. 1789.	Mihály sz. 1793.	Katalin sz. 1781.	Miklós tisz- derzsi l. sz. 1787. n. Bodnár Sára	Mihály tisz- halászi l. sz. 1788. n. Fuder Erzs.	István debreczeni l. sz. 1794.	Miklós sz. 1790. n. Nagy Mária	János sz. 1783. n. Kún	Kati
István sz. 1812.	Miklós sz. 1818.			Mihály sz. 1822.	Mihály sz. 1812.	József sz. 1819.	Miklós sz. 1822.	János sz. 1813.	

Mezőtúron is laktak többen a családból. Ezek leszármazása tanuvallomások és hiteles anyakönyvi kivonatok alapján:

MIHÁLY				JÁNOS		
Mihály				András		
János	Mihály	András	István			
János mezőtúri l.	Mihály mezőtúri lakosok	Mihály	István mezőtúri lakosok	Gergely	Sándor	
Lukács sz. 1779. mezőtúri l.						
Lukács sz. 1804.	József sz. 1808.					

Ezek utasítva lettek, hogy a tiszaföldváriakkal való vérségi összeköttetésüket per utján igazolják. (1817. év 1236. és 1273. sz. 1219. és 1322. jkl.)

A család címere a Siebmacher-féle címerkönyvben közölve.

Bányay (nagybányai). 1795. évben Tiszaszöllösön lakott Mihálynak fia István. Nemeslevele rövid ideig volt is a megyei levéltárban, de vissza lett neki adva. Nemessége kihirdetést nem nyert. (1795. év 471. sz. 398. és 633. jkl.)

Barakonyi lásd Pankotay.

Baranya. 1676. évben Baranya Ferencz gyöngyösi lakos igazolja nemességét. (1676. év 177. jkl.)

Baranyai. A Sopronmegyében kihirdetett címerlevelet Lipót király 1657. júl. 15. adta Baranyai Mihály és neje Nagy Ilona részére. Tőlük származott György, ettől Mihály bástifalvi, ettől János ledéczi, ettől pedig Sándor egri és Gábor nemeskéri lakosok. János Sopronmegye bizonyítványával 1821. évben kihirdetteti nemességét. (1821. év 586. jkl. 1829. év 318. sz. 489. jkl.)

Baranyi (jászberényi). 1698. febr. 18. Baranyi János és Gergely a jászberényi előnévvel címerlevelet nyernek; kihirdettetett ugyanazon évben. (1698. év 112. jkl.) Az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával János gyöngyösi, Gergely jászberényi lakosok s ennek fiai Lőrincz, István, József igazolják nemességüket.

Siebmacher munkájában Bárány néven van említve s az eredeti armalis alapján címere is közölve.

Baráth. A pozsonymegyei Eberhardról több helyre, így Apponyba, Verebélyre, Csikára, Komáromszentpéterre s ide Hevesbe is átszármazott család. Nemességüket Nyitra megye bizonyítványával kihirdettették 1803. évben Györgynek fia János (1803. év 401. sz. 376. jkl.), 1824. évben ennek József nevű fiától származott unokája József, a ki Almásy József administrator gyöngyöshalászi tisztartója volt. (1823. év 1059. sz. 1654. jkl. 1824. év 357. sz.) Az 1803. évben kihirdetett Jánosnak, báró Orczy György hevesi tisztartójának, fiai Imre, ugyanezen uraság jankováczi uradalmának ispánja és János nemességükről 1841. évben bizonyáglevelet nyernek. (1841. év 1410. sz. 1121. jkl.)

Barát. András 1720. alatkai nemes. (1720. év 55. jkl.)

Baratnaky. 1682-ben Ferencz gyöngyösi birtokos.

Barcza. III. Károlytól 1718. évben Barcza János prédikátor donatát nyer Szentkirályszabadja falura. Öt fia volt: János debreczeni, István és Péter szentkirályszabadjai, Mihály és Gergely nagyrévi lakosok. György és János nagyrévi lakosok nemessége Veszprém megye bizonyítványa alapján 1773. évben kihirdettetik. (1773. év 321. A. sz. 347. jkl.)

Bárczay (bárczai). A Barcha nemzetségből származó abauji család, melynek első őse Inak 1220. körül élt. Előnevét Bárcza helységtől vette, hol már a XIII. században birtokos volt. Címeres levelet 1421. évben, Bárcza és egyéb abauji birtokokra 1430. évben új adományt nyert. A 16. század elején János egri kanonok. — A megyében mint a Pászthóy család nőági leszármazottja kezd szerepet játszani a XVII. század elején. Az 1539. évben szerepelt Pászthóy Ferencznek egyik leányától Annától, Szénássy Istvánnétól, származott ugyanis Szénássy Judit, a ki Bárczay János neje volt; ezek gyermekeinek Bárczay Jánosnak, Boldizsárnak, Zsigmondnak, Zsófiának és Annának hagyományozza Pászthóy Klára, Nádasdy Simon özvegye s az említett Pászthóy Annának nővére 1616. évben kelt végrendeletével szenterzsébeti, váraszói, leleszi, körei, átányi, kenderesi, kunhegyesi, kupai, kakasi, mesthi összes birtokait s a zemplénmegyei Mádon levő szőljét. (1743. év pp. 263. sz.)

A család történetét és leszármazását Bárczay Oszkár, az ismert heraldikus és

genealogus, kimerítően közölte (Turul IX. 85., 146.), az újabb nemzedékek származási adatairól pedig a Magyar Nemz. Zsebkönyv (II. r. I. 36.) számol be.

Bárczy (bárcziházi). 1780. körül Csépan laktak ily nevűek. Gömörből származtatták magukat, de nemességük itt kihirdetve nem lett.

Bárdos (lénárddaróczi). A borsodmegyei Lénárddaróczról származó család, innen vette előnevét is. Armalist nyernek III. Ferdinándtól 1647. június 9-én Bárdos Péter és testvérei Pál, István, Simon, János, Benedek, Miklós. Kihirdetve 1652. május 8. Borsodban, A Borsodmegyében elterjedt ágazat Pétertől származik le s tagjai 1762., 1763., 1829. évben testimonialist nyernek (Borsodm. Lev. Pr. 7. f. 37., 19. f. 631., 30. f. 93., 29. f. 40. 1804. évi közgy. 1618. sz. 1829. évi közgy. 1708. sz.), míg Hevesmegyébe 1722. évben a címérlevélben említett Miklósnak unokája János költözik. Ennek talán fia volt István egerfarmosi lakos, a ki 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával igazolta nemességét.

1893. évben 105. közgy. sz. alatt Bárdos István hevesmegyei irodaigazgató nyert Borsodvármegyétől testimonialist, melyből kitűnik, hogy ő az 1809. évben Lénárdaróczon született Istvánnak és Zachar Veronikának fia, s Istvánnak és Kalló Erzsébetnek unokája.

Az eredeti címérlevelet Bárdos József budapesti iparos őrzi.

Bárdosy. Mária Teréziától 1768. év május 25. nyert nemességet. Czimerszerzők Bárdosy János, neje Horváth-Kissevich Mária, fia Antal. Kihirdetve: 1769. Heves, 1771. Abauj, 1772. Gömör, 1780. Pest, 1782. ismételten Heves.

Czímer a meglevő armalismásolat nyomán: Kékkel és vörössel vágott pajzsban 3 zöld halom középsőjéből kiemelkedő vasba öltözött, jobbában tört, baljában arany-naptól kísért kettős keresztet tartó vitéz; sisakdisz: két fekete sasszárny között a Csákyak címérében levő levágott fő; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1782. év 220. sz. 244. jkl. K. K. XLVIII. 113.)

Barinay (monostori). 1652. évben monostori Barinay György részére adományozott s Nyitramegyében kihirdetett címérlevél Pestmegye levéltárában van. (1835. év 39. sz. 36. jkl.) István, Török-ezredbeli kapitány, Thassy jusson 1770. évben birtokos Szentimrén és Szentgyörgyön. Az ő nagyatyja volt az, a kit nemesthassi Thassy Ferencz örökbe fogadott. (1771. év pp. 948. sz.)

Barkassy másk. **Munkácsy**. A család Munkácsról származik, de már a XVII. század közepén Borsodban szerepel. 1804. évben József (sz. 1760.) miskolczi, majd szárazbői, Ádám jászberényi, Gábor nyéki, György miskolczi lakosok, továbbá Józsefnek fiai György (sz. 1794.) és Benedek (sz. 1797.), Gábornak fia Lajos részére Borsodmegye testimonialist ad, mely itt ugyanazon évben kihirdettetik. (1804. év 719. sz. 660. jkl.)

Czímérét s az élő nemzedék genealogiáját a M. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 42.) közli.

Barkóczy (szalai és tavarnai), gróf, báró, nemes. Vasmegyéből származik. — Grófi rangot 1687. nyert Ferencz, de az ő ága kihalt. Egy másik Ferencz 1745—61. években egri püspök, majd esztergomi primás. Ő építtette a vármegyeházát s alapította a lyceumi könyvnyomdát.

Barla lásd Hotta.

Barna (melléthei) másk. **Horliczky**. Gömörből származó régi család. Farkasnak fiai György és Ferencz 1628. évben nádori adományt nyernek Kerekudvarra és Melléthe $\frac{1}{4}$ részére. (Egri kápt. Prot. pag. 421., 466., 468.) György mag nélkül maradt. Ferencznek Horváth Klárától való gyermekei Zsuzsanna gagyi Báthory Zsigmondné és Ferencz. Ez utóbbinak Czeczey Dorottyával való házasságából származtak István, a ki utódot nem hagyott hátra és Katalin, uszfalvi Úsz Istvánné. Ferencz, hogy

nejét, Czeczey Dorottyát, a török rabságból kiválthassa, 1653. évben Jászberény várostól 600 tallért vett fel s 17 évre lekötötte zálogul kerekudvari birtokát. (1778. év pp. 2118. Q.)

1844. évben János seborvos Pest- és Gömörmegyék bizonyítványai alapján kihirdettetik. Ennek atyja Miskolczon élt s midőn a Nádasdy ezredbe katonának beállott, Nichli Jozefától való 2 éves gyermekét Horliczky József bodnärmester nevelésére bízta. Innen a ragadványnev. (1844. év 778. sz. 1245. jkl.)

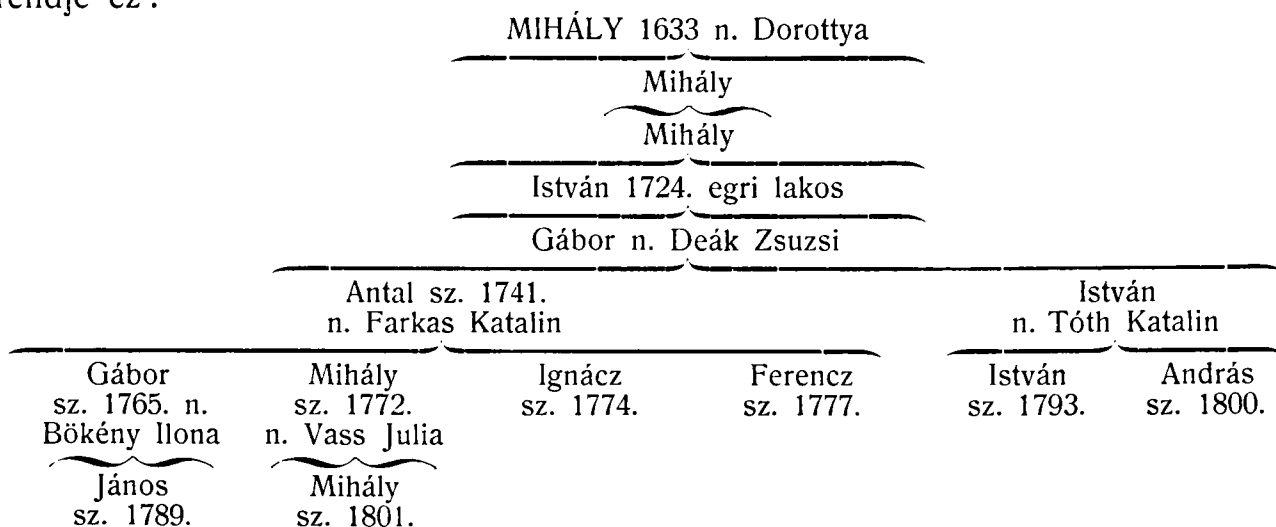
Barsy. Czímerlevelet Barsy János nyert. Ennek fia Mátyás 1703. évben, unokája János pedig 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával igazolták nemességüket. (1703. év 1102. jkl.)

Barsó lásd Décsy.

Bársony (lovasberényi). György 1675—78. években egri püspök.

Barta. Czímerlevelet II. Ferdinandtól 1633. jul. 26. nyertek Barta Mihály, neje Dorottya, gyermekei András, István, Mihály, Katalin, testvérei Máté, Pál, István, Balázs, János. Kihirdetve 1634. évben Borsodban.

Az 1724. évi investigationalis jegyzőkönyv s az 1802. évi nemességi igazolás (1802. év 669. sz. 776., 797. jkl. 1803. év 438. A. sz. 871. jkl.) alapján a nemzedék rendje ez:

Barta. 1694. évben kihirdettetik a Barta György, neje Antal Katalin, gyermekei György, Mátyás, Ilona, Katalin, Klára, Zsuzsanna, fiverei János és Pál részére 1693. év május 12. adományozott czímerlevél. (1694. év 254. jkl.) 1699. évben György halmaji birtokos.

Barta. Nemességét csak tanuvallomások támogatják. Állítólag Nyitra megyéből származott Hevesbe Kristófnak fia Mihály, ki Füleken és Sirokon katonáskodott. Ennek fia János, ezé pedig András tarnaörsi lakos 1765. évben. Kihirdetve nem lett. (1765. év 129. sz. 123. jkl. 1766. év 283. sz.)

Bartakovics (kisapponyi). Ezen horvát eredetű családból származott Béla esztergomi kanonok, majd rozsnyói püspök s 1850—73. években egri érsek. A család a XVI. század közepén származhatott a szabolcsmegyei Fejértóra, hol adományos birtoka volt.

Bartal. A III. Károly által 1722. év május 1. Bartal István, neje Muhoray Katalin, fiai György, István, Bálint részére adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1722. év 464. jkl.) A család Jászberényben lakott s nemessége 1808. évben legfelsőbb helyen igazoltatott. (K. K. LXII. 870.)

A család genealogiája hiteles oklevelek (1809. év 45., 63. sz. 144., 202. jkl.) alapján:

ISTVÁN 1722. n. Muhoray Katalin.									
György 1722. n. Nehéz Ka- talin	István 1722. n. Abel Ilona				Bálint 1722. n. Szabó Katalin				
Péter sz. 1725. 1. n. Szent- györgyi Bóra 2. n. Sági Bóra	István +	János	Ágnes	Katalin sz. 1744.	Bóra sz. 1751.	Ilona sz. 1749.	Ferencz sz. 1753. n. Da- rázs Erzsébet	Bálint sz. 1740. n. Nagy Ágnes	Mátyás sz. 1745. n. Szabó Er- zsébet
1-től: József sz. 1759. n. Szabó Klára	János sz. 1769. n. Gugi Ilona	Gergely sz. 1780.	István sz. 1781.	Ferencz sz. 1783.	Antal-János sz. 1791.	András sz. 1764. n. Mizsei Ilona	György sz. 1791.	Mihály sz. 1790.	Pál sz. 1802.
József sz. 1791	István sz. 1802.	János sz. 1798.	István sz. 1806.					József sz. 1805.	

Czímere az armalis másolata (1809. év 45. sz.) nyomán: Kék pajzsban, zöld halmon, korona felett vörös ruhás kar kardot tart, melynek hegyén törökfő van; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (K. K. XXXIII. 607.)

Barthalos. Madon és Padányban birtokos család, nemességéről Pozsonymegye 1730. évben bizonyáglevelét ad. Mivel e család ezen megyében nem szerepelt, nem tudjuk okát adni, miért került e testimonialis a levéltárba. (1732. év 155. sz.)

Bartók. 1666. évi május 26. Bartók István, neje Bedécs Borbála, fiai István, György, Gergely, leánya Anna, fivére András, ennek neje Buday Anna, továbbá rokona Bedécs István, ennek neje Erzsébet, gyermekei Mihály és András czímerlevelet nyernek, mely 1670. évben lett kihirdetve s melyet Átány községben a család őriz. 1709. évben István, 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával András, István és György átányi lakosok igazolják nemességüket. (1670. év 97. jkl. 1709. év 486. jkl.)

Báthory (gagy). Az Aba nemzetségből származott kihalt család. 1654. évben László Ivádon birtokos, 1663. évben alispán. 1634. évben él Zsigmondnak és melléthei Barna Zsuzsinak fia Gábor. (1778. év pp. 2118. O.)

Báthory lásd Nógrády.

Batka (nagyoroszfalvi). Batka György, Pál, Gergely és Mihály Nógrádmegye előtt 1713. évben felmutatják a Lipót királytól 1688. év okt. 27-én nyert s a nagyatyjuk, Gergely részére II. Mátyás által 1610. évi febr. 4-én adományozott nemeslevelet megerősítő kiváltságlevelét s igazolják nemességüket. (1713. év 97. sz.) Talán ezen családból származott Máté 1699. évben pétervásári birtokos.

Battik (sarudi). Az előnévből azt következtetjük, hogy a család eredete Hevesben keresendő. 1634. évben Battik Gergely Aszalay Istvánnal együtt nádori donatiót nyer Cserőköz pusztá felére, továbbá az abádi és szenttamási részirtokokra, melyek Büdy Menyhért magvaszakadtával jutottak volt a kincstár tulajdonába. Gergelynek azonban Sarudon is volt birtoka, ezt zálogba adta a Péntek családnak, de mert az ujszerzeményi bizottság (neoquistica commissio) előtt tulajdonjogát kellően nem igazolta a család, tőle elvétel. Egyik hasonnevű unokája 1715. évben a cserőközi pusztával kárpótolta a Péntek családot. Ez utóbbi Gergelynek neje volt Bezzegh Anna (utóbb Géczy Zsigmondné), gyermekei pedig György (sz. 1687.), Pál (sz. 1691.), Gergely (sz. 1694.) és Erzsébet (sz. 1689.), ócsai Balogh György neje. (1774. év pp. 1048. sz.)

1699. évben János özvegye pásztói, gyetrefalvi és váraszói, Gergely özvegye sarudi és cserőközi birtokos.

Nemességüket igazolták 1711. évben János és Pál gyöngyösi lakosok, 1724. évben a nemesi vizsgáló-bizottság előtt Mihály, János és Pál gyöngyösi lakosok s ennek fiai György és András, 1811. évben Pálnak fia Sándor szentesi lakos s fiai Sándor (sz. 1806.) és Imre (sz. 1808.). (1711. év 116. sz. 68. jkl. 1811. év 572. sz. 700. jkl.)

A család Zólyom-, Nógrád-, Gömör- és Pestmegyékben is el volt terjedve.

Czímerét Siebmacher munkájából ismerjük.

Battiz. 1764. évben Imrének fia Gábor alsómalatini származásu egri lakos Liptómege bizonyítványával kihirdetteti nemességét. (1764. év 1. b. sz. 228. jkl.)

Becse. 1724. évben a nemesi vizsgáló-bizottság előtt István és fiai István és János gyöngyösi lakosok a II. Ferdinand által 1624. év febr. 29-én Becse András, István és Mátyás részére adományozott s Hevesben kihirdetett armalis alapján igazolják nemességüket.

Becz (tassi) másk. **Szabó.** Hevesből eredő s Pestmegyébe is átszármazott család. Címerlevelet 1674. szept. 27-én nyertek Becz másk. Szabó János, neje Borbély Judit, gyermekei János, István, Zsuzsanna, Erzsébet, Katalin, Anna és Sára, továbbá fivérei Péter, István, Imre, Gergely és György (1675. év 342. jkl.) 1724. évben János és József igazoltatnak.

Az 1763. évben Pestmegyében Irsán élt Péter testvérétől Ádámtól származott Károly, ettől Ádám mezőtúri lakos, a ki Károly és Pál nevű fiaival együtt itt 1844. évben kihirdetteti nemességét. (1844. év 1002. sz. 1636. jkl.)

A család leszármazására Pestmegye levéltára bővebb adatokat is tartalmaz. (Köszeghi Nemes családok Pestmegyében 32. lap.)

Bedécs. Armalisáról a Bartók családnál van említés téve. 1709. évben András és Mihály, 1724. pedig a nemesi investigatio előtt Mihály és István átányi lakosok igazolják nemességüket. (1709. év 486. jkl.)

Bedekovics (komori). Ősrégi, előkelő horvát család, mely már IV. Bélától kapott donatiót Komorfalura. Új adományt nyertek II. Rudolftól 1587. év aug. 14-én Bedekovics Kristóf, István, Miklós, Lajos. Kristóftól és Tompa Annától származott Pál, ettől György, ettől Gáspár, kinek neje Patachich Anna volt, ettől Boldizsár, a ki Horvátországból ide származott s 1681. évben nemesi bizonylatot nyert, ettől pedig az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával igazolt Ferencz, Boldizsár, Gáspár és Menyhért egri lakosok. — Hogy ezek közül melyik volt az apja András szolnoki lakosnak, a ki Pál (sz. 1773.), Ferencz (sz. 1782.) és Béla (sz. 1789.) nevű fiaival együtt Varsámszék megye bizonyítványa alapján 1795. évben kihirdetteti nemességét, nem tudható. (1735. év 129. sz. 1795. év 303. sz. 332. jkl.) Ujabb időben Monostoron élt a család.

Bednarovics. Címerlevelet 1820. évi aug. 4-én nyert Bednarovics Zachariás százados, a katonai pályán teljesített hosszas és kitűnő szolgálataiért. Kihirdettetett 1825. évben a címerszerző fiának, József főhadnagynak kérelmére. Vele kihalt e rövid életű család. (1824. év 942. sz. 1130. jkl. 1825. év 43., 394. sz. 43. 555. jkl.)

Czímer a megyei levéltárba helyezett eredeti armalis nyomán: vágott pajzs, felül vörös mezőben 3 zöld halom középsőjén barna ruhás kar könyököl s kezében arany-markolatu görbe kardot tart, alul kékben virágos zöld alapon jobbra fordult, vörös nyeregtakaróval borított fekete lovon kék mentés, zöld csákós, kardos vitéz; sisakdisz: a pajzsbeli kar karddal; takarók: vörös-arany, kék-ezüst. (1825. év 1. sz.)

Bekény (mikófalvi). A Bél nemzetségből eredő család, első ismert őse Károly fia János 1246. évben birtokos Németiben. A családnév Béli Tamásnak unokájától, az 1296. körül élt Buken-től vagyis Benedektől származik. Egyik ősi birtoka volt Mikó-

falva, melytől előnevét vette. Mátyás király 1470. évben mikófalvi Bekény Dénest megerősíti bélszentmártoni birtokában. Dénes volt az, a ki megszerezte az Alaghy család javait s a bekényi Alaghy nevet vette fel. Újított nemeslevelet és címert 1553. évben nyert mikófalvi Beken Ferencz fia Farkas s ettől származik le a ma is virágzó mikófalvi Bekény család.

Történetét és leszármazását önálló munkában megírta dr. Illésy János, az újabb nemzedék származási adatait pedig a Magy. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 62.) ismerteti.

Békéssy másk. **Gonda**. Eredeti családneve Gonda, a megyében szereplő családtagok azonban megkülönböztetésül egy másik Gonda családtól állandóan a Békéssy nevet viselték. Már a török időkben ismert család volt Békésben, egyik tagját, Andrást, 1685. évben a törökök a Bünkösd vizébe fojtották. Ennek fia András Törökszentmiklóstra jött lakni. (Békésm. monogr. III. k.) Andrásnak fia Mihály 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával igazolta nemességét.

Béky. Béky Mátyás 1676. évben felszabadítván Balog nevű jobbágysait, Bocson házhelyet, Kisbátorban bizonyos birtokrészt ad nekik. Ennek fia lehetett Ferencz, ki nek Szabó Zsuzsannával való házasságából származott István, ki Miskolczy Erzsébettel, Szentlászlóy János nejével, együtt Lipót királytól 1691. évben Bocs és Mónosbél falukra új adományt nyer. (1744. pp. 275. sz.)

Bélay. 1743. évben Antal és Ádám nemességük és származásuk ügyében vizsgálatot tartatnak, de mivel az 1628. évben megneemesített őseikkel való vérségi viszonyt bizonyítani nem tudják, Trencsén- és Nógrádmegyékhez utasítatnak. (1743. év 22. jkl.)

Belánszky lásd Demkó.

Belánszky lásd Lieszkovszky.

Beleky másk. **Szabó**. 1660. évi márcz. 7. Beleky másk. Szabó Péter, neje s fiai részére adományozott armalis kihirdetve ugyanazon évben. (1660. év 61. jkl.) 1662. évben András, György, Ferencz (1662. év 91. jkl.), 1676. évben Péter, Ferencz, András gyöngyösi lakosok (1676. év 177. jkl.), 1724. évben András és fia János igazoltatnak.

Belgrády. Belgrády azelőtt Constantinovics András pomázi görög pap s gyermekei Sándor, Péter és Anasztázia 1791. okt. 24-én nemességet nyernek. Kihirdetve 1792. évben. (1792. év 676 sz. 704. jkl. K. K. LV. 821.)

Beliczay. J eskófalván volt birtokos. István fia Mihály fiai József, János, Pál és Sándor Bars- és Békésmegyék bizonyítványaival igazolják nemességüket 1777. évben. (217. jkl.) A jeskófalvi előnevet használta. (Kőszeghi: Nemes Családok Pestmegyében 35. l.)

Bencsik. Czímerlevelet III. Károlytól 1722. év november 27. nyert Bencsik Mátyás. Kihirdetve 1723. évben Borsodban. A címerszerző Mezőkövesden lakott.

Czímer a levéltárban levő armalis-másolat alapján: vízszintesen 3 részre osztott pajzs, felső és alsó kék mezejében vörös rózsza, középső vörös mezejében koronázott kettős farku s jobb lábával zöld koszorút tartó oroszlán; sisakdisz: két vörös-ezüst zászló közt a koszoru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1722. év 94. sz.)

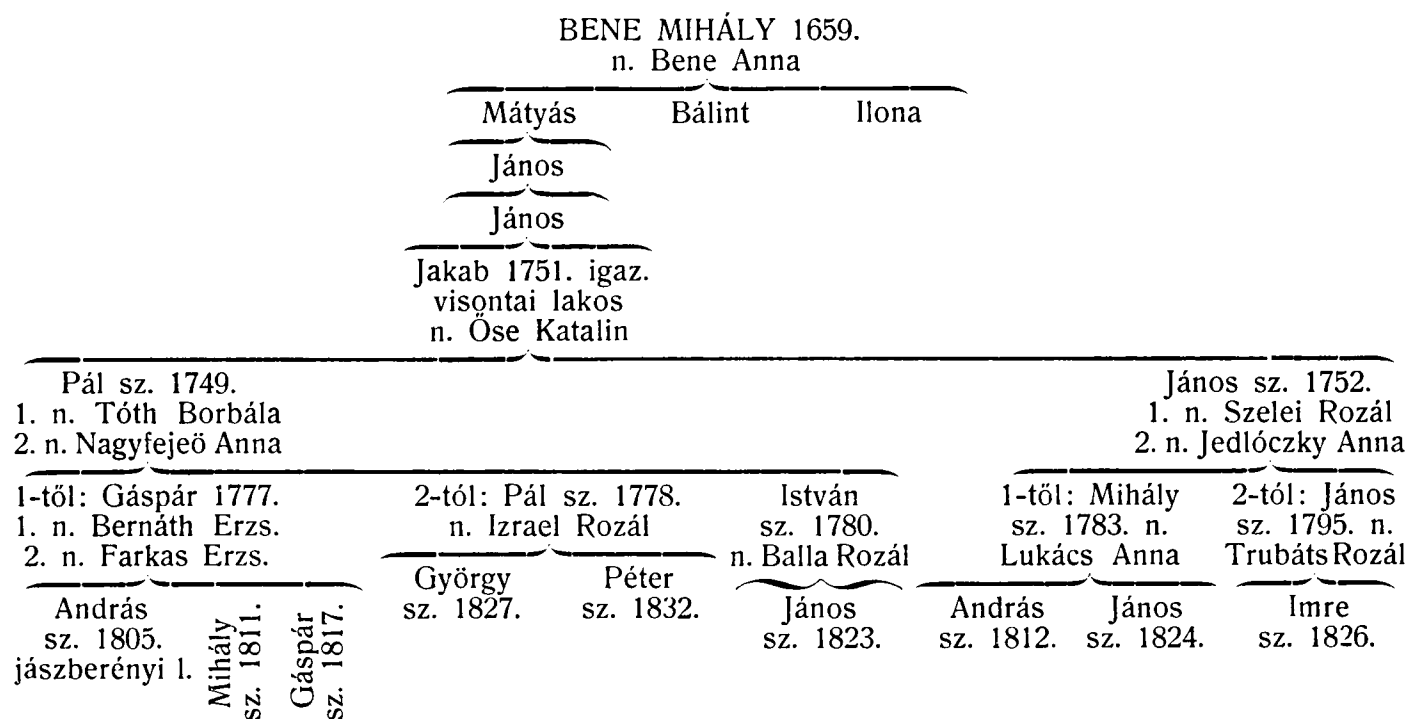
Bende. András vámosi származásu ecsédi lakos, Szepessy Zsigmond tisztartója, Borsodmegye bizonyítványaival 1775. évben igazolja nemességét. Ennek apja István, ezé János, ezé a nemességszerző György volt. (1775. év 189. jkl.)

Bene. Bene Mihály halmaji lakos, neje Bene Anna s gyermekei Mátyás, Bálint, Ilona részére 1659. év febr. 21-én adományozott nemeslevél kihirdetett 1660. évben. (1660. év 45. jkl.) A címerszerző Mihály a mikófalvi Bekény családtól — melynek jobbágya volt — Halmajon egy birtokrészt vett zálogba 1659. évben, azonban

ezt az ujszerzeményi bizottság elvette utódaitól, kik azután Visontán szereztek telket, réteket és malomrészt. (1771. év pp. 960. sz.)

Nemességüket igazolták 1751. évben Jakab (1751. év 601. jkl.), 1833. évben pedig ennek unokái és ezek gyermekei (1833. év 411., 1219. sz. 804. 2468. jkl.)

A család leszármazása hiteles adatok nyomán:

Benedicti lásd Rajczy.

Beneken. 1699. évben Istenmezején birtokos.

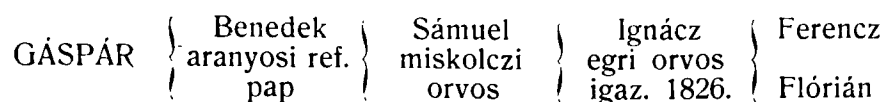
Benke. 1676. évben Gergely és András gyöngyösi lakosok igazoltatnak. (1676. év 193. jkl.)

Benkő. Czímeres levelet III. Ferdinandtól 1646. év okt. 17-én nyertek Benkő György, neje Végh Erzsébet, testvérei Gergely és András. Kihirdetve 1647. évben Hevesmegye előtt. Másolata Nógrádmegye levéltárában van.

Czímere: vörösben zöld mezőn álló jobbra fordult strucz, csőrében lópatkó; sisakdisz: vörös ruhás kar karddal; takarók: arany-fekete, vörös-ezüst.

Gergely Jászberényben, András Gyöngyösön lakott. Később Nógrádban szerepelt a család, ott igazolta 1790. évben per útján nemességét, jelenleg pedig Jásznagykunszolnokmegyében van elterjedve s egyik tagja, Imre nagykőrösi tanár, közölte a család vázlatos történetét. (Uj N. Iván I. 25. Magy. Nemz. Zsebk. II. r. I. 75.)

Benkő (kisbaczoni). Székely eredetű család. Ignác egri orvos nemessége Udvarhelyszék bizonyítványa alapján 1826. évben kihirdettetik. (1826. év 858. sz. 891. jkl.) Genealogiája:

Benyovszky (benyói és urbanói). Ezen régi trencsénmegyei családból János 1756. évben Külső-Böcsre származik, fia Imre mérnök Pestmegyében tűnik fel, 1804. évben pedig Hevesben kívánja nemességét kihirdettetni, átszármazását azonban nem világítja meg kellőképen. (1804. év 765. sz. 750. jkl.)

Bere. 1725. évben Dévaványán él István, kinek nemesi származását csak tanuk igazolják. (1725. év 165. sz.)

Berecz. Gyöngyösön és Gyöngyöspatán lakott a család. Az eredeti armalis, melyet III. Károlytól 1714. év márcz. 4. nyertek Berecz Mihály és Tamás, Mihály felesége Zelli Zsuzsi, továbbá Berecz Ignác, Antal, Katalin, József s ennek neje Maka Sára, s mely 1715. évben lett kihirdetve, a megyei levéltárban őriztetik. (1714. év 1. és 98. sz.)

Czímer: Kék pajzsban zöld mezőn egyszarvu 3 vörös rózsát tart; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Bereczky (kolosnémai). B. Gergely és Tóth István III. Ferdinandtól 1654. jul. 12. nyertek armalist, melyet Győr- és Komárommegyében hirdettek ki. György és Sándor 1798. évben igazolták legfelsőbb helyen nemességüket. (K. K. LIX. 702.) 1835. évben Pál, Algyay Lipót tiszabői számtartója, Ferencz dadai plébános, József a nagyváradi káptalan mikepércsi ispánja. Ennek fia volt Géza nagyváradi lakos, jankafalvi és érkenézi birtokos, kinek nemességét a belügyministerium 1901. évben igazolta.

Az 1793. év 526. sz. alatt található armalis-másolat alapján a czímer: kékben zöld alapon álló vörös ruhás magyar vitéz, jobbában kardot tart, balját csipőjén nyugtatja; sisakdisz: növekvő pajzsalak; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Beregszász lásd Mészáros. (1675.)

Berényi gróf (karancsberényi). Nagy Iván munkájából eléggé ismert család, melynek emlékezete 1205. évig vihető vissza. 1274. évben IV. Lászlótól nemesség megerősítést, 1431. évben czímeres levelet nyert. Tamás, neje, gróf Haller Jozefa révén a XVIII. század második felében birtokos Fegyverneken, Gyöngyösön. (1773. év pp. 1022. sz. 1780. év pp. 2170. A. sz.)

Beretvás. Itt ezen 1667. évben megnemesített törzsökös nagykörösi család kihirdetve nem volt s csak az újabb időben szerepelt Karácsondon Endre főrendiházi tag, karácsondi birtokos. Története, genealogiája, czímere Benkó Imre közleményéből ismeretes. (Uj N. Iván II. 1.)

Berky. 1670. évben Miklós gyöngyösoroszi birtokos.

Bernáth (bernátfalvi). Abaujmegyei régi adományos birtokos nemes család. Monographiáját megírta Csoma József. (Abaujm. nemes csal. 101. lap.) A nemzedékrendnek megyénket érdeklő része:

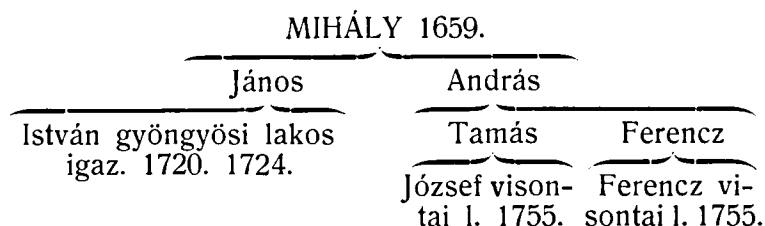
ANDRÁS 1520.	{	István 1563. uj donatiót nyer n. Némethy Ilona	{	István n. pelényi Pelényi Zsófia	{	András n. pilisi Pilisy Sára	{	Zsigmond n. kövecsesi DancsÉva	{	István n. érkeserői Fráter Éva	{	István kazsui lakos n. iványi Fekete Julia	{	Mihály tiszafüredi lakos tb. ügyész sz. 1779. kihird. 1825. n. Kubinyi Mária	{	Gáspár sz. 1810. sz. 1818. Eulalia
-----------------	---	---	---	--	---	---------------------------------	---	-----------------------------------	---	--------------------------------------	---	--	---	--	---	--

Mihály tiszafüredi lakos, a ki a saját és gyermekei nemességét 1825. évben Zemplénmegye bizonyítványával kihirdettette, érdekesen írja le élete folyását. Ez az önéletrajz egész terjedelmében be van iktatva a megyei jegyzőkönyvbe s megtudjuk belőle, hogy ő 1802. évben a sárospataki s regéczi kamarai uradalmak ügyésze, azután csernői Szerdahelyi László mellett patvarista, majd a pesti tábla jegyzője volt. Pesten 3 évig ügyvédeskedett is, de „az akkoriba dühösködött franczia háboru megszagatván az ideig-óráig tartott békességet s meglepven Győr környékét“ odahagyta Pest városát, Tiszafüredre költözött s itt családot alapított. Izenként való származását

felviszi az 1520-ban szerepelt Andrásig, kinek István, Bereczk, János és Lukács nevű fiai 1563. évben Bernátfalvára új adományt nyertek. (1825. év 556. sz. 841. jkl.)

Bernáth. Czímerlevelet 1659. évi márcz. 1. nyertek B. Mihály továbbá Fazekas István és János, Turóczy János és Mihály, Iszkay Ferencz és Simon, Jeszenyei András, Várady másk. Kardos Mihály és István.

A címerszerző Mihály fia János fia István szepsii származásu gyöngyösi lakos Tornamegye bizonyítványával 1720. évben, majd a nemesi investigatio alkalmával 1724. évben igazolja nemességét. Genealogiája:

A gyöngyösi ág református, a visontai katolikus volt. (1720. év 136. sz. 1724. inv. jk. 1755. év 47. sz.) Armalísának átirata Jászói konv. 2° fol. 38. 6° fol. 296.

Bernáth lásd Keresztszegi.

Bertha (felsőeőri). Felsőeőrré 1582. évben adományt nyert vasmegyei családok egyike, Rábahidvégen ma is virágzik. Fülöp felsőeőri lakosnak Mihály fiától való unokája József a komárommegyei Étén tűnik fel, ennek fia Sándor táblai ügyvéd ide származik s 1843. évben Vasmegye bizonyítványával igazolja nemességét. (1843. év 601. sz. 1078. jkl. Balogh Gy. Vasvárm. Nemes Cs. 17. l. Vasvárm. Monogr. 561. l.)

Bertalan másk. **Szilágyi.** Eredeti lakóhelye Kerha-Kutas (Zala) volt. A címerlevelet III. Ferdinándtól 1646. év okt. 1-én B. György, fiai Benedek, István és János nyerték és Zalában lett kihirdetve. Jánosnak fia volt István, ki Komáromba költözött, ezé György, ki Szilágyi néven is ismeretes volt, mert ily nevű mostohatestvére nevelte fel, ennek fia György, révfalusi lakos, a ki Györmegyétől 1773. évben nyert testimonialisát itt kihirdettette. (1773. év 1. A. sz. 4. jkl.)

Bertók lásd Ambrus.

Berthóty. Mivel a megyében élt családtagok minden alkalommal a Lipót király által 1667. év szept. 20-án B. István és Ferencz részére adományozott s Nógrádban hirdetett armalissal bizonyítják nemességüket, mivel előnevet nem viselnek s következetesen az alább közölt címert használják, az ősi berthóti Berthóty csatáddal való összeköttetésük nem valószínű.

1699. évben birtokos volt Vécsen, Fokorun, Tiszavárkonyban, Tiszaföldváron, Recskén, Szenterzsébeten, Szóláthon, Bolyán.

1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával Ferencznek és melléthei Divényi Annának gyermekei István esküdt, Gábor és János szenterzsébeti lakosok s Istvánnak fia László igazoltatnak. Gábornak fiai János és Gábor voltak. (1716. év 50. sz. 1724. év 502. jkl. 1768. év 58. sz.)

István az ujszerzeményi bizottság előtt beigazolván jogát a Váraszón és Szenterzsébeten levő azon 2—2 telekhez, melyet a kövesdi Kovács családtól szerzett, ezek birtokában öt III. Károly 1728. évben megerősíti, 1747. évben pedig a jelzett család kihaltával Csomós Jánossal, Balajthy Mihálylyal és Kovács Mártonnal együtt nádori donatiót nyer azokra. (1748. év pp. 371. sz. 1782. év pp. 2261. sz.)

Czímere, melyet Fejérpataky László (Turul 1888. év 177.) tévesen a Balogh család címérének vél, a gyöngyösi Ferencz-rendiek címeres albuma és pecsétlenyomatok alapján: Kék mezőben zöld alapon könyöklő fekete szárnyas kar, markában pal-

lost tart, fent jobbról-balról egy-egy hatágu aranycsillagtól kísérve; sisakdisz: a pajzs-alak; takarók: kék-sárga, vörös-fehér.

Azon B. István szolnoki kapitány, kinek az udvari kamara 1694. évben fizetési hátraléka kárpótlásául 6000 frt értékben az abaujmegyei Lengyelfalvát adományozza, aligha ezen családból való. (O. L. Ben. resol. ad cam. poson. 1694. fol. 26).

Berze. B. Mátyás és Máté, ennek neje Dancza Anna, leánya Erzsébet, továbbá B. István és Anna részére I. Lipót által 1659. febr. 15-én adományozott s 1660. évben Hevesben kihirdetett eredeti címérlevél a levéltárba került s a következő czímet tünteti fel: Hasított pajzs, a jobboldali kék mezőben kettős farku oroszlán, a baloldali sárga mezőben vörös ruhás könyöklő kar, görbe karddal, 3 fekete tollal diszitett kalpag kíséretében; sisakdisz: a könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1659. év 1. et. A. sz. 38. jkl.)

B. István 1661. évben recski lakos volt s Bossányi Lászlótól és bedeghi Nyáry Krisztinától egy birtokrészt szerzett a nagyberekai pusztában, de csakhamar túladdott rajta. (1765. év pp. 799. sz.)

Bessenyei (nagybessenyei). A Szalók nemből való ősi birtokos családja vármegyénknek, mely nevét Bessenye (ma Besenyőtelek) helységétől vette. Alapítója Márkus 1322-ben már birtokos volt Bessenyön. Fiai László, Miklós és Imre. V. László királytól Mihály 1452-ben címérlevelet, Mátyás királytól pedig 1461-ben Therpesi Péter fia Miklós magszakadása folytán ennek terpesi és széki birtokára adományt nyert. (1764. év pp. 768. sz.) 1576-ban szerepelnek B. Markan fia Márk fia Imre fia László fia Mihály fia György fia Mihály fia György s ennek neje Keczer Borbála, kiknek kovászói Mathusznay Pál és neje Jakchy Erzsébet köteleki, gyandai birtokrészüket átvallották. (O. L. Bécsi K. K. IV. 13.) Ugyancsak György 1596-ban egri hadnagy volt s élén állott azoknak, kik a vár átadását szükségesnek tartották; mivel különben is vezérszerepet játszott ez ügyben s jó szónok hírében állott, ő vezette a szultán elé a kapituláló küldöttséget. 1638-ban B. Mihály és Eöry Anna leányaival: Annával (Babay Tamásné), Borbálával (Tibay Andrásné) találkozunk, kik Kún Péter és Bálint nevű sülyi jobbágyaikat felszabadították. (Leleszi konv. lib. 23. fol. 175.) 1663-ban B. Mihály szerencsi lakos volt s terpesi birtokát 180 frtéért zálogba adta Turcsányi György papnak. (1731. év pp. 127. sz.) 1668-ban B. István végrendelkezik javairól s ezeket nejének Kosith Annának s kiskorú fiának, Istvánnak hagyományozza. (O. L. N. r. a. 881: 15.)

A szabolcsmegyei Berczelen — hol már 1400-ban birtokos volt — idővel egészen meghonosodott. Ott született 1747-ben György testőr-író, a nemzeti irány út-törője; az ottani ref. templom homlokzatán látható a család ősi címere.

Történetét, leszármazását, címérét Széll Farkasnak a családról írt munkájából eléggé ismerjük.

Bessenyei lásd Boros.

Besnyő. 1724. évben, a nemesi investigatio idején Abádon lakott József. A családnak Mátyás, Ulászló és Zsigmond királyoktól volt donatiója a komárommegyei Neszmélyen egy kuriára. (Invest. iratok 4 fasc.)

Besze (megyeri) másk. **Sánta.** Címérlevelet III. Ferdinándtól 1649. május 18-án nyertek megyeri Besze Gergely, testvérei Ambrus, ennek neje Mullid Ilona, István, ennek neje Csúz Anna és leánya Anna, továbbá nagybátyjai András és János, nemkülönben **Adorján** Mihály és Benedek, végre **Priska** Bálint. Kihirdetve 1651. Nyitra-megyében.

Nemességüket 1729. évben Nógrádmegye bizonyítványával igazolták Gergely és Gáspár megyeri származásu gyöngyösi lakosok (1728. év 95. sz. 1729. év 114. jkl.);

nemességükről bizonyítványt nyertek 1836. évben János tornamegyei táblabíró és tarczali kamarai számtartó s testvére Ferencz hevesi táblabíró, kincstári titoknok, gyöngyösi lakos. (1763. év 206. sz. 127. jkl. 1836. év 547. sz.)

Címere a meglevő armális-másolat szerint: kékben hármass zöld halom, középsőjén borostyán és rózsaszál között buzakéve, a két szélső halom csucsan egy-egy szemközt álló természetes oroszlán jobblábával a kévét tartja, ballábával a rózsaszál szája felé vonja; sisakdisz: kiterjesztett szárnyu sas jobblábával borostyánkoszorút, baljával borostyángalylyal körülfont kardot tart; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1675. év 28. sz.)

Betes. B. Zsigmond fia Ambrus zádorházi származásu, kisujszállási lakos Gömörmegye bizonyítványával 1776. évben kihirdetteti nemességét. (1776. év 216. jkl.)

Bezzegh. (hajniki). 1699. évben B. Gábor Szücsiben birtokos. Nógrádi család, Siebmacher szerint armalisa 1647., Hajnikra való donációja 1669. évből való.

Bezzegh (nagycepcsenyi). B. János és zorkoczói Salaki Zsuzsi egyik fia Dániel Turóczmegyétől 1713. évben bizonságlevelet nyer (1713. év 90. sz.), másik fia Ádám gyöngyösi lakos 1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával igazolja nemességét. Az 1754 5. évi nemesi összeírásban a családnév tévesen Berzék-nek iratott.

Bige. A biharmegyei Nagyszántón birtokos család, mely nemeslevelét II. Ferdinándtól 1627. évben nyerte. József fia György dévaványai lakos 1759. évben kihirdetteti nemességét. (1759. év 263. sz. 174. jkl. Biharm. Monogr. 622. l.)

Bik lásd Bük.

Biró. Töbör-Éthén birtokos. Nemességéről Pozsonymegye 1730. évben bizonyítványt adott. (1732. év 155. sz.)

Biró. Eredete ismeretlen. Bizonságlevelet nyertek: 1668., 1699. években István és János, 1732. évben János fia István káli lakos, István és János szentdomonkosi lakosok. (1668. év 8. jkl. 1699. év 326. jkl. 1732. év 76. sz. 1732. év 189. sz. 1812. év 878. sz. 652. jkl.)

Biró (kézdiesztelneki). B. János bánhalmi postamester részére Arad- és Háromszékmegyeék által 1809. évben kiállított bizonságleveléből a következő genealogia állítható össze:

GERGELY n. Sasvári Anna	
Pál	Antal sz. 1754.
aradi tanár	Abosfalva
	n. Barta Francziska
	János sz. 1784. Kenderes
	bánhalmi postamester

Temesben is él a család. (1809. év 53. A. sz.)

Birtok másk. **Gerhes.** Mármarosmegye bizonyítványával kihirdettetik Gergely 1703. évben, György gyöngyössolymosi lakos 1715. évben. (1703. év 1102. jkl. 1715. év 600 jkl.) A család nemessége 1793. évben lett legfelsőbb helyen igazolva. (K. K. LVII. 317.)

Bittera másk. **Vargha.** B. András fia Péter fia Márton hideghéti lakos fia Antal egri lakos Pozsonymegye bizonyítványával 1831. évben kihirdetteti nemességét (1831. év 199. sz. 377. jkl.), 1835. évben azonban már Szabolcsba készül lakását áttenni, s ez alkalommal Ede-János-József nevű fiával és Etelka-Erzsébet nevű leányával testimonialist nyer. (1835. év. 216. sz. 311. jkl.) A hideghéti előnevet is használta.

Bitó lásd Kajdacsy.

Blaskovics (ebeczki). Törzsökös hontmegyei család. Czímerlevelet 1712. május 6. nyertek Bl. József s gyermekei József, János, Ilona, Erzsébet, Zsuzsanna. Józsefnek fiától, Pál tábornoktól, származott József (sz. 1772.), ennek fái Fáy Annától való egyik fia Gyula 1847. évben hevesi alispán, 1849. évben főispán, kinek báji Patay Francziskával kötött házasságából származtak Anna (sz. 1836.) márkus- és batizfalvi Máriássy Béláné, Malvin (sz. 1837.) és Gyula (sz. 1843.) Ezen családból származtak Miklós és Ernő ismert sportférfiak, az előbbinek fia Elemér, gr. Waldeck Kornélia férje, Jásznagykunszolnokmegyében nagybirtokos.

Itt a család nemessége kihirdetve nem lett. Történetét, leszármazását az Új Nagy Ivánból ismerjük. (I. 147.)

Bobor. B. István szentiványi lakos 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával bemutatja Nógrádmegyének 1643. évben bobori Gajda György részére kiadott bizonyáglevelét, de sem leszármazását, sem azon körülményt, hogy az előnevet viseli családnév gyanánt, felvilágosítani nem tudja. (1781. év 333. A. sz.)

Bocsántzky lásd Bosánszky.

Bocsy. Mária Teréziától 1765. év okt. 8-án nyertek czímerlevelet B. Mátyás zászlótartó és hidmester, neje Szabó Klára, leányai Anna, Zsuzsanna, testvére József, ennek neje Magda Katalin, fiai János, Mihály, Mátyás, Balázs. Kihirdetve 1766. évben. Másolata a levéltárban van. (1766. év 92. sz. 285. jkl.)

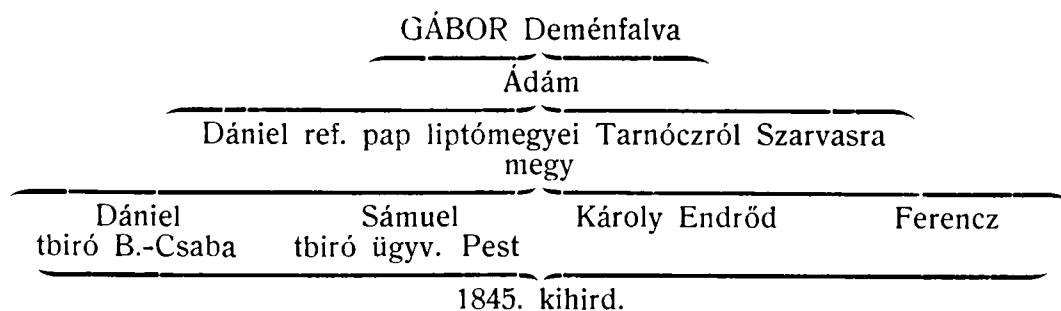
Czímere: Kék pajzs, aranypólyával vágva, alját 3 nyilásu kőhid foglalja el, melyen az arany pólyába felemelkedő, sárga csizmás, arany sujtásos, zöld ruhás, biboröves, menyét kucsmás, szemközt álló magyar vitéz jobbában kardot tart, balját csipőjén nyugtatja, a két felső szögletben egy-egy ötlevelű fehér rózsza; sisakdisz: a magyar vitéz növekvőn buzogányt tart; takarók: arany-kék, ezüst-zöld. (K. K. XLVII. 408.)

Bizonyáglevelet nyertek 1780. évben a czímerlevélben említett József fiai Mátyás és Mihály (1780. év 122. jkl.), 1822. évben ezen Mátyás besenyőteleki lakosnak fia József kolozsvári kereskedő. (1822. év 319. sz. 379. jkl. 1847. év 879. sz.)

Bocsi lásd Szecskó.

Bocskay. A XVII. század közepén Kürün és Kőteleken birtokos.

Boczkó. Liptómezei család, itt 1845. évben lett hirdetve. Származási adatai (1845. év 1174. sz. 1915. jkl.):

Bod (albisi). B. Pál ügyvéd s fiai Péter, János és István Borsodmegye bizonyítványával 1831. évben kihirdettetik nemességüket, előnevüket. (1831. év. 162. sz. 164., 172. jkl.)

Boda másk. **Kereky** (kerei). 1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával Boda György dévaványai lakos felmutatja az 1659. év febr. 7-én B. m. kerei Kereky György, neje Pipó Erzsébet, fiai István és János, továbbá Karácson Boldizsár, neje Sipos Anna, fia István részére adományozott armalist. Nemességük kétségtelen. (1754. év 133. sz.)

Bodó. B. István káli lakos Gömörmegye bizonyítványával 1765. évben igazolja nemességét. (1765. év 33. jkl.) Ujabb időben Putnokon és Méhiben laknak ilynevűek.

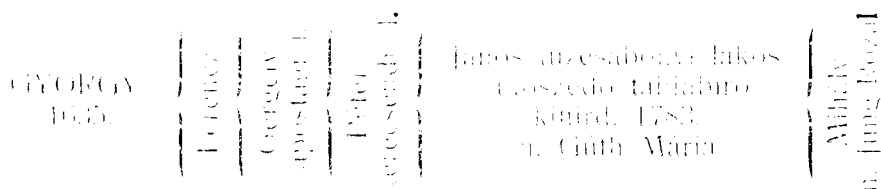
Bodó (bodófalvi). B. Pál fia Gábor fia János fia Péter Turócsmegye bizonyítványával 1765. évben igazolja nemességét. (1765. év. 216. sz. 211. jkl.) Bizonyosglevelet nyernek 1816. évben Péter és Szanda Erzsébet fia Antal (sz. 1770. Erk) nagyfügedi lakos (1816. év 304. sz. 490. 1543. jkl.), továbbá Antal és Deák Borbála fiai János (sz. 1793.), György (sz. 1798.), Antal (sz. 1807.). (1816. év 910. sz. 1322. jkl.)

Bodoky. B. István előbb abaujszántói, majd tizzaszalóki lakos Abaujmegye bizonyítványa alapján 1718. évben kihirdetetteti nemességét. Armalisa elpusztult, midőn a háza leégett. (1718. év 95. sz. 1072. jkl.) 1719. évben egy másik István gyöngyösi nemes is szerepel, ki ellen az egri püspök decimalis pört folytat.

Bodon. Már a XVI. században birtokos volt Gömörben. B. János tizzaszentimrei lakos — az 1747. év körül Radnótról Tiszaigarra, majd Tizzaszentimrre költözött Jánosnak fia, Jánosnak unokája — Gömörmegye bizonyítványával 1777. évben kihirdetetteti nemességét. (1777. év 212. jkl.)

Bodonyi lásd Kajtár.

Bodor. 1635. év május 14-én B. György és társai részére adományozott címerlevelet kihirdette Zalamegye. János füzesabonyi lakos igazolja nemességét 1783. évben (1783. év 25. jkl.) s 1809. évben végrendelkezik monostori részjóságáról. A hevesi ág leszármazása:

Vas-, Veszprém- és Csongrádmegyékben is éltek egyesek. (1821. év pp. 28. sz.) A pestmegyei levéltár adatai szerint a léczfalvi előnevet viseli. (Köszeghi Nemes cs. Pestm. 47. l.) Armalisa Vasmegye levéltárában van.

Bognár (koronghi). V. Ferdinandtól 1837. év márcz. 13-án B. János orvos, fiai Móricz és János a koronghi előnévvel címerlevelet szereznek s Novák Ferencz magvaszakadtával a vasmegyei Korongh község felét nyerik adományul. Kihirdetve 1838. évben. Másolata a levéltárban. (1838. év 2280. sz.)

Czímer: kék pajzsban zöld mezőn griff botot tart, melyre kígyó van csavarodva; sisakdisz: a pajzsalak kiemelkedőn; takarók: kék-arany. (K. K. LXVI. 509.)

Bogyay. A pozsonymegyei Madról származik. B. Antal fia Gergely egri, majd mezőtárkányi lakos Pozsonymegye bizonyítványával 1774. évben kihirdetetteti nemességét. (1732. év 155. sz. 1774. év 223. jkl.)

Bogyó. B. István fia Ferencz fia András fia István csongrádmegyei számvevő, szelevényi birtokos Nyitra- és Csongrádmegyék bizonyítványával 1794. évben kihirdetetteti nemességét. (1794. év 199. sz. 206. jkl.) A nyitramegyei Kiskérről származik.

Bóka-Papp. Bóka Mihály, neje Miklósházy Dorottya, gyermekei János, Samuel, István, Mihály, Dániel, András, Orsolya, Katalin, Ilona, és Zsuzsanna 1633. évben armalist nyernek, melyet Gömörmegye hirdetett. (1634. év 4. sz.)

1724. évben a nemesi investigatio idején Miklós tizzaszöllősi, Mihály és István tiszánánai lakosok. Miklósnak István fiától unokája Bóka-Papp István kecskeméti lakos s fiai István, Mihály és Samuel 1816. évben (1816. év 787., 1598. jkl. 1817. év 1454. jkl.); Mihálynak János fiától való unokája János debreczeni lakos 1801. évben

(1798. év 571. sz. 920. jkl. 1799. év 455. sz. 549. jkl. 1801. év 607. sz. 765. jkl.); és Istvánnak Istvántól való unokája István s ennek Kele Judittól származott gyermekei György (sz. 1780.), János (sz. 1785.), Gergely (sz. 1788.) 1805. évben (1805. év 771. sz. 1289., 1683. jkl. 1806. év 724., 787. sz. 775., 1573. jkl.), végre az 1816. évi testimonialisban feltüntetett Mihály törökszentmiklósi lakosnak és Sánta Klárának gyermekei Mihály (sz. 1776.), István (sz. 1783), József (sz. 1791.) 1818. évben nemességi bizonyítványt nyernek. (1818. év 79. sz. 172. jkl.)

Bokor (hamvai.) A XVII. század közepén birtokos a megyében.

Boldizsár. B. István részére 1697. év april 22-én adományozott armalis kihirdetve ugyanazon évben (1697. év 22. jkl.)

Bónár másk. **Jeszenák.** B. m. J. Tamás egri lakos — a zemplénmegyei Tályán élt Györgynek fia — a nemesi investigatio alkalmával 1724. évben bemutatja a Lipót király által 1674. év april. 11-én B. m. J. György s fiai György és Márton részére adományozott s ugyanazon évben Abaujban kihirdetett armalist s nemességének igazolása végett származási helyére lett utasítva. (1739. év 10. sz. 41. jkl.) Csoma József: Abaujvárm. Nemes Családjai cz. munkájának 657. lapján bizonyára tévesen említi Bodnár néven.

Boncz. Lipót király által 1698. év febr. 21-én B. András, neje Egyed Katalin, gyermekei Ferencz, Mátyás, Farkas, Mihály, Katalin, Zsuzsanna, Judit és Ilona részére adományozott czímerlevelet Komárommegye hirdette ki s Ferencz fia András, fia János, fia Bálint udvardi származású egri lakos részére 1783. évben bizonyáglevelet adott. (1783. év 114. jkl. 1798. év 436. sz. 739. jkl.)

Bónis. A Szatmármegyében hirdetett czímerlevelet II. Mátyás adta 1618. évben B. Mátyásnak s fiainak Mártonnak és Pálnak. Egyik utódjuk Pál egri lakos, érseki ügyész, 1838. évben Szatmármegye bizonyítványa alapján kihirdettetik. (1838. év 2374. sz. 1373. jkl.)

Össze nem tévesztendő a zemplénmegyei eredetű tolcsvai Bónis családdal.

Borbás. Gömörből eredő család. III. Ferdinandtól 1651. jul. 20. nyertek czímerlevelet B. Márton, neje Kovács Anna, gyermekei: Máté, Lukács, András, Péter, Dorottya, Anna, fivérei: Gergely, Imre, Benedek, János, Balázs; továbbá Gergely neje Albert Anna, s fiai Miklós, Máté, Jakab, Benedek; Imre neje Süket Anna, fiai: Máté és András; Benedek neje Csaba Erzsébet, gyermekei: Mihály, Miklós, Gergely, Zsófia, Erzsébet; János neje Boldizsár Erzsébet, gyermekei István és Ilona; Balázs neje Kovács Dorottya. Recskén laktak: 1699. évben János, 1724. évben a nemesi vizsgálatok idején György és János; 1750 körül Mátyás s ennek fiai Mátyás és Pál felsőtárcányi, majd felnémeti lakosok. Nemességi bizonyítványt nyert 1756. évben Pál tarnaörsi lakos. (1732. év 158. sz. 1756. év 57. 210. sz. 120. 149. 300. jkl. 1793. év 706. sz. 1794. év 653. sz. 907. jkl.) Nemességüket Gömörmegye bizonyítványával 1826. évben kihirdettették János és fia Ferencz. A család egyik ága a XVIII. század közepén Déterről Jászapátira költözött. (1826. év 494. sz. 595. jkl.)

Borbély (karcsai.) 1654. évben Mihály.

Borbély (lévai.) III. Ferdinándtól 1654. nov. 18-án nyertek czímerlevelet lévai B. György és István; kihirdette Nógrádmegye. (N. J. II. 164.) Györgytől és Babocsay Judittól származott Dániel, ki hevesi birtokos volt 1738-ban, ennek gyermekei pedig: János, György és Klára Rakottyay Jánosné. A nógrádmegyei Szántón is volt öröklött birtokuk. A család nemessége itt nem lett hirdetve. (1738. év 141. sz. 1738. év pp. 204. sz. 1810. év pp. 3351. sz.)

Borbély (roffi.) A család története, leszármazása, címere Magyary-Kossa Sámuelnek a családi levelesláda oklevelei alapján irt tanulmányából (U. N. J. III. 53. 105.

261.) eléggé ismeretes lévén e helyütt csak azon adatok közlésére szorítkozom, melyekről neki tudomása nem volt.

II. Rákóczi Ferencz 1704. év aprilis 2-án Borbély Balázs ezredes-kapitánynak és utódainak Bura (Tiszabura) falut ajándékozta. Ez adománylevelet a vármegye 1705. évben szabályszerűen kihirdette. Ezen Balázs volt a család tulajdonképeni megalapítója s eleinte Abádon, majd Tiszaroffon és Jászapátiban lakott. A donatiót mint Rákóczi hive nyerte, számos egykorú tanu vallomása szerint azonban előbb a király leghivebb és legvitézebb katonái közé tartozott; részt vett Eger vára visszavételében s ez alkalommal armalist is nyert; ez azonban kihirdetve nem lett. Midőn egy alkalommal „házanépével Fülekről Szendrőre ment, a kuruczok felverték, minden jószágát felprédálták, nejének is hiányos öltözetben kellett menekülnie.“ Ekkor vették el az armalisát is. (1705. év 67. jkl. 1733. év 78. 137. sz. 357. 367. jkl.)

Balásznak fia Mihály 1748. évben az egész szakállosi praediumra nádori donatiót nyert, mely praedium Petneházy István hűtlensége folytán jutott volt a kincstár birtokába. (1791. év pp. 2398. sz. 1775. év pp. 2007. sz. 1813. év pp. 3382. sz.)

A roffi előnév először 1738. évben fordul elő. (1738. év 142. sz.)

Az élő nemzedék származási adatairól a Magy. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 123.) számol be.

Borbély lásd Csonka.

Borbély lásd Gyürky és Györky.

Borbély lásd Szvoboda.

Borbély lásd Új.

Borbély lásd Ur.

Bordás. B. Lőrincz mezőtúri lakos részére Biharmegye 1835. évben bizonyáglevelet ad, ezt azonban a megye nem hirdeti ki azon feltevésben, hogy ő ezt csalárd úton szerezte. A mezőtúriakat ugyanis nem Bordás, hanem Bordács néven ismerték. (1835. év 893. sz.)

Borhy (borhi.) Czímeres nemeslevelet Lipót királytól 1693. évi november 4-én nyertek Borhy András, neje Kovács Anna, veje Mészáros másk. Borhy János, ennek neje Borhy Erzsébet, fivérei György és Imre s ennek neje Tóth Ilona, fiuk Ferencz. Kihirdettetett Hevesmegyében 1693. évben. A harmadik testvér Bory Imre néven szerepel az eredeti nemeslevélben (1694. év 254. jkl.)

A családnak már előbb is nemesnek kellett lennie, mert Borhy Pál 1578. évben már nemes emberként tünt fel Egerben. (Hevesvárm. monogr. II. 352.)

Borhy Imre 1691. évben rendes bírása volt Gyöngyös városának. A későbbi időkben is — mint a függelékből látjuk — több családtag viselt nemesi tisztséget a megyében. (1688. év 2. sz.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak Gergely és Ferencz, továbbá Gergely fia Mihály, és Ferencz fia András. Mindnyájan Gyöngyösön, a család székhelyén laktak.

György gyöngyösi nagybirtokos, a francia becsületrend lovagja, a Ferencz József-rend tisztí keresztfjének tulajdonosa, cs. és kir. asztalnok, a hevesmegyei gazdasági egyesület alelnöke, a gyöngyös-visontai bortermelők szövetkezete r. t. elnöke, a gazdasági téren szerzett több kitüntető oklevél és érem tulajdonosa, 1903. évben régi nemességének megerősítése mellett a borhi előnevet nyerte.

A közpályán működő tagjai a családnak: Ádám, Hevesmegye árvaszékének elnöke, Sándor csendőrszázados, Dániel jogtudor, ügyvéd, hatvani járási szolgabíró stb.

A család leszármazása:

ANDRÁS 1693. n. Kovács Anna Erzsébet f. Borhy másk. Mészáros János			GERGELY 1693. n. Viza Judit Mihály sz. 1721. n. Tomanyics Erzsi Mihály sz. 1750.			BORY IMRE 1693. n. Tóth Ilona Ferencz sz. 1686. n. Benche Klára		
Imre 1831. gyöngyösi lakos			István 1831. pécsi lakos					
János 1831.								
András sz. 1713		Imre sz. 1720.		Ferencz sz. 1726. n. Bozsik Borbála		Pál sz. 1729.		József sz. 1732.
Ferencz	András	József	Antal	Gergely		Pál	Imre 1831. gyöngyösi lakos	Ignác
Imre 1831.		Imre 1831.	Dániel 1831.	Ferencz 1831.		Pál 1831. gyöngyösi lakos	József 1831.	Gábor 1831.
Ferencz 1831.				István 1831.			Kálmán + László + gyöngyösi ügyv.	János
Antal 1831.				József 1831.			Gyula	
József + 1831.								
Ádám Hevesmegye árvsz. elnöke								
Dániel hevesm. szbiró			Miklós					
György 1831.	Pál 1831.	Antal 1831.	József 1831.	Imre 1831.				
Ferencz sz. 1754. 1. n. Kiszely Róza 2. n. Szentmártoni Róza 2-től: György sz. 1798. 1831. gyöngyösi lakos		György		Benedek				
József sz. 1821. n. Nágel Mária	István 1831. gyöngyösi l.	Elek 1831. gyöngyösi l.	Imre 1831. n.-mihályi l.	József 1831. gyöngyösi l.	János 1831. gyöngyösi lakos	József 1831.	János 1831.	Pál 1831.
György sz. 1858. cs. és kir. asztalnok, a francia becsületrend, a Ferencz József-rend tiszt keresztje tulajdonosa, gyöngyösi nagybirtokos n. poroszlói Graefl Marianna	József 1831.	Lajos 1831.	Bertalan-Bálint 1831.	Antal József 1831.	János 1831.	Károly 1831.	Bertalan 1831.	Antal 1831.
István 1893. Miklós 1895.		János 1831. gyöngyösi l.	Imre 1831. gyöngyösi l.	György 1831. gyöngyösi l.	Ferencz 1831. gyöngyösi l.	Imre 1831.		

A kiknek neve mellett az 1831. évszám olvasható, azok 1831. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1831. év 163. sz. 172—186 jkl.)

A család címere a B. György gyöngyösi nagybirtokosnál levő eredeti nemeslevél szerint: Kék pajzsban zöld alapon ágyékán és feje körül zöld falommal övezett, balkezét csipőjén nyugtató s vállán egy gyökerestül kitépett fát tartó mezitelen vadember; sisakdisz: zöldelő és fürtökkel megrakott szőlőtőke felett egyik lábával búza-kévét tartó kiterjesztett szárnyú fekete holló; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Bory (bori és borfői.) Ezen már a XIII. században feltűnő s Bori községre 1275. évben adományt nyert hontmegyei családnak a XVII. század közepén Szajolon volt adományos birtoka, de ezt eladta Hegedüs Demeternek és társainak. 1667.

évben György tiszaföldvári lakos. 1589. évben Pál az egri vár lovasságának hadnagya. (1671. év 74 jkl. 1808. év 800 sz.)

Bory (nándori). 1654. évben János ghymesi Forgách György gyámja.

Boros. 1663. évi armalisáról a Farkas családnál van említés téve. B. Imre s ennek fiai Antal és József miskolczi származású egri lakosok Borsodmegye bizonyítványával igazolják 1744. évben nemességüket. (1744. év 182. sz. 162. jkl.)

Boros (somlyói.) Apaffy Mihály erdélyi fejedelem somlyói B. Mihály somlyói lakosnak 1680. év nov. 19-én czímerlevelet adott. Kihirdetve Krasznamegyében. Másolata az itteni levéltárban. Mátyás gyöngyösi lakos Krasznamegyétől 1743. évben nemességi bizonyítványt nyert. (1728. év 114. sz. 1743. év 258. sz.) Czimer: Fatörzsbe ütött bárd; sisakdisz: korona; takarók: különféle színűek.

Siebmacher czimerkönyve egy más családot említ ugyanezen előnévvel.

Boross másk. **Bessenyei.** B. m. B. István, József és János 1785. évben kihirdetik Sárosmegye bizonyoságlevelét, de a vármegye nemesei közé csak az esetre vétetnek fel, ha igazolják, hogy azt a sárosmegyei ügyész beleegyezésével nyerték s hogy a benne feltüntetett Roff helység a megyebeli községet jelzi. (1785. év 90 jkl.)

Borovicsényi. Szepesmegyei család. Czímerlevelet 1659. év szept. 13-án nyert B. Sámuel. A hevesmegyei Gyöngyösre Szabolcsmegyéből 1764. évben László költözött át. (1763. év 61. sz. 1764. év 114. sz. 179. 253. jkl.) Nemzedékrendje:

SÁMUEL 1659.				
István				
Ferencz				
László gyöngyösi l. kihird. 1764. n. Horváth Anna				
János somogym. l. test. nyer 1791	Ferencz		György sz. 1774. n. Furtinyi Mária	
László poroszlói l.	István poroszlói l.	János laki lakos	János sz. 1810.	Antal sz. 1813.
1831. test. nyernek				

Bizonyoságlevelet nyertek: János somogymegyei tiszttartó az Orczy családnál 1791. évben (1791. év 207. sz. 265. jkl.); László fia György s ennek fiai János, Antal, továbbá János fiai: László b. Orczy József utódainak poroszlói számtartója, István poroszlói kancellista és János szitányi Ullmann Móricz laki ispánja 1831. évben. (1831. év 192. 213. 1478. sz. 318. 517. jkl.)

Borsicz másk. **Horváth.** Lipót királytól 1665. év febr. 15-én B. m. H. János, neje Roob Zsuzsi, gyermekei: György és Erzsébet czímerlevelet nyernek, melyet Nógrádmegye hirdetett ki s jelenleg Hevesmegye levéltára őriz. A 18. század elején Borsicz vagy Borsiczky János Egerváros birája volt, s innen a Hegyaljára költözött. Fia Pál már a zemplénmegyei Kércsen tűnik fel.

A család czímere: Kék pajzsban zöld mezőn kiterjesztett szárnyú fehér galamb; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1665. év 7. sz.)

Borsos. Czímerlevelet Lipót királytól 1667. év május 12-én nyertek B. István recski lakos, neje Nagy Erzsébet, fiai György, Béla, testvérei György, Béla, Mátyás, Mihály és Pál, ez utóbbi György fiai Gáspár és Imre, Béla fiai Márton és János. Kihirdetve 1668. évben Hevesben s másolata az itteni levéltárban. (1667. év. 8. sz. 1668. év 8. jkl.) Czimer: Kék pajzsban zöld alapon bárány; sisakdisz: fehér galamb csőrében 3 búzakalászt tart; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

1699. évben Mihály, 1724. évben Albert, Péter, Jakab, István recski lakosok; Lőrincz fia Flórián gárdista 1810. évben nemesi bizonyítványt nyer. (1810. év 350. sz. 543. jkl. 1837. év 1118. sz. 1661. jkl. 1838. év 1780. jkl.)

Borsos. Veszprémi származású. Mihály fiai: Mihály jászkiséri, Sándor tiszabádi és Pál bölcskei lakosok részére Tolnamegye által kiállított bizonyáglevelél kihirdettetik 1801. évben. (1801. év 857. sz. 1027. jkl.)

Borza. Tizzaszalókon élt a XIX. század elején ilyenévű család, mely állítólag Emődről származott, de itt hirdetve nem volt. (1817. év 1235. sz. 1219. jkl.)

Bosánszky. A nemességet Mária Terézia 1762. évi jul. 26-án adományozta a családnak. A címerlevelél kihirdettetik Belső Szolnokmegyében, s azon megye bizonyítványával igazolta magát 1793. évben János fegyverneki lakos (1793. év 539. sz. 609. jkl.), kinek leszármazása a következő:

JÁNOS 1762. Szamosújvár n. Stronbeszko Mária					
Márton n.Marton Sára	András n.Lázár Mária	László n. Salamon Julia	Deodat n. Bogdán Anna		
		János fegyverneki I.	Joakim	Kajetán	Antal

Eredetileg Bocsánszky néven iratott, így van az armalisában is. (Erd. K. K. XI. 68.)

Bosik lásd Bozsik.

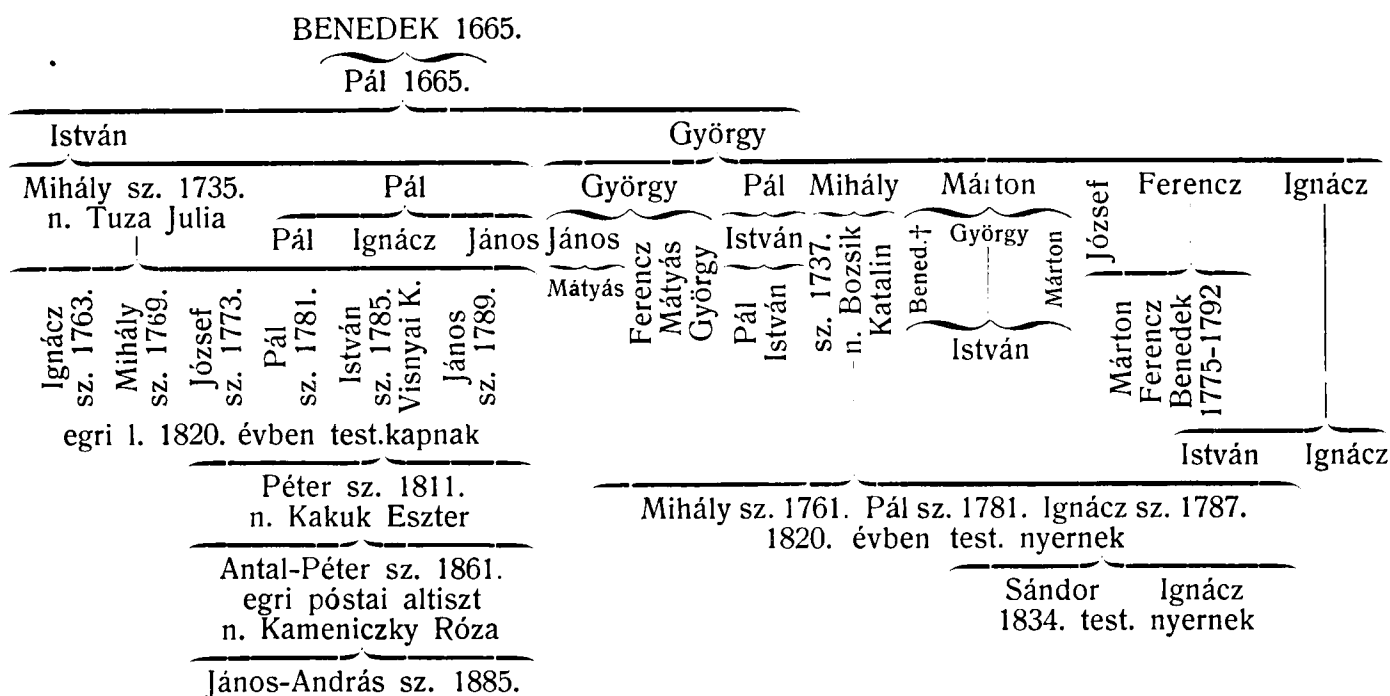
Bossányi (nagybossányi és nagyugróczy, nemes, báró és gróf.) A Divék nemzetségből származik s IV. Bélától nyert Bossány földjére adományt. Ma már csak a nemesi ág él. Hevesben mint a Nyáry család leszármazottja szerepelt a XVII. század második felétől kezdve, midőn Bossányi László nőül vette Nyáry Krisztinát. 1675. évben Szentjakabon, 1699. évben Gyöngyösön, Sáron, Patán, Tarjánban, Verpeléten, Eörsön, Pásztón, Ugrán, Szentjakabon, Visontán, Taron, Detken, Vámosgyörkön volt birtokos. Báró Bossányi Gábor ezredes 1737. évben zálogba adta pásztói birtokát Csordás Pálnak, 1747. évben pedig 1900 frt adóssága fejében kötelki, nagyküri, szentiványi, hevesi, pélyi, fegyverneki javait b. Orczy Istvánnak. (1737. év 148. sz. 1747. év pp. 341. sz. 1758. év pp. 624. sz.)

Czímerét Siebmacher címerkönyve közli, töredékes genealogiáját pedig Nagy Iván munkája.

Both. A címerlevelet, melyet II. Mátyástól 1615. év szept. 6-án nyertek B. Máté, apja Lukács, fivérei István és Gergely, Borsodmegye hirdette ki; István szilahi lakos fia István egri lakos fia István 1754. évben Füzesabonyban él s Borsodmegye bizonyítványával 1764. igazolja nemességét. (1756. év 11. sz. 124. jkl. 1764. év 103. A. sz. 253. jkl. Borsodm. lev. Pr. 4. f. 252. acta. nob. 139.)

Bóta. Borsodmegyéből eredő s itt meggyökeresedett armalista család. A nemességet Lipót királytól 1665. május 20-án B. Benedek, fivérei Albert, György, Máté, fiai Péter és Pál nyerték s 1668. évben Borsodban lett hirdetve. (1721. év 97. sz.) A címerszerző Benedeknek Pál fiától a leszármazás következő: (lásd tuloldalon.)

Nemességüket igazolták, illetve bizonyáglevelet nyertek: 1775. s újból 1792. évben Ferencz fia Benedek besenyői — biharmegyei — lakos, a bélyei uradalom ügyésze (1775. év 309. jkl. 1792. év 380. jkl.); 1820. évben Mihály és Tuza Julia, továbbá Mihály és Bozsik Katalin gyermekei (1820. év 82. 1204. sz. 73. 1516. jkl.); 1834. évben Mihály fia Ignác, ki előbb Madarassy kanonok szolgálatában állott, később az egri főkáptalan egerszalóki, majd tarnaszentmiklósi, végre miskolczi kasznárja volt, Sándor és Ignác nevű fiaival együtt. (1834. év 822. sz. 1647. jkl.)

Nincsen a táblázaton András egri lakos, a ki 1724. évben a nemesi vizsgáló bizottság előtt Borsodmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1780. év 440. jkl. 1807. év 768. A. A. sz. 1296. jkl. 1808. év 801. sz. 1809. év 540. sz. 478. 917. jkl. 1810. év 61. sz. 89. jkl. 1811. év 990. A. sz. 1149. jkl. 1821. év 130. sz. 24. 146. jkl. 1823. év 643., 968. jkl.)

Czímer az armalis másolata szerint: Kékben korona felett fekete holló kiterjesztett szárnyakkal; sisakdísz: a pajzsalak; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1820. év 82. sz.)

Botka. 1667. évben B. Mihály ónodi várkapitány. 1724. évben a nemesi investigatiókor Pál, Gergely, Mihály és János fia György várkonyi lakosok Nógrádmegye bizonyítványával igazolják nemességüket.

Botka másk. Szijgyártó lásd Túróczy.

Botka másk. Vincze. III. Károlytól 1715. márcz 31-én nyertek címerlevelet B. m. V. Gergely és Mihály testvérek, Gergely neje Bernard Erzsébet, Mihály neje Dra-hota Erzsébet. Kihirdette Nógrádmegye. (1715. év 98. sz.)

1724. évben a nemesi investigatiókor a címerszerzők várkonyi lakosok s igazolják nemességüket. Gergely 1754. évben ujkécskei lakos, ennek fia János, ezé József, ki Csépára költözött s Pestmegye bizonyítványával 1807. évben kihirdette nemességét. Korpácsy Erzsébettel való házasságából származtak József, István, Mátyás, Gergely és András. (1807. év 708. A. sz. 1079. jkl.)

Czímer az armalis másolata szerint: Kék pajzsban, zöld alapon kiterjesztett szárnyu, kardot tartó griff; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1715. év 98. sz.)

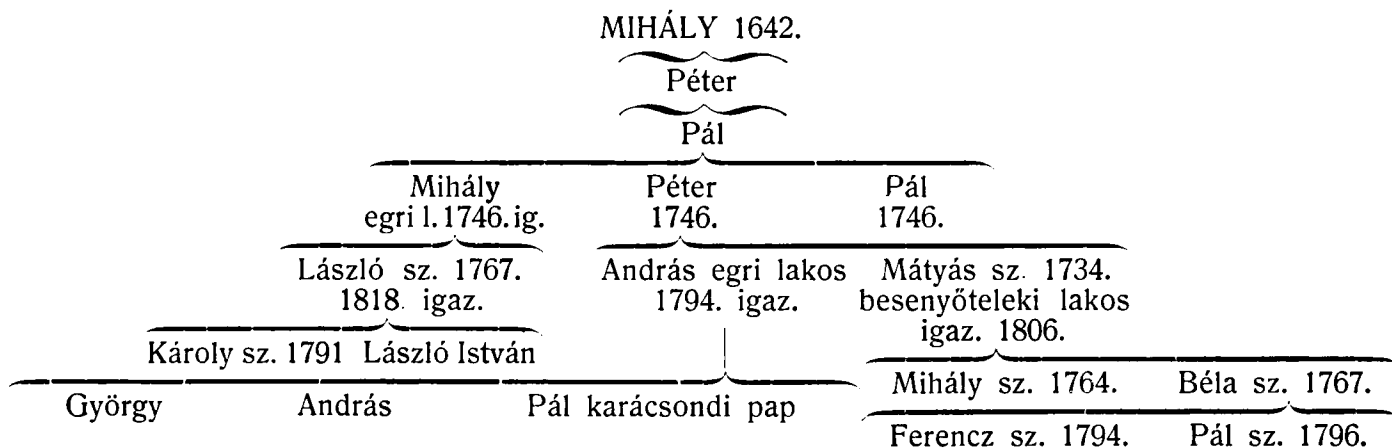
Bottyán. B. Márton, neje Terjék Dorottya, fiai Mihály, Gergely, János I. Lipót királytól 1665. év decz. 1-én címerlevelet nyerne. Kihirdette Hevesmegye, másolata a levéltárban. (1666. év 6. sz.) 1724. évben a nemesi invetigatiókor Gergely fia Márton szentiváni lakos.

Czímer: Kékben 3 fiókáját vérével tápláló pelikán; sisakdisz: 2 szarvasagancs közt 3 vörös rózsza; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Bozga lásd Kovásy.

Bozik. III. Ferdinand 1642. év okt. 5-én B. István, neje Czepe Ilona, fia Pál, fivére Mihály részére címerlevelet adott, melyet Pestmegye hirdetett ki. (1746. év

108., 219. sz. 150. jkl.) A család egyes tagjai részére itt 1746., 1794., 1806., 1818. években kiadott bizonyáglevelék alapján (1794. év 630. sz. 1806. év 256. sz. 478. jkl. 1818. év 585. jkl.) a következő táblázat állitható össze:

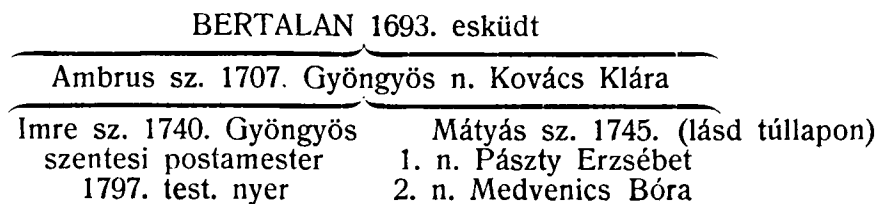
Bozó. Megyebeli birtokos család. A czímerlevelet Lipót királytól 1685. márcz. 22-én nyerték B. András, neje Kovácsy Anna, továbbá gyermekei és unokái Bálint, Mátyás, Béla, István, Gergely, Benedek, Demeter, Mihály, Péter, Demeter, Béla, Mihály, István. Kihirdettetett ugyanazon évben, másolata a levéltárban. (1685. év 63. sz.)

1699. évben György erdőkövesdi, János, Mátyás, István, András szenterzsébeti lakosok. 1724. évben, a nemesi investigatiókor, György fia Albert, Gergely fia János, Benedek fia Mihály, István fia Menyhért szenterzsébeti lakosok igazoltattak. Bizonyáglevelet nyertek 1818. évben Albert fiai János és József kevernesi (1818. év 41. sz. 117. jkl.); 1826. évben János, Ferencz sámsoni, András kevernesi (1826. év 1097. sz. 387., 1153. jkl.); 1843. évben János és Demeter sámsoni lakosok, továbbá János fiai Mihály, István és Albert s Demeter fiai János, István, József és Ferencz. (1842. év 482. sz. 1843 év 969. sz. 1570. jkl.)

Czímer: Kék pajzsban, zöld alapon, követ tartó daru; sisakdisz: zászlót tartó könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Bozsik. B. Ferencz és Pál testvérek s ennek neje Bartha Zsuzsi s fiuk Farkas részére 1714. év nov. 14-én adományozott czímerlevél kihirdettetett 1715. évben (1715. év 623. jkl.) s Pál gyöngyösi lakos csakhamar a birtokos nemesek közé vétetett fel s 1724. évben a nemesi investigatiókor igazolta nemességét. (1715. év 629. jkl.) Farkasnak három fia volt: Ferencz, Pál és Imre, mindhárom katona, ezek 1774. évben nemesi bizonyítványt nyertek. (1746. év 46. sz. 1774. év 373. B. sz. 1796. év 393. sz. 513. jkl.) Verebélyen és Mezőkövesden is lakott ilyenü család. (1744. év 225. sz.)

Böjtös. B. Bertalan és Mátyás a Gyenes családdal együtt Lipót királytól 1693. évi jun. 8. nyerték czímerlevelüket, melyet ezen megye hirdetett ki. (1693. év 98. sz. 182. jkl.) Czímeréről a Gyenes családnál van említés. Nemességét igazolta 1724. évben az investigatiókor Bertalan fia István; bizonyáglevelet nyertek 1797. évben Imre szentesi postamester (1797. év 209. A. sz. 362. jkl.), 1835. évben Mihály és fiai Mihály és József. (1834. év 1106. sz. 2593. jkl. 1835. év 1266. sz. 392., 1379., 1680., 2532. jkl.) Genealogiája:

Mátyás sz. 1745.		
Mihály sz. 1774. 1835. test nyer n. Kórody Teréz	József	Antal
Mihály sz. 1806. ügyvéd	József sz. 1812.	

Beökönyi (beökönyei) előbb **Najmajer**. Najmajer Ignác egri lakos és fiai Ferencz, Ignác és Lipót 1760. év nov. 25-én Mária Teréziától címerlevelet nyertek, melyet 1761. évben hirdetett ki a vármegye s melynek eredetijét Beökönyi Victor ludasi nagybirtokos, másolatát a levéltár őrzi. (1761. év 81. sz. 59. jkl.) A család hiteles leszármazási fája :

NAJMAJER KRISTÓF				
Ferencz egri lakos címerszerző † 1771.				
1. n. Hörner Anna esk. 1742.				
2. n. Gavisossin Boris				
1-től: Ferencz sz. 1743. jezsuita	Ignác-Balázs sz. 1746. előbb jezsuita, maj egri főbíró 1. n. Volf Teréz esk. 1775. 2. n. Friedling Jozefa	Lipót sz. 1747. minorita	Tádé sz. 1749. † 1760.	György sz. 1752. †
1-től: János sz. 1780. egri főbíró 1. n. Keszlerffy Anna 2. n. Gyulay Janka esk. 1832. 3. n. Keszlerffy Krisztina esk. 1836.	Rozália sz. 1783.	Anna f. Mak Jakab	2-től: Ignác temesi kir. biztos 1822. test. nyer † 1849. Pozsony	Ferencz sz. 1792. udvari tanácsos 1814. test. nyer † Bécs 1852. n. Hengellmüller Klára
Victor sz. 1838. ludasi nagybirtokos 1862. beökönyei előnevet 1868. Beökönyi családnevet kapja, neje Keszlerffy Irén esk. 1862.				Mária kiváló író
Irma †	Zoltán	Margit f. Nehrebeczky György	Ilona	Béla
			Victor n. Modrovich Vilma esk. 1899 Pozsony	Irén f. Mattyasovszky Miklós esk. 1900. Bpest
			Tibor	Géza
				Erzsébet †

Ignácznak egyik fia Ferencz diósgyőri uradalmi actuarius 1814. évben, másik fia Ignác temesi kerületi királyi biztos pedig 1822. évben nyernek nemesi bizonyáglevelet. (1814. év 963. sz. 939. jkl. 1822. év 869. sz. 772. jkl.)

A család címere: Vágott pajzs, a felső rész késsel és vörössel hasítva, elül koronás angyalfő szárnyakkal, hátul vértezett, kardot tartó könyöklő kar, az alsó ezüst mezőben szarvas, zöld ággal a szájában; sisakdisz: a pajzsbeli könyöklő kar; takarók: ezüst-kék, ezüst-vörös.

Bölcskevi (tasnádi). Károly gyöngyösi postamester Udvarhelyszék bizonyítványával 1845. évben igazolja nemességét. (1845. év 601. sz. 863. jkl.)

Bősz (lindenfelsi). 1708. febr. 16-án nyert B. János-Jakab szolnoki alezredes címerlevelet s előnevet. Kihirdette 1712. évben Nógrádmegye. Itt 1751. évben hirdették ki nemességüket a címerszerző fiai Ferencz szolnoki kapitány, továbbá Antal mármharosszigeti sőtiszt, László Prayzak ezredbeli hadnagy és Imre. (1751. év 680. jkl.) Ezek nemességükről 1764. évben, Ferencz fia János pedig, ki Békésmegyébe

származott, 1792. évben nyertek bizonyáglevelet. (1764. év 93 sz. 231. jkl. 1792. év 918. jkl.)

Brestyenszky lásd Briestyenszky.

Brezányi. Trencsénmegyéből származott ide. A nemességet Miklós és János testvérek nyerték II. Ferdinandtól 1630. évi jan. 23-án. Miklós fia Dániel, fia János csányi lakos 1724. évben a nemesi investigatiókor igazolja nemességét, ennek fiai pedig Gáspár törteli és Miklós ujszászi lakosok 1777. évben bizonyáglevelet nyernek. (1777. év 331. jkl.)

Brezovay. Megyénkbeli birtokos nemes család, itt lett kihirdetve nemeslevele, melyet 1700. évi május 14-én Br. Mihály, neje Maróthy Katalin, gyermekei Ferencz, György, József, Mihály, Erzsébet, továbbá rokonuk Gólyás György, ennek neje Lukácsi Katalin, gyermekei András és Anna nyertek. (1700. évi 510. jkl.) Mihály czímerszerző fia György 1727. évben bizonyáglevelet kap. (1727. év 148. sz.) A család előbb Egerben, majd az 1807. évi XXIX. és 1811. évi V. t.-cz. alapján Borsodhoz csatolt Egerfarmsón lakott s ott ma is él és birja 1730. óta a Bosnyák-féle birtokrészt. III. József a vármegyének főjegyzője, követe, majd alispánja, végre 1845—48. évben főispáni helytartója, fia II. László és unokája III. László országgyűlési képviselők voltak.

Genealogiája elszórtan talált levéltári oklevelek (1751. év 42. sz. 1745. év 107. sz. 1755. év 118. sz. 1783. év pp. 2302. sz. 1798. év pp. 2519. T. sz. 1801. év pp. 3098., 3110. sz. 1809. insurr. össz. Külön pp. 297. sz.) és a családi levelesláda iratai alapján:

Br. MIHÁLY 1700. 1711. egri főbíró n. Maróthy Katalin

I. Ferencz	I. György	I. n. románfalvi Farkas Teréz	I. József	II. Mihály	Erzsébet	Magda
		2. n. Bánhidya Magdolna				
1-től: III. Mihály egri tanácsos n. Szabó Kata (utóbb Subich Antalné)	I. Imre szbiró n. Páldy Anna	Antal	Janka 1. f. Szalay Mihály 2. f. Ábra- hámffy Gábor	2-től: Fran- cziska f. Dosztál János	Julia f. Dévay Ján.	Teréz † 1775. <i>Teréz Páldy</i>
II. György † 1777. Teréz f. Subich Pál						Amália f. Eczett István
I. László	II. József	1. n. Rottenstein Mária 2. n. Goszthony Anna		II. Ferencz n. Csernus Zsuzsi		János 1803. szbiró
III. József 1796—1849. n. Keszlerffy Jozefa	Mária f. Mezey Samu	I. István †		II. Imre n. Radics Borbála	II. János n. Mayer Anna	Pál n. Bernáth Judit
Paula † 1849.	Jozefa f. Goszthony József	II. László 1835—98. n. Mocsáry Ilona	II. István	Krisztina 1843 f. Brezovay Sándor		
Sarolta †	Ilona f. Székely Péter	III. László n. Pongrácz Ilona bárónő egerfarmosi I.	Eszter Tamás	Anna 1. f. Paravicini Károly 2. f. Ruttkay Gy.	Amália f. Boróczy Rudolf	Sándor sz. 1843. nagyreidei I. n. Brezovay Krisztina
						Ilona f. Wonner Lajos Piroska f. Tschurl Ferencz András testőr örnagy Klára f. Sziklai Ede
III. István sz. 1865.	Miklós 1866—90.	Irén 1867—8.		Aladár 1870—91.		

Czímere a III. László egerfarmosi birtokos tulajdonában levő eredeti armalis szerint: Kék pajzs, tóban úszó hattyuval; sisakdisz: két borostyángaly közt felső részeiben zöldleves 3 vörös rózsával megrakott ezüst kereszt; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Briesztyenszky (briesztyennei). Régi adományos birtokos család. József alapítványi pénztáros — bizonyára egri lakos — Trencsénmegye bizonyítványával 1832. évben kihirdetteti nemességét és előnevét. (1832. év 310. sz. 466. jkl.)

Brozenbach. Br. Károly egri lakos hadbiztos, neje Salvadori Virginia-Rozália, gyermekei Károly-Ferencz-Antal, Ágost-József-Károly, Ferdinand-Vilmos-Bernát és Anna részére 1841. évi május 21-én adományozott indigenatusi kiváltságlevél kihirdettetett 1842. évben. (1842. év 1482. jkl.) Czímer: K. K. LVII. 35., 39.

Brudern báró. Belgiumból származott család, mely nemességét a Fürstenberg-ház fejétől nyerte. Br. József 1769. évben nőül vette özvegy Révayné született hallerkői Haller Antoniát — H. Samuel gróf leányát — s az ő révén Hevesben terjedelmes javakhoz jutott. 1771. évben bárói rangra emeltetett, 1778. év febr. 6-án pedig mint ezredes s említett nejétől származott gyermekei Ferencz-József, Samuel-Antal, Antonia-Jozefa magyar honfiusitást nyertek. Miután ezt az 1790/1. évi 73. t.-cz. beczikkeljezte, 1791. évben a vármegyei közgyűlés is kihirdette. Ekkor József már tábornok volt. (1791. év 226. sz. 251. jkl. K. K. LI. 38.)

Fiai közül Ferencz-József — a közéletben József — gyöngyösi lakos játszott dicséretes szerepet a vármegyében. Nagy műveltségű férfit s igaz magyar hazafi volt. Példa erre 1833. évben kelt végrendelete, melyben nagyobb alapítványt tett bármely nemzetiségű jeles matematikus és technikus ifjak külföldi tanulmányújtjaira, azon kikötéssel azonban, hogy szolgálataikat kizárólag az „édes magyar hazájának” szenteljék. Nőtelenül halt meg.

Fivérének, Samuelnek, Praschma Teréz grófnővel való házasságából származtak ugyan gyermekek, nevezetesen Jozefin, előbb Sztáray Jánosné grófné, utóbb Mocsonyi Antalné, továbbá Alajos és Antal, de mivel ezek is mag nélkül haltak meg külföldön, a család sirba szállt.

Verpeléten, Szajlán, Sirokon, Kőkúton, Gyöngyösön, Vámosgyörkön, Detken, Ugrán, Visontán, Gyöngyöstarjában, Gyöngyöspatán, Gyöngyöshalászon birt java nagyobb részt a Károlyi grófi család tulajdonába mentek át.

Berzeviczy Edmund érdekes tanulmányt irt a családról. (Turul 1897. év 95. 1.)

Bubla. 1818. évben B. János gyöngyössolymosi lakos felmutatta Nógrádmegyétől nyert bizonyáglevelét, de a vármegye nem hirdette ki, mert átszármazása nem volt benne feltüntetve. (1818. év 40. sz. 115. jkl.)

Budaházy (budaházi és veskóczi). Bihar-, Szabolcs-, Szatmár-, Ung-, Szepes- és Zemplénmegyékben elterjedt régi birtokos nemes család. Péter fia János fia György fia György s ennek fia László Ungmegye bizonyítványával 1778. évben kihirdettetik nemességüket és előnevüket. (1773. év 150. sz. 158. jkl. 1778. év 315. sz. 249. jkl.) László 1782. évben Besenyőteleken lakik, neje Góth Borbála. (1782. év pp. 2250. sz.)

Buday. 1655. évben Pál gyöngyösi lakos. (1655. év 22. jkl.)

Bugyács. B. Mihály, István, Orbán, András és György hatvani lakosok Trencsénmegye bizonyítványával 1697-ben kihirdettetik nemességüket (1697. év 219. sz. 43. jkl.), 1724. évben pedig a nemesi investigatio alkalmával András fia István s a fenti István fiai Pál, András, István igazoltatnak.

Bujanovics (aggteleki). Szabolcsmegyéből eredő, Bihar- és Zemplénmegyébe is elágazott család, mely nemességét, előnevét 1783. évben nyerte. Károly 1791. évben karácsondi és ludasi birtokos, bécsi udvari agens. (1791. év 640. sz.) A család czímere: K. K. LII. 302., 331.

Bukovinszky. 1673. évben nyert armalist s ezt Árvamegye hirdette ki. (K. K. XV. 541.) Bálint fia Ignác egri lakos Árvamegye bizonyítványával igazolja 1793. évben nemességét. (1793. év 377., 381. T. sz. 340. jkl.)

Bulyovszky (duliczai vagy gyulafalvi). A túróczi megyei Gyulafalva (azelőtt Dulicz) pusztától vette előnevét, hol donatarius volt. (1688. év 26. sz.) Itt először 1670. évben tűnik fel Ferencz (1670. év 118. jkl.), kinek özvegye, Ebeczky Eufrozina, 1699. évben mint fedémesi birtokos szerepel. Dánielnek, bizonyára neje Ráday Zsófia révén, Atkáron, Nagy- és Kisrédén voltak javai 1712. évben; ezek egyik gyermeke Zsuzsanna, Zsembery Ferencz neje volt. (1716. év 48. sz. 1724. év 739. jkl. 1767. év pp. 852. A. sz.)

János fia Ferencz, fia János s ennek gyermekei Bertalan, József és Karolin 1816. évben Nógrádmegyéből Tiszafüredre költöznek s kihirdettetik nemességüket. János másik két testvére Pál és Imre Fejérmegyébe mennek. (1816. év 490. sz. 774. jkl.)

Ujabb időkben Biharmegyébe is átszármazott. (Biharm. Monogr. 624. l.)

Buocz (dolinai). József egri lakos 1785. évben Turóczi megye bizonyítványával kihirdetteti nemességét, előnevét. (1785. év 149. jkl.) Egyenes ágon való leszármazása:

LÖRINCZ $\left\{ \begin{array}{l} \text{Miklós} \\ \text{Gáspár} \\ \text{József} \\ \text{Mátyás} \\ \text{József} \\ \text{József} \\ \text{egri lakos} \end{array} \right. 1785.$

A család nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1795. évben (K. K. LVIII. 490.)

Bús. 1815. évben Vezsenyen élt ilyenü család. Állítólag Beregből származott. Kihirdetve nem lett. (1815. év 1107. sz.)

Nem tudjuk, ezen családot érdeklí-e azon 1668. évi czímerlevél, melyet az egri káptalan levéltárában találunk. (R. R. jk. 175. lap 383. sz.)

Busa. Borsodból származott ide 1781. évben. Hiteles levéltári adatok alapján (1781. év 360. jkl. 1832. év 309. sz. 460. jkl.) a következő genealogiája állítható össze:

FERENCZ	
Miskolcz—Csécse kántor	
kath. vallásra tért át	
Ferencz	János
pásztói lakos	pásztói lakos
kihird. 1781.	kihird. 1781.
Ferencz	Antal
kihird. 1781.	apczi jegyző
	kihird. 1781.
	József
	Vincze
	1832. test. nyerek

Buttler. (bárdányi és erdőteleki báró és gróf). Eredeti neve Buttlar volt, ősi fészke pedig Iszlitz város, az oroszországbeli Kurland tartományban. Innen származott János-József báró ezredes, ki kevéssel a törökök kiűzése után, 1689. évben már mint az egri vár parancsnoka szepelt.

A nemességét tanúsító, Esterházy Pál nádor által kiállított, oklevelet 1691. évben, a magyar indigenatus adományozásáról szóló, 1696. évi május 7-én kiadott oklevelet pedig 1696. évben hirdette ki a vármegye. (1691. év 51. jkl. 1696. év 252. jkl. K. K. XXIV. 81.) Így ő aligha lehetett azonos azzal a Budler János báró lemergi parancsnokkal, kinek honfiusítását az 1687. évi 28. t.-cz. cikkelyezte be.

Mint várparancsnok nagy háfalommal rendelkezett s némileg talán vissza is élt vele, legalább erre enged következtetni gr. Nigrelli Oktávnak 1694. évben hozzá intézett intelme, hogy a megye joghatóságába ne avatkozzék s a közmunkát saját céljaira ne használja. (1694. év 24. sz.)

Ő szerezte meg 1692. évben Alsó- és Felsőerdőteleket, Átányt, 1693. évben Pázmándpusztát, később a serőhalmi, a hanyi s a runyai Soldos Péterné Ragályi Erzsébettől zálogba vett tenki pusztákat. (1692. év 59. sz. 1693. év 65. sz. 1694. év 24. sz. 1699. év 84. sz. 1700. év 495. jkl.)

Mivel gyermekei nem voltak, a család nevét pedig fentartani akarta, közeli halálát érezvén, magához vette unokaöccsét, az anyjával és fivérével Isplitzről Bécsbe költözött János-Lajost, az egri káptalan előtt 1701. évben fia gyanánt örökbe fogadta s még ezen évben meghalt.

A család tulajdonképeni alapítójának tehát ezt a János-Lajost kell tekintenünk, kiről feljegyezzük, hogy Isplitzen 1679. évben született, 1714. évi febr. 23-án honfiúsítást, grófi rangot nyert, melyet az 1715. évi 134. t.-cz. iktatott be. (K. K. XXX. 255.)

Tevékeny részt vett a megyei életben, így ő volt a porták rendezésére, kivetésére, továbbá a nemesség megvizsgálására kiküldött bizottságok szellemi irányítója. (1714. év 46. sz. 564. jkl.) Bár két nejétől Heckenstal Zsófia Borbálától és Hallweil Anna Mária Eszter bárónőtől összesen 12 gyermeke származott, Egerben 1749. évi november 9-én kelt végrendeletében már csak egy fiuról, Gábor-Rudolf-Jakabról és három leányról tesz említést. Örökölt, továbbá Szökőpusztán, Nagyivánon, a hegyaljai szőlőkben szerzett javait s egri székházát mind fiának hagyományozta. Meghalt 1752. évi okt. 30. Erdőteleken s ha végső intézkedése teljesült, úgy nejeivel együtt az egri ferenczrendiek sirboltjában van eltemetve.

Fia Gábor-Rudolf-Jakab megszerezte a bárdányi birtokot s Antal testvérével együtt 1784. évi jan. 2-án a „bárdányi“ előnevet nyerte. (K. K. LII. 444. 460.)

Két neje volt, az első Buttler Erzsébet grófnő — kinek családneve egy helyütt Ficsenhausen — a másik Nagy Borbála, a ki utóbb Ungváry István neje lett. Gyermekek csak első házasságából származtak, de ezek mindannyian mag nélkül haltak meg.

A család leszármazása hiteles levéltári oklevelek (1843. évi 353. sz. 1845. évi pp. 19.) alapján.

BUTTLER JÁNOS-LAJOS báró, később gróf sz. 1679. Isplitz † 1752. október 30. Erdőtelek.
1. n. Heckenstal Zsófia Borbála. 2. n. Hallweil Anna Mária Eszter bárónő

1-től: Erzsébet Judit sz. 1755. máj. 13. f. Dormer János kap., majd angol lord	Lajos Gábor Lőrincz sz. 1756. nov. 3. † 1791. augusztus 9. Bárdány	Anna Krisztina sz. 1758. márczius 27. †	Mária Eszter sz. 1759. márczius 21. †	Julia Bóra sz. 1760. ápril 3. f. Laczkovics György esk. 1786.	Anna Magda sz. 1761. apr. 25. f. báró Horváth Antal esk. 1786.	Amália Eleonora sz. 1764. június 24. †	Borbála Antónia sz. 1766. jan. 18. f. báró Barkóczy Imre esk. 1787.	Mária Bóra sz. 1767. máj. 5. †	Mátyás Henrik Jakab sz. sz. 1769. febr. 25. †	Mária Zsuzsi sz. 1770. febr. 12. †	Tamás Frigyes Jakab sz. 1771. szept. 18. †	János Benedek Vilmos sz. 1773. febr. 25. † 1845. május 3. Dobóruszkan cs. és kir. kamarás n. gr. Deöry Katalin esk. 1792. febr. 5.	Klára Ilona Krisztina sz. 1774. augusztus 22. †
1-től: Anna Gabriella Ilona sz. 1714. május 11. Orsolya apáca	Antal Lajos Judás Tádé sz. 1716. jul. 9. † febr. 3.	Mihály Simon Tádé ikrek sz. 1717. szeptember 4.	Zsófia Eleonora apáca	Mária Erzsébet f. Serrier Péter-Richard ezredes, egri parancsnok esk. 1742. ju- nius 16.	2-től: Gábor Rudolf Jakab sz. 1722. márcz. 30. † 1792. jul. 20. 1. n. gr. Buttler Erzsébet esk. 1754. jul. 27. Salgallen. 2. n. Nagy Bóra	János Antal Frigyes ikrek sz. 1723. május 9.	Mária Magda Erzséb. Eszter	Rafael György Imre sz. 1726. nov. 5. † 1740. nov. 10.	Károly György János sz. 1728. október 19. †	Mária Antonia sz. 1732. május 19. f. gr. Fiquelmont Károly-Jakab lotharingiai százados esk. 1749. decz. 20.	Mária Ignátia sz. 1733. július 31. f. b. Rannel Jakab esk. 1751. július 15.		

Amint tehát látjuk, a család sirba szállt. Utolsó férfisarja János volt, a ki főleg a Ludovika akadémia javára tett óriási alapítványával örökitette meg emlékét. 1843. évben Mitterau városban, Orosz-Lengyelországban, valami családbelije halt meg, ki után örökösödési igénye volt. 1840. évben tett végrendeletében nejének, kiről azt írja, hogy őt elkorvasztotta és őt maradék nélkül hagyta, csupán 5000 frtot rendel, nővérei utódainak pedig az atyja által a bánáti jószágba fektetett összeget hagyományozza, egész vagyonát pedig egyházi és emberbaráti czélokra áldozza. Ezt a végső intézkedését azonban lényegesen módosította. Azt akarta ugyanis, hogy a Buttler név s a család fénye továbbra is fenmaradjon, azért Buttler Sándor gróf nevű névrokonát a bajorországi Haimhausen-ból magához hívta s miután ez az ő beleegyezésével Borbála nővérének — Barkóczy Imréné bárónének — Imre fiától való unokáját, Barkóczy Évát, nőül vette, 1845. évi május 2-án kelt pótvégrendeletében szerzeményi javainak általános örökösévé tette. Ezt a pótvégrendeletet nővéreinek leszármazottjai perrel támadták, de barátságos egyességgel megszüntették. János meghalt 1845. évi május 3-án az általa szerzett dobóruszkai birtokán. (1845. év pp. 19.)

A Buttler-Clounebough másk. Haimhausen családhoz a névazonosságon és Sándor grófnak fent említett házasságán kívül aligha fűzte egyéb kötelék, legalább nincs reá bizonyíték. De ha közös törzsből származott volna is ez a két család, a haimhauseni családról akkor sem tennénk említést, mert nem nyert magyar honfiusítást.

A család nemességét illetőleg még két oklevélről van tudomásunk, az egyiket a csanádi káptalani (VIII. köt. 88. lap), a másikat az esztergomi primási (Prot. J. fol. 56.) levéltárban találjuk. Pontos czímerét Siebmacher czímerkönyve közli.

Búzás. III. Ferdinand 1651. okt. 8-án B. János, neje Balczó Anna, gyermekei Gáspár, Judit és Anna, továbbá Balczó Pál részére czímerlevelet adott, melyet 1652. évben Nógrádmegye hirdetett ki s mely 1805. évben ismeretlen úton-módon mint gyanus került a levéltárba. Ez a gyanu azonban, szerzett biztos értesülésem szerint, alaptalan volt.

Czimere: Kék pajzsban zöld alapon ágaskodó tigris jobbjában görbe kardot, baljában lefelé fordított levágott törökfőt tart; sisakdisz: 3 fiókáját vérével tápláló pelikán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1805. év 604. 949. sz. 967. jkl. 1905. évi 7327. a. sz.)

Búzás lásd Hunyady-Búzás.

Buzik lásd Lévy.

Bük. 1699. évben fedémes birtokos.

Büky. Régi birtokos család. Sopronmegye 1726. évben bizonyítja, hogy a Hevesmegyébe költözött Ferencz a Felső-Bükön élő Györgynek a fia. (1726. év 156. sz.) József 1782. évben egri kanonok.

C.

Christon lásd Kriston.

Constantinovics lásd Belgrády.

Csaba lásd Ficsor.

Csáby másk. **Kelemen.** 1719. évben Cs. m. K. Márton gyöngyösi nemes ellen az egri püspök decimalis pört folytat. (1719. év 1198. jkl.)

Csáky. Ujitott czímerlevelet II. Rudolftól 1579. évi aug. 25-én nyertek Cs. Gáspár, György, András, Imre. Kihirdette Barsmegye. Az ott 1724. évben szerepelt György fia Ignác fia Pál gyöngyösi lakos 1805. évben igazolja nemességét. (1805. év 459. sz. 721. jkl.) A család nemessége legfelsőbb helyen 1802. évben lett megerősítve. (K. K. LX. 849. 913.)

Csáky. Az erdélyi főkormánysház által Cs. István részére kiadott bizonyáglevél kihirdettetik 1760. évben. (1759—60. év 53. jkl.)

Csáky. Cs. Gergely, neje Szijártó Anna, fiai József és Antal a Jenei családdal együtt 1715. ápril 30-án nemeslevelet nyertek, melyet itt ugyanazon évben kihirdettetek. 1724. évben Gergely gyöngyösi lakos. (1715. évi 668. jkl.)

Csala. Cs. Gergely, neje Osváth Anna, fiai Gergely és Sándor, fivére György 1675. évi ápril 20. címerlevelet nyertek, melyet ezen megye hirdetett ki. (1675. év 36. jkl.) Másolata Pestmegye levéltárában van. 1699. évben Gergely özvegye — született Kemenczey — császi és verpeléti birtokos. 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával György fiai Antal gyöngyösi és Ferencz kecskeméti lakosok igazoltatnak. 1796. évben József fia Pál Lengyelországba költözik s nemesi bizonyítványt nyer. (1796. év 444. sz. 599. jkl.)

Csaláry. Cs. György özvegye hatvani lakos 1724. évben a nemesi investigatio alkalmával bemutatja az 1675. évi jul. 24-én Juhász Mátyás, neje Csaláry Dorottya, fiai András és István, továbbá Csaláry György és Erzsébet részére adományozott s Nógrádban kihirdetett címerlevelet. (1724. invest. jk.)

Csallák. lásd Király.

Csanády. 1699. évben István tiszabői birtokrészét nővére Judit, Buza Jánosné — előbb Latrán Jánosné — ellenmondása mellett elzálogosítja Almásy Jánosnak. Ugy látszik így jutott az Almásy család s általa a Hellebronth család Tiszabő birtokába. (Jászói konv. Pr. Y. fasc. A. 1701. sub N. 27.)

Csányi. Cs. Lőrincz és István, ennek fia András, továbbá András 1674. évi jul. 20-án címerlevelet nyertek, mely 1675. évben lett kihirdetve. 1709. évben, majd az investigatio alkalmával 1724. évben István pásztói lakos igazolja nemességét (1709. év 486. neje), ennek Mihály nevű fiától (sz. 1758.) származott unokája Mihály, ki Sátára költözik, 1799. évben bizonyáglevelet nyer. (1799. év 498. sz. 592. jkl.)

A család egyes tagjairól hézagok adataink:

Lajos 1769. évben házasságot kötött Országh Juliával, besenyői Szabó János özvegyével. (1783. év pp. 2298. Ab. sz.)

1774. évben él Lőrincz és neje Domsics Borbála, ezek gyermekei pedig Alajos László, Lőrincz és Anna (Ludányi Ferenczné) 1819. évben szerepelnek s Pásztón és Szentjakabon voltak birtokosok. 1778. évben István és János testvérek pásztói lakosok. (1819. év pp. 26. sz.)

János 1816. évben végrendelkezik pásztói, muzslai, szentjakabi javairól; gyermekei János és Teréz, Nagy Jánosné. (1822. év pp. 31., 32. sz.)

Chapó. Ezen családról nincsenek adataink, csak az eredeti armalisa került ismeretlen módon és időben a levéltárba. A nemességet III. Ferdinand adományozta 1650. jul. 30. Chapó Lukács, neje Márkus Ilona, leányai Erzsébet és Katalin részére s 1651. évben itt lett kihirdetve. Címere: Kék pajzsban zöld 3 halom felett jobbjában kék-arany zászlót tartó álló farkas; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1650. év 1. sz.)

Csapó. Cs. István gyöngyösi lakos, neje Für Sára, leánya Rozál, ennek férje Lukácsi Ambrus 1717. év okt. 28-án címerlevelet nyertek, melyet ugyanezen évben kihirdették. (1717. év 964. jkl.) István 1724. évben a nemesi investigatiókor igazolta nemességét.

Címere: Kékkel és arannyal sávozott pajzs zöld mezején vörös ruhás, sárga csizmás, kalpagos magyar férfi áll s a földre szegezett botot tart; sisakdisz: csőrében 2 zöldleves galyon csüngő szőlőfürtöt tartó seregély; takarók: vörös-ezüst, kék-arany. (K. K. XXXI. 391.)

Csarnovics. Az eszéki származású Ádám fia József-Gábor csányi lakos, a Pálffy ezred volt hadnagya, Bácsmegye bizonyítványával 1776. évben kihirdetteti nemességét. (1776. év 62. jkl.)

Császár (füzesabonyi). Ezen család tagjai a nyitramegyei Bori községben tekintélyes birtokosok voltak, de egyesek közülök a kurucz idők hányattatásai közben a gömörmegyei Jólészen, majd Ungvárott tűntek fel, később pedig az egyik ág a komárommegyei Várbogyára, a másik ág ide származott. A várbogyaiak ága ma is virágzik s Császár István most is őrzi az 1662. évben kelt adománylevelet, mely Várbogya, Alsó- és Felsőgellér birtokokról szól. Ezen ágról egyébként bővebb értesüléseink nincsenek.

II. Ferdinand 1636. évi febr. 1-én Császár Péter, neje Horváth Katalin, fia Mihály, s neje Szegedy Erzsébet, másik fia János, leányai Erzsébet, Anna, Katalin részére címerlevelet adott, melyet 1642. évben Nyitramegye hirdetett ki.

A megyében 1727. évben hirdették ki nemességüket I. Ferencz, I. Imre, Ignác és I. István tarnabodi birtokosok s I. Ferencz fia II. Mihály. (1727. év 143. sz.) Az 1724. évi, 1734—36. évi nemesi vizsgálati jegyzőkönyv, I. István tarnabodi birtokosnak 1783. évben kelt végrendelete (1786. év 308. A. sz.) és anyakönyvi adatok alapján összeállított családfa a következő:

CSÁSZÁR PÉTER 1636. n. Horváth Katalin

I. Mihály n. Szegedy Erzsébet	I. János	I. Erzsébet	I. Anna	Katalin
Péter				
I. Ferencz	I. Imre n. Farkas Erzsébet	Ignác †	I. István n. Tóth Anna	
II. Mihály n. Magda Apolló Ilona sz. 1742. július 27.	Judit sz. 1729. X. 28. Rozál sz. 1733. XI. 1	III. Péter sz. 1736. jan. 17. 1. n. Bódi Erzsébet 2. n. Szabó „ IV. János sz. 1771. okt.	II. Erzsébet sz. 1732. július 3. Anna Ilona I. György sz. 1762. február 12. n. Gál Rozál	IV. Péter † II. István sz. 1731. aug. 18. n. Kozma M. Ágnes f. Lieszkovszky János hevesi birtokos
I. József sz. 1788. febr. 13. n. Gégel Jozefa	III. Erzsébet sz. 1790. szept. 17.	Márton sz. 1792. okt. 4. n. Mészáros Anna	III. Anna sz. 1795. június 4.	András sz. 1802. október 22. † I. Teréz sz. 1806. Sághyné † 1861.
	III. József sz. 1819. †	II. György 1820. n. Ledek Anna	III. Imre sz. 1823. †	III. Teréz sz. 1825. Jusztai sz. 1831. f. Tóth Lajos
	Emilia sz. 1847. jun. 1. tanítónő	II. Gyula sz. 1849. †	I. Géza sz. 1851. jun. 19. honvéd alezredes n. Popovics Irén	II. Árpád sz. 1857. június 27. főgymn. tanár Budapest † 1905. Irén sz. 1860. március 8. tanítónő Gerő sz. 1862. május 10. † Orsolya-Irma sz. 1864. máj. 13. Szidónia-Margit sz. 1866. szept. 23.
II. Teréz sz. 1808. november 15. apácz	III. Mihály sz. 1810. szept. 8. n. Kiss Teréz	II. József sz. 1817. főerdész †		
I. Kálmán sz. 1848. július 20. newyorki lakos sebész n. Kirchmayer Katalin	IV. Mihály sz. 1846. április † I. Mária sz. 1850.	I. Gyula sz. 1854. n. Günther Jozefa Julia sz. 1879. New-York	II. Mária sz. 1891. szept. 13. Szeged Aranka sz. 1894. jun. 16. Obecse II. Berta sz. 1896. febr. 18. Obecse Tibor sz. 1899. okt. 5. Obecse †	Fedorka sz. 1902. decz.
II. Kálmán sz. 1877. május 17.	IV. Teréz sz. 1878. szept. 12.	III. Árpád sz. 1880. április 17.	II. Ferencz sz. 1882. május 27. †	III. Gyula sz. 1884. auguszt. 30. II. Géza sz. 1887. nov. 22. Attila sz. 1889. október 31. I. Berta sz. 1892. február 25.

családi közlés szerint mindnyájan New-Yorkban (Amerika).

II. István leszármazottjai Füzesabonyban, III. Mihályéi Felsőtárkányban és Fedémesen, Mártonéi Andornakon, II. Györgyéi Egerben, a többiek, kiknél a származás-hely feltüntetve nincsen, Tarnabodon születtek.

Császár Géza honvédalezredes Hevesvármegye alispánjától 1901. évi 21/a. szám alatt nemességi bizonyítványt kapott. Ő Felségétől pedig 1904. év január 1-én a füzesabonyi előnevet nyerte.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon jobbra fordult ugró szarvas, balszarván kalászkoszorú; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: ezüst-vörös, arany-vörös.

Siebmacher címerkönyve egy állítólagos másolatra hivatkozva tévesen vörös pajzsot tüntet fel, a kalászkoszorút pedig elhagyja.

Igaz ugyan, hogy a Császár Géza alezredes birtokában levő eredeti armalis szövegének legnagyobb része olvashatatlan s csak az aranybetűs nevek épek, tehát az eredeti szövegből a címert megállapítani nem lehet, de pontosan meghatározható az az eredeti címerlevélen levő festményből, melyen a pajzs kékszinű s a kalászkoszorúk is láthatók, másrészt az armalishoz ugyancsak nevezett alezredes tulajdonában levő egy régebbi másolatából, melynek szövegében a címer — a pajzs színét jelző szavak kivételével — pontosan le van írva.

Császár lásd Dobos.

Császár lásd Horváth.

Császáry. Az 1724. évi nemesi investigatio idején Császáry Ferencz váci lakos felmutatván a mag nélkül elhalt Szabódy Pál s az ő részére 1712. évi június 30-án adományozott s ugyanezen évben kihirdetett címerlevelet, igazolja nemességét.

Csathó. A család származáshelyét és megnevezésének idejét nem ismerjük. A megyében 1752. évben lett igazolva. (1752. év 21. jkl.)

1846. évben négy ágazatra oszlott, az első Ivánkán, a második a borsodmegyei Tardon, a harmadik Besenyőteleken s a negyedik Gyöngyösön lakott. Az akkor élt családtagok nemességi bizonyítványt nyertek. (1846. év 1449. 1450. sz. 2188. jkl.) A vonatkozó oklevelekből az alábbi genealogiai adatokat nyerjük:

I. tábla. Ivánkai ágazat.

CSATHÓ PÁL 1752. igazolva

Pál n. Kakuk Zsuzsi				János n. Kis Katalin			
András sz. 1753. n. Mlinkó Bóra				Mihály sz. 1765. n. Ficzere Ap.	Pál sz. 1774. n. Tari Anna	Jakab sz. 1768. n. Póka Zsuzsi	Domokos sz. 1797. n. Nagy Apolló
István sz. 1777. n. Nagy Erzsébet	János sz. 1780. n. Ficzere Teréz	András sz. 1784. n. Inancsik Katalin	Péter sz. 1789. n. Tóth Kati	József sz. 1801. n. Szanyi Bóra	Antal sz. 1798. n. Ficzere Klára		László sz. 1839.
István sz. 1808. n. Szanyi Agnes	Antal sz. 1814.	János sz. 1818.	Berta sz. 1827.	József sz. 1838.	Balázs sz. 1839.	Mihály sz. 1844.	
István sz. 1835.	Péter sz. 1815.	Gáspár sz. 1823.	András sz. 1827.	Bertalan sz. 1825.	Antal sz. 1833.	Károly sz. 1836.	
János sz. 1808. n. Ficzere Borbála	Lajos sz. 1819. n. Kis Klára	István sz. 1841. Pál	Albert sz. 1796. n. Klopuk Mária	László sz. 1805.	János sz. 1807. n. Pápai Bóra	Bertalan sz. 1811. n. Csörgő Apolló	Lajos sz. 1821.
János sz. 1835.	Antal sz. 1838.	Lajos sz. 1840.	Albert sz. 1833.	Antal sz. 1837.	Antal sz. 1838.	József sz. 1843.	

II. tábla. Tardi ágazat.

JÁNOS 1752. n. Körömy Katalin				
Jakab sz. 1737. n. Barta Katalin.				
János sz. 1769. n. Gaál Erzsébet				
István sz. 1797. n. Pelyhe Anna	János sz. 1806. n. Dusza Mária	András sz. 1812. n. Hajdú Erzsébet		
István sz. 1827.	István sz. 1843.	István sz. 1837.	Pál sz. 1840.	András sz. 1843.

III. tábla. Besenyőteleki ágazat.

PÉTER 1752. igaz. n. Ficzer Mária					JÁNOS 1752. igaz. n. Nagy Katalin		
Péter sz. 1767. n. Szabó Zsuzsi					István sz. 1756. n. Raczis Kati		
Pál sz. 1794. n. Zbisko Anna		Péter sz. 1796. n. Ivánkovics Mária			István sz. 1774. 1. n. Czakó Rozál 2. n. Ficzer Klára		
Pál sz. 1827.	János sz. 1829.	Antal sz. 1837.	László sz. 1825.	István sz. 1832.	1-től: István sz. 1797. n. Vas Apolló 2-től: József sz. 1806. n. Gyürky Klára		
Albert sz. 1842.		Jakab sz. 1839.		Jeremiás sz. 1842.			

IV. tábla. Gyöngyösi ágazat.

JÁNOS 1752. igaz.									
Antal n. Halászy Krisztina									
János sz. 1772. n. Simonffalvay B.			Antal sz. 1775. n. Schupauer Teréz						
Mihály sz. 1811.		Antal sz. 1814. n. Luffer Mária		János sz. 1821. n. Hayde Róza		József 1824. n. Hizli Anna		Ferencz sz. 1832. n. csikszentgyörgyi Mártonffy Emma	
Antal sz. 1841.	János sz. 1843.	Károly sz. 1845.	István	Ödön	József	Gyula	Béla	Imre	
Erzsébet sz. 1867. f. König Ferencz	Vilma sz. 1868.	György sz. 1873. n. Rainics Teréz	László sz. 1875. n. Juhász Róza	Mária sz. 1878.	Ilona sz. 1884.				

Cseh. Gömöri család. Czímerlevelet nyertek 1699. év jan. 24-én Cs. András, neje Inczedy Erzsébet, fia András. Ez utóbbi 1713. évben kihirdetteti s 1724. évben a nemesi investigatio idején mint gyöngyösi lakos igazolja nemességét. (1713. év 94. sz. 1733. év 2. sz. 136. jkl.)

Cseh. Birtokos család Alsó- és Felső-Kereskényben és Mikófalván. (Nyitra m.) Innen származott Törökszentmiklóstra János s 1762. kihirdette nemességét. (1763. év 49. sz. 23. jkl.)

Cseh (dabronyi). Mihály és János Abauj- és Pestmegyék bizonyítványai alapján kihirdettetnek. (1771. év 265. jkl. Pestm. lev. N. L. I. 78.)

Cselkó másk. **Podhorecz** (celkólehotai). Trencsénvármegyei birtokos nemes család, mely I. Ferdinándtól 1559. évben nyert új adományt Cselkó-Lehotára. Tamás és Mihály 1779. évben (1779. év 226. jkl.), Márton fia József gyöngyösi lakos 1794. évben (1794. év 569. A. sz.), György fia István egri lakos 1809. évben Trencsénmegye bizonyítványával kihirdettetik nemességüket. (1809. év 61. A. sz. 162. jkl.)

Dr. Komáromy András családtörténeti közleményében ezek nincsenek említve. (U. N. J. III. 26.)

Csemniczky (csemniczi). A lipótmezei Csemniczéről származik. Péter fia Gáspár gyöngyösi lakos 1719. évben, majd az 1724. évi investigatio alkalmával igazolja nemességét, előnevét. (1719. év. 90. sz. 1721. év 100. sz.) Pestmegyében is szerepelt. (Kőszeghi N. Cs. Pestm. 66. l.)

Csépán. Megyebeli címeres nemes család, mely Átányon és Egerben lakott. Cs. Balázs, neje Vörös Anna, gyermekei János és István részére 1669. decz. 21. adományozott címerlevél 1670. évben lett kihirdetve. (1670. év 98. jkl.). 1709. évben István átányi lakos. (1709. év 486. jkl.) Az egriek házagos leszármazását (1834. év 1048. sz. 2351. jkl. 1835. év 1127. sz. 2087. jkl. 1838. év 708. sz. 1839. év 300. jkl.) az alábbi táblázat mutatja:

JÁNOS n. Illovay Kati esk. 1726. Eger	
József sz. 1730. Eger	n. Boncz Borbála
Ignác sz. 1784.	János sz. 1781 egri főbíró

Csepcsányi (kiscsepcsényi). Turóczmezei donatarius család, mely itt 1760. évben hirdettette ki nemességét. (1757. év 144. sz.) Genealogiája:

MÁTYÁS 1760. kihird. egri l.									
János				Márton		Pál	András		
Imre Eger-Erdőkövesd	József Domaháza	Gábor sz. 1775.	Antal sz. 1783.	János sz. 1785.			Mátyás sz. 1785.		
Gábor									
József Imre sz. 1797.	András sz. 1794.	Mihály	József sz. 1788.	Imre sz. 1792.	János	Antal sz. 1797.	István sz. 1799.	Ignác sz. 1801.	Pál sz. 1789.
									Ignác sz. 1796.
									Ferencz sz. 1800.

Mátyás fiai s ezeknek a táblázaton feltüntetett leszármazottjai 1804. évben nemességi bizonyítványt nyertek. (1804. év 410. sz. 382. jkl.)

Csepreghy. A levéltárban őrzött eredeti armalist II. Mátyás adta Chiepreghi Jakab és Imre testvérek részére. Dátuma, záradéka olvashatatlan, felső része hiányzik s a festett címer is le van vágva. A vármegye gyanusnak találta s a levéltárba tette. Imre fia András fia György nagybátonyi, majd 1762. évben csépai lakos. Címer: Kék pajzsban 3 zöld halom felett 3 fehér lilomot tartó oroszlán.; sisakdisz: növekvő vörös ruhás magyar férfi zöld palmaággal kezében; takarók: arany-vörös, arany-kék. (1762. év 75. sz. 289. jkl.)

Cser Pál 1725. évben dévaványai lakos. Nemességét csak tanúk bizonyítják, kiknek egyike a család címerlevelét állítólag hosszabb ideig őrizte. (1725. év 165. sz.)

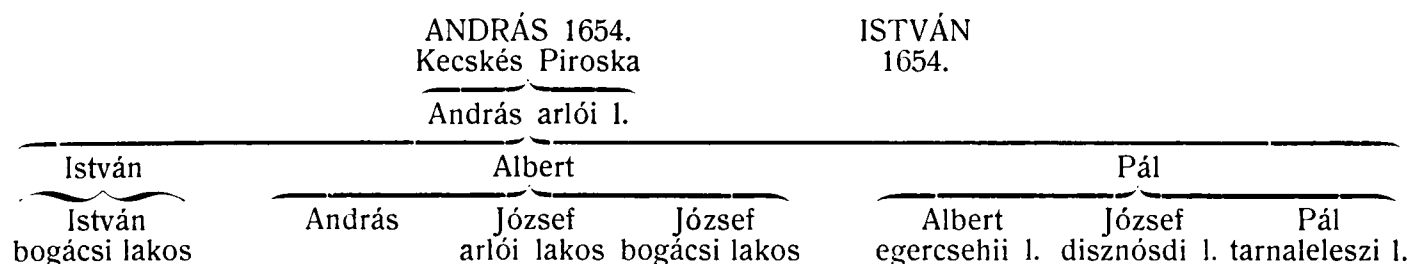
Cséri lásd Kovács (1649.).

Cserna lásd Udvardy.

Cherney. III. Ferdinándtól 1654. év jan. 5-én Ch. András, neje Kecskés Piroska, fivére István nyertek nemeslevelet, mely 1657. évben lett kihirdetve s melynek címere: Vörös pajzsban zöld alapon szügyében nyíllal átszúrt ágaskodó fehér ló; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

1724. évben a nemesi investigatiókor János gyöngyösi lakos igazolta nemességét. 1780. évben több családtag kért bizonyáglevelet, de mivel itt csak az említett János szerepelt, ez pedig mag nélkül maradt, a vármegye gyanusnak találta a dolgot

s az eredeti armalist tőlük elkobozta. (1657. év 2. A. sz. 3. jkl. 1780. év 441. jkl.) 1802. évben István és János bogácsi, József és András arlói, másik József disznódi, Albert egercsehii, Pál tarnaleleszi lakosok nemességvitató (productionalis) pert indítanak a vármegye ügyésze ellen s az alábbi genealogiát terjesztik be:

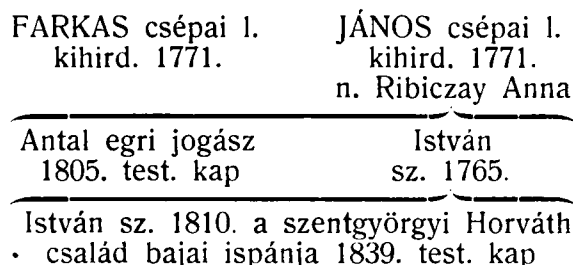
A helytartótanács előtt is megfordult per befejezetlen maradt különösen azért, mert nem tudták okát adni, miért estek el a nemesi jogok gyakorlatától. (1794. év 90. sz. 94. jkl. 1802. év 361. 808. jkl. 1804. év 324. sz. 310. jkl.)

Csernel lásd Czernel.

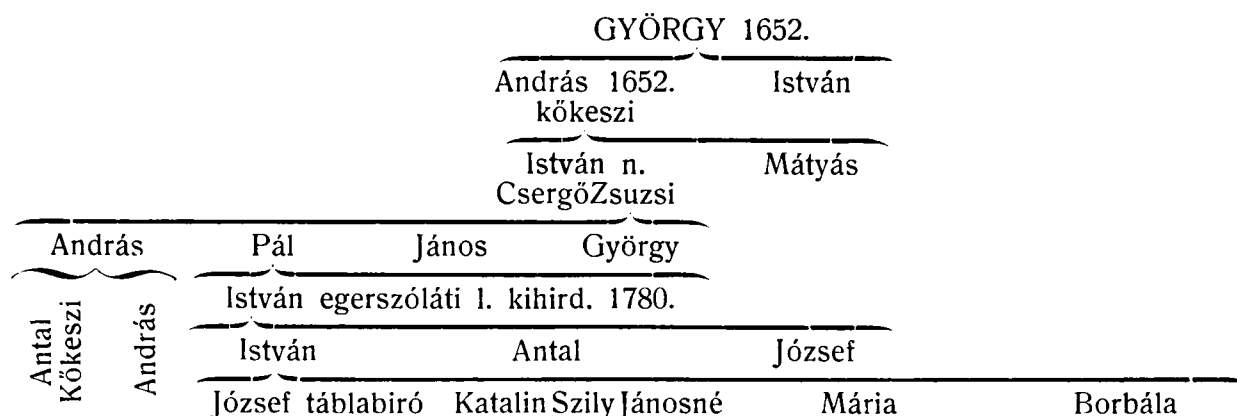
Cserny lásd Kormos.

Csernus (kőkeszi). A hontmegyei Kőkesziből ered, honnan előnevét vette. A nemeslevelet 1652. évi febr. 14-én nyerték Cs. György, fiai András és István, fivéreai Bálint és János. Kihirdette Hontmegye 1652. évi június 5-én. (1721. év 151. sz.)

1771. évben Farkas és János csépai, 1780. évben István egerszóláti lakos és fiai kihirdetnek. (1771. év 126. jkl. 1780. év 125. jkl.) A csépaiak genealogiája (1805. év 534. sz. 865. jkl. 1839. év 2454. sz. 1459. jkl.):

Az egerszólátiak nemzedékrendje (1824. év pp. 32. sz. 1829. év pp. 24. sz.):

A család czímere a pestmegyei levéltárban „Cs. 7.” alatt levő armalis alapján: Kékben zöld dombon könyöklő vörös ruhás kar kivont karddal; sisakdisz: ugyanaz; takarók: nincsenek.

Nagy Iván és Siebmacher munkája szerint Cs. István I. Lipóttól 1662. év febr. 4-én nyert armalist, melyet Hontmegye 1662. év június 5-én hirdetett ki s melynek

czímere: Kék pajzsban 3 zöld halmon korona, rajta félholdtól és csillagtól kísért, kardot tartó vértezett könyöklő kar. Jogos a feltevésünk, hogy ez nem valamely újabb armalis, hanem téves hivatkozás a fentire.

Csernyánszky (csernai). A trencsénmegyei Cserna községben birt földesuri joggal, innen az előneve is. 1793. évben György fia András és fiai József és András kőteleki lakosok, 1809. évben pedig Pál gyöngyösi lakos kihirdettetnek. (1793. év 161. jkl. 1809. év 61. B. sz. 167. jkl.) Ez utóbbi leszármazása:

Czímere Siebmacher munkájában.

Csernyus lásd Csernus.

Csiba másk. Kecskeméty. Nógrádmegye Csiba János kérelmére 1697. évben bizonyítványt ad arról, hogy az I. Lipót király által 1697. évi febr. 5-én Kecskeméty m. Csiba Pál, neje Zalukai Voxith másk. Horváth Katalin, gyermekei Ferencz és Ilona, továbbá Csiba Mihály, ennek fia Mihály, végre Csiba János részére adományozott czímerlevél ott kihirdetve lett. Nevezett János gyöngyösi lakos 1712. évben igazolja nemességét. (1712. év 23. 115. sz. 133. 143. jkl.)

Az 1724. évi nemesi investigáció szerint fiai voltak: István, József, Istvánnak fia pedig János. — A család nemessége 1808. évben legfelsőbb helyen megerősítést nyert. (K. K. LVII. 291.)

Chiepreghy lásd Csepreghy.

Csiky (csikzsögödi). Mint csikzsögödi származásu lófőszékely nemesek Gáspár egri káptalani számvevő s fivére János káptalani ispán s Gáspár fia Ferencz Csik, Gyergyó és Kászsónszékek bizonyáglevelé alapján 1805. évben kihirdettetnek s a kétségtelen nemesek sorába felvétetnek. (1805. év 510. sz. 822. jkl.)

Nemesi jogaik gyakorlásában azonban később zavaró körülmények állottak be. 1842. évben ugyanis Ferencz fia Sándor táblabíró felszólítást kapott, hogy nemességét igazolja. Hozott is 1842. évben Csikszéktől bizonyáglevelet, melyet 1843. évben a vármegye ellenmondás nélkül kihirdetett. (1843. év 352. sz. 244 jkl.)

1845. évben váratlanul rendelet érkezett a helytartótanáctól, melyben ez a király parancsára való hivatkozással szigorúan utasítja a vármegyét, hogy Csiky Sándortól a törvénytelenül szerzett nemesi bizonyítványt kobozza el és őt nemesi jogainak gyakorlásától függessze fel.

A vármegye a felsőbb rendelet teljesítését megtagadta azon megokolással, hogy senkit már szerzett jogától peren kívül megfosztani nem lehet s hogy a bizonyáglevél kiadása értesülése szerint szabályszerű volt. Junius 18-iki kögyüléséből ilyen értelemben feliratot is intézett a királyhoz s ebben az elkövetett alkotmány sértés felett súlyos hazafiúi aggodalmának adott kifejezést. (1845. év 791. jkl.)

A bécsi udvari kancellária és a helytartótanács újabb rendelete ellenére a szeptember 22-iki közgyűlésben a vármegye ismét tagadó álláspontra helyezkedett s újólág felírt a királyhoz. (1845. év 1409. jkl.)

A december 17-iki közgyűlésben olvastatott fel az udvari kancellária válasza, melyben meghagyja, hogy a király parancsa előtt hódoljon meg, „a feliratnak nemcsak a mérséklés határán túl hágó, hanem a hódoló tisztelettől való vétkes eltérést

mutató kifejezésekért“ pedig a vármegyének rosszálását nyilvánítja. A kinos ügynek Csiky Sándor úgy vetett véget, hogy a sokat említett bizonyítványt Csikszéknek önként visszaküldte azzal, hogy helyette „minden formaellenes hiba nélküli“ újabbat adjon. (1845. év 1843. jkl.)

Ezen szigorú és szokatlan eljárást bizonyára személyes boszu idézte elő, a nemesi bizonyítványnak sokat hangoztatott szabályszerűtlensége pedig valamely — a dolog lényegét nem is érintő — alakiságból eredhetett, talán abból, hogy nem volt ellátva az erdélyi főkormánysház hitelesítési záradékával.

Csiky Sándor kiváló képességű egyén volt s a vármegyei életben mint bizottsági tag, az országházban pedig mint Eger város képviselője igen figyelemreméltó tevékenységet fejtett ki. Leszármazása:

MIHÁLY 1712. é1 Csik-Zsögödön							
István 1710 körül Sajópüspökibe költözik							
József							
Gáspár sz. 1745. egri káptalani számvevő kihird. 1805.				János káptalani ispán kihird. 1805.			
Ferencz táblabíró egri ügyvéd sz. 1781. n. Petrovics Erzsébet							
Sándor táblabíró † 1892. 87 éves országgy. képv. n. osdolai Gondos				Amália 1810—1892. Mária f. Kapácsy Fer.			
Árpád	Kálmán	Gyula	Béla	Miklós	Géza sz. 1837.	Dezső sz. 1842.	Attila

Csilkó (Chilkó). III. Károly 1726. június 23-án megerősítette Ch. András régi nemességét és címerét. Az oklevelet Nyitramegye hirdette ki. Privigyéről Gyöngyösre, majd Maklárra származott a család s a megyében 1817. évben lett kihirdetve. (1817. év 67. sz. 80. jkl. 1842. év 1493. sz. 1177. jkl.)

Címere: kék pajzsfő alatt — melyben egy arany nap, két hatágu arany csillag közt ragyog — veresben 3 fehér halmon zöld leveles fehér rózsza felett ugró ezüst egyszarvu; sisakdisz: czölöpös kéruhas kar egyenes karddal, melyen törökfő látható; takarók: vörös-ezüst, arany-kék. (K. K. XXXV. 376.)

Leszármazási táblázata pedig:

ANDRÁS 1726. Privigye									
János					András				
Mihály				György			Lukács		
							1. n. Körössy Róza		
							2. n. Olay Kati		
János-Pál		Mihály	András-Ign.		Ferencz		1-től: János 2-től: József		
József		Mihály	József	Ignác	János		György		1817. kihird.
							János		
János maklári kántor 1842. test. kap									

Csima. A nemesi investigatio alkalmával 1724. évben János és Márton gyöngyösi lakosok felmutatják az I. Lipót király által 1666. évi márcz. 17-én Cs. Gergely, neje Cseres Anna, gyermekei Mihály, István, János és Erzsébet részére adományozott

s Nógrádban kihirdetett czímeres levelet s igazolják nemességüket. Leszármazásuk (1769. év pp. 903. sz.):

CS. GERGELY 1666. n. Cseres Anna							
Mihály		István		János		Erzsébet	
		Márton		1724. igaz.		n. Kompolthy Katalin	
		1724. igaz.					
Mihály	Borbála f. FarkasMihály	László n. Thassy	Katalin	Imre	Erzsébet f. Tornyos János	Magda f. Hamar Ferencz	
		Erzsébet f. Nagy Antal		Anna f. Császár János		Julia f. Berkó Ferencz	
Anna f. Szombat-helyi János	Krisztina f. Csintalan Imre	Zsuzsi f. Majzik József	Erzsébet f. Vincze Ádám	Katalin f. Kovács Mihály	Ágnes f. Majzik János	Teréz f. Bertalan Gergely	József

János 1699. évben erki, szuhai, csányi birtokos. Ugyanekkor Gergely komárom-megyei szőnyi lakos nemesi bizonyítványt kapott. (1699. év 322. jkl.)

Csirbesz. Mátyás fia Ferencz csetneki származásu gyöngyösi lakos, Gömör-megye bizonyítványával 1772. évben kihirdetetti nemességét (1771. év 296. sz. 306. jkl.), fiai József és János pedig 1796. évben bizonyáglevelet nyernek. (1796. év 434. sz. 574. jkl.)

Csirke. János és András gyöngyösi lakosok 1676. évben igazoltatnak. (1676. év 193. jkl.)

Csiszár lásd Murányi.

Csiszár lásd Póczik.

Csizmadia. 1699. évben Mihály sarudi, Béla erki birtokos.

Csizmadia. 1777. évben István dorogmai származásu tiszaföldvári lakos Borsodmegye bizonyítványával kihirdetetik. (1777. év 110. 248. jkl.) Armalisa, ugylát-szik, 1661. évből való.

Csizmadia lásd Juhász.

Csizmadia lásd Károly.

Csizmadia lásd Kisvárdai.

Csizmadia lásd Lévy.

Csizmadia lásd Molnár. (1715.)

Csizmadia lásd Murányi.

Csobánka. Az Aba nemzetségből származott. Őse Chubanka, nevét a várme-gyénkben létezett Chobanka várától vette. Fiai Péter és János comes voltak, ez utóbbi az egri káptalan által 1275-ben felvett egyik határjárási oklevélben említettik. János comes fiai László, Sámuel és Dávid megosztottak villa Gyungyus (Gyöngyös), Aruk, Halász, Sodan (Zsadány). Paar (Bánhalma), Noguch, Jenő birtokon. (Anjou kori okm. I. 6.) Ugyanezek, valamint Péter fia Pál mester 1304-ben Veresmarton bizo-nyos földrészt adtak a Pálosoknak, hogy ott megtelepedhessenek, kolostort építhesse-nek. Ezt a donatiót 1369-ben Lajos király is megerősítette. (1762. év pp. 719. B. sz.) Az említett Pál mester 1323-ban a király ellen fellázadván s Csák Mátéhoz pártol-ván elvesztette Visonta, Karácsond, Adács, Zsadány, Kürth, Halász, Csobánka hely-ségeken levő birtokait s ezek tartozékait, melyeket Károly király még azon évben Kompolthy Imrének adományozott. (1694. év 247. jkl. Fejér Cod. Dipl. VIII. II. 399.)

Bennük kihalt e három nemzedékre terjedő család.

Csohány. Származáshelyét, nemességének eredetét nem ismerjük. Nemességi bizonyítványt nyertek: 1727. évben Ferencz egri, Márton pásztói lakos s ennek fia

József (1727. év 140. sz. 577. jkl.), 1747. évben Gergely gyöngyösi lakos s fiai Ferencz és József, leányai Erzsébet és Rozál (1747. év 137. sz. 34. jkl.), 1834. évben ezen Ferencz fiai Antal-László váci és Mihály-Ferencz szegedi lakos. (1834. év 657. sz. 1256. jkl.) Genealogiájuk:

DEMETER											
Gáspár			Jakab						Gergely		
János			Ferencz egri Márton pásztói l. 1727.						Márton		
Mihály			József						Gergely Gyöngyös v. jz. 1747. test. kap		
Mihály	György 1799. uj arm. kap n. Fodor Sára		Gáspár		Ferencz gyöngyösi l. adószedő n. Majzik Teréz		József	Erzsébet	Rozál		
József	László	Sándor	Zsuzsi	Mária	Julia	Anna †	Teréz f. Nagy János	Antal-László sz. 1781. váci l. 1834. test. kap	Mihály-Ferencz sz. 1792. szegedi l. 1834. test. kap		

Mint látjuk, a táblázaton szerepel azon György is, a ki 1799. évben márcz. 22-én nejével és gyermekeivel együtt új armalist szerzett, mert a helytartótanácsot az általa folytatott productionalis pör folyamán nem tudta eléggé meggyőzni kétségtelen nemességéről. (1797. év 257. sz. 1798. év 588. jkl. 1799. év 191. sz. 312. jkl.) Ezen armálistnak meglevő másolata a következő czímert tünteti fel: 32 — váltakozva fekete-arany színű — kockára osztott pajzsban vértezett alak egyik kezében kard, másikban buzogány; sisakdisz: 2 fekete sasszárny között vértezett felnyuló kar görbe karddal; takarók: arany-fekete, ezüst-vörös. (K. K. LX. 23.)

Csóka Pál 1719. gyöngyösi nemes. (1719. év 1198. jkl.)

Csókas. Úgylátszik, a hontmegyei Drégelyről származott a megyébe. Nemesi bizonyáglevelét nyertek: 1753. évben Cs. János vezekényi lakos s Haáz Teréziától született gyermekei: Ferencz, László, Teréz, Janka, 1804. évben pedig János fia István fia János rózsaszentmártoni (fancsali) és István fia Antal fia György gyöngyösi lakosok. A család armalisa 1583. évből való. (1712. év 138. sz. 1735. év 135. sz. 1804. év 141. sz. 140. jkl.)

Csoma (ragyolczi). Erdélyből származó régi birtokos nemes család. Magyarországon már 1544. évben szerepelt tolcsvai Csoma Imre. Később a család címerlevelet is nyert, melyet Abaujmegye hirdetett ki. Legalább erre enged következtetni Hevesmegye 1783. évi közgyűlési jegyzőkönyve. Ekkor ugyanis Cs. Péter és Zsigmond Zemplénmegyétől nyert bizonyáglevelüket mutatták be s ezzel akarták nemességüket igazolni. A vármegye nem fogadta el ezt, hanem utasította őket, hogy Abaujmegyétől hozzanak testimonialist, mert címeres nemeslevelük annak idején ott lett kihirdetve. (1783. év 323. jkl.)

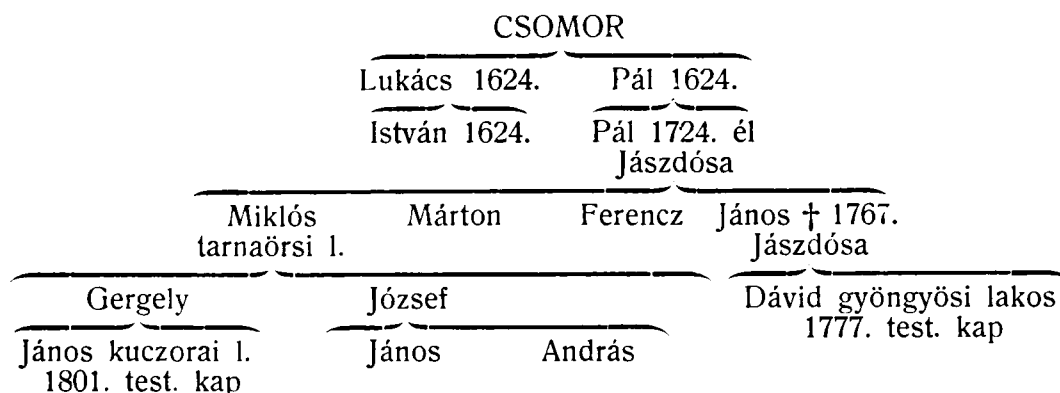
Bár a család nemessége itt kihirdetve nem lett, mégis nemesi jogokat gyakorolt, nemesi javakat élvezett. Tenken volt birtokos Cs. Sámuel, kinek Zsigmond nevű fiában a család hevesi ágának magvaszakadt. (1801. év pp. 3098. sz. 1771. év pp. 947. sz. 1801. év pp. 3116. sz.)

A fentemlített Cs. Zsigmond és neje Gellén Erzsébet 1757. évben nádori donatiót nyertek Ragyolczra. Ezóta használja a család a ragyolczi előnevet.

Ezen családból származik Csoma József, a kiváló heraldikai és genealogiai író, ki saját családja történetét és leszármazását is közölte. (Abaujm. nem. csal. 150.)

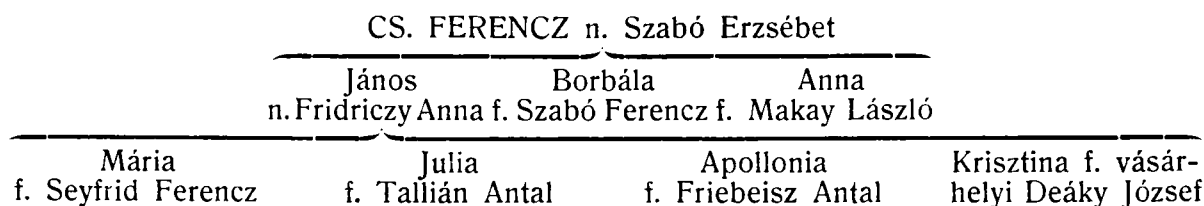
Csomor. Címerlevelet II. Ferdinand 1624. évi febr. 8-án adta Cs. Lukács, fia István, fivére Pál részére. Pál fia Pál jászdósai lakos és fiai a nemesi investigatio

alkalmával 1724. évben Komárommegye bizonyítványával igazolják nemességüket; Dávid gyöngyösi lakos 1777. évben, János kuczorai lakos 1801. évben bizonyág-levélet nyernek. (1725. év 199. B. sz. 1777. év 11. 17. jkl. 1794. év 604. A. sz. 898. 907—8. jkl. 1801. év 616. sz. 785. jkl.) Családfája:

Csomortányi. A nemességet III. Károly 1722. évi november 27-én adta Cs. András, Ferencz, István és Imre és Ferencz fia János részére. Ferencz szentiváni lakos 1724. évben a nemesi investigatiókor igazolja nemességét. A nemességszerző Imrétől és Szabó Erzsébettől született Bessenszögön 1726. évben Ferencz, ettől és Tóth Magdától 1758. évben Imre, ettől és Fejér Máriától 1811. évben Károly táblabíró és ügyvéd, a ki 1844. évben a vármegyétől testimonialist kapott. (1844. jkl. 126. sz. 141. jkl.)

Egy másik nemzedékrend:

Mária — Seyfridné — és Krisztina — Deákyné — 1778. évben nádújfalusi és szentiváni birtokrészüket eladják Farkas János egri bírónak. Az eladás ellen Julianna — vizeki Talliánné — és Friebeisz Antal, mint nejétől származott leányának, Annának, gyámja tiltakoznak. (1778. év pp. 2115., 2118. sz. 1810. év pp. 3368. sz.)

Antal 1784. évben egri kanonok, seminariumi prefektus. (1784. év pp. 2328. sz.)

A címerlevél másolata szerint a címer: Kékben, zöld alapon két — egymásnak háttal álló — oroszlán; sisakdisz: vértezett kardos kar; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Csomortányi lásd Szakács.

Csomós lásd Berthóty.

Csongrády lásd Végh.

Csonka másk. **Borbély.** A címerlevelet II. Rudolf 1580. évi okt. 15-én adta a családnak s Abaujmegye hirdette ki. János mezőturi lakos Szabolcsmegye bizonyítványával 1794. évben igazolta nemességét. (1794. év 599. A. sz. 748. jkl.) Egyes családtagokat Kisvarsányban és Debreczenben találunk. A családról Siebmacher címerkönyve is említést tesz.

Csonka lásd Kiss. (1634.)

Csono. Szabolcsmegyétől István és Mihály dadai lakosok 1715. évben testimonialist nyernek. (1715. év 77. sz.)

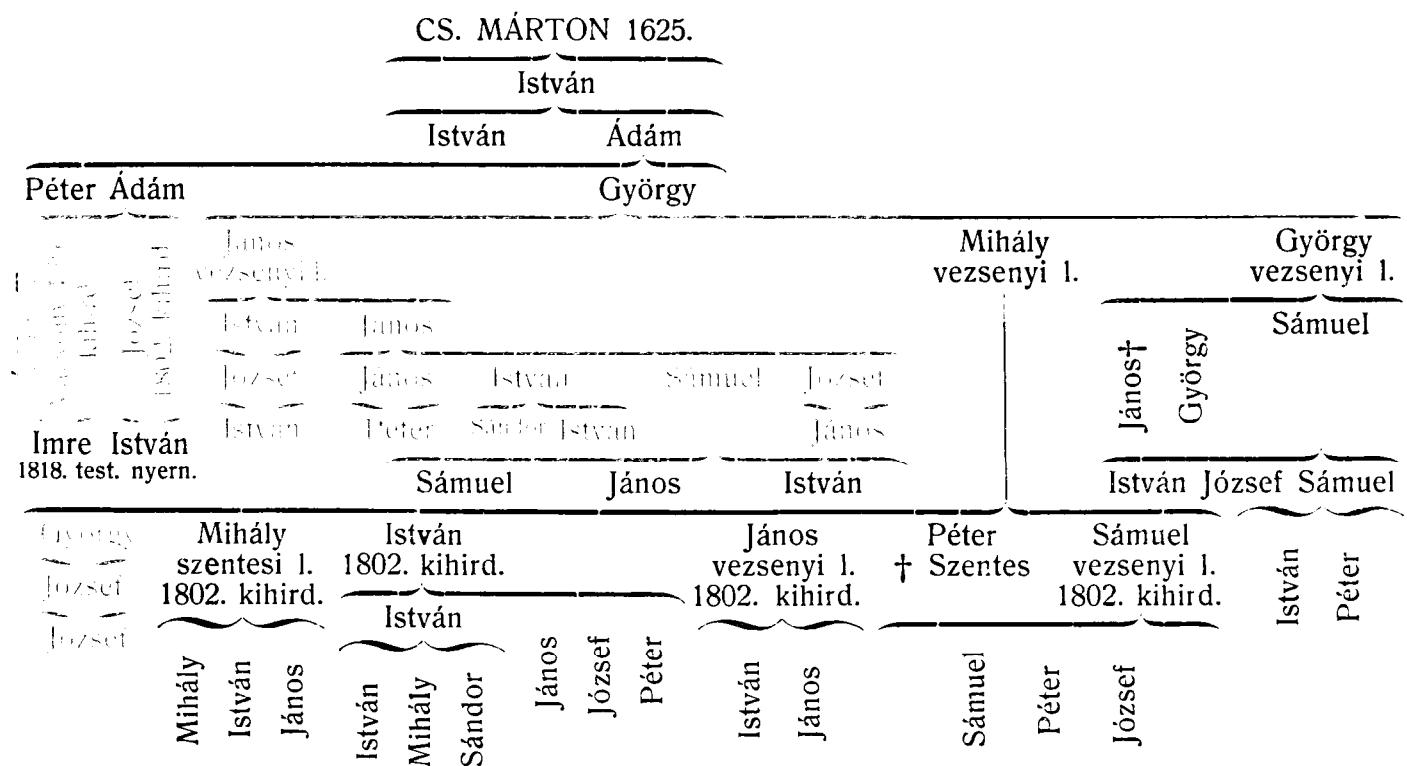

Csontos. Az armalist Cs. István nyerte II. Mátyástól 1617. évben s Komárom- és Nyitra megyék hirdették ki. Nekünk csak egy később élt Jánosról van tudomásunk, a ki a nyitra megyei Szentpéterről a komárom megyei Ekelre költözött, a hol Mihály nevű fia 1722. évben igazolta nemességét. Ettől származott István, a ki Naszvadra tette át lakását, ettől Imre egri, majd bátori lakos. Imre fiai voltak Imre egri lakos, József ónodi plébános, Ágoston monostori lakos. A család nemessége itt 1841. évben lett kihirdetve. (1841. év 1257. sz. 974. jkl.)

Armalisa: O. L. Htt. Oszt. Nob. Komárom.

Csontos. Szintén komárom megyei származású család, ott lett hirdetve azon czímerlevél, melyet II. Ferdinand 1625. évi nov. 20-án adott Cs. Márton, Imre és István részére. Ide a XVIII. század végén származott át a hont megyei Kis-Sallóból. Mihály fiai Mihály, Péter szentesi, István, János, Sámuel vezsenyi, Ádám fiai Ádám és József tiszavárkonyi lakosok 1802., majd 1817. évben igazolják nemességüket (1793. év 721. sz. 1801. év 615. jkl. 1802. év 327. sz. 1817. év 847. 1300. sz. 812. 1396. jkl.); Ádám fia Imre és József fia István 1818. évben nemességi bizonyítványt nyernek. (1818. év 15. sz. 42. jkl.)

Okleveles adatok (1821. év 53. sz. 53. jkl. 1818. év pp. 44. sz.) nyomán a család genealogiája:

Csorgály. 1674. évben Ferencz pásztói birtokos nemes. (1674. év 10. sz.) Ezen birtokot 1653. évben Cs. János bujáki kapitány és neje Nagy Borbála vették a Frater családtól. (1805. év pp. 3295. sz.) A család kihalt.

Csorja (papolczi). 1846. évben Péter egri lakos az erdélyi Háromszék bizonyítványa alapján kihirdetett nemességét. (1846. év 1140. sz. 1691. jkl.)

Csótár. Győrmegyei eredetű, Zalamegyébe is átköltözött család. István szentgyörgyvölgyi származású hevesi lakos igazolja nemességét 1723—25. években. (1723. év 106. sz. 1724. év 684. jkl. 1725. évi 810. jkl.) A XIX. század elején egyeseket Tiszavárkonyban találunk. (1827. év 1253. sz. 1670. jkl.)

Csőke. Czímerlevelet s vele nemességet III. Ferdinándtól 1655. évi május 1-én Cs. Lukács, neje Gyűkeres Margit, gyermekei János, Orsolya, Ilona, Anna, továbbá

fivére Mihály, neje Korláth Dorottya s fia Mihály nyertek. Nem tudjuk, hol lett kihirdetve. 1676. évben Lukács gyöngyösi lakos, 1724. évben a nemesi vizsgálat alkalmával ennek János nevű fiától származott unokája János ugyancsak gyöngyösi lakos, továbbá Pál, Ferencz, Lukács, István igazoltatnak. 1699. évben Mihály és Barnabás tassi birtokosok. (1676. évi 177. jkl.) — Czímer: Zemplénm. monogr. 527.

Csörghő (folyólendvai vagy alsólendvai) másk. **Kocsy**. Nemeslevelét, melyet II. Ferdinándtól 1635. évi okt. 29-én kaptak Cs. Bálint, neje Hidasy Orsolya, fiai György, Péter és István, Zalamegye hirdette ki. István a komárommegyei Kocsra költözött — innen elvétele a Kocsy ragadványnév, — Bálint nevű fiától való ugyancsak Bálint nevű unokája pedig a nógrádmegyei Szántóra, majd Nógrádmegye bizonyáglevelével ellátva 1717. évben a megyebeli Heves községbe teszi át lakását. Bálint és Szalatnay Katalin fia volt Sándor, ennek leánya Klára, Lubik Jánosné. Előnevük néhol folyólendvai, másutt alsólendvai. (1717. év 136. sz. 1724. év 42. sz. 1756. év pp. 586. sz. 1772. év pp. 976. sz. 1810. év pp. 3351. sz.) A család nemessége 1785. évben legfelsőbb helyen is igazoltatott. (K. K. LIII. 305.)

Chuchy lásd Nagy. (1633.)

Csuka lásd Nagy. (1654.)

Csukás. Pozsonymegyei család. Benjamin a XVIII. század közepén táblabíró és egri jogtanár. Domoszlón volt valami fundusa. Itt kihirdetve nem lett. Nemeslevelét Pozsonymegye levéltárában találjuk. (1812. évi 512. sz. 409. jkl.)

Csusz vagy **Czucz** vagy **Tuz**. Itt leginkább Csusz néven fordul elő. András fia András 1727. táján Nógrádból költözött Csépa helységbe. Ezen falura azután István és József a Piry, Pajojtay, Kanyó, Tarcsány és Sárközy családokkal együtt 1742. évben nádori donatit nyertek. (1727. év 137. sz. 1764. év 99. sz. 1760. év pp. 661. sz.) András csépai lakos fia László fiai Mihály esküdt és István, ez utóbbi Borosjenőn telepedett meg. (1801. év 598. sz.)

Csutna másk. **László**. A nemeslevelet L. másk. Cs. István s testvérei János és András 1693. évi jan. 28-án nyerték. Kihirdette Nógrádmegye. János ugyanezen évben már Hevesben tűnik fel. (1693. év 8., 40. sz. 141. jkl.)

1724. évben, a nemesi investigatio alkalmával, András, idősebb és ifjabb János, továbbá András fiai András és István, ifjabb Jánosé János igazoltatnak.

1772. évben Pál váradpüspöki lakos bizonyáglevelet nyer. Ez már inkább a László családnevet viselte. (1772. év 312. jkl.)

Siebmacher címerkönyve László néven emlékszik meg róla s az eredeti armalis alapján címerét is közli.

Czabán. Cz. Menyhért, neje Széchy Ilona és Gáspár testvérek részére 1669. évi decz. 28-án adományozott armalis kihirdettetett 1674. évben. 1676. évben Menyhért, 1724. évben a nemesi investigatio idején István gyöngyösi lakosok. (1674. év 331. jkl. 1676. év 193. jkl.)

Czakó. III. Ferdinand 1648. évi szept. 12-én nemesítette meg e törzsökös hevesmegyei családot, nevezetesen Cz. Gáspárt, nejét Katalint, fivérét Pétert. A címerlevelét kihirdettetett 1650. évben. 1724. évben a nemesi investigatio idején Péter, Gergely, másik Péter és Márton szentiváni, 1781. évben Gergely fia Mihály egri, 1837. évben József szolnoki lakosok. (1701. év 744. jkl. 1769. év 114. G. 230. sz. 242. jkl. 1781. év 331. NB. sz. 1837. év 1110. sz. 1633. jkl. 1838. év 226. jkl.)

A család leszármazásáról az alábbi táblázatokat állíthatjuk össze:

I. tábla. Péter ágazata.

CZAKÓ PÉTER 1648.				
Tamás		Lukács		
Péter		Márton		
Lőrincz		József		
		János		
János †	Lőrincz †	József sz. 1757.	István sz. 1759.	Gáspár sz. 1764.
Ignác sz. 1790.		János sz. 1800.	Károly sz. 1810.	Gergely sz. 1798.
Besenyőtelek		Besenyőtelek	Szalonta	Besenyőtelek
		János sz. 1840.	Iván sz. 1839.	
Ignác sz. 1826.	József sz. 1829.	András sz. 1840.		Péter sz. 1830.
Lukács sz. 1834.	László sz. 1836.			János sz. 1833.
Károly sz. 1838.				Albert sz. 1838.
				István sz. 1841.

Az itt feltüntetett családtagok, nevezetesen Ignác, János, Lőrincz testvérek és Gergely besenyőteleki, végre Károly szalontai lakosok 1843. évben nemesi bizonyítványt nyertek. (1843. év 970. sz. 1573., 2550 jkl.)

II. tábla. Gáspár ágazata.

CZAKÓ GÁSPÁR 1648. neje Katalin				
János n. Hegedüs Erzsébet	Márton			
Gergely Péter n. Erzsébet	György Péter	László	János	
		András 1. n. Kovács Erzsébet 2. n. Gulyás Anna		
Jeremiás sz. 1726. n. Kulcsár Anna	1-től: András sz. 1727. 1. n. Szabó A. 2. n. Klenics Teréz			György sz. 1734. n. Fodor Ilona
János sz. 1761. jászladányi l. n. Csöke Ágnes	1-től: András sz. 1758. n. Nagy Anna	Gáspár n. Pásztty Anna	2-től: István sz. 1763. n. Tóth Erzsébet	János sz. 1776. n. Pernyák Bóra
János sz. 1797.	András sz. 1790. n. Üry Anna	József sz. 1772. n. Horváth Anna	Mihály sz. 1785. n. Fülep Anna	Pál sz. 1801.
	István sz. 1821.	János sz. 1773. n. Hasznos Erzsébet	József sz. 1787.	János sz. 1805.
		János sz. 1812.	István sz. 1791. n. Fejér Erzsébet	Mihály sz. 1812.
			István sz. 1821.	György sz. 1815.
	József sz. 1796.	János sz. 1801.	András sz. 1805.	László sz. 1763. 1. n. Dóka Ilona 2. n. Szücs Anna
	József	János	Mihály sz. 1809.	András sz. 1777. n. Makos Ilona
			Mátyás sz. 1812.	János sz. 1794.
			Jakab sz. 1796.	Mihály sz. 1809.
			András sz. 1812.	
			György sz. 1814.	
			János sz. 1816.	
			Demeter sz. 1818.	

Ezen családfa származási adatait eredeti anyakönyvi kivonatok támogatják. A születési esetek Szolnokon és Jászárokszálláson találhatóak. A család ezen ágzata a jelzett két helyen és Jászladányban lakott. 1844. évben többen testimonialist kaptak. (1844. év 146. sz. 185—8. jkl.)

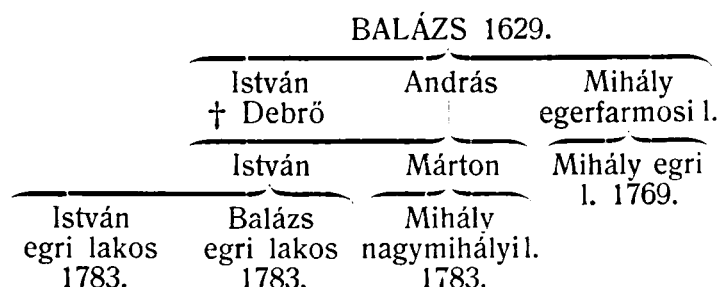
Czene. A nemesi vizsgálatok alkalmával 1724. évben Cz. Dániel gyöngyösi lakos felmutatja a II. Ferdinánd által 1632. évi jul. 18-án Cz Márton, neje Pócs Ilona, gyermekei: János, Erzsébet, Dorottya, Katalin, fivére István s ennek neje részére adományozott s Abaujban kihirdetett czímerlevelet. Azon állítását, hogy ő a nemeslevélbe bejegyzett Jánosnak a fia, csak 1727. évben tudja beigazolni s ekkor Gábor és Antal nevű fiaival együtt nemesi bizonyáglevelet nyer. (1727. év 138. sz.)

Czere lásd Tóth.

Czernel másk. **Német** (mislokai). Ezen család itt egyáltalán nem szerepelt s csak azért emlékezünk meg róla, mert 1813. évben a levéltárba került Abaujban hirdetett eredeti armalisa, melylyel II. Ferd. 1624. évi május 6-án Cz. m. N. de Misloka Mártonnak és fiának Mátyásnak a nemességet s a következő czímet adományozta: Kék pajzsban zöld halmon fehér liliumot tartó ugró szarvas; sisakdisz: kiemelkedő pajzsalak; takarók: arany-ezüst, vörös-arany. (1804. év 4. sz. 1813. év 899. sz.)

Czicze. II. Ferdinánd 1629. évben Cz. Gergely, fiverei Lukács, István, Balázs, Tamás részére armalist adott. Kihirdette 1632. évben Borsodmegye. A levéltárban őrzött másolata ezt a czímet mutatja: Vörös pajzsban hármás zöld halom felett korona, melyből 3 fehér lilium nő ki; sisakdisz: nyilattartó kékmezű kar; takarók: arany-kék ezüst-vörös.

A hevesi ágazat leszármazása:

Mihály egri l. 1769. évben, István, Balázs egri, Mihály nagymihályi l. 1783. évben bizonyáglevelet nyernek. (1725. év 179. sz. 1760. év 269. sz. 1769. év 1-et b. sz. 249. jkl. 1783. év 315. sz. 273. jkl.)

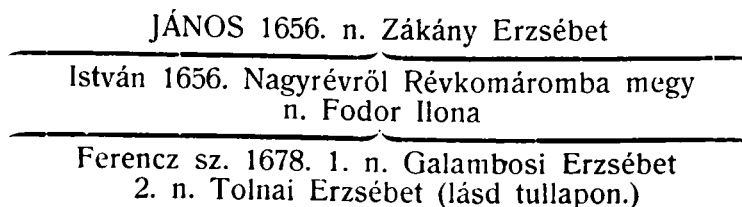
Nincs a táblán Péter farmosi lakos, aki 1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával igazoltatott.

Czigány lásd Huszár.

Czihat Miklós és András dadai lakosok Szabolcsmegyétől 1715. évben testi-moniálist nyernek. (1715. év 77. sz.)

Czike. Nemességet Cz. János, neje Zákány Erzsébet, fia István, fivére András nővére Erzsébet, ennek férje Kardos Miklós, gyermekeik: János és Erzsébet 1656. évi febr. 8-án nyertek. Kihirdettetett 1656. évben. A nemeslevélnek a levéltárban levő másolata a czímet igen hézagosan írja le, csak a főalak, a griffmadár, olvasható ki belőle. (1656. év 32. jkl. 1805. év 43. sz. 70. jkl.)

A megyéből a nemeslevélben megemlített István Rév-Komáromba költözött s ott alapított családot, melynek leszármazása ez:

Ferencz sz. 1678.						
Ferencz sz. 1711. n. Tárnok Anna			János sz. 1719. n. Andricska Éva			
Péter sz. 1741.	Ferencz sz. 1754.	János sz. 1760.	Ferencz sz. 1751.	János sz. 1753.	István sz. 1758.	Pál sz. 1760.
						Péter sz. 1765.
						István sz. 1729. n. Nagy Anna
						István sz. 1754.

Ferencz, János és István testvérek gyermekei 1801. évben productionalis pört indítottak a vármegyei ügyész ellen, mely 1805. évben javukra dőlt el. (1801. év 1119. sz. 1365. jkl.) Ezek utódai ma is élnek Komárommegyében.

Cziriacus. Cz. György gyöngyösi lakos 1724. évben a nemesi vizsgálatok alkalmával felmutatja a III. Ferdinánd által 1648. évi okt. 22-én Cz. György, fiai György, János és Pál részére adományozott s Mosonmegyében 1650. évben hirdetett armalist, de leszármazását kellően nem igazolja.

Czobel (balogfalvi). Bajor eredetű család, magyar nemességet 1687. évben nyert s Gömör, Szabolcs, Nyitra megyékben szerepelt. Itt Zaránkon volt birtokos Cz. József alezredes (később generalis), a ki 1751. évben a balogfalvi előnevet szerezte. (K. K. XLII. 15.) Ennek neje Mihályi Julia, fia pedig László volt. (1781. év pp. 2224. sz.) Az 1687. évi armalis az egri káptalan levéltárában (G. G. jk. 711.) található.

Czucz lásd Csusz.

Czuppon. A Sopronmegyéből származó Cz. András hatvani lakos nemességének ezen vármegye előtt történt igazolásáról 1714. évben bizonyáglevelet nyer. (1714. év 88. sz. 562. jkl.)

Czvetkovics. Czv. Lőrincz részére 1716. évi aug. 28-án adományozott címerlevél kihirdettetett 1717. évben. (1717. év 865. jkl.) 1724. évben a nemesi investigatio idején Egerben lakott.

D.

Dancsó. 1663. évi febr. 17-én D. Balázs, fivérei János, Imre, György, Albert nyertek címerlevelet, melyet Hontmegye hirdetett ki. 1695. évben György fia János, 1724. évben a nemesi investigatio idején Gergely gyöngyösi, István, György tiszavárkonyi lakosok igazoltatnak. (1695. év 315. jkl. 1725. év 167. sz.)

Dancza (solymosi). D. de Solymos Máté, fiai Tamás, János, testvérei Péter és Gáspár II. Ferdinánd által 1622. évi máj. 26-án megnemesítették a következő címerrel: Kék pajzsban meredek szikla tetején kiterjesztett szárnyu, csőrében drágaköves gyűrűt tartó sólyom; sisakdisz: a sólyom; takarók: arany-fekete, ezüst-vörös.

Kihirdette 1623. évben Zemplénmegye, 1625. évben Hevesmegye. Másolata a levéltárban. (1622. év 1. sz.)

Máté 1699. évben erdőkövesdi birtokos.

Dankó. Szabolcsmegyéből származó család, címerlevelet 1625. évben nyert D. Lukács. Nekünk csupán István fia András fiai: Ferencz százbereki ispán, Mihály gyöngyösi és János sajószentpéteri lakos testvérekről, továbbá Ferencz és Rábl Erzsébet fiáról, Zsigmondról, van tudomásunk, kik itt 1837. évben kihirdettetnek. (1837. év 566. A. sz.)

Dapsy (dapsai). A gömörmegyei Dapsa falura, honnan előnevét vette, 1650. évben nyert donatit. Itt 1804. évben hirdette nemességét és előnevét D. László. (1784. év 329. sz. 1804. év 722. sz. 670. jkl.)

A hevesi ág leszármazása:

LÁSZLÓ 1804. kihird. n Barkassy Sára			
Rafael		Abel	Dániel
n. Fáy Mária			n. recski
Klára		Sámuel 1829.	Recsky Judit
1. f. m. Máriássy István	n. Hámos	József	Teréz
2. f. bizáki Puky Miklós	Klementin		

Mivel Barkassy Sárának anyja Pappszász Sára, nagyanyja Széky Katalin volt, joggal feltételezzük, hogy a Dapsyak a Széky család birtokában voltak örökösök s így jutottak a megyébe.

Darab lásd Morvay.

Darvas (nagyréthi). Nagy Iván munkájából (II. 242.) eléggé ismert nógrád-megyei adományos birtokos család. A XVII. század végén itt Nagyrédén, Tiszaigaron és Egercsehiben voltak javai. 1697. évben D. Mihály nagyrédei birtokrészét zálogba adta Majthényi Györgynek és nejének Kállay Erzsébetnek. (1747. év 77. sz. 1767. év pp. 852. A. sz.) 1700. évben D. János és Ráday Ilona fiai: János, Mihály és Ferencz I. Lipót királytól donatiót nyertek Nagyrédén, Apczon, Csányon, Tarnamérán és Tiszaigaron bizonyos javakra és kúriákra. (1767. év pp. 852. A. sz. 1774. év pp. 1033. sz.)

Dávid lásd Kovács.

Daxner. I. Lipót király 1665. évi jún. 17-én D. Dániel és Jeremiás testvéreknek, ez utóbbi fiainak: Mihálynak, Dánielnek, Mátyásnak, Györgynek, Jánosnak és Jeremiásnak címerlevelet adott. Kihirdette Zólyommegye s ennek bizonyítványát mutatta itt fel János fia János, a kit az 1724. évi nemesi investigatio Bükkszenterzében talált. (1721. év 109. sz. 296. jkl.)

A család czímere: Kékben zöld alapon keresztalakban végződő, vasból való 3 bányászcsákány, a zöld alap közepén szaladó borz; sisakdisz: két bivalyszarv közt levő fenyőfa két oldalán 2—2 csákány; takarók: vörös-fekete, kék-vörös. (Turul. 1898. év 144. lap.)

Deák (mihályi). D. Benedek, neje Zsófia, gyermekei Tamás, Pál, János, Mihály és Anna 1630. évi május 10-én nyertek címerlevelet, melyet 1630. évben Torna-megye, 1632. évben Hevesmegye hirdetett ki. (1701. év 775. jkl. 1724. évi invest. jk.)

1699. évben Pál tábornok — Almásy Ágnes férje — karácsondi, zsadányi, cserőházi, fogacsi, tizsakürthi birtokos. 1724. évben Farkas gyöngyöstarjáni lakos.

Czímere: Kékben zöld alapon balra fordult, nyakán hátulról nyíllal átlőtt hattyú; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. Armalisa a jászói konv. levéltárában van.

Deák. I. Lipóttól D. Pál, neje Judith, gyermekei Pál, Mihály, István, Anna, Katalin 1665. évi május 2-án nyertek címerlevelet, melyet 1666. évben Pestmegye hirdetett ki. Mihály fia József gyöngyösi lakos Pestmegye bizonyítványával 1725. évben igazolja nemességét. (1725. év 186. sz.) Armalisa Pestmegye levéltárában van.

Deák lásd Huszt.

Deáky. A nemességet Mária Teréziától 1773. évi jún. 7-én nyerte. Kihirdettetett Komárommegyében. Nemességszerzők: D. József-György, gyermekei József, Francziska, Teréz, Rozália.

József, a ki a pannonthalmi főapáttól Füß helysége donatiót is nyert, Komárommegye bizonyítványával 1774. évben kihirdettette nemességét. (1774. év 104. jkl.)

Czímer: K. K. L. 11.

Debreczeny. II. Ferdinandtól 1628. évi okt. 5-én Debreczeny Dániel és Balogh Mihály nyertek címerlevelet, melyet 1628. évben Sárosban, 1629. évben Borsodban hirdettettek ki. (1628. év 1. sz.)

Az 1724. évi nemesi vizsgálat idején Nagy Mihály erdőkövesdi lakos ezen családból származtatja magát, de leszármazását igazolni s a családnévben való eltérést felvilágosítani nem tudja.

Debreczeny Dániel fia István fia Mihály 1736. évben erdőteleki lakos, neje Kovács Margit.

A család címere a címerlevél átirata szerint: Kék pajzsban szarufa alatt zöld alapon márványoszlop, rajta aranycsillag, két oldalán egy-egy fehér rózsza; sisakdisz: növekvő oroszlán baljával aranycsillagot, jobbával oszlopot tart; takarók: ezüst-fekete.

Décsy másk. **Barsó**. 1681. évi júl. 20-án D. m. Barsó Mihály, neje Hevér Anna, gyermekei Sára és Erzsébet, fivérei Péter és István részére adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1681. év 127. jkl.)

Dékány. Ilynevű családnak két eredeti armalisa van a levéltárban, az elsőt II. Rudolf 1578. évi ápril 2-án adta D. Péternek a következő címerrel: Kék pajzsban ágaskodó ezüst egyszarvú; a zárt sisak disze: növekvő egyszarvú jobbában 3 különböző színű virágot tart; takarók: vörös-ezüst, arany-kék. Kihirdette 1665. évben Hevesmegye, 1783. évben Borsodmegye. Bővebb értesüléseink e családról nincsenek. (1578. évi 1. sz. 1665. évi 222. jkl.)

Dékány. A másik címerlevelet, melyet Gömörmegye hirdetett ki, III. Ferdinánd 1652. évi márczius 10-én adta D. Andrásnak s fiainak Andrásnak, Jánosnak és Györgynek. Ezek a Nyáry család jobbágysai voltak s 1650. évben nyertek felszabadító (manumissionalis) levelet. Hiányos genealogiájuk:

ANDRÁS 1652.						
András 1652. János 1652. György 1652.						
János			Benedek			
György 1752. donatiót, 1761. test. nyer 1. n. Kürthy Ilona, 2. n. Paxi Szathmáry Sára						
András †	Erzsébet Szombati Istvánné	Benedek † 1794.	János n. Nagy Erzsébet	2-től: György Mária	Borbála Orbán Jánosné	Sára Szikszay Istvánné
d é v a v á n y a i l a k o s o k				d é v a v á n y a i l a k o s o k		
Gergely 1796. n. Valkay Zsuzsi		Erzsébet 1796. 1. f. Szarka György 2. f. Sztás Gergely		Zsuzsi István 1. f. Szana István 2. f. Deáki András		
Mária 1813 1. f. Okolicsányi P. 2. f. Csanády Imre						

György és fiai Benedek, János és András 1752. évben Kérsziget, másként Gabonás pusztára nádori donatiót, ez utóbbiak, mint dévaványai lakosok, a megyétől nemesi bizonyítványt nyernek. (1656. évi 6. sz. 1725. évi 164. sz. 1736. évi 104. sz. 1738. évi pp. 189. sz. 1754. évi 232. sz. 1758. évi 313. jkl. 1760. évi 133. sz. 308. jkl. 1761. évi 141. sz. 93. jkl. 1806. év pp. 3236. A. sz.)

Nincs a táblán Gergely dévaványai lakos, ki az említett armalis felmutatásával igazolja nemességét; hiányzik róla Pál ugyanottani lakos is, ki szintén bemutat egy rongált címerlevelet, melynek kelte ki nem vehető, de az előbbivel egy napon lett Gömörben hirdetve; ezt azonban — a felvett jegyzőkönyv szerint — III. Ferdinand D. Benedek, fiai Pál, Bálint, János s vérrokona István s ennek fiai János, Gergely, András, Ferencz javára adományozta.

Dévaványán ma is számosan élnek.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon egymásfelé fordult 2 kettős farku oroszlán közösen zöld koszorút tart; sisakdisz: kardot tartó növekvő oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1652. évi 6. sz.)

Dékány lásd Thassy.

Dely. Törzsökös hevesi család. III. Ferdinand 1649. évi május 12-én adott címerlevelet D. János, neje Szőke Anna, fia Gergely, ennek neje Nagy-Táallyay Katalin s unokája Mihály részére. Kihirdette 1650. évben Hevesmegye. Gyöngyösön volt a székhelyük.

1676. évben János és Mihály gyöngyösi lakosok igazolják nemességüket. (1676. év 193. jkl.)

Egy 1707. évi s egy 1728—1729—1730. évi investigationális jegyzőkönyvi fogalmazvány s az 1819. évben a család több tagja részére kiállított nemesi bizonyáglevél (1818. év 1274. sz. 1298. jkl. 1819. év 295. 367. jkl.) adatai alapján az alább közölt családfát mutatjuk be:

DELY JÁNOS 1649. n. Szőke Anna									
Gergely n. Nagy Táallyai Katalin tábla- bíró			János 1676. igaz. György 1707. igaz.						
Mihály 1676. igaz.	János 1754. 5. évi		n e m e s i		György összeírás-		Gergely b a n		
János †	Gábor	István	József	Mihály	György	Gábor	Imre		
		István	Pál	Mihály					
János	József	András	átányi lakos						
János			Dániel	Sámuel	Pál	György			
József	János	Pál	Gergely	Imre sz. 1787.		Gábor			
András	István	Sándor	Gábor	n. László m. Csutna	Erzsébet		Imre		
József sz. 1816. † 1866. ügyn., nemzetőri százados n. Filó Mária	Eszter f. Pazár István mérnök	Ferencz sz. 1824. † 1874. 1848 49. évi honvéd n. borsovai Lengyel Ottilia	Mária f. Szűcs János birtokos	Róza sz. 1831. f. Horváth Zsigmond ügyvéd	Károly sz. 1820. † 1875. ügyvéd n. Skopecz Mária				
Ilona sz. 1851. † 1864.	Imre-Antal sz. 1852. Gyön- gyös földbirt. pusztaperesi l.	Mária sz. 1853. f. Áldor Imre	Elemér sz. 1861. a belgrádi konzul- átusnál állatorvos						
Ferencz sz. 1876. okl. gazdasz chicagói l.	Imre sz. 1877.	Géza sz. 1879.	Mária f. Ertsey Zsigmond	Lajos sz. 1881.	Jenő sz. 1883.	Ottó sz. 1883.	Anna sz. 1888.	Ilona sz. 1890.	Erzsébet sz. 1891.
					i k r e k				
Béla sz. 1868. vágújhelyi lakos adótsízt	Zoltán sz. 1870. tvészeki aljegyző	Károly sz. 1872. járásbirósági tisztv.	Alice sz. 1875. f. péterfalvi Molnár János						
Ilona sz. 1897.	Jenő sz. 1902.	Imre sz. 1902. †							
	i k r e k								

Az eredeti címerlevél Dely Imre pusztaperesi lakos birtokában van.

Czímer: Kék pajzsban zöld mezőn a pajzs jobboldalán emelkedő kősziklára szarvas kapaszkodik s fejét a bal sarokban levő hold felé fordítja; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: kék-arany, veres-ezüst.

Az élő nemzedék pontos származási adatait nyújtja a Magy. Nemz. Zsebkönyv. (II. r. I. 154.)

Deme. Gömörmegye 1787. évi nemesi bizonyítványa s a Széky család oklevelei az alábbi genealogiát mutatják:

MIHÁLY Zádorfalva						
Márton 1787. test. nyer n. Barkassy Judit						
Sámuel Zsuzsi f. tiszaiigari l. Szana Pál n. Tóth Sára						
Julia Büdy Andrásné	József	Sámuel	László	Teréz	Zsuzsi	Zsófia

Sámuel tiszaiigari lakos, aki a zádorfalvi előnevet is viselte és 3 fia az 1824. évben biznyságlevelet nyernek. (1806. év pp. 3338. sz. 1824. év 734. sz. 840. jkl.)

Deme. 1765. évben Pál törökszentmiklósi lakos Nyitramegyétől mutatott fel bizonyítványt, de nem igazolta eléggé, hogy ez őt illeti. (1765. évi 1-et b. sz. 212. jkl.)

Demeter. D. János, neje Holló Anna, fiai István, János, Péter, Béla és Lőrincz 1701. évi május 5-én címerlevelet nyertek, mely ugyanazon évben kihirdettetett. (1701. évi 741. jkl.) Az 1724. évi investigatio Lőrinczet Egerben találta.

Demeter lásd Tarjáni.

Demkó másk. **Belánszky** (bélai). A trencsénmegyei Bela helységben birt földesuri joggal, innen vette előnevét is. Ide 1730. évben származott át Mihály Pásztó község jegyzője s igazolta nemességét. Tőle a család az 1733., 1773., 1797., 1802. és 1823. években kiállított nemesi biznyságlevelek tanúsága szerint (1730. év 170. sz. 1733. év 139. sz. 1763. év 56. sz. 34. jkl. 1773. év 145. C. sz. 144., 153., 193. jkl. 1797. év 242. sz. 504. jkl. 1802. év 667. sz. 777. jkl. 1823. év 611. sz. 894. jkl.) a következőképen származik le:

MIHÁLY pásztói jegyző 1730. kihird.					
István pásztói lakos 1773.	György 1773.		János † 1773.	Ferencz 1773. jászberényi l.	Pál 1773. pásztói lakos
István 1773.	Pál 1773. apczi lakos	Mihály 1773. herédi lakos	György 1797. gyulai lakos	János 1797. szegedi lakos	Pál 1773. n. Komlósi Anna
		Gáspár 1802. egri lakos	József 1802. keresztespüsp. lakos	András sz. 1765. székesfejérvári l. 1823. test. kap	Elek sz. 1781. gyöngyösi lakos 1823. test. kap

György gyulai és János szegedi lakos testvérek nemessége legfelsőbb helyen is igazoltatott 1797. évben. (K. K. LIX. 782.)

Dénes másk. **Seper.** Vasmegeből eredő, Veszprémmegyében is szerepelt család. András s ennek fiai József felsőnáni, János pápai lakosok Veszprémmegyétől testimoniálist nyernek, melyet itt 1785. évben kihirdettetnek. (1785. év 29. jkl.)

Deres helytelenül Dér. Címerlevelet 1653. évi ápril. 21-én nyertek Deres János, neje Onach Zsuzsi, fiai István és Ferencz, leányai Zsuzsanna és Judit. Kihirdettetett 1654. évben. (1654. év 6. jkl.) János 1676. évben gyöngyösi lakos. (1676.

év 193. jkl.) István Borsodba, fia Máté Fülekről Detkre költözött; ennek fia András 1737. és 1745. években nemesi bizonyítványt nyert. (1735. év 124. sz. 1736. év 102. sz. 1737. év 85. sz. 1745. év 195. sz. 95. jkl. 1754. év 226. sz.)

Desán. 1699. évben István tiszaroffi és tiszaburai birtokos.

Deső Ádám részére Nyitra megye által kiadott testimonialis kihirdettetett 1760. évben. (1760. év 210. jkl.) Nagy Iván a nagyemőkei előnévvel említi.

Dévay nemes és báró. Törzsökös hevesi család. A nemességet D. János, neje Csapó Erzsébet, gyermekei János és Sára, továbbá D. Pál, neje Czupó Katalin s fia Pál 1663. évi jun. 13-án nyerték. Kihirdettetett 1665. évben. A címerszerző János és Pál 1676. évben gyöngyösi lakosok voltak. Nemességi bizonyítványt nyertek 1775. évben János, Nádasdy ezredbeli kapitány — a későbbi altábornagy és báró — és János fegyverneki tisztartó testvérek. Pál 1800. évi január 5-én a Mária Terézia renddel a bárói rangot nyerte, de mivel csak leánygyermek maradt, a bárói ág csakhamar magvaszakadt. (1665. év 188. jkl. 1676. év 177. jkl. 1775. év 180. A. sz. 367. jkl. 1817. év 195. sz. 255. jkl. 1798. év pp. 2519. T. sz.)

A család leszármazása:

DÉVAY JÁNOS 1663. n. Csapó Erzsébet					DÉVAY PÁL 1663. n. Czupó Katalin		
János jezsuita	József Pál	Sára	Anna f. Thassy István	Erzsébet f. Vadász Márton	Pál 1698. adószedő	András Gábor	Borbála
Pál kapitány-altábornagy 1775. test. nyer 1800. báró		János † 1797. fegyverneki tisztartó 1. n. Brezovay Julia † 1775. 2. n. Fejér Anna esk. 1776.					
Mária f. zalabéri Horváth Imre							
1-től: Pál	József kapitány	Julia f. Amonyi Péter	János kapitány	Anna f. Czucz András	2-től: István	Emerencia	Borbála

Nemesi címér az armalis másolata szerint: Kék pajzsban hármasszikla felett teljes pegazus kardot tart, melynek hegyén babérkoszorú; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1775. év 180. A. sz.)

A bárói címér: K. K. LXII. 787.

Diák lásd Gyurcsánszky.

Dienes. Ezen családról csak annyi adatunk van, a mennyit az alábbi táblázatról leolvashatunk:

SÁMUEL Komárommegyéből Sátorlajuhelyre megy									
Ferencz m.-kövesdi l.	János	András							
István egri lakos 1765. kihird.			Pál mezőkövesdi lakos						
István									
Antal szegedi rézműves 1809. t. nyer	István	Ferencz	Mihály mezőkövesdi lakos	Ferencz mezőkövesdi lakos	János	Péter		Pál	
					Ignác déva- ványai lakos 1809. kihird.	István	Péter	Pál	
	József	András	Mihály	Mihály István		Ferencz	Ignác	Pál	

Borsodmegye bizonyítványai alapján kihirdették: 1765. évben István egri l., 1809. évben Ignác dévaványai lakos; nemesi bizonyítványt nyert 1809. évben Antal szegedi lakos. (1765. év 166. sz. 152. jkl. 1809. év 344. sz. 157. és 697. jkl. 1818. év 1106. sz. 1050. jkl.)

Nincs bizonyítékunk arra, vajon ezen családból származott-e azon Dienes György, a ki Nagy Iván szerint (III. 312.) 1650-ben Koncz Péterrel együtt adományt nyert Dormánd, Kis-Bátor, Bocs, Hanyi, Mező-Tárkány, Farnos és Mező-Kövesd helységekre.

Dienes lásd Gyenes.

Dióssy. Szajolon volt adományos birtoka, mely a XVII. század közepén Hegedüs Demeterre és társaira szállott át. (1800. év 800. sz.)

Dietrich (kleckelsperghi) János-Henrik ezredes s neje Hüllingen Zsófia-Janka magyar indigenatust nyernek címerbővítéssel 1698. évi okt. 1-én. Kihirdettetett 1699. évben. (1699. év 436. jkl. K. K. XXIV. 510.)

Dobó (ruszkai) nemes és báró. Eme családot 1552-ben az egri várnak a török tulerő ellenében való, Tinódy Sebestyén lantosunk által oly szépen megénekelt, szinte csodás megvédelmezésével Dobó István tette fényessé.

Első ismert őse Gergely, kinek fia Pányoki Jakab comes 1263-ban István társ-királytól az ungmegyei Chepel, Szenna, Ráth és Radics birtokokat kapta, melyeket IV. László 1286-ban Bező faluval egészített ki. Ugyancsak ő volt az, a ki a családnak előnevet adó ruszkai birtokot 1311-ben 170 márkáért megszerezte a pupsai nemesektől. Fiai Pányoki vagy Ruszkai Dobó és Ruszkai Bátor János a ruszkai Dobó, illetve a ruszkai Bátor; Péter (1287.) nevű testvérének fia Máté pedig a Pálóczy családok megalapítói lettek.

Ruszkay Dobótól (1311—27.) származott II. Jakab (1334—65.), ettől I. László (1394—1435.), ettől IV. Domokos (1445—62.,) Ungmegye főispánja, ettől és nejétől Veronikától V. Domokos (1494—1508.), ettől és Czékey Zsófiától születtek Ferencz, IV. István (1549—72.), az egri hős, 1553-ban báró, erdélyi vajda, Barsmegye főispánja és az 1563-ban bárói rangra emelt VI. Domokos. (Turul 1902. év 191. l. 1903. év 182. l. N. I. III. 327. Siebm. 137. K. K. III. 143. 806. O. L. N. r. a. 807: 13. Hevesm. tört. II. 476.)

E három testvér 1539-ben tilalmazza Verbőczy Istvánt szolnoki birtokuk elfoglalásától (O. L. N. r. a. 793: 45, 46; 803: 37.), 1548-ban pedig I. Ferdinándtól Turon és T.-Varsányban egy harmad birtokrészt nyer. (O. L. ügyv. ir. fasc. 26. Nr. 24.)

IV. István zálogba vette 1553-ban Tarcsay György kömlői birtokát. (O. L. N. r. a. 807: 2. Hevesm. tört. II. 477.) Meghalt 1572. évben. Életrajzát, működésének méltatását vármegyénk történetében (II. 82—252.) olvashatjuk. Nejétől Sulyok Zsófiától származtak Damien, Krisztina, Balassa Bálint költő neje és II. Ferencz, Barsm. főispánja, kivel a család 1602. évben sirba szállt.

A család történetének megírása Ungmegye genealogusára tartozván csupán még annak megemlítésére szorítkozunk, hogy az eddig ismert családfákon nem találjuk Dobó György és Balai Dorottya gyermekeit, Ferenczet és Ilonát, kik Balai Máté — Dorottya atyja — után 1519-ben Borsod, Abauj és Hevesmegyékben több rendbeli birtokot örököltek. Ezek atyja, az említett György, minden bizonnyal V. Domokos testvére volt. (O. L. N. r. a. 857: 47., 48. D. L. 23246 23382.)

Dobó. 1741. évben élnek Tamás fia Péter fiai István, Zsigmond és Ferencz, kik állítólag Egerből származtak el a borsodmegyei Novajra. Nemességüket csak tanuvallomásokkal bizonyítják. (1741. év 26. sz.)

Dobóczy. Pozsonymegyei család. Czímerlevelet 1672. évi márcz. 20-án nyert Dobóczy másk. Szabó István. Fia Ádám fel van véve a pozsonymegyei 1754/5. évi

nemesi összeírásba, unokája ugyancsak Ádám volt, ennek neje pedig Akács Magdolna, a ki édesanyja, Rakovszky Sára, a Nyáry család leányági leszármazottja, révén osztályosává lett a Nyáry család hevesi, köteleki, nagykürüi, pélyi, tarnaörsi javainak.

A hevesi ág leszármazása:

D. m. SZ. ISTVÁN 1672. czimerszerző						
Ádám 1754/5. évi pozsonym. nem. összeírásban						
Ádám esküdt Pozsonymegyében 1757. † Pozsonyban n. Akács Magdolna † Gyöngyösön						
Ignác test. nyer 1787. Pozsonym.-től, 1816. Hevesm.-től † 1824. Heves n. Radics Anna						
Ignác n. nagygeresdi Kis Rozál	István n. Frajzazen	Anna f. Thorma	Ferencz	Alajos Félix †	Imre n. Makay Mária	† Tóbiás
Ignác sz. 1814—1892. n. csicseri Orosz Zsófia	†	János n. Magyar Borbála		Mihály	Ilona f. Pap Andor	Dezső hevesi birt. ügyvéd n. Örley Jolán
Ignác sz. 1857. cs. és kir. kamarás, volt országgyűlési képviselő n. László Gabriella	László	János szajoli plébános	Miklós abádszalóki lakosok	István lakosok	László	Dezső hevesm. tb. aljegyző
Malvin sz. 1860. f. Kállay Rudolf		Gábor csehi pap	Anna †	Piroska f. Balpatak	Irén	

Ignác Pozsonymegye 1787. évi bizonyáglevelé alapján lett a megyében kihirdetve s 1816. évben ugyancsak ő s a táblázaton feltüntetett fiai nyertek nemességi bizonyítványt. (1816. év 871., 1049. sz. 138., 1282., 1454. jkl. 1817. év 7., 800. sz. 7., 744. jkl. 1815. év pp. 3395. sz.)

A család ma is él Heves községben. A duboveczi előnevet viseli. Ezen előnév viseléséhez való jogosultságot igazolta a nemrég elhunyt Ignác 1893. évben, midőn a cs. és kir. kamarási méltóságot elnyerte. Ő örizte a családi okleveleket is, köztük az eredeti czímerlevelet, melynek másolata különben a m. kir. országos levéltárban (Htt. Oszt. Nob. Pos.) is fellelhető.

Czímer: Kékben, zöld alapon fehér lovon ülő, vörös ruhás, kucsmás magyar vitéz, a kezében tartott görbe kardja hegyén nyakán átszurt bajszos törökfő; sisakdisz: könyöklő vörös mezű kar, görbe karddal.

Dobos. Czímerlevelet III. Ferdinandtól 1655. évben D. Márton, fiai Márton és János, testvére Gáspár, ennek fia Márton és sógora Császár János nyertek. Kihirdette Gömörmegye. Hiteles adatokból az alábbi két töredékes genealogiát ismerjük:

I.
DOBOS GYÖRGY krasznahorkai, majd dobóczai
lakos. 1765. Gömörben igaz.

Gábor tiszabádi, tarnaörsi egri lakos 1824. kihird.	István mártonfalvi l.	László liczei l.	Ferencz tiszabádi l.	Antal dobóczai l.	András batkai lakos
Gábor	János	Imre	Pál	József	

II.
DOBOS MÁRTON jóléshi lakos
1. n. Korinthus Kati 2. n. Bodnár Zsuzsi

Antal görgői l.	Lajos jóléshi l.	Ignác vilkei plébános	Márton gyöngyösi l. 1826. kihird.
		Ignác	Ferencz

Kihirdették Gömörmegye bizonyítványával: 1824. évben Gábor tiszabádi lakos és fiai, 1826. évben Márton gyöngyösi lakos és fiai. (1824. év 797. sz. 967. jkl. 1826. év 921. sz. 941. jkl. 1836. év 557., 559. sz. 876. jkl.)

Dobos. Fodor János, fivérei Péter és Ádám, továbbá Dobos Demeter és Péter, végre Kaló András 1665. évben nemeslevelet nyertek, melyet 1665. évi szept. 23-án Borsodmegye hirdetett ki.

1693. évben János és Albert Borsodmegye bizonyítványával igazolták nemességüket. Az 1724. évi investigatio Gyöngyöspatán találta őket. Ugyanekkor Demeter és Péter csernei lakosok voltak. (1665. év 5. sz. 1693. év 104. jkl.)

A család címérlevele a jászói konvent levéltárában van. (G. fol. 231.)

Dobrossy másk. **Madarász.** Az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával D. Péter és János tiszaszőlősi lakosok bemutatják az 1663. évi jul. 3-án D. m. M. Benedek, testvérei Miklós, András, Máté, Mihály, István, Márton részére adományozott és Gömörben kihirdetett címérlevelet, de hogy ők e családból származnak, csupán tanuvallomásokkal bizonyítják. (1736. év 117. sz.)

Dóczy másk. **Tőkéssy.** II. Rudolftól 1587. évben nyertek címérlevelet D. Pál és társai; kihirdette 1618. évben Komárommegye.

Komárommegye 1759. évi bizonyoságlevele alapján Péter fia János fia János fiai János, Ferencz, István és Pál 1770. évben kihirdettetnek. Adataink szerint Szajolban lakott a család. (1770. év 164. sz. 558. jkl.)

A címérlevél található: O. L. Htt. Nob. Komárom és Pozs. kápt. Pr. 62. l. 251.

Dóka. Siebmacher címerkönyve pozsonymegyeinek jelzi, holott törzsökös hevesi család, mely III. Károlytól 1714. év márcz. 4-én nyert címérlevelet. Címerszerzők D. András és Ferencz gyöngyösi lakosok, András neje Odál Erzsébet. Az 1724. évi nemesi investigatio idején András fiai Miklós és István, Ferenczéi Gergely és Pál. Gergely fiai Pál gyöngyösi és Ferencz becsi (nógrádm.) lakosok. (1725. év 42. sz. 1778. év 272. sz. 213. jkl.)

A család címere: Kékben, zöld alapon 2 szőlőfürttel megrakott zöldleves szőlőgalyat tartó griff; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak, görbe karddal; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (K. K. XXX. 247.)

Dolinay. A Lipót király által 1685. évben Pap László és Dolinay Tamás javára adományozott nemeslevelet 1686. évben Zemplénmegye hirdette ki.

D. Péter sajószögedi, majd poroszlói lakos s fiai Demeter, György és Mihály Ung- és Borsodmegyék bizonyítványával 1785. évben igazolják nemességüket. (1785. év 32. jkl. 1793. év 284. jkl.)

Doma lásd Szikszay.

Dombay. Nyitra megye régibb birtokos nemes családjainak egyike, melynek genealogiájával Nagy Iván munkája (III. 350.) behatóan foglalkozik. Heves megyébe 1796. évben költözött János fia János nyitra-iváncái származásu abasári lakos s Nyitra megye bizonyítványával igazolta nemességét. (1796. év 363. sz. 428. jkl.)

Domby. 1700. évben Márton gyöngyösi birtokos nemes. (1700. év 500. jkl.) Nem tudjuk, vajjon azon gálfalvi Dombi családnak sarja volt-e, melynek 1651. évi armalisa az egri káptalan levéltárában található. (J. jk. 387.)

Dombó lásd Kiss. (1580.)

Dombrády. Szatmármegye hirdette ki azon címeres nemeslevelet, melyet Rákóczi György 1637. évi nov. 2-án adományozott D. Jánosnak.

Zemplén és Szatmármegyék László, a királyi ház tokaji szőlőfelügyelője és Márton, a Károlyi grófi család tarczali jószágfelügyelője testvérek, továbbá László fiai József, János, Lipót, Ignác, László, Mihály és Miklós és Márton fiai István és Antal,

a Károlyi családnak Hódmezővásárhelyről Poroszlóra került tisztartója, részére nemesi bizonyáglevelet adtak, melyet Hevesmegye 1814. évben kihirdetett. Antal fiai voltak Antal, László, leánya pedig Mária. (1814. év 524. sz. 534. jkl.)

Domy lásd Laczkó.

Domján. Sopronmegyei család. Ide 1820. körül származott át Pál pásztói lakos, nemessége azonban csak 1844. évben lett kihirdetve. (1844. év 116. sz. 121. jkl. 1847. év 1074. sz.) Leszármazás:

JÁNOS 1756. igaz. Sopronban			
János Ládonyból Pestre megy			
Ádám Pest-Bugyi			
Pál pásztói lakos kihird. 1844. n. Muslay Krisztina tartó 1847. test. nyer		Ádám-András sz. 1798. szeghalmi tiszt- nyer	
Lajos sz. 1816. Kétegyháza	Pál sz. 1822. Pászto	Flórián sz. 1828. Pászto	Ádám sz. 1837. Pászto

Domonkos. A Bene-Éthén lakó D. család birtokos nemességéről Pozsonymegye 1730. évben bizonyáglevelet adott. (1732. év 155. sz.)

Domoszlói. Hevesmegye kihalt régi családja, mely nevét Domoszló községtől vette. Ismert törzse a XIV. század közepén szerepelt Gergely, kitől a család néhány izen való leszármazása ez:

GERGELY			
Miklós 1371. 1372. hevesi főispán			
Demeter de Domoszló 1371.	János de Wysontha 1371. esztergomi prépost-kanonok	Tamás de Wyznek 1399.	István de Nána 1399.
Apollonia Rozgonyi Jánosné 1406.	Zsófia Tarkői Lászlóné 1406.	Margit Pászthóy Imréné 1406.	

Lajos király 1371. évben Domoszlói Gergely fia Miklós mester hevesi főispánnak, siroki várnagynak és Demeter, János nevű fiainak adományozta Besenyőtelek, Bura és Zilvaegyház községeket. (O. L. N. r. a. 650: 9. D. L. 5949.) A következő évben pedig ugyanezen Miklósnak 2000 forintért zálogba adta Sirok várát. (O. L. D. L. 6049. O. L. N. r. a. 650: 13. 959: 12.)

Zsigmond király 1406. évben Demeternek a táblázaton feltüntetett leányait fiasította Burazylvaegyház, Besenentelek, Kerekudvar stb. birtokaikban. (O. L. N. r. a. 40: 1. D. L. 9169.)

Nem tudjuk, ki volt azon Mihály, a kinek László nevű fia ugyancsak Zsigmond királytól 1415. évi május 1-én Domoszló, Kishána falukat s az oroszlánkői uradalomhoz tartozó Szentjakab, Visznek, Szentpéteregyháza, Fegyvernek, Gyanda községeket, 1417. évben pedig Fegyverneken az országos vásártartási jogot nyerte. (O. L. N. r. a. 638: 32. 406: 31. D. L. 10342. 10585.)

A vármegyei levéltár oklevelei egyáltalán nem emlékeznek meg e családról, és így bizonyosra vehető, hogy még a XV.—XVI. században kihalt.

Dorinsz másk. **Német** lásd Jakab (középlaki).

Dorogffy. A 17. század közepén D. István birtokában volt Tarcsa pusztája, mely azután a Majzik családé lett. 1699. évben birtokos volt Dorogházán. Egercsehiben, Szuhán, Maczonkán, Hevesen, Mónosbélien. A család kihalt.

Dósa (farmosi). 1476. évben Farmoson, Szentmihályteleken birtokos. (O. L. N. r. a. 22 : 45. DL. 17848.)

Dósa (uzapaniti). Nagy Iván munkájában részletesen tárgyalta székely eredetű család. Itt a XVII. század második felében csupán Tamás fia Ádám szerepelt. Gyöngyöshalászon volt egy nemesi kúriája, de ezt átadta az 1665. évben felszabadított Molnár Imásk. Jánoshiday Jakab és Gergely nevű jobbágynak. (1660. év 41. jkl. 1742. év pp. 233. sz.)

Dósa. Czímerlevelet D. Gergely, neje Szakolczy Magdolna, leánya Klára, fivérei István, Pál, Bálint, Mátyás, unokatestvérei Ferencz, András, Mátyás, Albert, István 1671. évben kaptak, melyet először Pozsonymegye, majd 1672. évben Nógrádmegye s 1675. évben Hevesmegye hirdetett ki. Másolata az egri káptalan levéltárában van. (P. P. jk. 105. sz.)

Mátyás 1725. évben hatvani lakos. Talán ennek fia volt Gergely, a ki Béla nevű fiával együtt Militicsre költözvén nemesi bizonyítványt nyer. (1671. év 15. sz. 1725. év 63. sz. 1754. év 262. jkl.)

János cserépi származású poroszlói lakos Borsodmegyétől 1767. évben testimonialist nyer, mely itt 1771. évben kihirdettetik. (1767. 1 et A. sz. 1771. év 265. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon koronázott ezüst oszlopra két egymásfelé fordult koronázott kígyó csavarodik; sisakdisz: pánczélos könyöklő kar görbe karddal, melynek hegyén nyakán átszúrt bajszos törökfő; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Dósa. A Jászkúnságban, Jászapáti községben lakott D. Albert, kit földesura 1699. évben felszabadított. Fia Pál 1755. évi jún. 20-án Mária Teréziától armalist is szerzett, melyet ugyanazon évben Pestmegye és a Jászkún közgyűlés hirdetett ki. Czímerszerzők: a nevezett D. Pál jászkún táblabíró, neje Jacsó Erzsébet, fiai: Pál, Gergely, Imre, János, Béla, Ferencz, Antal.

Czímer az armalis másolata szerint: Hasított pajzs, elül kékben szőlőleveles két ezüst szőlőfürt között aranyzsinóron csüngő arany vadászkürt; hátul ezüstben zöld mező felett vörös ruhás, sárga csizmás, kalpagos, ijjas és nyilát lövésre készen tartó magyar harcos; sisakdisz: 2 (kék-arany, ezüst-vörös) ökörszarv közt zöld halom felett vörös lábú és csőrű fehér galamb; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. A család Hevesen volt birtokos. (1784. év pp. 2350. sz.)

Dósa lásd Dózsa.

Doszlern. II. Lipót király 1791. év jan. 17-én D. Károly egri lakosnak, megyei és városi orvosnak, nejének Glancz Annának, gyermekeinek Károlynak, Ferencznek, Karolinának és Annának címeres nemeslevelet adott, mely itt ugyanazon évben kihirdettetett s másolata levéltárba helyeztetett.

Czímer: Kék pajzsfőben többszörösen csavarodó jobbra fordult koronázott kígyó; a pajzs hasított, elül fekete mezőben balra fordult oroszlán görbe karddal; hátul zöld alapon ezüst mezőben jobbról hatágú vörös csillagtól kísért ugró bak; sisakdisz: jobbról arany-fekete, balról vörös-ezüst sasszárny között növekvő oroszlán görbe karddal; takarók: fekete-arany, ezüst-vörös. (1791. év 878. sz. 920. jkl. K. K. LV. 561.)

Dosztál másk. **Szakolczay.** D. m. Sz. János, neje Brezovay Francziska, leánya Anna-Mária 1760. évi febr. 11-én Mária Teréziától nemeslevelet nyertek a következő címerrel: Kék pajzsban két egymással szemközt álló oroszlán közösen egy ezüst gömböt tart; sisakdisz: vértezett könyöklő kar görbe karddal; takarók: arany-kék, ezüst-kék. — Másolata a levéltárban. (1760. év 177. sz. 436. jkl.)

Dózsa János gyöngyösi l. s Liptay Máriától származott gyermekei Rozália (sz. 1826.), József-János (sz. 1830.) és Antal (sz. 1832.) Veszprém- és Komárommegyék

bizonyítványai alapján 1833. évben kihirdettetnek. A család egyébként erdélyi eredetű. (1833. év 412. 489. sz. 808. 1010. jkl.)

Döbrönte. Vasmegyéből és valószínűleg azon családból származik, melynek 1651. évi címeres nemeslevelét Vasmegye levéltárában találjuk. (Balogh Gy. Vasm. N. Csal. 184.) 1822. évben Mihály fia István fia Lajos fia Gábor hűgyézi származású hunyadmegyei táblabíró Vasmegye bizonyítványával igazolja nemességét. (1822. év 303. sz. 364. jkl.)

Drugeth (homonnai) lásd Vesenyi.

Dudek lásd Király.

Dúl. Vitéz Ferencz kakati birtokrészét 1638. évben 225 frtéért elzálogosítja, majd 1639-ben a felét elajándékozza Dúl Mátyásnak és nejének Ugren (vagy Ugron) Borbálának. (Esz. kápt. Lib. 15. A° 1638. fol. 114. Lib. 15. A° 1639. fol. 154. O. L, Act. soll. fasc. 3. N° 2640. Egri kápt. Prot. A. N. fol. 153.)

Ezek fia lehetett Mihály, a ki 1656. évben igényt tartott az említett praediumra s tiltakozott ennek Wesselényi nádor által iváncái Farkas György és Pál részére való adományozása ellen.

Ugyanezen Mihály 1674. évben armalist is nyert, melyet ugyanazon évben Tornamegye, 1675-ben Heves- és Nógrádmegye hirdettek ki s mely jelenleg Pestmegye levéltárában van.

Mihály — a ki különben a vármegye ügyésze és pásztói birtokos volt — 1700. évben zálogba veszi Vay Ábrahám és neje Ibrányi Anna pásztói, hasznosi, maczonkai és muzsla-pusztai javait 10.000 frtéért. Nejétől Rétey Máriától csak egy fia volt, Ferencz, a ki, ugylátszik, szerzetessé lett s így a család kihalt. (1700. év 515. jkl. 1781. év pp. 2218. sz. 1805. év pp. 3295. sz.)

Duszán vagy **Dusza.** II. Ferdinándtól 1633. év. nov. 19. nyert címerlevelet. Kihirdette 1703. évben Gömörmegye.

István 1699. évben kis- és nagyrédei birtokos. Péter és János az 1724. évi investigatio idején gyöngyösi lakosok.

E.

Ecsedy Pál borbereki lakos széki Teleki László bizonyítványával igazolja 1711. évben nemességét. (1711. év 68. jkl.)

Edöcs Mátyás pásztói lakos 1743-ban Nógrádmegye bizonyítványával kihirdetik. (1743. év 416. jkl.)

Egerer. Címerlevelet III. Károlytól 1722. évi nov. 1-én nyert E. Frigyes roznyói polgár. Kihirdette Gömörmegye. Fia ugyancsak Frigyes esküdt, kitől származott József egri lakos, a ki Sándor nevű iskolás fiával együtt Gömörmegye bizonyítványa alapján 1819. évben kihirdették.

Címer: Vörösben könyöklő vértezett kar görbe karddal; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: kék-arany, kék-ezüst. (K. K. XXXIV. 110.)

Később felvette a krompachi előnevet.

Egeressi lásd Vajda.

Egerfelnémeti. A XVIII. század közepén Mezőtúron tűnik fel. Nemességét csak tanuvallomások támogatják. (1800. év 475. sz. 653. jkl.)

Egri. Gömörmegye bizonyítványa alapján 1770. évben István esküdt fia Ferencz fia János fiai István és Mihály mihályfalvi származású tiszánai lakosok kihirdették. (1770. év 254. sz. 610. jkl.)

Gyanítjuk, hogy ezek azon családból származtak, mely 1622. évben nyerte Gömörben kihirdetett s jelenleg Zemplénmegye levéltárában őrzött armalisát.

Egyed. Eredetét nem ismerjük. 1709. évben s később 1724. évben, a nemesi investigatio idején, Mihály gyöngyösi lakos. Fiai Pál, Mátyás, János. (1709. év 530. jkl. 1821. év 596. sz. 136. 613. 1250. jkl. 1807. év pp. 3272. sz.)

Együd lásd Füzesgyarmat.

Eyersperg. 1720—30 években E. József, az Enczinger család jószágigazgatója, nemes emberként lép föl, az egri püspök decimalis pört folytat ellene. A családról közelebbi adataink nincsenek. (1721. év 21. sz. 297. jkl.)

Elek. A nemeslevelet II. Ferdinand 1625. évi okt. 23-án adta E. Péter, neje Kovács Orsolya, fivére Farkas, neje Kis Benedek Erzsébet. továbbá Péter fiai István és Gáspár, Farkas gyermekei Balázs, Bálint, Pál, Ágota és Anna javára. Kihirdette 1628. apr. 14-én Borsodmegye. (Borsodm. lev. Pr. 4. f. 803.)

Márton és Tamás detki lakosok s Márton gyermekei Bálint és Erzsébet, Tamásé György 1700. évben, majd az 1724. évi investigatio alkalmával igazolják nemességüket. Ezeket adat hiányában az alább közölt családfákon elhelyezni nem tudjuk.

I. tábla

ELEK							
Péter 1625. n. Kovács Orsolya				Farkas 1625.			
István	Gáspár	Gergely	Balázs	Bálint	Pál	Ágota	Anna
Jakab							
György egri l. 1752. évben kihirdetve	Gergely egri l. 1752. évben kihirdetve		Gáspár domaházi l.	Pál domaházi l.			

György és Gergely egri lakosok 1752. évben kihirdettetnek. (1746. év 37., 88. sz. 166. jkl. 1752. év 167. sz. 21. jkl.)

II. tábla.

ELEK JAKAB szallonnai lakos 1715. igaz.									
Sándor szászfai lakos					Gábor szászfai lakos				
István miskolczi lakos					Ferencz egri l. 1806. kihird.				
István	János	Imre	József	Ambrus	József	Ferencz	Ignác	Mihály	János Imre

Ferencz egri lakos Borsodmegye bizonyítványa alapján 1806. kihirdettetik. A tábla élén levő Jakab valószínűleg azonos az I. táblán feltüntetett Jakabbal. (1806. év 234. sz. 368. jkl.)

Egyesek ujabbán a pazonyi előnevet kezdik viselni, holott semmi kapocsról nem tudunk, mely őket az 1715. évben armalist nyert szabolcsmegyei pazonyi Elek családdhoz fűzné.

Éliássy vagy **Éliás.** Nemeslevelet III. Károlytól 1717. évi jul. 14-én Éliássy János György, neje Vranovits Éva s fia Pál nyertek. Kihirdette Nyitramegye. Czímer az armalis másolata szerint: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás, kardot tartó könyöklő kar; sisakdisz: ugyanaz; foszlányok: vörös-fehér, kék-arany.

Leszármazás:

ÉLIÁSSY JÁNOS-GYÖRGY 1717. n. Vranovics Éva	
Pál Komjáthról Vácra megy n. Gondos Erzsébet	
Ferencz sz. 1756. Vác n. Erdődy Erzsébet	Pál †
István sz. 1801. Vác, kihird. 1841.	
Gyula sz. 1834. Pest	István sz. 1836. Pest

Éliás vagy Éliássy István, Esterházy Pál herceg hevesi kerületi ügyésze, 1841. évben Nyitramegye bizonyítványával igazolja nemességét. (1841. év 637. sz.)

Enczinger (enczingi). Honosított család. E. János, neje Noltheus de Ottorf Anna-Czeczilia, gyermekei Ignác-János, Mária-Francziska, Mária-Éva, Ilona-Terézia, Mária-Anna, Mária-Ágnes 1696. évi febr. 14-én nyertek magyar indigenátust. Kihirdette 1906. évben Hevesmegye s az 1715. évi 136. tcz. cikkelyezte be. (1696. év 206. jkl.)

Tekintélyes birtokai voltak Tiszanána, Visonta, Markaz, Domoszló, Verpelét, Fegyvernek, Tarnaszentmária, Vécs és Nagykürü helységekben. Lipót király 1698. évi jun. 20. adománylevelet is adott a családnak több hevesi és borsodmegyei birtokra, de ezeket az örökösök 1721. évben 8300 frtéért eladták Eger városnak. (O. L. Ügyv. ir. fasc. 77. N. 85. N. r. a. 224: 18. sub. lit. E. E. és C. és D.)

Birtokos nemessége elismertetik 1700. évben s ugyanekkor a király megerősíti azon hevesmegyei birtokaiban, melyeket az új szerzeményi bizottság megítélt neki s oltalmába veszi őt Bossányi László, Huszár József, Batta Zsigmond és Sötér Benedek hatalmaskodásai ellenében. (1700. év 538. jkl.)

A család kihalt. (O. L. N. r. a. 224: 18.)

Endrész. 1668. évi nov. 3-án E. Gáspár, gyermekei György, Gergely, Ferencz, Ilona, Erzsébet, Klára armalist nyernek, mely 1673. évben lett kihirdetve; másolata a levéltárban. (1673. év 287. jkl.)

Leszármazását az alábbi táblázat mutatja:

GÁSPÁR 1668.									
György n. Nagy Ilona		Ilona		Erzsébet		Klára		Ferencz	
								Gergely	
								István	János
Mihály n. Zay Ilona		György n. Varga Zsuzsi		Pál n. Ilona		Márton		András n. Czél Erzsébet	
György sz. 1740. Hangony	Mihály sz. 1744. Hangony	Katalin sz. 1729. Hangony		Mátyás		Judit sz. 1720. Hangony		Boldizsár 1. n. Orbán Kati	
								Mátyás sz. 1715. Hangony	
		János		Márton		Máté		2. n. Juhász Kati	
		András		István sz. 1742. Hangony		András		Béla sz. 1763. Hangony	
								Gergely káli l. József káli l.	
								István sz. 1759. Nagy- Füged	
								Ferencz sz. 1770. Nagy- Füged	
Demeter n. Bartha Anna		János		József n. Dúl Erzsébet		Gergely n. Énekes Zsuzsi			
István sz. 1744. Hangony	János sz. 1760. Hangony	Katalin	Julia	Zsuzsi	Teréz	József sz. 1760. Hangonyban	János sz. 1763. Hangonyban	Antal	András sz. 1759. Hangony

Az 1724. évi investigatio István fiát, Gáspárt, Tiszafüreden, Györgyöt Nagyfűgeden találta. (1746. év 78. sz.)

A fenti — anyakönyvi kivonatokkal és tanuvallomásokkal támogatott — genealogiát a Hangonyban székelte családtagok mutatták be, midőn a vármegye ügyésze ellen nemességvitató pört indítottak. Ezen pör 1786. évben befejezetlen maradt. (1783. év 24. jkl. 1786. év 10. sz. 1798. év pp. 2499. B. sz. 1836. év 1135. sz.)

Engelmajer lásd Horváth.

Engl. 1800. évi nov. 5-én Engl Mihály, az egri püspök tiszánánai tisztje, neje Prandich Mária, gyermekei Imre, József, Pál, Mária, Anna nemeslevelet s a következő czímert nyerik: Négyelt pajzs, az 1. és 4. ezüst mezőben levágott törzs ágán ülő balra fordult holló, a 2. és 3. vörös mezőben ágaskodó fehér oroszlán; sisakdisz: 2 fekete sasszárny között könyöklő vértezett kar karddal; takarók: ezüst-fekete, fekete-vörös.

Kihirdettetett 1801. évben, másolata a levéltárban. (1801. év 730. sz. 910. jkl.)

Imre, a ki a B. Bullien ezredben zászlótartó volt, 1812. évben nemesi bizonyítványt nyert. (1812. év 834. sz. 582. jkl.)

A czímerszerző Mihálynak még egy Antal nevű, 1809. évben született, fiáról is van tudomásunk. (1810. év 11. sz. 23. jkl.)

Ensölli másk. **Reseő.** 1770. évben István fia György fiai György és János soóki származásu poroszlói lakosok Nyitra megye bizonyítványa alapján kihirdettetnek. (1770. év 1. et. a. a. sz. 455. jkl.)

Eőry. II. Ferdinándtól 1632. évben nyertek nemességet Eőry Miklós és Márton. Kihirdette Sopron megye.

Miklós fia Márton fia Márton fiai József és János Babóthról Tiszafüredre származtak s Győr megye bizonyítványával 1827. évben igazolták nemességüket. Jánosnak Szegő Katalinnal (utóbb Hadzsy Tódorné) kötött házasságából származott János. (1827. év 481. sz. 613. jkl. 1831. év 196. sz. 350. jkl.)

Eősz. Czímerlevelet 1797. évi jan. 20-án Eősz Nep. János, az egri püspökség jószágigazgatója, neje Tapolcsány Anna, gyermekei János, Ferencz, Károly, József, Ignác, Alajos, Anna, Julianna, Jozefa, Antónia és Terézia nyertek. Kihirdette ugyanazon évben Nep. János egri, István felnémeti lakos testvérek kérelmére Heves megye. Másolata a levéltárban. (1797. év 163. sz. 257. jkl. 1804. év pp. 3337. sz.)

Czímer: Négyelt pajzs, az 1. és 4. vörös mezőben alul víz, felette balfelé röpülő s csőrében olajágot vivő fehér galamb, a 2. és 3. ezüst mezőben zöld alapon jobbra — illetőleg balra — fordult vörös oroszlán buzogányt tart; sisakdisz: 2 fekete sasszárny között könyöklő vértezett kar görbe karddal; takarók: ezüst-kék, arany-vörös.

Eőtvös. Nógrádmegyéből származik. Czímerlevelet — Nagy Iván szerint — 1649. évben nyert.

István egri lakos 1742. évben igazolja nemességét; fiai Zsigmond és Ignác 1816. évben s Ignác fiai Károly, Ignác és József 1838. évben nyernek nemesi bizonyítványt. (1743. év 23. jkl. 1816. év 59., 871., 1049. sz. 160., 1282., 1454. jkl. 1817. év 7., 800. sz. 7., 744. jkl. 1838. év 2314. sz. 1327. jkl.)

Hogy ki volt az a szegedi Eőtvös másk. Merza István gyöngyösi bíró, kinek czímere a Turulban (1888. év 178. lap) közöltetett, adat hiányában meg nem állapíthatjuk.

Erdélyi. Rákóczi György erdélyi fejedelemtől 1648. évi decz. 4-én nyertek nemeslevelet E. András, János és György. Kihirdette 1649. évben Zaránd megye.

A leszármazást csak Zsigmondtól ismerjük, a ki fia vagy unokája lehetett a nemességszerzők valamelyikének. Ez pedig a következő:

ERDÉLYI ZSIGMOND					
Tamás					
György kihird. 1773.	István	Ferencz	Tamás sz. 1742. táblabíró 1811. test. nyer		
	Anna f. Molnár Sándor	Antal sz. 1791. kadét	Imre sz. 1786. n. Okolicsányi Anna		
Imre †	Anna f. Novotha Péter	József 1. n. Hamar Ida 2. n. Ferenczy Anna 3. n. Ferenczy Mária	Mária f. Hamar Zsigmond		
1-től: Béla vasuti titkár 1. n. Némethy Erzs. 2. n. Hegyessy Róza	Sarolta f. Polgár Mihály	2-től: Gizella f. Czillich János nyug. püigazg.	Anna f. Babics Béla volt egri kir. közjegyző	3-tól: József	Mária f. Simonyi Károly volt hevesm. aljegyző
1-től: Béla Lóránt Valéria f. Zeyk					

György Szatmármegye bizonyítványával 1773. kihirdeteti nemességét. Testvérei közül István bogdáni tisztartó, Ferencz bécsi orvos, Tamás leveleki, utóbb egri lakos. Ez utóbbi, valamint fiai Imre tb. ügyész és Antal kadét s leánya Anna, Molnár Sándor szatmári püspökségi tisztartó neje, 1811. évben nemességi bizonyáglevelet nyernek. (1773. év 271 jkl. 1811. év 110. sz. 91. jkl.)

Eredetileg Borzován és Csekén lakott a család.

Erdődy (monyorokereki) gróf. Nagy Iván munkájában részletesen tárgyalta előkelő főnemes család. 1699. évben E. György gróf birtokos a következő helyeken: Gyöngyös, Roff, Balla, Bodony, Parád, Derecske, Debrő, Tófalú, Kál, Nagyút- és Balpüspöki puszták. (1699. év 393. jkl.)

Gábor 1715—44. egri püspök.

Erdős. III. Ferdinándtól 1652. évi márcz. 16-án nyertek czímerlevelet E. Balázs, fiai György, István, János, Gergely, András. Kihirdette Gömörmegye.

Az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával Gergely dévaványai lakos igazolja, hogy ő a nemeslevélbe bejegyzett Jánosnak a fia. (1652. év 2. sz.)

Erdős. Ezen családról csak annyit tudunk, a mennyit az Erdős János, neje Fazekas Anna, fia Antal és Baán Anna részére I. Lipót király által 1693. évi szept. 12-én adományozott. 1694. évben Hevesben kihirdetett s a megyei levéltárba jutott eredeti czímeres nemeslevél nyujt.

Ezen armalis — mely Vajthó Miklós szédelgőtől lett elkobozva — a következő czímert mutatja: Kékben zöld alapon 3 babérfa, melyek közül a középső magasabb; sisakdisz: kiterjesztett szárnyu sas jobbjával egyenes kardot, baljával arany koronát tart; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1694. év 229 jkl. 1811. év 110. et. A. sz.)

Gyöngyösön élt ilyenü család. (1748. év pp. 375. sz.)

Erdős. Szatmármegyei származásu család. Nemessége 1800. évben lett legfelsőbb helyen igazolva. (K. K. LX. 233. 879.)

Szatmármegyétől András, István mezőturi, Mihály dunavecsei, Mátyás tabajdi, János zámolyi lakosok s ezek fiai testimoniálist nyernek, mely 1801. évben kihirdetetik. (1801. év 122. jkl.)

ISTVÁN mezőtúri lakos 1801. kihird.

István					
János		András		István	
Balázs sz. 1790.	János sz. 1796.	János sz. 1791.	István sz. 1776.	János sz. 1783.	András sz. 1780.

János, András és István testvérek, illetőleg ez utóbinak fiai 1803. évben bizony-ságlevelet nyernek. (1802. év 898. jkl. 1803. év 156. sz. 166. jkl.)

Esterházy (galanthai) gróf és herceg. A Salamon nemzetségből eredő, család-történeti munkákban (N. I. IV. 80. Pozsonym. monogr. 688. M. Nemz. Zsebk. I. r.) behatóan ismertetett legelőkelőbb főnemes családjaink egyike.

1699. évben Gyöngyösön, Abasáron és Visontán volt birtokos. Egerfarmoson is voltak javai, de ezeket 1696. évben Polgári István, Kovács János, Joó Pál felszabadi-tott jobbágyainak 2000 frtéért eladta.

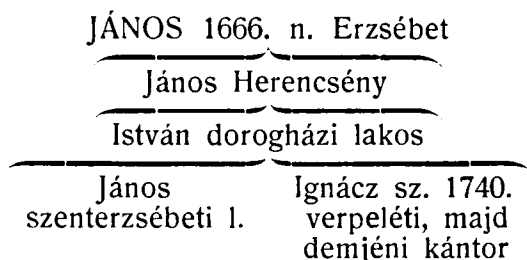
Miklós herceg az 1764. évi főnemesi összeírásban. (1699. év 400. jkl. 1746. év pp. 329. sz.)

F.

Fábián. Az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával F. Béla gyöngyösi lakos bemutatja a III. Ferdinánd által 1652. évi márcz. 16-án F. János, neje Pani Dorottya, gyermekei Tamás és Katalin részére adományozott s Hevesben kihirdettetett címér-levelet.

Fábián. Hontmegyei család. Lipót királytól 1666. évi decz. 22-én nyertek címeres nemeslevelet F. János, neje Erzsébet és fia János. Kihirdette Hontmegye s másolatát az itteni, eredetijét a hontmegyei levéltár őrzi.

Ignác — 1801. évben verpeléti, majd demjéni kántor — leszármazása a következő:

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon két egymásfelé fordult oroszán buzakévé-t tart, a pajzs felső sarkában jobbról félhold, balról csillag; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1801. év 1121. sz. 1365. jkl. 1803. év 837. A. sz. 1806. év 761. sz. 1499. jkl.)

Siebmacher czimerkönyve griffet említ oroszán helyett.

Fábián lásd Kancsó.

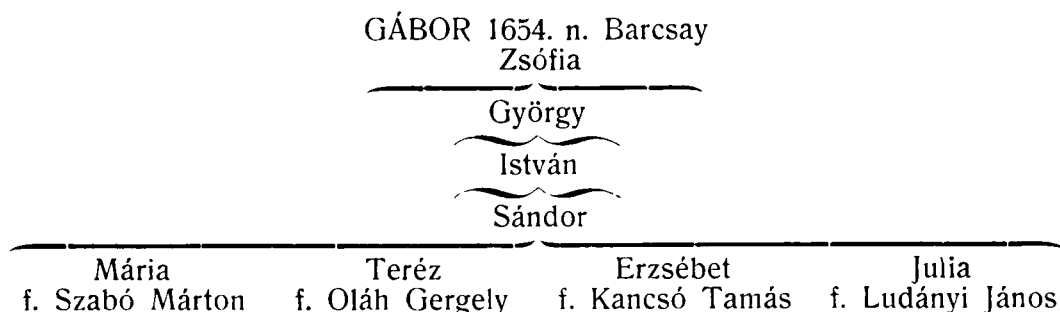
Fabriczius. Zólyommegyei család. II. Ferdinandtól 1621. évi decz. 22-én nyer-tek újított címerlevelet F. György és Boldizsár.

A címerszerző György fia Márton fia Mátyás fia Mátyás zólyomlipcsei tanácsos fiai Jakab és Ábrahám gyöngyösi lakosok 1719. évben kihirdettetnek. (1718. év 100. sz. 1719. év 1171. jkl.)

A címerét közlő Siebmacher-féle mű a lipcsei előnévvel említi.

Fáy (fái). Okleveles adatokkal igazolható legrégebb magyar családok egyike. A gyászos tatárdúlás idején a sajói ütközet után Rugach fiai, Don és Barnabás, önfelál-dozó hősiességről tettek tanuságot, midőn saját lovukat engedték át a királynak és életük kockáztatásával elősegítették menekülését. Ezért IV. Béla „Fáy“ földére dona-tiót adott nekik 1243. évben. Innen származik a családnév.

Történetét, leszármazását, címerét Nagy Iván (IV. 125.) és Csoma József (Abaujm. monogr. 190.) munkáiból ismerjük. Erre tehát nem terjeszkedünk ki s az alábbi genealogiai töredéket is csak azért közöljük, mert az eddig ismert családfákon hiány-zik s mert megtudjuk belőle, hogy ezen ág Barcsay Zsófia révén a Pászthóy család nőági leszármazottja volt.

Kancsó Tamásné Fáy Erzsébet 1750. évben 18. résznyi tarnamérai jószágát zálogba adja Sütő József kapitánynak, ugyanennek adja át Fáy Antal — szerzetesi nevén Rafael — premontrei kanonok is a maga részét. (1765. év pp. 797. sz.)

Gábor 1654. évben Egerfarmoson, Pásztón, Mezőtárkányban, Ferencz 1699. évben Leleszen, Hasznoson, Pásztón, Átányban, István (neje Tussay Anna) a XVIII. század közepén Nagyrédén és Tiszaigaron, László 1701. évben Átányon, Sándor 1724. évben Tarnamérán birtokosok. (1805. év pp. 3295. sz. 1743. év pp. 263. sz. 1755. év pp. 551. sz.)

1701. évben Gyöngyösön — majd Almáson — lakott Fáy György özvegye Klobusiczky Anna, kiknek fiuk István volt. (1796. év pp. 2487. AA. sz.)

Fayth. Ezen itt egyáltalán nem szerepelt családról csak azért emlékezünk meg, mert eredeti armalisa, melyet 1579. évi jún 24-én F. Gáspár, neje Mártha, leányai Margit és Krisztina nyertek és 1580. évben Pozsonymegye hirdetett ki, ismeretlen úton-módon a megyei levéltárba került.

Czímer: Vörösben zöld alapon gyümölcsessel megrakott fa s erre jobbról medve, balról oroszlán kapaszkodik; sisakdisz: vörös turbán (tekercs) fölött növekvő koronás oroszlán zöld pálmaágat tart; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1579. év 1. sz.)

Farkas (cserefalvi). Marosszékből származott a megyébe. Dániel seborvos mező-túri lakos s Nagy Annától származott Károly nevű fia (sz. 1829.) 1839. évben kihirdettetnek. (1839. év 746. sz. 378. jkl.)

Farkas (hügyei). Az investigationalis iratok mint régi királyi adományos családot említik. Nagy Iván szerint (IV. 118.) Pozsonymegyéből ered, de Komárommegyében is el volt terjedve.

Itt 1718—39. évek körül birtokos volt Szuhán, Németmezőn, Csányon s később Egerszóláton. Szereplő, tagjai: Mihály és István s ez utóbbinak Berthóty Erzsébet-től való gyermekei: Katalin Csernus Istvánné, Erzsébet Szabó Andrásné, Johanna előbb Czigliédy Mózesné, utóbb Kiss Györgyné, Mária Luka Györgyné, Teréz Vöröss Andrásné. (1718. év 1077. jkl. 1762. év pp. 706. sz. 1768. év pp. 875. sz. 1784. év pp. 2329. sz.)

Farkas (iváncái). F György és Pál a kakati praediumra 1655. évben nádori donatiót nyertek. A beiktatásnak Dúl Mihály megbízásából Pápay János ellenmondott. (1656. év 35. jkl.) Egyéb adatunk nincs e családról.

Farkas (szkárosi). A Hamva nemzetségből eredő, nagyobbára Gömörben szerepelt család. A XVII. század közepén Gyöngyösön is birtokos volt.

Farkas (losonczi). Ismert nógrádi család. 1624. évben nyert armalisa Komárom-, Pest-, Nógrád- és Borsodmegyékben lett hirdetve.

János 1718. évben szuhai és németmezői birtokos. (1718. év 1077. jkl.)

Czímere Siebmacher művében van említve.

Farkas. Czímerlevelet 1663. évi május 28-án nyertek F. János, neje Simon Anna, fivérei István, Benedek, Mátyás, Mihály, továbbá Boros István, Tejfeles Zaka-

riás s ennek fiai András, István és János. Kihirdette 1664. évben Borsodmegye. Átirata az egri káptalan levéltárában (E. E. jk. 308.) van.

Különböző korbeli oklevelek alapján az alábbi genealogiát állíthatjuk össze a nemeslevélbe bejegyzett Benedektől:

FARKAS BENEDEK 1663.

Lukács		Mátyás	Péter 1700. kihird.	Béla	János			
András		István	besenyőteleki és egerfarmosi lakos	Benedek	+	Mátyás	Imre	
1724. J.-Árokszállás			István † 1788. Besenyőtelek	Fülöp 1796. abasári és jász-árokszállási l.	Márton		János 1796. egri lakos	Imre †
József								
Péter 1769. és 1796. test. nyer	István szoboszlói plébános 1796.	† Mihály	Balázs debreczeni l. táblai tisztv. 1796.	János	Antal táblai írnok 1796.	Mátyás egri lakos 1796.	Pál balatoni és egri lakos	Imre † bekecsi l.
						Mátyás	Antal	József Imre
						József	Pál	József 1827. tarczali lakos
						András 1827.	József 1827.	Imre 1827.

Nemességüket kihirdették, illetve nemesi bizonyáglevelet nyertek: 1700. évben Péter besenyőteleki, 1769. évben István fia Péter kadét a Haller ezredben, 1796. évben Péter, István, Balázs, János és Antal besenyőteleki, Fülöp abasári, Mátyás, Pál, Imre és János egri lakosok, 1827. évben József tarczali lakos és fiai András, József és Imre. (1700. év 491. jkl. 1769. év 266. jkl. 1770. év 120. A. sz. 517. jkl. 1772. év 24. sz. 1793. év 94. jkl. 1796. év 93. sz. 1822. év 1034. A. sz. 1059. jkl. 1835. év 435. sz. 1590. 2527. 2537. jkl. 1827. év 435. sz. 558. jkl. 1797. év 11. sz.)

Farkas (kődi). Középszolnokmegyei család. Az armalist a kődi előnévvel Apaffy fejedelemtől nyerte; feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (Kmonost. conv. arm. F. 11.)

György fia Gergely Középszolnokmegye bizonyítványával 1764-ben igazolja nemességét. (1763. év 168. sz. 1764. év 252. jkl.)

Nagy Iván (IV. 122.) részletesen foglalkozik a családdal.

Farkas. Barsmegyei család. Az 1687. évben címerlevelet nyert Pétertől a leszármazás ez:

PÉTER 1687.			
Ádám lévai l.			
Péter sz. 1717. Jászberénybe megy	István	Erzsébet	
Péter maklári plébános	István	Ferencz	János

Péter jászberényi lakos és fiai Barsmegye bizonyítványa alapján 1792. évben kihirdettetnek. (1792. év 114. jkl.) A románfalvi előnevet viseli.

Helyes címere bizonyára az, melyet Barsmegye monographiájában (534. l.) olvasunk, nem pedig az, melyet Nagy Iván és Siebmacher közölnek.

Farkas (csetneki). 1694. évi febr. 28-án F. György csetneki lakos, neje Veronyiker Katalin, gyermekei Pál és Ágnes, fiverei János és Mihály, ennek leánya Anna,

amannak neje Csapó Erzsébet, fia Ferencz és unokája István nemeslevelet nyertek, mely itt ugyanazon évben kihirdettetett. (1694. év 255. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával Mihály gyöngyösi lakos igazolta nemességét, az idegenben lakó s Hancsok nevet is viselő György igazolása pedig függőben maradt.

1784. évben Mihály fia János alszolgabíró s ennek fiai Mihály, János és Ignác bizonyáglevelet nyertek. (1784. év 111. jkl.)

A csetneki előnevet József gyöngyösi lakos fia Mihály csongrádmegyei lakos kezdi 1797. évben használni. (1797. év 210. A. sz. 364. jkl.)

Farkas. Czímerlevelet 1697. évi febr. 1-én nyertek F. György, neje Török Dorottya, F. István, ennek neje Szelid Ilona, F. János, neje Scholdár Dorottya s ezek leányai Erzsébet, Katalin, Anna. Kihirdettetett 1698. évben. Többet e családról nem tudunk.

Farkas másk. **Kis.** III. Károlytól 1714. év márcz. 4-én kaptak nemeslevelet F. Gergely és István s Gergely neje Köntes Katalin, fiuk Péter. Kihirdettetett 1715. évben.

Czímer a levéltárban elhelyezett eredeti armalis szerint: Kékben zöld alapon ágaskodó fehér agár szájában szőlőfürtöt tart; sisakdisz: vértezett könyöklő kar fehér-vörös zászlót lobogtat: takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1714. év 97. sz. 562. jkl.)

Az 1724. évi nemesi investigatio idején Gergely tiszaszalóki lakos.

Farkas. 1715. évi jan. 7-én F. Mihály javára adományozott armalis kihirdette-tett ugyanazon évben. (1715. év 623. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával Mihály csányi lakos igazolta nemességét.

Farkas. Nógrádmegyei armalista család. Nemeslevelet III. Károlytól 1715. évi márcz. 31-én nyertek F. Mihály, András, István, továbbá Mihály neje Vájga Anna, András neje Horpácsy Katalin. Kihirdette Nógrádmegye ugyanazon évben. (1715. év 82. sz.)

Az 1724. évi investigatio idején Mihály, András, István tiszavárkonyi lakosok igazoltattak.

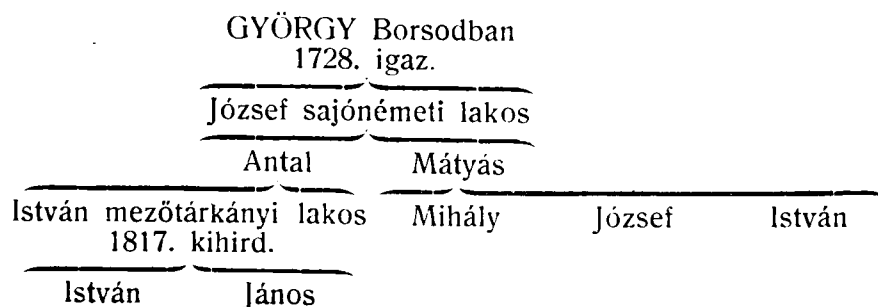
Farkas. F. István bucsui (vasm.) származásu — az 1724. investionális jegyző-könyv szerint — gyöngyösi lakos földesurának, Esterházy Dániel grófnak, bizonyítványával 1714. évben kihirdette nemességét. (1714. év 466. jkl.)

Farkas. Külön kell megemlékeznünk az alább felsorolt Farkas nevüekről, mert közelebbi adatok hiányában nem tudjuk meghatározni, vajjon az itt tárgyalt családok valamelyikéhez tartoztak-e vagy sem.

1. F. János 1783. évben nemesi bizonyáglevelet nyert. (1744. év 226. sz. 1745. év 168. jkl. 1783. év 26. jkl.)

2. F. János fia János Gömörmegyétől testimoniális kap 1791. évben. (1791. év 715. sz. 686. jkl.)

3. István sajónémeti származásu mezőtárkányi lakos és fiai István és János Borsodmegye bizonyítványa alapján 1817. évben kihirdettetnek. (1817. év 848. sz. 816. jkl. 1821. év 1053. sz. 1162. jkl.) Genealogiájuk:

Farkas lásd Jászberényi.

Farkas lásd Nagy. (1681.)

Farkas lásd Nánásy (kiskarándi).

Fazekas. Sarudon, Jászkiséren, Tiszaderzszen lakott armalista család. Nemeslevelet II. Ferdinandtól 1631. évi jul. 16-án nyertek F. András, neje Katalin, fia Máté, fivére Gáspár; kihirdette 1631. évben Borsod, 1632. évben Hevesmegye. A levéltárban levő másolat szerint a címér: Vörös pajzsban zöld alapon ágaskodó farkas jobbjában 3 strucz tollal; sisakdisz: 3 strucz toll; takarók: mindkét részről arany-kék.

A nemességszerző András sarudi lakos utódai Jászkisérre, Gáspáréi Tiszaderzsre származtak el az alábbi táblázat szerint:

FAZEKAS					
András 1631. n. Katalin			Gáspár 1631.		
Máté 1631.			György		
András			János		
András †	Máté †	Péter	András		György
András 1794. test. nyer jászkiséri l.			András	Péter	János
			János	János	Máté György
1714. évben testimonialist kapnak tiszaderzsi lakosok					

Péter fia András, András fiai András, Péter és János, György fiai János, Máté és György nemességüknek legfelsőbb helyen való igazolása után bizonyáglevelet nyertek 1794. évben. (1794. év 571. sz. 716., 913. jkl. 1699. év 284. jkl. 1709. év 486. jkl. K. K. LVIII. 793.)

Fazekas. Az 1733. körüli évekből származó egyik investigationális jegyzőkönyv megemlíti, hogy Gergely — kinek testvére Gödöllőn él — bemutatta a II. Ferdinand által 1637. évben F. Ambrus, Gergely, István, Imre, Mátyás, Mihály, Balázs részére adományozott s 1639. évben állítólag Hevesben, 1696-ban Komáromban kihirdetett címérlevelet. (1733. év 135. sz.)

Fazekas lásd Bernáth.

Fazekas lásd Vályi.

Fejér (szajoli). A volt külső szolnokmegyei Szajol községben már a XVII. század elején birtokos volt. Három ízben is nyert donatiót eme helysége és pedig 1601. évben Kutassy János esztergomi érsektől F. Mihály, 1669. évben a nádortól Trombitás Mátyással, Teörök Andrással, Hegedüs Demeterrel együtt F. Mihály és végre 1750. évben ugyancsak a nádortól F. János. (1808. év 800. sz.)

Czímérlevelet II. Ferdinandtól 1632. évi okt. 5-én nyertek F. Lénárt, neje Mészáros Anna, gyermekeik Demeter, Miklós, Borbála és Katalin s Lénártnak anyai testvérei Kiss István és Uj István. Kihirdette 1633. évben Abauj, — 1669. évben Borsodmegye.

Az armalisban említett Miklós fia István Gyöngyösre költözött s mint insurgens nemesember Bécs alatt harczolt.

István fiai Ferencz és János s Ferencz fiai Gábor és Antal tanuvallomásokkal igazolták ugyan, hogy ők az 1632. évben armalist nyert Lénárt egyenes leszármazottjai, eredeti címérlevelüket azonban nem tudták felmutatni, mert az Uj másként Borbély István gyöngyösi lakosnak, a társszerző Uj István utódjának, kezére került. Mivel ezen armalist — mely őket, mint a főczímérszerző utódait, inkább illette volna — visszaszerezniök nem sikerült, újat kértek és nyertek III. Károlytól 1740. évi márcz. 15-én. Ezen nemességújító-levél — mely megerősítette az 1632. évben adományozott nemességet

és címert — Hevesmegye 1740. évi november 15-én tartott közgyűlésében lett kihirdetve. (1740. év 242. jkl. 1761. év pp. 684. sz. 1773. év pp. 1028. sz.)

Talán ezen családhoz tartoztak azon Ferencz gyöngyösi és György gyöngyöspatai lakosok, kik 1728. évben testimoniálist nyertek. (1728. év 69. sz.)

A család címere: Ezüsttel és kékkel vágott pajzsban hármassal zöld halmon álló, kardot tartó, vörössel és arannyal vágott griff; sisakdisz: kardot tartó vörös griff növekvőn; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXVIII. 314.)

Történetét és genealogiáját Dr. Komáromy András (U. N. I. II. 28.) és a Magy. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 210.) közzétették.

Fehér (Fejér). Nemeslevelet III Ferdinandtól 1648. év febr. 6-án nyertek F. György, Péter, András és Mátyás, továbbá Unghy Péter. Kihirdette Nógrádmegye.

A család hevesi ágának a nemességszerzőkkel való közvetlen összeköttetését nem ismerjük, csak azt tudjuk, hogy Antal, Gáspár, Ferencz, Gergely karácsondi, János kompolti, Imre gyöngyösi lakosok, kik 1773. évben Nógrádmegye bizonyítványa alapján igazoltattak, Mátyás utódai voltak. (1773. év 6., 133. sz. 7., 125., 256. jkl.) Ezek közül is csupán Antal alábbi leszármazóiról van tudomásunk:

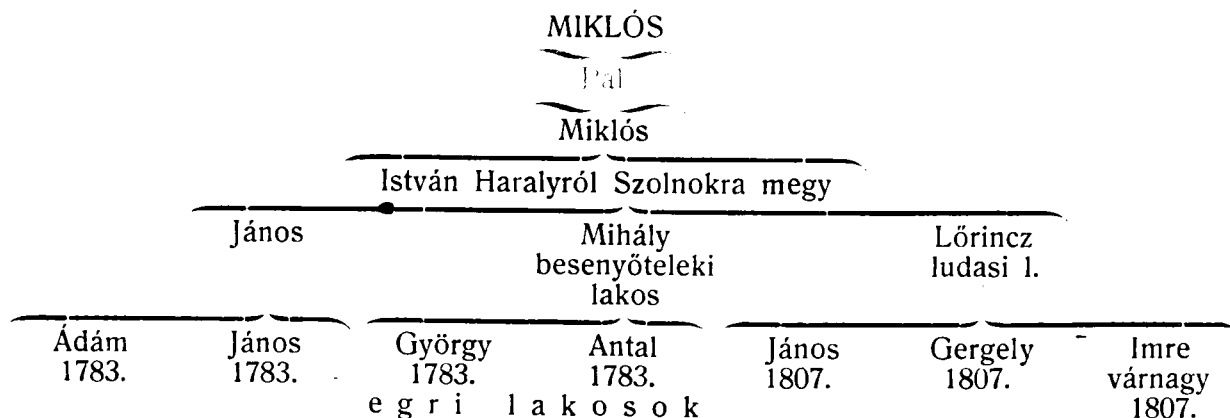
FEHÉR ANTAL 1773. kihird. karácsondi l. 1787. n. Balázs Anna

Mátyás sz. 1742. n. Horváth Katalin				Mihály sz. 1744. n. Szalóki Erzsébet	Antal sz. 1747. n. Majzik Erzsébet	Imre sz. 1754. körösladányi lakos			
Mátyás sz. 1775. n. Földi	József sz. 1778.	Antal sz. 1781.	Imre sz. 1783.						
Erzsébet									
Mátyás sz. 1797.	Bálint sz. 1800.	Antal sz. 1805.	Jánosz sz. 1773. n. Balázs Kati	József sz. 1783.	Mihály sz. 1789.	Antal sz. 1770.	József sz. 1775.	János sz. 1778.	Imre sz. 1786.
József sz. 1796.		Antal sz. 1801.	Pál sz. 1805.	István sz. 1796.		Antal sz. 1800.		József sz. 1803.	

A család több tagja 1801. és 1807. évben nemesi bizonyáglevelet nyert. (1801. év 609. sz. 772. jkl. 1807. év 382. sz. 564. jkl.)

Címere Siebmacher címerkönyvében.

Fejér (haralyi). Erdélyi család, nemességet Rákóczi György fejedelemtől 1656. év ápr. 19-én nyert F. Miklós, kitől a hevesi ág következőképp származott le:

János és Mihály fiai Háromszék bizonyítványa alapján 1783. évben kihirdettettek, Lőrincz fiai pedig 1807. évben testimoniálist nyernek. (1783. év 265. jkl. 1807. év 737. sz.)

F. József nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1786. évben. (K. K. LIII. 482. Nr. 86.)

Fejér. F. János törökszentmiklósi provisor, neje Zsiviczky Mária, gyermekei Imre, Anna, Erzsébet 1801. évi jan. 23-án nyertek nemeslevelet a következő czimerrel: Négyelt pajzs, az 1. és 4. kék mezőben arany egyszarvu, a 2. és 3. vörös mezőben 3 ezüst sáv (gerenda), melynek középsőjére kigyó csavarodik; sisakdisz: 1—1 fehér liliummal megrakott nyílt fekete szárny közt növekvő oroszlán görbe karddal; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1801. év 474. sz. 612. jkl. K. K. LX. 376.)

Fehér. Vasmegyei eredetű. F. János (József szentesi l. fia, Ferencz nemesdömölki lakos unokája) tiszaföldvári prédikátor Csongrádmegye bizonyítványa alapján 1826. évben kihirdették. (1826. év 903. jkl.)

Fejérpatak. 1699. évben Fancsalon (most Rózsaszentmárton) birtokos.

Fejes lásd Nagyfejeő.

Fekete (iváni). Történetét, leszármazását eléggé ismerjük Mocsáry István tanulmányából. (Turul 1901. év 122. l.) A XVII. század közepén F. László füleki várkapitány, ki a vármegyei életben is tevékeny részt vett, Gyöngyöspatán volt birtokos.

Fekete. A család nemeslevele 1631. évben kelt s Pozsonymegyében lett kihirdetve. Nemességszerzők voltak Pál és István. A czímerlevél feltalálható: O. L. Htt. Nob. Poson.

1795. évben Ádám nagyfödémesi származásu nagykőrösi, majd szolnoki lakos Pozsonymegye bizonyítványa alapján kihirdették. (1795. év 473. sz. 635. jkl.)

Fekete. Eredetileg borsodi család, de már az 1724. évi investigatio idején János, György és ifj. János a megyebeli Tiszaszőlősről tűntek fel. A XIX. század elején egy ág Tiszafüreden lakott. Ekkor került a levéltárba eredeti nemeslevelük is, melyet III. Ferdinand 1642. évi máj. 10. adott F. Miklós, neje Solymos Erzsébet, fiai Ferencz, István, János. Miklós, Gáspár részére s 1649. évben Borsodmegye hirdetett ki. (1649. év 3. sz. 1829. évi iratok.) Az adományozott czímer: Kék pajzsban zöld alapon álló farkas; sisakdisz: 2 ökörszarv közt kiemelkedő bárány; takarók: kék-fekete, ezüst-vörös.

Márton makói lakos — kinek származását az alábbi táblázat mutatja — 1808. évben nemesi bizonyáglevelet nyert.

JÁNOS 1724. tiszaszőlősi lakos			
Péter		Mihály	Márton
Márton Tiszaszőlősről	Mihály	János	István
Tiszafüredre, majd Szentesre megy			
Márton sz. 1773.			
Makói l.			

Sámuel 1829. évben tiszafüredi seborvos. (1752. év 117. sz. 1808. év 331., 527. sz. 675., 841. jkl.)

Fekete. Szintén Borsodmegyéből származik, ott lett hirdetve azon czímeres nemeslevél, melyet III. Ferdinándtól 1656. év decz. 6-án Szép György, Mihály, Péter, István, Pál, Miklós, Demeter, továbbá Fekete Benedek, fia János, nemkülönben Molnár Mihály, fiai Márton és Gergely, végre Nagy Mihály nyertek. Másolata az itteni nemesi vizsgálati iratok közt.

1758—64. körül F. István mezőturi lakos. Nemessége azonban kihirdetve nem lett. (1758. év 30. sz. 1764. év 182. jkl.)

Fekete lásd Kulcsár.

Feöldös lásd Herczeg.

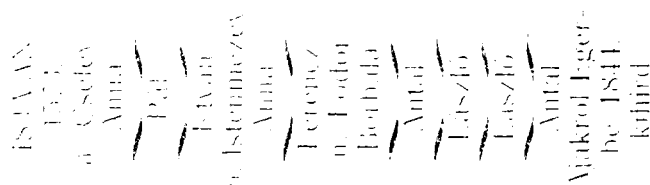
Ferenczffy. Czímerlevelet III. Károlytól 1716. évi aug 19-én nyertek F. András és neje Neszindelka Anna-Mária. Kihirdette Zalamegye s 1731. évben Hevesmegye. (1716. év 135. sz. 1731. év 277. jkl.)

A nemességszerző 1765. évben mag nélkül elhalálozván, eredeti nemeslevele a levéltárba lett helyezve. (1765. év 71. jkl.)

Czímer: Kék pajzsban zöld halmon vörös mezü könyöklő kar görbe karddal; sisakdísz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Ferenczy (cselei és nagybesenyői). II. Miksától 1573. évben nagybesenyői Ferenczy István uj adományt kapott ujhelyi (Zemplénm.) nemesi kuriájára. Neje volt Cseley Anna, a ki Ilona — Zováthy Benedekné, — Julianna — Berenchy Pálné — nevü nővéreivel és fivéreivel együtt II. Rudolftól 1582. évben uj adományt nyert a csellei javakra. Bizonyára innen ered a cselei előnév.

1844. évben Antal, az egri főkáptalan jószágigazgatója, Szabolcsmegye bizonyítványa alapján kihirdetteti nemességét s az adományos Istvántól való alábbi leszármazását.

Ezen családból származott Imre egri prépostkanonok, ki 1903. évben 97 éves korában meghalt.

Czímere: Siebmacher címerkönyvében és Szabolcsmegye monographiájában. (517. l.)

Ferenczy. Az oklevelek azt sejtetik velünk, hogy a F. Mihály, neje Anna, testvérei Márton és Benedek, leányai Anna és Erzsébet részére adományozott nemeslevelet 1632. évben Hevesmegye hirdette ki.

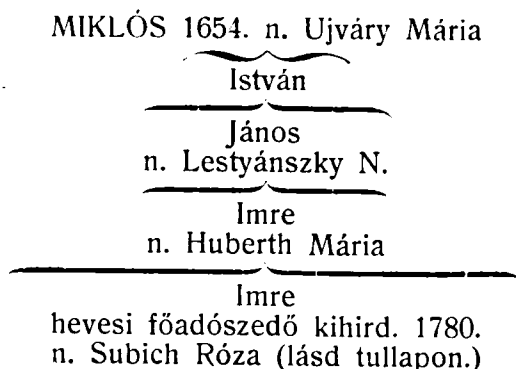
Benedektől származott Pál pásztói iskolamester, ettől Pál szintén pásztói iskolamester, ettől pedig Mihály 1747. évben pásztói lakos és Ferencz, a ki 1760. körül a pozsonymegyei Nagy-Pakára költözött. (1747. év 98. jkl. 1760. év 70. sz.)

Ferenczy. Veszprémmegyéből származott. Mihály fia Mihály fia József csabai ref. pap Pestmegye előtt igazolta nemességét s 1791. évben ő és fiai György, Benő és József, ez utolsó gyöngyösi lakos, nemességi bizonyítványt nyertek.

A családnak II. Ferdinandtól van donatiója. (1791. év 714. sz. 684., 687. jkl.)

Ferenczy. A nemeslevelet III. Ferdinand 1654. év szept. 5-én adta F. Miklós s fia István részére. Kihirdette Hontmegye.

A család hevesi ágának leszármazását az alábbi táblázat mutatja:

Imre-Károly sz. 1769. n. Pauer Adél	Mária-Jozefa f. felsőbükki Nagy Antal	Rozália	Anna
Imre-Kázmér sz. 1799. Pest n. Herfner Teréz	sz. 1844. Pestm. igaz.		
Ferencz sz. 1826.	Teréz sz. 1829.	Mária sz. 1831.	Szidónia sz. 1834.

Ferenczy. Gegesi eredetű székely család. András tiszafüredi lakos és testvérei Gömörtől nyert bizonyítványuk alapján 1783. évben kihirdettetnek. (1783. év 305. A. sz. 263. jkl.) Leszármazás:

		Mátyás			
		Mátyás			
Gábor tiszafeüredi l.		Mátyás jenei l.		József alsóbatkai l.	
András 1783. tiszafeüredi l.	Pál	Péter	Mihály	Gábor	

Kihirdette 1668. évben Nógrádmegye, másolata az itteni levéltárban. (1722. év 79. sz.)

Nógrádmegye 1753. évi, Hevesmegye 1819. évi bizonyítványai és tanuvallomások alapján (1753. év 127. sz. 1817. év 1251. sz. 1267., 1323. jkl. 1819. év 179. sz. 202. jkl.) csupán János leszármazóit tünteti fel az alábbi táblázat:

[illegible]

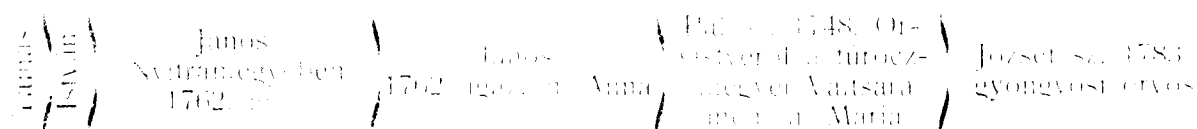
Ficsor másk. **Csaba**. 1690. évben kihirdettetik a F. m. Cs. György, fia István és F. János részére adományozott armalis. (1690. év 366. jkl.)

Filep (myklai). Filep de Mykla Demeter, az egri gyalogság kapitánya, Dobron Benedek özvegyétől, Anasztáziától és Stretheny András özvegyétől, Almásy másk. Berky Margittól, 1562. évben megveszi ezek kisérei birtokát és almási kúriáját, királyi donatiót szerez rájuk, beiktattatja magát, a beiktatásnak azonban Rhédey Pál egri katona, továbbá Rhédey Magdolna és György ellenmondanak. (1767. év pp. 852. A. sz.)

Filep lásd Philep.

Filó. Ezen családból József gyöngyösi orvos telepedett meg 1809. évben a megyében s 1822. évben Túróc megye bizonyítványával kihirdette nemességét. De ezen bizonyáglevelél utóbb megsemmisített, mert kiderült, hogy az a genealogusok előtt jól ismert Dávid János, túrócz megyei jegyző, hirhedt oklevélhamisító, egyik hamisítványa volt, melyet ő kerek 1000 frtéért készített.

Ekkor Filó József új czímerlevelél adományozásáért folyamodott, de — sikertelenül. Felvette tehát újból a fonalat, hogy régi nemességét beigazolja s ebbeli törekvése ezúttal eredményes volt. 1841. évben ugyanis kétséget kizárólag bebizonyította Nyitra megye bizonyáglevelével, hogy ő a nyitra megyei Nagyörvistyén székelő Filó családból a következőképen származott le:

Ez nem azonos azzal a trencsénmegyei Filó családdal, melynek Jakab és Antal nevű tagjai 1716. évi jul. 16-án nyertek czímerlevelet. (1825. év 62., 539. sz. 104. 807. jkl. 1839. év 201. jkl. 1841. év 1258. sz. 981. jkl. Nyitra. lev. IV. 238.)

Fischer (nagyszalatnai) báró. Nagy Iván (IV. 180.) és Siebmacher közleményeire való hivatkozás mellett csak azt említjük fel róla, hogy egyik tagja István szatmári püspök, majd az 1807—22. években egri érsek volt.

Fischer. Czímerlevelet 1741. évi okt. 28-án nyertek F. Pál, neje Hotta Éva, gyermekei János, Antal, Mária, Anna, Veronika. Kihirdettetik 1742. évben. (1742. év 346. jkl.)

Czímer: Arany pajzsfőben 2 vörös csillag, a kék színű pajzsban 3 zöld halom felett követ tartó daru; sisakdisz: ezüst-vörös és kék-arany színű zárt sasszárny; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXIX. 163.)

Fodor. Nemeslevelet F. János, neje Kanyó Katalin, gyermekei Anna és Katalin, fivére Gáspár, neje Fa Anna 1666. évi febr. 7-én nyertek; kihirdettetik ugyanazon évben. (1666. év 107. jkl.)

1713. évben Kis másk. Fodor András — Gáspár fia — egri lakos nemesi bizonyítványt nyert, az 1724. évi investigatio alkalmával pedig úgy ő, mint Lukács nevű fia igazoltattak. (1713. év 316.)

Fodor. A nyitra megyei Kopcsányból Márton Szegzádra költözött, ennek fia József helytartósági titkár volt, ezé pedig János hevesi lakos, a ki 1816. évben kihirdette nemességét. (1816. év 920. jkl.)

Fodor lásd Dobos.

Fodor lásd Mangó és Szivák.

Foglár (tésai). Emez 1583. évben megnemesített hontmegyei család itt kihirdetve nem volt. Csak annyit jegyzünk fel róla, hogy egyik tagja, György, 1711—54. években egri kanonok a róla elnevezett Foglár intézetet alapította. (N. J. IV. 189.)

Folkusházi—Lacsny (folkusfalvi). A család túróczmegyei eredetű, egyik ága előbb Orosházára, majd Hevesbe származott. János fia Pál fiai József hevesmegyei kanczellista és András testvérek Túróczmegye bizonyítványa alapján 1808. évben kihirdették. (1808. év 708. sz. 1094. jkl.)

Fora. Az 1642. évi jún. 7-én F. Pál, fiai András, György, István és János részére adományozott címérlevél kihirdettetett 1643. évben. 1709. évben András átányi lakos, az 1724. évi investigatio alkalmával pedig János, György átányi és István egerlövői lakosok igazolták nemességüket. Ezek közül István a czímerszerző Györgynek a fia volt. (1709. év 486. jkl. 1761. év 110. sz.)

Fora. Ezen család pedig 1666. évi márcz. 27-én nyerte 1669. évben ugyancsak Hevesben kihirdetett armalisát. Nemességszerzők voltak: F. Tamás, neje Piroska Erzsébet, leányuk Katalin, fivérei Antal, Pál, János és György, végre Antal fiai András és Mihály. (1669. év 86. jkl.)

Forgách (ghymesi és gácsi) gróf. A Hunt Pázmány nemzetségből származik. Első ismert őse Ivánoch vagy Ivánka Comesnek a fia András Comes de Bánya volt s a XIII. század közepén szerepelt.

Történetét, leszármazását, czímereit a genealogiai és heraldikai irodalomból már eléggé ismerjük. (N. J. IV. 197. Turul 1897. év 3.)

A megyei levéltár másolatát őrzi a régi címér megerősítéséről s a pallosjogról szóló ama kiváltságlevélnek, melyet Lajos király 1525. évben F. Ferencz, László, Sebestyén, Miklós és Zsigmond részére adományozott. (1525. év 1. sz.)

Az 1699. évi összeírásban Simon gróf gyöngyösi, tiszaföldvári, kengyeli birtokos.

Forgó. 1699. évben Mátyás szenterzsébeti birtokos.

Forgó. Ballán, Vécsen élnek 1793. évben ily nevűek. Borsodból származtatják magukat, de nemességük itt kihirdetve nem lett. (1793. év 723. sz. 823. jkl.)

Forgon. Nemességet 1659. évi aug. 20-án nyertek F. Lukács, fivére Jakab és **György** Sámuel, ennek neje Takács Katalin, végre **Molnár** Mihály. Kihirdettetett 1663. évben, másolata az egri káptalan levéltárában H. H. jk. 984. sz. alatt. (1663. év 123. jkl.)

Az 1724. évi investigatiókor Lukács fia Mátyás szenterzsébeti lakos.

1768. évben István fia Ferencz szolnoki lakos Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdették. Mihályfalván volt birtokos. (1768. év 219. sz. 359. jkl.)

Fórián lásd Panker.

Fóris másk. **Lakatos.** Esterházy hercegprimás 1736. évben F. m. L. István és János testvéreknek, Zsoltvay Miklós fiának, Mátyásnak, a barsmegyei Néveren egy kis birtokrészt adományozott. Fóris István fia János s testvérének, Jánosnak, fiai Imre és József Heves- és Borsodmegyékbe származtak. (1736. év 157. sz.)

Forray. Az 1733. évi 135. sz. investigatióális iratok szerint F. István, fia Balázs, fivérei Lőrincz és János, unokatestvérei György, Balázs és Demeter 1622. évi május 27-én címérlevelet nyertek, melyet 1622. évben Gömör, 1623. évben Hevesmegye hirdettek ki.

A nemeslevélben feltüntetett egyik Balázstól — valószínűleg István fiától — származott János, ettől pedig származtak Ignác, András, György. A két első 1716. évben igazolta nemességét s az 1724. évi investigatio idején Gyöngyösön lakott. (1716. év 84. sz.)

Forray (soborsini) nemes báró és gróf. Czímeres nemeslevelet 1714. évi febr. 4-én nyertek Sárközy János és Forray Márton unokatestvérek. Kihirdettetett 1714. évben. (1714. év 561. jkl.)

A czímerszerző Márton — talán mert anyja és említett unokatestvére Sárközy nevűek voltak — néhol a Sárközy néven fordul elő, így az 1724. évi investigationalis jegyzőkönyvben is. Két fia volt, András ki Aradmegyébe költözött és Márton. Ez utóbbinak Almásy Teréz nevű nejétől való gyermekei József, aki 1762. évben a magyar testőrségbe akarta magát felvétetni s ez alkalommal nemesi bizonyítványt nyert és Erzsébet, Turcsányi János kapitány neje. A család nemesi ága Józseffel kihalt. (1762. év 421. jkl.)

Az Aradmegyébe költözött András, a gyöngyösi születésű köznemes fiú, igen tekintélyes állást vívott ki magának. 1747. évben Aradmegye aljegyzője volt s mint ilyen tarnabodi birtokrészét, melyet Haller Sámuel bárótól szerzett, zálogba adta Tóth Gergelynek s helyette a lakhelyéhez közelebb szerzett nagyobb kiterjedésű birtokokat. 1760. évben már a megye alispáni székében találjuk; mint ilyen a soborsini előnevet nyerte 1760. évi nov. 4-én. (1760. év pp. 666. sz. 1766. év pp. 802. K. K. XLV. 526.)

Egyetlen fia Ignác 1789. évi febr. 16-án bárói rangot kapott. Ettől származott András csanádi főispán, kinek fiában, az 1847. évi júl 16-án grófi rangra emelt Jánosban, a család ezen másik ága is sirba szállt. (K. K. LIV. 173. LXVII. 753.)

A család genealogiáját a fent hivatkozott levéltári oklevelek és Nagy Iván munkája alapján (IV. 220.) az alábbi táblázat mutatja:

FORRAY MÁRTON 1714. n. Szeredy Klára			
András aradmegyei alispán, kir. tanácsos n. csatári Nagy Teréz		Márton hevesmegyei adószedő n. Almásy Teréz	
Ignác 1789. báró n. jamniki Johnny Anna		József † 1762. test. nyer	Erzsébet f. Turcsányi János kapitány
András 1780 1830. csanádi főispán n. gr. Brunswick Julia			
Julia 1847. grófnő csillag- keresztes hölgy f. gr. Nádasdy Lipót		János 1847. gróf cs. és kir. kamarás † 1819—52.	

A nemesi czímer: Kék pajzsban zöld alapon két egymás felé fordult griff, közösen egy czölöpösen helyezett lándsát tart, melynek hegyén bajuszos, turbános törökfő; sisakdisz: nyílt fekete sasszárny közt a pajzsbeli lándsa; takarók: vörös-ezüst, kék-arany.

Ettől a bárói és grófi czímer — Siebmacher szerint — annyiban tér el, hogy a griffek buzogányt tartanak s 3 sisak van a pajzs felett, a középsőjén nyílt fekete szárny közt lándsa, a két szélsőn egymás felé fordult teljes griff; takarók: kék-arany, kék-ezüst.

Fótossy lásd Kyss. (1659.)

Földesy. Egyik investigationalis jegyzőkönyv szerint F. Tamás volt a nemesség-szerző és Rákóczi György fejedelemtől nyerte 1638. évben Biharmegyében kihirdetett armalisát. (1733. év 135. sz.) Nagy-Bajomból egy ág a békésmegyei Berénybe, másik ág Dévaványára szakadt. Itt élnek 1730. évben János, 1792. évben István fia ugyan-csak János. (1730. év 61. sz. 1792. év 759. sz.)

Czímere Siebmacher munkájában.

Földös lásd Herczeg.

Földy. 1750. évben F. Sámuel, András, Bálint, István, Péter tiszavárkonyi lakosok Barsmegyétől nemesi bizonyítványt nyertek. András fia András 1801. évben Nagy-Körösre távozott. Pál és György 1771. évben tati lakosok. (1750. év 102. sz. 1771. év 128. jkl. 1799. év 453. sz. 548., 848., 876. jkl. 1801. év 396. sz. 500. jkl.)

Földváry (bernátfalvi). Törzsökös pestmegyei család. Feöldwaary Mátyás 1573. évben nyert Miksa királytól — állítólag újított — címerlevelet. Hihetőleg ennek fia volt az 1589. évben szerepelt azon Mihály, ki nőül vevén bernátfalvi Bernáth Zsófiát, ekként utódjait a bernátfalvi Bernáth család birtokainak egyik osztályosává tette. Innen ered előneve is.

A XVII. század közepén János Gyöngyösoroszipban, 1699. évben pedig a család több tagja Sárszögön, Csanádon, Andornakon, Szücsiben, Szentimrén, Cibakházán és Jenő pusztában volt birtokos. A gyöngyösoroszipi és szücsii javakra Mária Teréziától nyert adományt.

Hevesmegyét főleg F. Mihálynak és Bossányi Évának az alábbi táblázaton feltüntetett leszármazói érdeklik:

FEÖLDWAARY MÁTYÁS 1573.

Mihály 1589. n. bernátfalvi Bernáth Zsófia

György n. Bene Anna

Mihály 1677. n. Bossányi Éva

László n. Omaszta Katalin

Mihály n. b. Hellenbach Poxlina

György † 1785 előtt gyöngyösi és szücsii lakos n. szandai Sréter Janka			Sándor			Miklós n. Dacsó Apolló		
György † 1809 előtt n. Balázsovich, másk. Zsuffa Borbála		Mihály	László n. Lendvay Mária	Anna f. Nolten Károly	Zsófia f. Bornem- issza József	Polexina f. Andaházy Károly		
Ferencz alispán sz. 1790. n. b. Baldácsy Francziska		Janka f. csicseri Orosz Mihály	Sándor sz. 1786. csányi lakos n. páni Hamar Mária		István ezredes † Szücsi	György alispán n. Szalgháry Francz. Róza Földváry J.-né		
Kálmán † hevesm. tb. főjegyző n. Szathmáry Julia		Árpád † cs. és kir. kamarás Borbála	János főügyész n. Földváry Róza	Sándor huszárkapitány 1. n. gr. Szean Matild 2. n. Lempruch R.		László szolgabíró n. Varga Borbála	Zsuzsi f. Fehér Alajos	
Árpád Menotti Béla Alice Ferencz n. Rónay Janka			György p. ü. tanácsos n. Poór Gizella		Lajos n. Halassy Anna	Antal n. pélyi Nagy Janka	Teréz f. Mérey László	Miklós n. Kubinyi Amália
Ferencz Miklós István		György Imre Gizella		László	Lajos	Bertalan András	Erzsébet f. gróf Festetich	Laura Gé- czyné
				Róza	Károly n. Lubach M. László		Matild csillagk. hölgy f. Kubinyi János altábornagy, kamarás	

Nagy Iván (IV. 226.) téves genealogiát közöl a családról, mert György és Sréter Janka gyermekeiként tünteti fel ezek egyik fiától, Györgytől és Balázsovich másk. Zsuffa Borbálától született gyermekeket, vagyis egy nemzedéket elmellőz. (1654. év 13. jkl. 1656. év 37. jkl. 1785. év 127. sz. 1794. év pp. 3021. sz. 1796. év pp. 2470. M. sz. 1809. insurr. összeírás).

Czímerét Siebmacher munkája közli.

Frajzazen. Turóczmegyei család. A czímerlevelet 1650. évben Fr. Keresztély nyerte s tőle a Hevesmegyei ágazat ekképen származik le:

FR. KERESZTÉLY 1650.					
Kristóf					
Zsigmond					
Zsigmond					
Nándor					
n. regőczy Huszár Krisztina					
Mária-Magda f. Szmracsányi Adám	József n. Platthy Magda			Zsigmond n. Beniczky Amália	
Erzsébet f. Rausz v. Ravusz Béla	János	Krisztina f. Szucsánszky József	László 1791. esküdt n. tályai Horváth Ilona	Antal 1791. ügyvéd, táblabíró n. Spaperer Borbála	Borbála
			István táblabíró	Amália f. zayugróczy Zay Sándor	Julianna f. Keviczky Ferencz

A táblázaton levő Nándor neje regőczy Huszár Krisztina, H. Imre és Nyáry Mária leánya volt, s így a Frajzazen család is Nyáry jusson lett birtokossá a megyében és pedig Karácsondon, Taron és Visznekén. (1791. év 1009. sz. 1071. jkl. 1773. év pp. 1015. sz. 1775. év pp. 2075. sz. 1778. év pp. 2096. sz. 1780. év pp. 2164., 2181. sz. 1783. év pp. 2298. Ab. sz. 1827. év pp. 10. sz.)

A család czímerét közlő Siebmacher-féle mű a sonnenfelsi előnévvel említi, ez előnévnek azonban az itteni levéltár okleveleiben nyoma nincsen.

László és Antal Turóczmegye bizonyítványával 1791. évben hirdették ki nemeségüket.

Frater (ippi, érkeserői és bélmezei). A Dobra nemzetségbeli Marczeltől származtatja magát, kinek Márton és Kelemen nevű fiait, a bácsi vár jobbágyságait, V. István király 1265. évben nemességre emelte s 1273. évben új adományképen Kezy földjét adta nekik. Márton fiai voltak Balázs és Demeter.

Balázs dédunokája, Gergely, Horvátországba költözvén megalapította az Utjesenich családot s nőül vevén Martinuzzi Annát életet adott az egyszerű Pálos barátból Nagyvárad biboros püspökévé, Zápolya mindenható ministerévé, kora legnagyobb államférfiává emelkedett Györgynek, ki anyja után a Martinuzzi nevet vette fel, de a kit mi a történelemből közönségesen Frater György (1551.) néven ismerünk.

Az 1265. évben megnevesített Demeter fia Mihály, ezé László deák (1400.), ezé Mátyás (1466.), ezé Pál († 1510.), ezé pedig György volt, ki a mohácsi sikon esett el s Pál nevű fiut hagyott hátra.

Ezen Pál neje nagyatyjának, ippi Bydeskuthy Bertalannak, magvaszakadtával Báthory Istvántól az ippi birtokrészt, Nagy-Szelind és Asszonyására birtokokat, majd

1582. évben régi nemességének megerősítését nyerte s így mintegy második alapítójává lett a családnak.

Hevesben a család akként vált ismeretessé, hogy ezen Pálnak István fiától való unokája, ugyancsak Pál, hajdukerületi főkapitány, a fejedelmi vérből származott Barcsay Anna nevű neje révén birtokába jutott a kihalt Pászthóy család pásztói jószágának.

Pál és Barcsay Anna 1653. évben pásztói, barkányi, hartyáni, almási, garabi, tepkei, pusztateleki, hasznosi, apczi, muzslai, tóthalmási, kókai, szentmártonkátai, czeplédi, gyurgyei, megyeri részjavaikat a Csorgály János bujádi várkapitánytól felvett 1000 imperialis tallérral terhelték meg. Fiaik pedig — György és István — pásztói és hasznosi javaikat 400 tallérért 1668. évben eladták Battik János füleki lakosnak. (1754. év pp. 533. sz. 1765. év pp. 797. sz. 1783. év pp. 2306. sz. 1790. év 192. sz. 1792. év pp. 2420. sz.)

Nagy Iván beható részletességgel közli a család történetét, genealogiáját. (IV. 251.)

Fratrik. Trencsénmegye Zabudni helységéből költözött Gyöngyösre és Hatvanba. János fia Mihály Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1801. évben. (1798. év 573. sz. 923. jkl. 1801. év 831. sz. 999. jkl.)

Frecska. Czimerlevelet 1702. évi márcz. 10 nyert Fr. Márton; ettől származott Márton, ettől pedig András, a Teleki család ügyésze és Pál, kik 1811. évben Nógrádmegye bizonyítványa alapján kihirdetettek. András fia volt Sándor. (1811. év 482. sz. N. I. IV. 267.)

Fridericz. Czimerlevelet 1712. Ferencz, nemesi bizonyítványt pedig 1756. évben ennek fia Gergely nyertek. (1712. év 243. jkl. 1756. év 185. jkl.)

Frivaldszky. Ismert Trencsénmegyei birtokos nemes család, mely idők folyamán Zemplén-, Pest-, Csongrádmegyékbe is elágazott.

1786. évben Miklós frivaldi származású szolnoki lakos Trencsénmegye, 1836. évben pedig György és Méhes Anna fia Ádám (sz. 1806.) hódmezővásárhelyi származású egri lakos Csongrádmegye bizonyítványai alapján kihirdetnek. (1786. év 1. A. sz. 886. jkl. 1836. év 307. sz.)

Fuder másk. **Gyöngyösi.** Az állítólag Nógrádban kihirdetett — ismeretlen keletű — armalist F. Pál, Gergely és Mihály nyerték s egyideig Gergely borsodi szolgabíró őrizte, de azután elveszett. 1748. évben Gergely átányi lakos ezen megyétől bizonyoságlevelet kapott. (1745. év 199. sz. 1748. év 156. sz. 289. jkl.)

Furthiny. A III. Ferdinánd által F. Mátyás, fia Mátyás és testvére Dániel részére adományozott nemeslevelet 1655. évben Zólyommegye hirdette ki. Leszármazása:

MÁTYÁS czimerszerző	
Mátyás	
Márton sz. 1655.	
János-Ignác sz. 1689. máj. 6. Zólyom Gyöngyösre jön. 1751. kihird.	Márton-Gergely sz. 1691. febr. 6. Zólyom városi tiszttviselő
Imre sz. 1758. Tiszabeő, pécsi l. 1792. test. kap.	

A család evangélikus volt, Márton lett katolikussá; ennek egyik fia János-Ignác 1751. évben Gyöngyösre költözött s kihirdette nemességét. 69 éves korában született fia, Imre, pécsi lakossá lett s 1792. évben nemesi bizonyoságlevelet nyert. (1751. év 30. sz. 1792. év 695. sz.)

Gyanítjuk, hogy János-Ignác fiai voltak még Nándor és András gyöngyöspüspöki-i lakosok. Ez utóbbinak fia József nógrádludányi lakos, Ráday Gedeon gróf számtartója, gyermekeivel Istvánnal, Józseffel, Pállal, Annával együtt 1812. évben testimoniálist kapott. (1772. év 122. sz. 339. jkl. 1812. év 71. sz. 73. jkl.)

Fülöp. A nemességet Lipót király 1702. évi május 5-én adományozta F. Mátyás s gyermekei Imre, János, György, Judit részére.

Imre fia volt István szolnoki lakos, a ki Imre nevű fiával együtt Pestmegye bizonyítványa alapján 1779. évben kihirdettetett. (1779. év 43. jkl. 1799. év 209. sz. 1805. év 877. sz. 1192., 1486. jkl.)

Törökszentmiklóson is éltek 1815. körül ily nevűek, de nem állapíthatjuk meg, vajjon ezen családhoz tartoztak-e. (1815. év 1866. sz. 1078. jkl.)

Fülöp lásd Philep.

Für. Eredeti armalisa, melyet III. Ferdinándtól 1654. évi okt. 20-án F. Bálint, neje Erzsébet, fiai Lukács és Gáspár nyertek s 1656. évben lett kihirdetve, a család kihalta folytán kerülhetett a levéltárba. József 1778. évben pétervásári plébános.

Czímer: Kék pajzsban zöld halmon kettős farku oroszlán jobbában — szőlőhöz való — metsző kést, baljában 3 buzakalászt tart; sisakdisz: 3 buzakalász; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1655. év 1. sz. 1778. év pp. 2116. sz.)

Füsz. Az 1628. évi nov. 14-én F. András, neje Nyiró Zsuzsanna, gyermekei Mátyás, Péter, Pál és Zsuzsanna részére adományozott nemeslevél kihirdettetett 1655. évben. (1655. év 28. jkl.)

Füzes Gyarmaty lásd Gyarmaty.

G.

Gábry. 1776. évben G. Sándor s fiai Fülöp-László, József, Ferencz és Sándor primipilus székely nemessége Háromszék bizonyítványa alapján kihirdettetett. László 1791. évben Grassalkovich herczeg tisztje és bajai lakos volt. (1776. év 258. jkl. 1791. év 625. sz. 624. jkl.)

Gácsay. Csépán voltak birtokosok 1772. évben István és Gábor. (1772. év pp. 1002. et. 1. sz.)

Gachal másk. **Eölvedy.** Esztergommegyei birtokos nemes család. Czímerlevelet II. Mátyástól 1618. évi apr. 11-én nyertek Gachal másk. Eölvedy János esztergomi alispán, neje Anna, gyermekei Katalin, Erzsébet, Ilona, Anna, továbbá unokatestvére Jakab a következő czímerrel: Kékben kettős halom felett koronázott aranygriff kardot tart; sisakdisz: két ökörszarv (jobbról kék-arany, balról ezüst-vörös) között a pajzs-alak kiemelkedőn karddal, melynek hegyén levágott turbános törökfő; takarók: vörös-ezüst, kék-arany.

Kihirdette Esztergommegye, másolata a m. kir. orsz. levéltárban. (Act. Cott. Comar. Doc. nob. Nr. 119.)

1692. évben Jakab és András ölvedi lakosok Esztergommegyétől nemesi bizonyáglevelet nyertek, mely a Poroszlóra átszármazott András kérelmére itt ugyanazon évben kihirdettetett. 1693. évben szerepel itt még János is, az 1724. évi investigatio idején pedig András fia István. (1692. év 46. sz. 1693. év 99. sz. 184. jkl.)

A Gachal-ok ma is számosan élnek Poroszlón, Tiszafüreden, egyik közülök Sándor honvédőrnagy a honvédelmi minisztériumban, kinek nemességét a belügy-miniszter 29594/1893. sz. alatt elismerte.

Gacsó. Szatmármegye G. Gergely részére 1792. évben testimoniálist adott, mely itt ugyanazon évben kihirdettetett. Testvére Mihály volt. (1792. év 294. jkl.)

Gajda lásd Bobor.

Gaál. Régi család, mely az 1433. évben Zsigmond királytól kiváltságlevelet nyert Gall Filisteus fia Imre de Felsőszentgyörgy leszármazottjaként tünk fel s mint ilyenek igazoltattak az 1724. évi investigatio előtt Mátyás gyöngyösi, János és András apczi lakosok.

A XVII. század közepétől való leszármazása a következő:

GAÁL ANDRÁS

Mihály † Gyöngyös				János † Gyöngyös			
András	Mátyás 1724.			András † 1724. Apcz		János 1724.	
László	János					Gyöngyös—Apcz	
József						1. n. Mészáros Anna	
	Mátyás	István		1-től: Tamás	Márton	2-től: György	János
	Gyöngyös-Kápolna	Gyöngyös-Kápolna			sz. 1727.	sz. 1731.	Apcz—
	n. Bencze Erzsé	n. Bencze Erzsé			n. Balogh		Szele
					Anna		
István sz. 1762.	Mátyás sz. 1765.	József	János sz. 1780.	Márton sz. 1783.	László sz. 1752.	László	
hevesi l. n. Thassy	Heves		Zsadány	kápolnai l.	n. Petró Anna	Szele—Hatvan	
Apolló	n. Drótos			n. Kiss Anna		n. Fekete Éva	
	Klára						
István sz. 1792.	Mátyás sz. 1790.				József sz. 1783.	János sz. 1793.	
egri lakos					n. Petik Veron	1. n. Szartóri Julia	
n. Bodnár Anna						2. n. Papp Julia	
András József sz. 1817.	Ferencz sz. 1820.		József sz. 1809.	Márton sz. 1820.		1-től: János sz. 1820.	2-től: Ferencz sz. 1823.
				András sz. 1813.	János sz. 1819.		

A fenti genealogia alapján a család több tagja 1826. évben nemesi bizonyáglevelet nyert. (1826. év 201. sz. 265. jkl.)

Ezen családhoz kell még számitanunk az 1764. évben Tiszavárkonyon élt Jakab fia János fia Jakabot és az 1832. évben Recsken szerepelt Istvánt, Pétert és Ferenczet, de ezeket adat hiányában a családfába beilleszteni nem lehetett. (1764. év 174. jkl. 1832. év 1089. sz. 2299. jkl.)

Gaál. Barsmegyéből származott ide. Onnan hoztak nemesi bizonyágleveleket: 1751. évben Mihály fia Ferencz fia Gergely (1751. év 26. sz.), továbbá 1766. évben ennek fia Sándor gyöngyösi lakos (1767. év 197. sz. 151. jkl.), végre 1772. évben György atkári lakos s kihirdették nemességüket. (1772. év 331. jkl.)

Mivel Barsmegyében a békésmegyei eredetű, Gyula városban Hunyadi Jánostól 2 udvartelket, 1553. és 1560. években királyi donatiókat, 1655. évben pedig III. Ferdinándtól megerősítő címeres nemeslevelet nyert gyulai Gaál család szerepelt, nem alaptalan feltevésünk, hogy a fentiek szintén ezen család leszármazottjai. (Barsm. monogr. 534. Békésm. monogr. III. 55.)

Gáll (hilibi). Régi székely család. Antal hilibi származású füzesabonyi lakos Háromszék bizonyítványa alapján 1798. évben kihirdetteti nemességét és előnevét. (1798. év 11. sz. 18. jkl.)

A m. kir. orsz. levéltárban van egy Bocskay Istvántól 1606. márcz. 22. adományozott eredeti armális (Gyfvári kápt. Cent. Gg. 28.), mely hilipi Gál János nevére szól, de erről kiderült, hogy hamisítvány. (U. N. J. III. 165.)

Gál. II. Ferdinand 1629. évi szept. 13-án G. György s testvérei Gergely és Benedek részére nemeslevelet adományozott a következő címerrel: Kék pajzsban

kardot tartó griff; sisakdisz: növekvő oroszlán; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. Kihirdette 1630. évben Borsodmegye.

Ezt az armalist mutatta fel 1764 évben István mezőtúri lakos. Azon állításának, hogy az apja György volt, nagyapja pedig a nemességszerző György, a vármegye nem adott hitelt, sőt bizonyos rosszhiszeműséget sejtett az igazolás körül s még azt is kétségbevonta, hogy a nemeslevélhez örökség útján jutott, azért azt tőle elkobozta s levéltárba helyeztette. (1629. év 3. sz. 1764. év 172. jkl.)

Gál. Czímerlevelet III. Ferdinandtól 1649. évi nov. 20-án G. Gergely, György és István testvérek nyertek. Kihirdettetett 1657. évben. (1657. év 7. jkl.)

A nemességszerző Gergely unokája Gergely sarudi, majd 1744. év után poroszlói lakos volt, kitől így származik le a család:

GERGELY Sarud—Poroszló n. Mikó Zsófia						
György sz. 1744. neje Borza Sára				Mihály n. Márki Judit	János	
István †	György †	Ferencz mezőtúri l.	József sz. 1790. debreczeni l. timár 1828. test. kap		János †	István † Gergely †
Péter tiszafüredi l.	Pál †	Mihály	István			
Mihály 1827. poroszlói l.		Péter 1827. poroszlói l.	István 1827. poroszlói l.			

Igazoltatott: 1709. évben s az 1724. évi investigatio alkalmával György sarudi lakos (1709. év 486. jkl.); bizonyáglevelet nyertek: 1827. évben József debreczeni timár, 1847. évben Mihály hódmezővásárhelyi csizmadia. (1828. év 654. sz. 754. jkl. 1845. év 973. sz. 1566. jkl. 1847. év 1685. sz.)

Az armalisknak a levéltárban levő másolata a czímert így írja le: Vörös pajzsban 3 zöld halom felett kardot tartó párducz, a pajzs felső sarkaiban jobbról aranycsillag, balról ezüst félhold; sisakdisz: növekvő oroszlán karddal; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1828. év 654. sz.)

A család ev. ref. vallású.

Gáll. 1646. évi nov. 26-án nyert nemeslevelét Pozsonymegye hirdette ki. Ide 1809. évben János fia János jött Esztergommegyéből és Nyitra megye bizonyítványával igazolta nemességét. (1809. év 776. sz. 1235. jkl.) A czímerlevél másolata Nyitra megye levéltárában van.

Gál. Czímerlevelet III. Ferdinandtól 1652. évi jan. 26-án nyertek G. István, fivérei Mihály és János, továbbá Mihály neje Katalin s fiai István és Mihály. Kihirdetve 1658. évben Heves- és Nógrádmegyékben. (1658. év 22. jkl.)

Ezen családhoz tartoztak Márton krasznahorkai lakos fia György fiai Pál, Márton és András egri lakosok, kik Gömör megye bizonyítványa alapján 1774. évben igazoltattak. Ezek utódait az alábbi tábla mutatja:

MÁRTON Krasznahorka				
György				
Pál		Márton † 1774.	András	
Imre sz. 1778.		Pál-Ignác sz. 1787. Kálba ment		
János sz. 1816.	György sz. 1824.	Lajos sz. 1826.	András sz. 1817.	

Imre és fiai 1844. évben nemesi bizonyítványt nyertek. (1774. év 276. jkl. 1844. év 175. sz. 275. jkl.)

Gál. A címerlevelet 1676. márcz. 7-én nyerte a család s ugyanazon évben Hevesmegye hirdette ki. Czímerszerzők voltak G. János, neje Komlós Katalin, fia Mátyás, fivérei Boldizsár, András, Gergely, végre Boldizsár fia András.

Az 1699. évi összeírásban János fancsali (rózsaszentmártoni) birtokos. Későbbi időkben nincs többé említés a családról.

Gáll. Pélyen, Kúnszentmártonban, az aradmegyei Szent Annán is éltek ilyenévűek a XVIII. század másik felében, de ezekről nem tudjuk, hogy az itt felsorolt családok melyikéhez tartoztak. (1774. év 1. sz. 3. jkl.)

Gáll lásd Sándor.

Galambos. Nemességet 1666. évi május 26-án nyertek G. István, neje Csépany Katalin, gyermekei István, András, János, Katalin és Anna. Kihirdettetett 1670. évben. (1670. év 97. jkl.) Ezekből így származott le a család:

GALAMBOS ISTVÁN 1666. n. Csépany Katalin

István 1666. Egerlővőre ment				András 1666. Katalin tiszánai l.		Anna		János 1666. átányi l.	
András n. Bóka Sára				János		István		István	
István n. Kalmár Zsuzsi				András n. Vajda Sára		+		János	
István 1780. n. Stefán Zsuzsi				András 1791. n. Galambos Sára		István +		+ tenki lakos	
András 1790. n. Bóka Sára				András 1834.		András +		István bácsmegyei Piros kgbe megy	
János 1796. + n. Horponai Zsuzsi						András katona + 1753.		István 1770. n. Halassy Kata	
István 1814. János 1816.						István 1804. n. Csapó Zsuzsi		József 1810. n. Sipos Erzsi	
András 1830. István 1834.						István 1803. n. Szutor Erzsébet		János 1813. n. Német Juli	
János n. Visnyai Erzsébet				András n. Domján Kata		István 1828.		János 1832	
István 1783. n. Gulyás Zsuzsi				János 1792. n. Vajda Zsuzsi		Benő 1838.			
István + 1813.				István 1818.		János 1798. n. Göz Erzsébet		András + insurgents	
János 1818.				János 1837.		János 1798. n. Kalo Zsuzsi			
József 1818.				József 1802.		Sámuel 1828. János 1832.			
Samu 1824.				József 1834.					
				János 1838.					

A család több tagja a fenti genealogia alapján nemesi bizonyítványt nyert. (1709. év 486. jkl. 1821. év 1087. sz. 1841. év 1539. jkl. 1842. év 1496. sz. 1187. jkl.)

Czímer az armalismásolat hiányos szövege alapján: kék pajzsban fehér galamb csőrében (a szövegből hiányzik, hogy mit, de következtetjük, hogy) 1 vörös rózsát tart; sisakdisz: 3 vörös rózsát tartó növekvő medve; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1842. év 1496. sz.)

Galambos. Eredetileg hevesi címeres nemes család volt, de már maga a nemességszerző G. András, a ki nejével Bartók Erzsébettel, leányaival Katalinnal és Annával, fivérével Mihálylyal együtt Lipót királytól 1669. évi decz. 21-én címerlevelet nyert, a megyebeli Átányról Gyömrőre költözött s régi lakhelyén utódokat nem hagyott hátra.

A család genealogiája:

GALAMBOS ANDRÁS 1669. Átányról Gyömrőre megy 1670. n. Bartók Erzsí		GALAMBOS MIHÁLY	
János	Katalin 1669. Anna 1669.		
János czeglédi l.	István bácsmegyei topolyai és vepro- váczi l. n. Misinszky Mária		
István sz. 1758. szivaczi l.	Mihály sz. 1774.	Márton sz. 1779. n. Schendula Kati	
	János sz. 1801.	István sz. 1808.	Pál sz. 1816. sziváczi lakosok

Az 1670. évben Hevesben kihirdetett armalis másolatának igen hézagos szövege alapján a czímerből csak annyit tudunk meg, hogy úgy a pajzsalak, mint a sisakdisz griff, a takarók pedig arany-kék, ezüst-vörös színűek. (1670. év 98. jkl. Külön perek 226. sz.)

Galgóczy lásd Pesztránszky.

Gálos. G. Mihály 1755. év táján Barsból Békésbe, innen pedig ennek fia István 1767. évben Dévaványára költözött s Békésmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1767. év 197. sz. 151. jkl.)

A sári előnevet használja. (Köszeghy: Nem. cs. Pestm. 109. Békésm. tört. III. 227.)

Galvács. Ezen családról csupán az 1724. évi nemesi investigatio jegyzőkönyvéből szerzünk tudomást. Ekkor mutatta fel András átányi lakos a II. Ferdinand által 1631. évi jún. 26-án G. András, neje Búzás Dorottya, gyermekei János, Ilona, György, Péter, István, Márton, János, György, továbbá Balog István és Alföldy Gáspár részére adományozott s 1635. évben Szabolcsban kihirdetett armalist.

Gányi. 1700. és 1709. években G. István pásztói lakos igazolta nemességét. (1700. év 499. jkl. 1709. év 486. jkl.)

Garadnay. A XIX. század elején Horton, Ecséden lakott ilyenévű család, de nemessége kihirdetve nem volt, kiváltságokat sem élvezett.

Borsodmegye levéltárában van egy armalis, melyet G. Pál s testvérei Márton és Mihály 1622. évi jún. 28-án nyertek s melyet Borsodmegye hirdetett ki, de a fentieknek ezen családból való származása semmivel sincs támogatva. (1805. év 962. sz. 623. jkl.)

Garai. Az 1725. évben Jászkúmadarason élt G. András nemességéről csupán tanuvallomásokból értesülünk. (1725. év 165. sz.)

Az egri káptalan levéltárában Garai armalis kettő is van, az egyik 1566., a másik 1653. évi keletű. (G. G. jk. 327. K. jk. 122.)

Gárdy. Nemességüket igazolták: 1676. évben János gyöngyösi, az 1724. évi investigatio alkalmával ugyancsak János gyöngyösi lakos.

A család armalisa 1618. évi april. 6-án kelt, Hevesben lett hirdetve s II. Mátyás által G. Ferencz s fivére György javára adományoztatott. (1676. év 193. jkl.)

Gáspár lásd Sóky.

Gáspárdy. Eredetileg nyitrai megyei család, ott lett először hirdetve czímeres nemeslevele, melyet Lipót király 1659. évi okt. 14-én adott G. Lukács, neje Halasy Erzsébet, leánya Katalin, fivére György és Mihály javára. Másolata feltalálható a nyitrai megyei, a m. nemz. muzeumi s az esztergomi főkáptalani (Prot. 33., 360.) levéltárakban. — Vármegyénket érdeklő genealogiája:

GÁSPÁRDY GYÖRGY 1659. dubniczai lakos										
János sz. 1690. † 1745. n. Kostyán Klára										
József sz. 1742.		János sz. 1738. † 1776. Visegrád n. Kép Mária								
János-Lajos sz. 1775. Visegrád. Egri sőtiszt † 1803. Buda n. Pribék Anna										
Lajos sz. 1804. Sümeg egri sőtiszt † 1855. Szolnok n. Szalgháry Rozál				Rudolf sz. 1809. Sümeg † Ermihályfalva 1. n. Kovács H. Alojzia			Hanka f. Ziska Sándor		István	
Gyula sz. 1833. február 6. n. Némethy Katalin				Géza sz. 1837. január 12. † 1891. n.Okolicsányi Czeleszta			2. n. bánóczi Nagy Róza			
Malvin f. Koósa Kálmán		Katalin	Erzsébet f. Révész Károly	János vasuti tiszt		Rudolf sz. 1835. Nagyvárad, † 1902. Fehérgyarmat, cz. kanonok			Gyula sz. 1845. Mezőtelegd, † 1905. Ermihályfalva n. Vida Teréz esk. 1868.	
Géza követségi táncos n. Ariáz Ioachima		† Czeleszta	Anna f. Máhr Dezső	† Zoltán	† Hedvig	Armand Ervin	Béla	Elemér n. Buzáth Sára	Olivér †	
							Sarolta			
							Gyula sz. 1872. jan. 23. tkpt. titkár n. Köporossy Margit		Teréz sz. 1874. Gyula	† Rezső sz. 1878. n. Fóris Julia
							sz. 1875.		† József sz. 1880.	Ida sz. 1882.
									Lajos sz. 1885.	
							Gyula-József sz. 1900. április 21.		Géza-Kálmán sz. 1901. márczius 26.	

Nyitra megye hatósága előtt 1784. évben productionalis pörrel igazolta a család nemességét.

Vármegyénkben Szatmár- és Nyitra megyék bizonyáglevellei alapján 1840. évben hirdettette ki nemességét Lajos szatmári, nagybányai, majd egri sőtiszt. Az említett testimonialisokban Rudolf és István nevű testvérei is fel vannak tüntetve. (1840. év 432. sz. 153—161. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon ágaskodó fehér lovon ülő, jobbról félholdtól, balról aranycsillagtól kísért vörös dolmányos, kék nadrágos, sárga csizmás magyar vitéz, fején nyusztalpaggal s sólyomtollal, jobbáiban kard, ennek hegyén törökfő; sisakdisz: görbe kardot tartó pánczélos kar, melynek könyök-hajlásánál arany kereszt látszik; takarók: vörös-arany, kék-ezüst.

Gecse. Gömör megyéből származik, ott lett hirdetve 1629. évben azon címeres nemeslevél, melyet II. Ferdinand 1628. évi nov. 7-én adományozott G. Antal, Péter és társai javára.

Márton fia Antal fiai Márton és Benedek figei származású mezőkövesdi, majd kompolti lakosok Gömör megye bizonyítványa alapján 1724. évben kihirdettetnek. (1723. év 98. sz. 1724. év 684. jkl.) Ezek utódait a táblázat mutatja:

MÁRTON	
Antal	
Márton 1724.	Benedek
Fige-Kompolt	1724.
Mátyás n. Pethő Erzsébet	
János sz. 1764.	Mátyás sz. 1772.
monostori lakosok 1802. test. kapnak	

János és Mátyás monostori lakosok 1802. évben nemesi bizonyítványt nyertek. (1802. év 668., 704. sz. 239., 849. jkl.) Egy András nevű Sirokon lakott, ennek fia Antal 1773. évben miskolci lakos. (1773. év 155. sz. 164. jkl.)

Géczy (kisgéczi és garamszegi). Ezen ősrégi, családtörténeti íróink szerint, a Geecz nemzetségből származó, nógrádmegyei családból a XVIII. század közepén csányi birtokos volt Miklós, 1830. évben pedig László fia János vári, majd gyulai, végre pásztói lakos. Ez utóbbi Békés- és Nógrádmegyék bizonyítványával igazolta nemességét. (1755. év pp. 559. sz. 1830. év 276. sz. 423. jkl. N. J. IV. 343.)

1688. évben egy Géczy István a szalatnai előnévvel fordul elő. (1688. év 222. jkl.)

Gellén (gellénfalvi, illetőleg losonczi). Eredetileg nyitrai család, onnan egy ág a nógrádmegyei Losoncra költözött s a losonczi előnevet viselte. Gergely neje, runyai Soldos Judit, révén birtokos volt a megyében Tenken, Szentersébeten, Füzesen, Felsőerdőteleken, Szentmárián. Füzesi részét G. Erzsébet 1741. évben 300 frtért átadta Okolicsányi Mátyásnak, az összes birtokokon pedig G. István és sógora Csoma Zsigmond 1763. évben megosztottak. (1720. év 55. jkl. 1762. év pp. 724. sz. 1771. év pp. 947. sz. 1779. év pp. 2161. sz. 1780. év pp. 2203. sz.) Genealogiájuk:

G. GERGELY † 1723. előtt n. runyai Soldos Judit		
István n. losonczi Gyürky Julia	Gábor † 1760.	Erzsébet 1. f. Szilassy Ferencz 2. f. Csoma Zsigm.
Mária f. Pankotay Józsa István Tiszafüred	Julia 1. f. kövesdi Gyulay László József Tiszafüred	István 2. f. Szabó

Genge lásd Zay.

Gere. Eredetét, megnevesítése idejét nem ismerjük. Borsodmegye hatósága előtt 1744. évben István és János nagymihályi lakos testvérek, továbbá István fia István, János fia László, végre István gyöngyösi igazolták armalisuk elvesztét, nemességükről biznyságlevelet nyertek s ezt itt 1751. évben kihirdettette István gyöngyösi lakos, kinek utódait a táblázat mutatja:

ISTVÁN 1751. kihird. n. Sass Erzsi			
László sz. 1738. Gyöngyös, hevesi lakos n. Dobóczky Zsuzsi			
Mihály sz. 1783.	Borbála sz. 1785.	István sz. 1788.	János sz. 1790.
István			

László, ennek fiai és unokája 1821. évben testimoniálist nyertek. (1744. év 227. sz. 162. jkl. 1819. év 1126. sz. 1165. jkl. 1821. év 40., 585. sz. 36., 593. jkl.)

Gergelyffy. 1678. évi máj. 25-én nyertek czímeres nemeslevelet G. Balázs, neje Balogh Judit, gyermekei Mihály, Sándor, Ferencz, Borbála, Klára és Szigethy Ferencz. Kihirdettetett 1679. évben. 1709. évben Balázs pásztói lakos. (1679. év 367. jkl. 1709. év 486. jkl.)

Gerhes lásd Birtok.

Gerse. 1691. évben G. András mezőturi lakost nemes embernek ismeri el a vármegye. (1691. év 142. jkl.)

Giczey. 1691. évben G. Gergely Komárommegye bizonyítványa alapján a nemesek sorába vétetett fel. (1691. év 62. jkl.)

Gillányi lásd Varga.

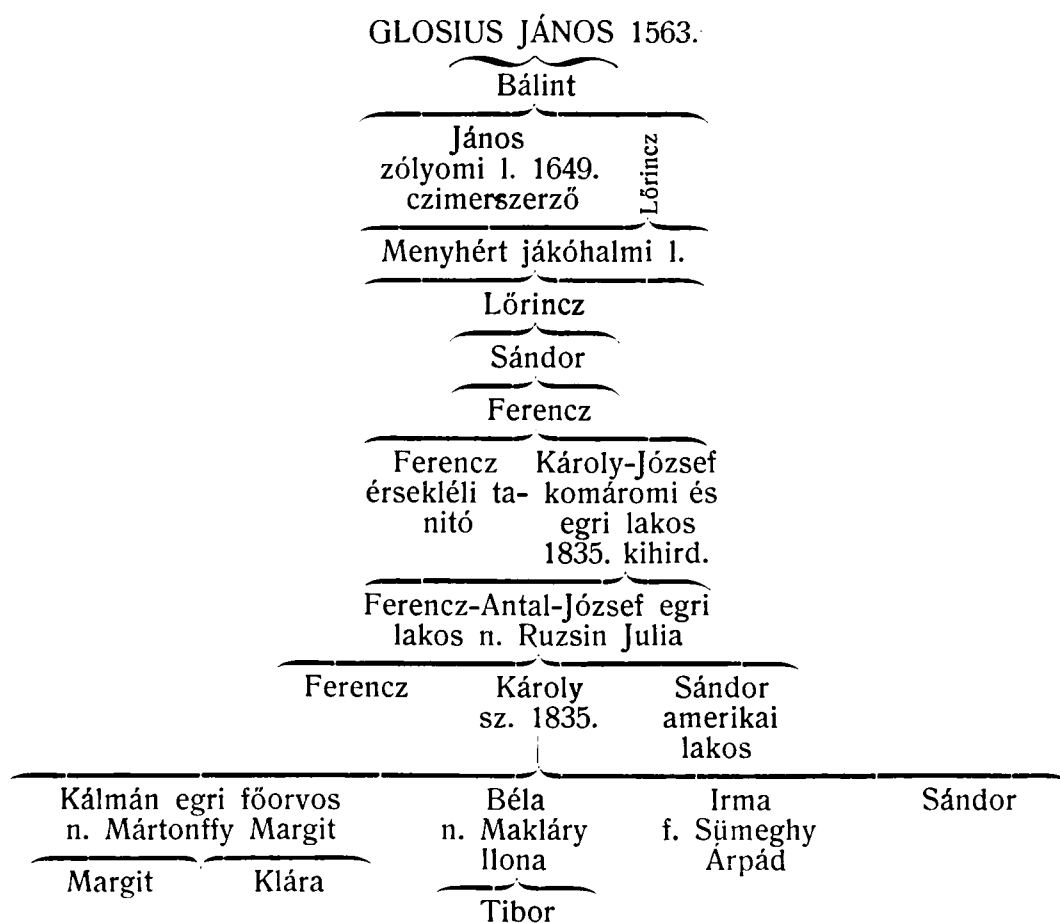
Glósz. Ezen Zólyommegyéből származó, de Komárom, Gömör, Bács, Nógrád, Pest, Turóc, Sáros, Zala és Szepesmegyékbe is elágazott család eredetileg Glosius, majd Glós, Glóz, ujabban pedig Glósz néven fordul elő.

Első ízben I. Ferdinándtól 1563. évi decz. 4-én nyert czímeres nemeslevelet Glosius János mint mellékczímerszerző a Churhay, Bartholenovits, Gruob stb. családokkal együtt. Kihirdette 1565. évben Zólyommegye.

János fia volt Bálint — Nagy Iván szerint Boldizsár, — ezé pedig János zólyomi lakos, a ki nejével Érsek Rebekával együtt III. Ferdinándtól 1649. évi szept. 25-én megerősítő nemeslevelet és új czímert nyert. Leszármazóiról nagy részletességgel emlékezik meg Nagy Iván munkája. (IV. 411.)

Testvére volt Lőrincz, ennek fia pedig Menyhért, a ki a jázságba, Jákóhalmára, vette lakását, utódai pedig Komárommegyébe származtak el. Innen jött Egerbe 1835. évben Ferencz-Antal-Imre s Komárommegye bizonyítványával igazolta nemességét.

A hevesi ág genealogiája:

Siebmacher munkája úgy az 1563. évben, mint az 1649. évben adományozott czímert közli s az előbbinél forrásul a m. kir. orsz. levéltárban levő királyi könyveket jelöli meg, holott Dr. Illéssy és Pettkó „Királyi Könyvek“ című munkájában azon armalisról nincs említés.

Az 1649. évi armalis átirata feltalálható: O. L. Htt. Nob. Szepes és Szepesi kápt. jk 1818. fol. 251.

Glöchsperg báró. Gl. Ditrich Henrik tábornok, neje Höllingen Janka részére 1698. okt. 1-én adott indigenatusi kiváltságlevél kihirdettetett 1699. évben. (1699. év 440. jkl.) Poroszlón, Hevesen, Császon, Pélyen, Köteleken, Erdőkövesden, Átányon volt birtokos.

Gócza. Megyebeli és jázsági birtokos család, melynek nemessége productionalis pör után 1820. évben legfelsőbb helyen is igazoltatott. (K. K. LXIV. 368.)

A címerlevelet III. Ferdinándtól 1653. évi decz. 18-án nyerték G. Mihály, neje Pap Katalin, fia János, leányai Erzsébet, Borbála, testvére János s ennek neje Porosz Anna a következő címerrel: Kékben zöld alapon kardot tartó oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1670. évben, másolata a levéltárban. (1670. év 98. jkl. 1816. év pp. 30. sz.)

Ezen református család leszármazása ez:

MIHÁLY 1653.									
János									
János									
Mihály n. Ujszászy Erzsébet									
János sz. 1760. n. Abonyi Anna jászkiséri lakos	Mihály sz. 1768. n. Juhász Judit jászkiséri lakosok	István sz. 1770. n. Lévai Zsuzsi jászkiséri lakos	Pál sz. 1783. n. Búzás Zsuzsi jászkiséri lakos	Gergely sz. 1785. n. Batsó Ilona jászkiséri lakos					
Miklós János sz. 1797. sz. 1803.	Sándor Bálint sz. 1801. sz. 1810.	István András sz. 1794. sz. 1802.	Mihály Pál sz. 1807. sz. 1810.	József Gergely sz. 1809. sz. 1812.					

János, Mihály, István, Pál, Gergely jászkiséri lakos testvérek 1821. évben nemesi bizonyítványt nyertek. (1819. év 1010. jkl. 1821. év 9. sz. 8. jkl.)

1699. évben birtokos volt a család Sarudon, Kürthön, Súlyön.

Goda. G. Gáspár, neje Szabó Erzsébet, gyermekeik István, Gergely és Erzsébet 1689. évi jul. 1-én címerlevelet nyertek, mely ugyanazon évben ki is hirdettetett. (1689. év 348. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején István és József gyöngyösi lakosok.

Gólyás lásd Brezovay.

Gólyi. Az 1724. évi investigatio alkalmával Mihály fancsali (rózsaszentmártoni) lakos Szatmármegye bizonyítványával igazolja nemességét s azt állítja, hogy az ő atyja Zsigmond nyert címerlevelet, de ez tűz által elpusztult.

Gombkötő. G. Mihály, neje Balla Katalin, gyermekeik Mihály, Judit, Katalin részére 1683. évben adományozott címeres nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1683. év 237. jkl.)

Gombos lásd Soldos (runyai).

Gonda. G. János Szabó Jánossal, ennek nejevel Pap Judittal és fivéreivel Szabó Mihálylyal és Jánossal együtt Lipót királytól 1692. évi nov. 8-án címerlevelet nyert, mely 1693. évben Hontban lett kihirdetve. (1693. évi 5. sz.)

Nem bizonyos, hogy ezen családhoz tartozott-e azon János gyöngyösi lakos, ki 1724. évben a vármegye hatósága s a nemesi vizsgálóbizottság előtt Komárommegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1724. év 706. jkl.)

Gonda lásd Békéssy.

Gondos (kézdiosdolai). Szepesi-, Kézdi- és Orbai székek bizonyítványával István fia István parádi lakos 1805. évben kihirdettetett. (1804. év 779. sz. 774. jkl. 1805. év 771. sz.)

Gorove (gattajai). Szamosujvári eredetű örmény család. G. Kristóf deési származású tiszavarsányi bérlő bemutatván a Mária Terézia által 1760. évi jul. 28-án neki, továbbá anyjának özv. Gorove Lászlóné Papp Máriának és nővéreinek adományozott, Közép Szolnokban kihirdetett címerlevelet 1786. évben igazolja nemességét

(1786. év 796. jkl.); fiai pedig László táblabíró, Lajos, Károly esküdt és Lázár 1821. évben nemesi bizonyítványt nyernek. (1794. év 200. sz. 207. jkl. 1796. év 94. sz. 110. jkl. 1812. év 363. sz. 270. jkl.)

A gattajai előnevet az adományul nyert temesmegyei birtok után 1824. decz. 23-án nyerték Károly, László és Lajos. (K. K. LXV. 47.)

Ezen László ismert nevű történet író volt, fia István pedig 1867. évben miniszter. Nagy Iván munkája mindkettőről említést tesz. (IV. 422.)

Czímer: Kékben két keresztbe fektetett s a keresztezési közökben aranycsillagoktól kísért nyilvessző; sisakdisz: könyöklő vértezett kar két nyillal; takarók: kék-arany, kék-ezüst. (Erd. K. K. X. 613.)

Gosztony (kövesszarvi és gosztonyi, illetőleg gosztonyi és krencsi). Vas megyei eredetű régi előkelő család. Ismert első őse gyanánt a genealogusok azon Miklóst tekintik, a kit Miklós és Mihály nevű fiaival, Máté és Fülöp nevű testvéreivel együtt V. László király a nemesek sorába vett fel s Kövesszarvat adományozta nekik. A család azonban, mint az oklevél megjegyzi, már előbb is nemes, vagyis várjobbágy volt s csupán rágalom folytán jutott a várörök sorába. (Fejér: Cod. Dipl. IV. III. 525.)

I. Mátyástól 1467. évi ápr. 24-én Kövesszarvi másk. Goszthoni Tamás mester pécsi kanonok, testvérei Miklós és Gáspár s rokona Orbán címerlevelet; I. Ferdinándtól pedig 1559. évben Boldizsár a megnótázott Bornemissza Anna átányi, dévaványai, gyendai, pélyi, köteleki és fegyverneki birtokaira adománylevelet nyertek. Az 1467. évi címerlevél átirata feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (D. L. 16530. sz.)

A család később két ágra szakadt, az egyik a krencsi és gosztonyi Gosztonyi, a másik a kövesszarvi és gosztonyi Gosztony nevet viseli. Az előbbi Pest megyében, az utóbbi Heves, Jász-Nagykun-Szolnok és Somogy megyékben birtokos.

A hevesi ágazatot István (1699.) jászkun kapitány alapította, kinek fia Pál (sz. 1740) nőül vevén szecsődi Tarródy Annát, családja számára megszerezte a Tarródyak detki, ludasi, karácsondi, vizslási, domoszlói, markazi, felsőnáni (kisnáni) birtokait.

Pálnak egyik fia Alajos kamarai táblabíró és királyi biztos 1839. évben Nagy-Kikindára távozott s ez alkalommal nemesi bizonyítványt nyert. (1839. év 1639. jkl.)

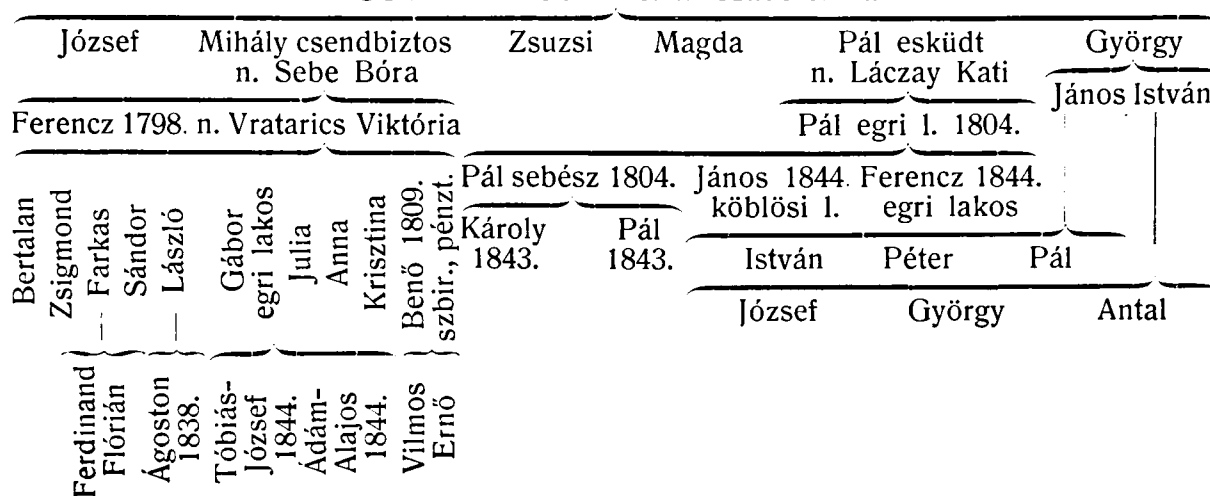
Ma is több tagja él a családnak s a megyében Boczonádon, Erken, Alatkán, Atkáron birtokos. Az előnemzedék származási adatait s az 1467. évi címert közölte a Magy. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 236.)

A család levelesládája 1904. évben a magy. nemz. muzeum levéltárába jutott.

Góth. Címeres nemeslevelet 1720. évi szept. 5-én nyertek G. Miklós, neje Szabó Anna, gyermekeik József, Mihály, Zsuzsanna, Magdolna. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1722. év 461. jkl.) Eredetije Góth Tóbiás egri lakosnál.

A család leszármazása levéltári adatok (1817. év 1312. sz.) nyomán:

GÓTH MIKLÓS 1720. n. Szabó Anna

A nemességszerző Miklós besenyőteleki lakos volt. Nemesi bizonyáglevelet nyertek: 1798. évben Ferencz és fiai (1798. év 316. sz. 475. jkl.); 1804. évben Pál és fia Pál (1804. év 492. sz. 445. jkl.); 1809. évben Ferencz fia Benő (1809. év 192. sz. 397. jkl.); 1825. évben a Békésmegyébe távozott Gábor (1825. év 395. sz. 558. jkl.); 1838. évben László s fia Ágoston (1838. év 2273. sz. 1273. jkl.); 1843. évben Pál sebész s fiai Károly és Pál (1843. év 602. sz. 1082. jkl.); 1844. évben az 1804. évben igazolt Pál fiai János köblösi (Dobokam.) és Ferencz egri lakosok, továbbá az 1825. évben testimoniálist nyert Gábor megyei díjnok fiai Tóbiás-József és Ádám-Alajos. (1844. év 777., 801. sz. 1271., 1390. jkl.)

A család czímere: Kék pajzsban nádas tóban uszkáló hattyu; sisakdisz: szőlőfürtöt tartó vörösmezű könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXIII. 287.)

Gothár (lakosi). Nemességet II. Rudolf 1582. évi febr. 18-án adományozott lakosi Gothár Márton, neje Orsolya s fiai Tamás, János, Márton javára. Kihirdettetett ugyanazon évben.

1676. évben id. és ifj. János, Ambrus, István, János, Márton, Tamás, az 1724. évi investigatio alkalmával pedig Antal gyöngyösi lakosok igazoltattak. (1676. év 177., 188. jkl.)

Gothard. Eredeti címeres nemeslevele, melyet II. Ferdinand 1630. évi máj. 17-én G. György, neje Tamassy Katalin, gyermekeik János, István, Zsuzsanna részére adományozott s ugyanazon évben Hevesmegye hirdetett ki, ismeretlen időben és módon a levéltárba került.

Mivel a megyei levéltárban 1653. évtől kezdődőleg semmi adatunk sincs e családról, joggal feltételezzük, hogy az kihalt.

Czímer: Vörös mezőben zöld alapon jobbról aranycsillagtól, balról ezüst félholdtól kísért szaladó fehér ló; sisakdisz: kiemelkedő oroszlán egyenes karddal, melynek hegyére levágott turbános törökfő van tűzve; takarók: arany-kék, ezüst-kék. (1730. év 1. et. A. sz.)

Gömrey. Azon G. János, kinek nemességét III. Károly 1723. évi jul. 8-án megerősítette s 1724. évben Hevesmegye kihirdette, mint egri lakos tünik fel az 1724. évi investigatio idején. (1708. év 384. jkl. 1724. év 684. jkl.) A gömöri előnevet viseli.

Czimere: Kékben hármass zöld halmon jobbjában görbe kardot, baljában hegyükkel lefelé irányított 3 nyilvesszőt tartó kettős farku oroszlán; sisakdisz: növekvő pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXIV. 354.)

Görög lásd Havas.

Grancz lásd Pappszász.

Grassalkovich (gyaraki) gróf és herczeg. Hogy ez a család — mint a hagyomány tartja — a Rudolftól 1584. évben új armalist nyert Krisakov Gergelytől vette volna eredetét, okleveles adattal nem bizonyítható. Tulajdonképeni megalapítója az 1693. körül Ürményben született Antal, a pécsi ferenczrendiek kegyelméből tengődő diák volt, ki a legnagyobb nyomorból a legnagyobb polczra küzdötte fel magát s családja részére mesés vagyont gyűjtött össze a neoquistica idején mint kincstári ügyész és ügyigazgató, 1731. személynök, 1732. báró, 1743. gróf, 1748. kincstári elnök, 1751. koronaőr, majd nógrádi, aradi főispán, főlovászmester, 1762. évben Mária Teréziától pallosjogot is nyert.

Ezen szédületes pályafutása alatt Gödöllőn, Hatvanban, Ivánkán, Debrőn, Alsó-Szőlősen, Isaszeghen, Besnyőn szerzett nagy kiterjedésű birtokokat.

Fia Antal cs. és kir. kamarás, kincstári tanácsos, titkos tanácsos s 1784. évben az elsőszülött fiakra szabályozva herczeg. Egyetlen fiugyermeke szintén Antal a Szent

István rend nagykeresztese és Csongrádmegye főispánja volt. Vele 1841. évben kihalt a család. (1763. év 73. A. sz. K. K. XXXVI. 762. XXXIX. 408. N. I. IV. 446.)

Czímereit Siebmacher munkája ismerteti.

Guidi-Bagni. Honosított család. Guidi-Bagni Scipió ezredes indigenatusáról 1699. évi nov. 27-én kiállított oklevelet Hevesmegye kihirdette 1700. évben. Ugyanazon évi összeírásban mint örgróf és siroki birtokos szerepel. (1700. év 491. jkl. K. K. XXIV. 629.)

Gunda. Nemes-Jáczról származik. Nyitramegyétől 1756. évben János lévőrdi (Pozsonym.) és Pál, Balassa Pál gróf podluzsányi gazdatisztje, nemesi bizonyítványt nyertek. Ez utóbbi később az Almásy család törökszentmiklósi tisztje lett s mint ilyen 1764. évben kihirdette nemességét. (1764. év 89. sz. 227. jkl.)

Guricska lásd Lévy.

Gutsmittel. 1716. évben G. Zachariás Késmárk város bizonyítványával igazolta nemességét. (1716. év 811. jkl.) Bizonyára azon G. Sebestyén egyik leszármazottja volt, a ki II. Rudolftól 1588. évi jan. 8. nyert címeres nemeslevelet. Kihirdette Szepesmegye 1610. évben, másolata az ottani levéltárban. Címerét Siebmacher munkája is közli.

Gutthay. A megyei levéltár 1582. évi iratai közt egy eredeti armalis található, melyet II. Rudolf 1582. évi febr. 18-án adott G. Máténak, atyjának Andrásnak, fivéreinek Györgynek, Mihálynak és Gáspárnak a következő címerrel: Kék pajzsban hármaz zöld halom felett szaladó koson, vörös ruhás, kardos, vörös török sapkás majom ül s mellső lábaival vörös zászlócskát tart; a zárt sisak disze: zöld halomból kinövő 3 fehér lilium; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdette 1583. évben Nyitramegye.

A fent közölt s heraldikailag guny-címernek minősített, címert Csoma József ismertette. (Turul 1890. év 46.)

Gyalogh. Címerlevelet 1685. évi jan. 15. nyertek Gy. Mihály, neje Hevessy Erzsébet s fia Mihály. Kihirdettetett 1686. évben. (1686. év 54. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején Mihály fia Mihály gyöngyösi lakos. Későbbi adataink nincsenek a családról.

Gyáni. Gy. György fia Mihály sályi származásu dévaványai lakos 1727. évben Szatmármegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1725. év 165. sz. 1727. év 133. sz.)

Tudomásunk van egy bihari eredetű Gyáni családról, mely Báthory Gábor fejedelemtől 1608. évi jun. 20-án nyert armalist a váradi előnévvel. Ezen nemeslevél másolata a m. kir. orsz. levéltárban is fellelhető. (Gyfvári kápt. lib. reg. V. 188.) A fentiek bizonyára ezen családhoz tartoztak.

Gyaraky. 1754. élnek Mezőturon Ferencz fiai István és András. Előbb Jász-kiséren laktak s a borsodmegyei Bábolnáról származtak. Nemességüket csupán egy tanu vallomása támogatja. (1754. év 221. sz.)

Gyárffás lásd Járffás.

Gyarmaty. Az 1724. évi investigatio alkalmából István apczy lakos ezen néven igazolta nemességét s bemutatta a II. Ferdinand által 1635. évi márcz. 22-én Füzes Gyarmaty másk. Együd János, neje Fekete Ilona, fiuk István, továbbá Együd István, András, Mihály részére adományozott s Nógrádban még azon évben kihirdetett nemeslevelet s az 1696. évben az ő apja András részére kiállított biznyságlevelet.

Már 1699. évben birtokos volt Apczon és Gyetrefalván.

Címer: Kékben zöld alapon kardot tartó griff; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn: takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Az eredeti czímerlevél Nógrádmegye levéltárában van.

Gyenes. Lipót király 1693. évi jun. 28-án Gyenes János, fivérei György, Lukács, Péter, továbbá a Böjtös család részére czímeres nemeslevelet adott, mely ugyanazon évben szabályszerűen kihirdettetett. (1693. év 98. sz. 182. jkl.) Az említett Péter gyöngyösi lakostól származott Dénes, ettől Benedek és Ferencz gysolymosi lakos. Benedek fia volt Márton, Ferenczé Ferencz.

Czímer az armalis másolata szerint: Kék pajzsban lángokból kiemelkedő, kezében koronát tartó mezitelen gyermek; sisakdisz: fehér galamb csőrében 3 buzakalászszal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1769. év 270. et. A. sz. 253. jkl. 1778. év 320., 465. et. 6. sz. 6., 255. jkl. 1802. év 758. A. sz. 1836. év 1259. A. sz. 1418., 2246. jkl.)

Egy Gyenes Márton az 1699. évben leleszi birtokos.

Gyenge vagy **Genge** lásd Zay.

Gyorgyevics (luorgiewith) lásd Györgyövecs.

Gyömrey lásd Gömrey.

Gyöngyösy. Bizonyítékok hiányában az ismert Gyöngyösi családok egyikéhez sem sorozhatjuk. Egyik tagja István 1644. évtől kezdődőleg vagy 30 éven át szolgabíró, 1653. évben leleszi birtokos. Ennek leszármazottja volt János abrudbányai lakos, a ki a megyétől 1758. évben bizonyáglevelet nyert. (1758. év 80. sz.)

Gyöngyösi lásd Joó.

Gyöngyösi lásd Pethes.

Gyöngyösi lásd Fuder.

Györffy (telekesi). Vasmegyei család. Innen hozott bizonyáglevelet 1774. évben András fia József rempehollósi származású szolnoki lakos s kihirdettette nemességét és előnevét. (1774. év 235. sz. 274. jkl.)

Ennek egyik fia, József, a kir. kamaránál szolgált több mint negyven évig, legnagyobb részt Budán, utóbbi időben Kassán, mint kamarai tanácsos ment nyugalomba s ekkor Egerbe tette át lakását. Ugy ő, mint fiai István-József-Ferencz főhadnagy, utóbb egri sőtiszt és táblabíró és János-Dániel katonatiszt nemesi bizonyáglevelet nyertek 1838. évben (1838. év 412. sz.)

Másik fiáról, Pálról, megemlítjük, hogy két neje volt, az első Magócsy Anna, a másik fájkürthy Kürthy Erzsébet. Fia Ignác ezen utóbbi feleségétől származott, sőt valószínű, hogy a táblázaton feltüntetett leányai is. (1801. év pp. 3110. sz. 1829. év pp. 27. sz.)

Leszármazás:

ANDRÁS					
József 1774. kihird. n. Gosztony Anna Szolnok—Gyöngyös					
József kam. tanácsos 1838. test. kap. n. kisjókai Takács Klára		Pál táblabíró 1. n. Magócsy Anna 2. n. Kürthy Erzs.			
István-József-Ferencz 1838.	János-Dániel 1838.	Ignác esküdt n. Beniczky Francziska		Teréz f. Oláh Gábor	
		Kálmán atkári birtokos n. Alberthy Ida		Szeréna f. Hergert József huszárcapitány	
Margit †	Géza †	Kálmán tb. m. aljzö	Tamás †	Ilona †	Ernö

Pál felesége, Kürthy Erzsébet, utóbb Sohár János nejévé lett.

György. Armalisáról a Forgón családnál van említés téve. 1699. évben Gy. Sándor bekölczei birtokos.

Györgyövecs. II. Rudolftól 1580. évi ápril 12-én nyertek czímerlevelet luorgi-ewith másképp Kozonyth István, gyermekei György és Katalin, unokatestvérei Mihály, Tamás és Szaniszló. Kihirdette 1591. évben Mosonymegye, feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (Htt. Nob. Poson.)

Az armalisban említett Györgytől származott György, ettől Pál, ettől Pál, ettől pedig Ignác, a ki Burszentgyörgyről Nagy-Károlyba, majd Szolnokra költözött s 1826. évben mint a poroszlói sóház mázsamestere Pozsonymegye bizonyítványával igazolta nemességét. Fia volt Ignác-Imre. (1826. év 960., 1175. sz. 1024. jkl.)

Györky. Czímerlevelet 1652. évi szept. 2-án nyertek Györky György, neje Bakay Anna, fia Ferencz. Kihirdette 1654. évben Hontmegye. Ezen megye bizonyítványát mutatta fel György czímerszerző fia Zsigmond fia László besenyőteleki lakos 1728. évben. (1725. év 184. sz. 891. jkl. 1728. év 98. sz.)

A hevesi ág leszármazása:

GYÖRKY GYÖRGY czímerszerző 1652. n. Bakay Anna

Ferencz		Zsigmond				
László 1728. igaz. besenyőteleki l.						
Mihály sz. 1738.		István sz. 1747. n. Szabó Judit				
Mihály sz. 1755. n. Biró Erzsébet		István sz. 1776.	Gáspár sz. 1780. n. Szabó Borbála		András sz. 1783. †	Lőrincz sz. 1786.
József sz. 1799.	Péter sz. 1811.		Ambrus sz. 1806.	János sz. 1814.	János sz. 1809.	Antal sz. 1816.
János sz. 1805.	Antal-Pál sz. 1808.	István sz. 1810.				

Az 1728. évben igazolt Lászlónak a táblázaton feltüntetett unokái és szépunokái 1826. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1826. év 247. sz. 378. jkl.)

Gyulay. Az 1699. évi összeírás szerint Ferencz gyöngyöstarjáni birtokos.

Gyulay. Megyebeli armalista. Nemeslevelet 1718. évi május 15-én nyertek Gy. János gyöngyösi lakos, neje Biczó Erzsébet, gyermekeik János és Erzsébet. Kihirdetett ugyanazon évben. (1718. év 1035. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával a nemességszerző János s fia József igazoltattak. Későbbi adataink e családról nincsenek.

Czímer: Kékben zöld alapon könyöklő pánczélos kar hadvezéri pálczát tart; sisakdisz: a pajzsalak markolatán felül görbe kardot fog; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXII. 47.)

Eredeti czímerlevél Székesfejérvár város levéltárában van.

Gyurcsánszky másk. **Zsák** vagy **Diák.** Trencsénmegyéből költözött a jászágba. Gy. András és Riban Anna fia András (sz. 1765. Rajeczen) gyurcsányi, majd jászberényi lakos Trencsénmegye bizonyítványával 1816. évben igazolta birtokos nemességét. (1816. év 491. sz. 778. jkl.)

Gyüre. Szabolcsmegye hirdette ki azon czímerlevelet, melyet Lipót király 1659. évi aug. 23-án Gyüre Mihály és Szeglegethy György javára adományozott. (1731. év 137. sz.)

A nemességszerző Mihály fia volt István, ezé István szelei, ezé pedig Mihály és István csépai lakosok. Ez utóbbiak Pestmegye bizonyítványa alapján 1770. évben kihirdettetnek. (1766. év 181. sz. 1770. év 1. bb. sz. 610. jkl.)

Az armalis másolatát Pestmegye levéltára őrzi.

Gyürgyék. Nógrádmegye bizonyítványával igazolta nemességét 1778. évben Gy. János fia Mihály. (1778. év 65. sz. 71. jkl.)

Gyürky (gyürki). Ezen ősrégi hontmegyei család már a XIII. században birtokos volt Gyürki községben, honnan előnevét vette. 1332. évben Pál országbirótól a nevezett helységet illetőleg bizonyos kiváltságokat nyert s 1396. évben Pál de Gyürky — Kechend fia — Pászthóy János (Domokos fia) országbíró előtt igazolja, hogy azok nem csak Jánost, Pétert és Márkot — Dénes fiait, — hanem őt is megilletik. (1805. év pp. 3295. sz.)

Hevesmegyében 1723. évben Gáspár és György nagybátonyi s 1808. évben az 1754 5. évi összeírásban szereplő István fia János fia Ádám gyöngyösi lakosok tűnnek fel. (1723. év 100. sz. 1724. évi invest. 1808. év 485. sz. 755. jkl. N. I. IV. 497.)

Gyürky (losonczi). Törzsökös nógrádmegyei birtokos nemes család. Alapítója István, Forgách Ádám gróftól egy házat kapott ajándékba Losonczon s ennek birtokába királyi beleegyezés mellett 1634. évben beiktattatott.

Czímerlevelet 1652. évben nyert Gy. György. Kihirdette 1656. évben Nógrádmegye (N. I. IV. 501.)

Megyénkben György és Gáspár 1668. évben apczi, 1699. évben Ferencz mátramintszenti, szuhai, nagyrédei, nádujfalui, ivánkai, németmezői, István pedig szücsii és nagyrédei birtokosok.

A nagyrédei jószágot 1638. évben Gy. István zálogba vette Viczmándy Erzsébet-től, viszont István, Borbála — Szeleczy Jánosné — és Ferencz 1714. évben 300 frtért zálogba adták Bulyovszky Dánielnek és nejének Ráday Zsófiának. (1803. év pp. 3135. sz.)

Gyüttő. Hevesi armalista család, melylyel az 1724. évi investigatio alkalmával Dévaványán találkozunk utoljára. Az 1654. évi márcz. 25-én Gy. Mihály, neje Katona Katalin, gyermekeik Gáspár, János, Ilona, Anna, ez utóbbi Somody János neje, részére adományozott nemeslevél kihirdettetett 1655. évben. (1655. év 28. jkl.)

H.

Haczucha lásd Hazucha.

Hadas. 1715. évben Samuel, Márton és Mihály dadai lakosok Szabolcsmegyétől testimoniálist nyernek. (1715. év 77. sz. 1718. év 96. sz.)

Hahóty. Nyitramegyei eredetű család, nemességet I. Lipóttól 1665. évben nyert. Az 1735. évben Nyitramegyében igazolt János fia József fia László kajszai származásu szentjakabi, majd fegyverneki lakos, Zerdahelyi András kasznárja s ennek fia Ferencz 1821. évben kihirdettetik nemes voltukat. Néhány évvel később az említett László Békésmegyébe költözött. (1821. év 109. sz. 102. jkl. Békésm. mon. III. 229.)

Hajdu. 1806. évben Mezőturon lakik Mihály s Békésmegyétől nyert bizonyáglevelét mutatta fel, de ez az ő nemes voltára nem nyújtott kielégítő bizonyítékot. (1806. év 759. jkl.)

Hajdu-Tóth lásd Tóth.

Hajnal. Győr városból származik. Ádám fia József, előbb Stockhammer Ferdinánd gyomai kasznárja, majd Christen Kristóf kenderesi számtartója, József és Katalin nevű gyermekeivel együtt Györmegyének — előzőleg már Sopronban és Békésben is kihirdetett — bizonyítványával igazolja nemességét 1835. évben. (1835. év 528. sz. 893. jkl.)

A család nemeslevele, melyet 1638. évben nyertek H. Benedek, gyermekei István és Ilona, fivére János s ennek fiai Mihály és János, a jászói levéltárban van 14. sz. alatt. (Köszeghi: Nem. cs. Pestm. 125.)

Hajnal. H. István a Gillányi, Mészáros, Szakállos, Varga, Vass családokkal együtt 1702. évben Kolonits érsektől új adományt nyer Ákos és Gyárfás pusztákra. (1702. év 84. sz.) 1845. évben József gyöngyösorozói gazdatiszt Bars megye bizonyítványával igazolja nemes voltát. (1845. év 605. sz. 872 jkl.)

Hajós lásd Nagy.

Halasy (dévaványai). Eredetileg komárommegyei család, azon megye hirdette ki a II. Mátyástól 1618. évi márcz. 10-én H. János, neje Teőke Ilona s gyermekeik Miklós, István, Pál, Mihály és Anna részére adományozott s átiratban a m. kir. orsz. levéltár helytartótanácsai osztályában s a győri kápt. levéltárában (Prot. fass. 39. fol 464.) felfedezhető címeres nemeslevelet.

Az említett Miklós fia Gergely fia János fia Márton a pozsonymegyei Duna-szerdahelyre vette lakását, ennek fiai pedig László és Márton Heves megyében telepedtek le s 1774. évben Pozsonymegye bizonyítványával igazolták nemességüket. (1774. év 156. jkl.) Ezóta Heves megye tekinthető a család tulajdonképeni székhelyének.

A két testvér közül — László utód nélkül maradván — Márton volt az, ki a család jó nevét tehetségével, szorgalmával megalapította. Esterházy püspök támogatása mellett az alispánságig emelkedett s ezen állását a József császár idején 1786. évben beköszöntött önkényuralom alkalmával csak azért hagyta el, mert hazafias érzülete fellázadt s nem akart alkotmányellenes tisztviselő lenni.

1778. évben megvásárolta Novotha Gáspár dévaványai udvarházát a hozzátartozó javakkal s ezekre királyi beleegyezéssel beiktatást is nyert. Ezóta kezdi viselni a dévaványai előnevet. (1782. év 50. sz.) Később megszerezte Brudern József báró dévaványai, nádudvari és pusztaszentiváni birtokát s két neje, nagyrákói Rakovszky Mária és vizeki Tallián Anna, révén is tekintélyes vagyonhoz juttatta családját.

Utódai közül többen mint tisztviselők, katonatisztek jelentékeny szerepet vittek a közéletben.

Nemességi bizonyítványt nyertek: 1820 évben Sal. Ferencz, a tiszántúli tábla jegyzője (1820. év 1132. sz.); 1845. pedig a Zalamegyébe távozott Ignác táblabíró. (1845. év 803. sz. 1278. jkl.)

A bővebb ismertetéstől felment bennüket azon körülmény, hogy a családról Dr. Komáromy András kimerítő tanulmányt írt. (U. N. I. III. 77.)

Czímer: Aranypajzs balharánt fekete pólyájában ezüst oroszlán; sisakdisz: lefelé irányított nyilvesszőt tartó kiemelkedő ezüst oroszlán; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

A győri káptalanban található armalis a sisakföldről oroszlánt természetes színűnek s úgy ezt, mint a pajzsalakot kettős farkunak írja le.

Halászy (ragályi). Abauji eredetű, Gömör-, Komárom- és Pestmegyékbe is átszármazott család. Ezen megyében először Ferencz hevesi lakos tűnt fel s Gömör megye bizonyítványával igazolta 1772. évben nemességét. (1772. év 306. jkl.) Neje szomolyai Nagy Anna, leányuk Klára, Barkassy Pálné volt. (1783. év pp. 2305. sz. 1784. év pp. 2322. sz. Gömör. monogr. 646.)

Haller (hallerkői) báró és gróf. A családtörténeti irodalomból eléggé ismeretes ősrégi nürnbergi patriczius család. (Turul. 1886. 1896. év 146. l.N. I. V. 26. M. Nemz. Zsebk. I.)

I Mátyás király idejében Ruprecht († 1504.) Erdélyben telepedett meg s megalapította a magyar ágazatot, mely 1433., 1521., 1528. években címerbővitéseket, 1699. évben bárói, 1713. majd 1753. években grófi rangot nyert. (Erd. K. K. V. 503. X. 253.)

Ruprecht fiától, Pétertől, származott többi közt Gábor († 1608.), ennek fiai pedig voltak István és György. Ez utóbbinak neje Nyáry Borbála lévén általa a Haller

család a Nyáryak gyöngyösi, abasári, gyöngyöstarjáni, gyöngyöspatai, vámosgyörki, átányi, verpeléti, markazi, fegyverneki, gyandai, tarnóczai, tiszaoörsi, ugrai, visontai, szajlai, domoszlói birtokai $\frac{8}{10}$ részének felét örökölte. (1737. év pp. 177. sz. 1752. év pp. 452., 454. sz.)

Hamar (páni). Czímeres nemeslevelet 1602. évi apr. 29-én nyertek Thar Pál, Mihók Tamás, Hamar András s ennek vérrokonai Bálint és Mihály a következő címerrel: Kékben, jobbjában vasdarabot tartó oroszlán; sisakdisz: pallost tartó griff; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdette 1603. évben Esztergommegye, 1608. évben Nyitra megye. Másolata a levéltárban. (1697. év 142. sz.)

A címerszerző Mihály fia István nőül vette Jánoshiday másk. Molnár Annát s általa Gyöngyöshalászon azon nemesi kúriát szerezte meg, melyet feleségének atyja, az uzapaniti Dósa család felszabadított jobbágya, 1665. évben volt földesurától kapott. (1772. év pp. 997, sz.)

Ezt a nemesi kúriát ugyan a neoquistica idején elvesztette a család, de azért megmaradt birtokában, mert III. Károly 1731. évben István özvegye Jánoshiday Anna s fiának, Istvánnak, özvegye, Bereczky Julia, részére oltalomlevelet adott, sőt ez utóbbiak egyik fia, Ferencz, Mária Teréziától az említett nemesi kúriára és 2 házhelyre adománylevelet is nyert. (1756. év 215. sz. 305. jkl.)

Leszármazás:

HAMAR MIHÁLY 1602.									
István n. Jánoshiday v. Molnár Anna									
István 1698. igaz. † 1713. körül n. Bereczky Julia (utóbb Für Gáspárné)					János				
					János 1746. test. kap				
István 1724. igaz. 1765. végr. 1. n. Sulyok Kata 2. n. Várkonyi Rozál					Ferencz 1724. igaz. 1756. don. kap gyöngyöshalászi l. 1. n. Csima Magda. 2. n. Berczelly Erzsébet				
1-től: Apolló f. Vörös István		Zsuzsi f. Tompa Mihály	2-től: Katalin f. Zay Ignác		József	Antal			
1-től: Pál-Antal sz. 1748. csányi lakos		András	2-től: Antal sz. 1754. fő- szbiró n. Rajtmann ZsuzsiLugos- ról visszajön		Mihály	János sz. 1758.		Mihály sz. 1761. n.	
József sz. 1786.	Ferencz sz. 1790.			Erzsébet f. Kovordányi Balázs		Francziska f. Hanulik János	Balczer Erzsébet Nógrád m.	Magda Erzsébet Katalin	
Nep. János sz. 1785. jánoshidi prépostság ügyésze, várm. le- véltárnok 1822. test. nyer			Mária f. Földváry Sándor		Miklós 1832. test. 1. n. Miklósfy Antónia 2. n. Lieszkovszky Katalin			X. Ferencz	
Lajos		Zsigmond	Mária	1-től: Pál sz. 1817. évben érsekujvári primási ügyész			2-től: Gyula sz. 1826.		Ernö sz. 1828.

Ezen táblázat azonban teljesnek nem mondható; nem lehetett beleilleszteni azon István sámsoni lakost, ki nemességéről 1832. évben a következő származási adatok alapján nyert bizonyáglevelet:

ISTVÁN 1724. hatházi m. sámsoni lakos	István sz. 1772. n. Nagy Sára	Ferencz sz. 1803. László sz. 1808.
--	----------------------------------	---------------------------------------

Ez a genealogiai részlet azonban nyilvánvalóan téves. Az 1772. évben Sámsonon született István ugyanis a nagy különbségtől eltekintve sem lehetett fia az 1724. évben igazolt Istvánnak, mert ez utóbbi Hevesben, Csányon maradt s 1765. évben — tehát állítólagos fiának születése előtt — keltezett végrendeletében István nevű

fiuról nem tesz említést. (1745. év 193. sz. 1793. év pp. 2442. G. G. sz. 1766. év 345. jkl. 1832. év pp. 18. sz. 1821. év pp. 21. sz. 1791. év pp. 2400. sz. 1767. év 14., 35. R. sz. 43. jkl. 1793. év 260. sz. 273. jkl.)

Az 1756. évben donatiót nyert Ferencz fiai közül Antal és János a Bánátba költöztek. Az előbbi Karánsebesen főszolgabíróvá, János pedig Vallemáréban esküdtté lett. (1779. év 174. sz. 141. jkl. 1785. év 647. Q. sz.) Atyjuk halála után Antal Lugosról visszajött Gyöngyöshalászra.

Nemességi igazolások: 1698. évben István; az 1724. évi investigáció alkalmával István fiai Ferencz és István; 1746. évben János; 1756. évben Ferencz; 1822. évben János, a jánoshidi prépostság ügyésze; 1832. évben István sámsoni lakos és fiai Ferencz és László; 1840. évben Miklós s fiai Pál, Gyula és Ernő. (1698. év 108. jkl. 1746. év 73. jkl. 1822. év 870. sz. 773. jkl. 1832. év 465. sz. 1122., 2332. jkl. 1840. év 1503. sz. 739. jkl.)

Előnevét a nyitrai megyei Pán helységtől vette. Ottani szerepléséről azonban nincsenek adataink. Egyébként csak XIX. századbeli okleveleken találkozunk az előnévvel. (1807. év pp. 3274. A. sz.)

Hamvay lásd Balássy.

Hanák. Czímeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1623. évi szept. 12-én nyertek H. Venczel, neje Anna, fia György, unokája István. Kihirdette 1624. évben Nyitra megye. Itt nem lett kihirdetve.

Czímer az armalis másolata szerint: Egyenlőtlen 2 részre vágott pajzs, a felső — szélesebb — mező kék s benne növekvő oroszlán, lábainál buzakéve, az alsó vörös mezőben ezüst rózsza; sisakdisz: a pajzsbeli oroszlán; takarók: ezüst-vörös.

Ezen családból származnak Kolos kir. ítélőtáblai bíró, Gyula egervárosi főjegyző.

Hancsok. Ezen adományos birtokos családból H. Ádám árvái Gábor és László Nyitra megye 1701. évi bizonyáglevelé alapján 1714. évben kihirdették. (1714. év 522. jkl.)

Hangody lásd Mihály.

Hanulik. H. János csányi lakos 1826. évben kihirdette az 1801. évi apr. 18-án H. Mihály váczai kereskedő, neje Majerszki Kata, gyermekeik Mihály, János, István, Lajos, Teréz részére a következő címerrel adományozott armalist: Négyelt pajzs, az 1. és 4. aranymezőben kék griff vasbuzogánnyal, a 2. és 3. három vízszintes hullámos ezüst sávval áttört kék mezőben ezüst horgony; sisakdisz: a pajzsbeli griff növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-kék. (1826. év 486. sz. 580. jkl.)

Harangy. Czímerlevelet 1630. évben nyertek H. Miklós és társai. János fia György fiai Miklós, Farkas, Márton tarnabodi, István jászberényi, Tamás jász-mihálytelki lakosok. Az 1724. évi investigáció idején Farkas már császi lakos; fiai Mátyás és József, a fenti Márton fiai Ferencz, István és Miklós. Tamás ez időben már Boczonádon lakott. (1720. év 122. sz. 93. jkl.)

János besenyőteleki, Mátyás dormándi lakos testvérek 1829. évben nemesi bizonyítványt nyernek. (1829. év 317. sz. 483. jkl. 1825. év 1183. sz. 1722. jkl.)

Nagyréven is lakott egy reformatus H. család, melynek valamelyik Ferdinandtól volt donatiója, azt azonban nem állapítjuk meg, vajjon vérségi kapocs fűzte-e a fent leírt családhoz. (1792. év pp. 2420. B. sz.)

Siebmacher címerkönyve az 1630. évi eredeti armalis alapján a címert is közli.

A rendelkezésünkre álló okmányokból a következő leszármazási táblát mutatjuk be:

János					
György					
Miklós 1720.	Farkas 1720., 1724.	tarnabodi és császi l.	Márton 1720., 1724.	István 1720., 1724.	Tamás 1720., 1724.
Mátyás 1724.	ivánkai lakos	Mihály 1724.	tarnabodi lakos	jászberényi lakos	hálytelki és boczonádi l.
Ignác	Ágoston tiszaszőlősi lakos	János	Ferencz 1724.	István 1724.	Miklós 1724.
János 1829. besenyőtel. l.	Mátyás 1829. dormándi l.	Ferencz			
Miklós	János	Farkas	Gábor baracska lakos	András miskolczi lakos	Ferencz szomolyai kántor

Haraszthy (mokcsai és haraszi). Régi adományos birtokos család, mely Ungból ered, de Szabolcsban is elterjedt. György fiai György, az egri főkapitán uradalmának felügyelője, és István, egervárosi tanácsos, továbbá Györgynek fiai István, Károly, József, János és Lajos, végre Imre tanácsosnak fia János Szabolcs- és Ungmegyék bizonyítványai alapján 1829. évben kihirdettetnek. (1829. év 711. sz. 1047. jkl. 1831. év 375. sz. 685. jkl. 1844. év 516. sz. 839. jkl.)

Harmos (hihalmi). Tulajdonképpen nógrádi család, Hevesben nem is volt hirtetve, de azért nemesi jogokat élvezett s birtokos volt Csányon, Pásztón, Atkáron, Monostoron.

Czímerlevelet I. Lipóttól 1659. év május 10-én H. István, neje Harmos Anna, fiai Pál, András, Balázs, Mihály nyertek a következő címerrel: Kékben zöld alapon aranykoronából kiemelkedő, vörös mentés, tollas, vörös süveges, jobbában kardot tartó, ballját csipőjére támasztó vitéz; sisakdisz: követ tartó daru, feje fölött aranycsillaggal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Harmos Gábor közig. bíró tulajdonában van.

A család genealogiájáról Dr. Komáromy András által (U. N. J. I. 237.) kiadott közlemény kiegészítéseül szolgáljanak az alábbi adatok:

H. Mihály 1726. évben tiltakozik a nagybátonyiak ellen az általa bérelt kisbátunyi praediumot illetőleg. (1726. év 60. sz. 21. jkl.)

Gedey Borbála, Harmos Sándor özvegye — illetőleg már Pap István neje — 1754. évben első férjétől származott leányai nevében a monostori részjóságot H. Gábortól és Ferencztől követeli. (1754. év 78. sz.) 1783. évben H. Gábor leánya Borbála, Zombory Jánosné. (1783. év 285. jkl.)

H. IV. Pál neje Zelenay Mária volt, gyermekei pedig nemcsak István, Antal, Imre, Pál, hanem Ignác is, ki 1793. évben nőül vette Monostorról Várkonyi János és Pethes Erzsébet leányát, az utóbb Bonczhiday Bálint nejévé lett Várkonyi Annát. (1796. év pp. 2486. sz.)

H. Ferencz neje 1758. évben Kozma Apollonia, ennek anyja Fáy Julianna, kinek második férje Ludányi János. (1758. év 252. sz.)

I. Gábornak nemcsak V. Mihály, hanem Borbála, Rozália és Anna nevű gyermekei is voltak. IV. Mihály kapitány meghalt Vácztól 1775. évben magtalanul. (1776. év 310. sz.)

Gábor fényszarui nemes 1792. évben. (1792. év 148. sz. 92. jkl.) Imre neje 1792. évben Jósza Mária. (1792. év 381. jkl.) János özvegye 1795. évben Kancsó Zsófia. (1795. év 456. sz. 592. jkl.) András gyöngyösi adószedő 1805., István hatvani csendbiztos 1805., Lajos pásztói lakos 1819., József atkári lakos az úriszék jegyzője 1822., Ignác monostori plébános 1822., János ügyvéd monostori lakos 1823. (1805. év 1033., 1036. jkl. 1819. év pp. 42. sz. 1822. év pp. 6. sz. 1823. év pp. 8., 12. sz. 1829. év pp. 7. sz.)

László özvegye 1806. évben Sándor Mária Monostor. (1826. év 239. sz. 386. jkl.)

Az 1809. évi insurrectionalis összeírásban Pásztón: Ignác 32. éves, János özvegye, és Tamás 37 éves.

Az élő nemzedék származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyvben találjuk. (II. r. I. 257.)

Hartiány. Hellebronth szolgabíró 1818. évben Csótár Tamástól elkobozott s levéltárba helyeztetett egy eredeti címeres nemeslevelet, melyet II. Ferdinand 1622. évi júl. 11-én H. Demeter, neje Percze Anna, gyermekeik Péter és Ilona, továbbá H. Tamás javára adományozott a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon vörös oroszlán; sisakdisz: kiemelkedő vértezett vitéz görbe karddal, melynek hegyén levágott törökfő; takarók: ezüst-kék, ezüst-vörös. Kihirdette 1622. évben Nógrád-megye. A függő pecsét hiányzik. (1818. év 1230. sz.)

1840. évben Tiszavárkonyban élnek István és Mihály testvérek. (1845. év 154. sz.)

Hatházy. Abaujból származott a megyébe. Nemességének eredetéről csak annyit tudunk, hogy a címerlevelet Mihály nyerte valamelyik — bizonyára III. — Ferdinandtól. (Abaujm. monogr. I. 252.)

Abaujmegye bizonyítványából, mellyel Sámuel gyöngyösi lakos nemességét igazolta 1830. évben, az alábbi származási adatokat közölhetjük:

MIHÁLY címerszerző					
Ferencz					
István 1748. baktai l.					
Mihály					
Ferencz			Mihály		
László 1818. laki lakos	Ferencz 1818. baktai l.	István 1818. baktai l.	Mihály czécei pré-dikátor	Sámuel 1830. pesti majd gyöngyösi lakos	
László	Ferencz	István			

Egy ily nevű család armalisa a leleszi konvent levéltárában van. (Prot. A. 1819. pag. 192.)

Havas másk. **Görög.** Abaujmegye hirdette ki azon nemeslevelet, melyet III. Ferdinand 1651. évi jún. 20. adott Havas Péter s fiai Ambrus és Mihály részére. A Görög ragadványnév eredete az, hogy Ambrus az erdélyi háborúban elesett s árván maradt fiát egy görög nevelte fel. Abaujból egy ág Borsodmegyébe, innen pedig István fia Antal-István Egerbe költözött s 1756. évben igazolta nemességét. (1756. év 27. sz. Borsodm. lev. Pr. 22. f. 1347. Act. nob. 375.)

Armalisa feltalálható: O. L. Táblai per. 4—1959.

Nem tudjuk, vajjon ezen családhoz sorozzuk-e azon Gáspárt. ki Méhiből Kálba költözött s 1756. évben Gömörmegye bizonyítványával kihirdettette nemes voltát. (1756. év 27., 219. sz. 21., 174. jkl.)

Haás. Címerlevelet III. Károlytól 1712, évi május 27-én nyertek: H. Károly-József, neje Kerberin Janka-Polixena, leányuk Mária-Terézia. Kihirdettetett 1713. évben. Másolata a levéltárban. (1712. év 138. sz. 1713. év 332. jkl.)

Címer: Kékben zöld alapon zöld ág leveleit rágó nyúl; sisakdisz: fiókait vérevel tápláló pelikán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Az 1724. évi investigatio idején Károly-József tiszafüredi lakos. Mária-Terézia férjei előbb Nagy Miklós egri ügyvéd, majd Csókás János vezekényi lakos.

HEGEDÜS									
Péter 1701. n. Nagy Ilona		Gergely 1701.			János 1701. n. Hegedüs Anna		István 1701.	Mihály 1701.	
		János 1701.	Antal 1701.	Mátyás 1701.					
Mihály sz. 1736. n. Benedek Magda	Pál sz. 1739. n. Becse Erzsébet				Imre sz. 1749. n. Bernáth Erzsi		Péter Pál Mátyás György Demeter 1805. t. nyern.	Ferencz sz. 1753. n. Kurbics Ágnes	
Péter-Pál sz. 1767. n. Fekete Ilona	Péter-Pál sz. 1802.	István sz. 1811.	András sz. 1813.	Péter-Mátyás sz. 1782. n. Lajkó Apolló	Péter-Gy. sz. 1785. n. Kovács Ilona			Ferencz sz. 1778. n. Bertha Borbála	
Mihály sz. 1793. n. Vincze Teréz	András sz. 1834.	István sz. 1832.	n. Horpá- csi Teréz	János sz. 1806. n. Surcz Teréz	György sz. 1809. n. Nagy Borbála	Imre- István sz. 1765. n. Hege- düs Borbála	Imre- Mihály sz. 1770. n. Herédy Erzsébet	István sz. 1807. n. Vajzer Teréz	
József sz. 1837.	Mihály sz. 1840.	Mihály sz. 1831.	József sz. 1833.		Mátyás sz. 1811. György sz. 1821. József sz. 1823.			Balázs sz. 1840.	
		Menyhért sz. 1829.	István sz. 1832.	János sz. 1837.	Pál sz. 1839.	József sz. 1836.	András sz. 1828.	György sz. 1838.	János sz. 1802. n. Szabó Judit
									Mihály sz. 1820.

Az itt közölt családfán szereplők közül számosan nemesi bizonyáglevelet nyertek 1845. évben. (1845. év 1560. jkl.)

Az 1701. évben adományozott címér: Kék pajzsban arany koronából térdtől kiemelkedő vértezett vitéz egyik kezében Ausztria, másikban Magyarország jelvényét tartja; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1846. év 811. sz.)

Hegedüs lásd László.

Hegyesy. Sárosmegyéből származó, Nógrádban is elterjedt család, mely 1658. évben nyert címeres nemeslevelet s a mezőhegyesi előnevet használta az újabb időkben. (N. I. V. 82. Siebmacher 229.)

Mihály és János Sárosmegye bizonyítványával 1702. évben kihirdettetik nemességüket. (1702. év 913. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején **Hegyes** Mihály jászapátii lakos.

Hegyi. Pozsonymegye a Hegyéthén lakó H. család birtokos nemességéről 1730. évben bizonyáglevelet adott. (1732. év 155. sz.)

Bizonyára ezen családból származott H. Gábor, Heves és külső Szolnok vármegyék kiváló jegyzője az 1756. körüli években. (1780. év 295. A. sz.)

Helle. 1699. évben Máté verpeléti birtokos.

Hellebronth (tiszabeői). Címeres nemeslevelet III. Ferdinandtól 1655. június 10-én H. János, neje Silchell Erzsébet s testvére Gáspár nyertek a következő címerrel: Kék pajzsban zöld mezőn fehér lovon ülő pánczélos vitéz jobbában kardot, baljával kantárt tart; sisakdisz: a pánczélos vitéz növekvőn jobbában karddal; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Kihirdette 1657. évben Pozsonymegye. Az eredeti Hellebronth Flórián tiszaroffi lakos birtokában van.

A nemességszerző János fia János Pestmegyében 1696. évben, Hevesben 1733. évben igazoltatott. Ezen János mint Rákóczi Ferencz vitéz ezredese ismeretes a történelemből. Két felesége volt, az első Bezerédj Teréz, kitől származott Katalin, a második Almásy Apollónia, előbb Detrich Istvánné, ettől származtak a többi gyermekek s köztük azon János is, kitől a ma élő nemzedék leszármazott. (1717. év 45. sz.)

1780. év 295. E. sz. 1782. év 385. jkl. 1733. év 117. sz. invest. jk. 1732. év 183. sz.)

1755. évben nov. 17-én Almásy János és Apollonia, ekkor már özvegye H. Jánosnak, adományt nyernek Tiszabeő, Gacsa és Domaháza fele részére.

A család leszármazását az alábbi táblázat mutatja:

H. JÁNOS 1655. n. Silchell Erzsébet									
II. János † 1743. 1. n. bezerédi Bezerédj Teréz † 1716. 2. n. zsadányi és tsztniklósi Almásy Apollonia † 1780.									
I. Katalin f. Pathó Pál		III. János n. Plathy Teréz		I. Ferencz n. Madochányi Julia		I. Antal 1719—1804. tábornok		I. Dániel Judit f. Rakovszky Gábor	
I. István									
I. József n. Beniczky Antónia				I. Anna f. Thorma Ferencz				I. Mihály n. boldog- házi Kiss Johanna	
I. László † 1858. n. Für Anna		I. Mária f. Frajzzen István		I. Alojzia f. csik- pálfalvi Biró József				II. Gáspár 1789-ben fő- hadnagy n. Frajzzen Anna	
II. Mária f. Czövek Iános		I. Emilia I. Rozália I. Viktória		Apollónia f. Pintér Illés		I. Flórián sz. 1833. tiszaroffi I. árment. társ. igazgató n. Hellebronth Mária		II. István sz. 1812. n. tarcsai Majzik Amanda	
V. Antal sz. 1858. tüzérkapitány n. Petrini Frida		I. Kálmán sz. 1861. pénzügyi főtisztv. n. kistakácsi Farkas Katalin		I. Gyula sz. 1864. banktisztviselő n. Hell Anna				I. Ottilia 1814—99. f. Farkas Ferencz	
I. Ilona sz. 1902.								I. Béla 1849- 1900. hevesi alisp. 1. n. orsz. képv. bánóczi Vé- gess Ilona Végress Mária 2. n. csicséri Orosz Róza	
II. Kálmán sz. 1887.		II. László sz. 1889.		VI. Antal sz. 1892.		IV. Mária sz. 1894.		II. Béla sz. 1879. V. Mihály sz. 1880. II. Géza sz. 1881. II. Ottilia sz. 1882. f. Wieland Miklós Amanda sz. 1884.	
II. Antal 1788—90.		I. Johanna sz. 1790. f. dormándházi Sággy Ferencz		I. Teréz sz. 1792. f. Kubinyi János		III. Antal 1797—1861 n. szendrői Török Krisztina		II. Mihály †	
I. Károly IV. Antal 1817—45. †		I. Paula 1822—1901		I. Antónia 1824—52.		III. Mihály		IV. János sz. 1827. n. Frombach Laura	
I. Iván sz. 1864.		I. Laura sz. 1866. f. Joannovics Sándor		I. Erzsébet sz. 1870. † f. Lehoczky Vilmos		I. Berta		IV. Mihály 1828—96. vm. főlevéltárnok n. Kubinyi Adrien	
I. Emil						I. Gizella sz. 1881.		I. Gusztáv sz. 1864. cs. kir. kapit.	
								I. Miklós sz. 1866. szirmabessenyői plébános	
								II. Pál sz. 1867. hevesm. aljegyző	

Ezen genealogiát levéltári oklevelek és anyakönyvi adatok támogatják. (1793. év pp. 2421. B. sz. 1795. év pp. 2470. O. 1803. év pp. 3130. sz. 1819. év pp. 13. sz. 1824. év pp. 20. sz. 1832. év pp. 42. sz.) Az előnemzedék pontos származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyvben (II. r. I. 264.) találjuk.

A pozsonymegyei Nagyszombatban ma is több családtag lakik.

Hencz. Itt Hencze néven fordul elő. I. Ferdinandtól 1533-ban asszupataki Hencz Máté a nyitrai megyei Eleksét kapta adományul. (O. L. N. r. a. 687: 21.)

Hevesbe 1791. évben jött János fia János fia István fia Ferencz gyöngyösi lakos s Nyitrai megye bizonyítványával igazolta nemességét. (1791. év 1008. sz. 1066. jkl.)

Herbály lásd Vászón.

Hercsut (ocsklehotai). János fia István bellai származásu hódmezővásárhelyi, majd hevesmegyei lakos István és János fiaival együtt Turóczmegye bizonyítványa alapján 1816. évben kihirdetett donatarius nemességét és előnevét. (1816. év 931. sz. 1364. jkl.)

Herczeg. Nemességet II. Ferdinandtól 1628. évi jan. 20-án nyertek H. Pál, neje Ilona, fia János, Feöldös Márton, fiai András, István, János. Kihirdette 1629. évben Gömör.

Az 1724. évi investigatio alkalmával János és István testvérek azt állítják, hogy ők fiai a nemességszerzőnek. Ez azonban valószínűtlennek látszik, mert egy évszázad esik közbe. Mivel János 1769. évben maradék nélkül halt meg, az eredeti nemeslevél levéltárba lett helyezve.

Czímer: Hasított pajzs hátul fekete mezőben arany ék, alatta hármias zöld halom felett arany csillag, az ék fölött két oldalról 1—1 virágzó liliom, elül vörös mezőben kardot tartó griff; sisakdisz: liliommal ékesített nyílt fekete szárny közt hármias halom az arany csillaggal; takarók: arany-fekete, ezüst-vörös. (1629. év 1. sz. 1630. év 2. sz. 1769. év 224. jkl.)

A címér nincs ráfestve az armalisra, helye üresen van hagyva.

Hiszó. H. Mihály kunhegyesi lakos, Perényi Ágnes volt jobbágya, neje Topankó Erzsébet, János és neje Tószeghi Erzsébet s ezek gyermekei részére 1667. évi jun. 28-án adományozott címerlevél kihirdetett ugyanazon évben. (1667. év 156. jkl.)

Hlatky másk. **Verbay.** A III. Ferdinand által 1650. évi jul. 26-án Hl. másk. V. András részére adományozott armalist kihirdette Nyitra megye. A nemességszerzőtől való egyenes leszármazást nem ismerjük, csak azt tudjuk, hogy Ferencz fia volt azon József, a ki József, Zsigmond, Ferencz és Antal nevű fiaival együtt Pozsony megye bizonyítványa alapján 1773. évben igazolta nemességét. (1773. év 365. jkl.)

Hlobik lásd Lieszkovszky.

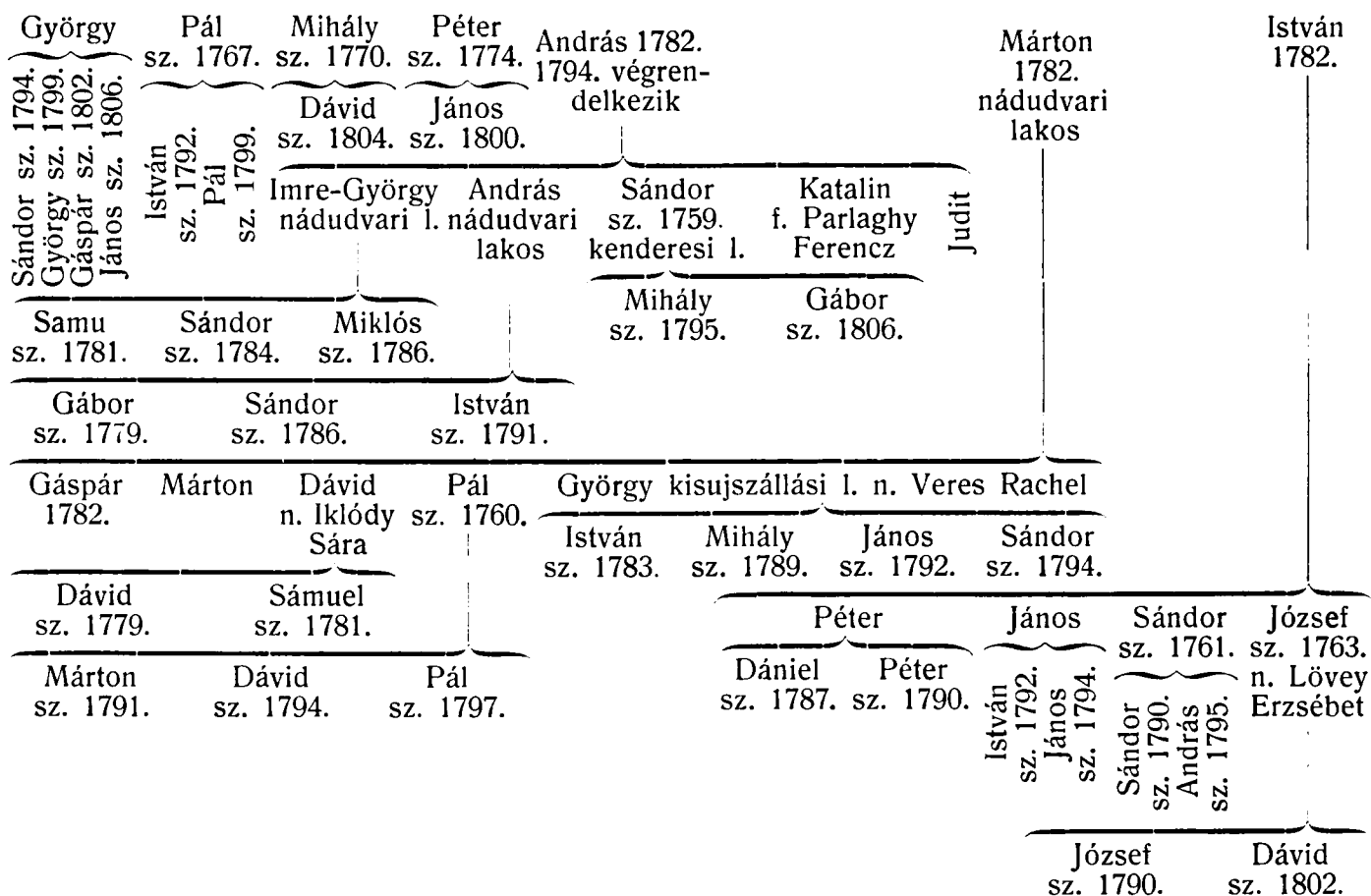
Hodossy (hodosi). Igen régi család, mely 1287. évben nyert donatiót a pozsony-megyei Hodosra. Az ősi fészekből a XVIII. század elején Dávid, János és Mihály testvérek, ez utolsó Gáspár nevű fiával, Polgáriba, majd Kenderesre és Nádudvarra származtak s János 1732. évben megszerezte 3000 frtért Károlyi Ferencz gróf és Klára testvérek kenderesi és tiszabeői fele rész birtokát. (1744. év pp. 265. sz. 1732. év 111. sz. 332. jkl. 1733. év 373. jkl. 1738. év 136., 137. sz. 1738. év 16., 18., 19., 48. jkl. 1755. év 49. sz.)

János nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1760. évi apr. 22-én. (1761. év 79. sz. 58. jkl. K. K. XLV. 332.)

A család leszármazását szétszórt levéltári adatokból ekképen állíthatjuk össze:

HODOSSY GERGELY										
György	Márton	Dávid				Mihály			Gáspár	
János † N.-Kereki	János	István	Dávid	+	+	Péter	Mihály	† Gáspár	Gergely	István 1782.
Sámuel kapitány	Márton János nádudvari lakosok	Dávid 1782. kenderesi lakos	Dávid 1782. mádarasi l. Gergely 1782. mádarasi l.	Gáspár	Márton	András 1782. nádud- vari l. Gábor sz. 1779.	Péter 1782. tiszafü- redi l.	János Imre debreczeni l.		
György	Pál sz. 1767.	Mihály sz. 1770.	Péter sz. 1774.	András 1782. 1794. végren- delkezik			Márton 1782. nádudvari lakos			
								János 1782. kenderesi l.	Gergely 1782. kenderesi l.	

(Folytatását lásd túloldalon.)

A család számos tagja az 1782., 1806. és 1813. években nemesi bizonyág-
levelet nyert. (1776. év 193. et. 1. sz. 1782. év 271. jkl. 1806. év 691. sz. 760.,
1307. jkl. 1811. év 570. sz. 591., 696. jkl. 1813. év 597. sz. 461. jkl. 1753. év pp.
511. sz.)

Holecz. 1699. Csányon, Szuhán, Nádujfalun, Németmezőn, Ivánkán birtokos.

Holló. Czímeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1631. évi november 12-én nyertek
H. Tamás, fia Imre, testvérei András, Balázs és János. Kihirdettetett 1632. évben.
(1632. év 2. sz.)

A czímerszerző Tamásnak Orbán nevű fia is volt, ettől származtak Gáspár és
Albert, Gáspár fia volt János farmosi, Alberté pedig Lukács egri lakos, a ki 1751.
nemesi bizonyáglevelet nyert. (1751. év 682. jkl.)

Gáspár már 1699. évben birtokos volt Farmoson s itt laktak az 1724. évi
investigatio idején Albert, István és János. Ez utolsó Polgárra származott át s János
nevű fiától való unokái József és János 1792. évben mint miskolci lakosok tüntek
fel. (1745. év 198. sz. 1750. év 516. jkl. 1792. év 826. sz. 1794. év 572. sz.
956. jkl.)

Gömörben Harmaczon, Borsodban Domaházán találunk egyes családtagokat.
Itt ma is számosan élnek s az eredeti armalist is ők őrzik. Borsodban 1735. évben
igazolták nemességüket János fia Albert fiai Imre és Gergely, továbbá ugyanazon
János fia Péter fiai János és Mihály. (Borsodm. lev. Pr. 22. f. 122. Act. nob. 387.
388.)

A család által jelenleg használt farmosi előnév régebb gyakorlatára nincs adatunk.

Hollósy. Ugy látszik, Pozsonymegyéből 1680. körül származott Hevesmegyébe
H. Ádám, ki az 1724. évi investigatio idején Gyöngyösön lakott, fia István pedig
Turkevére származott át.

Leszármazás:

ÁDÁM 1677. Pozsonyban igazolva Gyöngyösre jön 1724. igaz.				
István 1724. Gyöngyösről Turkevére 1755. n. Szücs Anna				
Ádám sz. 1721. †			Imre sz. 1733.	
István sz. 1765. n. Kis Erzsébet				
István sz. 1790.	János sz. 1795.	Sándor sz. 1799.	Mihály sz. 1804. n.-becskereki ügyv.	Miklós sz. 1807.

Mig Gyöngyösön élt a család, a róm. kath. anyakönyvekben, Turkevéen pedig már a ref. anyakönyvekben találjuk. 1844. évben István a táblázaton feltüntetett 5 fiával együtt nemesi bizonyoságlevelet nyert. (1844. év 782. sz. 1303., 2458. jkl.)

Homályosy (pataki). Eredeti neve Tunkl volt s az 1817. márcz. 14-én adományozott magyar nemességgel nyert egyidejűleg magyar nevet és előnevet, végre adományt a Patak másk. Porok helységben levő, Potóczy János és Antal osztályos atyafiaktól megvett, kurialis birtokra. Nemességszerzők voltak: Tunkl Ferencz szolnoki sótárnok s nejétől Véber Borbálától született József, Ferencz, Károly-Mihály-János, Borbála-Anna-Katalin, Anna-Margit és Alojzia-Matyika-Rozália. Kihirdettetett 1818. évben, az armalis-másolata a levéltárban.

Czímer: Vörös pajzsban zöld mező felett jobbról arany-csillagtól, balról ezüst félholdtól kísért oroszlán karddal, melynek hegyén levágott törökfő; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: mindkét részen arany-vörös. (1818. év 20. jkl. K. K. LXIII. 1010.)

Homonnay. Czímeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1634. évi júl. 26-án nyertek H. András, Márton, János, István, Gergely és Mihály testvérek. Kihirdettetett 1635. évben Hevesben, majd később Borsodban.

Nagy Iván munkája a család által közölt hiteles adatok alapján István utódainak genealogiáját és címerét közölve az irmesi előnévvel említi. (N. J. V. 136.)

A címerszerző Mihálytól származott Mihály, ettől is Mihály macskai és dédesi prédikátor, ettől András boldvai tisztartó, ettől József diósgyőri jegyző, majd borsodmegyei esküdt, ettől Ábrahám miskolczi lakos, a ki 1818. évben igazolta nemességét. (1818. év 84. sz. 193. jkl.)

Horánszky. (hórai és tóthfalusi). A lipótmegyei Hóra és a szepesmegyei Machalfalu helységekben székel birtokos család. László elzalogosítván ősi javait Machalfaluról Lőcsére költözött, hogy gyermekeit iskoláztathassa s itt 1834. körül meghalt. Fia János másodéves bölcsészethallgató és egri lakos volt 1842. évben, midőn Szepesmegye bizonyítványa alapján nemességét és előnevét itt a megyében igazolta. Az ő fia volt Nándor, a kitűnő államférfiú és volt kereskedelmi m. kir. miniszter. (1842. év 1453. sz. 1137. jkl.)

Horkay. Zádorfalváról származó törzsökös gömöri család. Már a XV. század közepén birtokos nemes volt. Címerlevelet I. Ferdinandtól 1529. évben nyert H. András. Ennek egyik későbbi utódja István 1758. körül Erdőbényén telepedett le.

Hevesben 1831. évben hirdette ki nemességét Zemplén- és Gömörmegyék bizonyítványai alapján Péter. Tizsánán, Átányban ma is él a család. (1831. év 182. sz. 284. jkl.)

A részletesebb ismertetést mellőzve egyszerűen utalunk Dr. Komáromy Andrásnak a családról irt közleményére. (U. N. J. III. 134.)

Horliczky lásd Barna (mellétei).

Hornyay lásd Ravusz.

Horpácsy. III. Károlytól 1714. évi okt. 21-én nyertek címerlevelet H. György, neje Danik Zsuzsi, fiai Mátyás, Mihály, István, János, György. Kihirdette 1715. évben Nógrádmegye. Az 1724. évi investigatio idején már mindnyájan Tiszavárkonyban laktak. (1715. év 75. sz.) –

Horváth. Az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvéből tudjuk, hogy H. Mátyás pásztói lakos, szentjakabi birtokos a II. Ferdinand által 1635. évi okt. 29-én H. János Mátyás, Bálint, István részére adományozott s Hevesben 1636. évben kihirdetett armalis alapján igazolta nemességét. (1709. év 486. jkl.)

Horváth. III. Ferdinandtól 1651. évi jún. 1-én nyertek címeres nemeslevelet H. András, neje Deczkeházy Judit, fiai Gáspár és Miklós, továbbá Konyha Miklós, ennek neje Szász Ilona, fiai Miklós és Mihály a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon jobbról ezüst félholdtól, balról aranycsillagtól kísért 2 oroslán ölelkezik; sisakdisz: balját csipőjére támasztó, jobbában kardot tartó angyal nyakától ágyékáig keresztalakban húzódó vörös szalaggal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdették 1652. évben Borsod- és Csongrádmegyék, másolata az itteni levéltárban. (1652. év 4. sz.) 1733. évi tanuvallomások szerint a nemeslevélben megnevezett Miklóstól származtak Péter, János és Judit; Gáspártól Tamás és János, ez utóbbi János, 1733-ban átányi lakos. (1733. év 82. sz.)

Horváth. Címerlevelet Lipót királytól 1665. évi apr. 24-én nyertek: Császár Márton s fiai István és Márton, Engelmayer Jakab, neje Dobos Zsuzsi, fia Márton, fivére István, Szücs György, Kovács Péter, végre **Horváth** István, György és Jakab. Kihirdette ugyanazon évben Gömörmegye.

A címerszerző H. Jakabtól származott István, ettől pedig György abádi lakos, a ki Zemplénmegye bizonyítványával 1733. évben igazolta nemességét. (1733. év 111. sz.)

Horváth. Nemeslevelet 1720. évi okt. 8-án nyertek H. János és neje Fazekas Borbála egri lakosok a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon arany korona felett kardot tartó, vértezett könyöklő kar; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdetve 1721. évben. Másolata a levéltárban. (1721. év 297. jkl. 1795. év 132. sz. 151. jkl.)

Leszármazás:

JÁNOS 1720. egri, gyöngyösi l. n. Fazekas Borbála			
Márton sz. 1720. n. Szücs Katalin	Borbála sz. 1722.	Ágnes sz. 1725.	János-Imre sz. 1726.
István †	József sz. 1742.	Péter sz. 1756.	
jákóhalmi lakosok 1794. igaz.			

József és Péter jákóhalmi lakosok nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1794. évben. (1794. év 910., 915., 949. jkl. 1795. év 132. sz. 151. jkl. K. K. LVIII. 371.)

Más családból származott az 1724. évben investigált Sámuel pestmegyei szolgabíró fia László gyöngyösi lakos. Ennek utódai György és László itt 1801. évben testimonialist nyertek. (1725. év 170. sz. 1801. év 1080. sz. 1264., 1368. jkl.)

Horváth nemes és báró. II. Lipót királytól 1791. évi apr. 28-án címeres nemeslevelet, 1794. febr. 10-én pedig bárói rangot nyertek H. Mihály gyöngyösi kereskedő, neje Popovics másk. Mocsonyi Mária, gyermekei Konstantin, Katalin, Éva, Zsófia, Anasztázia. Ez utolsó a bárói diplomában már nem fordul elő.

Az 1791. évben kihirdetett s másolatban meglevő nemeslevél a következőképen írja le a czímet: Négyelt pajzs, a 3. és 4. mező alulról kiinduló befelé hajló ezüst ékkel átszelve, melyben zöld halom felett arany korona, rajta kardos vétezett könyöklő kar, az 1. és 4. vörös mezőben jobbról arany naptól, balról ezüst félholdtól kísért befelé fordult kettős farkú oroszlán, a 2. és 3. kék mezőben vörös szarufával meg-rakott, kiterjesztett szárnyú ezüst sas; sisakdisz: nyílt fekete sasszárny között véte-zett könyöklő kar karddal; takarók: vörös-arany, kék-ezüst. (1791. év 1006. sz. 1064. jkl. 1806. év pp. 3347. sz. K. K. LV. 715.)

A bárói czimeren ezenfelül még két sisak van, a jobboldali disze növekvő balrafordult oroszlán, a baloldalié növekvőn a pajzsbeli sas. (K. K. LVIII. 92.)

Horváth másk. **Szabó.** H. m. G. Gergely, Egerváros jegyzője, 1762. évben Barsmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1762. év 220. et. A. sz. 459. jkl.)

Az esztergomi főkápt. levéltárában feltalálható azon armalis átírat, melyet a Szabó másk. Horváth család 1683. évben nyert. (Prot. 30. lap 36.)

Horváth. 1796. évben H. Gergely tiszaföldvári lakos Hontmegye bizonyítványá-val igazolta nemességét. (1796. év 73. sz. 87. jkl.)

Horváth lásd Ajtich-Horváth.

Horváth lásd Borsicz.

Horváth lásd Perlaky.

Horváth-Kissevich (lomniczai) nemes és báró. Ezen horvát eredetű, de már a XVI. században Szepesben székelt, 1686. évben bárói rangot is nyert családról azért emlékezünk meg, mert a megyében Fancsalon (Rózsaszentmárton) is volt birtoka. Ezen jószágot nagyráskai Soós Erzsébet és fiai Kissevich-Horváth György, László, János és Mihály zsadányi lakosok 1667. évben zálogba adták Szalay Mátyásnak, testvérének Andrásnak s fiainak Mihálynak és Gergelynek. (1752. év pp. 463. sz. K. K. XVIII. 399.)

Horváthy. Gergely 1699., János 1713. pásztói birtokosok.

Hotta. Nemeslevelet nyertek 1653. évi decz. 18-án Hotta György, neje Kassai Katalin, fiai Ferencz és Imre, továbbá Tóth István, neje Kovács Anna, fia Miklós, fivére Tóth Mihály, ennek neje Katalin, fia Mihály, másik fivére Tóth János, ennek neje Ötvös Katalin, továbbá Barla István, végre Jeney János és József. Kihirdette 1654. évben Tornamegye.

Ezen armalis alapján nemességüket igazolták, illetve bizonyáglevelet nyertek: az 1724. évi investigatio alkalmával Gábor és György egri lakosok, 1768. évben Antal egri születésű csongrádmegyei ügyész, 1792. évben György fia János, Jellasich ezredbeli zászlótartó, 1801. évben György fia Ignác margittai lakos. (1768. év 233. jkl. 1792. év 544. jkl. 1801. év 844. sz. 1017. jkl.)

Hőgye. III. Károly 1717. évi júl. 6-án megerősítette H. Benedek régi nemessé-gét. Ennek testvére Mihály, ennek fia András, ezé Mihály dévaványai lakos, a ki Mihály és Benedek nevű fiaival együtt Biharmegye bizonyáglevele alapján 1777. évben kihirdettette nemességét. Mike-Pércsen volt birtokos s onnan költözött a megyébe. (1777. év 317. jkl.)

Hrabóczky másk. **Pap.** 1656. évi jan. 21-én Hr. m. P. Mátyás, neje Furda Zsófia, fiai Ferencz, András és Pál, fivére Máté javára adományozott nemeslevél kihirdettetett 1657. évben. (1657. év 7. jkl.)

Hrabovszky (hrabovai és kiskotessói). Trencsénmegyéből eredő, de több vár-megyében is elterjedt birtokos család. Már a XVIII. század elején találkozunk vele Gyöngyösön. (1700. év 107. sz.)

1758. évben Imre fia Miklós hrabovai és kiskotessói, majd gyöngyösi birtokos

Trencsénmegye bizonyáglevelé alapján 1759. évben igazolta nemességét, előneyét. (1758. év 265. sz. 392. jkl. 1759. év 1. et. A. sz. 174. jkl.)

Ezen megyétől 1823. évben nemesi bizonyítványt nyert Józsefnek, Forgách József gróf gyöngyöstarjáni tisztartójának, fia János sátoraljaujhelyi ügyvéd. (1823. év 424. jkl.)

Hricsovszky. II. Rudolftól 1607. évben nyert czímerlevelet Hr. János. Ennek egyik utóda, a bosácsi eredetű Márton, Trencsénmegye bizonyítványa alapján 1714. évben kihirdetteti nemességét. (1714. év 522. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával szerepelnek Márton özvegye Kis Ilona gyöngyöshalászi lakos s fiai Ferencz és János.

Hubay (hubói). Törzsökös gömöri birtokos család. Hubón már a XVI. században birtokos volt s innen Borsod, Pestmegyékbe is átszármazott. Hevesben Gömör-megye bizonyítványa alapján 1813. évben igazolta nemességét Boldizsár fia László fia Ferencz hubói származású tiszaszalóki lakos. (1813. év 35. sz. 28. jkl.)

Hunyady-Buzás. Czímerlevelet Bethlen Gábor 1627. évi szept. 8-án adott Buzás Bánffy Hunyadi András, gyulafehérvári kántor, neje Teörök Judit és fia János részére a következő czímerrel: Kék pajzsban tanító székből álló, jobb kezében vesszőt tartó, balkezét gradualera (énekes könyv) helyező zöld ruhás alak; sisakdisz: fehér galamb; takarók színei nincsenek megállapítva.

Feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (Gyfvári kápt. Prot. A. Barkai 123).

A középszolnokbeli Balázsházán és Tasnádon is lakott a család. János — körülbelül a XVII. század végén — gárdatiszt volt, ennek Pál nevű fiától való Pál nevű unokája, abasári lakos, 1843. évben igazolja a saját és fiai István, János és Pál nemességét. (1843. év 986. sz. 1620. jkl.)

A leszármazást illetőleg az alábbi hiányos táblázatot közölhetjük:

JÁNOS gárdatiszt		
Pál		
Pál abasári lakos 1843. igaz.		
István	János	Pál
László egri lakos		
Iván tvszéki aljegyző, gyulafehérvári l.		

Iván nemességét a m. kir. belügyminiszterium 13363/1903. sz. alatt igazoltnak jelentette ki.

Hury. H. Ferencz, 1825. évben az egri érsekség ügyésze, csallóközi praedialis nemesnek állítja magát s kéri a megyét, hogy ajánlja a királynak országos nemesség adományozása végett. (1825. év 544. A. sz. 823. jkl.)

Huszár (regőczi). A családot turóczmegyeinek kell tartanunk, de elágazott több vármegyébe, így Nyáry jusson Hevesbe is.

Megalapítója — a hagyomány szerint — azon István volt, a ki még gyermek volt, midőn török fogságba jutott. Konstantinápolyban a mohamedán vallásban nevelkedett, de később onnan megszökött s megszöktette a fogságból Nyáry Lőrinczet is, ki ezért hálából Kreplán és Konszko helységekkel ajándékozta meg.

H. Imre, kinek neje Nyáry Mária, 1689. évben vécsi birtokos s a Nyáry család jószágigazgatója volt. (1689. év 317. jkl.) Az 1699. évi összeírás szerint Gyöngyösön, Abasáron, Szajlán, Gyöngyöspatán, Taron, Gyöngyöshalászon, Verpeléten, Detken és Visontán voltak terjedelmes javai.

1778. évben István fia Mihály fia Kristóf szolgabíró fiai Mihály és László egri lakosok Turóczmegye bizonyítványával kihirdették donatarius nemességüket és előnevüket. (1778. év 74. jkl. 1778. év pp. 2096. sz.)

Lásd még: N. I. V. 205. Siebmacher 253.

Huszár. Eredeti armalisát, melyet III. Ferdinand 1650. évi jun. 17-én adományozott Huszár Lászlónak, gyermekeinek és utódainak s melyet 1651. évben Ungmegye hirdetett ki, Adamecz Mihály uradalmi ügyész 1804. évben a megyei levéltárban helyezte el. — Ezen családról egyébként semmi adatunk sincsen.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás, sárga csizmás, fekete kalpagos vitéz balkezét csipőjére teszi s jobbában 3 arany buzakalászt tart; sisakdisz: fehér galamb csőrében zöld olajággal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1804. év 848. sz. 919. jkl.)

Huszár másk. **Czigány** (ujfalusi).- Barsmegyéből eredő, Nyitra megyében is elterjedt család. A címeres nemeslevelet II. Rudolftól 1596. évi márcz 19-én nyerték Huszár Mihály, fia Miklós, unokája János. Ezen Jánosnak hasonnevű fiától való utódai voltak Mátyás és Imre, kik Barsmegye bizonyítványa alapján 1790. évben kihirdették nemességüket. Zsitvagyarmaton és Kisherestyénben laktak s onnan jöttek Gyöngyösre, hol — előnevük után — Ujfalusi néven is nevezték őket. (1791. év 156. A. sz. 204. jkl. Barsm., Nyitram. monogr. 535., 693.)

Huszka. 1717. évi okt. 15-én H. András jászfényszarui lakos, fivére János és fia Gergely részére adományozott címerlevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1717. év 965. jkl.) Nevezettek az 1724. évi investigatio alkalmával mint csányi lakosok tűnnek fel.

Czímer: Kékben zöld alapon vörös ruhás magyar vitéz jobbában kardot, baljában löportartó szarut tart; sisakdisz: könyöklő vörös ruhás kardos kar; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXI. 382.)

Huszt másk. **Molnár** vagy **Deák.** Rimaszombatból származott a megyébe. Huszár másk. Molnár István tarnabodi lakos ezen megyétől 1725. évben nemesi bizonyáglevelet nyert.

A nemeslevelet II. Ferdinand 1636. évben adományozta Huszár másk. Deák Benedek, Bálint, István, Gáspár, Mihály, András részére. (1725. év 72. sz. 895. jkl.)

I.

Ibrány. Címerlevelet a XVII. század végén I. Mihály és János nyertek. Ez utóbbi Kishontmegye bizonyítványa alapján 1702. évben kihirdettette nemességét. (1702. év 81. sz. 933. jkl.)

Igó. Eredetét nem ismerjük. András 1699. évben szárazbői birtokos. Az 1724. évi investigatio idején János átányi lakossal találkozunk, ki azt állítja, hogy családjuk nemeslevele akkor pusztult el, midőn a törökök Heves községből kivonultak. A nemesi jogok régebbi gyakorlása alapján azonban mégis igazoltattak: a nevezett János, továbbá András és másik János s ez utóbbinak fiai István, Mihály, András és János. Most említett Jánostól és Balogh Sárától származott György, a ki 1772. évben mint bodrogkereszturi lakos nemesi bizonyítványt nyert. (1725. év 162. sz. 1772. év 469., 486. jkl.)

Illyés. Lipót királytól 1658. évi decz. 27-én nemességet nyertek I. Pál, neje Thóth Anna, fiai János és Illés. Kihirdettetett 1660. évben, másolata a levéltárban. (1658. év 4. sz. 1660. év 53. jkl.)

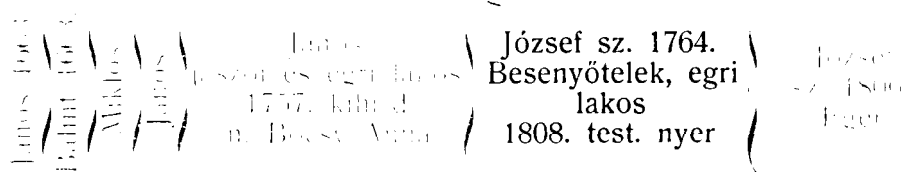
Az 1724. évi investigatio idején Ferencz fia Máté erdőkövesdi lakos.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás, sárga csizmás, vörös kalpagos, kardos férfi; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Illésy. Czimerlevelet 1670. évi szept. 20-án nyertek I. György, neje Tóth Erzsébet, fiai István és Máté, fivére Gáspár, ennek neje Keczeges Erzsébet, gyermekei János és Mihály. Kihirdettetett 1672. évben. János 1709. évben mezőturi lakos. (1672. év 127. jkl. 1709. év 486. jkl.)

Imre. A nemeslevelet Lipót királytól 1663. évi márcz. 9-én nyerték I. János s fiai János, György, Mihály és Bálint. Kihirdettetett 1669. évben Gönczön; a levéltárban levő másolata szerint a czímer: Kék pajzsban zöld alapon fehér lovon ülő, baljában a kantárszárat, jobbában véres kardot tartó férfi; sisakdisz: növekvő vörös ruhás férfi balkezét csipőjére teszi, jobbában pedig kardot tart, melynek hegyén levágott törökfő van; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Leszármazás :

Kihirdettetett Abaujmegye bizonyítványa alapján 1757. évben János jászói származásu egri lakos, nemesi bizonyítványt nyertek 1808. évben fia József s ennek fia József. (1757. év 106. sz. 86. jkl. 1808. év 711. sz. 1100. jkl.)

A családnak Debrődön volt birtoka. Lakott Szepsiben és Jászárokon.

Imre-Szabó lásd Szabó-Imre.

Imrech (szigeti). Vasmegyéből származó birtokos család. II. Mátyástól 1611. évi febr. 12-én nyertek I. Mátyás és társai donatiót Sziget helysége.

Mátyás fia János fia György fiai György, János, József, Zsigmond, Ferencz Vasmegyétől 1733. évben nemesi bizonyáglevelét nyertek, mely Hevesben hosszú idő mulva, 1772. évben lett kihirdetve. (1733. év 138. sz. 1772. év 171. sz. 389. jkl.)

Mátyáson kívül birtokszerzők voltak még Zsigmond és Ferencz is; 1746. évben József ezek utódaiként igazoltatott. (1746. év 172. jkl.)

Józseftől és Brezovszky Erzsébettől született 1754. évben Egerben Sámuel, ki 1792. évben mint miskolczi orvos nemesi bizonyáglevelét nyert. (1792. év 807. sz. 1818. év 96. sz. 1744. év pp. 275. sz. 1776. év pp. 2051. sz.)

Institoris lásd Mosóczy.

Ipolyi lásd Stummer.

Iramos. I. Mihály gyöngyösi lakos, neje Bornemissza Anna, gyermekeik Ferencz, Ignác, Katalin 1671. évi jul. 29-én nyertek czímerlevelet, mely ugyanazon évben ki is hirdettetett. (1671. év 80. jkl. 1676. év 177. jkl.)

Isaák (kisdobronyi). A Bereg-, Szatmár-, Zemplén-, Szabolcs-, Heves- és Nógrádmegyékben szerepelt Isaák nevéek mindnyájan a beregmegyei eredetű kisdobronyi Isaák családból származtak. Eddig ismert legrégibb ősük azon István, a ki 1589. évben az egri várban levő lovasság hadnagya volt. (Hevesm. monogr. II. 274.)

Czímeres nemeslevelet II. Mátyástól 1617. évi szept. 22-én nyertek Isaák Gáspár a ki agilisnek, vagyis nemes anyától származottnak, van jelezve, neje Katalin s fiaik Simon, Mihály és Benedek.

Kihirdettetett 1618. évben Beregmegyében s másolata felfedezhető Zemplénmegye (1731. év 383—394. jkl.) és Szatmármegye levéltáraiban.

Czímer: Kék pajzs alján levő sziklából kiemelkedő farkas; sisakdisz: fél griff; takarók: ezüst-kék, arany-vörös.

1731. évi május 21-én Zemplénmegye, 1773. évi aug. 30-án Szatmármegye által kiállított nemesi bizonyáglevelék s az itteni levéltár adatai (1743. év pp. 255. sz. 1754. év pp. 531. sz. 1755. év pp. 551. sz. 1822. év pp. 43. sz. 1804. év 353. sz. 337. jkl. 1799. év pp. 674. sz. 788., 832. jkl. 1800. év 54. sz. 75., 108., 340., 341. jkl. 1801. év 249., 482., 664., 766. sz. 237., 621., 832., 954. jkl.) alapján a család genealogiáját a következőképen állíthatjuk össze:

I. GÁSPÁR 1617. címerszerző n. Katalin									
Benedek 1617.			Simon 1617.			Mihály 1617.			
Gáspár zápszonyil			János						
Katalin f. Mezihraczký György			István 1730. donatot nyer n. Miskolczy Erzsébet			Erzsébet			
András vissi lakos 1773. n. Fekete Zsuzsi		Mária	Erzsébet	Katalin	Gáspár nagyszekeresi lakos 1773. n. Pongrácz Éva	†	Ferencz vissi lakos 1773. n. Csontos Erzsi	István losonczi, majd nagyredei l. † 1753. n. Tussay Eszter	
						Sámuel	József		
István	Erzsébet	Zsuzsi	Anna	Gáspár	Sámuel	Caritas	Eszter	István 1749–51.	László sz. 1751. január 22. Losoncz † 1796. bécsi kórházban n. Szilassy Erzsébet.
István n. Bornemissza Anna					Terézia				
László sz. 1820 hevesi alispán n. Csemniczky Anna									
István nagyredei birtokos					Gyula hevesm. főjegyző				

Birtokos volt a család Hetén és Gulácson, 1729. évben pedig a Palaticz családtól István a leleszi konvent előtt felvett okirattal megszerezte a kis- és nagyráskai birtokokat s ezekre 1730. évben nádori adományt is nyert. Erzsébet és Katalin nevű nővéreivel együtt 1740. évben Kisdobronyban lakott.

Egyik fia István Losoncra, majd Nagyrédére származott s nőül vévén Tussay Esztert, T. György és Ráday Ilona leányát, Ráday jusson nagyredei birtokossá lett s megalapította a család hevesi ágazatát. (1746. év 105. sz. 1754. év 121. sz.)

Istók. Borsodból származik. Itt a megyében 1786. évben tűnt fel. (1786. év 849., 934. jkl.)

Istráb. Czímerlevelet 1694. évi febr. 10-én nyertek I. János, neje Gödhard Zsuzsi, fia János, veje Kis Pál, ennek neje Istráb Anna. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1694. év 295. jkl.) Előfordul Literáty néven is. (1703. év 1072. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak János gyöngyösi lakos s fiai Ignác és Tádé.

Iszkay lásd Bernáth.

Iszkra lásd Scultéty.

Ivády (ivádi). Nevét a hevesmegyei Ivád községtől vette, hol régi időktől fogva mai napig birtokos.

Két tagja, Zsigmond és János, 1456. évben a Dormánházi családnak adományozott birtokok beiktatásánál már mint királyi ember (homo regius) szerepel s így a család eredete, nemessége a korábbi időkbe is visszanyulik.

Igaz ugyan, hogy a II. Ferdinand által 1635. évi márcz. 22-én adományozott s Hevesmegyében ugyanazon évben kihirdetett címeres nemeslevél szerint Ivagy

György, neje Kofa Dorottya, fia Tamás, leánya Anna, testvérei János és Gergely e conditione ignobili, vagyis parasztsorból emeltetnek nemesi rangra, eme kitételnek azonban semmi jelentősége nincsen, hiszen majdnem minden armalisban előfordul. (1635. év 3. sz.)

A család régebbi nemessége mellett szól azon körülmény, hogy Ivády Imre 1617. évben Ivádról, mint ősi birtokról végrendelkezik; továbbá az is, hogy Wesselényi Ferencz nádor Ivágy pusztát 1655. évben mint olyat adományozza Ivágy Gergelynek és Tamásnak, mely „az ő elődeiké volt már ősidőktől, de okmányaik a háborús időkben elvesztek.” (1754. év 223. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak Gergely, László, Dávid és János pétervásári lakosok.

Az ivádi előnevet egy 1748. évi oklevélben találjuk először, azóta állandóan használta a család. (1763. év pp. 735. sz. 1790. év 555. sz. 1793. év 718. A. sz. 1794. év 571. sz. 1776. év pp. 2057. sz.)

Az 1635. évben adományozott czímer a levéltárban levő (1635. év 3. sz.) armalismásolat alapján: Kék pajzsban zöld alapon kiterjesztett szárnyú fehér galamb; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Ivád birtokosai ma is csaknem kizárólag Ivády-akból állanak s így könnyen érthető, hogy róluk teljes genealogiát adni lehetetlenség. Az alábbi táblázaton tehát csupán a kiválóbb, a közéletben szereplő családtagokat tüntetjük fel:

IVAGY

János 1635. n. Joó Erzsébet		György 1635. Gergely 1635. n. Kofa Dorottya	
János	István		
János 1724.	László Dávid 1724. n. Simony Judit	Tamás 1635. Anna 1635.	
János sz. 1720. n. baráti Huszár Mária		Gergely 1733. végrendelkezik 1. n. Kovács Erzsébet 2. n. Gál Ilona	
János sz. 1766. főszolgabíró n. Mártoni Teréz 1769—1814.		1-től: István	2-től: Máté
Gábor sz. 1792. † 1852. n. mezőmadarasi és gojzesti Madarassy Mária 1807—81.		József László István	Pál Gergely Gergely sz. 1728. hevesm. jegyző, ügyész, táblabíró n. Sulyok Judit
Gizella 1827—62. f. leleszi Kovács József szolgabíró	Miklós sz. 1830. ivádi lakos 48. főhadn. főszolgabíró n. Hertendy Hermin	Albert sz. 1832. 48-as hadn. erdőkövesdi l. n. szügyi Trajtler Eszter	Béla sz. 1838. Erzsébetvá- ros diszpolg. 1874—96. orsz. képv. ivádi birt. n. Csiky Jozefa
Jolán sz. 1864. f. Drisnyey Béla főszolgabíró	Margit sz. 1870. † 1900. f. Drisnyey László aljárásbíró	Aladár sz. 1856. p. ü. titkár n. Góth Róza	Gyula sz. 1844. pénzügy- ministeri tan.
Pál-István sz. 1886. Mártha sz. 1889.		Károly sz. 1835. sz. 1858—93. Róza 1861—85.	Demeter sz. 1747. n. Bakos Anna János n. Ivády Teréz Rudolf 1824—82. főesperes, hevesi prépost-plébános
Ilona 1867—1904. f. Hazslinszky Hugó orvos	Tihamér sz. 1869. államtudor, p. ü. minist. titkár	Béla sz. 1873. tart. huszárhadnagy, föld. minist. s. titkár n. nagyjeszeni báró Jeszenszky Anna	Antónia sz. 1876. csillagk. hölgy f. sztankahermányi Sztankay Béla cs. és kir. kamarás huszárkapitány
Gábor sz. 1898.	Anna †	Sándor sz. 1903.	Sarolta sz. 1877. f. alsódrskóczy Morvay Béla huszárfőhadnagy

Az előnemzedék pontos származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyvben (II. r. l. 294.) találhatjuk fel.

Ivanych. Czímeres nemeslevelet a Kalapáty családdal együtt III. Ferdinandtól 1656. évi jan. 20-án nyertek Ivanych János, neje Kalapáti Anna, fia Albert. Kihirdetett ugyanazon évben. Czímeréről a Kalapáty családnál van említés téve. (1656. év 2. sz.)

Nemességüket igazolták, illetőleg nemesi bizonyáglevelet nyertek: az 1724. évi investigatiókor János, György, Gergely s ennek fiai János és Tamás; 1801. évben Márton fia József szajoli lakos (1801. év 397. sz.); 1811. évben János és Kőházy Anna gyermekei János és György s ezek gyermekei (1808. év 395. jkl.); továbbá az 1776., 1817. és 1821. években az alábbi táblázaton feltüntetettek közül igen számosan. (1776. év 194. A. sz. 219., 258. jkl. 1777. év 157. sz. 292. jkl. 1785. év 886. jkl. 1817. év 72. sz. 106. jkl.)

Levéltári adatok (1797. év 60. sz. 1821. év 597. sz. 622., 1248. jkl.) alapján a család genealogiája:

I. JÁNOS 1656. n. Kalapáty Anna

Albert †		János		Jakab	
		János		Mihály	Gergely †
		János 1724. n. Kőházy Anna		1724.	1724. n. Széchy Katalin
János 1811. n. Fekete Judit		György 1811. n. Vontovics Rozál		György 1724. n. Csák Katalin	
				József	
János Ambrus sz. 1774. Alattyán n. Korompay Zsuzsi	Béla sz. 1774. Alattyán n. Kis Magda	József sz. 1782. Alattyán n. Hajdú Erzsí	Péter sz. 1785. Alattyán	Ferencz sz. 1774. Alattyán	János sz. 1780. Alattyán
		Pál		János szabadkai lakos	Mihály mihályteleki l.
				Imre szabadkai lakos	
				József 1801. test. kap szajoli lakos	
Flóri sz. 1817.	Lajos sz. 1813.	Márton sz. 1809.	János	József-Pál sz. 1808.	László sz. 1810.
				István sz. 1816.	
Elizeus sz. 1803.		György sz. 1806.			

Jelenleg Gyöngyösön és Gyöngyöspüspökiben él a család.

Ivánkovics. Az 1724. évi investigatió alkalmával I. Sándor rózsaszentmártoni lakos a II. Ferdinand által 1635. évi jan. 22-én Ivánkovics János és Soprony László részére adományozott s ugyanazon évben Sopronban kihirdetett armalist mutatta fel. Utasítva lett, hogy származási helyéről testimonialist szerezzen.

Ivócs (kisregályi). A XVII. század közepén Fogacson, Boczonádon birtokos. István szolgabíró.

Izold. 1685. nyert czímerlevelet I. István. Kihirdette Hontmegye. Fia volt András, unokái pedig István, Mihály és János tiszabádi lakosok, kik Barsmegye bizonyítványa alapján 1762. évben kihirdetettek. (1762. év 245. sz.) A következő évben Márton, István és Mihály tiszaszalóki lakosok bizonyáglevelet nyernek. (1763. év 90. A. sz.) Czímer: K. XVIII. 249.

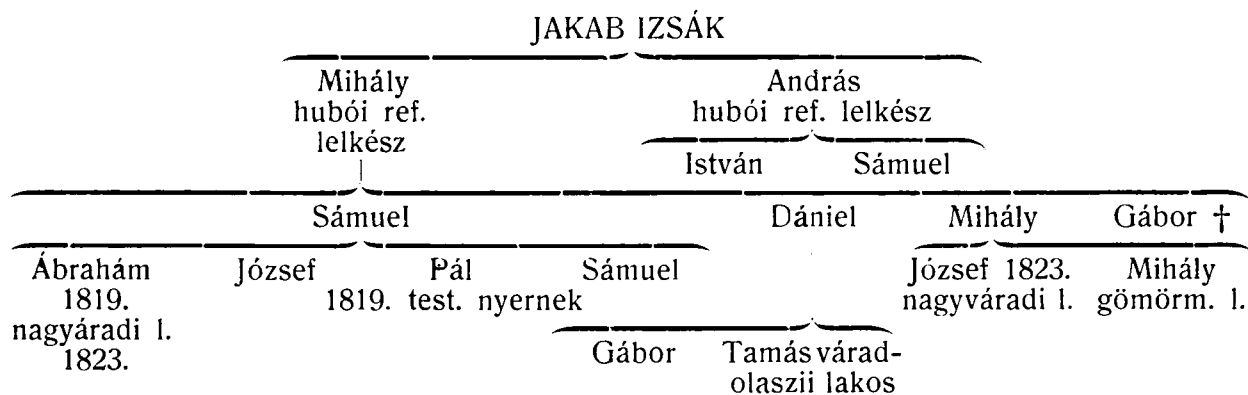
Izsák lásd Isaák.

J.

Jakab. Mátyás fia István otrokocsi származásu egri lakos 1716. évben, majd a nemesi vizsgálobizottság előtt 1724. évben Gömörmegye bizonyítványa alapján igazolja nemességét. (1716. év 127. sz.)

Jakab (középlaki). Igen régi erdélyi család. Kimutatható ősei az 1384. körül szerepelt Középlaki György fia István és Almási László fia Jakab szomordoktelki birtokosok.

Erdélyből J. Izsák költözött Magyarországra. Ismert leszármazói:

Ezen táblázat azonban nagyon hiányos. Nem találjuk rajta azon középlaki Jakab Jánost, a ki nejével Zák Borbálával, fiaival Istvánnal, Györggyel, Mihálylyal, mostoha-fiaival Dorinsz másk. Németh Gáspárral és Mártonnal együtt III. Ferdinándtól 1652. évi okt. 26-án címeres nemeslevelet nyert. Ezen armalist kihirdette 1654. évben Borsodmegye. Eredetije az itteni levéltárban van s a következő címert mutatja: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás magyar harcos karddal az oldalán, maga előtt megkötözött kezü török foglyot hajt; sisakdisz: görbe kardot tartó növekvő oroszlán; takarók: ezüst-vörös, arany-kék.

Ábrahám, József, Pál, Sámuel testvérek Krasznamegyéből 1819. évben nyertek testimoniálist s ennek alapján 1820. évben Nógrádmegye előtt igazolták nemességüket.

Különböző időben Miskolczon, Debreczenben, Váradolasziban, Nagyváradon, Sállyiban, Zádorházán találkozunk a család egyes tagjaival.

Hevesben nem lett kihirdetve a család nemessége, de 1859. évben Hidvégen élt Kovács Mária, Jakab József özvegye, ekkor már Baptista Józsefné s nála voltak a család oklevelei, melyek ma már az itteni levéltárban találhatók fel. (1859. év hevesi cs. k. szolgab. III. 97. polg. ir.)

Jakab (sándorházi). Szatmárnémetiből szakadt ide, megelőzőleg pedig Ákoson és Tasnádon is birtokos volt. 1845. évben sándorházi Jakab Mihály gyöngyösi lakos, ügyész és táblabíró, Szatmár- és Középszolnok bizonyítványaival igazolta nemességét. (1845. év 936. sz. 1470. jkl.)

Jakabffy (Jakobffy) másk. **Kristóff**. A címeres nemeslevelet 1760. évi május 8-án nyerték Mária Teréziától J. Miklós szamosújvári kereskedő s gyermekei Kristóf, Jakab, Antal, Anna, Rebsima, Mária, Chamal, Csischatim, Katalin.

Miklós fegyverneki bérlővé lett s Belsőszolnok bizonyítványa alapján 1793. évben kihirdettette nemességét. (1793. év 604. sz.) Czímer: Erd. K. K. X. 576.

Jákó (kézdiszentléleki). Erdélyi székely család. Czímerlevelet Rákóczi Györgytől 1665. évben nyert J. Márton. Tőle származott Mihály, ettől szintén Mihály, ettől pedig András, Kelemen, Antal és Ádám.

Ádám tanulmányainak befejezése után Sámsonban (Csongrádm.) Károlyi József tisztje volt s Háromszéktől nyert testimonialisát 1800. évben itt is kihirdettette. (1800. év 266. sz. 314. jkl.)

Fia István erdődi (Szatmárm.) lakos 1813. nemesi bizonyáglevelet nyert. (1813. év 604. sz. 467. jkl.)

Jakobey másk. **Miticzky**. A nemeslevelet 1670. évi nov. 1-én nyerték J. András, György, Jakab testvérek s Hontmegye hirdette ki.

Andrástól a leszármazás ez:

ANDRÁS 1670.		
Antal		
Pál	Imre	
Mátyás b.-gyarmati l.	József csépai lakos n. Závodszky Anna	
Klára sz. 1797.	István sz. 1804.	János sz. 1807.

József csépai lakos és gyermekei Hontmegye bizonyáglevele alapján kihirdettettek 1811. évben. (1811. év 996. sz.)

Janács. Trencsénmegyei család. Az 1655. évi máj. 10-én nemeslevelet nyert J. Györgytől a leszármazás a következő:

GYÖRGY 1655.	
György	
Mihály	Gáspár
György zsolnai lakos	
Gáspár 1745. gyöngyösi lakos n. Juhász Borbála	György 1745. gyöngyösi lakos
György sz. 1744. Gyöngyös, zentai l. 1811. test. nyer	

Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1745. évben Gáspár és György gyöngyösi lakosok (1745. év 200. sz. 57. jkl.); nemesi bizonyáglevelet nyert 1811. évben György zentai lakos. (1810. év 184., 835. jkl. 1811. év 194. sz. 220. jkl.)

Nemeslevél feltalálható: O. L. Htt. Nob. Trencsén.

Jancsich lásd Kardoss.

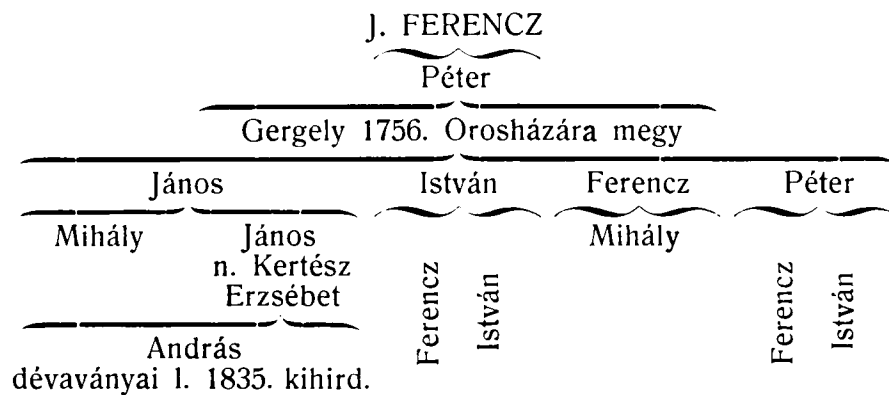
Jancsó. 1654. évi jul. 26-án nyertek czímerlevelet J. Mátyás, neje Pászty Zsófia, gyermekeik György, János, Mihály és Ilona s testvére Mihály. Kihirdettett 1656. évben. (1656. év 37. jkl.)

Jancsovics. A II. Ferdinand által 1629. évi márcz. 10-én J. Márton s gyermekei György István, Miklós és Zsófia javára adományozott nemeslevelet Nyitra megye hirdette ki.

A nemeslevélben feltüntetett Istvántól származott György, ettől László, ettől Zsigmond lédeczi, ettől pedig Ferencz gyöngyösi lakos, a ki Bars megye bizonyítványával 1777. évben igazolta nemességét. (1777. év 320. jkl.)

1806. évben Veresmarton János, 1818. évben Gyöngyösön János és Ferencz élnek, de ezekről közelebbi adataink nincsenek. (1806. év 71. sz. 103. jkl. 1818. év 422. jkl.)

Jankó. A vasvármegyei Vönöczkről származik, honnan 1756. évben Péter fia Gergely Orosházára költözött. Tőle a család így származik le:

András dévaványai lakos Békésmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1835. évben. (1835. év 218. sz. 323. jkl. Balogh Gy. Vasm. nem. cs. 76. Békésm. monogr. III. 232.)

Jánoshiday. Nemességet 1666. évi febr. 6-án nyertek J. Jakab, neje Lippay Erzsébet, gyermekeik Mihály, Gergely, Erzsébet, Katalin, továbbá Gergely, ennek neje Méhes Erzsébet, gyermekeik András, Anna, Erzsébet, Katalin és Mihály. Kihirdettetett 1666. évben. (1666. év 79. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával a főczímerszerző Jakab testvérének, Gergelynek, fia Gergely gyöngyöshalászi lakos s fiai Jakab és András igazoltattak.

A nemességszerzők Dósa Ádám jobbágysai voltak s 1665. évben az elbocsájtó (manumissionalis) levéllel együtt Gyöngyöshalászon egy nemesi kúriát nyertek tőle. (1742. év pp. 233. sz.)

Jánossy. 1699. évben János szuhai birtokos. Dániel és György nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1763. évben. (1762. év 246. sz. 1763. év 90., 213., 192. sz. 119., 131. jkl. K. K. XLVI. 502.)

Minden bizonnyal ezen családból származott azon Miklós, a ki 1552. évben Eger ostroma alkalmával török kézre jutott s kivégeztetett, valamint Pál is, aki 1554. évben Fülek várának kapitánya volt. Egyáltalán a család inkább Nógrádban szerepelt. Lásd a Lada családot is.

Janoviczky másk. **Varga.** Janoviczky Gergely és János kelemenfalvi származásu gyöngyösi lakosok Liptómege bizonyítványa alapján kihirdettetnek 1720. évben. (1720. év 120. sz. 93. jkl.)

Az 1724. évi investigationalis jegyzőkönyvben Gergely fiai Ferencz és Bertalan, Jánoséi pedig János, Ferencz és András.

Az 1720. évben igazolt János mint esküdt idővel Szolnokra került, fia Ferencz, az egri papnevelő intézet gazdatisztje, a borsodmegyei Nekécsen telepedett le. Ennek fiai János, István, Ignác és Ferencz 1820. évben bizonyáglevelet nyertek. (1820. év 584., 1120. sz. 747., 1237. jkl.)

Janthó. Fogacson birtokos 1670. évben.

Járdánházy lásd Kovács. (1592.)

Járffás. Az 1656. évi máj. 31-én J. Mihály, neje Jacza Anna, gyermekeik Benedek, Jakab, Zsuzsi részére adományozott armalis kihirdettetett ugyanazon évben. (1656. év 38. jkl.)

Jármy (szolnoki). Szatmármegye régebbi családjainak egyike. Jármyból származik s egyik ága Erdélyben ágazódott el. A magyarországiak a szolnoki, az erdélyiek a magyardellői előnevet viselték.

1753. évben Jármy László feleségének, szunyoghi Szunyoghi Máriának, Pankotay Katalin leányának, Pankotay jusson Tiszafüreden és Pusztakócsan volt részbirtoka. (1732. év 195. sz. 1761. év pp. 676. sz.) Lásd: N. I. V. 317.

Jászberényi. Czímeres nemeslevelet Lipót király 1677. évi máj. 30-án adott J. Mihálynak, nejének Gonda Ilonának, fiainak Ferencznek és Jánosnak, rokonának Farkas Györgynek, nejének Jászberényi Zsuzsinak, gyermekeiknek Mihálynak, Györgynek, Ilonának, Zsuzsinak és Juditnak. Kihirdette 1730. évben Borsodmegye. Hogy korábban ki lett-e hirdetve s ha igen, hol és mikor, erre nincs adatunk.

A család Járdánházán élt. A hevesi ág leszármazása:

JÁSZBERÉNYI MIHÁLY 1677. n. Gonda Ilona					
Ferencz			János		
Ferencz 1754.5. összeírásban			Zsigmond járdánházi l.		
István					
Márton 1762. kihird. egri lakos			István 1769. kihird. egri, majd besenyőteleki lakos		
Alajos sz. 1766. 1828. test. nyer		Márton sz. 1767. esk. 1806. test. nyer 1828. n. Haranghy Teréz		Ferencz sz. 1774. test. nyer 1828.	
János sz. 1807. esk. 1829. Feldebrő n. Szabó Katalin				Ferencz	
István sz. 1837. Tiszakürth. esk. 1862. tardi kántortanító n. Gömöry Amália					
Dezső sz. 1864. kántortanító n. Kovács Gizella		Gyula †	András †	Miklós sz. 1868. mezőtárkányi jegyző n. Serfőző Teréz esk. 1893.	Margit † Gyula † András sz. 1878. intéző a kassai gazd. intézetben

Borsodmegye bizonyítványa alapján kihirdették: 1762. évben Márton egri, 1769. évben ennek testvére István egri, később besenyőteleki lakos. (1762. év 66. A. sz. 266. jkl. 1769. év 252. jkl. 1766. év pp. 805. sz.) Nemességi bizonyítványt nyertek 1828. évben Alajos, Márton és Ferencz. (1826. év 1174. sz. 1037., 1315. jkl. 1827. év 34. sz. 94. jkl. 1828. év 653. sz. 747., 1978. jkl.)

Az 1809. évi insurrectionalis összeírás szerint Alajosnak is voltak gyermekei, de ezeket névszerint nem ismerjük.

Dezső, Miklós és András testvérek nemességét a m. kir. belügyministerium 1904. évi 55408. sz. a. igazolta.

Jelenffy (csejthei). József táblabíró szücsii birtokos 1815. évben. (1815. év pp. 3417. sz.)

Jelus. 1769. évben Ferencz fia András dezséri származásu egri lakos Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdették. (1769. év 1. A. sz. 61. jkl.)

Jeney. Nemességet 1715. évi ápr. 30-án nyertek J. György, neje Kovács Erzsébet, fia György, továbbá Csáky Gergely, neje Szijártó Anna, fiai József és Antal. Kihirdették ugyanazon évben. (1715. év 668. jkl.) György kecskeméti lakos 1747. évben testimonialist nyert. (1747. év 29. jkl.) Armalis Gyöngyös város levéltárában.

Jeney lásd Hotta.

Jeszenák lásd Bonár.

Jeszenszky (nagyjeszeni). Turóczmegye legrégibb családjainak egyike. Őse a XII. században feltűnt Temérdek András. 1271. évben Jeszen földjére adományt, 1563. évben pedig armalist nyert. A XVII. századtól kezdve Bars- és Nógrádmegyékben szerepelt.

Ezen megyében György fia Zsigmond fia Gáspár fia Károly hirdettette ki 1808. évben Turóczmegye bizonyítványa alapján donatarius nemességét. (1808. év 198. sz. 371. jkl.) Ezen Károlyt és elődeit a Nagy Iván munkájában (V. 336.) közölt családfán nem találjuk.

Jeszenyei lásd Bernáth.

Joó. Rákóczi László jobbágya lehetett. 1659. évben Joó Mihályt nevezett Rákóczi László bezáratta, mert beleegyezése nélkül szerzett armalist. Csakhamar visszanyerte szabadságát. mert kiderült, hogy a földesúr tisztjeinek megnyugvásával szerezte a nemeslevelet, mely ellenmondás nélkül ki is hirdettetett. (1659. év 39. jkl.) 1676. évben Mihály és János igazolták nemességüket. (1676. év 193. jkl.)

Joó másk. **Gyöngyösi.** Eredetileg református, a XVIII. század közepén katholicussá lett borsodi család. Az 1838. évben Borsodmegye bizonyítványa alapján kihirdetett Sámuel, Zsigmond, Lőrincz felsőábrányi és harsányi származású egri lakos testvérek genealogiája (1838. év 3134. sz. 1741. jkl. Borsodm. levélt. 1836. év 247., 645. kgy. 1838. év 3540., 3978. kgy.) a következő:

JOÓ ISTVÁN igaz. Borsodban 1725. n. Szentpétery Erzsébet				
Gábor kath. lett 1759. évben n. Lenkey Ráchel				
János	Gábor n. Orosz Róza	Sámuel n. Tállyai Anna	István	
	István 1836.	Sámuel	Zsigmond	Lőrincz
		1838. évben kihirdettetnek		

Joó másk. **Poltz.** János fia János Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdetetik 1804. évben. (1804. év 78. sz. 68. jkl.)

Jókay. 1701. évben István igazolta nemességét. (1701. év 597. jkl.)

Jokmány lásd Lőrincz.

Jolsvay lásd Szabó. (1651.)

Jónás. Gyöngyösön éltek 1731. évben István és György. Ezek atyja meghalt 1700. körül 68 éves korában. A család eredetét nem ismerjük. (1731. év 129. sz.)

Jósa (badosi, később baróthi). A nemességet Bethlen Gábor özvegye, Brandenburgi Katalin, adományozta 1629. évben badosi Jósa János s fiai György, András és János részére. Primipilusuk voltak Badoson, honnan eredeti előnevük van. Később a család Baróthra költözött s ez időtől a baróthi előnevet viseli.

A czímerlevélben feltüntetett András fia volt Márton, ezé Gergely, ezé András, ezé János, ezé szintén János gyöngyösi lakos, a ki Csik-, Gyergyó- és Kászonszékek bizonyítványa alapján 1782. évben igazolta nemességét. (1782. év 122. jkl.)

Jósa. 1698. évi márcz. 21-én nyertek nemességet J. Gergely s unokatestvérei Ferencz és Ilona. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1698. év 84. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával Ferencz gyöngyöspatai lakos s fiai Mihály és Mátyás igazoltattak.

Jósa (pankotai) lásd Pankotay.

Jósvay. I. Lipóttól 1664. évi aug. 20-án nyertek nemeslevelet J. János, neje Jámbor Katalin, fivérei Péter és István. Kihirdettetett 1665. Borsodmegyében. (Borsodm. levélt. Pr. 29. f. 164.) Átirata az egri kápt. levéltárában. (N. jk. 250. sz.)

István átányi lakos Abauj- és Borsodmegyék bizonyítványai alapján igazolja nemességét 1771. évben. (1771. év 265. jkl.)

Jucha. György fia János pásztói lakos Nógrádmegye bizonságlevele alapján kihirdettette nemességét 1803. évben. (1803. év 434. jkl.)

Juhay. Czímerlevelet nyertek 1669. évi jun. 26-án J. Imre, neje Kovács Ilona, fiai Pál, István, Péter, János és András. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1669. év 75. jkl.)

Juhász. Nemeslevelet I. Lipóttól 1668. évben nyert Juhász Mihály. Kihirdette ugyanazon évben Abaujmegye. (Borsodm. levélt. Pr. 18. f. 38.)

Az 1724. évi investigatio idején Derzsen élt Mihály, ki Borsodmegyének a Kónya és Juhász családok javára szóló nemeslevél kihirdetéséről 1715. évben kiadott bizonyáglevelét mutatta fel.

A nemességszerző Mihály fiai voltak Mátyás ároktői és Mihály sarudi, utóbb derzsi lakos. Ezen Mihály fiai Mihály és István, Istváné pedig többi között János mezőturi lakos. (1781. év 332. sz.)

Talán ezen család 1668. évi armalisa található fel a leleszi konvent levéltárában. (Pr. 1806. év 31. jkl.)

Juhász másk. **Csizmazia.** A gyöngyösi Kiss családdal együtt czímeres nemeslevelet nyertek I. Lipóttól 1692 évi decz. 4-én J. m. Cs. Albert, neje Erzsébet, fiaik Márton és Ferencz. Kihirdettetett 1693. évben. (1693. év 198. jkl.)

Az 1724. évi investigatio idején az említett Ferencz fia Márton losonczi lakos. (1793. év 93. B. sz. 96. jkl. 1796. év 485. A. sz. 663. jkl.)

Lásd a gyöngyösi Kiss családot is.

Juhász. A vármegyei levéltár hiteles másolatát őrizi azon czímeres nemeslevélnek, melyet Mária Terézia 1760. évi jun. 17-én adományozott J. András, neje Izrael Katalin, fiai István és András javára s ugyanazon évben ezen vármegye hirdetett ki. (1760. 251. sz. 413. jkl.)

Czímer: Vörös pajzsfőben arany csillag és ezüst félhold közt arany nap, a pajzs kék udvarában zöld mezőn lépő fehér bárány; sisakdisz: jobbról arany-vörös, balról kék-ezüst szarv; takarók: vörös-ezüst, kék-ezüst. (K. K. XLV. 456.)

Juhász lásd Csaláry.

K.

Kada. Országh Pállal együtt 1688. évi márcz. 10-én nyertek czímeres nemeslevelet K. János, neje Országh Katalin, gyermekeik Pál és Katalin. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1724. évi invest. jk.) Az armalisban feltüntetett egyénekké való közvetlen összeköttetésről nincsenek adataink. Egy 1765. évi tanuvallomás szerint Mihály fia Gergely, ezé Antal, ezé pedig Mihály pásztói lakos. (1765. év 72. A. sz.)

Kádár. Czímeres nemeslevelet III. Ferdinándtól 1639. évi apr. 10-én nyertek K. Miklós s fivérei István, János és György. Kihirdettetett 1640. évben Zemplénben, 1649. évben Abaujban.

Abaujmegye 1749. évben testimonialist adott György fia Mihály és Kerekes Erzsébet csécsi lakosok fiai János, Mihály, Mátyás, Pál és Gergely, továbbá János fia István fia György tiszafüredi lakos részére. Ezen bizonságlevelet György tiszafüredi lakos kihirdettette ugyanazon évben. (1749. év 88., 126. sz. 413. jkl.)

Czímer leírva Csoma munkájában. (Abaujm. nemes cs. 297.) Talán ezen család armalisa található fel a leleszi konvent levéltárában. (Pr. 1807. év 176. lap.)

Kádas (thúri). Nemességüket igazolták: 1748. évben Zemplénmegye 1721. évi s Nógrádmegye 1748. évi testimonialisával István füleki származású gyöngyösi, majd

gyöngyöspüspökii lakos (1748. év 154. sz. 164. jkl.); 1754. évben pedig Abaujmegye bizonyítványával József törökszentmiklósi lakos. Ennek testvérei Ferencz és Miklós Szentistvánbaksán laktak. (1754. év 270. sz.)

István leszármazói:

ISTVÁN gyöngyöspüspökii kántor igaz. 1748. n. Izrael Erzsébet

Boldizsár	Ilona	Ferencz sz. 1753. Gyön- gyös, egri lakos	Teréz
József sz. 1778.	Ferencz sz. 1780.	Ignác sz. 1782.	Viktória sz. 1783.
			István sz. 1787.

Ferencz egri lakos és gyermekei 1793. évben biznyságlevelet nyertek. (1793. év 718. A. 376. sz. 428., 823. jkl.)

Az 1754. évben igazolt József utódaí:

JÓZSEF törökszentmiklósi lakos 1754.

István 1780.	József 1780.	Mihály 1780.
Gábor	Sándor 1819. mezőtúri l.	Mihály István József törökszentmiklósi lakosok 1819.
Gábor	János mezőtúri lakosok 1819.	József

1780. évben István, József és Mihály testvérek, 1819. évben Sándor mezőtúri, Gábor, János és József mezőtúri lakos testvérek, végre Mihály, István és József törökszentmiklósi lakos testvérek testimonialist kaptak. (1778. év 330. jkl. 1780. év 161. A. sz. 208. jkl. 1819. év 180., 574. sz. 73., 224., 613., 1010. jkl. 1766. év 54. sz.)

Armalisra a felsorolt oklevelekben sehol sem történik ugyan hivatkozás, de mivel az 1724. évi investigatio alkalmával György fia Tamás mezőtúri lakos a II. Rudolf által 1593. évi jul. 19-én Kádas de Thúr István és Gáspár részére adományozott s 1608. és 1616. években Abaujban kihirdetett nemeslevél alapján igazoltatott, feltételezhetjük, hogy a fent felsoroltak mindannyian ezen thúri Kádas családból veszik eredetüket.

Kajdacsy. Újitott nemeslevelet II. Ferdinandtól 1625. évi jan 22-én nyertek K. Péter, neje Csontffy Ilona, gyermekeik István, János, Pál, András, Piroska, Orsolya és mostoha fia Bitó Péter. Kihirdette Pozsonymegye s feltalálható a m. kir. orsz. levéltár helytartótanácsi osztályában. István és Péter egri lakosok Nyitra megye bizonyítványa alapján kihirdettetnek 1774. évben. Nyitra megyében Komjátiban, Bars megyében Zsitva-Gyarmaton szerepelt a család. (1774. év 272. jkl.)

Kajtár másk. Bodonyi. Az 1714. évi nov. 20-án armalist nyert Miklós fiától Istvántól származott Miklós nagykátai esperes, ki Nógrádmegyétől 1806. évben nyert testimonialisát kihirdettette. (1806. év 627. sz. 1195. jkl.)

Kakas. Gyöngyösön székel s 1771. évben kihalt család. Eredeti armalisa, melyet Lipót király 1681. évi jul. 9-én adott K. Gergely s gyermekei Mihály, János és Katalin részére s melyet Heves megye hirdetett ki ugyanazon évben, jelenleg a vármegye levéltárában van elhelyezve s ezen czímert mutatja: Kék pajzsban zöld alapon kettős farkú oroszlán jobbjában felfelé irányított nyilvesszőt tart; sisakdisz: torkán nyíllal átlőtt kakas; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1681. év 89. sz. 128. jkl. 1771. év 6. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával igazolást nyert Mihály fia János gyöngyösi lakos.

Kákonyi. 1825. évben Antal egri timár, állítólag pozsonyi származású, nemes-ségére nézve azonban elfogadható adat nincsen. (1825. év 1112. sz. 1610. jkl.)

Kalapáty. Nemességet III. Ferdinandtól 1656. évi jan. 20-án nyertek K. András, neje Orsolya, fiaik Mihály, Albert, János, Jakab, sógora Ivanych János, ennek neje Kalapáty Anna, fia Albert. Kihirdettetett ugyanazon évben.

A megyei levéltárba került eredeti armalis szerint a címér: Kék pajzsban zöld alapon gyors folyam, melyből jobbról ezüst félholdtól, balról arany csillagtól kísért kardot tartó kettős farkú oroszlán emelkedik ki; sisakdisz: fehér galamb csőrében zöld olajággal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1656. év 2. sz. 13. jkl.)

A nemességszerzők a Recsky család jobbágysai voltak s 1654. évben nyertek elbocsájtó levelet. Ügylátszik azonban, hogy Recsky Zsigmond és testvérei megbánták a felszabadítást, mert 1656. évben tilalmazták Kalapáty Andrást az alattyáni jobbágysai elfoglalásában s armalis szerzésében, sőt a vele kötött szerződést is fel akarták bontani. Csakhogy már későn, mert az armalis már megvolt s a megye ki is hirdette azt. (Egri kápt. Pr. K.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak Mihály és András alattyáni lakosok, továbbá ennek testvére János s ennek fiai András és Albert. Nemességi bizonyítványt nyertek 1776. évben Péter fia András fia Albert fiai Mihály, András, Albert és János alattyáni lakosok. (1776. év 176. A. sz. 258. jkl.)

Kalcsó lásd Kancsó.

Kalicza. János komáromi származású vasadi, majd tiszavárkonyi lakos s fiai János (sz. 1786.) és István (sz. 1790.) Komárommegye bizonyítványa alapján kihirdetnek 1802. évben. (1802. év 671. sz. 771. jkl.)

Kállay (nagykállói). Ösrégi szabolcsi család, egyike azoknak, melyek oklevelekkel igazolhatják a Balog-Semjén (Bolak-Simián) nemzetségből való származásukat.

Első ismert őse Ubul (mint utónév ma is kedvelt a családban) a XIII. század elején élt, részt vett a Galiczia elleni hadjáratban s II. András királytól a Nunkupul és Tuth szabolcsmegyei pusztákat nyerte. Fiai Egyed (Comes de Zabolcs), továbbá I. Gergely* és I. Mihály comes. Egyed ága a XVI. században, I. Gergelyé pedig még a XIV. században kihalt s így az összes előnemzedék I. Mihálytól származik le.

Ezen I. Mihály 1262. évben István erdélyi fejedelemtől, a későbbi V. István királytól, a sárospataki vár egyik befejezetlen tornyát kapta, fiai I. István és Pál ugocsai főispánok pedig 1290-ben IV. Lászlótól a leleszi konvent felett kegyúri jogot nyertek.

A későbbi századok folyamán is sok adományozásban részesült. Mindezeket felsorolni s a család kimagasló alakjainak történelmi szereplését méltatni e munka keretén kívül esik már csak azért is, mert a családot Heveshez, illetőleg a volt Külső Szolnokhoz csak 1464. évtől kezdődőleg fűzte némi kötelék. Ekkor kapták ugyanis I. Mátyás királytól I. Pál és VII. János Mezőtúr és Varsány fele részét, hol utódaik az újabb időkig birtokosok voltak. (1730. év 27. sz. 156. jkl.)

A XVII. század végén két két ágra szakadt a család, XII. János megalapította az orosi, testvére IV. Ferencz pedig a napkori ágat. Az orosi ágról, mely megyénket nem érdekelheti, csak azt említhetjük meg, hogy az alapító egyik fia XIII. János 1778. évben grófi rangot nyert (K. K. LI. 69.), de utód nélkül maradt, másik fiának, I. Józsefnek, szépunokája pedig Benjamin közös pénzügyminiszter és boszniai kormányzó volt.

A napkori ág genealogiájának megyénket közelebbről érdeklő része:

* A Nagy Iván által (VI. 26.) közölt genealogiát vettük alapul.

Ubul de genere BALOG SEMJÉN									
I. Mihály comes 1252. † 1292.									
I. István magister de Nagy-Semjén 1325.									
II. János dictus Lengyen 1344.									
Lenkens dictus Lengyen de Kálló									
II. Miklós 1394—1434.									
VI. János szabolcsi főispán 1446—1478. nejei : 1. Julia, 2. Veronika, 3. Katalin									
VII. János követ 1447. 1482.									
VIII. János 1502. 1548.									
I. Ferencz 1549. neje Báthory Anna									
XI. János 1629.									
VII. István									
III. Miklós 1651. 1670. neje Sztankay Éva									
XII. János 1690. 1701. 1. n. Gál Magdolna 2. n. Perényi Borbála az orosi ág megalapítója					IV. Ferencz 1690. napkori ág megalapítója				
IX. István					IV. György n. Horváth		V. Ferencz n. Becsky N.		
László 1773. hevesi m. alisp. n. b. Reviczky leány					György egri kanonok		Sándor szabolcsi szbiró 1806. n. b. Reviczky leány		
Leo ezredes 1812. n. Eötvös Erzsébet		Lajos n. Ferenczy Anna		István Teréz	Dárius f. Szirmay	Gergely n. Reviczky		Tamás n. Reviczky	
Erzsébet f. b. Jósika Miklós regényíró		Mária f. Komjáthy		Ödön sz. 1815. Napkor. † 1873. orsz. képviselő, kormánybiztos n. Faragó Mária		Sándor sz. 1827. n. Lengyel Mária			
Zoltán sz. 1856. Hevesm. főispánja n. jeszeniczei Jankovics Katalin					Árpád sz. 1855. † egri törv. bíró n. Répássy Hajnalka		Sándor sz. 1859. honvédőrnagy egri lakos 1. n. Francz Piroska 2. n. Francz Etelka		
Mária		Katalin		Zoltán	Malvin		Alice		
Miklós		Tamás		István			Edith		Tibor
									Zoltán

A család nemesi címere: Zöld sárkánynyal körített kék pajzsban nyílt rostélyu sisakos fej, rostélyáról ezüst hal csüng le, alatt pedig két vörös sziv van; sisakdisz: pánczélos könyöklő kar karddal, melyen levágott törökfő van; takarók: kék-arany mindkét részen. (K. K. LII. 487.)

A család gazdag levéltára a magy. nemz. muzeum levéltárában van elhelyezve. Az összes előnemzedék pontos származási adatait a Magy. Nemz. Zsebkönyvben (II. r. I. 306.) találhatjuk fel.

Kálmán. Kálmán Lukács szajoli lakos, neje Fejér Ilona, fia Péter, ennek neje Pomázy Ilona, gyermekei stb. részére 1668. évi szept. 1-én adományozott nemeslevél kihirdettetett 1669. és 1676. években. (1669. év 71. jkl. 1676. év 170. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején János fia Mihály szentiváni lakos.

Kálmán. A pozsonymegyei Balás-Éthén birtokos. Nemességéről Pozsonymegye 1730. évben adott bizonyítványt. (1732. év 155. sz.)

Kalmár (szegedi). Báthory Gábor fejedelemtől 1610. évi május 17-én nyert czímerlevelet Kalmár de Szeged Demeter a következő czímerrel: Kék pajzsban zöld

alapon 3 nyilat tartó oroszlán. Sisakdisz nem adományoztatott, a takarókról pedig csak az van jelezve, hogy különböző színűek. Kihirdette ugyanazon évben Biharmegye, másolata Hevesmegye levéltárában. 1725. évben Mihály dévaványai lakos. (1725. év 183. sz.)

Kalmár. Ezen család II. Ferdinandtól 1626. évi febr. 4-én nyert címerlevelet. Nemességszerzők voltak: K. Márton s fiai János és Márton. 1724. évben a nemeslevélben feltüntetett János fia Márton fia György fia István előbb felsősztrégovai, majd gyöngyösi lakos Nógrádmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1724. év 147. sz. 769. jkl.)

Kalmár. Megyebeli armalista. K. Jakab, neje Bessenyei Dorottya, gyermekeik Albert, Ferencz, Péter, Erzsébet és Katalin s fivére Illés, ennek neje Apoós Katalin, gyermekeik Gergely, Pál és Zsófia részére 1678. évben adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1678. év 349. jkl.) Az 1724. évi investigatiókor Albert pélyi lakos volt. (1725. év 146. sz.)

Kalmár lásd Alsófalusi.

Kálnay (kiskálnai). Barsmegyei birtokos család már 1472. évben; Kutasy primástól volt újított donatiója Kis-Kálnára 1610. évből. 1784. évben Barsmegye bizonyítványa alapján igazoltattak József és Péter mezőtúri lakosok. (1783. év 200. jkl. 1784. év 354. jkl. 1796. év 201. sz. 254. jkl.)

József nemessége legfelsőbb helyen megerősített 1795. évben. (K. K. LVIII. 797.)

Kalcsó lásd Kancsó.

Kaló lásd Dobos.

Kallya. K. Márton és János felsőváli lakosok Gömörmegyétől 1703. évben nemesi bizonyáglevelét nyertek. (1703. év 51. sz.) Márton fia János átányi lakos az 1724. évi investigatiókor igazoltatott.

Az 1823. évben a család több tagja részére kiállított testimoniális alapján (1821. év 1125. sz. 1339. jkl. 1823. év 614. sz. 897. jkl.) a következő táblázatot állítottuk össze:

MÁRTON		JÁNOS	
1703.			
János átányi l. 1724.			
János		István	
János	István poroszlói l.		György Mihály
János	István	Mihály	György
János 1823.	István 1823.	Mihály 1823.	Sámuel 1823. György 1823. Sámuel 1823.

Kaán (albesti). 1826. évi nov. 3-án K. Henrik-Sámuel pesti kereskedő, stomfai ház- és telektulajdonos és neje Kohn Zsuzsi részére adományozott armalis kihirdettetett 1830. évben s másolata szószerint olvasható a megyei jegyzőkönyvben. 1829. évben ugyanő az albesti előnevet nyerte. (1830. év 367., 784. jkl. K. K. LXV. 535.) Címer: K. K. LXV. 242.

Kancsó. Kancsó, Kalcsó néven is előfordul. Címeres nemeslevelet 1651. évi okt. 6-án nyertek Fábián Tamás, Kancsó Mihály, neje Katalin, fia Gergely. Kihirdette 1652. évben Nógrádmegye. 1730. évben Mihály, Tamás, Ferencz, János testvérek s Mihály fiai Tamás, István, János Nógrádmegyétől testimoniálist kaptak, melynek alapján Tamás nemessége ezen megyében is elismertetett 1744. évben. (1730. év 162., 177. sz. 1744. év 45. jkl.)

Kancsúr. Vámosgyörkön laktak 1767. évben István fia István fiai Imre, Orbán, András és István. Nemességükről tanuvallomásokon kívül nincs adatunk. Állítólag a borsodmegyei Hegymegről szakadtak ide. (1767. év 4. sz. 22. jkl. 1823. év 999. sz. 361., 1475. jkl.)

Kandó (egerfarmosi). Kandó György 1575. évben egy nemesi kúriát szerez Farmoson, honnan a család előneve származik, de ezt az ő utódai 1653. évben zálogba adják Holló Imrének és Czicze Lukácsnak. (Subich Gy. egri várnagy iratai. 1659. év 34. jkl.) K. István fiai 1718. évben adományul kapták Domonyt és Ancsot (Pestm.), Zsigmond és István pedig 1730. évben a már említett Farmost. (Lib. donat. XVIII. 140. XX. 216.)

Kangyerka (dedinai). Árvamegye bizonyítványai alapján kihirdettetnek 1719. évben K. György és Suszták Anna fia András dedinai származású gyöngyösi lakos (1718. év 104. sz. 1719. év 83. sz. 1138. jkl.); 1761. évben pedig János fia Mátyás gyöngyösi lakos. (1761. év 234. A. sz. 119. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak András gyöngyösi lakos s fia János.

Kanizsay. III. Ferdinandtól 1638. évi márcz. 10-én nyertek nemeslevelet K. György s fivérei István, Mihály és Ferencz. Kihirdette Beregmegye. Hetén, Fejércsén, majd Debreczenben és a szabolcsmegyei Földesen lakott a család.

Gábor fia László fia György Beregmegyétől 1772. évben nyert testimoniálist. (1772. év 1. et. b. sz.)

Kanta. A Sajógömörrel Hontmegyébe költözött András fia Zsigmond Gömörmegyétől 1719. évben testimoniálist nyert. Mivel e bizonyáglevél itteni kihirdetéséről, a család itteni szerepléséről nincs adatunk, nem tudjuk, mi módon került ez a levél-tárba. (1719. év 87. sz.)

A III. Ferdinand által 1646. évben K. István és János részére adományozott címérlevél a leleszi konvent levéltárában található fel. (Turul 1895. év 140. l.)

Kántor (kossuthi). Czímeres nemeslevelet II. Rudolftól kaptak 1580. évi márcz. 18-án Kántor de Kossolt Bálint s unokatestvére Orbán. Kihirdette 1582. évben Pozsonymegye s másolata a m. kir. országos levéltárban (Htt. Nob. Poson.) és Nyitramegye levéltárában van. Bálint fia János fia János fia János fia Ferencz fia Ferencz fia Orbán kossúthi származású gyöngyösi lakos 1793. évben bemutatta Pozsonymegyétől nyert testimoniálisát. (1793. év 605. sz.)

Kántor. Hasonlóképen II. Rudolftól kapta a nemességet 1583. évi ápr. 29-én s Borsodmegye hirdette ki. Nemességszerzők voltak K. Barnabás, fia Péter, ennek neje Oláh Anna, gyermekeik János, István, György, Zsófia, Katalin. Az 1724. évi investigatiókor Borsodmegye 1714. évi bizonyítványa alapján igazoltattak György gyöngyösi lakos s fiai József, Márton és János.

Czímer a zemplénmegyei levéltárban levő armalis-másolat alapján: Vörösben zöld alapon nyakán nyíllal átlőtt hattyú; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: vörös-ezüst.

Kántor. 1825. évi tanuvallomások szerint Péter és István testvérek voltak. Péternek, a ki előbb Jánosiban lakott s utóbb Nagyréven jegyző lett († 1776.), két fia volt, András és Péter. András († 1805.) fiai voltak János, Péter tiszakürti tanító, György és István; Péteréi pedig György, János és Mihály öcsödi, majd kécskei lakos. Péter nagyrévi jegyző testvérének, István mezőtúri tiszteletesnek, fiai voltak Benjamin, Dániel és József. A család nemessége itt kihirdetve nem volt. (1825. évi 1336. sz.)

Kanyó. III. Ferdinand 1638. évi márcz. 14-én adta a nemességet K. Lukács, Mátyás és Pál testvéreknek s Nógrádmegye 1641. évben hirdette ki.

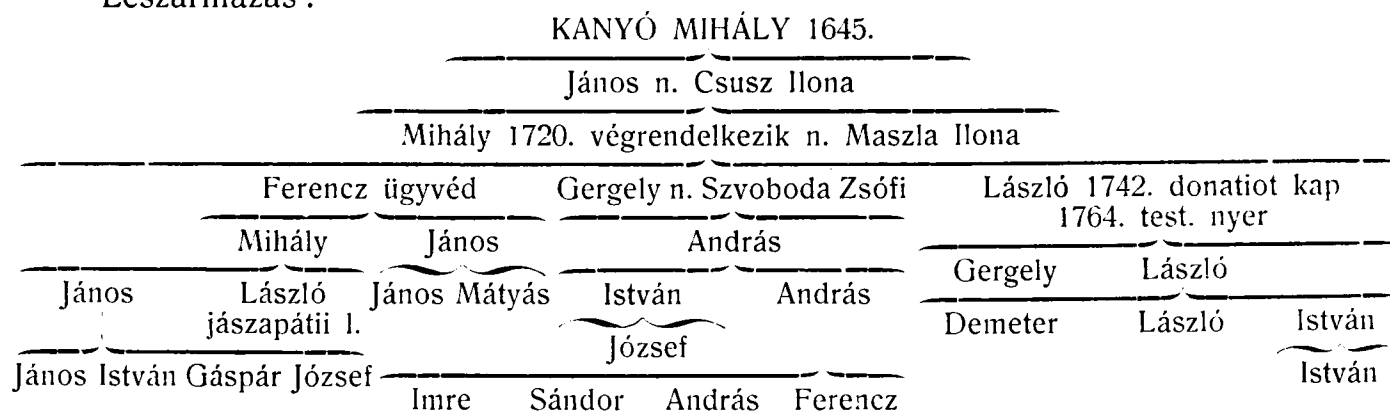
Márton fiai György és Ferencz Nógrádmegye-bizonyítványa alapján kihirdettetik nemességüket 1783. évben. (1783. év 269. jkl.)

Kanyó. Ugyancsak nógrádi eredetű, Herencsényben lakott család, mely III. Ferdinándtól 1645. évi jan. 5-én nyert czímerlevelet. A czímerszerzők K. Demeter, neje Benczik Erzsébet, fia Tamás, testvérei Mihály és András voltak. (1647. év 1. sz.)

A mellékczímerszerző Mihálynak János fiától való unokája Mihály 1731. évben már Csépan tűnt fel, ennek fia László pedig a Csusz, Palojtay, Tarcsányi és Sárközy családokkal és Piry Istvánnal együtt 1742. évben nádori donatiót nyert az említett Csépa helysége. (1731. év 131. sz.)

Leszármazás:

Nemességi bizonyítványt nyert László csépai lakos 1764. évben. (1764. év 99. sz. 1760. év pp. 661. sz. 1781. év pp. 2238. S. sz. 1823. év 1062. sz. 975., 1657. jkl. 1824. év 270. sz. 362. jkl.) Nemességüket Pestmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1796. évben György hevesi, Antal csongrádi és Ferencz-Károly szécsényi lakosok. (1796. év 146. sz. 167. jkl.)

Kapczy. A család eredeti armalisát, melyet III. Ferdinand adományozott 1638. évi jún 19-én K. Tamás, neje Chapó Ilona, fivére István, ennek neje Nagy Katalin részére s Abaujmegye hirdetett ki 1639. évben, Ulrich János püspöki prefektus kobozta el 1786. évben Kapczy István egri adófizető polgártól s az itteni levéltárba helyeztette. (1638. év 1. sz. 1786. év 601. jkl.)

Czímer: Vörösben zöld hármass halom, a két szélsőre fölfelé emelkedő, könyökénél kissé kifelé hajlitott egy-egy vértezett férfikar pallost tart czölöpösen; sisakdisz: a pajzsbeli két kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Ezen családból származtak Vilmos gödöllői főszolgabíró és Dezső államvasuti főellenőr. Mindkettő a közelmúltban halt meg.

Kapuy. Ezen családból Gergely fia József Fejérmegyéből Visegrádra költözött, ennek fia János Egerváros aljegyzője volt, ezéi pedig János füzesabonyi kántor és Károly egri káptalani ispán, a kik Pestmegye bizonyítványa alapján 1790. évben, majd újból 1803. évben kihirdették. (1790. év 320. jkl. 1802. év 757. sz. 935. jkl. 1803. év 436. jkl.)

Karácson. 1778. évben K. Simon, Grácián, Emánuel szamosujvári örmények, istvánházi és gyalui bérlők, Középszolnok bizonyítványa alapján kihirdették. (1778. év 318. jkl.) Úgy véljük, hogy nevezettek azon családból származtak, mely 1749. évi jún. 15-én nyert armalist. (Erd. K. K. IX. 815.)

Karácson lásd Boda.

Karacz. Az 1654. évi aug. 18-án K. Jakab, fiai Gáspár, Gergely, István, Dániel, János, Ferencz, Benedek, másik Gergely, testvérei András és Tamás javára adományozott armalis kihirdettetett 1655. évben. (1655. év 28. jkl.)

Karakas. 1815. körül Törökszentmiklóson, Kisujszálláson éltek ilyenüek, nemességük azonban kihirdetve nem lett. (1815. év 1067. sz. 1078. jkl.)

Szabolcs-, Sáros-, Zemplén-, Nógrád-, Biharmegyékben volt elterjedve.

Kardoss másk. **Jancsich**. Trencsénmegye régi birtokos családjainak egyike. Kardoss-Vaszkán volt a székhelye, innen vette előnevét is. Trencsénmegyéből egy ág Hevesbe, egy Baranyába s egy Tolnába szakadt.

Hevesmegyében Trencsénmegye bizonyáglevelével 1744. évben György és János kardossvaszkai származású gyöngyösi lakosok, 1831. évben pedig György fia István ugyancsak gyöngyösi lakos igazolták nemességüket. (1743. év 34. jkl. 259. sz. 1831. év 195. sz. 345. jkl.)

A dunántúli ág bács-bodroghmegyei vonalából származott Kálmán, az egri kir. törvényszék elnöke.

Lásd: Nagy. Nemz. Zsebk. II. r. I. 324.

Kardos másk. **Várady** lásd Bernáth.

Kardos lásd Czike.

Karkoványi. Györmegye hirdette ki a III. Ferdinand által 1644. évben a család javára adományozott armalist. Győrből Dévaványára származtak Sándor és János testvérek s Györmegye bizonyáglevele kapcsán — ez utóbbi Agárdy Anna nevű nejétől Dévaványán 1842. évben született Ákos nevű fiával együtt — 1844. évben kihirdették nemességüket. (1844. év 775. sz. 1259. jkl.) A család armalisa feltalálható: Győri kápt. Pr. fass. 23. fol. 210. a.

Karla. K. István abádi lakos felmutatván az 1635. évi május 7-én K. Tamás, Mihály és István testvérek részére adományozott és Nógrádban kihirdetett címeres nemeslevelet s Gömörmegye bizonyítványával igazolván azt, hogy atyja, nagyatyja, szépatyja és dédatyja — a nemességszerző — mind István nevűek voltak, 1746. évben kihirdette nemességét. Nagyatyja egyideig Jászberényben lakott s onnan Mezőtúrra került. (1749. év 417. jkl. 1800. év 241. sz. 284. jkl. 1801. év ad 1145. sz. 1419. jkl.)

Károl. Györmegyei család. A nemességet II. Rudolftól 1594. évi aug. 30-án nyerték K. András, fiverei Sebestyén és János, nővére Katalin.

István véneki lakos fiai János-Imre győri születésű egri és István saági lakosok Györmegytől 1780. évben nyert testimonialis alapján kihirdettetnek 1781. évben. (1781. év 94. jkl.)

Károly másk. **Csizmadia**. Kihirdettetett Gömörmegye bizonyítványa alapján 1664. évben János, nemességét igazolta 1709. évben Mihály sarudi lakos. (1664. év 169. jkl. 1709. év 486. jkl.)

Károlyi. (nagykárolyi) báró és gróf. Hazánk legrégibb s legelőkelőbb családjainak egyike, mely a Kaplony nemzetségből származik.

Hevesmegyében 1699. évben Sándor poroszlói, majd horti, adácsi, csehii, bátori, kishanyii, kerekudvarii, tiszabeői, farmosi birtokos. Ezen birtokokat Bosnyák Tamás füleki kapitány és neje Kenderessy Mária nyerték II. Mátyástól 1616. évben. (1746. év pp. 329. sz.) Hogy mi módon jutottak a Károlyiak tulajdonába, az alábbi genealogia sejteti:

BOSNYÁK TAMÁS 1616. füleki kapitány n. Kenderessy Mária

Bosnyák Judit f.	gr. Balassa Imre
gr. Balassa Judit f.	gr. Koháry István
gr. Koháry Judit f.	Barkóczy György
Barkóczy Krisztina f.	gr. Károlyi Sándor

Ferencz   Klára
élnek 1725. évben.

Károlyi. III. Ferdinandtól 1651. évi május 19-én nyertek armalist K. János, neje Madarász Katalin, fiaik János és Mihály, fivérei Pál és István, Pál neje Tóth Margit, fiuk István, továbbá K. másk. Szabó István. Kihirdette 1652. évben Gömör-megye, átirata az egri kápt. levéltárában. (K. jk. 79. sz.) Az 1724. évi investigáció idején Mihály abádi lakos.

Kása. Ungmegye 1616. évben hirdette ki azon címeres nemeslevelet, melyet II. Mátyás 1615. évben adományozott K. András, Lukács és György testvéreknek. Másolata az itteni levéltárban van s a címert így írja le: Kék pajzsban vörös ruhás, fekete kalpagos magyar vitéz törökfejes karddal; sisakdisz: kardot tartó vértezett kar; foszlányok: arany-kék, ezüst-vörös.

A XVIII. század közepétől való, megyénket érdeklő nemzedékrendje:

PÁL Vajkócz				
Gábor 1772. Vajkócz		András 1772. Vajkócz Ferencz		
Gábor	Ferencz	Zsigmond	József sárospataki, gacsaji, hermanszegi prédikátor	
		Gábor		
József tiszaszentimrei tanító kihird. 1840		Dániel csengeri tisztartó	Ferencz endrédi tisztartó	
József	Dániel			

József tiszaszentimrei tanító nemessége Ungmegye bizonyítványa alapján kihirdetett 1840. évben. (1840. év 2767. sz.)

Kasza (tamásfalvi). Gömörmegyei család, melynek egy ága Nógrádban gyökeresedett meg. István fia Mátyás fia László fiai Imre, András és János lóczi származású csépai lakosok Nógrádmegye bizonyítványa alapján igazoltattak 1816. évben. (1816. év 441. sz. 682. jkl. 1821. év pp. 33. sz.)

Kaszap. Címeres nemeslevelet III. Ferdinand 1649. évben adott K. Mihály, neje Kada Ilona, fiuk Jakab, testvérei István és Jakab javára. Kihirdette 1652. évben Nógrádmegye.

András fia Jakab fia János fia volt János hevesi alszolgabíró, a ki Pál, János és Benedek nevű fiaival együtt Nógrádmegye bizonyítványa alapján 1829. évben igazolta nemességét. (1829. év 238. sz. 257. jkl.)

Nagy Iván szerint (VI. 118.) az említett András apja Mihály, nagyapja pedig István, az egyik nemességszerző, volt.

Nem tudjuk, vajjon ezen, vagy más családhoz tartozott e azon Kaszap másk. Szabados András, a ki 1722. évben Győrmegye bizonyítványával hirdettette ki nemességét (1722. év 464. jkl.) s kinek leszármazói (1834. év 1094. sz. 2567. jkl.) a következők:

ANDRÁS 1722. kihird. gyöngyösi lakos		
Gáspár		
János	Márton †	
János	Mihály	József
1831. évben élnek		

Kászonyi. 1713. évben nov. 7-én K. Tamás, székely származású egyén s gyermekei József, Teréz és Klára részére adományozott ujított armalis kihirdetett 1714. évben. (1714. év 465. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon balra fordult lépő fekete vadkan; sisakdísz: balra fordult könyöklő vörös mezű kar görbe karddal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXX. 151.)

Kászonyi. Vas megye bizonyágleveléből az alábbi családtagokat ismerjük:

PÉTER			
Ferencz németújvári, vattai l.		Pál rempehollósi lakos	
József	István egri lakos, kihird. 1804.		
József	Pál	István	csabai lakosok

István egri lakos kihirdetve 1804. évben. (1804. év 711. sz. 650. jkl.)

Katona. Nemességet II. Ferdinandtól nyertek 1632. évi jul. 18-án K. Kelemen, fiai Miklós, János, Gáspár és Pál. Kihirdette 1634. évben Zemplén megye. Másolata Heves megye levéltárában van.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon fehér lovon ülő könnyű fegyverzetű tigris bőrös katona csizmában, vörös kalpagban, baljával kantárt tart, jobbában két színű dárdás nyelű zászlót támaszt vállához; sisakdísz: zöld, sárga és vörös strucztoll; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Miklós nemességszerző fia Mihály fia Péter fia Péter kenderesi lakos Szabolcs megye bizonyítványa alapján 1732. évben kihirdettetik, 1763. évben pedig ugyanő és fiai János, Péter, Zsigmond, Kelemen, István és Sándor nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1632. év 3. sz. 1732. év 182. sz.)

Katona. A III. Ferdinand által 1654. évben Katona Pál, neje Végh Katalin, ennek testvérei Végh István és András részére adományozott s 1655. évben Sárosban kihirdetett armalis a következő czímert mutatja: Kék pajzsban hármás zöld halom középsőjén kiterjesztett szárnyú fehér galamb, csőrében zöld olajággal; sisakdísz: a pajzsbeli fehér galamb; takarók: mindkét részen arany-ezüst-vörös.

A megyei levéltárban levő ezen nemeslevél 3 darabra van szabdalva s 1824. évben Friedmann József egri lakos ablaka volt vele beragasztva. Mi módon került ilyen barbár kezekbe, nem tudható. A negyedik darab hiányzik belőle, a címer azonban ép.

A család itteni szerepléséről nincs tudomásunk. (1824. év 857. sz.)

Katona másk. **Szabó.** Szabolcs- és Hont megyék bizonyáglevelei alapján János pétervásári lakos 1682. évben kihirdettetett. (1682. év 144. jkl.)

Ugyancsak pétervásári lakos volt 1691. évben azon György, ki azt állította, hogy nemeslevele Fülek vára ostroma alkalmával pusztult el. Nála nem fordul elő a Szabó név. (1690. év 29. jkl. 1691. év 103. jkl.)

Más családhoz tartozhattak az 1716. évben nemesi bizonyáglevelet nyert Ferencz jászapátii és Mihály gyöngyösi lakosok. Ez utóbbi az 1724. évi investigatio alkalmával is igazolta nemességét. (1716. év 108. sz. 789. jkl.)

Katona lásd Körös.

Kazay. Lipót királytól 1696. évi jún. 1-én nyertek címerlevelet Kazay Tamás, neje Donka Erzsébet, gyermekeik János, Márton és Ilona, továbbá Pap András. Kihirdette 1696. évben Heves megye. (1696. év 120. sz. 235. jkl.)

Az eredeti armalist 1771. évben Ulrich püspöki prefektus helyezte el a megyei levéltárban, az elhelyezés oka és körülménye azonban a megyei jegyzőkönyv írójának tollában maradt, a reá vonatkozó mondat félbe van szakítva. (1771. év 75. jkl.)

Gáspár fia János poroszlói lakos 1773. évben Borsod megye bizonyítványával igazolta nemességét. (1773. év 336. jkl.)

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon 3 fiókáját vérével tápláló pelikán; sisakdisz: ugyanaz; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kecse lásd Kecze.

Kecskeméty lásd Csiba.

Kecskés. Nagyréven élt a XIX. század elején ilyenü család. Csak tanuvallo-másokból ismerjük. (1829. év 1273. sz.)

Kecze (Kecse). Megyebeli armalista. 1654. évi szept 2-án nyertek nemeslevelet K. Gergely, fia Lukács, unokái Péter, Bálint és András, fiverei György és János s ezek hasonló fia. Kihirdetve 1655. évben. (1655. év 28. jkl.) Pétertől (1654.) született Bálint dévaványai, ettől Péter pesti lakos; Bálint (1654.) tiszatúri lakostól származott Péter lévai lakos, ettől Mihály; Lukács farnadi lakostól — Lukács (1654.) utólag született fiától — származott János, ettől János nagykörösi, majd dabasi lakos, a ki nemességéről 1778-ban bizonyáglevelet kapott. (1778. év 399. A. sz. 195., 328., 331. jkl.)

Keczer (lipóczi). Ismert régi sárosmegyei család, 1670. évben Nagybátonyban volt birtokos.

Keglevich (buzini) báró és gróf. Ezen Horvátországból származó család a buzini vár ura volt s innen vette előnevét is. Első ismert őse 1300. körül Péter. Ennek fiai voltak Kegel és Márton. Kegel lett a család fentartója s ezért nevezték magukat utódai Kegel-fiaknak (Kegelvics, Keglevics). Kegel fia I. István, ezé I. Simon (1436.), ezé II. Simon, ezé a többi közt II. Péter (1520.), a jajczai hős, ezé III. Simon (1561.), neje gersei Petheő Magdolna, ezé III. György horvát al-bán 1601. évben, neje Istvánffy Katalin, ezé a többi között IV. Péter, a horvátországi és II. Miklós ónodi kapitány, a magyarországi ág megalapítói. (N. I. VI. 151.)

Ezen II. Miklósnak megýénket érdeklő leszármazói ezek:

II. MIKLÓS ónodi kapitány, tornai főispán 1636. neje MórícZ Borbála						
III. Miklós 1687. gróf, tornai főispán † 1701. neje Czobor Éva						
I. Ádám 1693. neje gersei Petheő Mária						
I. Gábor tábornok neje gr. Königshaker Jozefa						
II. Ádám 1780.						
Miklós 1798—1847.		II. Gábor 1784—1854. főárnokmester n. gr. Sándor Matild				
Géza†	Alexandra f. Ürményi László	Gyula sz. 1824. n. báró Orczy Györgyike	Eugenia f. gr Almásy Dénes	Emma f. Podmaniczky	Stefánia f. Beniczky Ödön	Béla sz. 1833. kamarás, hevesi főisp. n. gr. Batthyány Ilona
	György sz. 1846.	Gábor sz. 1848.	Róza sz. 1849.	Margit sz. 1850.	Tibor sz. 1852.	Gyula sz. 1855.
						Béla sz. 1861.

II. Miklós 1646. évben bárói, III. Miklós 1687. évben grófi rangot nyertek. (K. K. XIX. 482. LXIII. 813.)

1699. évben Ádám báró pétervásári, eörsi és sághi birtokos. Gábor gróf tábornok az 1764. évi főnemesi összeírásban szerepel.

Bura falu fele részét III. Miklós 1680. évben zálogba adta Borbély Balázsnak, de fia Ádám 1702. évben visszaváltotta. (1727. év pp. 107. sz.)

Lásd még: N. I. VI. 151. Siebmacher 296. M. Nemz. Zzebk. I. r.

Kele. Báthory Gábortól 1610. évi aug. 15-én nyert címérlevelet Kele Nagy Gergely. Ennek fia volt István, ennek fiai Gergely és János monoki lakos, ez utóbbi pedig János, Márton, István, András, Mihály és Sámuel. Az említett Jánosnak zilahi

származású fiai, névszerint Lőrincz egri, Gábor és János tiszai lakosok, Középszolnok bizonyáglevelé alapján 1774. évben kihirdettetnek, 1776-ban pedig most említett Gábor és János, valamint István fia István egri lakos bizonyáglevelet nyernek. (1774. év 98. jkl. 1776. év 35. A. sz. 79. jkl.)

A családnak eredetileg a tordamegyei Pagocsa helységben volt fundusa.

Kelemen. István átányi lakos az 1724. évi investigatio alkalmával felmutatja a Lipót király által 1659. évi okt. 14-én K. Tamás, neje Horváth Erzsébet, fiaik Gergely, Márton és Miklós, leányaik Éva és Katalin, végre unokatestvérei István és József részére adományozott armalist. Atyja a czímerszerző István volt. A sopron-megyei Nemes-Faradról szakadt ide. (1762. év 159. sz. 398. jkl.)

Kelemen másk. **Szabó.** Hontmegyei család, ott lett kihirdetve az 1663. évi ápr. 10-én K. András s fiai András és Pál javára adományozott nemeslevél. A nemeslevélben előforduló ifj. András fia András fia József fia János andornaki molnár, majd egri polgár és háztulajdonos s fiai János, Ignác, Gábor és József-Gyula 1839. évben igazoltatnak. (1839. év 2857. sz. 1694. jkl.)

Kelemen (széki). Nagy Iván tesz említést e családról, melynek Ádám nevű tagja I. Lipóttól nyert armalist s kinek fia József, unokája István, ny. őrnagy, a Mária Terézia rend vitéze volt s Gyöngyösön 1840. évben 60 éves korában meghalt. (N. I. VI. 168.) E család nemessége itt kihirdetve nem lett, létezéséről azonban vannak adataink és pedig a következők:

Az 1779. év előtt meghalt K. Ádám és neje gyerkényi Pyber Teréz gyermekei voltak Ádám, József és Teréz. Karácsondon, Gyöngyösön házaik, Visontán szőlőjük volt. (1783. év pp. 2296. sz.) Ádám gyöngyösi lakosnak — a ki a széki előnevet használja — 1804. évben neje Szabó Francziska, fiuk József. (1800. év pp. 3070. sz. 1806. év pp. 3328. sz.) széki K. István 1828. évben főtrázsamester. (1828. év pp. 17. sz.)

Kelemen másk. **Szőcs.** Czímerlevelet Lipót királytól 1695. évi júl. 28-án nyertek K. István, fiai György, Albert és Mihály, továbbá K. m. Sz. János nejével Bakos Erzsébettel s gyermekeikkel Istvánnal, Mihálylyal és Erzsébettel, végre K. m. Sz. Mihály nejével Váally Annával; kihirdettetett ugyanazon évben s másolata az itteni levéltárban. (1695. év 116. sz. 8. jkl.) Mikófalván 1699. István, 1724. évben Gergely, István és János szerepelnek.

Czimer: Kék pajzsban zöld alapon levágott fatörzs jobboldalából kinövő zöld ág; sisakdisz: 3 buzakalászt tartó vörös ruhás kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kelemen lásd Csáby.

Keler (gellénfai). Hontmegyéből ered, ott lett kihirdetve 1663. évben a Lipót király által azon évi april. 10-én K. János, neje Komáromy Erzsébet és huga Erzsébet részére adományozott nemeslevél.

Az említett Jánostól származott Ádám, ettől és Omaszta Annától II. János, a ki 1759-ben Nyitrából Trencsénbe ment, ettől és Benkovics Annától Pál egri lakos, ettől Benedek zsámbéki számtartó és I. Antal egri ügyvéd, ez utóbbtól III. János, II. Antal, Ferencz, Elek és Miklós-Barna-Ignác.

1808. évben I. Antal egri ügyvéd Pestmegye bizonyáglevelé alapján kihirdette (1808. év 174. sz. 295. jkl.); 1839. évben Miklós-Barnabás-Ignác igazolta nemességét. (1839. év 2456. sz. 1462. jkl.)

A hevesi, nyitrai és részben a pestmegyei családtagok inkább a Keller nevet használták. (Köszeghi: Nem. cs. Pestm. 172. N. I. VI. 169., 172.)

Az armalis feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Oszt.) és Pestmegye levéltárában.

Kemely. Ezen családról csupán azt jegyezhetjük fel, hogy az 1668. évi július 18-án K. Pál kisujszállási lakos, neje Vitéz Ilona, fiuk Pál, fivére János részére adományozott armalis ugyanazon évben kihirdettetett. (1668. év 51. jkl.)

Kemenczey. 1697. évben K. Mihály és neje Kucsora Ilona Pestmegye bizonyítványa alapján igazoltatnak. A czímerlevél ugyanezen évben kelt. (1697. év 316. jkl. Kőszeghy: Nem. cs. Pestm. 172.)

Kerekes. III. Ferdinándtól 1642. év jun. 28-án nyertek nemeslevelet K. Lőrincz és István testvérek. Kihirdettetett 1643. évben, másolata az itteni levéltárban.

Czímer: Kék pajzsban zöld mezőn az előtte levő fára kapaszkodó farkas; sisakdisz: zöld ágat tartó fehér galamb; takarók: ezüst-vörös, arany-kék.

K. I. LÖRINCZ 1642.

I. János		I. István † 1739.		II. István	
II. Lőrincz 1724. ig.	II. János † 1739.	I. Mihály	III. István † Szeghalom	I. Sámuel † 1801. év 64 éves	II. Péter
III. János sz. 1753. törökszentmiklósi l.		III. Péter sz. 1764. n. Sebes- tyén Judit	IV. Péter sz. 1752. n. Hegedüs Erzsébet	IV. János sz. 1760. n. Szabó Katalin	II. Sámuel sz. 1770. fekete- hegyi l. n. Gere Mária
III. Mihály sz. 1775. n. Csala Kata	V. János sz. 1780. n. Gőz Erzsébet	IV. István sz. 1792. Sándor sz. 1795.	V. Péter sz. 1789. III. Lőrincz sz. 1799 I. Bálint sz. 1810.	VI. János sz. 1794. II. József sz. 1806.	II. Mihály sz. 1773. n. Göntczy Mária
V. Mihály sz. 1800.	Ferencz sz. 1806.	II. Sándor sz. 1808.	IV. Lőrincz sz. 1789. I. József sz. 1799. VI. Péter sz. 1803.	VI. János sz. 1794. II. József sz. 1806.	Pál sz. 1801. IV. Mihály sz. 1808. II. Bálint sz. 1814.
V. Lőrincz sz. 1805.	III. Bálint sz. 1806.	VIII. János sz. 1807.	VI. István sz. 1817.		

I. Sándor sz. 1793. V. István sz. 1794. Ignác sz. 1798. III. Sámuel sz. 1801. VII. János sz. 1808.

II. Jánosnak 1701. évben Ecsegen volt birtoka, azonban II. Lőrincz ezt 1724. évben az egri káptalan előtt rokonának, Borbély Mihálynak, hagyományozta.

Az 1724. évi investigatio alkalmával II. Lőrincz dévaványai lakos igazoltatott. (1725. év 809. jkl.)

III. János, III. Péter törökszentmiklósi, II. Samuel, II. Mihály, továbbá IV. Péter és IV. János, illetve ezek gyermekei feketehegyi lakosok nemességvitató pört indítottak a vármegye ügyésze ellen, mely 1846 évig huzódott s befejezetlen maradt. (1815. év 1068. sz. 1078. jkl. 1815. év pp. 3430. sz.)

Kerekes. Eredetéről csak azt tudjuk, hogy a nemességszerzőt Mártonnak hívták és Szepesben lakott. Ennek fia volt András, ezé János kistárányi (Zemplénm.), majd mároki (Beregm.), végre füzesabonyi lakos, az egri érsekség füzesabonyi ispánja. Ezen János s fiai László és József 1816. évben Bereg-, Zemplén-, és Szepesmegyék bizonyítványai alapján kihirdették nemességüket. (1816. év 442. sz. 685. jkl.)

Kerekes. A czímerlevelet 1722. évi május 1-én K. Jeremiás és István nyerték s Pestmegye hirdette ki. Ez utóbbi az 1724. évben, az investigatio idején, maczonkai lakos volt.

Czímer: Kék pajzsban vértezett kardos könyöklő kar; sisakdisz: ugyanaz; takarók: ezüst-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXIV. 174.)

Kerekes lásd Törő (thúri).

Kereky lásd Boda.

Keresztessy másk. **Tóth.** Az 1697. évi febr. 1-én K. m. T. György, neje Racskó Katalin, gyermekeik György, Anna és Ilona, továbbá K. János, neje Pázmády

Katalin, gyermekeik Ferencz és Erzsébet, végre K. István testvérek s ennek neje Takács Judit részére adományozott armalis kihirdettetett 1698. évben. (1698. év 53. jkl.)

Az 1724. évi investigatio alkalmával István és Takács Judit 3 fia, és pedig Imre hatvani lakos, György és Ferencz igazoltattak. Ezek a Tóth nevet viselték.

Nemeslevél elhelyezve: Jászói konv. Pr. 21. fol. 378—386.

Keresztszegi másk. **Szabó** vagy **Bernáth**. István, György, Demeter és Szilárd, továbbá György fia István, végre Demeter fia András tiszafüredi lakosok Biharmegye testimonialisa alapján kihirdettetnek 1844. évben. (1844. év 1009. sz. 1845. év 958. sz. 1529. jkl.) Armalis-másolat Biharmegye levéltárában.

Keserű (orbáhszentgyörgyi) lásd Lada.

Keszegh lásd Petrovszky.

Keszlerffy előbb **Keszler**. I. Ferencztől 1797. évi decz. 15-én Keszler János, neje Dreszler Anna, gyermekeik József, Teréz, Anna a magyar nemességgel a Keszlerffy nevet nyerik. Az armalis kihirdettetett 1798. évben.

Az adományozott címér a levéltárban levő armalis-másolat szerint: Négyelt pajzs, az 1. és 4. kék mezőben zöld alapon befelé fordult s jobbában kardot, baljában kigyót tartó oroszlán, a 2. és 3. ezüst mezőben hármassal zöld halom felett jobbról kék félholdtól, balról kék csillagtól kísért kiemelkedő zöld fa; sisakdisz: növekvő a pajzsbeli oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-zöld.

A nemességszerző János orvos volt s önfeláldozó működésével a közegészségügy terén kiváló érdemeket szerzett. 1779. évben született fia József szintén az orvosi pályára lépett s a vármegye főorvosa volt. 1841. évben ő és Egerben született fiai János (sz. 1808.) kincstári fogalmazó Budán, Károly (sz. 1813.) mázsamester Ipolyzágon és Antal (sz. 1819.) Bécsben a magyar udv. kancelláriánál fogalmazó gyakornok nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1798. év 435. sz. 738. jkl. 1841. év 636. sz. 500. jkl.)

Keszthely. II. Miksától 1570. évi nov. 23-án K. János s gyermekei Gábor, Imre és Eufrozina nemeslevelet nyertek a következő címerrel: Kék pajzsban zöld hármassal halom, a középső magasabból 2 arany csillag közt egy töből való hármassal lilium nő ki; sisakdisz: csillagot tartó kettős farkú növekvő oroszlán; takarók mindkét részen: vörös-fehér-arany. (1707. év 1. sz.) Kihirdette 1572. évben Pozsonymegye.

Ezen eredeti armalis Tapolcsányi László egri ügyvédnél volt zálogban s halála után a megyei levéltárba került. (1807. év 476. A. sz.)

A család szerepléséről nincsenek adataink.

Keviczky (keviczei vagy kevei). Ismert túrócz-megyei birtokos család. A megyében szerepeltek Mihály fia András fia János egri és Mihály fia György fia Ferencz tati lakosok. Az előbbi 1802. évben, utóbbi 1832. évben hirdette ki Túróczmegye bizonyítványával donatarius nemességét. (1802. év 734. sz. 1832. év 391. sz. 793. jkl. 1826. év pp. 12. sz.)

Khorherr. Egyik tagja Ignác 1770. évben abasári, 1787. évben pedig egri plébános, majd kanonok. Kihirdetve nem lett a család. Címerlevelet Mária Teréziától 1744. évi jan. 2-án nyerték Kh. János—Xav. Ferencz, fiai Kristóf, Ignác, Ferencz, Károly, Domokos, Zsigmond. (K. K. XXXIX. 497.)

Kigyóssy. 1671. évben nyertek nemeslevelet K. András s anyja Kis másk. Gombkötő Anna. Kihirdetve 1672. évben. (1672. év 106., 111., 137. jkl. 1673. év 33. sz.)

Kilián. Trencsénmegyében a Bittséhez tartozó Felső-Hricsón birtokos. Megyénkbe Márton fia István egri lakos költözött s 1759. évben Trencsénmegye bizonyítványával

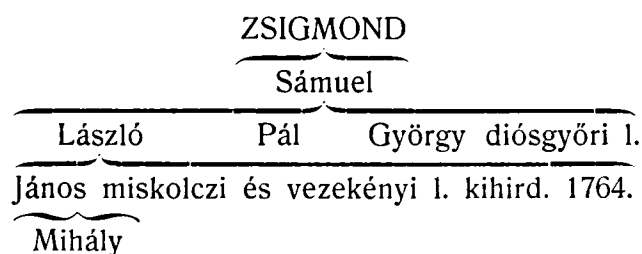
igazolta nemességét. (1759. év 313. A. sz. 182. jkl.) Talán ezen Istvánnak fia volt János, kinek Török Borbálával való házasságából születtek István (1771.), Mihály (1776.), és János (1790.). (1809. évi insurr. összeírás.)

Kindernai lásd Sclávi.

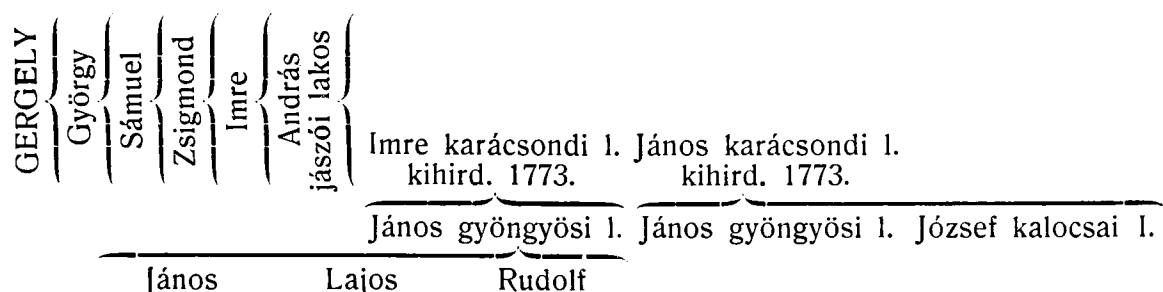
Király (gyöngyösi). II. Rudolftól 1582. évi febr. 8-án nyertek armalist K. András, neje Katalin, gyermekeik Péter, János, András, Katalin, Anna. Kihirdettetett 1582. évben, másolata a m. kir. orsz. levéltárban. (1896. év 1595. sz.) Egyéb adatunk e családról nincsen.

Király. Nemességszerzők: Király Mihály, fivérei István, György, András, továbbá Csallák Pál, Dudek György, végre Király Gergely és István voltak. 1659. évi febr. 21-én kelt armalisuk kihirdettetett 1660. évben. (1660. év 48. jkl.)

Király. Szepesmegyéből származó birtokos család. János miskolczi, majd vezekényi lakos Borsodmegye bizonyítványával 1764. évben kihirdetetti nemességét. (1764. évi 1. et. A. sz. 229. jkl.) Ezen testimoniális szerint a leszármazás:

Egy másik ágát is ismerjük a családnak, melynek genealogiája:

Imre és János karácsondi lakos testvérek 1773. évben Abaujmegye bizonyítványával igazolták nemességüket, az előbbinek unokái, utóbbinak fiai pedig 1831. évben nyertek testimoniálist. (1773. év 99. jkl. 1799. év 137. jkl. 1831. év 198. sz. 368 jkl.)

Kiss. Több ilyen nevű család volt megyénkben, ezek közt legrégebbi az, mely II. Rudolftól 1580. évi decz. 3-án nyert nemeslevelet. Kihirdette Szatmármegye. Nemességszerzők: Kiss Ferencz, neje Gyulai Anna, fiaik Bálint és György, továbbá Dombó Antal és Mihály.

Egyik későbbi utóda ezeknek Mihály Domahidáról Sasvárra (Ugocsamegye), fia István pedig Ujfehértóról Tiszafüredre költözött. Ezen István és fiai István, András, Miklós és János, valamint ezen Istvántól való unokája György 1774. évben Szabolcsmegye bizonyítványa alapján igazoltatnak. (1774. év 356. jkl. 1772. év 120. sz.)

Kiss (nemeskéri). II. Ferdinandtól 1627. évben nyertek armalist K. István s fiai Benedek és János. 1759. évben György fia György egerszóláti lakos Sopronmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1759. év 17. sz. 53. jkl.)

Kiss. Szatmármegye hirdette ki azon czímeres nemeslevelet, melyet 1634. évi júl. 3-án Kiss Mátyás, Ádám, Márton, Miklós, János és István, továbbá Csonka György, végre Pap András nyertek.

Eleinte Egyeken lakott s midőn „a reformátusok Egyekről eloszlaní kényszerítettek, akkor szóródott szét a család“ Dadára, Balmaz-Ujvárosba, Nagykunmadasra.

Mátyás fia Mihály fia Mihály tiszafüredi lakos Szabolcsmegye bizonyítványával 1771. évben igazolta nemességét. György, János és István nevű testvérei ugyanekkor Nagy-Mihályon laktak. (1771. év 1. et. A. sz. 218. jkl. 1805. év 945. sz. 1635. jkl.)

Kiss. Az 1654. évi máj. 12-én K. János, neje Kovács Ilona, fiaik Gáspár és János, fivére Mihály, ennek fia János részére adományozott armális kihirdettetett ugyanazon évben. (1654. év 24. jkl.) Eredetije a jászkun levéltárban (1803. év 113. sz. 150. jkl.), másolata az egri kápt. levéltárában. (D. D. jk. 1079. lap 514. E. E. jkl. 290. 1.)

Kyss. Nem tudjuk, mi módon került a megyei levéltárba e család eredeti nemeslevele, melyet Lipót király 1659. évi aug. 21-én adományozott Kyss István és Kyss másk. Fótossy Gergely s fia Pál, fivérei Gáspár és Péter részére s 1660. évben Abaujmegye hirdetett ki. Az adományozott címér: Kékben zöld alapon görbe kardot tartó kettős farkú oroslán; sisakdisz: kiterjesztett szárnyú galamb pálmaággal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1659. év 10. sz.)

Kiss (kürthi). Ezen családból kürthi Kiss Mihály 1701. évben hirdette ki nemességét. (1701. év 765. jkl.) Czímeres nemeslevelet Lipót királytól 1662. évi máj. 26-án nyertek kürthi Kiss Mihály, neje Nagy-Mátyás Erzsébet, leányuk Erzsébet, sógora Thakách Tamás, neje Nagy-Mátyás Anna, gyermekeik János és Erzsébet. Kihirdette Nógrádmegye. Az eredeti Kassa város levéltárában van. (1791. év 928. sz.) Czímer Siebmacher művében közölve.

Kiss. Az 1668. évi jan. 4-én K. Mihály pázmándi lakos s fivérei István és Pál javára adományozott címérlevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1668. év 16. jkl.)

Kiss (gyöngyösi). Kis de Gyöngyös Albert, neje Erzsébet, gyermekeik Márton, György, Judit és Sára, továbbá Juhász másk. Csizmazia Albert, ennek neje Erzsébet s fiai Márton és Ferencz 1692. évi decz. 4-én nyertek nemeslevelet, mely 1693. évben hirdettetett ki. Feltalálható: O. L. Conc. exp. canc. 1692. aug. 6. sz.)

Az 1724. évi investigatio idején Gergely gyöngyösi lakos. (1693. év 198. jkl.)

Kis. 1714. évi nov. 14-én nyertek címérlevelet K. Mátyás jászapátii lakos, neje Czakó Orsolya, gyermekeik Márton, Ferencz, Máté és Judit. Kihirdettetett 1715. évben. (1715. év 622. jkl.) 1807. évben Márton, id. és ifj. János, András, István és Ferencz jászapátii lakosok nemessége legfelsőbb helyen megerősítést nyert. (1806. év 803. sz. 1599. jkl. 1807. év 764. sz. 891., 1179. jkl. K. K. LII. 113.)

Kis. Zemplén- és Hontmegyékben szerepelt, Bálint fia Mihály fia Jakab 1723. évben gyöngyösi lakos. (1723. év 110. sz.)

Kis (boldogházi). A XVII. században Nógrád- és Hevesmegyékben szerepelt. 1656. évben boldogházi Kiss János ellenmond Nagy Balázs palkonyai lakos beiktatásának Mezőtúrt illetőleg, 1659. évben pedig Keczer András beiktatásának Pásztó, Bátor és Terebes helységeket illetőleg. (1656. év 32. jkl.)

Nagy Iván is foglalkozik e családdal (VI. 250.), címérét pedig, mely a m. kir. orsz. levéltárban is feltalálható (1897. évi 15. sz.), Siebmacher címerkönyve közli.

Kis lásd Farkas.

Kis lásd Fodor.

Kis lásd Istráb.

Kiss lásd Nánásy (kiskarándi).

Kiss lásd Szerémy.

Kis lásd Fejér (szajoli) és Új.

Kis lásd Zombory.

Kis-Benedek. Borsodmegye 1659. évben hirdette ki az azon évi jan. 29-én Kis-Benedek Jakab, fiai Lukács, Lőrincz és Albert, testvérei András, Boldizsár, Bálint, Márton, Benedek, Miklós, Gergely és Jakab, végre Végh Péter részére adott nemeslevelet. 1709. évben István detki, 1724. évben Mátyás, András domaházi, 1794. évben János (neje Bozó Erzsébet) tarnaleleszi lakosok. (1709. év 486. jkl. 1724. év 158. sz. 1794. év pp. 2452. sz.) 1725. évben nemesi bizonyáglevelet kaptak: Mihály, Albert, Menyhért és Péter s Menyhért fiai: Boldizsár és Ignác. (1725. év 169. sz.)

Kisdy lásd Vásárhelyi.

Kis-Pál. Zemplénmegye 1664. évben Kis-Pál István láczai lakosnak nemesi bizonyáglevelet adott. Az armalist II. Ferd. 1625. évi márcz. 8-án adta K. János, Balázs, Márton, István javára. (1664. év 1. sz.)

Kisvárday másk. **Csizmadia.** Czímeres nemeslevelet 1659. évben nyertek Kisvárday m. Csizmadia János és testvére András. Kihirdette Nyitramegye. Az eredeti armalis Pestmegye levéltárában van. László már az 1724. évi investigáció alkalmával pásztói lakos volt, később Monorra ment lakni, fia László pedig visszajött a megyébe, Hatvanban telepedett meg s 1775. évben Pozsonymegye bizonyítványával igazolta nemességét. Ennek fia Ignác orvos 1792. évben testimoniálist nyert. (1775. év 83. jkl. 1792. év 490. jkl. Kőszeghi: Nem. csal. Pestm. 180.)

Kis-Vincze. Megyebeli armalista. III. Ferdinand 1646. évi nov. 3-án adott nemességet Kis-Vincze Mihálynak, Istvánnak, Gergelynek és másik Istvánnak. Kihirdettetett 1647. évben. (1646. év 1. sz.)

Az 1724. évi investigatókor Mihály gyöngyösi lakos. 1764. Mihály fia Mihály fia János besenyőteleki lakos is e családból származtatja magát, de hitelt érdemlő okleveleket nem mutat fel. Nagyapja állítólag Ostoroson, Egerben, Tarnaörsön, Gyöngyösön lakott. (1764. év 180. jkl.)

Kissevich-Horváth lásd Horváth-Kissevich.

Kocsis. A Csallóközből származott Hevesbe, a hol csakhamar nemessé lett. Kocsis János volt a nemességszerző s 1712. évi aug. 15-én kelt armalisa 1713. évben lett kihirdetve. (1713. év 331. jkl.) Fia János szolnoki lakos 1745. évben testimoniálist nyert. (1745. év 16. sz. 169. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon ágaskodó ezüst farkas szájában vérző ökörczombot tart; sisakdisz: pajzsalak növekvőn; takarók: vörös-ezüst, kék-ezüst. (K. K. XXIX. 462.)

Kocsis lásd Vas.

Kocsordy. 1699. évben Péter bekölczei birtokos.

Kocsy lásd Csörghő.

Kocsy lásd Sebestyén.

Kócz. 1719. György gyöngyösi nemes, az egri püspök decimalis pört folytat ellene.

Kóczián. Trencsénmegyéből ered, 1652. évben nyert címerlevelet, mely feltálható a m. kir. orsz. levéltárban. (Htt. Nob. Trencsén.)

Adataink szerint Miklós és Marsovszky Éva fia volt I. György, a ki 1698-ban Pestmegyébe költözött; ettől származtak I. Pál és I. Ferencz kaminczai lakos.

I. Pál fia volt I. Antal miskolczi kántor, ennek Czakó Magdolnával való házasságából származtak: 1. II. Antal köteleki lakos; 2. II. Pál; 3. Károly; 4. Ferencz-Mihály (sz. 1796.) gyöngyösi kántor, ettől és Bóta Luczától született Alajos (1824. Tiszanána), második nejétől, Pecze Juliától, Istv. János Ferencz (sz. 1828. Gyöngyös).

I. Ferencz fiai voltak István és II. György, ez utóbbié III. Pál.

Antal, István és György unokatestvérek s ezek fiai Borsodmegyétől 1773. évben testimonialist nyertek, melyet Hevesben Antal fia Antal köteleki lakos 1798. évben kihirdettetett. (1798. év 307. sz.)

Nemesi bizonyítványt kapott 1831. évben Ferencz-Mihály gyöngyösi kántor fiaival együtt. (1831. év 194. sz. 333. jkl.)

Kóczik. A nemeslevelet III. Ferdinand 1652. évi jan. 20-án adományozta K. János, neje Mezeő Dorottya, testvérei Lőrincz, Péter és János, továbbá sógora Mezeő Pál részére. Kihirdette Tornamegye. A nemességszerző Lőrincz fia Lőrincz fia János fia János Tornamegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1767. évben. (1767. év 36. sz. 43. jkl.)

Kóczik lásd Bajnay.

Koháry (csábrághi és szitnyai) báró, gróf és herceg. A XV. században feltűnt s a XVI. század végétől főleg Hontmegyében szerepet játszott ezen főnemes családból István országbíró és költő személye érdeklí közélebből megyénket. 1687. évben részt vett Eger vára visszavételében s ez alkalommal jobb kezén oly súlyos sebet kapott, hogy azt írásra többé nem használhatta, ezért ezüst lapra vésette nevét s ezt használta aláírás gyanánt. (1715. évi 29. t.-cz.) Ő és testvérei Farkas és János nyerték 1685. évben a grófi rangot. (K. K. XVIII. 204.)

1699. évben Gyöngyös, Gyöngyöstarján, Gyöngyöspata, Hasznos, Visznek, Apcz, Adács, Hort helységekben volt birtokos. Ezen javak nagyrészét, mint a Károlyi családnál közölt genealogia mutatja, Bosnyák Tamás füleki kapitánytól örökölte atyja, kinek anyja Bosnyák Judit volt.

István nőtelenül halt meg, a családot testvére Farkas terjesztette tovább. Ennek egyik utóda Ferencz 1815. évben hercegi rangot nyert, vele fiágon 1826. évben sirba szállt a család. Leánya és általános örököse M. Antónia Coburg Ferdinand herceg nejévé lett. Ezek unokája Ferdinand bolgár fejedelem.

A család genealogiáját Nagy Iván munkája (VI. 288.), címereit Siebmacher címerkönyve (318.) közli.

Kókay másk. **Nagy** (maczonkai). Az egri püspök ajánlatára 1712. évi okt. 21-én nyertek nemességet K. Márton pásztói lakos, neje Borbély Erzsébet, fiai Mihály és Gergely, testvére János. Kihirdettetett 1712. évben. (1712. év 123. sz. 243. jkl. 1728. év 69. sz.) Az említett János — a ki már a Nagy nevet is viseli — Pestmegyébe költözött s nemességéről bizonyítványt nyert 1733. évben. (1733. év 79. sz. 368. jkl.)

K. Mária, Névedi Gáspár neje, 1726. évben a maczonkai előnévvel fordul elő. (1726. év 108. sz. 32. jkl.)

Koller. Baranyamegyétől 1726. évben nyertek testimonialist K. Imre és utódai György, Mátyás és Mihály. (1726. év 142. sz.) Ezen bizonyítványt György fia János egri lakos 1740. évben hirdettette ki. (1740. év 242. jkl.) K. Kálmán jászberényi lakos, kir. járásbíró, nemessége igazoltatott 1902. évben.

Az egyik ág nemzedékrendjét a M. Nemz. Zsebk. közli. (II. r. I. 340.)

Komáromy. Több vármegyére kiterjedő, úgylátszik, komárommegyei eredetű család. Megemlékeznek róla Nagy Iván (VI. 318.) és Csoma József (Abaujm. nem. csal. 136.) s a kőji előnévvel említik.

1755. évben igazoltatott Nógrádmegyében Pál, aki Aradmegyébe, majd a hevesmegyei Tarnamérára ment gazdatisztnek, azután Mihály nevű fiának nádudvari birtokán gazdálkodott, később Miskolczon mint kamarai tiszt működött, végre Tiszatokajban telepedett meg. Mihály fia volt Károly tiszatokaji vámszedő s ennek Muse-nich Krisztinától való fiai Vilmos (sz. 1824.), Móricz (sz. 1826.), Károly (sz. 1827.), Ferencz (sz. 1831.) Kihirdettettek 1844. évben. (1844. év 718. jkl.)

Komáromy másk. **Panda.** 1709. évben István átányi lakos igazolja nemességét. (1709. év 486. jkl.)

Komjáty. II. Ferdinandtól 1632. évi szept. 20-án nyert címerlevelet K. György. Kihirdette 1633. évben Pozsonymegye, mely az ő unokája, János gyöngyösi lakos, részére 1742. évben nemesi bizonyítványt adott. Ezen testimonialis alapján nevezett igazoltatott 1744. évben. (1742. év 288. sz. 1744. év 34. jkl.)

Komjáthy (komjáthi). A nyitrai megyei Komjáth községtől vette nevét. Ismeretes e családból Ábrahám nógrádmegyei jegyző és Földvály Katalin fia Ábrahám, ki a kuruczok által 1710. évben lefejeztetett. 1699. évben Tiszaszöllösön volt birtokos. (N. I. VI. 321. Nyitram. monogr. 695.) Egyik utóda László (neje váradi Vörös Julianna) 1774. évben Boczonádon, 1780. évben Tiszafüreden él. (1779. év pp. 2127. sz. 1780. év pp. 2202. C. sz. 1656. év 37. jkl.) 1795. évben Nagyrédén szerepel K. Anna-Mária, Nedeczky Sámuel neje. (1795. év pp. 3026. sz.)

Kompolthy (nánai és visontai). Az Aba nemzetségből származott történelmi nevezetességű család, mely nevét és előneveit a megyénkbeli Kompolt, Kispána és Visonta községektől vette. Őse Compold a XIII. század elején élt. Mivel még a XVI. század elején kihalt, a vármegyei levéltár irataiban és jegyzőkönyveiben sehol sem maradt fenn emléke.

A családra vonatkozó XIII—XV. századbéli oklevelek Hevesvármegye történetében már közölve voltak. (I. 267—290.) Ezek kiegészítéseképpen — saját kutatásaink alapján — említést teszünk még a következőkről:

1319. évben I. Károly király Ernei bán fia István hűtlen fiainak Taxson birtokát a Mirhó folyó körül Compoldy fiának Péternek adományozza. (Anjou-kori okmt. I. 537.)

Károly király 1320. évi júl. 17-én Fegyvernek possessiót a Tiszán szedendő vámmal az Aba nembeli Compold fia Péter fia Gergelynek adományozza. (O. L. N. r. a. 434: 21. D. L. 2000—2001.)

I. Károly király 1320. évi júl. 20-án a hűtlen Omode fiainak Jánosnak és Lászlónak Ganda (Gyenda) földjét Chompold fia Péter fia Gergely javára adományozza s ezen adományt 1324-ben Gergely s testvérei István és Kompold részére megerősíti. (O. L. N. r. a. 432: 31. 434: 30. D. L. 2003—5.)

Az egri káptalan 1425. évben jelenti, hogy Zsigmond király parancsára nánai Kompolth István comes fiait Lászlót, Miklóst és Jánost beiktatta Chonkaszentmyklós possessióba, melyet ők Ugrai Miklós fia Tamással és Ugrai László fia Bertalannal Kis-Detk faluért cseréltek el. (O. L. N. r. a. 434: 19. 457: 35. D. L. 11592. 11648. 24717.)

1430. évi aug. 11-én Zsigmond király Kompolt Pálnak és István fia Jánosnak Fegyverneken vásárjogot ad. (O. L. N. r. a. 726: 22. D. L. 24721.)

A budai káptalan 1463. évi ápr. 9-én Kompolth Jánosné Margitot beiktatta Kewrew (Kürü) possessióba, Feghwernek, és Karáchon (Karácsond) 1/2 részébe. (O. L. N. r. a. 20: 65. D. L. 15835.)

1510. évi márcz. 23-án gúthi Ország László fiai, továbbá Kompolti Zsigmond és Ferencz — kiknek szülői János és gúthi Ország Katalin (Mihály leánya), nagyszülői Miklós és Hédervály Hedvig, szépatyjok János, dédatyjok István volt — kölcsönös örökösödési szerződést kötnek egymással. (O. L. N. r. a. 32: 68. 434: 18. 1684: 17. D. L. 20669. 22011. 24581.)

Kompolthy. 1655. évben márcz. 25-én nyertek nemeslevelet K. Orbán, neje Lunsz Katalin, fiaik János, Pál, Gergely, fivére Jakab. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1655. év 24. jkl.)

Igazoltattak: 1676. évben Jakab és Orbán gyöngyösi lakosok, az 1724. évi investigatókor József gyöngyösi lakos. (1676. év 177. jkl. 1725. év 189. sz.)

A nemzedékrend néhány ízen:

ORBÁN			
József gyöngyösi l. 1724. ig. n. Petheő Ilona	János	Pál	Gergely
Rozál f. Gácsi János	Magda f. Melegh János	Katalin f. Majzik József	

Valószínű, hogy József apja nem a nemességszerző Orbán volt, mert József — bár mint öreg ember — még 1759. évben élt s így a kettő közt igen nagy volna a korkülönbség. (1765. év pp. 802. sz. 1768. év pp. 877. sz.)

Jakab nemességszerző fia János fia Pál 1732. évben mint iglói lakos nemesi bizonyáglevelet nyert. (1732. év 91. sz.)

Koncz. Pestmegye 1740. évi bizonyítványa alapján Gergely fia András abádi lakos 1749. évben igazolta nemességét. (1749. év 126. sz. 413. jkl.) Ezen Andrásnak, a ki Abádról Szalókra ment, két fia volt Gábor és Mihály, ez utóbbi Kenderesen született. Gábor fia volt József, ezéi pedig András, József és János. Testvérének, a csongrádmegyei Csányra átköltözött Mihálynak, fiai voltak András, Mihály, István, József, György és János. (1819. év 182. sz. 231., 1012. jkl.)

Bizonyára ezen család 1630. évi armalisa van a pestmegyei levéltárban. (Köszeghi: Nem. cs. Pestm. 186.)

Koncz. Hevesmegyei címeres család, itt lett 1654. évben kihirdetve az 1653. évi jan. 28-án K. András s gyermekei András, Erzsébet, Pál és Mihály részére adományozott nemeslevél. (1654. év 6. jkl.) 1676. évben Márton és András gyöngyösi lakosok igazoltatnak. (1676. év 177. jkl.)

Koncz lásd Bakocs.

Koncz lásd Dienes.

Konsziczánszky lásd Kosztyánszky.

Konstantinovics lásd Belgrády.

Kónya. Az 1724. évi investigationalis jegyzőkönyvben a Kónya és Juhász családok Borsodmegyében kihirdetett armalisáról van említés.

Ezen családnéven Mihály fia Miklós fia Lőrincz mihálytelki származású egri lakos 1807. évben. Állítólag a biharmegyei Csákányon volt zálogos birtokuk. Kihirdetve nem volt a család. (1807. év 801. sz.)

Konyha lásd Horváth. (1654.)

Korbely lásd Tóth.

Korher lásd Khorherr.

Kormos. Az 1724. évi investigatio alkalmával K. Gergely rózsaszentmártoni (fancsali) lakos bemutatja a Lipót király által 1667. évi szept. 21-én K. Mátyás, fiai István, Mátyás, Balázs és Albert, testvérei Demeter, Mihály és Márton részére adományozott s Borsodban 1669. évben kihirdetett armalist. Nemességének és leszármazásának igazolása végett származáshelyére, Borsodmegyébe utasított. Az armalis az egri káptalan levéltárában (S. S. jk. 35. sz.) található fel.

Kormos másk. **Cserny.** Szintén borsodmegyei eredetű, de Hevesben is meggyökeresedett család. A címeres nemeslevelet ugyancsak Lipót királytól 1698. évi nov. 10-én nyerte K. m. Cs. Miklós. Kihirdette 1699. évben Borsodmegye.

Hevesmegyébe János költözött át, Egerben telepedett meg s Borsodmegye bizonyítványával 1713. évben igazolta nemességét. (1713. év 315. jkl.)

János fia volt Miklós (sz. 1722.), ennek Helymes Máriával való házasságából

származtak: Imre (sz. 1755.) és Pál (sz. 1765.) Imre és Petheő Veronika fiai voltak Imre (sz. 1805.) és István (sz. 1800.)

Imre és Pál testvérek 1801. évben testimonialist nyertek. (1801. év 886. sz. 1062. jkl. 1819. év 1148. jkl.)

Egerben nagyon elszaporodott e család, a közpályán szereplő tagja azonban csak a néhány év előtt elhunyt Béla budapesti kir. közjegyző volt. Ennek fia Béla biharmegyei főispáni titkár, ki az eredeti armalist örzi. -- Lásd Temesm. nem. cs. III. 46.

Korpás (otrokocsi). A gömörmegyei Otrokocsból származott át Hevesbe 1713. év körül Gáspár fia István. (1713. év 92. sz. 309. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával úgy ő, mint fia Pál gyöngyösi lakosok voltak. Másik fia volt Ferencz, Károlyi Sándor gróf tisztje, ezé pedig Ignác gencsi (Szatmárm.) lakos, a ki 1769. évben nemesi bizonyáglevelet nyert. (1769. év 232. sz. 246. jkl.)

1749. évben Gömörmegye bizonyítványával igazolta nemességét János tiszaburai lakos. (1748. év 98. sz. 1749. év 373. jkl.)

Korponay (komonchai). Ezen hontmegyei eredetű, Szepes- és Abaujmegyékben is elterjedt, 1610. évi május 8-án II. Mátyás királytól K. István személyében újított armalist nyert családból János 1699. évben erdőkövesdi, György 1772. évben csépai birtokos. Az armalis a jászói konvent (1610. évi N° 7.) és az egri káptalan (1610. évi Z. jk. 397.) levéltáraiban található fel. Az abauji ágról Csoma József értekezik. (Abaujm. nem. cs. 354.)

Korpos (gyalai). Az I. Lipót király által 1666. évben K. István és Tamás testvérek javára adományozott armalist kihirdette Szatmármegye. Tamástól származott István, ettől születtek Ferencz örmezei ref. lelkész, továbbá József és Gábor erdélyi. István zilahi, Zsigmond felsőbányai és Sámuel debreczeni lakosok. Ez utolsó fia István, a Podmaniczky család tiszaföldvári tisztartója, Pest,- Mármaros- és Komárommegyék bizonyítványai alapján 1824. évben kihirdettette nemességét.

A családnak a XVIII. század közepén Gyalán volt birtoka, innen származik az előnév. (1824. év 727. sz. 824. jkl.)

Korrac lásd Kövesdy.

Koós. Gömörmegyében több ilyenű család volt, itt szerepeltek a következők:

1. Tenken lakott a XVII. század közepén. Széchy János béli apátot makói Szél Miklós utján 1659. évben értesíti a vármegye, hogy a Tenken lakó Koós család nemessége Gömörmegye 1630. évi bizonyítványa alapján elismertetett. (1659. év 34. jkl.)

2. III. Ferdinándtól 1657. évi jan. 20-án nyertek címérlevelet K. Pál, fia György, ennek neje Molnár Katalin, ezek fiai György és István, továbbá Leök János, fia András, végre Molnár Mihály. Kihirdettetett Gömörben 1657. évben. Másolata Borsodmegye levéltárában. (Act. nob. 559.) Az eredetit a jászói konvent levéltára örzi.

Az említett Györgynek és Molnár Katalinnak I. Istvánon és II. Györgyön kívül fiai voltak még: Demeter, I. Gergely, I. Mihály.

Demetertől származott I. Ferencz, ettől II. Ferencz miskolczi lakos.

I. Gergely fia volt Mihály poroszlói lakos, ezéi II. Mihály, III. György és II. István.

I. Mihálytól származott II. Gergely szendrői lakos, ennek neje Kakas Zsuzsi volt.

Pál címerszerző, vagy fia György Borsodmegyébe költözött, innen pedig Mihály Poroszlóra vette lakását s fiaival együtt Borsodmegye bizonyítványa alapján 1773. évben kihirdettette nemességét, II. Gergely szendrői lakos ága pedig Abaujmegyébe származott át. Ezen ág genealogiáját Csoma József munkájában találjuk. (1773. év 260. jkl. Borsodm. lev. Pr. 36. fasc. 667. Abaujm. nem. cs. 344.)

Czímer: Ezüsttel és vörössel vágott pajzs, felül egy arany alma után ágaskodó arany oroszlánnal megrakott kék jobbharánt pólya mindkét oldalról ötszirmú vörös rózsától kísérve, alul hármasszikla középsőjén mindkét oldalról hatágú arany csillagtól kísért sólyom; sisakdisz: jobbjában felfelé irányított nyilat tartó növekvő farkas; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

3. Koós Mátyás 1667. évi okt. 28-án nyert címerlevelet. Tőle származott Balázs, ettől Boldizsár, ettől Gáspár, ettől szintén Gáspár. Az id. Gáspár, Rottenstein hevesmegyei aljegyző tollnoka, 1727. évben, fia Gáspár pedig 1780. évben igazolták nemeségüket Gömörmegye bizonyítványa alapján. Előbb Baracza és Runya helységekben lakott a család. (1727. év 132. sz. 1780. év 115. jkl.)

Koós. Az 1693. évi jun. 28-án K. Pál, neje Juhász Erzsébet, fiaik Gergely és Ferencz s Gergely neje Sára részére adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1693. év 182. jkl.)

Kósa. I. Lipóttól 1698. évi május 27-én nyertek címerlevelet Kósa György máramarosszigeti lakos, neje Csiszár Katalin, fiaik György, Mihály, János és István. Kihirdette Máramarosmegye, mely a fenti armalisra való hivatkozással a címerszerző István fia István fia István máramarosi esküdt, majd irnok és csendbiztos, azután aknasugatagi ispán, végre egri sóhivatali raktáros és ennek fia György részére testimonialist adott. Ennek alapján nevezettek igazoltattak 1838. évben. (1838. év 3135. sz. 1753. jkl. Erd. K. K. I. 501.)

István testvére József a család értesülése szerint a napoleoni hadjáratok idején Franciaországba jutott s Párisban alapított családot.

A család leszármazása:

GYÖRGY 1698. n. Csiszár Kata			
György	János	Mihály	István
		István † M.-Sziget	
István † 1852. évben 66 éves Eger n. Komlósi Mária		József Franciaország.	
György sz. 1813. M.-Sziget n. Csiky Francziska		Zsuzsi †	
Kálmán kir. táblabíró, járásbíró, egri l. n. Gáspárdy Malvin		Miklós sz. 1846. n. Eötvös Gizella	
Kálmán sz. 1888.	Zoltán sz. 1890.		

Kósa Kálmán egri lakos, kir. táblabíró, eredetijét őrzi a Máramarosmegye által kiadott testimonialisnak, ezen kívül birtokában van a család eredeti armalisa is, mely azonban nem azonos a fentivel. Ezt ugyanis Lipót király 1699. évi jan. 19. adta ifj. Kósa György máramarosszigeti lakos, fia György és leánya Sára javára s Máramarosmegye 1699. évi máj. 16-án hirdette ki. Ennek címere: Kékben zöld alapon ágaskodó egyszarvú; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók mindkét részen: ezüst-kék.

A szigeti előnevet használja a család, melynek nemessége különben régebbi keletű. Már 1553. évben szerepel Koóssa Mátyás de Zygeth, György presbyter s testvére Balázs. (Tört. Tár 1902. év 464.)

Kósa de Szigeth család 1670. évben is nyert címerlevelet. Feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (N. r. a. 1865. No. 34.)

Kósa. Borsodmegye bizonyítványa alapján György fia András emődi származású tiszaföldvári lakos Mihály, Péter, András, István és János nevű fiaival együtt kihirdettetik 1777. évben. (1777. év 60. jkl. 1781. év 327. A. sz.)

Kossa. Armalisa 1647. évből való s a m. kir. orsz. levéltárban található. (Htt. Nob. Comarom.) 1825. évben származott át ide Miklós fia Gergely fia Gergely fia Gergely kamocsai eredetű mezőtúri lakos s Komárommegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1825. év 765. sz. 1084. jkl.)

Kossúth (udvardi). Régi túrócsmegyei család. IV. Bélától 1263. évben donatiót, 1479. évben pedig címert nyert. Ezen címert ismertette Thaly Kálmán. (Turul 1894. év 160.)

A túrócsmegyei Udvard volt ősi fészke, itt birt földesúri joggal, innen származott át a XVIII. század közepén Tarnaörsre K. Mihály. Két neje volt, az elsőtől, Nagy Ilonától, származott Bálint, a másiktól Sebestyén jászkeséri lakos. Ezen két fivér Klára és Anna nevű nővéreikkel együtt Túrócsmegye bizonyítványa alapján 1832. évben lett kihirdetve. (1832. év 408. sz. 839., 2117. jkl.)

Mint tudjuk, ezen családból származott nemzetünk büszkesége — a nagy Kossúth Lajos.

Kosznics. K. István és Benczúr Borbála, fia István 1695. évben Jeszenováról Gyöngyösre költözött s Árva megye bizonyítványával kihirdettette nemességét. (1695. év 30. sz. 314. sz.)

Bizonyára az ő fiai voltak az 1724. évi investigatio alkalmával igazolt Farkas, István, János gyöngyösi lakosok. A most említett István fiai voltak József és Imre, Farkasé pedig Miklós. (1764. év 95. sz. 232. jkl.)

Miklós fiai: Mihály budai, János esztergomi, Ferencz pesti lakosok, István és László katonák 1793. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1793. év 540. sz. 610. jkl.)

Egy peres iratból még az alábbi nemzedékrendet ismerjük:

GYÖRGY

Imre † 1789. körül Gyöngyös. 1. n. Szerencsés Ilona, 2. n. Török Fáni, 3. n. Kudliczky Anna			
1-től: Erzsébet f. Kóródi Ferencz	József n. Egyed Róza György	Anna f. Kiss Mátyás	3-tól: László

Imre 1789. évben Gyöngyösön és Pusztabenén levő javait gyermekeire hagyja. Hogy az ő atya György kitől származott, nem tudjuk.. (1801. év pp. 3084. sz.)

Kosztjánszky. A Lipót király által 1680. évi máj. 16-án K. András, neje Popelliner Salomena, gyermekeik János és Zsuzsi javára adományozott nemeslevelet 1687. évben Nyitra megye hirdette ki. Andrásnak a nemeslevél kelte után született György nevű fiától származott János, a ki Heves megyében Nyitra megye bizonyítványával 1767. évben igazolta nemességét. Konsziczánszky néven is előfordul. (1767. év 164. sz. 136. jkl.)

Koóte. K. István 1770. körül állítólag Óhajról vagy Érsekújvárról költözött át Györgyére, majd Szolnokra, hol a Bencsik család tisztartója volt. Fia István 1802. évben czeglédi póstamester. Az itteni adatokból nem állapítható meg, vajjon ez azonos volt-e azon Kóte vagy Koltay Istvánnal, ki nemességének legfelsőbb helyen történt megerősítése után Pest megyében Nyitra megye bizonyítványa alapján 1816. évben igazolta nemességét. Heves megyében a család nemessége kihirdetve nem lett. (1802. év 742. sz. 921. jkl. Kőszeghi: Nem. cs. Pestm. 191. K. K. LIII. 206.)

Kotman. 1676. évben Benedek fia István gyöngyösi lakos igazolja nemességét. (1676. év 193. jkl.)

Kovách másk. **Járdánházy**. II. Rudolftól 1592. évi június 8-án nyertek nemesseget Kovách János, Tamás és Miklós. Kihirdettette 1609. évben Hevesmegye Rimaszombatban tartott közgyűlésén.

Az 1724. évi investigatio alkalmával Pál fia Tamás erdőkövesdi lakos s fia Pál a fenti armalist mutatták fel, de mivel ennek szövegében egyik helyen a Tamás név helyett a Balázs név olvasható, a bizottság a czimerlevelet visszatartotta s az igazolást függőben hagyta. A következő évben azonban nevezett Tamásnak s fiainak Pálnak és Jánosnak testimonialist adott a vármegye. (1725. év 171. sz.)

Ezen családhoz tartoztak a nemességszerző Miklós fia Mihály fia Miklós fia Miklós fia Mátyás fia Mátyás fiai István járdánházi, György bátori és János füleki lakosok. Ezen 3 testvér 1744. évben nyert testimonialist. (1742. év 285. sz. 410. jkl. 1743. év 254. sz. 416., 429. jkl. 1744. év 228. sz. 162. jkl. 1745. év 195. sz. 169. jkl. 1807. év 151. sz. 150. jkl.)

A Járdánházy név onnan ered, hogy a család egyik ága Járdánháza községbe származott.

Czímer a levéltárban levő armalis-másolat szerrint: Vörösben, hármás zöld halomból kiemelkedő, balkezét csipőjére támasztó, jobbában törökfejes kardot tartó vértezett harczos; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1592. év 2 sz.)

Kovács (szatmári). Czímeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1629. évi szept. 10-én nyertek Kovács János, fivére Mihály, fia Mihály a következő czímerrel: Kék pajzsban zöld alapon 3 felfelé irányított nyilat tartó griff; sisakdisz: ezüst jobbharánt pólyával — ebben felfelé irányuló nyíl — megrakott zárt szárny; takarók: ezüst-vörös, arany-fekete.

Az első kihirdetésre vonatkozó záradék a levéltárban meglevő eredeti armalison olvashatatlan. Ujból hirdettetett 1660. évben Szatmármegyében. (1629. év 4. sz.)

A Nagy Iván családtörténeti értesítőben (I. 304.) tévesen közölte a szerző, hogy e család a káli előnevet viselte. A káli előnevet az 1637. évben megnemesített család használta, míg a most leírt család, nyilván származáshelye után, a szatmári előnévvel szerepelt.

Ismeretesek e családból a nemességszerző Mihály fia Mihály fia János fiai Jakab és Mihály gyöngyösi lakosok s ezen Jakab fiai János és György. (1766. év 27., 275. sz. 390. jkl. 1769. év 232. NB. sz.)

Kovács másk. **Nemes**. II. Ferdinandtól 1633. évi jún. 29-én nyertek nemeslevelet K. György, neje Rósás Erzsébet, fiaik Jakab és Benedek, leányaik Orsolya, Erzsébet és Dorottya. Kihirdettetett 1643. évben, másolata az itteni levéltárban. (1633. év 2. sz.)

A család genealogiája:

GYÖRGY 1633. n. Rósás Erzsébet				
Jakab	Benedek	Orsolya	Erzsébet	Dorottya
	Mátyás			
Nemes Ferencz gyöngyösi lakos. 1 n. Almásy Katalin 2. n. Szűcs Erzsébet				
1-től: Ferencz	2-től: Pál sz. 1714. n. Szaniszló Ilona Gyöngyösről Pélyre megy			

2-tól: Pál sz. 1714. n. Szaniszló Ilona Gyöngyösről Pélyre megy

Ferencz sz. 1747. 1. n. Páll Erzsébet 2. n. Kupai Bóra	György sz. 1750. n. Fekete Kata	Vincze sz. 1752. n. Töröcsik Klára	Mihály sz. 1755. n. Szécsi Erzsébet	Pál sághi lakos

Ezt a táblázatot 1794. évben mutatta be a család, midőn a vármegye ügyésze ellen productionalis pört indított. Ezen pör évtizedeken át húzódott s 1835. évben befejezetlen maradt, mert a Mátyás fia Ferencz által használatba vett Nemes család-név nem lett kellően felvilágosítva. (1725. év 180. sz. 1732. év 162. sz. 1794. év pp. 3332. sz.)

A család czimere: Kék pajzsban zöld alapon csőrében 2 buzakalászt tartó fehér galamb; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kovách (leleszi). Nagy Iván (VI. 397.) és Siebmacher (333.) az 1656-ban meg-nemesített Jánost tartják alapítójának. Ez azonban nyilvánvalóan téves állítás, mert a megyénkbeli törzsökös Kovács családok közt olyan, mely 1656-ban nyert volna arma-list, egyáltalában nem is létezett.

A leleszi Kovách család tulajdonképeni törzse azon Péter volt, aki Baraczy Borbála nevű nejével, Antal nevű fiával és Albert nevű testvérével együtt II. Ferdi-nandtól 1634. évi aug. 19-én a nemességet s a következő czimert nyerte: Kékben zöld alapon kardot tartó griff; sisakdisz: vörös ruhás kardot tartó könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Ezen armalis hiteles másolatát, melyen a kihirdetési záradék olvashatatlanak van jelezve, leleszi Kovách Gáspár kávai földbirtokos bocsájtotta rendelkezésemre. Eredetije a monori családi levéltárban van. Hogy valóban ez a leleszi Kovách család nemeslevele, egyik investigationalis jegyzőkönyv is megerősíti kétséget kizárólag kije-lentvén róla, hogy nemeslevelét II. Ferdinandtól, Lelesz községre Bolya és Vermes pusztákra való donatióját pedig I. Lipóttól kapta.

Az 1699. évi összeírásban András bolyai és leleszi, Ádám, István, Márton leleszi birtokosok.

Bizonyáglevelet csupán egy ízben adott a megye a családnak és pedig 1831. évben Ignác fia Gáspárnak, monori tisztartónak. (1831. év 164. sz. 186. jkl.)

Ezen ág leszármazása :

IGNÁCZ

Gáspár sz. 1797. † 1860. monori tisztartó 1831. n. Bukor Anna		
Teréz sz. 1827. f. Száz Márton	Gábor sz. 1829. Eger † 1892. pesti szolgabíró n. Kiss Alojzia	Erzsébet sz. 1835. f. dabasi Halász Benő
Gáspár sz. 1862. Miskolcz, monori szolgabíró, kávai birtokos n. Katona Ilona		Alojzia sz. 1882. f. Viczián Kálmán
Gábor sz. 1891. Katalin sz. 1895.		

A Kovách Gáspár által közölt családfát, mivel az összeállítás alapját képező okleveleket nem láthattam, sajnálatomra, nem tehetem közzé, csak annyit jelezhetek, hogy az élő nemzedék Káván, Monoron, Egerben lakik.

Leleszen azonban egy másik Kovács családot is találunk, nevezetesen azt, mely III. Ferdinandtól 1650. évi jan. 19-én Kovacz István, neje Medvik Dorottya, fia Boldizsár, testvérei András, Tamás, Gergely személyében nyert armalist a levéltárban levő másolat szerint eme címerrel: Kékben zöld halmon kardos griff; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1650. év 3. sz.) A megyénk által 1651. évben kihirdetett ezen armalisra hivatkozva igazolta az 1724. évi investigatio idején János leleszi lakos a nemességét. (1728. év 96. sz. 1745. év 43. sz. 1769. év pp. 915. sz. 1794. év pp. 2444. sz. 1810. év pp. 3369. A. sz.)

Kovács. A II. Ferdinand által 1635. évi febr. 20-án megneemesített János fia György fia György fia Ferencz fia Ferencz Veszprémmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett Pozsonymegyében 1766. évben. Ennek fiát nem ismerjük, unokái voltak: Pál gyöngyöshalászi számtartó és Ferencz egri jogász. 1824. évben igazolták nemességüket. (1824. év 641. sz. 702. jkl.)

Kovács (káli). Eredeti nemeslevelét, melyet III. Ferdinand 1637. évi május 3-án adott Kovács Péter s fiai György, Lukács, Jakab és Péter részére s 1639. évben Gömörmegye hirdetett ki, Hevesvármegye levéltárában találjuk fel.

Az adományozott címer: Kék pajzsban alul víz, felette strucz jobbjában vasdarabot, szájában gyöngyöt tart; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (1637. év 2. sz.)

A XVIII. század közepén Kálban, Gyöngyösön, Gödöllőn lakott a család. (1751. év 101. sz. 1764. év 187. jkl.)

Kovács (miskolci). Kovács de Miskolcz Miklós és Ferencz-Gergely voltak a nemességszerzők, III. Ferdinandtól 1640. évi márcz. 17-én nyert armalisukat Torna-megye hirdette ki 1641. évben. Másolata Hevesmegye levéltárában van s a következő címert mutatja: Kék pajzsban zöld alapon fiókait vérével tápláló pelikán; sisakdisz: kardot tartó oroslán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

A nemességszerző Miklós utóbb Szendrőn lakott. Fia volt István, unokái pedig Mihály tályai (Zemplénm.) és István egri lakosok. Ez utóbbi Tornamegye 1731. évi bizonyítványa alapján 1744. évben igazolta nemességét. (1744. év 22. sz. 36. jkl.)

Kovács. Hevesmegye 1643. évben hirdette ki az azon évi febr. 17-én Kovács Miklós és neje Bolyky Katalin javára adományozott armalist. 1822. évben a család több tagja Disznósdon lakik. (1822. év 550. sz. 522. jkl.)

Címer az armalis hiteles másolata szerint: Kék pajzsban zöld alapon görbe kardot tartó griff; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (1643. év 1. et. A. sz.)

Kovács. A Sopronmegyében kihirdetett címeres nemeslevelet 1649. évben III. Ferdinand adta Cséri Istvánnak s mostoha fiának Kovács Istvánnak. Ezen István fia Mihály fia József musai származású fegyverneki lakos, Berényi Teréz grófkisasszony tisztartója és fiai György és József Sopronmegye bizonyítványa alapján igazoltattak 1819. évben. (1819. év 285. sz. 338. jkl.)

Kovács (ványai). Nemességet III. Ferdinand 1649. évi május 3-án adott Kovács de Ványa Mihály, neje Futás Zsuzsi s fivére István javára. Kihirdettetett 1650. évben s a levéltárban levő eredeti szerint az adományozott címer: Kék pajzsban zöld alapon 2 búza kéven fekvő oroslán, a pajzs közepén — a búza kévek mögött — levelekkel és fürtökkel megrakott szőlőtőke; sisakdisz: ugyanaz; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1808. év 667. et. A. sz.)

Az 1724. évi investigatio idején Mihály dévaványai lakos.

A fent leírt eredeti nemeslevél bemutatásával akarták 1769. évben igazolni nemességüket Ferencz feldebrői, József aldebrői, György és István egerszalóki lakosok,

utóbb nemesség-igazoló pört indítottak a vármegye ügyésze ellen, de ez befejezetlen maradt. (1769. év 260. jkl. 1808. év 1348. jkl.)

Kovách. Ezen borsodmegyei eredetű család törzse azon Kovách Balázs volt, a ki Pál, György, Márton, János, Péter és István nevű fiaival, továbbá Tamás és Miklós nevű testvéreivel együtt III. Ferdinandtól 1651. évi jan. 20-án nemességet nyert. Kihirdette Borsodmegye 1652. évben.

A hevesi ág leszármazása :

KOVÁCS									
BALÁZS 1651.		TAMÁS 1651.			MIKLÓS 1651.				
Pál	György	Márton	János	Péter	István				
					Márton				
			István tiszaszöllősi l. 1768. kihird.						
			János sz. 1754.		István sz. 1748.				
		Balázs sz. 1792.	Bálint sz. 1778.		István sz. 1777.				
		Tiszafüredre megy							
		István sz. 1815.							
Pál sz. 1847.		György sz. 1855.							
tiszafüredi birtokos		György	Emma						
Lydia	Vilma	Gizella	Etelka	Zoltán	Géza	Sarolta	Erzsi	Aranka	György

A család ősi fészke Dorogma, de birtokos volt Csáthon is. István 1768. évben Igricziből Tiszaszöllőse költözött s Borsodmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1768. év 219. sz. 360. jkl. 1769. év 222. sz. 225. jkl. 1809. insurr. összeírás T.-Szöllős.)

Az armalis másolata a m. kir. orsz. levéltár helytartótanácsi osztályában van. (Nobil. 1847. N. 7.) Czímer a következő: Kék pajzsban zöld alapon arany korona felett palmaágot tartó kiemelkedő vértezett kar; sisakdisz: ugyanaz; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Kovács. Nemességet 1652. évi apr. 20-án nyert Kovács Márton. Kihirdette Nyitra megye. Ennek fia volt András, ezé Márton, ezé szintén Márton nagyszegi (nád-szegi) születésű maklári lakos, a ki 1796. évben Pozsony megye bizonyítványával igazolta nemességét. (1796. év 364. sz. 430. jkl.)

Armalis elhelyezve: O. L. Htt. Nob. Poson.

Kovács. A címerszerző Kovács András volt s nemeslevelét Nógrádmegye 1656. évben hirdette ki. Ferencz füzesabonyi, József és Antal egri, János szemerei, András poroszlói, Pál egerfarmosi lakosok Nógrádmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1826. évben. (1826. év 959. sz. 1021. jkl.)

A nemeslevél feltalálható: O. L. Htt. Nob. Nograd.

Kovács. Hevesmegye 1659. évben hirdette ki ama címeres nemeslevelet, melyet 1658. évi jún. 15-én Kovács Péter, neje Fóra Ilona, fia Mihály, ennek neje Kenczen Dorottya s fivére Kovács Péter nyertek. (1659. év 33. jkl.)

Az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvében szerepelnek András átányi, János czeplédi, György kiskörei és János nyitrai lakosok. András és János igazoltattak, a többtől bővebb igazolást kívánt a bizottság.

Czímer: 3 részre vágott pajzs, az alsó vörös mezőben hármassal zöld halom felett zöld növény, a középső kék mezőben szájában pallost tartó ugró oroszlán, a felső

zott Hortra, hol 1764. évben Pál fia Tamás szerepelt. Kihirdetve nem volt. (1764. év 159. sz. 324. jkl.)

Kovách (szendrői). Czímerlevelet Mária Teréziától 1758. évi jun. 5-én nyert K. János. Kihirdette Zemplénmegye. (K. K. XLIV. 590.) Megelőzőleg Szendrőn lakott a család s származáshelye után vette fel az említett János a szendrői előnevet.

Az eredeti armalis Kovách Kálmán kir. műszaki főtanácsos egri lakosnál van. A szendrői előnevet Ő Felsége megerősítette 1903. évben.

Ezen családból János kapitány monostori lakos volt 1823. év előtt. Nejétől, urbanói Urbanovszky Erzsébettől, származott Imre nevű fia a pestmegyei Tázlár községbe költözött. (1823. év pp. 14. sz.)

Kovács (kovásznai). Székely család. Régi nemessége 1803. évben nyert királyi megerősítést. 1805. évben kovásznai Kovács Mózes és fiai Zsigmond, János és István részére Pestmegye által 1804. évben kiadott testimoniális kihirdettetett 1805. évben. (1805. év 717. sz.)

Kovács. 1714. évben K. Péter, András, György fancsali (rózsaszentmártoni) lakosok Nógrádmegye bizonyítványával igazolják nemességüket. (1714. év 562. jkl.)

Kovács. Az alábbiakban még néhány nemességi igazolásról emlékezünk meg. Az itt megnevezett egyénekről nem állapíthatjuk meg, hogy melyik Kovács családhoz tartoztak.

1. Kovács Pál gyöngyösi lakos. Kihirdettetett Nógrádmegye bizonyítványa alapján 1762. évben. (1762. év 460. jkl.)

2. Kovács István bolyki lakos fia Ferencz füzesabonyi lakos. Kihirdettetett Borsodmegye bizonyítványa alapján 1777. évben (1777. év 84. jkl.)

3. Kovács András táblabíró. Kihirdettetett Borsodmegye bizonyítványa alapján 1791. évben. (1791. év 236. jkl.)

4. Kovács György nagydaróczi származású egri lakos. Kihirdettetett Pest- és Nógrádmegyék bizonyítványai alapján 1796. évben. (1796. év 365. sz. 432. jkl.)

5. Kovács Márton dormándi lakos. 1747. évben Csomós Jánossal, Berthóty Istvánnal, Balajthy Mihálylyal együtt nádori donatiót nyert a kövesdi Kovács család magvaszakadtával a kincstárra szállott váraszói és szenterzsébeti részbirtokokra. (1782. év pp. 2261. sz.)

Kovács lásd Horváth.

Kovács (kövesdi.) lásd Berthóty.

Kovács lásd Petrák.

Kovács lásd Pintér.

Kovács lásd Póka.

Kovács lásd Szabó.

Kovács lásd Szaniszló.

Kovács lásd Ujváry.

Kovács lásd Vasadi.

Kovács-Pásztély másk. **Rohár**. Ung-, Zemplén megyék bizonyítványai alapján György 1769. évben kihirdettetik. (1769. év 220. sz. 224. jkl.)

Leszármazását az alábbi táblázat mutatja:

KOVÁCS-PÁSZTÉLY m. ROHÁR GYÖRGY 1769. n. Farkas Anna			
Antal sz. 1760.	György sz. 1764.	n. Borosi Anna	Ferencz sz. 1769. †
István sz. 1793. kurticsi lakos 1835. n. Béres Petronella	Antal sz. 1796. gyöngyösi l. 1835.		
István sz. 1832.	Lajos sz. 1833.	András sz. 1835.	

István kurticsi, Antal gyöngyösi lakos testvérek s az előbbinek fiai 1835. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1835. év 1267. sz. 1670., 2535. jkl. 1836. év 732. sz. 1137. jkl.)

Kovács-Sallai. 1800. évi tanuvallomások szerint András kúnhegyesi, majd tiszaföldvári prédikátortól származtak István, Sámuel és János; István fia volt András, ezé István; az említett Jánostól született Mihály. A megyében kihirdetve nem volt. (1800. év 500. sz. 701. jkl.)

Kovacsics. 1753 évben Mihály fiai Mihály és József gyöngyösi lakosok voltak s Nyitra megyétől bizonyáglevelet nyertek. (1753. év 80. sz.)

Kovatsits. Mária Teréziától 1760. évi nov. 25-én nyertek K. György egri postamester, fia György s neje született Fischer N. nemeslevelet a következő címerrel: Vágott pajzs, felül kék mezőben növekvő oroszlán jobbában görbe kardot, baljában arany koronát tart, az alsó vörös mezőben középen merőleges ezüst pólya, két oldalán fehér liliom; sisakdisz: a pajzsbeli oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1761. évben, másolata a levéltárban. (1761. év 80. sz. 58. jkl. K. K. XLV. 516.) Az armalisban megnevezett Györgyben a család kihalt 1777. év körül. (1777. év 239. jkl.)

Kovacsóczy vagy **Kovacsovsky.** 1622. évben K. Mihály nyerte a címeres nemeslevelet, ez azonban a csejthei tűzvész alkalmával elpusztult. Mihály és Bakó Mária csejthei lakosok fia Ignác és Farkas Anna fiai Ferencz hatvani kasznár és Mihály gödöllői perceptor Nyitra megye bizonyítványa alapján kihirdettetnek 1815. évben. (1815. év 47. jkl.)

Kovásy másk. **Bozga.** Címeres nemeslevelet III. Károlytól 1720. évi aug. 9-én nyertek K. m. B. Gergely kövárvidéki lakos s fiai Illés, János, Péter és László. Kihirdette Máramaros megye. Innen hozott bizonyítványt s így igazolta 1834. évben nemességét Lajos tiszafüredi lakos.

Címer: Kék pajzsban zöld dombon buzogányos könyöklő vörös ruhás kar; sisakdisz: nincsen; takarók: ezüst-vörös, kék-arany. (Erd. K. K. VII. 86.)

A család történetét és leszármazását részletesen megírta Kovásy Elemér ung-megyei tb. főszolgabíró. (U. N. I. II. 66.)

Kozáry. II. Mátyás nemesítette meg K. Pétert, nejét Erzsébetet, leányát Zsuzsit, mostohatestvérét (Siebmacher szerint fiát) Mátyást. Az armalist 1620. évi márcz. 9-én Heves megye, majd később Borsodmegye hirdette ki. A megnemesített Péter, úgylátszik, gyöngyösi lakos volt s talán még fia György és unokája Pál is. Ezen Pál fia György azonban már Miskolcson lakott.

Az eredeti nemeslevél a család kihalta miatt Borsodmegye levéltárába lett helyezve. (1676. év 193. jkl. 1733. év 118. sz. Siebmacher 337.)

Kozik lásd Lieszkovszky.

Kozma. III. Ferdinandtól 1645. évi ápril. 13-án kaptak nemességet K. Mihály, neje Czóry Ilona s fiai Gáspár (neje Deák Ilona), Boldizsár, Menyhért, István, Mátyás, leányai Borbála és Zsuzsanna, testvére Orbán s ennek neje Katalin. Kihirdettetett 1647. évben.

Boldizsár gyöngyösi lakos a saját, valamint verpeléti és domoszlói rokonai nevében a fenti armalist mutatja be a nemesség-vizsgáló bizottság előtt s igazolja nemességét 1724. évben.

Márton 1699. évben verpeléti birtokos, Ferencz 1828. évben gyöngyösvárosi tanácsos. (1828. év 1878., 2357. jkl. 1756. év pp. 571. sz.)

Kozma. Ezen több megyében szerepelt családnak 1681. évi aug. 9-én Kozma (másk. Zámfér) Zsigmond szerezte meg a nemességet. Az ő fia volt Ádám, ezé szin-

tén Ádám, a ki Komárom-, Esztergom- és Nógrádmegyékben is megfordult, ezé Demeter, a ki a hontmegyei Palánkról Kecskemétre költözött, ezé pedig János, ugyancsak kecskeméti lakos, majd hevesmegyei birtokos, aki Hontmegye bizonyítványával 1846. évben hirdettette ki nemességét. (1846. év 722. sz. 1119. jkl. Kőszeghi: Nem. csal. Pestm. 195.)

Az armalis megtalálható: O. L. Htt. Nob. Komárom.

Kozma (papi). Sok más ónodi családdal együtt Lipót királytól 1701. évben nyert újított donatiót Papi pusztára Kozma Péter ónodi kapitány. Tőle ekként származik le a család:

KOZMA PÉTER ónodi kapitány 1701.					
Péter csabai, majd gyöngyöspüspökii tiszttartó					
László †	Demeter n. Lipták Anna	János 1. n. Radácsi Róza 2. n. Nyireő Róza	Mihály †	Ferencz †	Ignác †
István sz. 1756. n. Nagyfejeő Erzsébet		1-től: János sz. 1753. n. Szijártó Erzsi	2-től: József sz. 1758. n. Szecze Teréz	Gábor sz. 1761. n. Ördög Róza	Ferencz sz. 1763. gyöngyösi tanácsos n. Kratochvill Veronika
István sz. 1786. Gyöngyös	József sz. 1801. Gyöngyös	János sz. 1798. Gyöngyös	János sz. 1794. Gyöngyös	István sz. 1789. Vác	
József sz. 1792. daróczi tiszttartó n. Jákó Apollónia		Mihály sz. 1797. tari tiszttartó		Antal sz. 1808. minorita	
József-György sz. 1822.		Alajos sz. 1823.	Ignác sz. 1824.		

Megyénkben 1829. évben lett kihirdetve a család. A jelenleg használt papi előnevet nem találjuk oly korbeli okleveleken, melyek alapján a jogszerző gyakorlat megállapítható volna. (1811. év 737. sz. 1829. év 715. sz. 1073. jkl.)

Koznics lásd Kosznics.

Kozovics vagy **Kozonyth** lásd Györgyövecs.

Ködmön. BükkSZenterzsébeten volt nemesi kuriája, melyet 1682. évben Ködmön Bálint és Albert Csécsei Dorkótól, Barna Ferencz özvegyétől, vettek zálogba. Nevezett nő utódai, az Úsz családbeliek, még auctiót is vettek fel reá s annyira megterhelték, hogy többé ki nem válhatták. (1754. év pp. 529. K. sz.)

Czímeres nemeslevelet Lipót királytól 1685. évi márcz. 25-én Ködmön Albert, neje Korsó Dorottya, fiai Bálint és Mihály, Bálint neje Kovách Anna, Mihály neje Forghó Ilona, végre unokái János Pál, György, Miklós és Gergely nyertek.

Kihirdettetett ugyanazon évben. A levéltárban levő másolata így írja le a címet: Kék pajzsban zöld alapon fehér lovon ülő, baljával a kantárt igazgató, jobbában kardot tartó magyar vitéz; sisakdisz: könyöklő kar karddal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1685. év 64. sz.)

1699. évben Pál, Mihály, János bükkSZenterzsébeti birtokosok, az 1724. évi investigatio idején a címerlevélben megnevezett Gergely, Miklós, György és János ugyanottani lakosok.

Körber. 1699. évben Vezekényen birtokos.

Köre. 1699. évben István bocsi birtokos.

Körmendy. II. Miksától 1572. évi máj. 3-án nyert nemeslevelet Körmendy Benedek a következő címerrel: Ezüst pajzsban zöld alapon tölgyfák közt jobbról vörös kaftános török katona kifeszített ijából a magyar vitéz gyomrába lő, balról kék ruhás, zöld bélésű prémes subás, vörös nadrágos, sárga bakancsos, vörös kalpagos magyar harcos lándsáját a török katona torkának szegezi; a zárt sisak disze: zöld koszorúból kinövő magyar vitéz vörös kalpagban; takarók mindkét részen: fehér-vörös-kék.

Kihirdette Hontmegye ugyanazon évben.

Ezen eredeti armalis 1795. évben egy Körmendy János nevű fogolytól lett elkobozva s Hevesmegye levéltárába helyezve. (1572. év szám nélkül. 1795. év 287. sz. 309. jkl.)

Ez a Körmendy János azonos volt Körmendy helyesen Ivánczy János körmendi szabónak azon fiával, ki a XVIII. század közepén Nagyváradon garázdálkodott, hamis okmányokat gyártott. Saját nemességét 2 armalissal, a fentivel és egy másikkal, igyekezett igazolni. Bűnös üzelvei később napfényre kerültek s megindult ellene a vizsgálat. Az 1767—74. években a helytartótanács előtt is megfordult a póre, mely sok huza-vona után azzal végződött, hogy 10 évi börtönre ítélték őt.

A helytartótanácsi periratokban az nyer kifejezést, hogy a fent leirt armalist — mely egyébként hamisítványnak van jelezve — Körmendy István László nagyszombati ker. táblai ülnöktől szerezte 200 frtéért és 2 kocsilóért. Ha tehát Körmendy nevűtől szerezte, akkor — bár nem őt illette — lehetett az eredeti is, a mint hogy a szerző, kinek hivatalos őrizetére az oklevél bízva van, hitelessége ellen nem is talál döntő bizonyítékot. A vizsgálati iratokban említett vakarásoknak ugyanis észrevehető nyomuk nincsen, csupán az aranyfesték kopott le a Körmendy Benedek névről. (U. N. J. III. 206.)

Ezen armalis egyébként ott volt az ezredéves kiállításon is s Varjú Elemér heraldikus látta, ismertette, de gyanusnak ő sem találta. (Turul. 1896. év 153.) Átiratban feltalálható a váradi káptalan levéltárában is. (XIX. 351., 63.)

Hontmegye 1572. évi iratai és jegyzőkönyvei nyújtának legbiztosabb adatot az armalis hitelességét illetőleg, csak hogy azok a szerző értesülése szerint már elpusztultak.

Körmös. III. Ferdinandtól 1638. évi jan. 3-án nyertek nemességet Körmös István, neje Ilona, fia Imre, unoka testvérei Katona Péter és Lukács (és Baly István?). Kihirdette 1639. évben Borsodmegye. — A hevesmegyei levéltárban őriztetik. A címerfestmény hiányzik róla, a lecsüngő pecsétnek pedig csak a fatokja van meg.

Ime egy másik armalis, melyhez a hamisítás gyanuja fűződik — és méltán. Valaki tényleg meghamisította azt oly formán, hogy a Katona Péter és Lukács neveket kivakarván azokat újból leirta ugyan, de rövidítve és szorosabban s a Baly István nevet is beékelte. (1764. év 2. et. bb. sz. 184. jkl.)

Hogy a hamisítás tényleg így történt, Borsodmegyének 1726. évben Körmös János, Mihály, Márton, Ferencz szemerei lakosok részére kiadott testimonialisa is bizonyítja. Ebben ugyanis a nemességszerzők között Baly István neve nem fordul elő. (1726. év 150. sz.)

1807. évben Körmös Mátyás, Béla, János, Ferencz, szemerei lakosok kéri vissza az armalist és egyéb irataikat, de sikertelenül. Ugyanekkor Mátyás és Béla makiári, János ároktői lakosokat utasítja a vármegye, hogy nemességüket per útján igazolják. A felhívásra ezt a genealogiát mutatják be:

KÖRMÖS

János 1726.	Mihály 1726 †	Ferencz 1726.	Márton 1726.		
Gergely szemerei lakos			Ferencz kisiváni, sarudi, besenyőteleki lakos	Antal kisiváni l. Pál	Dávid kisiváni l. Dávid
Mátyás	Béla maklári l.	János ároktői l.	Ferencz		
Márton Mátyás	Gáspár egri l.	Béla szegedi l.			

A nemesség igazolása függőben maradt. (1807. év 1104., 1105. jkl. 1808. év 667. sz. 1810. év 70. sz. 110., 114. jkl.)

A címér az armalis szövege szerint: Kék pajzsban zöld halmon ágaskodó egy-szarvú; a zárt sisak disze: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kövesdy. III. Ferdinandtól 1648. évi szept 5-én Kövesdy Tamás, neje Margit, fia János, fiverei Albert és István nemességet nyertek a következő címerrel: Kék pajzs alján levő szikla felett fehér galamb csőrében olajággal; sisakdisz: a galamb az olajággal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1650. évben Hevesmegyében, másolata az itteni levéltárban. (1773. év 292. A. sz. 358. jkl.)

A nemeslevélben megnevezett Istvánnak János nevű fiától való unokája Ádám, a ki Komáromba, majd Kömlőre származott el, 1773. évben ezen megyétől nemesi bizonyáglevelet kapott, 1786. évben pedig nemessége királyi megerősítést nyert. (K. K. LIII. 475.)

Ádámnak két fia volt: János és Ádám. Jánostól és Kis Sárától születtek: János (1791.), István (1793.), Ádám (1796.) és Dániel (sz. 1798.). Ádámtól (sz. 1765.) és Vig Zsófiától származott Károly (sz. 1792.). Ezek 1829. évben kaptak testimonialist. (1829. év 722. sz. 1092. jkl. 1819. év 225. sz. 268. jkl.)

Ezen családból származtatja magát Ferencz főstrázsamester, 1773. évben nesz-mélyi lakos. (1773. év 292. A. sz. 358. jkl.)

A nemességszerző Tamás egy helyütt Kövesdi másk. Korrac néven fordul elő. (1653. év 5. jkl.)

Krámer. 1687. évben nyertek armalist a Puchon családdal együtt Kramer Bálint, neje Fassangh Dorottya, gyermekei Bálint és Dorottya. Kihirdette 1688. évben Zólyom-megye. A nemességszerző Bálinttól származott Bálint, ettől Mátyás, a ki Besztercze-bányáról Egerbe költözött, ettől Károly, ettől szintén Károly egri orvos és táblabíró, ettől Jenő. Károly és fia Jenő Zólyommegye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1847. évben. Ez volt az utolsó nemességi kihirdetés a rendi alkotmány megszűnte előtt.

Nagy Iván is említést tesz a családról (VI. 460.), Siebmacher munkája pedig az eredeti armalis alapján címerét közli. (343.)

Krecsith lásd Szalatnay.

Krikovszky. László pusztafedémesi származású egri lakos Pozsonymegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1808. évben. Závodi Anna nevű nejétől Csernelyen született gyermekei voltak: József (1779.), Gáspár (1781.), Ferencz (1783.), László (1785.), István (1788.), Gábor (1791.). Az anyakönyvekben Krosiczky néven vannak bejegyezve. (1808. év 165. sz. 300. jkl.)

Kristóff lásd Jakabffy.

Kriston Nemeslevelet III. Ferdinandtól 1656. évi márcz. 8-án nyertek Kriston (Christon) Mihály, neje Antal Dorottya, fiai András és Mátyás, leánya Anna, testvére Lukács, ennek neje Tóth Katalin, fiaik Márton és János, továbbá Kriston Demeter és fia István, végre Kriston György. Kihirdettetett 1656. évi jun. 28-án Borsodmegyében.

1777. évben Gergely, Tamás és Péter ostorosi származású besenyőteleki lakosok Borsodmegye bizonyítványa alapján kihirdették nemességüket. (1777. év 65. jkl.) A kihirdetés alapjául szolgáló testimoniálisból az alábbi táblázatot állíthatjuk össze:

MÁTYÁS							
Gergely 1777.				Mihály		János	
Mihály	Mátyás	Gergely		Mihály	Tamás 1777.	Péter 1777.	József
János	András	István	Mihály	András		Péter	fűzesabonyi lakos

Borsodmegye levéltárában bővebb adatokat is találunk a családról, többi közt a címerkérő levelet is a következő címerrel: Kék pajzsban hármass zöld halom felett fiókaít vérevel tápláló pelikán; sisakdisz: nyílt fekete sasszárny között vörös ruhás, kardot tartó növekvő vitéz; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (Borsodm. lev. Pr. 24. f. 1073., 38. f. 276., 42. f. 200. Acta. nob. 490., 526., 527., 528., 529.)

Azon Kriston másk. Nyárády Miklós, ki Borsodmegye bizonyítványával Hevesmegyében 1690. évben igazolta nemességét, talán más családhoz tartozott. (1690. év 361. jkl.)

Krivácsy (alsószalóki). Címerlevelet Kr. Mátyás szepesi kanonok és fivére Péter nyertek. Kihirdette Szepesmegye 1670. évben. András mint losonczi lakos Sárosmegye bizonyítványával 1814. évben igazolta Hevesmegye előtt nemességét és előnevét. (1814. év 822. jkl.) Bizonyára ezen család 1669. évi armalisa található fel a szepesi káptalan levéltárában. (Pr. 1667. fol. 269.)

Krizsanics. 1756. évben Mihály tarnaörsi lakos Barsmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett. Apja János, barsmegyei esküdt, nagyapja pedig az 1682. évi aug. 26-án megnevesített György volt. (1756. év 233. sz. 342. jkl.)

Krosiczky lásd Krigovszky.

Kruspier. Egyes tagjai Nemes-Kottesón, Hrahovon, Töreken tűntek fel, Mátyás fia István pedig Zsolnán lakott, innen Átányra költözött és Mátyás, István, János és György nevű fiaival együtt Trencsénmegye biztonságlevele alapján 1746. évben kihirdette nemességét. (1746. év 204. sz. 183. jkl.) Mátyás 1792. Miskolczra tette át lakását s ez alkalmából nemesi biztonságlevelet nyert. (1792. év 808. sz.)

Minden bizonnyal azonos a varbói Kruspier vagy Krusper családdal, mely II. Mátyástól 1618. évben nyerte armalisát. Feltalálható: O. L. Htt. Nob. Trencsén.

Kubinyi (felsőkubini, nagyolaszi és deménfalvi). Ezen ősrégi lipótmezei családból Ádám 1699. évben apczi, gyetrefalvai birtokos.

A család története önálló nagy munkában van megírva; az előnemzedék származási adatait a M. Nemz. Zsebk. közli. (II. r. I. 362.)

Kudelka. Barsmegye bizonyítványa alapján János fia Mihály és Antal fiai Antal, József és Mihály gyöngyösi lakosok 1811. évben kihirdették. (1811. év 909. jkl.) A család nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1811. évben. (K. K. LIII. 38.)

Kudlik lásd Lieszkovszky.

Kuk. Ráczujfahértón volt birtokos. A nemeslevelet II. Ferdinand adományozta 1631. évben K. Györgynek s Szabolcsmegye hirdette ki. Tőle származott János, ettől György, ettől Mihály gyöngyösi lakos, a ki 1815. évben igazolta nemességét. (1815. év 25. sz. 36. jkl.)

Kuliffay. Trencsénmegyei címeres család, a nemességet 1649. évben K. György, gyermekei György, Ferencz és Magdolna, fivérei Miklós, György és András nyerték. Az armalisban megnevezett Miklósnak György nevű fiától való unokái voltak Miklós

és János. Ezen Miklós fiai voltak Miklós rajeczi és György egri lakosok; Jánoséi pedig Mátyás, Ferencz és János. Hevesmegyében Trencsénmegye bizonyítványa alapján 1767., illetve 1769. években lettek hirdetve. (1767. év 197. sz. 151. jkl. 1769. év 272. sz. 301. jkl. 1777. év 140. jkl. 1793. év 763. jkl.)

Armalisa a m. kir. orsz. levéltárban. (107/766.)

Kulin (jászberényi). Kulin de Jászberény István, neje Szabó Anna, Pestini György, neje és gyermekei, Szabó András, neje Kelemen Anna, fiai András és Pál részére 1651. évi szept. 8-án adományozott nemeslevél kihirdettetett 1658. évben. (1658. év 22. jkl.)

Kún. Eredetét nem ismerjük, csak azt tudjuk, hogy Kún Péter és Bálint 1638. évben még a Bessenyei család jobbágysai voltak. (Leleszi konv. lib. 23. fol. 175.) 1703. évben Máté fia Gergely sülyi lakos testimonialist nyert, az 1724. évi investigatio alkalmával pedig már mint jászladányi lakos igazolta nemességét. (1703. év 53. sz.)

Az említett Gergelytől, a ki 1747-ben halt meg 70 éves korában és Kiss Ilonától származtak: I. Péter (1712—62.), I. Mihály (1714—93.) és a magtalanul elhalt I. József (sz. 1720.).

I. Péter fiai voltak: 1) I. János, ettől és Hegedűs Katitól születtek: I. István (1768.) és Imre (1770.); 2) I. Mátyás (sz. 1742.), ennek első nejétől, Pádár Annától, született II. Péter (1771.), a második nejétől, Baranyi Annától, pedig II. Mátyás (1780.); 3) II. József, ennek első nejétől, Domán Katalintól, származott Ferencz (1784.), a második nejétől, Szellő Annától, pedig II. István (1794.).

I. Mihály fia volt II. Gergely, ezéi Deák Annától II. János (sz. 1772.) és II. Mihály (sz. 1783.).

János, Mátyás és Gergely testvérek s unokatestvérük Gergely s fiaik 1795. évben bizonyáglevelet nyertek. (1795. év 478. sz. 647. jkl.)

Kún. Kún Péter, Gyulay ezredbeli kapitány, Mária Teréziától 1758. évi május 27-én német nyelvű — vagyis osztrák — armalist nyert a kúni előnévvel. Ennek kihirdetését azonban a vármegye megtagadta, mire rövidesen magyar armalist szerzett. Ezen újabb, 1759. évi jan. 30-án kiadott, nemeslevélben Kún Péteren kívül megemlítettnek neje Mészáros Erzsébet s gyermekei Ferencz, Katalin és Judit. Kihirdettetett 1759. évben. Mindkét armalis másolata felfedezhető a megyei levéltárban. (1758. év 98. sz. 354. jkl. 1759. év 174. sz. 121. jkl.)

Czímer: Kékkel és vörössel hasított pajzsban arany korona felett vértezett könnyöklő kar görbe karddal, melynek hegyén törökfő; sisakdisz: nyílt fekete sas-szárny között arany csillag; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XLV. 63.)

Kún (füredi). Cumanus de Füred Mózes I. Lajos királytól 1368. évben beiktatási parancsot nyer Szőlős, Eörmény, Igar, Ders részjavakra. (O. L. Ügyv. ir. fasc. 36. N. 74.)

Kún-Szabó. Szabolcsmegyéből származott Gyöngyöspatára, innen pedig Gergely Lőrinczibe ment lakni. Az 1754. évben szerepelt fia Ferencz diákkorában önkényesen felvette a Lőrinczy nevet. A megyében kihirdetve nem volt. (1754. év 119. sz. 259. jkl.)

Kúp. K. András 1643. évben királyi donatiót nyert az akkor Veszprémmegyéhez, később Somogy megyéhez tartozó Felső Nemes-Keicse helységre. Később Felcsúthon és Baracskán tűnt fel a család. Az említett Andrástól származott János, ettől István, ettől szintén István, ettől János egri lakos, a ki 1847. évben Fejérmegye bizonyítványával igazolta nemességét. Ennek Smukker Teréziától 1806. évben Egerben született János nevű fia Szegedre távozott s nemességéről 1847. évben bizonyáglevelet nyert. (1847. év 1728. sz. 1951. jkl.)

Kutassy (bakóházi) György 1663. évben szolgabíró. (1663. év 115. jkl.)

Kutny. 1744. évben János fia János gyöngyösi lakos Liptómege bizonyítványa alapján kihirdettetik. (1744. év 229. sz. 162. jkl.)

Kürthy (fájkürthi és koltai). Családtörténeti íróink a Kathyz nemzetségből származtatják. Komárommege legrégibb családjainak egyike, mely elterjedt Bars és Nyitra megyékben, egy ág pedig 1743. évben, János személyében, a hevesmegyei Atkára szakadt s Komárommege bizonyítványa alapján kihirdettetett. (1743 év 416. jkl.)

A család leszármazása a XIV. század végén élt Nyéki Miklóstól vezethető le, az ismert családfába azonban János atkári lakost beilleszteni nem tudjuk. Ennek leszármazói a következők:

János 1743. kihird. atkári lakos											
Ignác n. Thassy Teréz					Krisztina f. Petheő Pál		József sz. 1751. szolgabíró				
Dániel	Gábor sz. 1792. főhadnagy	Borbála f. Miklós Pál	Erzsébet 1. f. Györfly Pál 2. f.	Sohár János	Krisztina	Rafael	Alajos sz. 1795. n. Szabó Mária		Tádé	Antal sz. 1793. n. Gyulay Mária	
							Amália f. Jakab Mihály gyöngyösi ügyvéd		Ferencz sz. 1820. n. Király Angela		
							Iulia		Mária	Anna f. Boros	József †
							Sándor atkári birtokos				

Monostoron és Atkárán birtokos a család, de Fájkürthön is volt még erdőrésze. (1770. év 16. sz. 1796. év 69. sz. 1801. év 480. sz. 1796. év pp. 2486. sz. 1798. év pp. 3049. sz. 1825. év pp. 36. sz. 1829. év pp. 27. sz. 1809. év insurr. össz. N. I. VI. 522.)

Az előnemzedék származási adatait közlő M. Nemz. Zsebk. (II. r. I. 382.) a hevesmegyei ágra nem terjeszkedik ki.

Kürthy. II. Ferdinandtól 1626. évben nyertek nemeslevelet K. Benedek, fia András, fiverei Máté és János. Kihirdette 1627. évben Abaujmege. (1627. év 1. sz.) Péter fia András Abaujmege bizonyítványa alapján kihirdettetett 1696. évben. (1696. év 67. jkl.) A nemeslevélben megnevezett Andrástól származott Péter, ettől András, ettől János, ettől Ferencz, ettől pedig Mihály, aki 1780. évben Jászberényben lakott. (1780. év 444. jkl.)

Kürtössy. 1699. évben István apczi és gyetrefalvai birtokos.

Kvassay másk. **Zsák.** Trencsénmege bizonyítványai alapján kihirdettetek 1748. évben György kvassói származású gyöngyöshalászi lakos, 1755. évben Ádám fia András gyöngyösi lakos. (1748. év 118. jkl. 1755. év 178. sz. 123. jkl.)

L.

Lacsny lásd Folkusházy-Lacsny.

Laczkó. 1818. évi okt. 16-án nyertek nemességet János és Ferencz testvérek. A nemeslevelet 1827. évben az előbbi mint jászkún kapitány, az utóbbi mint esküdt hirdettette ki. Másolata meg van a levéltárban. (1827. év 866. sz. 1073. jkl. K. K. LXIV. 102.)

Laczkó. Czímeres nemeslevelet I. Lipóttól 1659. évben nyertek L. Ambrus és György testvérek, továbbá Ambrus fiai Péter, István és János, György fia András, végre Németh Márton, György és András. Kihirdette Hontmege. Az ugyanott 1754. évben igazolt Jánosnak József nevű fiától és Obetra Borbálától való unokái, József és István, Uj Kécskéről Csépa községbe tették át lakásukat s fiaikkal, nevezetesen

József József nevű fiával, István pedig Gábor, Ferencz és Károly nevű fiaival együtt Pestmegye bizonyítványa alapján 1831. évben kihirdették nemesi voltukat. (1831. év 191. sz. 314. jkl.)

Az armalis a pestmegyei levéltárban van. (Köszeghi: Nem. cs. Pestm. 204.)

Laczkó másk. **Domy**. A család eredeti neve Domy. Tanuvallomásokból tudjuk, hogy midőn a török még Egerben volt, Máté fia Pál fia István Füzesabonyban lakott. Pál a török háborúk idején Szolnokon esett el. Midőn Füzesabony elpusztult, a család eltávozott onnan. Az 1725. évben Egerben élt Laczkó János és Márton állítólag István füzesabonyi lakos fiai voltak. (1726. év 41. sz.)

Laczkovics. Ezen pestmegyei nemes család egyik tagja István 1699. évben nagyrédei és ludasi birtokos volt. L. Antal és Csányi Erzsébet pásztói lakosok fia, Alajos, 1826. évben Nagyenyeden tünt fel. Pásztón a ciszterciták székháza mellett volt házuk, melyet az 1796. évi tűzvész pusztított el. (1826. év 1199. sz. 1365. jkl.)

Lada. 1520. évben Lada Imre, Jánossy Bernát, Olláry Mátyás és Gergely, Lada Gábor és orbáthszentgyörgyi Keserű Gergely királyi donatiót nyernek a pallosjoggal Orbáthszentgyörgy helysége. 1694. évben Jánossy János Trászon (Nógrádm.), az Olláryak Gyöngyösön fordulnak elő. (1520. év 1. sz.)

Ladányi. 1697. évben Péter poroszlói lakos igazolja nemességét. (1697. év 271. jkl.)

Lados. Nemességéről egyéb értesülésünk nincsen, csak az, hogy a XVIII. század közepén Jászladányban lakott s az eskü alatt kihallgatott tanúk látták is a család armalisát. (1746. év 221. sz.)

Lajkó lásd Laykó.

Lakatos Az 1724. évi investigatio alkalmával Sándor poroszlói lakos bemutatja az 1703. évi máj. 3-án L. István, neje Losonczy Katalin, fiai Sándor, István, Péter és Gábor részére adományozott armalist, mely a Rákóczi háborúk miatt csak 1711. évben lett Gömörben kihirdetve. Fiai voltak Sándor, Gábor és Ferencz. Nemességüket kétségtelennek tekintette a bizottság.

Lakatos lásd Fóris.

Lakos. Lipót királytól 1687. évi jún. 29-én nyertek nemességet Lakos István, neje Boros Ilona, fia Farkas, leánya Ilona, testvére Mátyás, továbbá Végh András. Kihirdette ugyanazon évben Barsmegye.

A nemességszerző István kapitány volt s Léván halt meg. Fia Farkas előbb Kótára, Gellén Mancza nevű felesége jószágára, majd Tiszavárkonyba költözött, egyetlen fia István pedig már Nagyréven szerepelt s Barsmegye bizonyítványával 1768. évben igazolta nemességét. (1764. év 9. sz. 1766. év 183. sz. 1768. év 219. sz. 360. jkl.) István fia Mihály fiai Mihály és János 1794. évben Szentesen laknak. (1794. év 674. sz. 1017. jkl.)

Czímer a levéltárban levő armalis-másolat szerint: Kék pajzsban zöld alapon vasszinű foltokkal pettyezett fehér lovon ülő, balkezevel a kantárt igazgató, jobbában törökfejes kardot tartó vörös ruhás, sárga csizmás magyar vitéz; sisakdisz: törökfejes kardot tartó vörös ruhás kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Lanzer (moósi). Zólyom megyéből származik. Lipót királytól 1682. évi április 30-án nyertek címerlevelet moósi Lanczer János-Márton és Jakab-Vilmos. Az előbbi-től származott Jakab, ettől pedig szintén Jakab gyöngyösi lakos, a ki Zólyom megye bizonyítványával 1732. évben hirdette ki nemességét. (1732. év 157. sz.)

László. Régi pozsonymegyei donatarius család, melyet Nagy Iván (VII. 31.) a XIII. században szerepelt padányi Zelege Mihály törzséből eredeztet. János nagypadányi származású tiszavárkonyi lakos — kinek apja a pozsonymegyei 1754/5. évi

összeírásban megnevezett Péter volt — és nejétől, Szikszay Zsuzsannától, származott gyermekei János (1794.) és Péter (1799.) Pozsonymegye bizonyítványa alapján 1805. évben kihirdették. (1805. év 98. sz. 130. jkl.)

László. II. Ferdinándtól 1629. évi febr. 15-én nyertek nemeslevelet László István, neje Lázár Borbála, fiai János, András, Péter, leányai Anna és Borbála, továbbá testvérei Gáspár és János. Kihirdette ugyanazon évben Gömörmegye. A hevesmegyei levéltárban levő másolata szerint a címér: Kék pajzsban hármas zöld halom középsőjén csóka; sisakdisz: kardos vértezett kar; takarók: arany-ezüst-vörös (másik szín nincs leírva). (1862. évi közig. 5352. sz.)

László Szilveszter, 1840—60 körül Gyöngyöspüspöki község jegyzője, azt állítja, hogy ezen családhoz tartozik s bár nemességi ügyét dűlőre nem viheti, mégis bizonyosnak látszik ezen családból való származása.

Nevezetesen az armalisban megnevezett Gábor fia volt II. Péter, ezéi III. János és II. István, ez utóbbitól származott III. István, ettől IV. János, ettől V. János, ettől IV. István.

III. János fia volt Tamás, a ki Hubóról Kis Gergére költözött, ezé I. József (sz. 1732.), ezéi Pál (1754—1827.), I. Mihály (1756—1804.), Ferencz, II. András, II. József (sz. 1769.).

I. Mihály fia volt II. Mihály (1786—1843.) kisgergei kántor, ennek fiai pedig Szilveszter (sz. 1810.) gypüspökii jegyző, Bibiana (sz. 1814.), VI. János (sz. 1817.), Elek (sz. 1819.) és Benedek (sz. 1823.).

I. Jánosnak — Gáspár testvérének — fia volt I. György, a kit Hegedüsnek is hívtak, ezé pedig II. György.

László lásd Csutna.

Lászlóffy. A címeres nemeslevelet Mária Teréziától 1758. évi decz. 12-én nyerték L. Deodat erzsébetvárosi polgár, neje Simai Mária, gyermekeik Manó, Antal, Katalin. Kihirdettetett Belsőszolnok- és Csanádmegyékben. Másolata a hevesmegyei levéltárban.

Címér: Erd. K. K. X. 546.

Manó fia László fegyverneki bérlő, Antal fia Deodát tomaji bérlő Biharmegye bizonyítványa alapján kihirdettetnek 1824. évben. (1824. év 796. sz. 957. jkl.)

Latrán. 1699. évben István örvényi birtokos. 1847. évben János miskolczi lakos. (1847. év 588. sz.)

Laykó. Hevesmegye 1678. évben hirdette ki az azon évi május 18-án L. Mátyás, neje Zsády Dorottya, leányai Anna és Zsuzsanna, fivérei István és András, továbbá István neje Kovách Erzsébet s leánya Erzsébet javára adományozott nemeslevelet. (1678. év 349. jkl.)

A nemességszerzők közül Mátyás és András fiutódok nélkül maradván, csupán István terjesztette tovább a családot. Fiai voltak István és János, mindkettő az 1719—24. években Jászládanyban lakott. István idővel Jákóhalmára költözött s ott alapított családot, utódait azonban névszerint nem ismerjük, János pedig Szajolra ment lakni s a család szajoli ágazatának volt alapítója. (1719. év 84. sz. 1138. jkl. 1773. év 143. sz. 134. jkl.)

Kiknek születési éve jelezve van, mindnyájan Tiszapüspökiben vannak anyakönyvezve.

A táblázaton feltüntetett egyének közül nemesi bizonyítványt nyertek: 1806. évben György, János, András és István leszármazottjai (1806. év 435. sz. 454., 830. jkl.); 1846. évben a Szajolról Kúnszentmártonba távozott János. (1846. év 1474. sz. 2253. jkl.)

Leszármazás a nemeslevélben megnevezett Istvántól:

LAYKÓ ISTVÁN 1678. n. Kovách Erzsébet					
Erzsébet 1678.		István 1724. ig. jákóhalmi lakos		János 1724. ig. szajoli l.	
György 1. n. Márton Anna, 2 n. Szűcs Ilona		János n. Hegedüs Klára		András n. Hegedüs Katalin	István
1-től: Mátyás sz. 1746.	István sz. 1752.	János sz. 1766.	Pál sz. 1770. 1. n. Gáspár Róza 2. n. Kurucz Mária	István sz. 1765.	Gergely n. Hegedüs Apolló
István sz. 1792.	János sz. 1794.	György sz. 1798.		Mátyás sz. 1799.	Gergely sz. 1770. n. Hegedüs Ágnes
1-től: Péter-Pál sz. 1799.	András sz. 1800.	2-től: János sz. 1823. Szajolról Künszentmártonba megy			Gergely sz. 1804.

Lázár. Ungvárott volt birtokos. Nemeslevelet II. Ferdinand 1633. évi szept. 19-én adott L. Andrásnak, kitől a leszármazás a következő:

ANDRÁS 1633. } István } István n. Szalkay Mária } János n. Borbély Borbála } Ferencz } István mezőtúri lakos 1765. kihird.

István mezőtúri lakos Ungmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1765. évben. (1765. év 217. sz. 211. jkl.)

Armalis Ungmegye levéltárában. (1765. év 164. fasc. 373.)

Ledniczky. Régi trencsénmegyei család, mely állítólag már 1389. évben Lednicz helysége adományt kapott, melyet I. Lipót 1696. évben megerősített. Megyénkbe a XIX. század elején költözött be egy ág és pedig Imre és Salkó Anna fiai Imre és Tamás ledniczi származású gyöngyösi lakosok. Trencsénmegye bizonyítványa alapján az előbbi 1820. évben, az utóbbi Antal-István nevű fiával együtt 1822. évben lett kihirdetve. (1820. év 86. sz. 78. jkl. 1822. év 856. A. sz. 749. jkl.)

Ledniczky nevű trencsénmegyei család két ízben nyert armalist és pedig III. Ferdinandtól 1655. évi apr. 29-én L. János és társai és I. Lipót királytól 1661. évben L. Dániel, Miklós és György személyében. Adatok hiányában nem állapítható meg, hogy fentnevezettek melyik armalis vonatkozik. Az 1655. évi feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Nob. Trencsén) és Trencsénmegye levéltárában. (N. I. VII. 74. Siebmacher 392.)

Légmán (óhidi). Ezen zalamegyei birtokos nemes család, melynek genealogiáját a szerző már ismertette, csak a legújabb időkben tűnt fel a megyében. L. Imre egri lakos, a hevesmegyei államépítészeti hivatal főnöke, nemességét, előnevét, címerét a m. kir. belügyministerium 1901. évi 28926. sz. a. igazolta. (U. N. I. III. 123.)

Légrády. I. Lipót királytól 1668. évi júl. 28-án nyertek címeres nemeslevelet Légrády Mátyás, neje Rábaközy Anna, fia István, Rábaközy György, neje Kovács Anna s fia András. Kihirdette 1668. évben Nógrádmegye. Másolata Hevesmegye levéltárában van. A Légrády család — mint a nemesi oklevél említi — már korábban is nemes volt, de armalisa az idő viszontagságai folytán elveszett. (1668. év 12. sz.)

A fentnevezett István az 1699. évi összeírásban, fia Mátyás az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvében fordul elő. Mátyástól származott Albert, ettől Antal, ettől pedig az 1843. évben bizonyáglevelet nyert József miskolczi lakos. (1843. év 410. sz. 707., 1963. jkl.)

János, Antal és Albert gyöngyössolymosi származású egyének 1822. évben Tibold-Darócson, majd Felső-Ábrahámiban tűnnek fel. (1822. év 1041. sz. 1066. jkl. 1836. év 302. jkl.)

Czimer: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás, fehér nadrágos, sárga csizmás, kardot tartó vitéz, jobbról a pajzs alján levágott törökfő; **sisakdisz:** nyílt sasszárny között kardot tartó, vörös ruhás kar; **takarók:** arany-kék, ezüst-vörös.

Lehoczky (lehotai vagy kistrákói és bisztricskai). Egyike Túróczmegye legrégibb családjainak, melyet IV. Béla nemesített meg. A megyébe János gyöngyösi lakos költözött s Túróczmegye 1712. évi bizonyítványával az 1724. évi investigatio alkalmával igazolta nemességét. (1712. év 116. sz.) A Nagy Iván által (VII. 77.) közölt családfán is előfordul.

Családtörténeti íróink még nem tisztázták, vajjon ezen vagy más család tagja volt-e az Árva- és Liptóme gyékben, nevezetesen Király-Lehotán szerepelt Lehoczky család. Ezek közül Liptóme gyé bizonyítványa alapján Hevesme gyében kihirdettetettek: 1806. évben Dániel fia Dániel fia János tarnaleleszi, majd szentdomonkosi lakos s ennek Radvánszky Katalintól származott János nevű fia (1803. év 504. sz.); 1844. évben a Király-Lehotáról Miskolczra költözött Miklós és Trangusz Dorottya ikerfiai: János és József s ezek fiai, nevezetesen János kápolnai lakosé és Hajdú Erzsébeté József, József kaki (Zemplénm.) lakosé és Dragon Annáé pedig József és János. (1844. év 148. sz. 199. jkl. 1810. év pp. 3309. sz.)

Lenár lásd Lestár.

Lénárd. Nemeslevelet I. Lipót király adott 1669. évben Lénárd János, neje Benedek Katalin, fiai György, János, István, Márton és Mihály részére. Kihirdette Gömörmegye. Nevezett István rimaszombati lakos fia volt János, ezéi pedig István tokaji és András tiszaszőlősi lakosok. Ez utóbbi Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1777. évben. (1777. év 1. et. A. sz. 369. jkl.) Talán ezen család armalisának átírata található fel a váradi káptalan levéltárában. (XXXIII. 120., 109.)

Lendvay. Lendvay István özvegye Szalay Katalin jászárokszállási lakos Veszprémme gyé bizonyítványa alapján 1721. évben kihirdeteti fiainak: Istvánnak, Pálnak és Sándornak nemességét. (1721. év 78. sz.) Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak Pál és Sándor s előbbinek fia István.

Lengyel lásd Polyák.

Lengyeldi. Kihalt régi birtokos családjaink egyike, mely Lengyeldi (néhol Lengyendi) nevét a Nagybátonyhoz tartozó Lengyend pusztától vette. Létezéséről levéltárunkban csupán egy helyütt találunk említést. A XIV. század közepén élt Kilián de Lengyeld, kinek fiait és unokáit az alábbi táblázat mutatja:

KILIÁN de LENGYELD	
Miklós	Péter
Péter 1421.	István 1421.

Ugyancsak 1421-ben szerepeltek még István fia Miklós és Vajda fia Pál, a kik a fentemlített Péterrel és Istvánnal együtt Zsigmond királytól az elődeik által is birt lengyeldi, bátoni és fancsali javakra új adományt nyertek.

1447. évben Lengyeldi László a vármegye alispánja volt.

1467. évben éltek János, továbbá László fiai István és János. (O. L. N. r. a. 12: 7. DL. 16601.)

Mintegy 3 nemzedékre terjedő hézaggal a leszármazás így folytatódik:

LENGYELDI GYÖRGY † 1544. előtt. 1. n. Ilona (azelőtt Rhédey Györgyné), 2. n. Kálnay Katalin (azelőtt Horváth Mihályné) 1544.

1-től: Ilona f. Dersy Ferencz

2-től: Farkas n. Geszty Anna (azelőtt Ujszászy Lőrinczné)

Katalin 1582. f. Szentmarjay Mihály

Farkas unokatestvérei voltak Ferencz, kitől Pál és Mihály származtak, továbbá Vitál, ki magtalanul halt el s Brigitta nevű neje utóbb Kerepesi Mihály házastársává lett.

Kálnay Katalin egyideig török fogságban sinlődött, honnan jászberényi Jász Pál szabadította ki. Ezért hálából zálogba adta neki 1544. évben 60 frtért lengyeldi és fancsali javait. (1752. év pp. 463. sz. Hevesmegye Tört. I. 165.)

Leőcsey. Az újított nemeslevelet II. Ferdinandtól 1635. évben nyerte L. Mátyás s Kolozsmegye hirdette ki. Fia volt Márton, ezéi pedig István és János. Istvántól származtak Zsigmond miskolci, Pál, István és Márton kolozsvári lakosok; Jánostól pedig György, Márton, Mihály és József. Zsigmond Borsod- és Kolozsmegyék bizonyítványa alapján itt is kihirdettette 1756. évben nemességét. Megyénkbeli lakhelye ismeretlen. (1756. év 108. sz. 282. jkl.)

Armalis átirata: Egri kápt. J. J. 630. lap. K. K. 8. sz.

Leők lásd Koós.

Leővey lásd Lövey,

Lestár vagy **Lenár.** Eredeti neve Török volt s III. Ferdinandtól 1648. évben nyerte Hevesmegyében kihirdetett armalisát. A nemességszerzők: Török Gergely, neje Magos Dorottya, fia István, fivére Pál, ennek neje Borbás Zsófia, fia Boldizsár, másik fivére András, ennek neje Anna, fia Demeter, harmadik fivére Mihály, ennek neje Kovács Dorottya s fia János voltak. Verpeléten laktak 1699. évben Lestár András, az 1724. évi investigatio idején Ferencz. A családnév átváltozása nincs felvilágosítva. (1725. év 177. sz.)

Leszkovszky lásd Lieszkovszky.

Lettlinger. Az 1837 évi aug. 14-én L. Antal kapitány részére adományozott s másolatban a levéltárban fellelhető nemeslevél kihirdettetett 1838. évben. Fröhlich Rozália nevű nejétől született gyermekei: Károly-Antal-Lajos (1823.), Jenő-Lipót-Antal (1825.), Leopoldina-Zsófia-Antónia (1828.), Mária-Antónia-Janka (1830.), Sándor (1832.), Hugó-Imre-Valdemár (1833.), Adolf-Imre (1835.), Valdemár-Ede Antal (1837.). (1838. év 1881. sz. 1063. jkl.) Címer: K. K. LXVI. 645.

Lévay másk. **Csizmadia.** Szabolcsmegyei család, ott lett kihirdetve az I. Lipót király által 1667. évi febr. 13-án Lévay m. Csizmadia István, fiai István, György, János, Gábor, továbbá rokonai Buzik György, ennek fiai István és Mátyás, Guricska János és Vad János részére adományozott nemeslevél. (1732. év 195. sz.)

Nemességüket igazolták: 1692. évben György, az 1724. évi investigatio alkalomával pedig Ferencz és István s ennek fia István gyöngyösi lakosok. (1692. év 76. jkl.)

Bizonyáglevelet nyert 1759. évben István fia János fia János miskolci lakos. (1759. év 84. sz. 56. jkl.)

Lévy. Lewius néven Nagy Iván (VII. 104.) is megemlíti s közli a családfát is. Rendelkezésünkre álló oklevelekkel csupán az alábbi (Lásd tuloldalon.) származási adatokat erősíthetjük meg:

Mátyás és Ezekiel ágostai hitvallású testvérek a XVIII. század közepén, a vallási mozgalmak idején, ősi fészükéből, Árvamegyéből, Liptóba, majd Gömörbe távoztak. Innen jöttek a megyébe Mihály és Sámuel, az előbbi Csépán, az utóbbi Pásztón telepedett meg. Mindkettő Gömörmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1816. év 524. jkl. 1822. év 879. sz. 760. jkl. 1818. év pp. 11. sz.)

LÉVY						
Mátyás		Ezekiel				
Márton n. Vágner Mária		András		Sámuel		
Sámuel sz. 1747. ledényei kántor n. Katalin		András	Ezekiel	Sámuel	Sándor	János
Mihály sz. 1786. csépai l. kihird. 1816.						Sámuel pásztói lakos kihird. 1822.

Lieszkovszky (felsőlieszkói). Régi trencsénmegyei birtokos nemes család. Első ismert őse az 1381. évben szerepelt Miklós fia Lőrincz. A családnak nevet adó Lieszkó helysége 1579. évben nyert újított adománylevelet. Idővel Pozsony-, Zólyom- és Nógrádmegyékbe is átszármazott. Ezen család törzséből származnak a Belánszky, Hlobik, Pohánka, Spanich, Kozik, Kudlik néven ismert családok.

Hevesmegyében Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetnek: 1762. évben János fiai István és János gyöngyösi lakosok (1762. év 219. sz. 459. jkl.); 1776. évben András fia L. másk. Belánszky Máté gyöngyösi lakos (1776. év 64. jkl.); 1794. évben András fia András fia András gyöngyösi lakos (1794. év 197. sz. 204. jkl.); 1800. évben János, Antal, Lajos előbb pesti, majd gyöngyösi lakosok (1800. év 39. sz. 48—60. jkl.); 1802. évben Mihály fia Mihály fia András egri lakos (1802. év 735. sz.); 1815. évben L. másk. Spanich István fia György fia Tamás gyöngyösi lakos. (1815. év 298. sz. 244. jkl.)

Pozsonymegye bizonyítványával igazolta nemességét 1796. évben Leszkovszky Miklós fia János nyéki származású parádi lakos s ennek fia János. (1796. év 366. sz. 436. jkl.)

Nemességükről bizonyítványt nyertek 1838. évben az 1776. évben kihirdetett Máté fia János besenyőteleki, majd erdőteleki jegyző s ennek fiai János, József és Károly. (1838. év 1691. sz.)

Limprecht. Gömörmegye bizonyítványa alapján János fia János fia János egri káptalani számvevő 1803. évben kihirdettetett. (1803. év 781. sz. 716. jkl.)

Lipcsey (bilkei). Beregmegyei eredetű Szabolcs- és Ugocsavármegyékben is elterjedt régi család, melynek első ismert őse az 1260. táján feltűnt Lipcsey Bilkei Karácson volt. Mivel története, leszármazása családtörténeti munkákból (Turul 1894. év 105., 163. U. N. J. II. 81. N. J. VII. 117.) már eléggé ismeretes, e helyütt csak azon megjegyzésre szorítkozunk, hogy megyénkben a Pankotay család révén lett birtokossá Tiszafüreden és Pusztakócsan. A XVII. század második felében élt Mihály volt az, a ki a Pankotay családba beházasodott s elvette P. György és Rácz Katalin leányát, Erzsébetet. Ő azonban még Bilkén lakott, fia Gábor pedig Barabáson s csak unokája György volt az, a ki a megyénkbeli Tiszafüreden véglegesen letelepedett. Itt, valamint Egerben jelenleg is él a család. (1753. év 272. sz. 1793. év pp. 3329. E. sz. 1796. év pp. 3038. B. sz. 1825. év pp. 56. sz.)

Lipovniczky (lipovnoki). A Lipovnuk nemzetségből eredő ősrégi nyitrai megyei család, mely 1244. évben nyert adományt Lipovnok helysége. A XVII. század másik felében élt Mihály, vagy ennek fia Imre Bars megyébe tette át lakását. — Imre fia volt Ferencz, ezé István, ezé pedig Mihály pereszlenyi származású hevesmegyei lakos, a ki Baráth Júlia nevű nejétől származott: Károly, János, József, István, Pál és Mihály nevű fiaival együtt Bars megye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1801. évben. (1801. év 479. sz. 617. jkl. 1782. év pp. 2258. sz. 1795. év pp. 2467. E. sz. 1798. év pp.

3047. sz.) A család lakhelyei: Verpelét, Karácsond, Heves. János 1844. évben egri kanonok. Kálmán jelenleg hevesi birtokos, leánya, Irén, tarcsai Majzik Victor hevesi alispán neje.

Lippay. L. János fia András fia György gyöngyösi lakos Zemplénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetik 1767. évben. Zemplénbe, úgy látszik, Biharból származott át a család. (1767. év 164. sz. 137. jkl.)

Liptay. 1722. évi decz. 5-én nyertek czímerlevelet L. Lőrincz és Mihály, az az előbbinek gyermekei: György, András, Ferencz és Mihály, az utóbbiái pedig István és Katalin. Kihirdettetett 1723. évben Barsban s ugyanezen évben az Egerbe költözött Mihály kérelmére Hevesben is. (1723. év 567. jkl.)

Czímer: Kékkel és vörössel hasított pajzsban zöld mezőn az egész pajzsot elfoglaló tigrissel viaskodó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: növekvő oroszlán jobbában olajfaággal, baljában arany koszorúval; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXIV. 119.)

Liszka. III. Ferdinandtól 1651. évi márcz. 14-én nyertek nemeslevelet Liszka János, Pál és Mátyás s kihirdette ugyanazon évben Borsodmegye.

Gömörben Rozsnyón is el volt terjedve a család, azon megyétől nyert bizonyítvány alapján lettek 1749. évben kihirdetve Sámuel, István és Pál gyöngyösi lakosok és a nemességszerző Pál fia János fia Illés fia János egri lakos. (1749. év 53. sz. 308., 347. jkl.) Ez utóbbtól származott Ádám, ettől József, a ki 1817. évben élt. (1817. év 1299. sz. 815., 891., 1396. jkl. 1818. év 80. sz. 175. jkl.)

Az armalis átíratá feltalálható: Egri kápt. lev. A. H. jk. 1013. sz.

Liszkay. L. Miklós előbb váczai, majd egri lakos, a vármegye főjegyzője, Nógrádmegyének Pestmegyében is kihirdetett 1760. évi bizonyáglevele alapján lett 1776. évben kihirdetve. (1776. év 51. jkl.) Neje Szeleczy Klára volt. Birtokos Berkiben és Sirokon. (1792. év pp. 2420. D. sz.) Nagy Iván munkájából (VII. 143.) megtudjuk, hogy a nemességszerzőt Miklósnak hívták s 1659. évben nyert armalisát Nógrádmegye hirdette ki.

Liszty lásd Vesenyi.

Literáty lásd Istráb.

Literáty lásd Tolnay.

Lóczy. Forgách János gróf jobbágyai voltak s a földesúr tudta nélkül szereztek nemeslevelet 1718. évi júl. 22-én L. Mihály egri lakos, neje Nagy Magdolna, mostoha leánya Zsuzsanna, fivére János, ennek fia Mihály. A vármegye 1719. évben ellenmondás nélkül ki is hirdette. (1719. év 1171. jkl.)

Midőn a földesúr a nemesítésről tudomást szerzett, óvást tett ellene s csak 1734. évben adta ki a családnak az elbocsájtó levelet. (1734. év 403. jkl.)

Leszármazás:

LÓCZY JÁNOS 1718. czímerszerző

Mihály 1724. ig. jászapátii l. n. Vitályos Ilona

Mihály sz. 1738. n. Makó Zsuzsi

István sz. 1742.
n. Horpács Zsuzsi
Mátyás sz. 1780.
Jászapátii

János sz. 1764.	Mihály sz. 1766.	Ferencz sz. 1777.	Pál sz. 1779.	Imre sz. 1783.	Gergely sz. 1806.
--------------------	---------------------	----------------------	------------------	-------------------	----------------------

Mihály és István testvérek nemessége 1811. megerősített. (1805. év 1014. jkl. 1808. év 790. sz. 1309 jkl. 1811. év 334. sz. 441., 425. jkl.)

Czímer: Kékben zöld mezőn arany korona fölött csőrében olajágot tartó fehér galamb; sisakdisz: növekvő fekete egyszarvú; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXII. 138.)

Loffay (kelemenfalvi). L. Mihály fia Tamás egri lakos Liptómege bizonyítványa alapján kihirdettetik 1745. évben. (1743. év 131. sz. 1745. év 35. jkl.)

Losonczy lásd Pap.

Lócsey lásd Leőcsey.

Lők (Leők) lásd Koós.

Lőkös. A gömörmegei Bikkszögön már a XVI. században birtokos volt, de átszármazott Borsodba is. Megyénkben Gömörmege bizonyítványai alapján igazoltak: 1739. évben Márton fia Gáspár fia Ferencz gyöngyösi (1739. év 162. sz.); 1768. évben János fia Mihály zádorfalvi származású tiszai (1768. év 219. sz. 360. jkl.); 1796. évben Gergely fia József jászalsószentgyörgyi lakosok; 1824. évben ezen József fia István (1802.) gyöngyösi lakos. (1824. év 795. sz. 955. jkl.) József fiai voltak még: József (1788.), Antal (1791.).

Lőrincz. III. Ferdinándtól 1651. évi nov. 29-én nyertek nemeslevelet Lőrincz Tamás, fivérei Máté, György és Jokmány György. Az eredeti armalis, mely jelenleg a levéltárban van, kihirdettetett 1652. évben.

Az adományozott címer: Kékben zöld alapon görbe kardot tartó oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1828. évi 1. sz.)

Gyöngyösön, Füleken lakott a család. (1798. év 568. A. sz. 980. jkl.)

Lőrincz. Sopronmegyéből, hol Nemes-Ládony, Csér és Berekalja helységekben volt birtokos, származott át Gyöngyösre Ferencz nagygeresdi lakos fia István s 1763. évben igazolta nemességét. (1763. év 146. sz. 78. jkl.)

Lőrincz (altorjai). Ezen székely család Lipót királytól 1703. évi apr. 23-án nyert nemességet a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon arany korona felett zászlót tartó vértezett könyöklő kar; sisakdisz: görbe kardot tartó pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Nemességszerzők voltak: Lőrincz de Altorja János, fivérei Miklós, László s ezeknek — névszerint nem említett — feleségei és gyermekei. Kihirdettetett 1703. évben Háromszékben.

Az eredeti armalis az 1806. évben elhunyt Lőrincz József apczi plébános hagyatéki iratai közt volt s onnan a megyei levéltárba jutott. (1806. év 625. sz. 1194. jkl. 1807. év 120. sz. 120. jkl.)

Lőrincz lásd Lőrinczy (szigeti).

Lőrinczy (szigeti). Nemességet Báthory Gábor fejedelem 1612. évben adott szigeti Lőrincz Istvánnak. A család Máramarosban, Viskén lakott, innen István Török-szentmiklóstra költözött, hol jegyzői hivatalt viselt s 1763. évben Máramarosmege bizonyítványával igazolta nemességét. A Lőrinczy nevet viselte. (1763. év 145. sz. 77. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon két egymással szemközt álló oroszlán a tetején zöldleveses koszorúval ékesített vörös oszlopra ugrik; sisakdisz: baljában vörös-fehér zászlót tartó növekvő griff; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. Az eredeti armalis Máramarosmege levéltárában van.

Lőrincz néven Nagy Iván (VII. 185.) is említést tesz a családról.

Lőrinczy lásd Kún-Szabó.

Lövey (lövei). Az investigationalis iratok szerint a Borsodban kihirdetett armalist 1650. évi decz. 3-án L. Béla és társai nyerték.

Megyénkben az 1724. évi investigatio idején András tarnazsádányi lakos volt.

Későbbi időben János Boczonádon tűnt fel. 1804. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek Mátyás és János s ennek fiai Antal (sz. 1788.), János (1792.), Gáspár (1795.), Mihály (1797.), József (1802.) Ezek Csantavérre költöztek. (1739. év 156. sz. 1804. év 478. sz. 428. jkl. 1814. év 296., 1209. jkl. 1819. év 1090. sz. 1073. jkl.)

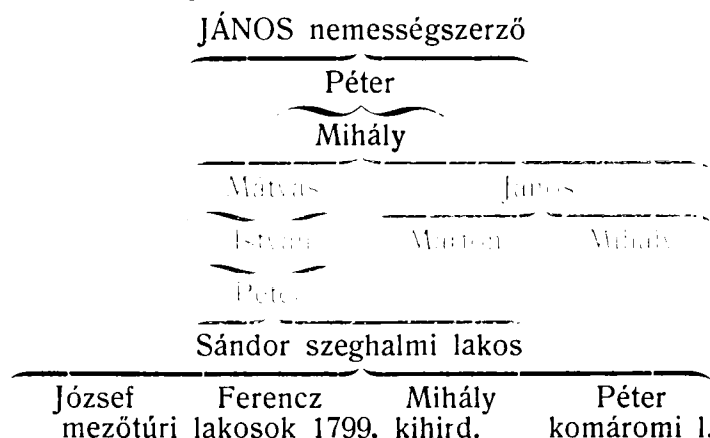
Luczky. Árvamegyei család. 1820. évben András fiai János és Pál medveczei származású gyöngyösi lakosok igazolják nemességüket. (1820. év 481. A. sz. 616. jkl.)

Nagy Iván (VII. 191.) szerint III. Ferdinándtól 1642. évben L. Márton nyert címérlevelet, melyet Árvamegye hirdetett ki. Azon állítását, hogy a nemességszerzőnek György nevű fiától való János nevű unokája Gyöngyösre költözött, nincs okunk kétségbevonni, de megerősíteni sem tudjuk.

Ludányi lásd Varga.

Luka (lukanénei). Ezen ősrégi hontmegyei családból 1784. évben Egerszóláton laknak Erzsébet és Janka, Radics Jánosné. (1784. év pp. 2337. sz.)

Luka (szilágyfő-keresztúri). Eredetéről csak annyit tudunk, hogy a nemességszerző L. János volt s tőle ekképen származott le a család :

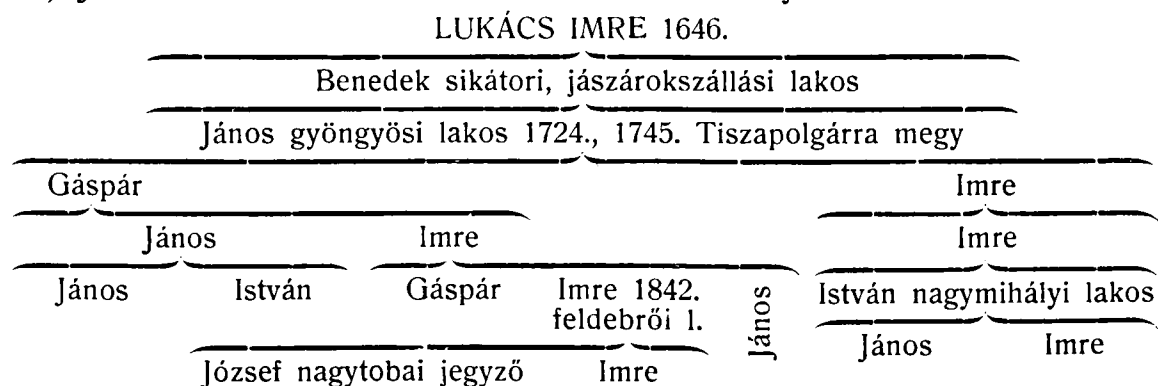

Sándor szeghalmi lakos fiai József, Ferencz és Mihály mezőtúri lakosok Békés- és Középszolnok megyék bizonyítványai alapján 1799. évben kihirdették nemességüket, előnevüket. József jegyzői hivatalt viselt. (1799. évi 618. sz. 717. jkl.)

Lukács. 1646. évben, nyertek nemességet Lukács Imre, neje Tóth Ágota, gyermekeik Balázs, Péter, Benedek, Anna, Orsolya, Margit, Dorottya, Ilona, továbbá testvére Jakab, neje Koós Anna, fiai Albert és Balázs, leányai Anna, Erzsébet és Zsófia. A Borsodban kihirdetett armalis jelenleg Lukács György aranyosmaróthi kir. törvényszéki bíró tulajdonában van.

A család Sikátorról származik s innen vette az újabb időben használt sikátori előnevet.

Az 1724. évi investigatió alkalmával a nemességszerző Imre fia Benedek fia János gyöngyösi és a nemeslevélben megnevezett Jakab fia Márton fia Imre egri lakosok igazoltattak. Ennek fia volt az 1776. évben Egerben élt Mihály. (1776. év 35. A. sz.) János leszármazóit az alábbi táblázat mutatja:

Imre feldebrői lakos fia József nagytobai (Torontálm.) jegyző igazoltatik 1842. évben. (1745. év 197. sz. 1842. év 1892. sz. 1559. jkl.)

Lukács. I. Lipóttól 1667. évi febr. 9-én kaptak nemeslevelet Lukács Lukács, Máté és István, végre Szivák Márton. Kihirdette Borsodmegye 1668. évi apr. 11-én.

Nemességüket igazolták: az 1724. évi investigatio alkalmával Máté tiszánai lakos fia András kiskörei lakos (1725. év 176. sz.); 1729. évben ennek fiai András és Máté (1729. év 80. sz.); 1749. évben Pál, János és Péter testvérek. (1748. év 288. jkl. 1749. év 415. jkl.)

Az 1749. évben igazolt három testvér leszármazóit az alábbi táblázat mutatja:

LUKÁCS										
Péter 1749. igaz. n. Balázs Anna					Pál 1749. igaz. erki lakos			János 1749. igaz.		
Mihály sz. 1753. Erk, hevesi lakos					Péter sz. 1755. Erk, hevesi lakos			András		
János		Márton pesti l. n. Uhlát Anna		Sándor	Emerencia					
				Julia		Rozália				
				Katalin		Ferenc				
				Viktoria		Klára				
						Imre				
						Béla				
László-István					György-Márton					
János		Péter		Imre	Julia					

Péter fiai Mihály és Péter s ezek gyermekei 1808. évben nemesi bizonyáglevelet nyertek. (1808. év 710. sz. 1098. jkl. 1824. év 56. A. sz. 53. jkl.)

Nógrád- és Pestmegyékben is el volt terjedve. Biharban is lakhattak egyesek, mert az armalis másolata az ottani levéltárban van. Feltalálható különben a m. kir. orsz. levéltárban is. (Htt. Nob. Bihar).

Czímer: Kékben zöld alapon kardot tartó párducz; sisakdisz: növekvőn a pajzs-alak; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Lukács. 1722. évi nov. 27-én Lukácsi János egri lakos s fia József czímeres levelet nyertek, mely a következő évben lett kihirdetve. (1724. invest. jk.)

Lukács lásd Murányi.

Lukácsi 1717. évi okt. 28-án Lukácsi Ambrus és neje Csapó Rozál és társai részére adományozott nemeslevélről a Csapó családnál van említés téve. (1717. év 964. jkl.) Az 1724. évi investigatiókor szerepeltek Ambrus fiai Ferencz és István. Ambrus fia lehetett még azon Ignác bács-szentmáriai lakos is, a ki 1778. évben testimonialist nyert. (1758. év 6. sz. 1778. év 272. sz. 213. jkl.)

Lukácsy másk. **Szabó.** 1703. igazolja nemességét Márton. Lakhelyét nem ismerjük. (1703. év 1069. jkl.)

M.

Machula. 1786. évben Túrócsmegyéből költözött ide, ekkor hirdettette ki birtokos nemességét Gáspár fia János fia György ábrahámfalvi származású tiszaföldvári lakos. Ennek fiai voltak János csongrádmegyei és László békésmegyei lakosok. (1786. év 151., 249., 553., 853., 961. jkl.)

Ilynevű családot érdeklő 1687. évi armalis eredetije Turócsmegye, átírata a besztercebányai káptalan levéltárában van.

Macza. Lipót király által 1694. évi nov. 22-én megnemesített nógrádi család. A nemességszerző András volt, a fia pedig azon János, ki itt a megyében 1726. évben hirdettetett ki. (1726. év 155. sz.)

Madarassy. Az 1825. évi febr. 25-én M. Ferencz ansari püspök és unokaöccse János részére adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben.

Dr. Illéssy és Pettkó „Királyi Könyvek“ cz. munkájában jelezve van, hogy a „gojzeszti“ előnév is adományoztatott. A vármegyei jegyzőkönyvbe szószerint beiktatott armalis szövegében az előnévről nincsen említés.

A nemességszerző Ferencz 1814—27. egri kanonok, majd pozsonyi prépost, septemvir, kancelláriai tanácsos volt. Meghalt 1838. évben. Unokaöccse János egri jogtanár, majd helytartósági tanácsos. Ennek fiai Pál és Móricz.

Czímer: Kék pajzsban zöld mező felett jobbról arany csillagtól, balról jobbra fordult félholdtól kísért zöld pálmafa; sisakdisz: jobbában 2 nyilat tartó, balját csípőjén nyugtató kiemelkedő vértezett férfi; takarók: ezüst-kék. arany-vörös. (1825. év 535. jkl.)

Madarász. Sárosmegyei család, ott hirdették ki 1638. évben azon címeres nemeslevelet, melyet 1637. évi decz 3-án Madarász Pál s fiai Pál, István és Mihály, továbbá Tóth István szereztek. Kiskörén, Tiszaroffon, Átányban és Kerecsenden lakott a család, de elágazott Nádudvarra és Váradpüspökibe is. (1724. invest. jk. 1737. év 60. sz. 1747. év 137. sz. 34. jkl. 1748. év 288. jkl.)

A megyénket érdeklő leszármazást az alábbi táblázat mutatja:

MADARÁSZ PÁL 1637.									
Pál 1637. kiskörei lakos			István 1637.			Mihály 1637.			
István			János						
István 1724. ig. tiszaroffi l.			János 1737. átányi l.			György 1737. nádudvari l.			
Mihály				István			András		
Mihály		János	Sámuel	Pál sz. 1729.	Ádám	Ábrahám cserépi l.		Pál	György
Mihály József Dániel			Sámuel				Mihály sz. 1778. János		János István Pál
			István Pál Sándor						
			János sz. 1777.	András sz. 1780.	Mihály sz. 1784.	István sz. 1771.			
			János György Gábor Mihály						

A család több tagja 1794. és 1820. években nemesi bizonyáglevelet nyert. (1794. év 671. sz. 959. jkl. 1797. év 244. NB. sz. 103., 570. jkl. 1816. év 1535. jkl. 1819. év 1074. jkl. 1820. év 81. sz. 70. jkl.)

Madarász lásd Dobrossy.

Mády másk. **Szász** lásd Pappszász.

Magócsy. Címerlevelet 1694. évi jún. 10-én Magócsy György, anyja Marha Katalin, neje Király Margit, leánya Katalin, testvérei Mihály és Anna kaptak. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1694. év 295. jkl.)

Magyar. Az 1724. évi investigatio idején György abádi lakos bemutatja a III. Ferdinand által 1654. évi szept. 10-én Magyar György, fivére Márton, nővére Erzsébet, gyermekei Pál, Mátyás, György, Katalin, Borbála, továbbá Márton neje Erzsébet s gyermekeik András, István, Judit, Anna, Erzsébet, végre Veress Mátyás és Anna részére adományozott s Biharmegyében 1655. évben kihirdetett nemeslevelet. Leszármazásának igazolása végett Biharmegyéhez utasított.

Az 1754/5. évi összeírásban György abádi lakos tévesen Magy néven szerepel. Az utolsó két betű a leíró tollában maradt. Ezen György testvére István volt, ennek fia pedig István földesi lakos, a ki 1773. évben nemesi bizonyáglevelet nyert. (1769. év 258. jkl. 1773. év 145. E. sz. 152. jkl.)

A XIX. század elején Hevesen lakott Magyar Pál, Orczy Lőrincz báró ispánja, kinek leszármazói ezek:

MAGYAR PÁL hevesi lakos Orczy L. ispánja									
Mátyás †	Ignác abádi lakos			Pál horti tisztartó		József hevesi l.		Ferencz gyöngyösi lakos	
Antal	József	Ignác	Pál	József	Mátyás	Pál	Ferencz		

Ignác abádi lakos és fiai 1812., József hevesi lakos és fiai pedig 1813. évben kaptak testimonialist. (1810. év 1044. jkl. 1811. év 1156. jkl. 1812. év 338., 885. sz. 247., 666. jkl. 1813. év 888. sz. 706. jkl.)

Major. 1800. évben Tiszaföldváron és Nagyréven laknak ilyenévűek. (1800. év 477. sz. 657. jkl.)

Majthényi. 1676. évben György gyöngyösi lakos igazolja nemességét. (1676. év 177. jkl. 1677. év 239. jkl.) 1699. évben György rédei birtokos.

Majzik (tarcsai). Törzsökös hevesi birtokos nemes család. III. Ferdinandtól 1639. évi augusztus 18-án, Majzik András, neje Krisztina, fiai György és Mihály, György neje Ilona s gyermekeik Miklós és Erzsébet nyertek nemességet a következő czímerrel: Kék pajzsban zöld alapon vörös ruhás, sárga csizmás, fekete kalpagos férfi jobbjában kardot, baljában levágott vérző törökfőt tart; a nyílt sisak koronája felett vértezett, jobbjában kardot, baljában levágott vérző törökfőt tartó harcos; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

A nemeslevelet a vármegye 1640. évi június 27-én Fülek várában tartott közgyűlésén hirdette ki. Az eredeti jelenleg Majzik János alsószentgyörgyi, a másolata pedig Majzik Viktor hevesi alispán és Majzik János kir. számellenőr egri lakosok birtokában van.

Az 1724. évi nemesi investigatio előtt igazolták nemességüket: András, Ignác, Mihály, másik Mihály, György, János, továbbá András fia István és Ignác fiai András és József, de sem azelőtt, sem azután a család nemességét kétségbe nem vonta senki s annak dokumentálását csak akkor kérték, ha más hatóság előtt kellett nemesi voltukat bizonyítaniok. Így 1782. évben az Árokszállásra átköltözött Mihály, majd 1796. évben ennek fia István kér nemesi bizonylatot. A vármegye által 1796. évi decz. 5-én kiadott testimonialisból megtudjuk, hogy Istvánnak Árokszálláson született 6 fia volt, kik közül kettő, Mihály és István kuczorai lakosok, János a magyar lovaságnál szolgált, Pál pedig Gyöngyösön lakott. (1782. év 180. A. sz. 1796. év 716. jkl.)

1830. évben pedig a Nagy-Csalomán lakó Orbán s ennek fiai Sándor és Antal nyertek bizonyáglevelet, melynek szövegéből kitűnik, hogy Orbánnak atyja Sándor, nagyatyja pedig az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával igazolt II. András volt. (1830. év 42. sz.)

Adományos ősi birtokát, melytől előnevét is vette, a megyebeli Nagyfüged községhez tartozó Tarcsa-pusztá képezi s ennek megszerzése és megtartása körül folytatott küzdelmek domborítják ki általános vonásokban a család történetét.

Már I. György tarnazsádányi lakos zálogba birta egész Tarcsa-pusztát, melynek egyik részét Dorogffy István Török Katától, Bocskai István nejétől kapta, a másik

része pedig a Széky családé volt. Nevezett György a másolatban meglevő záloglevél tanúsága szerint 1656. évben Széky Pétertől és nejétől Tercsi Zsuzsannától 360 magyar forintért oly kikötéssel vette át a birtokot, hogy ők és jogutódaik kötelesek a Majzik családot, illetve Györgyöt és fiait Miklóst, Mihályt, Simont, Benedeket és Jánost a birtok élvezetében saját költségükön megvédeni s ha a birtoklásban mégis háborgattatnának, a Majzik család jogositva lesz a Székyekkel szemben a zálogösszeg és a felmerülendő költségek erejéig magát kárpótolni. (1738. év pp. 206. sz.)

Nemsokára alkalom kínálkozott reá, hogy a Székyek a tarcsai birtokhoz való jogukat igazolják, mert 1664. évben ugyanezen javakra buzafalvi Szentpétery István nyert nádori donatiót. (1664. év 164., 193., 202., 204. jkl.) Majzik Miklós felhívására a Széky család ezuttal igazolta valahogy jogait, de nem tudta megvédelmezni jussát 1726. évben, midőn a *neoaquistica commissio* az egész birtokot a kincstárnak ítélte oda. (1738. év pp. 206. sz. 1828. év pp. 38. sz.) A Széky család 400 forint kárpótlást fizetett ezért M. Ignácznak és Andrásnak, kik azonban továbbra is használták a birtokot. (1743. év pp. 251. sz.)

1733. évben I. Ignác és II. András a megyehatóságtól ajánlólevelet nyertek Tarcsa-pusztának „*neoaquisitio*“ címen leendő megszerzésére és hiteles okmányok vannak arról, hogy nevezettek az óhajtott királyi donatiót 1735. évi január hó 7-én elnyerték. Az adománylevelél nincs ugyan meg, de ennek tartalmát sejteti Reviczky János direktornak Pozsonyban 1735. évi márczius 10-én kelt rendelete, melyben felszólítja Andrást és Ignácot, hogy az Ő felsége által nekik adományozott Tarcsa egyik feléért 701, a másik feléért — melyre Almásy János is igényt tartott — 300 frtot a budai kamara pénztárába fizessenek be. Ennek megtörténte után Névedí Gáspár kincstári tisztartó 1735. április 3-án birtokba vezette őket.

A birtokszerzők Gyöngyösön 1737. évi november 4-én a tarcsai jószágot egymás között barátságosan felosztották, de 1739-ben és 1743-ban a család tagjai ismét perben állottak egymással, míg végre 1747. évben augusztus hó 7-én I. István, III. András és I. József egyenlő arányban új adományozást kértek és nyertek a nevezett pusztára. (1828. évi pp. 38. sz.) Ez újabb kérelemnek az a magyarázata, hogy Almásy János jogot formált Tarcsa azon részéhez, melyet II. András Ignác híre és tudta nélkül neki eladott. Mivel adománylevelük elveszett s tulajdonjogukat kellően igazolni nem tudták, új adományozásért folyamodtak. Ezúttal azonban csak a pusztá felét, melyet 1735. évben 701 forintért nyertek, kapták vissza, a másik fele pedig tényleg az Almásy család tulajdonába ment át.

De az új adomány sem szüntette meg a további perpatvart és 1773-ban újabb viszály tört ki I. József és II. György között. (1773. év 105. sz.) József ugyanis, kinek János nevű pap fián kívül örököse nem volt, tarcsai javait 1000 aranyért el akarta adni bethlenfalvi Erős József óbesternek, ebbeli szándéka azonban meghiusult, mert György hathatósan tiltakozott az elidegenítés ellen s igazolta, hogy a tarcsai birtokot — mely a férfiágot illeti csupán — az eleik által 1737. évben kötött szerződés értelmében sem eladni, sem elidegeníteni, sőt még elzálogosítani sem szabad. Ha tehát el nem adhatta, elzálogosította mégis nevezett ezredesnek a tarcsai részét 5300 frtért, melyből 3900 forintot felvett, 1400 frtnak pedig kamatait élvezte.

Erős óbester Zsákai László és Somodi László nagyfügedi lakosoknak adta át a zálogba birt tarcsai részt, ezektől pedig János tiszabeői (majd kúnszentmártoni) plébánosnak — ki nagybátyjával s ennek fiával Imrével mindig feszült viszonyban volt — beleegyezésével 1790. évben I. Sándornak, illetve fiainak kezei közé került, kiktől azonban az 1821. évben megindított és sok huzavona után 1832. évben végződött pör alapján I. Imre főadószedő és táblabíró visszaszerezte. Sándor fiai, nevezetesen

Leszármazási tábla.

MAJZIK ANDRÁS 1639. nemességszerző, neje Krisztina

I. György 1639. zsadányi lakos n. Ilona		Mihály 1639.	
I. Miklós zsadányi l. 1639—77.	I. Simon zsadányi l. n. Fábián Katalin	Benedek 1675. † mag nélkül	I. Mihály I. János 1675. zsadányi lakos
II. András zsadányi l. 1690—1717.	III. Mihály árokszállási l. 1757—1782.	I. Tamás † zsadányi l.	I. Ignác gyöngyösi lakos
I. István csányi l. n. Nagy Klára	II. István árokszállási lakos	II. Simon Mátyás árokszállási lakosok	1. n. Farkas Anna 2. n. Füz Katalin
IV. Mihály 1796. kuczorai l.	III. István 1796. kuczorai l.	I. Pál gyöngyösi l. II. János	
1-től: III. András gyöngyösi l. n. Borbély Kl.	2-től: I. József gyöngyösi l. n. Csima Zsuzsi		
II. György tarnaméri l. n. Országh Anna	III. János kanonok, esperes † 1812.		
Mária besenyőteleki l. f. Bóta Benedek	I. Imre táblabíró, insurgens kapitány, főadószedő, tarnaméri l. n. Josephy Jozefa	Anna nagyfügedi l. n.-csalómiai l. f. Majzik János	Francziska Klára f. Bakó József
Beatrix jászberényi l. f. Horváth Gábor	Amanda zsadányi lakos f. Hellebronth István	I. Viktor orsz. képviselő hevesmegyei alispán 1. n. Völgyi Mária 2. n. Petheő Antónia	Felix † 1848—9. honvédtiszt
Charitas f. Siskovics Lajos szolgabíró			
1-től: II. Viktor Hevesmegye alispánja n. Lipovniczky Irén	2-től: Gizella f. kiskarándi Nánásy Mihály		
III. Viktor			
I. Sándor nagyfügedi lakos n. Várkonyi Erzsébet		IV. János csányi l. 1798. n. Csima Ágnes	
IV. András csányi l. táblabíró l. n. Pruzsinszky Mária 2. n. Gétzy Zsuzsanna	V. Mihály nagyfügedi l. n. Papp Teréz	V. János nagyfügedi lakos n. Majzik Anna	IV. István III. György Orbán nagyfügedi l. csalómiai l. n. Balogh Dorottya III. Sánd. Ant.
I. Gergely kadét n. Tóth Margit	II. József nagyfügedi l. n. Majzik Róza 2. n. Papp Mária	II. Sándor nagyfügedi l. n. Vöröss Julia	VII. János csányi l. n. Thassy Fran- cziska
Leo egri lakos n. Várkonyi Alojzia	I. Ferencz	Ernö †	Rudolf nagyfügedi l. n. Árvay Nagy Jusztina
		II. Imre	XI. János
		IX. János egri lakos, kir. számellenőr	n. Gotthard Flóra
		Jolán	Iván
		Sarolta	
2-től: II. Miklós útb. n. Mátyás Gabriella	I. Kálmán nagyfügedi l. n. Széchy Mária		
IV. Miklós debreczeni l. katast. mérn.	VII. Mihály		
Péter	I. Béla	XII. János †	V. Sándor
	Klára		III. Simon
f. Malatinszky János		VI. János csányi lakos neje Gétzy Erzsébet	II. Gergely
II. Tamás csányi l. n. Radics Róza	VIII. János csányi l. n. Huszka Francziska	II. Ferencz csányi lakos n. Huszka Emer	IV. Sándor csányi lakos n. Huszka Erzsébet
X. János a-sztgyörgyi l. n. Burián Emma	III. Ferencz csányi l. n. Mosóty Róza	II. Béla csányi l. n. Várkonyi Etel	II. Ignác nagyfügedi plébános
Aladár		I. Gyula †	II. Alajos csányi lakos n. Hamar Vilhelmina
II. Gyula	VI. Sándor	XIII. János	II. Kálmán csányi l. Ödön n. Majzik Emma
Móricz p.-tenki lakos n. Básthly Aranka	Lajos verpeléti lakos n. Hurta Mária	V. István	
VI. György	Dezső	IV. Ferencz	III. Béla

András, Mihály, János, István, György és Orbán 1832. évi augusztus 6-án irták alá a barátságos egyezséget, mely szerint a mag nélkül meghalt János tarcsai birtokát Imrének, mint törvényes örökösnek, átengedik nem a tényleges zálogteher, vagyis 5300 frt, hanem az ismeretes 1737. évi szerződés értelmében jogos összeg, vagyis 116 frt 50 kr. ellenében.

Az ősi adományos birtokon kívül sok öröklött és zálogos birtokuk volt a Majzikoknak, így: Kompolton, Alatkán, Sülyön, Tarnazsadányban, Domaházán, Nagyúton, Zaránkon, Nagyfügeden, sőt az újabb időkben Mikófalván, Tarnaleleszen, Disznósdon, Arlón, Csányon.

Áttérve ezek után az egyes ősökre s ezek genealogiájára I. Simonról csak annyit említünk meg, hogy 1679—1707. években mint kompolti birtokos és a vármegyei zsoldos katonaság tisztje, 1710. évben mint Csáky Mihály ezredebeli főhadnagy, 1714. évben mint esküdt szerepelt. Tarcsai javait zálogba adta Bozsik Pálnak, a zsadányit pedig eladta Steöszel Kristófnak. Nejétől Fábián Katalintól Gyöngyösön 1719. évi szept. 17-én született Mihály nevű fia, ki Árokszállásra költözött el s kinek maradékairól csak annyit lehet tudnunk, a mennyit az 1830. évi bizonyáglevél sejtet.

A megyében élő családtagok I. Miklóstól és I. Jánostól származnak le, a mint ezt a levéltári oklevelekből és anyakönyvi kivonatokból összeállított hiteles genealogiai táblázat mutatja.

I. Miklós ágazata.

I. *Miklós* tarnazsadányi lakosnak Mihály nevű testvérével együtt Kompolton és Alatkán is volt birtokuk. Fia volt:

II. *András* tarnazsadányi lakos. Egy időben élt III. *Andrással*, Ignác fiával, de ennél idősebb volt s ezért mindenütt „öregebb” jelzővel szerepel. 1717-ben eladta Ignác tudta nélkül a zsadányi birtokot Deák Juditnak, Almásy János nejének 100 frttért és 4 lóért, később pedig részben a tarcsai birtokot is Almásy Jánosnak 300 frttért. Nejétől Papp Erzsébettől született:

I. *István*, ki már Csányon lakott. Nemessége 1724. évben igazoltatott. Az 1747. évi adománylevelében ő az egyik birtokszerző s mint ilyennek fél Tarcsa $\frac{1}{3}$ -ában volt része. 1737. évben nővérével Ágnessel, Büky Ferencz nejével, együtt pörbe fogták ghymeszi Forgách János özvegyét, Cziráky Margit grófnőt, mert néhai férje 1728-ban minden törvényes eljárás mellőzésével elfoglalta Gyöngyöspatán azon residentialis házat, mely anyai nagyapjuké, Pap Lászlóé volt. Csányon birt egy sessióját Vay József szülőtől 800 frton szerezte. Neje Nagy Klára volt, fia pedig IV. János és

I. *Sándor* (sz. 1738. Karácsond) nagyfügedi lakos, kinek nejétől Várkonyi Erzsébettől 6 fia született: IV. András, V. Mihály, V. János, IV. István, III. György és Orbán. Ő volt az, a ki Zsákai Lászlótól és Somody Lászlótól János kúnszentmártoni esperes tarcsai birtokát zálogba átvette.

IV. *János* a legcsendesebb természetű ember volt a családban s ha érdekeit kellett megvédeni, mindig testvéreire bízta azt; midőn Csányon 1798. évben meghalt, nejétől Csima Ágnestől született gyermekei: VI. János, VI. Mihály és Klára, Malatinszky János neje, örökségükön minden perpatvar nélkül megosztottak.

I. Sándornak Nagyfügeden született fiai voltak:

a) IV. *András* szül. 1762. Táblabíróvá lett 1822. évben. Berkó Klárától, Simon Pál nejétől 1826. évben bizonyos javakat vett zálogba. Meghalt Csányon 1844. nov. 16-án. Neje Gétzy Zsuzsanna volt, a kitől születtek: I. Gergely és V. András.

b) V. *Mihály* szül. 1772, meghalt 1852. év jul. 26. Nagyfügeden. Neje Pap Teréz volt, fiai pedig II. József és I. Ferencz.

c) V. *János* szül. 1775., nőül vette Majzik Annát, meghalt Nagyfügeden 1842. évi jan. 27-én. Nejének és neje nővérének Klárának, Kutasi Bakó József hitvesének, anyjuk után Tarnazsadányban volt birtokuk. Fiai II. Sándor, VII. János és Albert.

d) IV. *Istvánnak* (sz. 1778.) Balogh Janka nevű nejétől két fia származott: Károly és I. Alajos.

e) III. *György* (sz. 1781.), meghalt Nagyfügeden, Balogh Dorotttyával 1829. évi máj. 5-én kötött házasságából származtak I. Flórián, IV. György és László.

f) *Orbán* (sz. 1783.) Nagy-Csalomiára költözött.

VI. *János* szül. 1776., meghalt Csányon 1832. évi aug. 13-án. Halála után özvegye Gétzy Erzsébet átadta fiának, VIII. Jánosnak, a tarcsai birtok 1/6 részét azon kikötéssel, hogy ő a birtokon levő 1400 frt teher egy tizedrészét kifizetni tartozik. Az átadásba Tamás is beleegyezett.

VI. *Mihály* szül. 1783., nőül vette Bárany Teréziát, akitől II. Ignác és II. Alajos nevű fiai születtek. Meghalt 1859. évi febr. 28-án.

I. *Gergelyről* az van feljegyezve, hogy 1824-ben kadét volt Knezevits ezredében. Született 1794. évben, meghalt Csányon 1879. évi decz. 24-én. Neje Tóth Margit volt, kitől született Leo.

V. *Andrásról* semmi adat sincsen.

II. *József* szül. 1802. évben, első nejével Majzik Rozáliával (M. Mihály és Bárany Teréz leányával) Csányon 1835. évi okt. 19-én, második nejével Pap Máriával (P. János és Sárközy Mária leányával) Nagyfügeden 1838. évi febr. 12-én esküdött. Meghalt Nagyfügeden 1881. évi apr. 9-én. Második nejétől származott gyermekei II. Miklós és I. Kálmán.

II. *Sándor* szül. 1799., főszolgabíró és csendbiztos volt, meghalt Nagyfügeden 1870. évi nov. 30-án. Nejétől, váradi Veress Juliától született IX. János.

VII. *János* Csányon lakott, szül. 1801-ben, meghalt 1872. decz. 13-án; neje Thassy Francziska volt, gyermekei pedig: Ernő, Rudolf és I. Vilmos.

I. *Alajos*, szül. 1815-ben, meghalt Nagyfügeden 1883. jun. 8-án nőtlen állapotban.

I. *Ferencz*, *Albert*, *Károly*, I. *Flórián*, *László*, III. *Sándor*, *Antal*, VIII. *János*, II. *Flórián* és III. *József* leszármazóiról közelebbi adatok nem voltak beszerezhetők.

II. *Ignác*, szül. 1806-ban, egri káplán, majd nagyfügedi plébános volt. Meghalt Csányon 1886. év apr. 18-án.

IV. *György* nagyfügedi lakos, szül. 1806-ban, nőül vette ott 1830. év febr. 11-én Fodor Jankát, kitől V. György nevű fia született.

II. *Tamás*, csányi lakos, szül. 1814-ben, házasságot kötött ugyanott 1839. év okt. 24-én Radics Rózával, R. János és Karniczky Jozefa leányával. Fiai X. János, III. *Ferencz*, II. Béla és Gyula.

II. *Ferencz*, csányi lakos, szül. 1815., nőül vette 1847. nov. 9-én Huszka Emert, H. András és Majzik Margit leányát, kitől Móricz, Lajos és V. István származtak.

IV. *Sándor*, csányi lakos, szül. 1820. évben s házasságra lépett 1845. jan. 30-án Huszka Erzsébettel, H. János és Majzik Margit leányával. Fiai Gábor és III. Miklós.

II. *Alajos* szül. Csányon 1810-ben, házasságot kötött 1836. évi decz. 12-én Hamar Vilhelminával, H. József és Okolicsányi Erzsébet leányával. Alajos meghalt Csányon 1849. apr. 3-án. Fiai II. Kálmán és Ödön.

Leo, ki Egerben lakott, szül. Csányon 1816-ban, nőül vette 1867. évi nov. 25-én Várkonyi Alojziát, V. András és Huszka Margit leányát. Fiai: a) *Simon* szül. Csányon 1868. okt. 27. Meghalt 1880. évben. b) I. Péter szül. Csányon 1870. máj. 19-én. Meghalt 1896-ban mint lóc- és hollókői körjegyző. c) I. *Béla*, szül. Csányon 1872. apr. 24. d) XII. *János*, szül. Csányon 1876. május 15-én. e) V. *Sándor*, szül. Csányon

1878. máj. 16-án. *f)* III. *Simon*, szül. Csányon 1880. aug. 1-én. *g)* II. *Gergely*, szül. Csányon 1882. júl. 9-én. *h)* VI. *József*, szül. Egerben 1886. júl. 8-án.

II. *Miklós* csendbiztos, majd megyei útbiztos, szül. Nagyfügeden 1848. nov. 27-én, nőül vette 1866. évi aug. 14-én ugyanott Mátyás Gabriellát, M. József és Makay Julia leányát. Fiai:

IV. *Miklós* debreczeni lakos, kataszteri mérnök, szül. Nagyfügeden 1868. febr. 20-án.

I. *Kálmán*, szül. Nagyfügeden 1841. szept. 2-án nejétől Széchy Máriától szül. Nagyfügeden 1873. szept. 25-én VII. *Mihály*.

IX. *János* egri lakos, tarcsai és tarnazsadányi birtokos, virilis megyebizottsági tag, kir. számellenőr, szül. Nagyfügeden 1853. máj. 19-én, házasságot kötött 1875. nov. 16-án bikkszögi Gotthard Flórával, kitől származott gyermekei: *Iván-Sándor-Károly* (sz. 1885. jan. 9-én), *Jolán* és *Sarolta*.

Rudolf nagyfügedi lakos, szül. Tarnamérán 1837. ápr. 17-én, nejétől Árvay Nagy Jusztinától született gyermekei: *a)* II. *Imre*, szül. Nagyfügeden 1860. decz. 10-én, *b)* XI. *János*, szül. Nagyfügeden 1863. szept. 27-én.

I. *Vilmos*, szül. Tarnamérán 1843. máj. 29-én, megesküdü 1870. nov. 8-án Juhász Rózával, J. György és Várkonyi Mária leányával. Fiai:

II. *Vilmos*, szül. Tarnamérán 1880. ápr. 2-án.

V. *György*, szül. Nagyfügeden 1833. okt. 28-án.

X. *János*, szül. Csányon 1840. júl. 3-án, nőül vette ugyanott 1866. febr. 6-án Burián Emmát, B. János és Tamaskovits Antónia leányát. Fiai: *a)* II. *Gyula-János*, szül. Csányon 1873. febr. 12-én, *b)* VI. *Sándor*, szül. Csányon 1878. márcz. 18-án, *c)* XIII. *János*, szül. Csányon 1886. nov. 4-én.

III. *Ferencz*, szül. Csányon 1845. decz. 2-án, házasságot kötött ugyanott Mosóty Rózával, M. Antal és Gétzy Viktória leányával 1872. febr. 13-án, fia: *Aludár*, szül. Csányon 1872. nov. 12-én.

I. *Gyula* leszármazóit nem ismerjük.

Móricz, szül. Hatvanban 1850. jan. 28-án, nejétől Básthly Arankától származtak: *a)* VI. *György*, *b)* *Dezső*, szül. Verpeléten 1881. május 8-án.

Lajos, szül. Csányon 1851. aug. 17-én, neje Hurta Mária, fiai: *a)* IV. *Ferencz*, *b)* III. *Béla*, szül. Verpeléten 1884. máj. 4-én.

V. *István*, szül. Csányon 1853. okt. 12-én.

Gábor, szül. Csányon 1847. nov. 7-én.

II. *Kálmán*, szül. Csányon 1840. nov. 1-én, nőül vette 1863. máj. 17-én ugyanott Majzik Emmát, M. Tamás és Radics Róza leányát.

Ödön, szül. Csányon 1838. jan. 14-én.

Ezen ágon hiányos a leszármazási táblázat, mert a családnak több élő tagja is van, de ezek adatait beszerezni nem lehetett.

I. János ágazata.

I. *János*, tarnazsadányi lakos volt. 1724. évben igazolta saját és fia Ignác, valamint ennek fiai András és I. József nemességét; pert viselt 1695-ben Nyáry Mihálylyal birtokháborítás miatt, viszont ő ellene pereskedett Urbán György, Majzik Erzsébet fia, mert Kompolton és Tarcsán levő anyai javainak birtoklásától őt eltiltani törekedett. Fia volt:

I. *Ignác*, a ki már Gyöngyösön lakott (meghalt 1740—43. közt), az 1735. évi donatióban az egyik birtokszerző volt. Két évig szakadatlanul fáradozott Tarcsának királyi donatió útján leendő megszerzésében. A donatió megszerzése után olyképen osztottak meg I. Ignác és II. András, hogy II. András, mert csak egy fia volt, az

$\frac{1}{3}$ részt, I. Ignác, mert két fia volt, a $\frac{2}{3}$ részt kapta. 1740. évben kompolti birtokrészét azon kikötéssel adta zálogba Horváth Jánosnak, hogy — a mennyiben ő is csak zálogban bírja — a Nyáry családnak a zálogösszeg ellenében bármikor átadni köteles. Első neje volt Farkas Anna, kitől származott III. *András*, a második neje volt Füz Katalin s ettől született I. *József*.

I. *József* gyöngyösi lakos az 1747. évi donatió alapján birta fél Tarcsának $\frac{1}{3}$ részét, melyet azután Erős óbesternek zálogba adott. 1771-ben Gyöngyösön a Solymos utczában házat építtetett. Neje Csima Zsuzsi volt, egyetlen fia pedig III. *János* tisza-beői, majd kúnszentmártoni esperes-plébános, végre egri kanonok. Meghalt 1812-ben, mielőtt stallumát elfoglalhatta volna. I. *József* sarjának ekként magva szakadt.

III. *Andrásnak* az 1747. évi adománylevél szerint fél Tarcsa $\frac{1}{3}$ -ában volt része. Meghalt Gyöngyösön 1754. évi júl. 6-án 58. éves korában. Neje Borbély Klára volt, fia pedig:

II. *György* tarnamérai lakos, szül. Gyöngyösön 1749. évi ápr. 19-én, 1775-ben tiszteletbeli esküdt, 1784-ben szolgabíró, 1785-ben adószedő. Neje Országh Anna, O. Pál szolgabíró és benedekfalvi Detrich Erzsébet leánya volt. Meghalt Tarnamérán 1813. év júl. 25-én. Neje, továbbá Veress András, Nagy Katalin, Országh Julianna, mint Detrich Erzsébet örökösei, a sülyi pusztának $\frac{1}{4}$ részét birták. György leányait a táblázaton feltüntetett férjeik révén ismerjük. Fia volt:

I. *Imre*, szül. Tarnamérán 1777. évi okt. 28-án, 1800-ban insurgens alhadnagy, 1803-ban tiszteletbeli aljegyző, 1805-ben táblabíró, 1809-ben insurgens kapitány, 1815-ben adószedő, 1824. évben főadószedő. Klasszikus műveltségű és nagy befolyású férfiú volt, ki a közpályán való szereplése mellett kiváló zenésznek, költőnek és amateurfestőnek is bizonyult. Költeményei „Kisdéd Múza Majzik Imre által” Budán 1805. évben jelentek meg. Festményeiből egy példány unokájánál, Majzik Viktor hevesi alispánnál, ma is látható. Nagy buzgalommal foglalkozott a családtörténettel is s ezért nem lehet eléggé sajnálni, hogy magánlevéltára elpusztult. Házasságra lépett Egerben Josephy Jozefával, J. György osztrák nemes, volt katonatiszt leányával. Fiai voltak:

a) *Felix* 1848/9. évi honvédszázados a 26. zászlóaljnál; meghalt 1850. évben.

b) I. *Viktor*, szül. Egerben 1825. febr. 16-án, 1844. évben tiszteletbeli aljegyző, 1847-ben szolgabíró, 1861., 1867. főszolgabíró, 1875—81-ben a tiszánánai, újabb elnevezés szerint a poroszlói választókerület országgyűlési képviselője, 1881. évben Hevesvármegye alispánja. Első neje Völgyi Mária, V. Lajos és sikatori Lukács Augusztina leánya volt, kitől született II. *Viktor*; második neje pedig ontopai Pethő Antónia s ettől Budapesten 1875. okt. 25-én született Gizella, jelenleg kiskarándi Nánágy Mihály m. kir. h. huszárszázados neje.

II. *Viktor*, egri lakos, Hevesvármegye alispánja, virilis megyebizottsági tag, szolgálaton kívüli honvédhuszár hadnagy, szül. Tarnamérán 1866. évi augusztus 9-én. Házasságot kötött lipovnoki Lipovniczky Irénnel, L. Kálmán és ontopai Petheő Ilona leányával; fiuk:

III. *Viktor*, szül. Gyöngyösön 1891. nov. 25-én.

Egy Majzik János 1667. évben Borsodvármegye alispánja volt, de hogy miféle rokonság fűzte a tarcsai Majzik családhoz, ki nem deríthető.

Maka. Nemességet 1666. évi apr. 7-én nyertek M. Lukács gyöngyöspatai lakos s fiai Miklós, Albert, Balázs és Pál. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1666. év 93. jkl.)

Az 1724. évi investigatiókor igazolták nemességüket Balázs fia Ferencz s fiai Gergely, Balázs és Albert s ezen Gergely gyermekei Ferencz, Pál, Anna és Erzsébet. A család leszármazása:

MAKA LUKÁCS 1666.				
Miklós	Albert	Balázs	Pál	György
Ferencz 1724. ig. n. Szőke Anna				
Gergely		Balázs sz. 1694.		
Ferencz	Pál	Anna	Erzsi	György sz. 1738. n. Trombitás Ilona
János sz. 1762. petrovoszellai lakos 1810. neje Gyóni Róza				
János sz. 1796.		Antal sz. 1792.		

János petrovoszellai lakos 1810. évben nemesi bizonyáglevelét nyert, melynek kiadását felsőbb helyen nem találták eléggé indokoltnak. Ennek folytán új bizonyítási eljárás vált szükségessé, melynek eredményét azonban nem ismerjük. (1810. év 108., 113. jkl. 1813. év 45., 889., 1002. sz. 60., 708., 887. jkl. 1814. év 490. sz.)

Makay (makói és geieji). Egyik tagja, Makay Dezső m. kir. közigazgatási bíró, a családjáról irt kimerítő tanulmányában a Csanád nemzetségből származtatja le. (Turul 1896. év 27., 75.) Újitott czímet és nemességmegerősítést II. Rudolf király 1581. évi apr. 15-én adott M. György, Ferencz, János és Anna testvérek s György neje Katalin és leányaik Anna és Erzsébet részére. Kihirdették 1586-ban Biharmegye és 1606. évben Zemplénmegye. A címerszerző György 1582. évi máj. 10-én Makón egy nemesi kúriát kapott Rudolf királytól, innen a makói előnév; fia volt György, ezé András, ezé pedig azon János, a ki 1722. évben megszerezte a geieji birtokrészt, erre a nádortól 1723. évben megerősítő oklevelet nyert, — innen a geieji előnév. (1752. év 171. sz. Zemplénm. lev. 109. sz. jk. 815. l. Fasc. 5. N. 656. Egri kápt. A. M. jk. 285. A. L. jk. 302.)

A hevesi ágat az 1581. évi czímet szerző György fia János fia István pásztói lakos s az említett János fia Ferencz fia János tiszafüredi lakos alapították.

Nemességüket Zemplénmegye bizonyítványával 1792. évben igazolták István fia László fiai: József és Ferencz besenyőteleki és János hejczei lakosok. (1783. év 134. jkl. 1792. év 246. jkl.) Ez utóbbi később már mint Hevesvármegye főadószedője és táblabírája szerepelt, Desseffy Rozállal való házasságából származtak Bertalan, Ágoston, Antal és Lajos, kik 1810. évben nemesi bizonyáglevelét nyertek. (1810. év 10. sz. 23. jkl.)

Az 1581. évi armalis hiteles másolata Zemplénmegye levéltárában van.

Az előnemzedék származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyvben találjuk. (II. r. l. 426.)

Makai (váradi) másk. **Szücs**. A Biharmegyében kihirdetett armalist I. Rákóczi György 1631. jun. 12-én adta Szücs másk. Makay de Várad György részére.

1791. évben Tiszaigaron élt András, ugyanakkor a szabolcsmegyei Tetétlenen István, Mihály, János és Ferencz szerepeltek.

A család nemessége megyénkben kihirdetve nem volt. (1791. év 991., 1134. jkl.)

Makó. 1804. évben M. Lőrincz jászapátii lakos (sz. 1777.), jázsági alkapitány és Dósa Annától való Lőrincz és Pál nevű fiai Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdettetnek. (1804. év 764. sz. 747. jkl. 1807. év 1180. jkl. 1816. év 1090. sz. 1590. jkl.)

Más családból származhattak az 1831. évben kihirdetett János parádi molnár és Pál parádi csizmadia. A kihirdetés alapjául szolgáló nógrádmegyei bizonylatban nyitrai eredetükre történik hivatkozás. (1831. év 190. sz. 306., 678., 3204. jkl.)

Malatinszky (felsőmalatini). Liptó megyéből származik, de elágazott Abauj-, Gömör-, Zemplén-, Sáros-, Vas-, Hont- és Nógrádmegyékbe is. Nemeslevelet 1561.

évi július 16-án nyert Malatinszky Mihály, ezt azonban Vas megye hirdette ki. Eredetije Malatinszky Elek pozsonyi építésznél, másolata M. Ferencz zalacsányi birtokosnál van.

A hevesmegyei Pásztóra költözött Máté, előbb a község jegyzője, utóbb a Török család tisztartója, 1718. évben Kishontmegye bizonyítványával igazolta a saját, az 1724. évi investigatio előtt pedig Ferencz, József, János és Máté nevű fiai nemességét. (1718. év 1072. jkl.)

Nemességi bizonyítványokat nyertek: 1783. évben János fia János lőrinczii lakos s fiai László és Ferencz (1783. év 272. jkl.); 1793. évben József farkasdi lakosnak fiai Sándor és József farkasdi lakosok és János erdélyi kancelláriai kancellista (1793. év 703. sz. 776. jkl.); 1808. évben Máté pásztói lakosnak fia, a Temes megyébe távozó János (1807. év 1151. jkl. 1808. év 586. sz. 382., 915. jkl.); 1811. évben Ferencz fia László fia Antal atkári lakos (1810. év 718. sz. 835., 1083. jkl.); végre 1824. évben Ferencz lesenczetomaji ispán. (1824. év 652. sz. 697., 727. jkl.)

A hevesi ág leszármazása:

MALATINSZKY MIHÁLY

Máté 1718. kihird. † 1728. pásztói jegyző, tisztartó							
Ferencz 1724.		József 1724.			János 1724.	Máté 1724. n. Kléger Juli	
László n. Pethes	Zsuzsi	János	József	Sándor	Pozsonypüspökibe	Máté sz. 1755.	
Imre	Antal	sz. 1749.	sz. 1752.	sz. 1757.	megy n. Matis	n. Gottek Zsuzsi	
sz. 1761.	sz. 1765.	1793. test. kapnak			Erzsébet		
Gyöngyös- halász	atkári lakos	János sz. 1751.	László	Ferencz sz. 1759.	sz. 1781.	János	Máté
	1811.	főadószedő, asztal- nok 1783. lőrinczii l.	kamarai tiszt	lesenczetomaji ispán 1824. test. nyer	sz. 1781.	sz. 1781.	sz. 1786.
	n. Borhy Erzsébet	László	Ferencz		sz. 1781.	sz. 1781.	sz. 1786.
Antal-János sz. 1786. † 1849. n. Thassy Mária				László sz. 1785.	János sz. 1792.		
Teréz	Mária	Erzsébet	Anasztázia	Anna	Jozefa	Ignác	† 1855. tbiró
f. Szabó	sz. 1813.	1816—46.	sz. 1819.	sz. 1822.	1825—94.	sz. 1827.	n. fájkürthi
János	f. Melegh	f. A. Horváth	f. Petheő	f. Petheő	f. Sohár	†	Kürthy
	Imre	Medárd	Pál	Ferencz	Attila		Ludovika
Valéria sz. 1836.	Sándor	Antal 1840—77.	György sz. 1842. orszgy. képviselő				
† 1904. f. fájkürthi	sz. 1837.	n. Fáy Jolán	n. bizáki Puky Amália				
Kürthy Sándor	† 1851.		György sz. 1870. † 1886.				

Ezen családfa helyességét a fent felsoroltakon kívül számos levéltári adat bizonyítja. (1794. év pp. 2457. B. sz. 1796. év pp. 2484. L. sz. 1084. év pp. 3337. F. sz. 1809. év pp. 3348. sz. 1810. év pp. 3307. sz. 1815. év pp. 3404. sz. 1834. év 808. sz.)

Ferencz lesencze-tomaji ispán leszármazóit s a család czímerét a Magy. Nemz. Zsebkönyv közli. (I. 434.)

Malik. A XVIII. század közepén Kisnánán élt ily nevű család, nemessége azonban kihirdetve nem lett. Állítólag Rimaszombatból szakadt a megyébe. (1752. év 147. sz.)

Mándy (mándi). Eredetileg szatmármegyei család, ott lett kihirdetve a II. Ferdinánd által Mándy Pál részére adományozott czímeres nemeslevél. Ennek fia László fiával Jánossal a Rákóczi időkben a zemplénmegyei Maádra költözött. János 1721. évben Szatmármegyétől nemességi bizonyítványt is nyert. (1721. év 103. sz.)

Ily nevű család 1635. évi keletű armalisának átirata az egri káptalani levéltárban van. (M. M. jk. 1. lap 5. sz.)

Mangó másk. **Szentpétery**. Nemeslevelet II. Ferdinandtól 1626. évi május 16-án nyertek Mangó másk. Szentpétery Mihály, fia István, fivére István, továbbá Fodor György, Szivák Demeter, Miklós és György. Kihirdette 1632. évben Zemplén-megye. István gyöngyösi lakos az 1724. évi investigatio alkalmával Borsodmegye 1712. évi bizonyáglevelével igazolta nemességét. (1712. év 118. sz.)

Manyik lásd Rudy.

Marczenovszky lásd Nedeczey.

Marczis. Alsó-Hricsóról költözött Gyöngyösre András fia János s Trencsénmegye bizonyítványával 1743. évben igazolta nemességét. (1743. év 55. sz. 416. jkl.)

Talán ennek fia volt István, előbb solymosi nótárius, majd kökényesi lakos, az Orczy család tisztje. Ennek Dubovszky Klára nevű nejétől származott fiai voltak: Antal gyöngyösi, később méhalai és János sárosdi lakos. Az előbbi 1796. évben, az utóbbi 1799. évben nemességi bizonylatot nyert. (1790. év 323. sz. 356. jkl. 1796. év 1. sz. 9. jkl. 1799. év 499. sz. 593. jkl.)

Ilynevű család 1625. évi armalisa a m. kir. orsz. levéltárban található. (Htt. Nob. Trencsén).

Marjay. A családot Lipót király 1694. évi nov. 25-én nemesítette meg. A Szabolcsmegyében kihirdetett nemeslevelet Marjay Ferencz, neje Bagics Erzsébet, gyermekeik Miklós, Ilona és Erzsébet nyerték. Miklóstól származott István, ettől József tiszaroffi lakos, a ki István, János, József és Julia nevű gyermekeivel együtt Szabolcs-megye bizonyítványával igazolta nemességét 1804. évben. (1804. év 718. sz. 658. jkl.)

Márk. Ádám 1794. évben Kiskunmajsán jegyzőséget viselt. Apja Ádám Jász-apátiban tanácsos volt. Nagyapja György Szegedről Veszprémbe sőt akarván szállítani a haramiak martalékává lett. Nemességükről csupán tanuvallomásokból szerzünk tudomást. (1794. év 642. sz. 882. jkl.)

Márki. 1803. évi tanuvallomások szerint a szabolcsmegyei Berczelről Poroszlóra költözött Istvánnak fiai voltak György, Péter és István. Györgytől származott Mihály, ettől András. A család nemessége kihirdetve nem lett. (1803. év 914. sz. 907. jkl. 1805. év 961. sz.)

Markhót. Nyitra megyében jól ismert család s ott több helyütt ma is birtokos. Nemességet 1635. évben M. György, fia Mihály, fivére János s ennek fia Mihály nyertek. A nemeslevelet Pozsonyvármegye hirdette ki. Az említett Jánosnak fia volt János, ezé szintén János, ezé pedig Ferencz egri lakos, orvos, aki Nyitra megye bizonyítványával 1766. évben igazolta nemességét. (1766. év 1. et. C. sz. 379. jkl.) Pintér Filippina nevű nejétől származott az 1804. évben nemesi bizonyáglevelet nyert Ferencz kamarai tisztviselő. (1804. év 537. sz. 507. jkl.)

Maróthi másk. **Virág**. Ha a tanuk vallomásának hitelt adunk, úgy e család Tatáról származott Vámosgyörkre. M. Péter és András 1772. évben a Virág néven is neveztetnek. Mivel anyjuk Virág Jutka volt, nem lehetetlen, hogy törvénytelenek voltak s így nem is illette őket a Maróthi név és az állítólagos nemesség. (1772. év 118. sz.)

Marsó (verebélyi). Eredetileg a nyitra megyei Verbón lakott. A nemeslevelet I. Lipót királytól 1665. évi jan. 19-én nyerték M. György és fiai Pál és György, továbbá testvérei István, Mihály, János, Miklós és Simon.

György — kiről nem tudjuk, vajjon armalisban megnevezett ifj. György volt-e — 1733. évben már Trencsénben tünt fel, mint a vármegye esküdtje és pénztárnoka. Ennek fiai, a beczkói származású György és Miklós, Maczonkára költöztek s 1755. évben igazolták nemességüket. Ez utóbbi 1767. évben nemességi bizonyítványt is nyert. (1755. év 160. sz. 78. jkl. 1767. év 38. sz. 44. jkl.)

A hevesi ág leszármazása:

GYÖRGY 1733. trencsényi esküdt, pénztárnok † 1750. előtt, n. Névedy Erzsébet						
György 1755. n. Putnoky Klára						
János n. Szmrecsányi Krisztina			György n. Szmrecsányi Erzszi			Miklós 1755. kihird. 1767. test. nyer
Iózsef n. Oláh Klára	István	András †	Boldizsár †	Sámuel hevesm. aljzó n. Schneé Eszter	Antal hevesm. szolgabíró	n. Kovács Teréz
Móricz neje Balogh Mária						n. szentmiklósi Éles Erzszi
György tlkvvezető	László aljárásbíró	Margit	Olga dr Vass	Jánosné	Mária	József sz. 1761. kamarai tiszt Tarczalón n. sipeki Balás Anna
György maczonkai	László I. n. Szűcs Fáni	Julia	Ludovika	Anna	István	Imre sz. 1795. huszárhadnagy n. Colonna Jozefa hercegnő
Lőrincz	Amália f. Burián	László				
Lajos sz. 1824. Nápoly kir. tanácsos, nyug. vasúti és hajózási főfelügyelő				József n. Váradi Török Julia Tibor		

A Nyitra megyében maradt ág 1795. és 1811. években productionalis pör útján igazolta nemességét. Az előnév viselésének jogosultságát a belügyminiszter 1894. évben elismerte. (K. K. LVIII. 797. LXIII. 86. Orsz. lev. 1988/795. és 8969/811. kancz.)

Czímer: Kékben zöld alapon kardot tartó oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzs-alak; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (U. N. J. I. 111.)

Marsovszky (marsófalvi). Már a XIV. században feltűnt trencsénmegyei család, mely Nyáry jusson lett birtokossá e megyében Verpeléten, Hevesen, Pélyen, Köteleken, Kürüben, Átányon, Sirokban, Szent Ivánon, Fegyverneken. Marsovszky Gábor nógrádi esküdt ugyanis nőül vette Rakovszky Magdolnát, R. Menyhért és regőczi Huszár Klára — Huszár Imre és Nyáry Mária leánya — leányát. (1778. év pp. 2096. sz. 1783. év pp. 2306. sz. 1815. év pp. 3395. sz.)

Adatainkból az alábbi származási töredék állitható össze:

M. GÁBOR nógrádi esküdt n. Rakovszky Magda				
	László 1742.	Gábor	József	Klára f. kálnói Ethre Gábor
Anna 1777. f. Orczy Antal Gyöngyös	Francziska f. Kiss Mihály	Borbála Reviczkyne	József Gyöngyöstarján	Gábor

Nemességükről 1773. évben bizonyítványt nyertek János és Gábor azon célból, hogy tanulmányaik folytathatása végett a váci, vagy nagyszombati intézetben nemesi alapítványi helyet nyerjenek. (1773. év 59. jkl.)

Mártony. Szatmármegyei régi adományos birtokos család, mely 1590. évben nyert — bizonyára újított — donatiót Zarályán helységre.

Ezen családból 1808. évben József tiszaföldvári és 1811. évben Sámuel monori származású jászkiséri lakosok tűntek fel a megyében, az előbbi Szatmármegye bizonyítványával, az utóbbi pedig, valamint Biczó Évától származott gyermekei: Ferencz (1795.), Lajos (1800.), László (1807.), Ádám (1809.), Mária (1798.) és Teréz (1803.) Pestmegye bizonyítványával igazolták nemességüket. (1808. év 173. sz. 289. jkl. 1811. év 195. sz. 233. jkl. 1825. év 397. sz. 570. jkl.)

Mártonffy (csikszentgyörgyi). Lófő székely család, mely Csikszentgyörgyön volt birtokos s innen vette előnevét is. Eredeti neve Márton volt s Márton Mátyás fia Mihály vette fel a Mártonffy nevet. Ezen Mihály a XVIII. század közepén a zemplénmegyei Monokra származott. Utódait az alábbi táblázat mutatja:

MÁRTON MÁTYÁS					
Mártonffy Mihály monoki lakos					
Ferencz		Antal borsodi adószedő		József	Imre
Antal sz. 1778. hevesmegyei alügyész		neje Kenéz Borbála		1805.	István 1805.
Antal sz. 1808.	Károly sz. 1812.	Lajos-Ferencz sz. 1814. egri káptalani főügyész n. Góth Alojzia	Ignác-Alajos sz. 1816. pestmegyei alszolgabíró	Borbála f. Kovács József	Vilma f. Bizony Tamás
László 1850—1900. hevesmegyei főügyész n. Támár Jolán					
Margit f. Glósz Kálmán		Lajos szolgabíró		Béla hadnagy	

A család nemessége Borsod- és Háromszék bizonyítványai alapján megyénkben 1805. évben lett kihirdetve. (1805. év 758. sz. 1263. jkl. 1821. év 126. sz. 137. jkl.)

Mártoni. Manapság Márton és Mártony néven ismeretes. Nemességet III. Ferdinándtól 1649. évi decz. 9-én Mártoni Mátyás, neje Borbás Anna, testvérei Miklós, András, Jakab és Imre nyertek a következő címerrel: Kék pajzsban zöld mező felett koronából kiemelkedő, félholdtól, illetve arany csillagtól kísért egyszarvú; sisakdisz: nyílt sasszárny között a pajzsalak; takarók: arany-kék, arany-ezüst.

Kihirdettetett 1651. évben. A nemeslevél másolata az itteni levéltárban. (1649. év 5. sz.)

Az 1724. évi investigatio idején a nemeslevélben megnevezett János fia András tarnaleleszi lakos volt s III. Károly megerősítette őt leleszi birtokában. (1728. év 115. sz.)

Mártonyi. Ismert család Túróc-, Nyitra- és Nógrádmegyékben. Eredetéről csak annyit tudunk, hogy Lipót királytól M. Szaniszló kapta a nemességet. 1761. évben János nagyfügedi lakos Nógrádmegyétől nemességi bizonyítványt nyert. (1761. év 271. sz. 362. jkl.)

Marton (meszlényi). Vas megye bizonyítványával igazolták birtokos nemességüket 1768. évben M. Mihály és László. (1768. év 362. jkl.)

1781. évben Szelevényen birtak: Dávid, Károly, László, Viktória (Lipics Imréné), Éva (Thassy Györgyné), Anna (Tomcsányi Györgyné) és Júlia (Bogyay Istvánné). (1781. év pp. 2239. sz. 1791. év pp. 3003. sz. 1818. év pp. 29. sz.)

Matitsik. Barsból származó Liptó és Zemplénmegyébe is elágazott család, melynek leszármazása:

M. MIHÁLY												
Antal				Bertalan								
István girincsi l. 1836. kihird. n. Grossmann Kati		János gyöngyösi l. Csizinszky Erzsébet		Bertalan		Antal harkányi lakos 1836. kihird.		József		Ferencz gyöngyösi l.	Mihály János gyöngyösi l.	
				Bertalan Antal István		József-Sándor-Antal						
						Antal József		Ferencz				
István sz.1822				gyöngyösi l.		gyöngyösi lakosok						
Ferencz János Antal-Alajos sz. 1831. sz. 1835.												

Antal fia István, az Almásy család girincsi tisztartója és unokatestvére Antal ugyanazon család harkányi kasznárja 1836. évben Zemplén- és Barsmegyék bizonyítványával igazolták nemességüket. (1836. év 194. sz. 281. jkl.)

Mattos másk. **Trangos**. M. m. Tr. János valaszkai származású gyöngyösi lakos s ennek hat fia Orbán, János, Antal, Ferencz pesti, András gyöngyösi, Ferencz egri lakosok Zólyommegye bizonyítványa alapján kihirdették 1795. évben. Az elölnevezett János Mihálytól, ez Pétertől, ez pedig az 1669. évi febr. 27-én megnevesített Dánieltől származott. (1795. év 301. sz. 326. jkl.) A család nemessége legfelsőbb helyen is igazoltatott 1794. és 1844. években. (K. K. LVIII. 377. LXVII. 424.)

Mátyás (kézdialmási). Ezen székely család 1628. évben nyert armalist, mely a m. kir. orsz. levéltárban található. (Gyfvári kápt. Cist. Kraszna fasc. III. 31.)

Almásról, ősi fészükéből, Hevesmegyébe költöztek s Háromszék bizonyítványával 1828. évben igazolták nemességüket: Ferencz tiszabeői jegyző, György és Elek ispán. Ferencz fiai voltak József, János és László, Eleké pedig Lajos, József és János. (1828. év 655. sz. 758. jkl.)

Mátyás másk. **Várkonyi**. Az 1724. évi investigatio alkalmával Négyesy Albert a II. Ferdinand által 1630. évi aug. 22-én Mátyás másk. Várkonyi Mátyás s fivérei Gergely, Demeter és Albert részére adományozott s Hevesben 1632. évben kihirdetett nemeslevelet mutatta fel, melynek alapján nemessége igazoltatott. Arra azonban nincsen adat, hogy miként világosította fel a családnévben való eltérést. (1724. invest. jk.)

Máttyássy. Czímeres nemeslevelet Lipót királytól 1667. jún. 29-én M. György s neje, valamint János, István és Mihály nevű gyermekei, Miklós nevű fivére, továbbá Szekeres Gergely, ennek fia István, végre Szabó Lukács nyertek. Kihirdette 1667. évben Borsodmegye, másolata Hevesmegye levéltárában.

Hiteles okmányokkal beigazolt családfája :

GYÖRGY 1667.		
János 1667.	István	Mihály
Mihály 1728. igaz. mezőkeresztési I. n. Ágnes	János 1754. Borsodtól bizonyítványt kap mezőkeresztési lakos	György mezőkeresztési lakos 1728., 1752. igaz.
Máté sz. 1714. Kürti n. Huszka Rozál	István Mihály	János
József sz. 1755. Kürti n. Gaál Anna		
Károly sz. 1785. Dorogháza, bágyoni I. 1811. Nógrádból test. kap.	József sz. 1791. Dorogháza, szuhai lakos	István sz. 1789. Dorogháza, szuhai lakos

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon buzakéve; sisakdisz: 3 buzakalászt tartó kiemelkedő oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (Külön perek 201. sz.)

Mattyasovszky (alsó- és felső-mátyásfalvi). Már a XIII. században szerepelt törzökös liptómezei donatarius nemes család. melynek egyik tagja, József fia Tamás 1799. évben Egerbe költözött s Liptómezei bizonyítványával igazolta birtokos nemességét. (1799. év 50. sz. 62. jkl.)

A Magy. Nemz. Zsebk. (I. 441.) is foglalkozik a családdal, de csak a szepesi ágat közli, melyből Kálmán tiszánánai plébános és Miklós nyug. ítélőtáblai bíró s ennek gyermekei származtak.

Mátyus. Sárosmegyéből eredő, Borsod- és Pestmegyékbe is elágazott család, melyről Nagy Iván munkája is említést tesz. (VII. 373.)

1603. évben Sárosmegye hirdette ki ama címeres nemeslevelet, melyet II. Rudolf-tól 1598. évi márcz. 12-én M. Antal, neje Hevessy Ilona, fia Ambrus, unokatestvére Lukács s ennek fia Miklós nyertek.

Az 1724. évi investigatio idején István, ki Borsodmegyéből származott, Tiszaszentimrén lakott. Fia István elvégezvén a debreczeni kollégiumot, Böszörményben iskolamester, majd Nagy-Károlyban, végre 1778. Börbe helységben prédikátor volt. (1780. év 295. N. sz.)

Más ágazatot tüntethet fel az alábbi, 1802. évi tanuvallomások alapján (1802. év 690. sz. 837. jkl. 1800. pp. 3065. sz.) összeállított genealogiai töredék:

MÁTYUS JÁNOS n.-bükki, t.-igari lakos			
István 1799. végrend.		Miklós t.-igari l.	
István	Ferencz	Katalin	Sára
tiszafüredi lakosok		f. Imre János	

Armalis található: Egri kápt. N. N. jk. 546. sz.

Mayerfy. Mayer Ferencz budai serfőző, neje Viemer Teréz, gyermekeik József, Ferencz, Alajos, Károly, Szer. Ferencz, Teréz és Marianna 1796. évi júl. 1-én címeres nemeslevelet s a Mayerfy nevet nyerik. Az említett Károly 1826. évben kihirdetve. (1826. év 920. sz. 940. jkl.)

Armalis-másolat található a pestmegyei levéltárban. Czímer: K. K. LIX. 106.

Mednyánszky (miglészi). A vármegyében szerepelt s ma is szereplő Mednyánszkyak a zemplénmegyei Miglészről származott azon Mihály utódai voltak, ki Miglész helységre királyi donatiót nyert. Azon családi hagyományt, hogy ezen Mihály a jól ismert mednei és medgyesi Mednyánszky családból szakadt ki, minden utánjárás mellett sem tudjuk okleveles adattal igazolni, de mégis hivatkozunk reá, mert egy genealogiai munka (Nyitram. monogr. 698. l.) ezen családból eredezteteti s mert leszarmazói régtől fogva ma is ezen család ősi címerét használják.

Ezen Mihály leszarmazói:

I. MIHÁLY miglészi l.						
II. Mihály						
III. Mihály vécsi (Zemplénm.), sajóládi l. 1764. n. Bessenyei Julia						
IV. Mihály † Antal sz. 1758. Munkács. Egerbe jön. 1. n. Antal † Zachar Viktória, 2. n. Buday Anna						
1-től: János sz. 1791. szerzetesi nevén Gergely, minorita	2-től: Ignác sz. 1792.	Viktória	Angyél Magyarné	József egri kanonok † 1843.	Mihály 1811—85. n. Dúsárdy Anna	I. Sándor sz. 1816. 48-as ezredes orszgy. képviselő
Amália f. Breznay László	Jozefa f. Duk Ferencz	Aurelia f. Szabó Antal	II. Sándor sz. 1851. várm. főügyész 1. n. heőbábai Bay Irma, 2. n. Brand Gizella			
2-től: Miklós sz. 1893.	Mihály sz. 1894.	III. Sándor sz. 1896.	Margit sz. 1897.	Mártha sz. 1899.	István sz. 1901.	Gizella sz. 1904.

A táblázaton feltüntetett III. Mihály vécsi, majd sajóládi lakos 1752. évben Töke-terebesen nőül vette Bessenyei Júliát.

Fia Antal 1783. évben Budán végezte bölcsészeti tanulmányait, majd Egerbe jött s itt alapított családot. (1822. év 746. jkl.)

Fiai közül Sándor (sz. 1816. Budán) kadét, majd karlói harminczados volt. A szabadságharcban ezredessé küzdötte fel magát s 1849. évben Klapkával együtt hagyta el a komáromi várat s Londonba menekülván itt nőül vette Birekbeck Margitot, egy előkelő londoni orvos leányát, ki azonban 1862. évben magtalanul meghalt. A kiegyezés után hazajött s a szigetvári kerület Kossuth ajánlatára képviselővé választotta. Közben újból nősült, elvette Fialka Piroskát, Bélik László özvegyét, de gyermeke ettől sem származott. Meghalt 1875. évben Budapesten. Ugy ő, mint testvérei 1835. évben nyertek nemességükről bizonyáglevelet. (1835. év 992. sz. 1615. jkl.)

II. Sándor jelenleg Hevesvármegye főügyésze. Első neje heőbábai Bay Irma (esk. 1883. † 1891.), Bay Bertalan borsodi alispán és Vadnay Mária leánya volt s gyermektelen maradt. Második neje Brand Gizella, Brand István államvasuti felügyelő leánya.

Még egy Mednyánszky Jánosról van tudomásunk, ki 1821. évben Zerdahelyi János abasári, majd 1829. évben báró Brudern József gyöngyöshalászi kasznárja volt. Ez, úgylátszik, alsómalontai származású volt. (1821. év 1067. A. sz. 1825. év 1174. sz. 1712. jkl. 1829. év 1264. sz. 1990. jkl.) Végül megemlítjük, hogy Mednyánszky Pál, Bory György, Dióssy András, Vukovich Miklós adományt nyertek Szajol helységre, mely azonban a XVII. század közepe táján a Hegedűs, Fejér, Trombitás és Török családokra szállott át. (1808. év 800. sz.)

Medveczky (medveczei). Árvamegye legrégibb és legelterjedtebb családjai közé tartozik.

Árvamegye bizonyítványai alapján megyénkben kihirdették: 1766. évben János recski lakos négy fia és pedig János recski, György ugrai, Ádám ugrai és József kápolnai lakosok, továbbá János fiai János és György, a fenti György fiai Mátyás, András, György, János és István, Ádám fiai Mihály és János, József fia Pál (1766. év 194. sz. 354. jkl.); 1767. évben András fia János kisházi lakos. (1767. év 13. sz. 21. jkl.); 1804. évben Imre, Gáspár, György, Mihály és József gyöngyösi lakosok. (1804. év 61. sz. 57. jkl.)

Megyery. Czímeres nemeslevelet I. Lipót királytól 1701. évben nyert a család. M. János kallói lakosnak fia József, az Almásy család mátraverebélyi uradalmának tiribesi tisztartója, 1833. évben Nógrádmegye bizonyítványával igazolta nemességét. 1833. év 21. sz. 35. jkl.)

Melczer. 1699. évben László Pásztó és Hasznos helységekben birtokos.

Melegh. Nemességet Lipót királytól 1667. évi márcz. 21-én nyertek Melegh István boci lakos, neje Vas Erzsébet, fiai Gergely, Béla, testvére Béla s ennek fiai István, Boldizsár és Mátyás, unokatestvérei Mihály és Béla.

Kihirdettetett ugyanazon évben. Az armalisknak a levéltárban levő másolata szerint a czímer: Kék pajzsban zöld alapon égő máglya lángjai felett emberi sziv; sisakdisz: 3 fiókáját vérével tápláló pelikán; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1667. év 7. sz. 166. jkl.)

1699. évben Máté, az 1724. évi investigatio idején Gergely és Béla boci birtokosok. A XIX. században több családtagot Pusztamonostoron és Jászárokszálláson találunk. (1833. év 1088. sz. 2203. jkl.)

Melegh. Ezen család egyik tagja, Mátyás fia András, a liptómegyei Felső-Pásztóhárról költözött Tiszanánára s 1764. évben hirdette ki nemességét. (1764. év 8. sz. 90., 186., 228. jkl.) Fia András 1791. évben Nagyváradra tette át lakását s ez alkalommal nemességi bizonyáglevelet nyert. (1791. év 1053. sz. 1136. jkl.)

Nagy Iván (VII. 410.) említést tesz egy Melegh Andrásról, ki 1637. évben több társával együtt Tiszanána helység birtokába beiktattatott.

Mercz. Szepesmegyéből származott megyénkbe. György fia György 1760. évben hirdettette ki nemességét. (1760. év 314. A. sz. 426. jkl.) Egerben a Vereskút-utczában lakott a saját házában, később Esterházy püspök építési szerszámfelügyelője lett. Fiától Jánostól († 1810. körül) és Haás Borbálától 1798. évben született Mihály gyöngyöshalászi, majd detki gazdatiszt, később pedig Károlyi György gróf nagykárolyi uradalmának tisztartója. Mint ilyen, nemességéről bizonyáglevelet nyert 1845. évben. (1844. év 1083. sz. 1275., 1954., 2743. jkl. 1845. év 241. sz. 316. jkl.)

Mészáros. A család címeres nemeslevele 1649. évben kelt s Sopronmegyében lett kihirdetve. Az egyik nemességszerző Pál volt s Mihályházán lakott. Ennek fia volt István, ezé Pál pápai lakos, kitől származtak: József dunakeszii jegyző, Pál baranyai szolgabíró, György veszprémi esküdt, végre Gábor pápai lakos, orvos. József és fiai Lőrincz, József, Károly, Mihály, Ferencz és Sándor Pest- és Veszprémmegyéék bizonyítványa alapján kihirdettettek 1822. évben. (1822. év 157. jkl.)

Talán ezen armalis található: Győri kápt. Prot. 22. fol. 171/a.

Mészáros. Az 1654. évi febr. 14-én M. Benedek, neje Vajda Erzsébet, gyermekeik András, János, Katalin, Anna javára adományozott armalis kihirdettetett 1655. évben. (1655. év 24. jkl. Egri kápt. L. jk. 222. sz.)

Mészáros. Lipót királytól 1675. évi május 28-án nyertek nemeslevelet M. István és testvére János, melyet Abaujmegye hirdetett ki.

A nemességszerző István Búza falváról Beregszászra költözött s innen elvétele Beregszász néven is nevezték őt. Fia András Szatmáron, Debreczenben iskolázván, a jogot pedig Pesten végezván Mezőtúr jegyzőjévé lett. Az ő fiai voltak: András (sz. 1755.), Sámuel (sz. 1760.) és Dániel (sz. 1765.). Most nevezett Andrástól és Papp Judittól származtak: Lajos (sz. 1799.) és András (sz. 1800.). Az előbbinek neje volt Nagy Mária, fia pedig Lajos (sz. 1824.), az utóbbinak neje Tóth Zsuzsi s fia András (sz. 1825.).

A család nemessége Beregmegye bizonyítványa alapján 1792. évben lett kihirdetve.

Az armalisanak a levéltárban levő másolata szerint a címer: Kék pajzsban zöld alapon karddal, pisztolylyal, baltával és egyéb katonai fegyverekkel felszerelt farkasbőr kaczagányos, vörös kalpagos teljes lovas katona; sisakdisz: a pajzsalak kiemelkedően ló nélkül; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1792. év 383. sz. 365. jkl. 1827. év 865. sz. 1071. jkl.)

Mészáros. A szabolcsmegyei Dadán szerepelt szoboszlói Mészáros családból is laktak egyesek megyénkben, nevezetesen az 1724. évi investigatio idején János és András, később András tiszaszalóki lakos, ki 1760. évben hirdette ki nemességét. (1715. év 77. sz. 1716. év 112. sz. 1758. év 226. sz. 1759. év 271. sz. 183. jkl. N. I. VII. 452. K. K. LVIII. 239.)

Mészáros. Megyebeli címeres nemes család. M. György, neje Becse Anna, fiai és fivére Pál I. Lipót királytól 1674. évi júl. 26-án a nemességgel a következő czímert nyerték: Vörös pajzsban kettős zöld halom felett teljes párducz jobbában kardot, baljában levágott törökfőt tart; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1677. évben, armalis-másolata a vármegyei levéltárban. (1677. év 135., 227. jkl. 1764. év 8. et. A. sz.)

Az 1724. évi investigatio idején András gyöngyösi, 1764. évben György fia András tiszaszöllősi lakos.

Mészáros lásd Borhy.

Mészáros lásd Varga.

Mezey. II. Ferdinand 1634. évi decz. 23-án nemesítette meg a családot. A M. Márton, neje Orsolya, fiai Tamás, Bálint, Péter és János részére adományozott nemeslevelet Gömörmegye hirdette ki. Tamásnak fiai voltak Tamás és András. Ez utóbbi a borsodmegyei Szomolyáról Mezőtárkányba költözött s fiai voltak Béla és Mihály. 1772. évben György, Ignác és Mihály egri lakosok nemességükről bizonyáglevelet nyertek. (1772. év 1. et. A. sz. 470., 486., 581. jkl. 1773. év 121. et. C. 160. et. A. sz. 9., 97., 121., 198. jkl.)

Mezeő lásd Kóczik.

Michalek. A család 1661. évi czímerleveléről a Mósik családnál van említés. Michalek János 1699. évben birtokos Apczon és Gyetrefalván. (1663. év 1. sz.)

Michna. Nagy Iván szerint (VII. 462.) III. Ferdinandtól 1655. évi május 13-án nyert nemeslevelet, melyet Liptómege hirdetett ki s a besztercebányai káptalan levéltára őriz. 1838. évben István, Luzsénszky Károly báró kisterennei számtartója, Nógrádmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1838. év 385. sz. 287. jkl.)

Miháلكovics. A család alapítója M. József jászkúnerületi jegyző, ki Szekeres Erzsébet nevű nejével s Julia-Zsuzsanna nevű leányával együtt 1834. évi jan. 23-án nyert nemességet s vele a következő czímert: Kék pajzsban 3 halom fölött csőrében arany pecsétgyűrűt tartó kiterjesztett szárnyú sas; sisakdisz: Lehel-kürt; takarók: kék-arany.

Ezen armalist a nemességszerző 1837. évben már mint kiskún kapitány hirdettette ki. (1837. év 570. sz. K. K. LXVI. 107.)

Mihály. II. Ferdinand 1632. évi május 26-án nemesítette meg Mihály Jánost, nejét Zabó Annát és Hangody Benedeket. A nemeslevelet Szabolcsmegye hirdette ki. (1632. év 1. sz.) 1732. évben István csegei, majd kenderesi lakos részére Szabolcsmegye nemességi bizonyítványt adott. (1732. év 180. sz.)

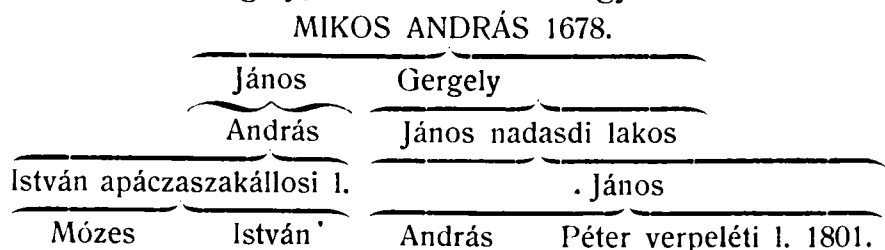
Mihályi. Gömörmegye bizonyítványa alapján 1824. évben kihirdették: László fia István balogfalvi származású derecskei lakos, a község jegyzője és Erős Erzsébettől származott fiai: István (sz. 1812.), Károly (sz. 1817.), Pál (sz. 1820.) és László (sz. 1822.). (1824. év 278. sz. 383. jkl. 1831. év 197., 198. sz. 361. jkl. 1832. év 877. sz. 1755. jkl. 1834. év 386. sz. 386. jkl.)

Mihók lásd Hamar.

Miklósy vagy **Miklós.** Eredetét nem ismerjük. Régi családnak kell lennie, mert az oklevelek „antiquissima prosapia” jelzéssel említik. Az előtt Miklós volt a családnév s csak Ferencz egri nagyprépost, a későbbi nagyváradi püspök, a ki Győr-, Fejér- és Borsodmegyék bizonyítványával 1784. évben igazolta nemességét, vette fel a Miklósy nevet. Ferencznek testvére volt Pál, ennek fiai József, Kienmayer ezredbeli kapitány és Ferencz nagyváradi lakos. Az előbbi 1814. évben, az utóbbi 1820. évben kapott nemességéről bizonyáglevelet. (1784. év 480. jkl. 1814. év 558. sz. 575. jkl. 1820. év 80. sz. 64. jkl.)

Miklovits. 1699. évben István hasznosi birtokos.

Mikos. Pozsonymegyéből származó armalista család, mely M. András és társai személyében 1678. évben nyert nemességet. Jogos a feltevésünk, hogy ezen András fiai voltak azon János és Gergely, kiktől a család így származik le:

Péter verpeléti lakos Komárommegye 1799. évi bizonyítványa alapján kihirdetett 1801. évben. (1801. év 200. sz. 193. jkl.)

Milassin. II. Lipót 1791. évi márcz. 7-én nemesítette meg a családot. Nemesítés szerzők: M. Miklós fejevári megyés püspök és társai voltak. Az armalist 1791. évben Fejér- és Bácsmegyék hirdették ki. Másolata az itteni levéltárban is fellelhető az adományozott címert így írja le: Középen vizirányos vörös és ezüst pólyától áttört pajzs, felső arany mezejében kiterjesztett szárnyú koronás sas, alsó kék mezejében zöld hármassal felett 3 arany csillag; sisakdisz: 3 strucc toll (vörös-fehérek); takarók: vörös-ezüst, arany-kék.

1826. évben M. Máté volt szabadkai lakos — ki a nemeslevélben is megnevezett Bertalantól, Pál fiától, származott — valamint József és Lajos-Zsigmond nevű fiai Bácsmegye bizonyítványa alapján Hevesmegye nemesei sorába felvételtek. (1826. év 935. sz. 983. jkl. K. K. LV. 574.)

Milesz. Címeres nemeslevelet 1669. évben M. János, Dániel és Illés nyertek. Kihirdette Beregmegye. Dániel fia volt Mihály, ezé Zsigmond, ezé József kecskeméti, majd debreczeni orvos és tanár, ki Beregmegyétől 1773. évben nemességi bizonyosságlevelet nyert, ennek fia volt József szerepi Kelemen László alkalmazottja, majd tiszaföldvári, végre törökszentmiklósi jegyző, a ki Biharmegye bizonyítványa alapján 1826. évben igazolta nemességét. (1826. év 947. sz. 322., 1008. jkl.)

Miller. M. György, neje Szuchodolszki Judit, fiai József, János és Vincze 1741. okt. 28-án nyertek nemességet a következő címerrel: Vágott pajzs, balharánt ezüst pólyával metszett felső kék mezejében felül sugárzó nap, alul ezüst horgony, az alsó vörös mezőben hármassal zöld halom mindegyikéből kinövő 1—1 buzakalász; sisakdisz: kékmezű könyöklő kardos kar; takarók: ezüst-kék, arany-vörös. Kihirdetett 1742. évben. (1742. év 346. jkl. K. K. XXXIX. 165.)

Miskey. 1654. évben István gyöngyösi lakos.

Miskolczy más **Szabó.** M. m. Sz. István Abaujmegye bizonyítványa alapján kihirdetve 1712. évben. Az 1724. évi investigatio idején gyöngyösi lakos volt. (1712. év 222. jkl. 1755. év 209. sz.) Lásd a Béky családot is.

Missaly. Lipót királytól 1660. évi ápr. 11-én nyert armalist M. János a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon nyílt sasszárny között arany koronán kardot tartó pánczélos kar könyöklő; sisakdisz: kardot tartó növekvő oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdette 1661. évben Zemplénmegye. Ezen család nem szerepelt megyénkben csak az eredeti, Kovács János csavargótól elkobozott, armalisa került a levéltárba. (1774. év 2. et. A. sz. 127. jkl.)

Miticzky lásd Jakobey.

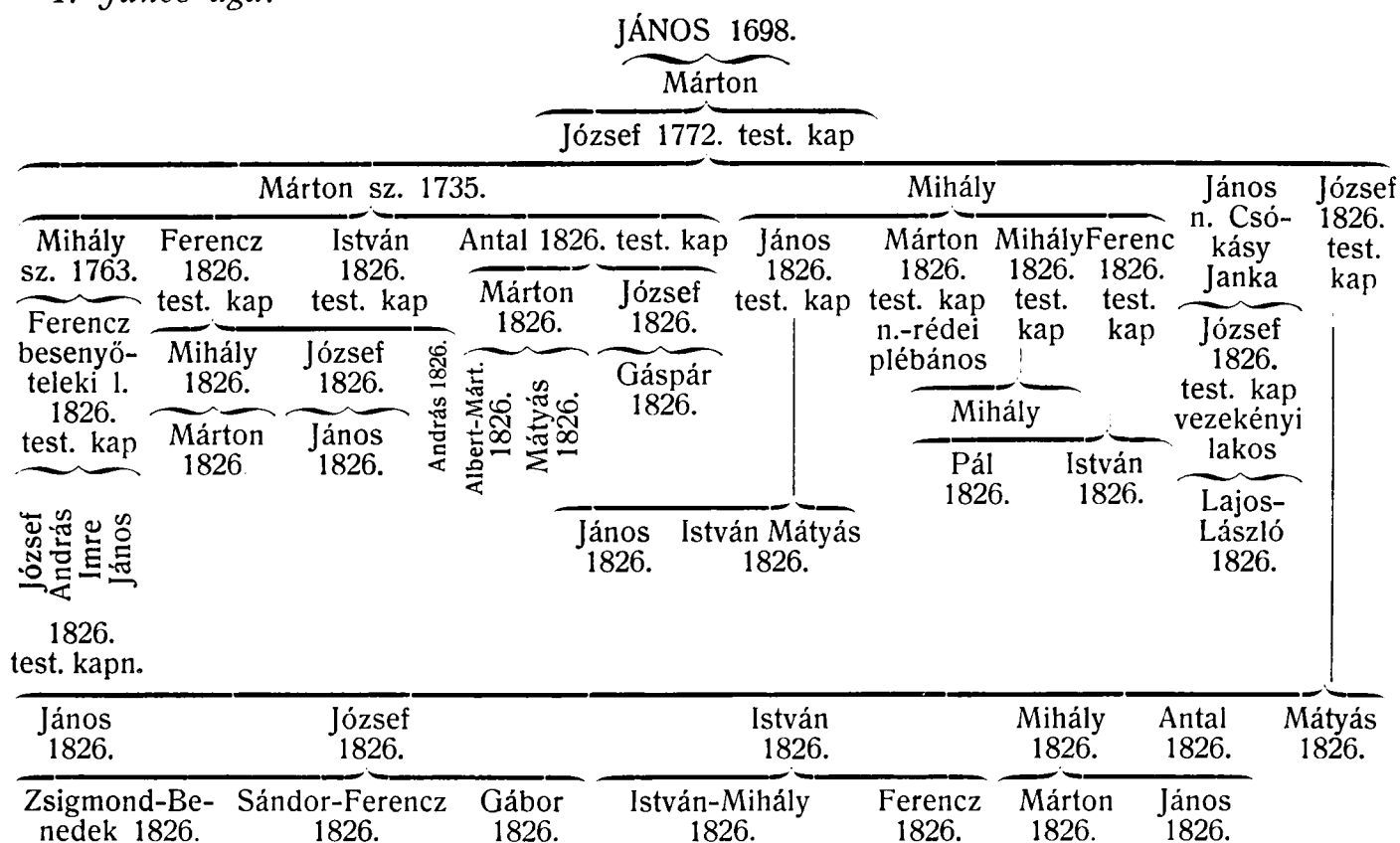
Mlinkó. Igen kiterjedt család, mely, ugylászik, a borsodmegyei Szihalomról költözött megyénkbe s Egerben, Mezőtárkányban, legnagyobb részben pedig Besenyteleneken telepedett meg.

A nemeslevelet Lipót királytól 1698. évi szept. 5-én nyerték M. Mátyás, fia Mátyás, fivérei János és Mihály, ezen János fia Márton és ezen Mihály fia Mihály. Kihirdette Borsodmegye.

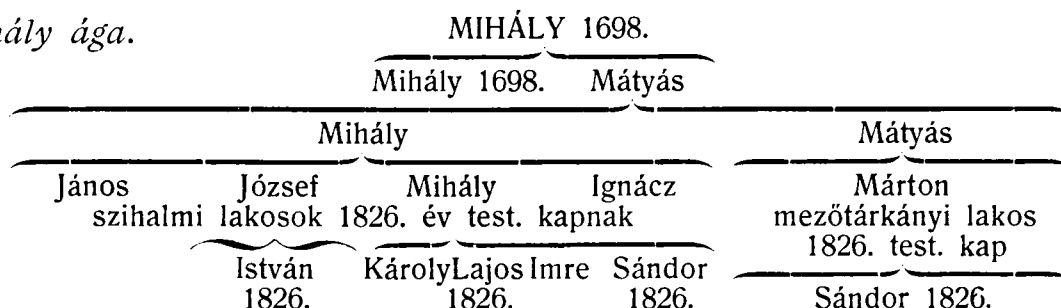
A család egyes tagjai 1772., 1805. és 1826. években nyertek nemességükről bizonyosságlevelet. (1766. év 10. sz. 233. jkl. 1770. év 130. sz. 517. jkl. 1772. sz. 214. A. sz. 517. jkl. 1804. év 836. sz. 896. jkl. 1805. év 973. sz. 1825. év 766., 1176., 1177. sz. 728., 1092., 1714., 2090. jkl. 1826. év 922. sz. 944. jkl.)

A család hevesmegyei ága Jánostól és Mihálytól ekképen származik le:

I. János ága.

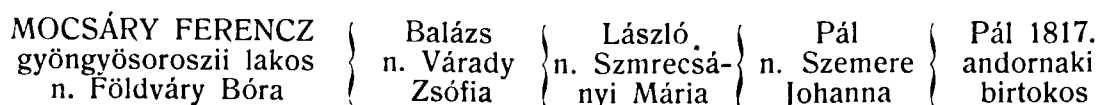
II. Mihály ága.

Mocsáry (bocsári). Már a XIV. század elején szerepelt nógrádmegyei eredetű család, mely nevét Bocsár helységtől vette. Vázlatos történetét és leszármazását Nagy Iván munkája (VII. 519.) alapján már ismerjük, azért e helyütt csupán a megyénket érdeklő 1580. évi donatióról teszünk említést. Ezen évben ugyanis II. Rudolftól Mocháry de eadem Mochar György és testvére Gergely egyéb másmegyei birtokokon kívül adományba kapja az akkor Hevesmegyéhez tartozott Andornak helységet, hol a család ma is birtokos s az itteni családi levéltárban az eredeti adománylevél ma is feltalálható.

1817. évben Pál andornaki birtokos a megyétől nemességének igazolását kéri s beterjeszt egy kamarási ősfát, melyen a saját családján kívül a bernátfalvi Földváry, váradi Várady, vajai Vay, szmrecsányi Szmrecsányi, felsőkubini Kubinyi, medgyesi Mednyánszky, káromi és szulovi Szulyovszky, szemerei Szemere, ilosvai Ilosvay, Tibay másk. nagymihályi Ördög, mokcsai Mokcsay, csicséri Jobbos, tolcsvai Bónis, körösnadányi Nadányi családok szerepelnek.

Ezen Pálnak egyenes ágon való leszármazása a következő:

A XVII. század elején Ivádon is birtokos volt a család. (1630. év 1. sz. 1817. év 604. sz. 599. jkl. 1763. év pp. 735. sz.)

A jelenkori nemzedék származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyv közli. (II. r. I. 457.)

Mohácsi. Tanuvallomások szerint 1823. évben Gyöngyösön lakott ilyenű család. Nemességére hitelt érdemlő adataink nincsenek, megyénkben kihirdetést nem nyert. (1823. év 1052. sz. 1637., 1660. jkl.)

Molnár. A borsodmegyei Tiszatarjánból költözött Törökszentmiklóásra. A nemeslevelet III. Ferdinandtól 1649. évi nov. 8-án M. Pál, neje Ágota, nővére Erzsébet, fia Mihály, leánya Katalin, fivérei György és Mátyás nyerték és Borsodmegye hirdette ki.

Megyénkben Borsodmegye bizonyítványa alapján 1772. évben István fia Péter fiai István és György igazoltattak. A harmadik testvér János volt. (1768. év 101. sz. 284. jkl. 1772. év 274. sz. 517. jkl.)

Molnár. A nemesi vizsgálati iratok közt átíratát találjuk azon címerez nemeslevélnek, melyet III. Ferdinandtól 1650. évi decz. 6-án a Szép és Nagy családokkal együtt Molnár Mihály s fiai Márton és Gergely nyertek. Czímer a Szép családnál van közölve. 1725. évben Márton tiszahalászi (most Ujlőrinczfalva) lakos Borsodmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1724. év 149. sz. 1725. év 810 jkl. 1764. év 182. jkl.)

Molnár. Az 1659. évben Molnár Mihály és társai javára adományozott armalisról a Forgon családnál van említés téve. 1699. évben János és Balázs erdőkövesdi birtokosok. (1663. év 123. jkl.)

Molnár. Az 1724. évi investigatiókor M. András tiszaroffi lakos bemutatja a Lipót király által 1698. évi april 8-án M. András, neje Antal Ilona s fia Péter részére adományozott, 1699. évben Borsodban kihirdetett nemeslevelet s igazolja, hogy ő a címerszerző Andrásnak a fia.

Molnár. Szintén borsodmegyei eredetű család, mely 1715. évi szept 1-én nyert nemességet M. János, neje Zsófia, fivérei Márton, István, Gergely és Tamás, továbbá Márton neje Erzsébet s fia András személyében. Az említett István Miskolczról Átányra költözött s 1716. évben Borsodmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1716. év 125. sz.)

A fenti armalis alapján igazoltattak az 1724. évi investigatió alkalmával Csizmadia István, Mihály, András és György. A családnévben való eltérés azonban nincs felderítve.

M. István átányi lakos fia András 1797. évben mint váradolaszii lakos nyert nemességi bizonylatot. (1797. év 96. et. A. sz. 177. jkl.)

Egyeseket Jászkiséren és Nádudvaron találunk. (1799. év 174. sz. 294. jkl. 1800. év 501. sz. 709. jkl.)

Molnár. M. István vasmegyei esküdt fia János fia István meszleni származású gyöngyösi lakos Vas megye bizonyítványával 1755. évben igazolta birtokos nemességét. (1755. év 54. sz. 123. jkl.)

Molnár. M. Ferencz Nagy-Kesziben lakott. Az ő fia szintén Ferencz, ezé István, ezéi pedig József kir. táblai jegyző és László, a szatmári püspökség ügyésze, a kik Komárommegye bizonyítványa alapján 1805. évben hirdették ki nemességüket. (1805. év 58. sz. 81. jkl.)

Molnár lásd Balogh (1718.).

Molnár lásd Huszt.

Molnár lásd Koós.

Molnár lásd Orthó.

Molnár lásd Sáffár.

Móra. 1802. évben M. Mátyás, Ferencz és Mihály szolnoki lakosok Csongrád-megye bizonyítványa alapján kihirdettetnek. (1802. év 737. sz. 736., 374., 919. jkl.)

Móricz (sövényházi). II. Rudolftól 1570. évi aug. 30-án M. Lőrincz és Balázs adományt nyernek Sövényháza, Mindszent, Csépa helységekre s az apori praediumra. 1732. évben M. István özvegye Tóth Katalin, 3 fia és 2 leánya itt éltek valahol Hevesmegyében nagy szegénységben, lakóhelyüket azonban nem tudjuk. (1732. év 167. sz.)

Moró. M. János fia József kozárdi származású pásztói lakos Nógrádmegye bizonyítványa alapján kihirdettetik 1801. évben. (1801. év 816. sz. 990. jkl.)

Móroc. Veszprémmegye bizonyítványa alapján igazoltatott 1761. évben István fia István fia Mihály gyöngyösi lakos (1761. év 234. A. sz. 119. jkl.), kinek Támár Ágnestől való gyermekei voltak Mihály (sz. 1763.), István (sz. 1778.), Pál-Antal (sz. 1783.). (1794. év 458. sz. 610. jkl.)

Morvay másk. **Darab.** A címeres nemeslevelet 1646. évi okt. 29-én M. János és fia János nyerték s 1648. évben Szatmármegye hirdette ki.

Mártonnak — kiről nem tudjuk, miként származott le a nemességszerzőktől — fia volt János gencsi, ezé József eszlári, ezé pedig János losonci, majd gyöngyösi lakos, a ki hermányi Petheő Borbálától született Alajos (1818.) és József (1825.) nevű fiaival együtt Szatmármegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1831. évben. (1831. év 1653. sz. 3425. jkl. 1832. év 877. A. sz. 1760. jkl.)

Mósik. 1661. évi jún. 8-án I. Lipóttól nyerték nemességüket Mósik János, neje Tolvay Zsuzsanna, fivérei István nejével Thúri Erzsébettel és Mihálylyal, nemkülönben Michalek János és Sárly Péter. A nemeslevelet 1662. évben Borsodmegye hirdette ki. (1663. év 1. sz. Borsodm. lev. Prot. 7. f. 717.) Az 1724. évi investigatio idején János abádi lakos volt.

Mosóczy másk. **Institoris.** Megyénkben a Mosóczy elnevezéssel fordul elő, bár a valódi családnév Institoris. 1602. évben nyert nemeslevelet, mely Túrócsmegye levéltárában fellelhető. Túrócsmegyéből Mátyás fiai Gábor és Mátyás Gyöngyösre jöttek s 1773. évben hirdették ki nemességüket. (1754. év 166. sz. 1765. év 213. jkl. 1773. év 69. jkl. Jászói konv. 10° fol. 160.)

Motyovay lásd Balog (1718.).

Munkácsy lásd Barkassy.

Murányi. Címeres nemeslevelet 1666. évi július 8-án Murányi János, fivére György, Pap Mihály, Csizmadia János, Csizsár Benedek s fia Mihály és Lukács László nyerte. Kihirdette ugyanazon évben Borsodmegye, átirata az egri kápt. levéltárában van. (F. F. jk. 241. lap). A nemességszerző János utódai voltak István és András egri, Lőrincz kövesdi és János tibolddaróczi lakosok, kik Borsodmegyétől 1728. évben nemességi bizonyítványt nyertek. (1728. év 101. sz.) Az említett Istvánnak neje volt búlyi Krajnik Julia, gyermekei pedig József és Charitas. (1774. év pp. 1056. sz.)

N.

Nádudvary. Csupán tanuvallomásokból tudjuk, hogy a családnak a szabolcs-megyei Nádudvaron nemesi javaik voltak. István fia Bálint fiai János és István 1779. évben Kőrösöcsödön, Mihály pedig Mezőtúron laktak. (1779. év 198. sz. 204. jkl. 1780. év 162. sz. 242. jkl.)

Nagy másk. Sztarnay. Ezen néven nagyon sok, részben törzsökös megyebeli, részben máshonnan beköltözött, családot ismerünk megyénkben. Mindenekelőtt azokat soroljuk fel sorrendben, melyek eredetét az armalis, vagy donationalis levél adatai alapján ismerjük.

Az első, melyről megemlékeznünk kell, a Sztarnay másk. Nagy család, mely II. Mátyástól 1610. évi nov. 24-én nyerte Gömörben kihirdetett s másolatban megyénk levéltárában is feltalálható nemeslevelét. Nemességszerzők Sztarnay másk. Nagy János, apja Gergely, fivérei Tamás és Ferencz, nagybátyja János voltak.

Tamástól származott Ferencz, ennek Végh Borbálától való fiai voltak Zsigmond átányi, majd gyöngyösi lakos és Miklós. Az előbbi Gömörmegye bizonyítványával 1725. évben igazolta nemességét. Az utóbbiról pedig feljegyezzük, hogy 1720. évben Túróc-Divéken kelt szerződéssel 100 aranyon 30 esztendőre zálogba adta özv. Platthy Sándorné Vay Borbálának a sajógömöri birtokot, melyre anyai ösdédapja Végh János nyert adományt. Végh Borbálának 1724. évi végrendeletéből kitűnik, hogy a Sztarnay másk. Nagy családnak Domaházán, Harmaczon és még több helyütt is volt birtoka.

Megyénkben mindig a Nagy néven fordul elő s a Sztarnay név előnévvé változott át.

A család czímere: Arany pajzsban jobbjában kardot, baljában levágott törökfőt tartó fekete oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: mindkét részen arany-vörös. (1725. év 175. sz. 1754. év 95. sz. 1755. év 17. sz.)

Egy másik Nagy de Sztarna családról is van tudomásunk, melynek 1572. évi armalisa az egri káptalan levéltárában (J. J. jk. 237.) található.

Nagy (felsőeöri). Vasmegyei család, mely II. Mátyástól 1611. évben nyert újított donatiót Felsőeörrre, honnan előnevét is vette. Márton fia György fia János fia György egri lakos Vasmegye bizonyítványával 1792. évben igazolta nemességét. Ez időtáiban egyeseket Dunaföldváron, Besenyőteleken és Dormándon találunk. (1792. év 382. sz. 363. jkl. 1796. év pp. 2485. sz.)

Nagy. Ebeczkről költözött megyénkbe. Az 1724. évi investigatio idején N. János csépai lakos bemutatta a II. Ferdinand által 1619. évi márcz. 25-én N. Márton, neje Lovas Katalin, fiai István és János s fivére János részére adományozott, Zólyomgyében 1620. (vagy 1622.), Hontmegyében 1648. évben kihirdetett nemeslevelet, melynek másolata a m. kir. orsz. levéltár helytartótanácsi osztályában található. A XVIII. század végén István és fia Ferencz Eácsmegyébe tették át lakásukat. (1732. év 153. sz. 1800. év 492. sz. 1801. év 1109. sz. 1318. jkl.)

Nagy. A nemeslevelet II. Ferdinandtól 1625. évi nov. 24-én N. Péter s fiai János és András nyerték s Pozsonymegye hirdette ki. Azon megye bizonyítványa alapján igazoltatott 1773. évben András fia Mihály fia József. Magyarbélien voltak ősi javai. (1773. év 268. jkl.)

Nagy. Eredeti armalisa, melyet II. Ferdinandtól 1633. évi okt. 22-én Nagy Mihály és Chuchy László nyertek s melyet 1634. évben Borsodmegye hirdetett ki, ismeretlen úton-módon a megyei levéltárba került. Egyébként a családról adataink nincsenek.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon kardot tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1633. év 1. sz.)

Nagy (gyöngyösi). 1633. évből való újított czímeres nemeslevele Pestmegye levéltárában van. (Lásd még Turul 1902. év 177. N. I. VIII. 75. X. 288.)

Nagy. Eme családdal az 1724. évi investigatio alkalmával találkozunk először. Ekkor mutatta fel ugyanis Nagy Gáspár fia Jakab jászfényszarui származású pásztói

lakos a III. Ferdinand által 1640. évi jún. 7-én N. Benedek, neje Bán Zsófia, gyermekei Tamás, János és Gergely, fivére András, ennek neje Katalin s fia István részére adományozott, 1650. évben Nógrádban, 1687. évben pedig Komárommegyében kihirdetett nemeslevelet s beigazolta nemességét. Jakab testvére János Pápán lakott. (1741. év 266. sz.)

Nagy. Az 1648. évi aug. 20-án N. Ádám, neje Baranyai Anna, fiai Pál és István, fivére András, ennek neje Várkonyi Erzsébet részére adományozott nemeslevél 1649. évben megyénk hatósága előtt lett kihirdetve. Az 1724. évi investigatio idején Mátyás és András testvérek Jászárokszálláson, István pedig Jászberényben laknak.

Nagy. A címeres nemeslevelet III. Ferdinándtól 1651. évben N. Márton nyerte. Tőle származott István, ettől Mihály, ettől József, ettől pedig György, a báró Orczy család poroszlói tisztartója, a ki Zemplénmegye bizonyítványa alapján 1814. évben hirdettette ki nemességét. (1814. év 1027. jkl.) Györgynek Zsiska Juliától két fia volt: József, a hercegprimás expeditora és György-Albert (sz. 1786.) mezőtárkányi jegyző. Az előbbi 1824. évben, az utóbbi 1845. évben nyert nemességéről bizonyítványt. (1824. év 764. sz. 876. jkl. 1845. év 785. sz. 1239. jkl.) Armalis-másolat: Egri kápt. A. N. jk. 198. sz.

Nagy. A megyei levéltárban őrzött armalis-másolaton kívül a családról adataink nincsenek. A nemességet III. Ferdinándtól 1654. évi decz. 28-án Nagy Gergely, neje Oláh Katalin, fia Miklós, fivére Benedek és Csuka Péter nyerték s 1655. évben Borsodmegye hirdette ki.

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon ágaskodó, egymással küzködő 2 medve jobb markukban karddal, melyet egymásnak szegeznek; sisakdisz: nyílt sasszárny; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1654. év 6. sz. 1657. év 2. sz.)

Nagy (középajthai). A család nemeslevelét, melyet III. Ferdinand 1655. évben középajthai Nagy Mihálynak adományozott, Komárommegye hirdette ki. Hont-, Pest- és Zemplénmegyékbe is elágazott. István fia András fia János fiai Sámuel, János és András 1778. évben tiszavárkonyi lakosok voltak. Nemességüket nem hirdették ki megyénkben. (1778. év 320. sz. 257. jkl. Egri kápt. O. jk. 23. sz.)

Nagy. Gyöngyösön lakott armalista család, mely azonban 1770. évben kihalt s ugyanekkor a Lipót király által 1665. évi febr. 10-én Nagy István, neje Kada Ilona és Szilvássy Pál részére adományozott s megyénkben 1665. évben kihirdetett eredeti armalisa a megyei levéltárba került.

A címer: Kék pajzsban zöld alapon fehér lovon ülő vörös ruhás vitéz jobbában karddal, melynek hegyére törökfő van szúrva; sisakdisz: pisztolyt tartó könyöklő vörös ruhás kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1665. év 6. sz. 222. jkl. 1676. év 193. jkl. 1770. év 491. jkl.)

Nagy. I. Lipót király 1665. évi június 24-én kelt armalisában megnemesítette Nagy Péter sülyi lakost, nejét Haray Annát, fiait Andrást, Gergelyt, Jánost, Istvánt, Thúry Jánost, ennek nejét Tarkó Erzsébetet s fiait Pétert, Györgyöt és Pált. Kihirdettetett 1666. évben, másolata a levéltárban. (1799. év 195. sz.)

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon ugró szarvas; sisakdisz: vértezett könyöklő kar pallossal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Igazoltatott az 1724. évi investigatio alkalmával János fia Gergely gyöngyösi lakos; Nógrádmegye bizonyítványa alapján 1778. évben kihirdettetett Jakab fia Mihály homokterennei származású parádi lakos. (1799. év 195. sz. 316. jkl. 1666. év 69. jkl. 1778. év 313. sz. 245. jkl. 1793. év 75. B. sz. 84. jkl. 1823. év 1061. sz. 1654. jkl. 1825. év 398. sz. 581. jkl.)

Az 1793. évben megindított, de 1799. évben befejezetlenül maradt nemességvitató pör okmányai nyomán a család genealogiája:

NAGY PÉTER 1665. n. Haray Anna

András 1665.				Gergely 1665.	János 1665.	István 1665.	
Mihály		Béla		Imre	Gergely 1724. igazolva		
András feldebrői l.	Márton feldebrői l.	Sára f. Lénárt	Jakab h.-terennei l.	János	Jakab		
István szécsényi l.		Mihály parádi lakos 1778. kihirdetve		János erdőkövesdi l.	Mihály erdőkövesdi l.	István erdőkövesdi l.	Pál erdőkövesdi l.
Mátyás aldebrői l.	Ferencz nádújfalui l.	Márton feldebrői l.	József feldebrői l.	János n. Tarr Erzsébet Mátyás	Imre	János	András
Mátyás	János		József	Eva feldebrői l.			
Mátyás feldebrői l.		János egri l.		Miklós			

Nagy. Eredetileg zempléni család s Nagy Péter személyében I. Lipót király által 1669. évi nov. 26-án lett megnevesítve. Utódait az alábbi táblázat mutatja:

N. PÉTER 1669.

Tamás							
István gombai lakos		János nagyrévi l.	Mihály berczeli l.	György kazsui l.	Anna f. Major János		
István	Mihály						
István	János	Péter	József	Péter	János	Mihály	István

Tamás gyermekei és unokái részére Zemplénmegye nemességi bizonyítványt adott, melyet ugyanazon 1782. évben megyénk hatósága is kihirdetett. (1782. év 230. sz. 295. jkl. 1823. év 375. sz. 623. jkl.)

Nagy. N. György 1677. évi febr. 17-én Thassy másk. Dékány Mihálylyal, nejével Nagy Katalinnal s ezek gyermekeivel Ferenczczel és Istvánnal együtt nyerte megyénkben kihirdetett nemeslevelét. (1677. év 222. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején István abasári lakos.

Nagy. Ezen családról csak annyit említhetünk, a mennyit a levéltárban levő, Lipót király által 1678. évi aug. 3-án Nagy Mihály, nővére Erzsébet (Nagy Lőrinczné) s ennek fia János, továbbá Vas István és Hagymásy Anna részére adományozott, ugyanazon évben Nógrádban kihirdetett eredeti armalisból kiolvashatunk.

Adományozott címerük: Kék pajzsban zöld alapon kardot tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: vértezett könyöklő kardos kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1679. év 70. sz.)

Nagy másk. **Farkas** István, neje Hugyaghy Ilona, gyermekei György, Pál, István, Katalin, Erzsébet és Éva részére 1681. évi május 30-án adományozott nemeslevél kihirdetett 1682. évben. (1682. év 146. jkl.)

Nagy. A címerlevelet Lipót királytól 1681. évi jun. 14-én Nagy Márton és Orbán testvérek szerezték s 1683. évben Abaujmegye hirdette ki. (1681. év 87. sz.) Másolata megyénk levéltárában is fellelhető s a címert így írja le: Vörös pajzsban alul kék ék alatt zöld alapon lábával követ, csőrében kigyót tartó daru, az ék csúcsánál pedig egy-egy befelé fordult, szarvukkal egymást öklelni látszó egyszarvú

van; sisakdisz: vörössel és ezüsttel vágott nyílt sasszárny között a pajzsbeli daru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Márton fia volt Ferencz. Orbán fia Miklós egri ügyvéd, ennek Haáz Teréziával kötött házasságából származtak: Sándor vezekényi lakos, Julianna és Anna-Mária Vratarics Farkasné. (1712. év 138. sz.)

Nagy. A pozsonymegyei Dejthén volt birtokos. A nemeslevelet I. Lipót királytól 1681. évi okt. 4-én N. György, fia Miklós szerezték s ugyanazon évben kihirdette Pozsonymegye, melynek bizonyítványa alapján megyénkben 1732. évben Miklós fia Miklós tarnamérai lakos igazoltatott. (1732. év 174. sz.)

Nagy (szödényi). A Szatmármegyében kihirdetett, 1683. évi május 19-én kelt nemeslevelet szödényi Nagy Márton nyerte. Tőle a család ekként származik le:

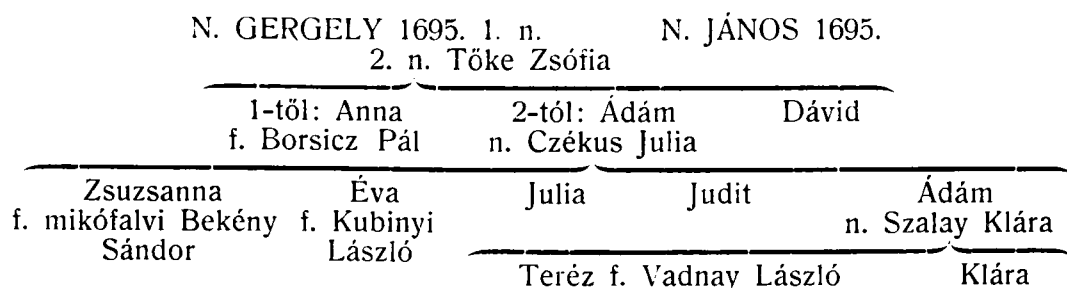
Ferencz és Sámuel testvérek, nagyrévi lakosok, Szabolcs- és Szatmármegyék bizonyáglevelé alapján kihirdettettek 1824. évben. Nagyrévi javaik a Haranghy családtól eredtek. Az armalis másolata Széll Farkas levéltárában található. (1824. év 799. sz. 984. jkl. 1834. év 628. sz.)

Nagy. Nyitramegyei család, ott igazoltatott 1754. évben György, kinek testvére volt Illés. Ezen Illéstől és Sztancsik Judittól Vágújhelyen 1780. évben született Márton, ettől és Gonyó Krisztinától ugyanott 1799. évben József, a ki előbb Vágyócson lakott, majd Jászárokszállásra költözött s Alatkán volt bérelt birtoka. Nyitramegye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1843. évben.

A nemeslevelet Lipót királytól 1688. évi szept. 20-án N. György szerezte. (1843. év 202. sz. 248. jkl.)

Nagy (maklári). Czímeres nemeslevelet I. Lipóttól 1695. évi június 18-án maklári Nagy Gergely és János testvérek nyertek. Kihirdettettek 1696. évben. Ugyancsak Gergely 1700. évben donatiót kapott Szalonta, Csülleő és Gelej helységekben. Az eredeti armalis és donationalis levél Borsodmegye levéltárában található fel. (1696. év 107. jkl.)

A nemességszerző Gergely Borsodmegyébe származott el, János utódait nem ismerjük. A leszármazás ez:

Czímer: Arany pajzsban mellén nyíllal átlőtt, csőrében kardot tartó kiterjesztett szárnyú egyfejű sas; sisakdisz: ugyanaz; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Nagy. III. Károly által 1713. évi decz. 1-én Nagy János részére adományozott címeres nemeslevelet 1714. évben Vas megye hirdette ki s másolata az ottani levéltárban ma is fellelhető. (Balogh Gy. Vasvárm. nem. csal. 227.) A nemességszerző Orczy Lőrincz báróval együtt Bödről a hevesmegyei Váraszóra költözött s itt meg nősült. Fiai voltak Gergely tarnaörsi és János nagyabonyi lakosok. (1769. év 254. jkl. 1790. év 248. jkl. 1791. év 1051. sz. 1133. jkl. 1793. év 92. sz.) Ez utóbbitól származhattak István, Mátyás és János. (1794. év 678. sz. 1023. jkl.)

Czímer: Kék pajzsban zöld alapon természetes farkas az előtte szaladó fehér bárányt jobbjával megragadja és marcangolja; sisakdisz: nyílt sasszárny között feje fölött arany naptól kísért kiemelkedő kardos oroslán; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXX. 189.)

Nagy másk. Sasváry. Címeres nemeslevelet III. Károlytól 1714. évi nov. 14-én Nagy másk. Sasváry István szerzett, kitől a család ekképen származik le:

ISTVÁN 1714. egri lakos					
János nagyváradai l. n. Kozatsek Ágnes a gör. kath. püspök titkára					
János egri jogtanár n. Farkas Anna					
Sándor sz. 1796. ügyész, táblabíró, n. kézdi- szentléleki Jákó Julianna	Ferencz sz. 1804. érseki ügyész, titkár, diósgyőri kincstári ügyész, 1844. test. kap.	István sz. 1807. ügyvéd	Károly sz. 1812. csákovai kincst. ügyész 1844. test. kap	Jozefa sz. 1799.	Anna sz. 1801.
Sándor	Gyula	Albin			

István címerszerző az 1724. évi investigatio idején egri lakos volt. Fia János a nagyváradai görög kath. püspök titkára. Ettől származott János egri jogtanár, a ki egyike volt azoknak, a kiket a vármegye ügyésze, mint kétes nemeseket pörbe fogott. Ezen pör folyamán az említett János minden kétséget kizárólag beigazolta nemességét.

Nemességükről bizonyáglevelet nyertek 1844. évben az 1804. évben született Ferencz és testvére Károly. (1844. év 525. sz. 861. jkl.)

Az 1715. évben megyénkben kihirdetett s a levéltárban fellelhető armalis másolata nyomán a címer: Kék pajzsban zöld alapon zászlót tartó griff; sisakdisz: vértezett kar törökfejes kardot tart; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1715. év 623. jkl. 1826. év pp. 46. sz.)

Nagy. Nemességet 1715. évi apr. 30-án Nagy Pál Jászfényszaru jegyzője, neje Turopolyi Borbála, fia Ádám, fivérei István, János és György s István neje Várkonyi Katalin nyertek. Kihirdettetett ugyanazon évben. A címerlevél másolata Pest megye levéltárában van. Az 1724. évi investigatio idején Pál csányi lakos volt. (1715. év 667. jkl.)

Nagy. Mária Terézia 1758. évi jún. 21-én nemesítette meg Nagy István gyöngösi birót, nejét Radics Ágnest, gyermekeit Gábort, Istvánt, Antalt, Annát és Ágnest. Kihirdettetett ugyanazon évben. Az armalis másolata megyénk levéltárában van.

Czímer: Vörössel és késsel vágott pajzs felső részében arany szarufa felett jobbról is, balról is, valamint alatta is 1—1 ércgolyó, az alsórészben nádszál tartó hattyú; sisakdisz: 2 szarv (vörös-arany, kék-ezüst) között nádszál; takarók: arany-vörös, ezüst-kék. (1758. év 110. sz. 339. jkl.)

Nagy (csányi). 1673. évben csányi Nagy Jakab csányi birtokos, ennek neje Ivány Margit (l. István és Militics Erzsébet leánya). Csak leányai voltak, névszerint: Katalin (Horváth Mihályné), Zsófia (Kürtössy Istvánné), Borbála (Csorgály Jánosné), és Erzsébet (Horváth Jánosné). A család tehát fiú ágon, úgylátszik, kihalt. Leányági

genealogiáján szerepelnek még a Sövényházy, Holecz, Róth, Máriássy, Szemere, Kompolthy, Berczelly, Zathureczky, Géczy, Páldy, Huszka, Csima, Farkas, Hamar, Radics, Várkonyi, Majzik családok. (1657. év 12. jkl. 1766. év pp. 830. sz. 1769. év pp. 903. sz.)

Nagy (dada). Szabolcsmegyei család. N. Mihály és András dada lakosok 1715. évben nemességi bizonyítványt nyertek. (1715. év 77. sz.)

Nagy (inarcsi). 1657. évben András szelefarmosi birtokos.

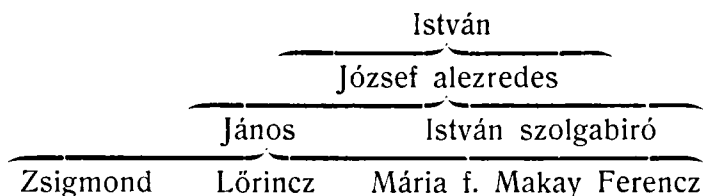
Nagy (mizsei). 1657. évben Mátyás fancsali (rózsaszentmártoni) birtokos.

Nagy (pélyi). Eredetét nem ismerjük. Első okleveles adatunk a családról I. Lipót király 1694. évi adománylevele, melynek alapján Nagy János és Biró Péter magvaszakadása folytán pélyi Nagy András és neje Dúló Zsuzsanna a tiszavárkonyi rész-birtokba mindkét ági örökösödéssel beiktattatnak. (Garamszben. konv. Cap. D. fasc. 6. N° 8. prot. T. p. 64.) A beiktatásnak Vörös János és Nyáry Zsigmond ellenmon-dottak. (U. ott prot. T. pag. 134.) Ezen birtokot megelőzőleg 1620. évben Forgách Zsigmond nádor adományozta Grottai Benedek és Nagy János részére. (O. L. Lib. don. XXIII. 254.)

Nagy András első neje Mocsáry Erzsébet volt, ettől származott András. (Garamszben. konv. prot. T. pag. 140.) 1780. évben Nagy István és Borbély Sára hevesi lakosok. (1781. év pp. 2207. sz.)

Nagy (runyai). 1659. évben Márton táblabíró.

Nagy (szkárosi). Gömörmegyében, Jánosiban, birt földesúri joggal. Megyénket érdeklő genealogiája :

Máriától származott Makay Antal, 1799. évben egri kanonok. Kihirdetve nem volt a család. (1799. év 175. sz.)

Nagy (szomolyai). Előnevét Felsőszomolya helységtől veszi, melyre a család Zsigmond királytól adományt nyert.

1731. évben Ferencz és András, kikről csak annyit tudunk, hogy Pál unokái és hevesmegyei lakosok voltak, Borsodmegyétől bizonyáglevelet nyertek. (1731. év 132. sz.)

András utódait nem ismerjük. Ferencztől és Herczegh Judittól származott Zsigmond, ettől János és Imre. János és Némethy Zsuzsi fiai voltak : László, Pál (sz. 1806.), István (sz. 1808.), Sámuel (sz. 1810.), Sándor (sz. 1812.), János (sz. 1815.), és Ferencz (sz. 1819.) Az említett Imre és Nyireő Borbála fiai voltak : István (sz. 1807.), Károly (sz. 1812.) és György (sz. 1818.)

Zsigmond, úgy fiai és unokái, hevesi lakosok, 1821. évben bizonyáglevelet nyertek. (1819. év 1143. sz. 1176. jkl. 1821. év 114. sz. 112., 1166. jkl.)

Lásd még az ürményi Nagy családról irt közleményt.

Nagy (ürményi). Babocsay Judit révén volt birtokos Heves községben. Ennek első férjétől, Herczegh Ferencztől, származott ugyanis János, kinek egyik leánya, Judit, szomolyai Nagy Ferencz, a másik, Mária, ürményi Nagy György neje lett.

Leszármazás :

NAGY GYÖRGY n. Herczeg Mária

András	György	Mihály †	János	Borbála f. Szabó Mátyás	Mária f. Sárközy János	Erzsébet †
Éva f. Ruthényi Mátyás	Mária f. Soldos András	András				
János	Mária	Rebeka	Klára	László él 1818.		

András 1793. évben bizonyáglevelet kér a megyétől. (1793. év 316. jkl. 1819. év pp. 29. sz.)

Az 1659. évi aug. 17-én Nagy de Eörmény Mihály, neje Berényi Erzsébet, fia Mihály, fivérei Balázs és András részére adományozott, 1660. évben Barsmegyében kihirdetett armalis másolata Pestmegye levéltárában van.

Nagy. Az alábbiakban azon Nagy családbeliek kihirdetéséről, igazolásáról emlékezünk meg, kikről nem tudjuk, vajjon a fent elősorolt családok valamelyikéhez, vagy pedig más családokhoz tartoztak-e.

1. 1774. évben Tiszavárkonyban élt *Nagy* család állítólag a pestmegyei Szentmártonból származott. (1774. év 374. C. NB. sz.)

2. 1780. évben *Nagy Károly* gyöngyösi lakos, 1797. évben N. István ugyancsak gyöngyösi lakos Nógrádmegye bizonyítványával igazolják nemességüket. (1780. év 116. jkl. 1794. év 420. sz. 573. jkl.)

3. *Nagy István* bőnyi származású mezőtúri lakos orvos Györmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1797. évben. (1797. év 79. sz. 113. jkl.)

4. 1792. évi tanuvallomások szerint Dévaványán éltek István fia András fiai *Nagy* András és János, kik Hajós néven is ismeretesek voltak, mert nagyatyjukat, mint árva gyermekeket, Hajós János nevelte fel. Nemességük kihirdetve nem lett. (1792. év 759. sz.)

5. Zemplénmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1798. évben *Nagy* Mihály tiszaföldvári, János szentesi, Sámuel dorogi (Tolnam.) lakosok. (1799. év 211. sz. 345. jkl.)

6. *Nagy Pál* Borsodmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1800. évben. Lakóhelyét nem tudjuk. (1800. év 60. jkl. 1765. év 218. sz. 212. jkl.)

7. Nyitramegye bizonyítványai alapján igazoltattak: 1793. évben *Nagy* Sándor gyöngyösi lakos és fiai Sándor és Alajos (1793. év 596. sz. 655. jkl.); 1834. évben *Nagy* Imre pákozdi, majd gyöngyösi lakos (Mihálynak fia, Jánosnak unokája, a Nyitrában 1696. évben igazolt Jánosnak szépunokája), valamint az ő fiai Tóbiás, Dávid, Nándor, Konstantin, Imre és Rudolf. Nyitramegye ez utóbbi testimoniálisa már előzőleg Veszprém- és Fejérmegyékben is ki lett hirdetve. (1834. év 804. sz. 1605. jkl.)

8. Gömörmegyétől 1752. és 1765. években nemességi bizonyítványt nyertek István fiai *Nagy* István, Sándor és Bálint abádi lakosok. (1752. év 1. et. A. sz.)

9. Tanuvallomások szerint 1822. évben Törökszentmiklóson is lakott *Nagy* nevű család 1822. évben. (1822. év 1034. A. sz.)

Nagy lásd Adonyi.

Nagy lásd Bakay.

Nagy lásd Debreczeny.

Nagy lásd Kókay.

Nagy lásd Nagy Pakay.

Nagy lásd Ványai.

Nagy lásd Tóth.

Nagy lásd Szentmiklósy.

Nagy lásd Szép.

Nagy lásd Tarjányi.

Nagy lásd Vasvári.

Nagyfejeő. A nemességet III. Ferdinandtól 1637. évi okt. 22-én Nagyfejeő Mihály, neje Tóth Erzsébet, fiai Péter és Mátyás nyerték. Kihirdette Hevesmegye 1638. évben. Az eredeti armalis a megyei levéltárban van s a család czímerét így írja le: Kék pajzsban hármás zöld halmon jobbjában lilomot tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: a pajzsbeli oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1673. év 3. sz.)

Az említett Mátyás fia Mihály fia Pál gyöngyösi lakos nemességét igazolta 1721. évben s az 1724. évi investigatio alkalmával. (1721. év 306. jkl.)

A család genealogiáját az alábbi két táblázatban mutatjuk be.

I. tábla.

NAGYFEJEŐ MIHÁLY 1637. n. Tóth Erzsébet

Péter	Mátyás	Mihály				János n. Kalocsay Katalin	István n. Babos Ilona
János kiskunmajsai lakos		Máté gy-orszii lakos	György gy.-soly- mosi l.	István † gy-orszii ispán	János gy.-soly- mosi l.	Ferencz gy-orszii lakos	
Mihály Pál 1721., 1724. I. II. táblát	Ferencz abonyi lakos	János Mihály	Pál 1797.	Gergely 1797.	János 1797.	Mihály sz. 1714. Gy.-Solymos	
			Jakab sz. 1718. István 1797.	Ferencz gy.-orszii lakos József 1797.	János Pál 1797. József 1797.		

Ezen genealogia elfogadható adatokon nyugszik ugyan, az 1797. évben megindított s 1801. évben befejezetlenül maradt nemességvitató pör tanúsága szerint a megyehatóság mégsem fogadta el az igazolás alapjául, hanem a kérelmezőket — kiknek neve mellett az 1797. évszám szerepel — bővebb igazolásra utasította s az eredeti nemeslevélnek a megye levéltárába helyezését rendelte el. (1766. év 213. sz. 1801. év 1109. A. sz. 1411. jkl.)

II. tábla.

PÁL lásd I. táblán 1721. 1724.

Mátyás sz. 1721. 1. n. Horváth Mária, 2. n. Fekete Zsuzsi							
Mihály sz. 1749. Eger n. Pintér Apollónia				József sz. 1753. egri lakos	2-tól: Mátyás sz. 1769. n. Bruckner Katalin	István sz. 1772. n. Pádár Katalin	
Ignác	Pál sz. 1780.	Mihály †	Mátyás sz. 1786. n. Sütő Bóra	György sz. 1789. 1. n. Czi- nege Anna 2. n. Trá- zsi Anna	Mária 2. n. Tóth Erzsébet	Mátyás sz. 1805. n. Szalay Róza	
László			Mátyás sz. 1823. nagyiváni lakos				
Béla	Gyula	Ödön	Szidónia	1-től: Mátyás sz. 1814.	Pál sz. 1817. n. Nagy Zsuzsi	Márton sz. 1821.	2-től: György sz. 1833.
			Miklós	László	József sz. 1838.	József sz. 1832.	István sz. 1835.
Pál sz. 1811. n. Petrovics Katalin	József sz. 1813.	Antal sz. 1815. bárándi l.	Mihály sz. 1826. egri l.	Márton sz. 1793. n. Pélyi Erzsébet	József sz. 1801. n. Fördös Róza	2-től: Áron sz. 1808. †	
		Márton sz. 1825.	Pál sz. 1823.				
			Mihály sz. 1828.	István sz. 1833.			
István sz. 1797. n. Szöllősy Erzsébet	Imre sz. 1803. †	Mátyás sz. 1809. n. Csirmaz Rozál					
György sz. 1819.	József sz. 1822.	Demeter sz. 1824.			Tamás sz. 1833.		

Ezen anyakönyvi kivonatokkal támogatott táblázatot a megye hitelesnek fogadta el s ennek alapján a család több tagja részére, kik mindnyájan Nagyiván községben születtek s az anyakönyvekben nagyobbára **Fejes** néven szerepelnek, 1842. évben nemességi bizonyítványt adott. Ezek Nagyivánon, Egerben, Bárándon és Tiszahalászon (most Ujlőrinczfalva) laktak. (1842. év 1874. sz. 1528. jkl.)

Mihály orvostanár nemességéről bizonyoságlevelet nyert 1839. évben. (1839. év 2854. sz. 1452., 1645., 1843., 2474. jkl.) Petrovoszello és Kocsoró (?) helységekbe is elágazott a család. (1808. év 258. A. sz. 1815. év 476., 639., 905. sz. 424., 616., 932. jkl. 1816. év 153. sz. 264. jkl.)

Nagy-Idai lásd Újváry.

Nagy-Kulin. Czímerlevelet II. Ferdinandtól 1635. évi okt. 30-án Nagy Mihály, neje Dóra, gyermekei István, Pál, Sebestyén és Gergely nyertek. Kihirdette Zemplén-megye.

1773. évben Abaujmegye bizonyítványa alapján igazoltattak János szikszói lakos fia Nagy-Kulin Mihály tiszavárkonyi lakos s ennek fiai János, Mihály és István. A most említett Mihály s ennek Nagy Annától való 3 fia Mihály (sz. 1797.), István (sz. 1799.) és János (sz. 1810.) 1826. évben nemesi bizonyoságlevelet nyertek.

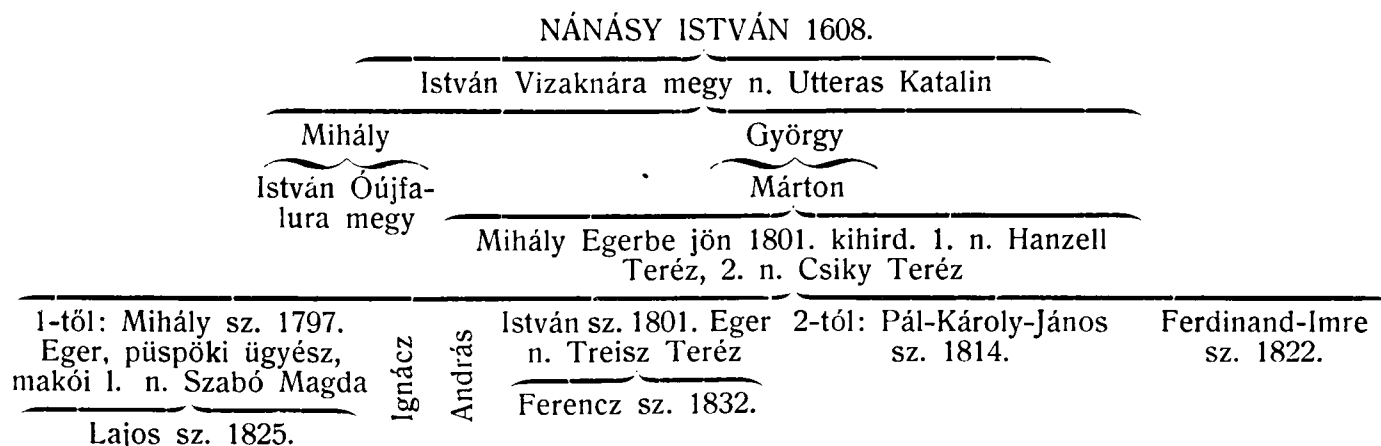
Egy ág Csáthon és Tiszaföldváron lakott. A Kulin név csupán megkülönböztető ragadvány név. (1773. év 1. et. b. sz. 333. jkl. 1826. év 248. sz. 383. jkl.)

Czímer: Csoma J. Abaujvm. nem. csal. 407.

Najmajer lásd Beökönyi.

Nánásy (kiskarándi). Báthory György fejedelemtől 1608. évi jún. 13-án Nánásy István Farkas Andrással, Kiss Pállal és Szabó Andrással együtt adományt nyert egész Kis-Karánd helységre. Fia István birtokrészét adományos társainak engedvén át, Vizaknára költött. Fiai voltak Mihály és György. Mihály fia István Óújfaluba vette lakását. Györgytől származott Márton, ettől Mihály, aki Egerbe jött s itt 1801. évben kihirdette nemességét. (1801. év 597. sz. 743. jkl.)

A család leszármazása :

Az 1801. évben kihirdetett Mihálynak fiai és unokái nemességi bizonyítványt nyertek 1836. évben. (1836. év 683. sz. 1038. jkl.)

Nánásy. Máramarosmegye bizonyítványa alapján 1811. évben kihirdették Nánásy András, István és Károly tiszafüredi lakosok. (1811. év 196. sz. 233. jkl. 1801. év 597. sz. 743. jkl.)

Návay (földeáki). 1724. évben a nemességvizsgáló bizottság előtt Návay István és György gyöngyösi lakosok bemutatják az 1711. évi márcz. 30-án N. Pál, gyerme-

kei László, Magdolna és Borbála, fivérei a fenti István és György részére adományozott s Hontmegyében kihirdetett nemeslevelet. 1791. évben a földéaki előnevet nyerte a család. (K. K. LV. 287.)

Nedeczey. Nemeslevelet I. Lipóttól 1667. évi jan. 15-én Nedeczey Bálint, fiai Lukács, Márton és Tamás, továbbá Marczenovszky István nyertek s Abaujmegye hirdette ki. Onnan hozott bizonyáglevéllel igazolták nemességüket 1741. és 1746. években Péter egri lakos s fiai László és Lukács. (1741. év 239. sz. 1746. év 117. jkl.)

Czímer: Siebm. 447. Csoma J. Abaujm. nem. csal. 411.

Négyesy lásd Mátyás.

Négyesy lásd Alberth.

Némedy. Czímeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1630. évi május 9-én Némedy Boldizsár, neje Piroška, fiai István, János, Mihály, testvére Mihály, ennek neje Erzsébet, fiai Gergely, Boldizsár, Mihály és György nyertek a következő címerrel: Kék pajzsban kardot tartó könyöklő vértess kar; sisakdisz: ugyanaz; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Siebmacher címerkönyve kard helyett tévesen láncsát jelez. Kihirdetett 1632. évben Nógrádmegyében, másolata megyénk levéltárában. (1735. év 127. sz.)

Nemességüket igazolták: 1699. évben Péter csányi lakos (1699. évi 326. jkl.); továbbá Pestmegye bizonyágleveleivel az 1724. évi investigatio alkalmával György fia Gergely fia István zagyvaszentjakabi lakos (1724. év 157. sz.) és 1750. évben György. (1750. év 589. jkl.)

Pestmegye levéltárában a család leszármazásáról bővebb adatok is vannak.

Nemes (behárfalvi). Régi birtokos család Liptóme gyéből, mely IV. László királytól 1283. évben nyert adományt Behárfalvára. Megyénkbe Gömörből származott át János táblabíró, ki 1844. évben hirdettette ki nemességét. (1844. év 800. sz. 1385 jkl.)

Nemes lásd Kovács.

Németh. Németh István a Sárý családdal együtt 1634. évi febr. 11-én nyerte Zemplénmegyében 1636. évben kihirdetett címerlevelét. János füzesabonyi lakos megyénktől 1728. évben bizonyáglevelet nyert. (1728. év 85. sz.)

Németh. Németh Károly nádor ezredbeli kapitány 1823. évi jan. 15-én nyert címeres nemeslevelet. Kihirdetett ugyanazon évben, másolata megyénk levéltárában található. (1823. év 545. jkl.) Czímer: K. K. LXIV. 775.

Németh. 1755. évben Egerben élt Gergely fia Mihály fia István. Állítólag a nógrádmegyei Terjékről származott. (1755. év 228. sz.)

Németh. Németh Péter és István Kishontmegye bizonyáglevele alapján Borsodmegyétől testimonialist nyertek 1724. évben. (1724. év 148. sz.)

Németh. III. Károlytól 1723. évben Németh György dömötöri lakos új adományt nyert. Leszármazás:

NÉMETH GYÖRGY dömötöri I. 1723.

Ferencz						
János 1750—1829. kir. ügyig., septemvir					József ügyvéd N.-Károly	
János 1824. kihird. tbíró, huszárkapit. n. Péchy Amália	György esztergömi kanonok	Péter tartom. biztos	József ezredes	Anna f. Meszlényi Ferencz	Katalin f. Piukovics József	Antal 1843. békési alispán
Bertalan I. n. Sturman Emilia	Mária f. buga- czi Szentkirályi	Péter kúriai bíró				József
2. n. Sike Teréz	László					
1-től: Albert † 1872. Kairó			2-től: Lajos hevesi birtokos			

Németh Máriától és Szentkirályi Lászlótól származtak Kázmér, Hevesmegye volt tiszti főorvosa és Ödön, a vármegye tb. főjegyzője.

János táblabíró, Lichtenstein ezredbeli lovaskapitány, Vas megye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1824. évben. (1824. év 813. jkl.)

Nagy Iván munkája (VIII. 132.) a dömötöri előnévvel említi. (Lásd Békésm. mon. III. 242.)

Németh lásd Czernel.

Németh másk. **Dorinsz** lásd Jakab (középlaki).

Németh lásd Laczkó.

Némethy. Mária Terézia királynő 1751. évi aug. 27-én nemesítette meg Némethy András s Mihály és Antal nevű fiait. A nemeslevél ugyanazon évben megyénk hatósága előtt lett kihirdetve. (1751. év 680. jkl.)

András neje dormándházi Sághy Zsófia volt. A címerlevélben is megnevezett Antal nevű fiától és betlenfalvi Erős Katalintól származott Antal (1772—1818.), ennek Gergelyffy Annával való házasságából András (1801—1866.) helytartósági tanácsos. Ennek neje volt Sziráky Paula, fiuk pedig Lajos esztergomi plébános, ismert történetíró. (Turul. 1885. 71—72.)

A család címere: Kékkel és arannyal vágott pajzs, melynek alján levő hármasszöld halomból vörös ruhás, vörös tetejű prémes kalpagos, ezüst öves férfi emelkedik ki s felülről 2, alulról 1 arany csillagtól kísért görbe kardot tart, balját pedig csipőjén nyugtatja; sisakdisz: 4 strucc toll (arany-kék-ezüst-vörös); takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (K. K. XLII. 234.)

Neogrady lásd Nógrady.

Névedy (névedi). Trencsénmegye régi birtokos nemes családja. Ujitott nemeslevelét I. Lipót királytól nyerte, mert a régi a Tököly időkben elpusztult. 1725. évben Pál fia Gáspár fia Névedy Gáspár maczonkai lakos Rajmannus Péternek, Trencsénmegye helyettes alispánjának, bizonyítványával igazolta nemességét. (1725. év 148., 186. sz.)

Nógrady. I. Lipót királytól 1687. évi ápr. 10-én nyertek nemeslevelet Báthory Balázs, fia István, fivére István és veje Nógrady János. Kihirdette 1687. évben Nógrádmegye. (1687. év 40. sz.) Ezen Nógrady János fia János Nógrádmegye bizonyítványával 1747. évben igazolta megyénkben nemesi voltát. (1747. év 35. jkl.)

Nógrady. III. Ferdinand király 1654. évi május 19-én nemesítette meg Nógrady Miklóst és társait. A nemeslevelet kihirdették 1655. évben Hontmegye, 1656. évben Nógrádmegye. Ennek fia volt János, a ki Gyöngyösre jött s itt mint orvos működött, ezé pedig Pál, a ki 1714. évben Nógrádmegyétől nemességi bizonyítványt nyert s az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság által mint gyöngyösi lakos igazoltatott. (1714. év 89. sz.)

Nagy Iván munkája (VIII. 159.) az armalis keltét — bizonyára tévesen — 1655. évre teszi.

Novák 1709. évben Novák János detki lakos igazoltatik. (1709. év 486. jkl.)

Novák (szamosújvári). Nemeslevelet 1753. évi júl. 30-án Novák Kristóf, neje Kristóff Mária, Jakab és neje Ötves Anna, Márton és neje Fodor Ilona, Manó és neje Dániel Anna szamosújvári kereskedők nyertek a következő címerrel: Vörössel és kékkel vágott pajzs, felül arany keresztre akasztott ezüst mérleg, alul hármasszöld halom felett csőrében zöld leveles galyat tartó fehér galamb; sisakdisz: a pajzsbeli galamb; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (E. K. K. X. 266.)

Az erdélyi kormányzékától Márton a szamosújvári előnével nemességi bizonyítványt nyert 1753. évben. (1769. év 217. NB. sz. 225. jkl.)

A család leszármazásáról az alábbi táblázat állitható össze :

NOVÁK				
Kristóf 1753. n. Kristóff Mária	Jakab 1753. 1770. n. Ötves Anna	Márton 1753. n. Fodor Ilona 1770.	Manó 1753. n. Dániel Anna	
Kristóf	Mihály	Tódor	Márton	
	Károly szolnoki l. 1820.	Márton	Manó 1833. Gergely 1833.	
Kristóf István	Gergely Péter Ferencz János Imre	Imre-Salamon-György		
	Gergely Antal	Márton András	Flórián	Mária Petronella Mária Terézia

Nemességüket megyénkben kihirdették: Belső-Szolnok bizonyítványai alapján 1770. évben Jakab és Márton ormányi származású fegyverneki lakosok (1770. év 147. sz. 526. jkl.), 1820. évben Kristóf fia Mihály fia Károly szolnoki lakos (1820. év 543. sz. 697. jkl.), Biharmegye bizonyoságlevele alapján 1833. évben Manó és Gergely testvérek s ezek gyermekei. Ezek ketten eleinte Tótiban laktak, ott birtokosok voltak, 1821. évben azonban birtokukat valami Szakál nevű urasággal „egy pesti nagy házért” elcserélvén az Almásy családtól a szenttamási pusztá egyrészét kibérelték, oda költöztek, de mivel alkalmas lakóházuk nem volt, Kirják István törökszentmiklósi bérlőnek a földesuraság által elfoglalt házát megvásárolták. (1833. év 413. sz. 817. jkl.)

Nováky. Nemességüket igazolták: 1706. évben Nógrádmegye bizonyoságlevele alapján János detki lakos (1706. év 164. jkl.), az 1724. évi investigatio idején János besenyőteleki, János és Mihály váraszoí lakosok, 1732. évben Nógrádmegye bizonyítványa alapján János fia János. (1732. év 169. sz.) Nagyiván és Kál helységekben is laktak ilyenvűek. (1824. év 385. jkl. 1844. év 1049. sz.)

Novotha. Czímeres nemeslevelet III. Ferdinandtól 1655. évi május 25-én Novotha János nyerte.

Nagy Iván munkája (VIII. 170.) részletesen foglalkozik a családdal s a beczkói előnévvel említi, míg Nógrád- és Nyitramegyék bizonyítványában, melynek alapján József és fiai József, János és Péter megyénkben kihirdettetnek, a Beczkói másk. Novotha néven fordul elő. Pozsony-, Nógrád- és Trencsénmegyékbe is elágazott a család. Utolsó férfinak volt az említett Péternek, vármegyénk főszolgabírájának, fia Gyula, a ki 1870. évben párbajban esett el. Csődtömege az egri kir. törvényszék előtt még ma is pör tárgyát képezi. (1809. év 757. sz. 1199. jkl. 1819. év pp. 24. sz.)

Az 1656. évben Nyitrában kihirdetett armalis szerint a címer: Kékben hármasszöld halom felett pallost tartó oroszlán, melynek derekára kígyó csavarodik; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (Siebm. 457.)

Nyárády lásd Kriszton.

Nyáry (bedeghi és berencsi, nemes, báró és gróf). A tolnamegyei Bedegh helységből ered, innen vette előnevét is. A XVI. században a nyitramegyei Berencsre származott át s ezóta ott volt a főfészke. Nagy Iván munkája (VIII. 183.) a család genealogiáját szakadatlan sorozatban az 1485. év körül feltűnt azon Gáltól kezdődőleg hozza le, kinek Bernát nevű fiától az 1535-ben bárói rangra emelt, de utód nélkül maradt Ferencz honti főispán származott. (K. K. I. 305. XLII. 253.)

Nagy Iván azonban téved, midőn azt állítja, hogy István 1632. évben, Lajos 1655. évben bárói, Zsigmond pedig 1723. évben grófi rangot nyertek, mert István 1632. évben (K. K. VII. 1070.), Lajos pedig 1655. évben (K. K. XI. 448.) grófságot

kaptak, következõleg lehetetlenség az is, hogy ez utóbbinak szépunokája Zsigmond lett volna a grófi ág alapítója.

1485. évben élt Gáltól származott Péter, ettõl Lőrincz volt szolnoki kapitány (1547—53.), a kit a török rabságból regőczi Huszár István szabadított ki, ettõl pedig Pál egri kapitány († 1606.). Ő volt az elsõ, a ki megyénkben szerepet játszott s az enyingi Török család révén a gúthi Országgh család rengeteg uradalmainak birtokosává lett.

1569. évben ugyanis II. Miksa király a mag nélkül elhunyt gúthi Országgh Kristóf országbirónak Sirok és Oroszlánkõ váraihoz tartozó, Heves-, Nógrád-, Kishont-. Pestmegyékre kiterjedõ, jószágait az elhunyt nõvérének, gúthi Országgh Borbálának és férjének enyingi Török Ferencznek, adományozta. Ezek leányát Zsuzsannát az említett Nyáry Pál vette nõül. Az 1569. évi donatiós levél másolata ma is feltalálható megyénk levéltárában s egyenként felsorolja az adományozott birtokokat. (1737. év pp. 177. sz.)

A törököknek a megyébõl történt kiüzése után a fegyverjog (jus armorum) címén elvették a családtól a birtokokat, melyeket az új szerzeményi bizottság (neoaquistica commissio) útján csak nagynehezen sikerült visszaszereznie.

A XVIII. század elsõ felében a Nyáry javak leányágon a Haller, Bossányi, Szemere, gróf Szunyogh, regőczi Huszár, Petrovay, Jósá, Dósa, Orczy, Tarródy, Rakovszky stb. családokra szállottak át. (1743. év pp. 244. sz. 1752. év pp. 452. sz.)

A jelenlegi nemzedék származási adatait a M. Nemz. Zsebkönyv I. részében találjuk. Lásd még: Siebm. 458. Turul 1897. év 68. lap.

Nyeregjártó. Ny. Miklós fia János fia József fia József somorjai származású egyén, Brudern József báró uradalmi ügyésze, 1818. évben Pozsonymegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1818. év 77. sz. 167. jkl.)

Nyireõ. A XIX. század közepén Hevesen lakott s állítólag Losonczi-ról származott, kihirdetve azonban nem volt. (1846. év 2865. sz.)

Hogy ez azonos-e az 1636. évben megnevesített azon Nyireõ családdal, melynek armalisa Borsodmegye levéltárában található, bővebb igazolást igényel. (1812. év 46. sz. 56. jkl.)

O.

Odeschalchi herczeg. O. Liviusz birodalmi herczeg indigenatusára és a szerémi herczegi címére vonatkozó kiváltságlevél kihirdettetett 1699. évben. (1699. év 442. jkl.)

Okolicsányi (okolicsnói). IV. Béla idején már szerepet játszó, I. Lajos királytól 1379. évben I. János személyében Akalicsna helysége új adományt nyert s a századok folyamán számos felvidéki megyében elterjedt ezen ősrégi liptómegei család vázlatos története Nagy Iván művébõl (VIII. 204.), címere pedig Siebmacher címerkönyvébõl (462.) eléggé ismeretes lévén e munka keretében csak a helyi vonatkozású adatokat soroljuk fel.

A hevesi ág leszármazása I. Serafíltól I. Mátyásig Nagy Iván műve alapján, I. Mátyástól kezdõdõleg pedig levéltári oklevelek (1737. év pp. 173. sz. 1752. év pp. 450. sz. 1754. év pp. 529. I. sz. 1754. év 128. sz. 1762. év pp. 719. B. sz. 1771. év pp. 947. sz. 1774. év pp. 1071. sz. 1792. év pp. 2419. sz. 1801. év pp. 3115. sz. 1803. év pp. 3155. B.), anyakönyvi és egyéb hitelt érdemlõ adatok alapján a következõ:

SERAFIL 1245. 1282.							
I. Péter mester de Akalicsna 1295.							
I. Márk 1355. 1366.							
I. János literatus 1391.							
I. Mihály akalicsnai zárdaalapító							
Lénárt 1494.							
Sebestyén alispán 1582. n. Sóger Borbála							
VII. János 1605. árvai alispán n. Abaffy Anna							
Sebestény 1653. n. Okolicsányi Magda							
Péter n. Palugyay Magdolna							
I. Mátyás n. Vattay Anna Hevesbe jön							
Teréz f. Beniczky Tamás		Borbála f. Gedey Ádám		II. Mátyás † Füzesen 1771. 46 éves 1. n. Beniczky Mária, 2. n. Tiszányi Ágnes † 1782. év 45 éves		Pál † 1768—70. körül	
2-től: Julia sz. 1756. f. Szabó János	Anna sz. 1758. f. Kacsándy József	† Pál	Teréz sz. 1761. f. Kiss István	Mária sz. 1764. f. Novotha József	János sz. 1766. n. Thassy Viktória	Antal sz. 1771. n. Olasz Róza	
Anna f. Erdélyi Imre	Erzsébet f. Hamar József	Mária f. Hamar János	Teréz f. Balogh Gyula	Magda f. Jakabfalvy Miklós	János sz. 1798. † 1859. udvarnok n. Lanzer Hedvig		
Lujza f. Okolicsá- nyi Ödön	István †	Ferencz sz. 1838. †	Hermin f. Okolicsányi Lajos	Béla sz. 1844. †	Czeleszta sz. 1841. † 1892. f. Gáspárdy Géza		
Amália † Karolin † József † 1848. n. Némethy Janka							
Ödön sz. 1829. 1. n. Püspöky Róza, 2. n. Okolicsányi Lujza			Róza sz. 1831. f. Kállay Tivadar		Menyhért sz. 1833. Anna Dezső Paula n. Kállay f. Rába leány László		Lajos sz. 1834. laskodi l. n. Oko- licsányi Hermin
1-től: Géza sz. 1849. február 29. Nagyida n. Ujhelyi Emma		Lajos sz. 1858. Nagyida egri lakos n. Altorjay Ilona		Eugenia f. Gedeon Mátyás			
Zoltán	Paula	Gyula	Imre	Ilona			
Hermin f. Luby Lajos	Margit f. Luby Géza	Eliz f. gr. Zichy Károly	Lajos n. Lonovics Ilona	Miklós n. Weisz Kornél	József n. Jármy leány		

Ez a genealogia azonban nem teljes. Nem tudjuk rajta elhelyezni József és Antal testvéreket, kik a XVIII. század közepén Orczy Sándor söptei birtokos leányait vették nőül és pedig József Zsuzsannát, Antal Katalint. Ez utóbbiak leánya Anna Radics Mihály hevesmegyei lakos neje volt. József 1785. évben kamarai tanácsos volt († 1793. körül) s nejével Orczy Zsuzsannával együtt az egri Foglárintézet pénztárából 8000 frt kölcsönt vettek fel s erre lekötötték gyöngyösvárosi, gyöngyöshalászi és egyéb hevesmegyei birtokaikat. Állandó lakásuk, úgy látszik, a nógrádmegyei Berzen-
czén volt. (1792. év pp. 2408. sz.)

Mivel ezen József egy helyütt (1810. év pp. 3365. sz.) II. Mátyás testvéreként fordul elő, jogos a következtetésünk, hogy úgy ő, mint Antal szintén I. Mátyás gyermekei voltak. Anyjuk azonban nem lehetett Vattay Anna, mert a Vattay javakban nem osztoztak.

Nem tudjuk továbbá, ki volt azon György, kinek Széky Jankával való házassá-

gából: Ida (sz. 1847.), Irma (sz. 1849.), Erzsébet (sz. 1852. Gencsy Lászlóné) és Gizella (sz. 1856. Mocsáry Imréné) származtak, valamint azt sem, ki volt azon Sándor, kinek Ágoston nevű fia, József főherceg ezredbeli kadét, 1820. évben nemességi bizonyítványt nyert. (1820. év 1135. sz. 1268. jkl.)

Mint a fenti táblázatból is látjuk, I. Mátyás volt az, a ki megyénkbe került s itt neje Vattay Anna — Dorogfy Mária leánya — révén birtokába jutottak a kihalt Dorogfy család javai. Hogy ezen jószágok milyen óriási vagyont képviseltek, erről némi fogalmat alkothatunk azon osztályos egyezségből, melylyel gyermekei a nőtlenül elhalt Pál testvérük részét maguk közt felosztották. Az oklevél szavai szerint felosztásra került ugyanis „Dorogházán 6 $\frac{1}{2}$ házhely ahhoz tartozó dorogi és zsvaji pusztáknak $\frac{1}{4}$ részével, Csehiben 3 $\frac{1}{2}$ fundus, mellette levő ördögfalvi pusztának $\frac{1}{4}$ részével, Maczonkán 2 fundus a szomszédságban való bodonházi pusztáknak hasonfelével, Szuhán 1 házhely, monosbéli pusztában $\frac{1}{4}$ rész: *az több portiókat pedig, a melyek akár itt, úgy mint T. Heves vármegyében, akár pedig Borsodban találtnak*“ nem osztották fel, hanem azokat, mint a fiúágot egyedül illetőket, II. Mátyás tartotta meg. (1810. év pp. 3365. sz.)

II. Mátyás szerezte meg a Gellén családtól a füzesi pusztát. Két neje volt, az első Beniczky Mária (1762. év pp. 724. sz.), ki azonban magtalanul halt el, a második pedig az egri születésű Tiszányi Ágnes. Ez utóbbtól származott gyermekei 1784. évben a következőképen osztoztak: Antal kapta a füzesi házat és birtokot, Pál leleszi lakos a csehii és hamvai birtokrészeket, Julianna a monosbéli pusztabeli részt és a szuhai örökös házhelyet, János és Terézia a kis- és nagybátori jószágokat, Anna és Mária a dorogházi és zsiva-pusztabeli részeket. A még zálogban levő maczonkai, szuhai és szentmártoni jószágok osztatlanul maradtak. (1785. év 200. sz.)

Olácsy. Olácsy György 1715. évben származott Dévaványára s Borsodmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1715. év 623. jkl.)

Leszármazói:

GYÖRGY igaz. 1715., 1716., 1724. dévaványai lakos

András †		János †		Mihály		István			György
András 1796.	János	Mihály 1796.	György	István	István	János	György 1796. szentesi l.	András	

Nemességi bizonyítványt nyertek: 1716. évben az 1715. évben kihirdetett György (1716. év 13. sz.), 1796. évben pedig András és Mihály testvérek s unokatestvérük György szentesi lakos. (1793. év 93. sz. 94., 542. jkl. 1796. év 93. sz.)

Oláh. Mária Teréziától 1742. évi május 16-án Oláh István, neje Kaszab Erzsébet, fiai Gergely, István és Antal 1655. évben nyert régi nemességük megerősítése mellett következő czímert nyerik: Kékben zöld alapon jobbjában kardot, baljában 3 vörös rózsát tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak kiemelkedőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1742. évben. Az egyik fiu neve a megyegyűlési jegyzőkönyvben Gergely helyett György. (1742. év 407. jkl.)

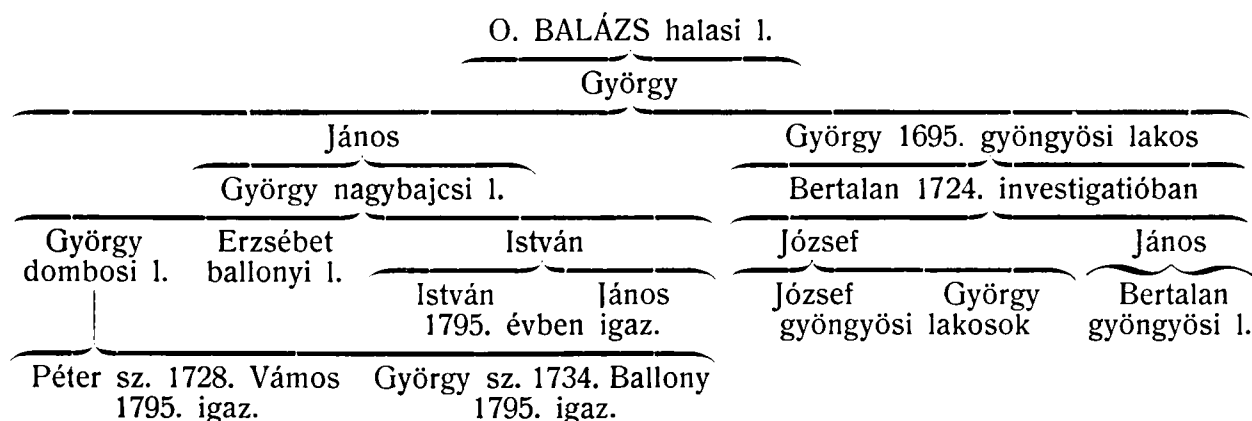
Oláh. 1781. évben O. András fia András fia Pál mezőtúri lakos Szabolcsmegye bizonyítványa alapján igazolja nemességét. (1781. év 109. sz. 97. jkl.) 1819. évben Dániel, Mihály és Sámuel nagyváradi lakosok. (1819. év 1091. sz.) A család eredetét, úgylátszik, Zemplénben kell keresnünk.

Nem tudjuk biztosan, ezen családot érdekli-e a Szabolcsmegye levéltárában található azon armalis, melyet II. Ferdinándtól 1636. évi nov. 8-án Oláh Ádám, neje Korláth Dorottya s testvére Tamás nyertek.

Olcsvay. Nyitra megyei család, melynek megyénkben való szerepléséről nincsenek adataink s épen azért nincs megmagyarázva az sem, hogy József mezőnyárádi kasznár, Pál diósgyőri uradalmi hajdú, András miskolci és János mályi lakosok miféle okból kívánták 1836. évben nemességüket itt kihirdettetni. (1836. év 195. sz. 296. jkl.)

Olláry. A XVII. század végén Halasról költözött megyénkbe Balázs fia György fia György gyöngyösi lakos s Pest megye bizonyítványával 1695. évben igazolta nemességét. (1695. év 50. sz. 328. jkl.)

Családfája :

A györmegyei ág, nevezetesen György fiai Péter és György s István fiai János és István 1793. évben nemességigazoló pört indítottak megyénk ügyésze ellen, mely 1795. évben javukra dőlt el. (1793. év 758. NB. sz. 88. jkl. 1794. év 12. sz. 968. jkl. K. K. LVIII. 791.)

1822. évben Bertalan fia Márton fia Bertalan nagyfügedi lakos kért nemességi bizonyítványt, de sem ő, sem pedig János és György fegyverneki lakosok nem igazoltattak, mert úgy a közéletben, mint az anyakönyvekben Molnár néven szerepeltek. (1822. év 1003. sz. 995. jkl. 1826. év 223. sz.)

Az Olláry név már korábban is ismeretes volt. 1520. évben Olláry Mátyás és Gergely, Lada Imre, Jánossy Bernát, Keserü Gergely a pallosjogot s az orbátszentgyörgyi birtokot kapták adományba II. Lajos királytól. (1520. év 1. sz.)

Ollé (csattejedi vagy ollétejedi). Pozsonymegye Ollétejed (azelőtt Csat-Tejed) helységében 1273. évtől kezdődőleg mainapig birtokos, idők folyamán Nyitra-, Esztergom-, Nógrád- Somogymegyékbe is elágazott család. Megyénkben István fia István telepedett meg s mint tiszabeői lakos Pozsonymegye bizonyítványával 1746. évben hirdettette ki nemességét. (1746. év 182. jkl. 1732. év 155. sz. 1736. év 155. sz.) Tőle származott István, ettől pedig István, Sándor, János és Ferencz, kik 1793. évben nemességükről bizonyáglevelet nyertek. (1793. év 668. sz. 1761. év 275. b. sz. 146. jkl.)

Orbán. A Maklárról Tiszanánára költözött Mihály 1696. évben nemesi bizonyítványt nyert. (1696. év 28. sz. 31. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején is Tiszanánán lakott.

Orczy (orczi, nemes és báró). Somogymegye törzsökös családjá, mely a XVIII. századig Arczi, Arczill, Orczill néven fordul elő. Első nyomát 1428-ban találjuk. 1591-ben már a vasmegyei Söptén szerepel, innen jött megyénkbe Gyöngyöshalászra István fia János fia Zsigmond fia Sándor s 1744. évben Vas megye bizonyítványával ki is hirdettette nemességét. (1743. év 234. sz. 1744. év 42. jkl. Balogh Gy. Vasm. nem. csal. 107. lap.) Fia Sándor volt, kinek leányait két Okolicsányi testvér vette nőül.

A bárói ágat István fia János fia György fia István — tehát a fenti Sándornak másodunokatestvére — alapította. Ezen István Telekessy egri püspök jószágigazgatója, Hevesmegye 1707. évi követe az ónodi országgyűlésen, 1710–16. években vármegyénk alispánja, majd jászkún kapitány, a kir. tábla érseki birája, alországbiró volt. Felesége, Petrovay Zsuzsanna, révén osztályosa lett a Nyáry család javainak. 1731. évben birtokába jutott a terpesi praedium is, melyet nagybesenyői Bessenyei Mihály a Turcsányi családnak zálogba adott. (1714. év 48. sz. 568. jkl. 1718. év 1074. jkl. 1731. év pp. 127. sz.) 1736. évi júl. 5-én Lőrincz és Anna nevű gyermekeivel együtt bárói rangot nyert. (K. K. XXXVII. 526.) Lőrincz nevű tábornok fia szerepel az 1764. évi főnemesi összeírásban.

A család történetét megírta Petrovay György. (Turul. 1887. év 21. és 60.) A jelenlegi nemzedék származási adatait s címereit a M. Nemz. Zsebkönyv közli. (I. r. 384. II. r. I. 478.)

Orlandiny. II. Lipóttól 1790. évben decz. 20. O. Antal, Tamás, Antalné Trojer Krisztina, Tamásné Preuser Annától született Anna-Borbála, Erzsébet-Eszter, Czeczilia és Karolina nevű gyermekek a nemességgel a következő czímert nyerték: Vörös pajzs-főben 3 fehér lilium, a hasított pajzsban elül kék mezőben hármás zöld halom felett balra fordult ezüst egyszarvú, hátul arany-feketével vágott mezőben kardot tartó fekete-arany griff; sisakdisz: arany-fekete nyílt sasszárny között a pajzsbeli griff; takarók: ezüst-kék, arany-fekete. Kihirdettetett 1791. évben. A czímerlevél másolata megyénk levéltárában. (1791. év 877. sz. 920. jkl. K. K. LV. 288.)

Oros vagy **Orosz** (balásfalvi). Pozsony vármegye régi birtokos nemes családja. Levéltárunkban egy testimonialis található, melyet Pozsonymegye állított ki 1730. évben. (1732. év 155. sz.)

Orosz lásd Simon.

Országgh (gúthi). Genealogusaink ezen történelmi nevezetességű, a XVI. század derekán kihalt családot a Guthkeled nembeli Guthy családból származtatják. Eme nemzetség czimerének motivumait látjuk Guthy Gáspár fia gúthi Országgh Mihály nádor († 1482.) pecsétjeiben. (N. J. VIII. 282. Siebm. 467. Nyítram. monogr. 699.)

A Guthyak már 1403. évben szerepelnek megyénk történelmében. Ezen évben kaptak ugyanis Zsigmond királytól adománylevelet Gúthi Pál és Boldizsár a hűtlen Zalowk Domokos fiai István és László Zalowk (Szalók) és Thyza Zalowk (Tisza-szalók) possessióira. (O. L. N. r. a. 13:4. §. 3. DL. 8928.)

1428. évben Gúthi Mihály fia Boldizsár és Gúthi Gáspár fia János tűntek fel. (O. L. N. r. a. 397: 22. és 402: 8. DL. 12015., 11933.)

1482. évben Mátyás király a székesfejérvári keresztesek konventje által beiktattatta Országgh Mihályt és Lászlót fiági örökösödéssel a Hollókő várához tartozott Gyöngyös város felébe, továbbá Patha, Tarján, Alcsi, Fokoró, Szent Iván, Szazberek birtokokba. (O. L. N. r. a. 13: 1.) Ezen birtokokat, melyeket nevezettek Zecheny László halála folytán kaptak (O. L. N. r. a. 13: 4. §. 12. DL. 8928.), Mihály és fia László 1489. évben eladták Nagylucsei Orbán egri püspöknek. (O. L. N. r. a. 402: 9. DL. 19544.)

1510. évi márcz. 23-án kölcsönös örökösödési szerződés jött létre egyrésről gúthi Országgh László és Maróthi Ilona gyermekei Mihály, Ferencz, János, Imre, másrésről Kompolti János gyermekei között. (O. L. N. r. a. 434: 18. és 28. DL. 22011., 22012.)

1523. évi apr. 10-én gúthi Országgh Mihály fiai Ferencz, Imre, János és Mihály, másrészt gyarmathi Balassa Ferencz és ennek fiai egyezséget kötöttek, mely szerint utóbbiak átengedik Ványa alsó részét, Szent Jakab, Vámosgyörk, Küreő (Kürü), Kará-

csond falukat és Fegyvernek felét az Országoknak, ezek viszont Visznek s a nógárdmegyei birtokrészeket a Balassáknak. (O. L. N. r. a. 397. N. 3. DL. 23735.)

I. Ferdinand 1528. évi jan. 20-án a Zápolyával való szövetség miatt hűtlenségbe esett apanagyfalvi Apafy Ferencz birtokait gúthi Ország Imre országbírónak adományozta. (O. L. Bécsi K. K. I. 113.)

1549. évben O. László fia Mihály fia László fia Kristóf, 1561. évben Mihály fia László fia Imre és Homonnay Ágnes leánya Magdolna, Bánffy István neje, szerepelnek. (O. L. N. r. a. 15: 4. 397: 4.)

I. Ferdinándtól 1560. évben gúthi Ország Kristóf új adományként kapta a többi közt a következő birtokokat: Nána, Sirok, Oroszlánkő, Tar, Heves, Fegyvernek, Ványa városokat, Saár, Roff falukat, Patha, Tarján, Szazberek városok felét, Gyöngyösön, Fokorón, Szent Ivánon bizonyos birtokrészeket. (O. L. N. r. a. 402: 31.)

Ezen Kristóf országbíró 1567. évben meghalt s mivel nejétől Zrinyi Ilonától, a szigetvári hős nővérétől, gyermekei nem származtak, vele a család sirba szállt. Birtokai Borbála nevű nővéreére szállottak át, mint ezt a Nyáry családról írt közleményben olvashatjuk.

Ország. I. Lipót királytól 1688. évi márcz. 10-én Orzágh Pál, leánya Borbála, fivére Márton, ennek leánya Rozália, továbbá Kada János, neje Orzágh Katalin s gyermekei Pál és Katalin nyertek címeres nemeslevelet, mely még azon évben ki is hirdettetett. (1688. év 246. jkl.)

Leszármazás:

ORSZÁGH PÁL 1688. nemességszerző 1697. m. alispán

Borbála 1688. f. Pethes János	Pál gyöngyösi és t.-méri 1. 1724. 2. n. Detrich Erzsébet esk. 1735.	
1-től: József 1750. esküdt † 1778. előtt n. Nagy Katalin	Julia 1. f. Szabó János 2. f. Csányi Lajos	Anna † 1794. f. Majzik György
Erzsébet f. Zay Ignác	Anna f. Thassy Ignác	Mária f. Thassy Ignác

Detrich Erzsébet első férje Nagy Miklós volt, kitől származtak Nagy Katalin, a ki mostoha testvérenek, Orzágh Józsefnek nejévé lett és Nagy Judit előbb Sütő Jánosné, majd Veres Andrásné. (1761. év pp. 683. NB. sz. 1772. év 597. jkl. 1768. év 223. sz. 385. jkl. 1738. év pp. 191. sz.)

1755. évben György fia Pál jászberényi lakos fiai Mihály Jászberényben, Gergely pedig Tarnamérán élnek, de ők nem ezen családból származtak. A nemességszerzők állítólag nagyatyjuk György s ennek testvérei Pál és János voltak. Nemességükről közelebbi adatok hiányzanak. (1755. év 149. sz.)

Ország. Címeres nemeslevelet 1793. évi okt. 28-án O. János, neje Kovacsics Borbála, gyermekeik János és Borbála, János neje Mogyoróssi Anna s gyermekeik János, Mária, Erzsébet és Anna nyertek. Kihirdettetett Máramarosban, majd 1838. évben János zemplénmegyei táblabíró, tiszatokaji, majd szolnoki lakos, kir. kamarai tisztviselő kérelmére megénkben is.

Czímer a meglevő armalis-másolat nyomán: Vörös pajzsban hármassal zöld halom középsőjéből zöld ág emelkedik ki, ennek tetején jobbról csillagtól, balról félholdtól kísért fülemile fölfelé irányított pallost tart; 2 sisak, a jobboldali disze termékeny szőlőtőke, a baloldalié pallost tartó fülemile; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1838. év 384. sz. 273. jkl.)

Nagy Iván (VIII. 288.) és Siebmacher munkái (467.) fülemile helyett tévesen galambot jeleznek.

Orthó másk. **Molnár**. II. Ferdinandtól 1628. évi nov. 7-én nyert armalisát 1629. évben Gömörmegye hirdette ki. Nemességszerzők Orthó másk. Molnár Mihály, neje Török Erzsébet, testvére Jakab voltak.

A megyénk levéltárában levő armalis-másolat szerint a czímer: Vörös pajzsban zöld halmon kiterjesztett szárnyú sólyom; sisakdisz: ugyanaz; takarók: kék-fekete, vörös-ezüst. (1628. év 2. sz.)

Az 1699. évi összeírásban László fedemesi birtokos. 1715. évben János fia János Hétfaluból Fedemesre költözött s Gömörmegyétől nemességéről bizonyítványt nyert. (1715. év 79. sz.) Az 1724. évi investigatio alkalmával Illés és János bukkszenterzsébeti lakosok igazoltattak. 1823. évben Mihály fia Mihály fia Antal kevermesi lakos nyert bizonyúságlevelet. (1823. év 1060. sz. 1654. jkl.)

Ölvedy lásd Gachal.

Öry lásd Eöry.

Ösz lásd Eősz.

Ötvös lásd Eötvös.

P.

Paczolay. Nyitra megyéből származik. 1796. évben Sándor a somogymegyei Kónyiba költözött s ott prédikátor volt. Fia Sándor előbb csurgói gazdatiszt, majd Orczy György báró százberek-i ispánja volt s mint ilyen Somogymegye bizonyítványával 1840. évben hirdettette megyénkben nemességét. (1840. év 2209. sz. 1089. jkl. 1843. év 801. sz. 1401. jkl.)

Paksi (Paxi) István 1699. évben bukkszéki birtokos.

Páll (felsőeőri). II. Mátyástól 1611. évben nyert adományt Felsőeőrrre. Vas megyéből Fejér-, Veszprémmegyékbe is elágazott. Megyénkben 1807. évben hirdettette ki Vas megye bizonyítványa alapján Ferencz egri lakos. (1807. év 172. sz. 208. jkl.)

Pál. Megyénkben 1718. évben lett kihirdetve armalisuk, melyet ugyanazon évi május 15-én Pál József gyöngyösi lakos, neje Szakács Erzsébet s fiuk János nyertek. (1718. év 1036. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltattak a fenti József s a nemeslevél kelte után született fia István.

Palásthy (palásthi és keszihóczi). Hontmegye régi birtokos családja. Első őse Bors vitéz, a ki a keresztes hadjáratban tanusított vitézségeért II. Andrástól 1217. évben Palást földjét nyerte. (Nyitra. monogr. 699.) 1421. évben Gergely czímerlevelet, 1745. pedig Ferencz czímerbővitést nyert. (K. K. XL. 175.) Egy ág későbbben Nyitra megyébe költözött, Alsó-Kereskényben lett birtokossá, majd onnan Liptó megyébe is átszármazott. Ez a keszi és alsókereskényi előneveket viselte.

Liptó megyéből István fiai András és István királylehotai származású bukkszenterzsébeti lakosok, továbbá Pál fia István fia Pál csépai lakos s fia János telepedtek meg megyénkben s az előbbiek 1758. évben, az utóbbiak 1768. évben hirdettették ki nemességüket. (1758. év 363. jkl. 1768. év 1. et. A. sz. 223. jkl.)

Hontmegye bizonyítványa alapján igazoltattak 1767. évben István és Dubraviczky Zsuzsi fia János és Gácsi Anna fia András fia Ferencz hatvani lakos s ennek fia János. (1768. év 1. et. A. sz.)

A Nagy Iván művében (IX. 21.) közölt genealogián ezek egyike sem fordul elő.

Pál-Deák lásd Deák (mihályi).

Páldy. A családot P. Mihály, gyermekei János, István és Erzsébet, fivére Máté s ennek gyermekei István, Mihály és Katalin alapították. 1715. évi febr. 28-án nyerték ugyanazon évben megyénkben kihirdetett nemeslevelüket. (1715. év 622. jkl.)

Az 1724. évi investigáció idején János csányi, Máté pedig farmosi lakos volt. Ugyanekkor egy másik János Erdőkövesden lakott. 1727. évben Mihály fia István nemességi bizonyítványt nyert. (1727. év 142. sz.) Bizonyára ezen István († 1782. előtt) gyermekei voltak: Anna Brezovay Imréné, Borbála Várkonyi Lászlóné, Rozália Gosztony Antalné, továbbá Mária és Rozália. (1782. év pp. 2267. sz. Külön perek 297. sz.)

Pálffy. Az 1724. évi investigációkor János martonfalvi származású tiszafüredi birtokos Gömörmegye bizonyítványával igazolta nemességét. A következő évben János erdőkövesdi lakos s fiai Mátyás, Sándor, János, György, Miklós nyertek megyénktől bizonságlevelet. Armalisuk elpusztult. Vezekényen volt valami birtokrészük. (1725. év 166. sz. 1726. év 126. sz.) Mivel a nemeslevél keltéről sehol sem történik említés, nem tudjuk megállapítani, ezen családra vonatkozik-e azon armalis-másolat, mely az egri kápt. levéltárában (A. N. jk. 201. lap) található.

Palik. A nemességvizsgáló bizottság előtt 1724. évben Ferencz, György és Ignác, továbbá Ferencz fia Ferencz, György fia József és Ignác fia János bemutatják az I. Lipót király által 1659. évi febr. 22-én P. Ferencz, neje Badony Anna, gyermekei Ferencz és Ilona, testvérei Márton és András, továbbá Márton neje György Anna, gyermekei Miklós és Dorottya, nemkülönben András fia István, végre György, János és Gergely részére adományozott, ugyanazon évben megyénkben kihirdetett czímerlevelet s igazolják nemességüket.

Palla. III. Ferdinandtól 1647. évi jún. 15-én P. György (egy helyütt Gergely van írva) és István nyertek czimeres nemeslevelet, mely 1649. évben lett megyénk közgyűlése előtt kihirdetve.

A nemességszerző Györgytől származtak Gergely, I. András pásztói lakos és II. György. Gergely fiai voltak I. Mihály, I. János († 1740.) és III. György.

I. Jánostól származtak: 1) II. János, ettől V. István és VI. György; 2) II. Ferencz; 3) II. István († 1793.), ettől II. Mihály, Márton, III. András, VI. István, Pál és III. János. Mindnyájan Jászárokszálláson laktak.

III. György fiai voltak: 1) II. András, ezé III. István; 2) I. Ferencz, ezé Mátyás erki lakos; 3) IV. György; 4) I. István. ezéi IV. István, V. György és József. (1769. év 245. jkl. 1780. év 442. jkl. 1805. év 92. sz. 124. jkl. 1818. év 1332. sz. 1459. jkl.)

A család, mint látjuk, leginkább Jászárokszálláson terjedt el. 1821. évben közülök számosan nemességi bizonyítványt nyertek. (1821. év 28. sz. 28., 109., 1169. jkl. 1824. év 133. sz. 180. jkl.) Innen György Kisfaludra, majd Martonfalvára költözött s 1754. évben a jászakún kerületektől (Jászakún ker. 1754. év 505. jkl.), 1759. évben pedig megyénktől bizonságlevelet nyert. (1759. év 56. jkl.)

Armalis-másolat található: Egri kápt. S. S. jk. 188. és 304. sz.

Palojtay. 1742. évben Palojtay Mátyás a Csúsz, Piry, Kanyó, Tarcsány és Sárközy családokkal együtt nádori adományt nyert Csépa helysége, hol 1731. évben már az ebeczki származású s a hontmegyei Palojtán is birtokos János fia Lőrincz fia György is szerepelt. (1764. év 99. sz. 1764. év pp. 760. R. sz. 1731. év 146. sz.)

Egy másik ág genealogiája a következő:

P. JÁNOS

György ebeczki I. Budavár bevételénél volt, Nógrádban igaz. 1731.			
Mátyás csépai I. kihird. 1777.	Gábor csépai I. kihird. 1777.	János csépai I. kihird. 1777.	István károlyfehérvári I. 1784.
György 1825. Mihály 1825. Gábor 1825.			Antal 1784. István 1784.
József 1825. Mátyás 1825. Antal 1825. kevermesi lakosok			nbecskereki I. szomolyai I.

Nógrádmegye bizonyítványa alapján 1777. évben kihirdették János fia György fiai Mátyás, Gábor és János (1762. év 219. sz. 1777. év 248. jkl.); megyénktől nemességi bizonyítványt nyertek: 1784. évben a fentiek negyedik testvérének, a Károly fehérváron elhalt Istvánnak, fiai Antal nagybecskereki és István szomolyai lakosok (1784. év 233. sz. 207. jkl.) és 1825. évben az 1777. kihirdetett Gábornak fiai: György, Mihály és Gábor, végre ezen Mihály fiai: József, Mátyás és Antal kevermesi lakosok. (1823. év 991. jkl. 1824. év 271. sz. 367. jkl. 1825. év 1330. sz. 2071. jkl.)

Palovics. Az 1654. évi okt. 25-én P. Mihály, fivére Antal s fiai András és Mihály részére adományozott czímerlevél kihirdettetett 1657. évben. (1657. év 7. jkl.)

Paluska (maróthi). Az 1701. évben nemeslevelet, 1719. évben a maróthi előnevet nyert s ma már kihalt ezen barsmegyei családból Keresztély báró szerepelt megyénk 1764. évi főnemesi összeírásában. (K. K. XXV. 443. XXXIII. 54.)

Palya. 1714. évben András gyöngyösi lakos Túrócsmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1714. év 465. jkl.)

Panda lásd Komáromy.

Panker. A nemeslevelet III. Károlytól 1717. évi okt. 28-án Bachich György, Panker Sebestyén, Fórián György, Bachichné Kuzma Éva s gyermekei István, Mátyás, Katalin, Zsuzsanna, Pankerné Novák Márta s gyermekei Ferencz, István, Judit, Ilona, Zsuzsanna, nyerték.

Sebestyén fiától Jánostól született Ferencz kusztanóczi származású gyöngyösi lakos, a ki Vas megye bizonyítványa alapján 1778. évben hirdettetett ki. (1778. év 320. jkl.) Ferencztől és Sári Annától származtak: Károly tarnaleleszi birtokos, János gyöngyöspüspökii érseki kasznár, Gábor Orczy László báró tarnaörsi gazdatisztje, Imre esküdt és József (sz. 1786.), Almásy István tiszttartója Zemplénmegyében. Ezen József és Kádár Rozál fiai voltak: Ferencz (sz. 1816.) és Alajos (sz. 1822.). (1827. év 25. sz. 59. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon fehér lovon ülő vörös ruhás, kucsmás, jobbában kardot, baljában vörös zászlót tartó vitéz; sisakdisz: követ tartó daru; takarók: vörös-ezüst, kék-arany. (K. K. XXXI. 418.)

Pankotay (tiszafüredi). Eredeti neve váradi Pankotay volt, mely 1654. évtől a tiszafüredi Pankotay, majd a XVIII. század végétől Pankotay másként Jósa, végre Pankotay Jósa és tiszafüredi Jósa nevekre változott át. A család utolsó férfisarját, a kalandos tréfáiról országszerte ismert Józsa Gyurit, Cziráky országbíró 1838. évi parancsában „Pankotay de Füred alias Pankotay Józsa dictus“ néven említi. (1806. év pp. 3360. sz.) Családtörténeti íróink tehát tévedtek, midőn a Pankotay és tiszafüredi Jósa családot két különböző családnak vélték.

Története a tiszafüredi és pusztakócsi birtokkal van szoros összefüggésben, mely az alpári Szemere családról származott át reá. Ezeket ugyanis János királytól Szemere Sebestyén nyerte, mint ezt 1583. évben kelt, magyar nyelven írt, végrendeletéből megtudjuk. Fia Zsigmond volt, kit ugyancsak 1583. évben Báthory Zsigmond fejedelem füredi birtoka után a tized fizetése alól felmentett. Ezen Zsigmond leánya Anna volt, ki a reá szállott füredi és kócsi birtokot a váradi káptalan előtt 1618. évben 2000 frttért férjére, váradi Pankotay Jánosra, ruházta át, első férjétől, csanádi Szél Istvántól, való István és Ferencz nevű fiainak pedig kárpótlásul Magyar- és Oláh-Hodost adta át.

Pankotay Jánosnak két neje volt, az első az említett Szemere Anna, kitől György és László származtak, a második Csókásy Judit, kitől Erzsébet született. Ezen három testvér nyert III. Ferdinándtól 1654. évi nov. 8-án új adományt Füred községre és Kócs pusztára. Az adománylevél már a füredi előnévvel említi őket. A beiktatást a

leleszi káptalan a törökök miatt nem a helyszínén, hanem Ónod várában teljesítette.

Csókásy Judit leányának, Pankotay Erzsébetnek, Sombolyon és Borosteleken is volt adományos részbirtoka. Ezen javakra ugyanis Rákóczi György fejedelemtől 1651. évben Csókásy Márton 5 leánya nyert adományt és pedig 1. Erzsébet előbb Szilágyi Andrásné, utóbb borosjenői Benyeczky Mihályné, 2. Anna Újhelyi Mihályné, 3. Katalin lungai Mogha Jánosné, 4. Zsuzsi borosjenői Bornemissza Pálné, illetőleg ezek leánya Anna és 5. Judit Pankotay Jánosné, illetőleg ezek leánya Erzsébet. (1793. év pp. 3329. B. sz.)

A család genealogiája:

Váradi PANKOTAY JÁNOS 1618. 1. n. alpári Szemere Anna, 2. n. Csókásy Judit									
1-től: György 1654. nagyváradi kapi- tány 1. n. Kerekes Anna, 2. n. Rácz Katalin			László 1654. †		Erzsébet 1651., 1654. 1 f. Váradi Veres Péter, 2. f. Villy Zsigmond				
1-től: Krisztina f. diószegi Szeghalmi András		István vadászat alkalmával törökök elfogták			Borbála †		2-től: Erzsébet f. bilkei Lipcsey Mihály		
István		Katalin 1. f. Kércsi Boldizsár, 2. f. Szunyogh János				András bényei l.			
István		András		Sámuel		Sára		Judit	
				Sámuel		András beregm.l.			
						Imre 1780. iklódi lakos		András 1780. iklódi lakos	
István neje Gellén Mária									
Gábor sz. 1756. n. Vincze Mária			Klára f. tassi Végh István		Judit f. Fáy Mihály				
György sz. 1789. magva szakadt			Borbála f. Szemere Ábrahám			Mária f. Kazinczy István		Erzsébet f. Okolicsányi Péter	

Midőn a törökök Nagyváradot elfoglalták, az akkor még ott lakott adományszerző György kapitány és nővére Erzsébet Erdélybe menekültek. Ez kedvező alkalom volt Barakonyi Ferencznek arra, hogy a Pankotayak jószágára nádori donatiót szerezzen. Tényleges birtokába azonban nem jutott az adományozott javaknak.

1830. évben ugyan az említett Barakonyi Ferencz maradékai, nevezetesen marosnémeti Gyulay Ignác horvát bán, Pogonyi Ferencz, Vitarius János és Barakonyi János megkísérelték, hogy az 1663. évi donationnak érvényt szerezzenek s Pankotay Jósza György ellen indított perükben azt vitatták, hogy a Pankotay család tulajdonképpen már az 1654. évben donatiót nyert Györgyben kihalt s az ő ősük az ő magvaszakadása folytán nyerte az adományt. De mind hasztalan, célta nem értek, mert Pankotay Jósza György hitelesen beigazolta, hogy ő egyenes leszármazottja az adományszerző Györgynek. A bizonyítás oly meggyőző volt, hogy a Barakonyi örökösök is belátták tévedésüket s a további perlekedéstől elálltak. (1830. év 47. sz. 65. jkl.)

A kócsi pusztára Raffanidesz János is nyert donatiót, statuáltatta is magát, de a Pankotayak tiltakozása miatt nem vehette azt birtokába. (1738. év 20. sz.)

Egyéb adataink a családról:

1780. évben András és Imre testvérek, iklódi lakosok. Mint ezeknek egyszerű állítását említjük fel, hogy váradi Pankotay Jánosnak — Szemere Anna férjének — az apja Gergely volt. (1748. év 70. sz. 1780. év 437. jkl.) 1756. évben Pankotay Sámuel, István, Mihály és László osztoznak. (1761. év pp. 676. sz.)

1701. évben Pankotay Krisztina gyermekei Szeghalmi János és Tamás 2100 frtért eladják Füred felét és egész Kócs pusztát a tiszafüredi lakosoknak. (1750. év pp. 424. sz.)

1775. évben Pankotay Jósza Zsuzsi Pappszász István özvegye. (1775. év pp. 2002. sz.)

1784. évben élnek Sámuel (neje Muraközi Katalin), Gábor és László táblabírák. (1784. év pp. 2345. sz.)

1794. évben Jósza Klára Bizony Pál tiszafüredi tisztartó özvegye. (1794. év pp. 2450. A. sz.)

1795. évben P. István és Gellén Mária gyermekei: Gábor, Klára — tassi Végh Istvánné — és Judit — Fáy Mihályné — osztoznak javaikon s a füredi és kócsi birtokot Gábor kapja, a tenki, szentmáriai és disznóshorváti jószágokat valamennyien egyenlő irányban. (1814. év pp. 3403. sz.)

1806. évben Tiszafüreden élnek P. Jósza Károly és öccse Ábrahám. (1808. év pp. 3286. sz.)

1807. évben Pankotay Borbála Csilléry László neje. (1807. év pp. 3250. sz.)

Az 1809. évi tiszafüredi insurrectionális összeírásban szerepelnek: I. Károly 43 éves, Gábor 53 éves, ennek fia György 20 éves, Ábrahám 26 éves, P. György 42 éves.

A család leányági leszármazóiról a megyei levéltárban több genealogiai táblázat (1793. év pp. 3329. B. sz. 1759. év pp. 650. sz. 1806. év pp. 3360. sz.), a m. kir. országos levéltárban pedig (Gyfvári kápt. 3. L. Reg. 9.) egy 1606. évi keletű s a váradi Pankotay családnak adományozott armalis található. Ezt azonban Bocskay Istvántól Várady Pankotay Mátyás és Nádudvary Tamás bihari prédikátor fia János nyerték egészen más címerrel, mint a melyet a füredi Pankotayak pecsétjei mutatnak.

Pányoki. Az ungmegyei Mogyorós és Botfa községekben volt birtokos. 1760. évben Mihály szerepel a megyében, lakhelyét azonban nem tudjuk. (1762. év 52. sz. 23. jkl.)

Pap. Az 1654. évi aug. 19-én P. Ambrus, fivére Lőrincz, gyermekei Máté, Mihály, János, Ilona és Katalin javára adományozott nemeslevél kihirdettetett 1655. évben. (1555. év 28. jkl.)

Pap. I. Lipót királytól 1666. évi nov. 28-án P. Albert, neje Tóth Ilona, gyermekei Mihály és Zsófia, fivérei Mátyás, Márton és Péter nyertek címerlevelet. Mihály Ivánkáról Szemerére, ennek fia Péter pedig innen Besenyőtelekre költözött s megyénkben 1759. évben igazolta nemességét. (1759. év 35. sz. 19., 30. jkl.) Ugyanezen évi keletű armalis-másolat az egri kápt. levéltárában. (F. F. jk. 241. sz.)

Pap. 1667. évi júl. 16-án nyert armalisa ugyanazon évben megyénk közgyűlésén lett kihirdetve. Nemességszerzők voltak: P. János kúnhegyesi lakos, neje Kis Borbála, gyermekei Mihály, Ilona és Katalin, továbbá Sámuel s neje Kis Anna, Bálint és neje Nagy Katalin, György és neje ugyancsak Kis Anna, továbbá Pál és Mihály testvérek. (1667. év 156. jkl.)

Sámuelről így származik le a család:

P. SÁMUEL neje Kiss Anna 1667.								
István								
István 1778. tiszavárkonyi lakos								
Mihály n. Donáth Ilona 1778.			István 1778.					
Mihály sz. 1775. n. Lévai Sára 1829. évben test. nyer						János sz. 1789. n. Kelemen Julia 1829. évben test. nyer		
József sz. 1795.	Mihály sz. 1799.	Sándor sz. 1807.	Gábor sz. 1809.	János sz. 1811.	László sz. 1815.	Károly sz. 1822.	János sz. 1825.	Lajos sz. 1827.

Nemességi bizonyítványt nyertek: 1778. évben Mihály és István tiszavárkonyi lakos testvérek (1778. év 320. sz. 60., 258. jkl.); 1829. évben Mihály és János testvérek s ezek fiai. (1829. év 713. sz. 1058. jkl.)

Pap. I. Lipót király 1693. évi május 12-én nemesítette meg P. Lászlót, nejét Kerekes Katalint, leányát Erzsébetet, fivéreit Mihályt és Istvánt. Az armalist bemutatták a vármegyének, de a földesúr közbevetett felebbezése folytán kihirdetést nem nyerhetett. Az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvéből legalább ezt olvassuk ki. A nemességszerző Pálnak hasonló nevű fia 1724. évben Gyöngyöspatán lakott. Az eredeti nemeslevél 14. sz. alatt a jászói konvent levéltárában van.

Pap. Nemességet 1696. évi aug. 18-án P. Sámuel, neje Csizmadia Anna, gyermekei János, István, György, Mihály, Katalin, Erzsébet nyertek. Nemeslevelük 1697. évben lett kihirdetve. (1697. év 294. jkl.) A nemességszerző Sámuel 1699. évben sarudi, abádi és tomaji birtokosként szerepel. Az 1724. évben a következő fiai igazoltattak: Mihály abádi, János szalóki lakosok, Gergely, György, István és Sámuel, a ki 1732. évben Tiszaszöllösön lakott. (1732. év 110. sz.)

A nemeslevélben is említett Istvánnak fia volt Gergely, ezéi pedig Dávid és Mihály szoboszlói lakosok, kik 1792. évben nemességi bizonyítványt nyertek. Ez időben egyes családtagokat Tiszaroffon találunk. (1792. év 759. sz. 1816. év 965. sz. 1393. jkl.)

Pap. Esztergommegyéből Komárommegyébe, innen pedig megyénkbe költözött család. Az Esztergommegyében kihirdetett s az orsz. levéltár helytartótanácsi osztályában feltalálható nemeslevelet III. Károlytól 1715. évi máj. 30-án P. István előbb mocsai, majd neszemlyi lakos, neje Gazdagh Éva, gyermekei István, Mihály, Sámuel, Péter, Imre, Sára és Katalin nyerték. Mihály gyöngyösi lakos 1721. évben, majd az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt Komárommegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1721. év 89. sz.)

Papp. Abauji család, ősi lakhelye, úgylátszik, Gönczön volt, de szerepelt Felső Dobszán és Tornaros Németiben is. 1746. évben Gönczön lakott János fia János fia János, kinek András nevű fiától származott ugyancsak János nevű unokája tiszafüredi ügyvéd volt s 1843. évben hirdette ki nemességét. (1843. év 500. sz. 899. jkl.)

Pap. 1792. évi tanuvallomások szerint Dévaványán él István fia István, kit másként Szitásnak, vagy Losonczynak is neveztek. A Szitás név állítólag azért maradt rajta, mert apja Szitás János veje volt, a Losonczy pedig azért, mert nagyapja Losonczon prédikatori tiszteletet viselt. (1792. év 759. sz.) Lásd még a Szitás családról irt közleményt.

Papp lásd Bóka-Papp.

Papp lásd Dolinay.

Pap lásd Hrabóczky.

Pap lásd Kazay.

Pap lásd Kiss. (1634.)

Pap lásd Murányi.

Pápay lásd Szilágyi.

Pappszász. Gömörmegyéből ered, ott lett kihirdetve 1630. évben azon címeres nemeslevél, melyet 1628. évben Szász alias Mády György, fiai Mihály, János, István, Péter, továbbá Szabó Méraj Pál, Grancz Pál és fia András nyertek.

Egy másik armalisa is van a családnak, melyet II. Ferdinand Bécsben 1632. évi ápril. 20-án Zas alias Mády Györgynek, nejének Szabó Annának, gyermekeinek Istvánnak, Jánosnak és Annának adományozott a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon 3 fiókáját vérével tápláló pelikán; sisakdisz: keresztbe tett két

pálmaág fölött kiterjesztett szárnyú fehér galamb; takarók: mindkét részen ezüst-vörös.

A Pappszász család ma is ezt a czimert használja s az ezen czímer adományozásáról szóló 1632. évi eredeti nemeslevél, melyen a czímerfestmény helye üres s a kihirdetési záradék hiányzik, Pappszász Lajos pusztatenki birtokos tulajdonát képezi.

A nemességszerzők egyik utóda, István, Miskolczra származott át. Ennek fia volt György, a ki felesége Némethy Mária, Széky Katalin leánya, révén a Széky család javainak osztályosává lett. III. Károly 1734. évi oklevele az újszerzeményi bizottság határozata alapján megítéli a családnak az igari, szárazbeői és széki részbirtokokat s a Pap aliter Száz néven említi azt. A Pappszász nevet csak későbbben kezdte használatba venni a család s ugyanekkor a Mády név előnévvé változott át.

A család genealogiája a megyei levéltárnak (1772. év pp. 981. sz. 1769. év pp. 902. sz. 1781. év pp. 2225. sz.) s a Széky család levéltárának oklevelei s az újabb nemzedéket illetőleg családi közlés alapján a következő:

P. ISTVÁN Miskolcz

Mihály		György n. Némethy Mária			
Mihály	Sára f. Barkassy	György	Mária f. Veresmarty Ján.	István n. Pankotay Zsuzsi	György n. Erdélyi Krisztina
József sz. 1763. n. bagaméri Szűcs Katalin		György sz. 1767. n. tassi Végh Eszter	Mária sz. 1765.		
Mária f. Aszalay Samu	Ignác n. Bernáth Klára	Eszter 1. f. Bóniss sz. 1799. †	József debreczeni tábla elnöke, 1841. másod alispán	Klára f. Fáy Sámuel	György sz. 1803. †
Ignác †	Amália f. Pilisy Lajos	Katalin f. Balogh István ügyvéd	Jolán f. Pilisy Zsiga		Lajos sz. 1806. 1839. hevesi követ, 1845. bihari alispán n. Menszáros Eszter
Károly orsz. képv. n. Darvas Ilona pelei l.		Lajos tenki l. n. Szontagh Mária		György orsz. képv. szárazbeői l. Péchy Kata	
Ilona f. Sturman György	József abaujmegyei aljegyző	Lajos Katalin	Tamás	István Eszter	Ida Mária f. Gellén Dezső

Parázsó. 1764. évben Mihály és Márton dobii származású abádi lakosok. (1764. év 113. A. sz.) 1770. évben Zemplénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett János, több testvére és unokatestvére. (1770. év 1. A. A. sz.)

Párvy. E családról már 1490. évben történik említés, midőn Dóczy Imre és Horváth István Beatrix királynétól adományt nyertek a Párvy Mátyástól zálogban birt birtokokra. Leginkább Nyitra megyében Szakolczán és Galgócson székelt, de elágazott Fejér-, Trencsén-, Gömör- és Krassó megyékbe is. Nyitra megye előtt 1754. évben investigáltattak János, György és István galgóczi lakosok, majd 1759. évben nemességi bizonyítványt is nyertek, melynek alapján az alábbi genealogia állitható össze:

MIHÁLY

György János 1679. szakolczai l. Fejérmegye n. Bajcsy Judit		Mátyás n. Simanovics Mária	
János galgóczi lakos sz. 1714. Kochanócz	György † 1781. Lugosra ment 1759. test. kapnak	István	Orbán sz. 1773.

Megyénkben a család nemessége ugyan kihirdetve nem volt, több tanu vallomása szerint azonban a Galgóczi Gyöngyösre költözött János nemes családból származott. Ezen János leszármazói:

JÁNOS Galgóczi Gyöngyösre jött	
Antal	
Imre szopori tisztartó	Antal n. Kardos Mária
Antal sz. 1837. április 8. kerecsendi prépost-pléb.	Sándor sz. 1848. okt. 2. szepesi megyés püspök

A Gyöngyösön megtelepedett s a régi Bene utcában, a Gosztöny ház közelében, lakott János, a kort tekintve, azonos lehetett a Nyitrai megyétől 1759. évben nemességi bizonyítványt nyert Jánossal. (1846. év 2544. sz. 2543. jkl. Nyitrai. levélt. Opus invest. Proc. Vágúj. 1754. év 384. lap. Prod. sub litt. E.)

Pászthóy (pásztói és hasznosi). Hevesmegye ősrégi családja a Rathold (Rátót) nemzetségből. Mivel még a XVI. század végén kihalt, megyénk levéltárában alig néhány oklevélben maradt fenn emlékezte. Nagy Iván (IX. 132.) és Siebmacher (483.) tudomással bírtak e család létezéséről, címérét is közlik, de történetéről, leszármazásáról nagyon keveset mondanak. A család őse Domokos tárnokmester fia a Rathold nembeli István, a királyné főlovászmestere és trencsényi ispán volt, a ki 1265. évben Ágas várát és a pásztói monostor kegyúri jogát nyerte adományul. Fiai voltak az 1270—1320. években szerepelt Domokos tárnokmester és nádor, a Pászthóy család törzse, László (Laczk), a Tary család és Kakas a Kazai Kakas család megalapítói.

1395. évben János országbíró volt. Mivel ez egy 1396. évi oklevélen mint Domokos fia szerepel, megdől Nagy Ivánnak azon feltevése, hogy ezen Domokos János országbíró testvére volt. (1805. év pp. 3295. sz.)

A XV. századból, 1406. évből, csak P. Imrét ismerjük, kinek neje Domoszlói Margit volt. XVI. századbeli adatok alapján pedig az alábbi genealogia volt összeállítható:

PÁSZTHÓY JÁNOS							
János				Domokos			
György				Zsigmond			
Ferencz 1539.				János † 1592. előtt n. Bajony		Katalin f. Alaghy János	
Gergely él 1598—99. egresi, kassai, f. gyöngyösi l.	Klára 1616. Nádasdy Simon	Orsolya 1. f. Keczer András 2. f. Barius András	Margit f. Vajda Kristóf	Anna f. Szénássy István	István 1583.	Zsigmond 1583.	Borbála 1583. 1593. f. Csapy János

1539. évben György fia Ferencz ecsegi, kenderesi és beői birtokát elcseréli a Pálosok tabajdi birtokával, ez utóbbit illetőleg rakai Korniss János ellenmondása mellett. (1753. év pp. 491. sz.)

1588. évben Homonnay István zempléni és ungi főispán és neje enyingi Török Fruzsina P. Gergelytől 500 frt ára bort vettek s ennek fejében zálogba adták neki Átányt és Kürüt.

1592. évben az egri káptalan előtt egyrésről Pászthóy Gergely, másrésről pedig nővérei Klára, Orsolya, Margit és Annától (Szénássy Istvánnétól) származott Szénássy Judit, továbbá Pászthóy János leánya Borbála, végre Pászthóy Zsigmond leányától P. Katalintól (Alaghy Jánosnétól) származott Alaghy Juditnak (Mágócsy Andrásnénak, utóbb Rákóczi Zsigmondnénak) gyermekei Mágócsy Gáspár, Ferencz és Erzsébet szerződést kötöttek, mely szerint utóbb nevezettek a sok viszálynak végét szakítandók Pászthóy Gergely és esetleges fiúmaradékai javára teljesen lemondanak Hasznos, Pászthó, Sóshartyán, Bárkány, Csepkeleke birtokokról oly kikötéssel azonban, hogy ha ő fiúutódok nélkül maradna, a jelzett birtokok reájuk visszaszállanak; viszont Gergely a vadnai birtoknak felét, az úgynevezett „Pászthóy Ferencz részt” nővéreinek és ezek maradékainak, a másik felét pedig, vagyis az úgynevezett „Pászthóy Zsigmond részt” az ezen Zsigmondtól leszármazott Alaghy Judit utódainak engedi át. Ezen egyezséget 1593. évben II. Rudolf király is megerősítette.

Mivel Zsigmond ágából csak Borbála szerepelt e szerződés megkötésekor, fitestvérei, István és Zsigmond, bizonyára korábban elhaltak. (1744. év pp. 263. sz. 1805. év pp. 3295. sz. Szederkényi: Hevesm. monogr. II. 265.)

Pászthóy Gergely 1598. évben Kassán Beniczky Márton házában lakott s Hasznoson levő malomhelyét Csépe Demeter, Péter és Gáspár nevű jobbágyainak engedte át használatra. Mivel súlyos beteg volt, az egri káptalan két tagja a lakására ment s ott vette ki tőle e vallomást. (1767. év pp. 860. sz.) A következő évi április 15-én pedig már mint gyöngyösi lakos állított ki kötelező levelet arról, hogy Kis Réde falubeli részét gyöngyösi Pap Istvánnak adja zálogba. (M. Nemz. Muz. Rhédey levélt.)

Patay. 1811. évben László fia István fia József alsószuhai származású hevesi lakos s gyermekei József, Éva és Borbála Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdettetnek. József testvérei közül ez időtájt Jakabot Debreczenben, Istvánt és Lászlót Rimaszombatban találjuk. (1811. év 302. sz. 389. jkl.) Lehetséges, hogy nevezettek az 1685. évben megnevesített nógrádi eredetű családból származtak. (Gömörm. monogr. 654.)

Patay lásd Timár.

Pataky. 1823. évben Gyöngyöspüspökiben lakik István és Pap Anna fia Pataky Mihály. Állítólag abauji eredetű volt. Nemessége kihirdetve nem volt. (1823. év 1034. sz. 1563. jkl.)

Patkós. Az 1724. évi nemesi investigatókor István a II. Ferdinand által 1634. évi febr. 4-én Patkós István és János részére adományozott s Tornamegyében kihirdetett armalis bemutatásával igazolja nemességét s azt, hogy ő az említett Jánosnak egyik leszármazottja. Ugyancsak ő 1725. évben Tornamegye bizonyítványa alapján kihirdettetett. (1725. év 810. jkl.) Tiszanánán, Dévaványán és Mezőtúron élt a család. 1764. évben István, János és Benedek bizonyáglevelet nyertek. (1764. év 18. A. sz. 1769. év 247. jkl. 1773. év 68. jkl.)

A levéltárban levő armalis-másolat szerint a címér: Kék pajzsban zöld halom felett fiókáit vérével tápláló pelikán; sisakdisz: kardot tartó vörös ruhás kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1770. év 18. A. sz.)

Pauer lásd Petheő. (1655.)

Paulovics. 1839. évben János szolnoki sőtiszt Nyitra megye bizonyítványával igazolja nemességét. (1839. év 1717. sz. 1038. jkl. 1842. év 982. sz. 716. jkl.) Ezen testimonialis genealogiai adatai:

PAULOVICS PÁL 1754. igaz. Nyitrában

György		István	
András	József sz. Ivánkán, alsókereskényi és vizkeleti l. n. Riskovics Anna		
András sz. 1769.		János sz. 1772. szolnoki sőtiszt	
János sz. 1801. n.-szombati ügyvéd		János	Antal

Pázmán. Ezen komárommegyei családot laki Pázmán néven ismerik genealogusaink. 1518. évben Lakszakállasra nyert királyi adományt. Megyénkben János fia Tamás fia Gergely laki lakosnak fiai: Tamás és Simon mezőtúri lakosok telepedtek meg s 1826. évben Komárommegye bizonyítványával igazolták nemességüket. (1826. év 197. sz. 243. jkl.)

Pázsit vagy **Pazsi.** A pozsonymegyei Nemesszegről (Dunaszerdahelyről) Mihály előbb a borsodmegyei Vattára, utóbb Tiszafüredre költözött s itt fiúutódok nélkül 1777. év körül meghalt. (1777. év 162. A. sz. 323. jkl.)

Péchy (péchújfalusi). Ezen erdélyi eredetű család első őse az I. Ferdinand király idejében élt Gáspár gyulai kapitány, a ki 1555. évben nyert czímerlevelet. A család története, leszármazása, czímere a szakirodalomból eléggé ismeretes. (N. I. IX. 176. Siebm. 488. M. Nemz. Zsebk. II. r. I. 491.) Az 1724. évi investigatio idején Imre szerepelt megyénkben, a hol — mint a függelékből látható — a család több tagja hivatalt is viselt. Antal 1783. évben maklári plébános volt. (1783. év pp. 2305. U. sz.)

Péchy (Andréffy). I. Ferdinándtól Péchy (Andréffy) János és testvére Ferencz 1559. évben nemeslevelet nyertek a következő czímerrel: Aranynyal és kézzel vágott pajzsban alul 3 arany liliom s felettük fehér galamb (lábai és farka az alsó mezőben) áll s csőrében bogyókkal megrakott olajágot tart; sisakdisz: a pajzsbeli galamb; takarók: mindkét részen arany-ezüst-kék.

Az eredeti armalis, melyen kihirdetési záradék nincsen, Tapolcsányi László egri ügyvédnél maradt zálogban s úgy került 1807. évben megyénk levéltárába.

P. János pécsi származású volt s a nemességet irodalmi tevékenységeért, Verancsics Antal egri püspök oldala mellett teljesített kiváló politikai érdemeiért, nagy tudományáért, tiszta életéért kapta. Az Andréffy nem előnév, hanem megkülönböztető melléknév (cognomen), melyet mint András utóda nyert. (1807. év 476. A. sz.)

Pecz. III. Ferdinándtól 1646. évi okt. 12-én Pecz János nyert nemeslevelet, melyet 1647. évben Veszprémmegye, 1680. évben pedig ennek Gyöngyösre költözött Pál és János nevű fiai kérelmére Hevesmegye hirdetett ki. (1680. év 98. sz.) Az 1724. évi nemesi vizsgálat alkalmával János s fia János, István s fia János gyöngyösi lakosok igazoltattak. Genealogiáját, czímerét Nagy Iván művében (IX. 189.) találjuk.

Pecze. 1701. évben Farkas nemességi bizonyítványt nyer. (1701. év 744. jkl.)

Péczely. 1819. évben Ung- és Abaujmegyék bizonyítványa alapján Péczely István egri molnár legény nemessége kihirdettetvén megyénktől bizonyoságlevelet nyert. (1819. év 340. jkl.) Ezen testimoniális azonban 1830. évben meg lett semmisítve, mert kiderült, hogy csalárd úton jutott hozzá. Azon bizonyoságlevél ugyanis, melynek alapján nevezett megyénkben kihirdettetett, nem az ő nevére, hanem egy másik Péczely István hernád-szent-andrási lakos nevére szólt. Aradmegye is megsemmisítette János nevű fia, kroknai lakos, részére kiállított bizonyítványát. (1830. év 752. sz. 1085. jkl. 1831. év 184. A. sz. 296. jkl.)

Pellionis lásd Szücs.

Péntek. A nemeslevelet II. Ferdinandtól 1631. évi jún. 18-án Péntek Demeter, neje Tóth Katalin, gyermekei Péter, Anna és Ilona, továbbá testvérei Lőrincz és Katalin nyerték s ugyanazon évben Borsodmegye hirdette ki. (Borsodm. lev. Pr. 5. f. 41.) 1699. évben Benedek, István, id. és ifj. András sarudi birtokosok voltak s 1709. évben igazolták nemességüket. (1709. év 486. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején János, Demeter, Benedek, Lőrincz tiszaderzsi lakosok voltak, későbbben pedig egyesek Kis-újszállásra, Kúnhegyesre, Madarasra is elágaztak. (1773. év 309. C. sz.)

Az eredeti armalist a család örzi Tiszaderzsen.

Penz. Honfiusított család. Az 1697. évi márcz. 9-én Penz Kristóf egri kamarai prefektus, neje Kettner Mária Terézia, gyermekei Ferencz-József, János-Antal, Johanna-Erzsébet és Borbála-Terézia javára adományozott indigenatusi kiváltságlevél kihirdetett 1698. évben. Feltalálható Pestmegye levéltárában. (1698. év 74. jkl.) 1698. évben János egerbaktai, jánoshidai, alattyáni, jenői, pázmándi birtokos. Czímer: K. K. XXIV. 256., 320.

Pénzes (vásárhelyi). Báthory Gábor 1608. évi júl. 17-én nemesítette meg Pénzes Jánost és a vásárhelyi előnevet adományozta neki. A nemeslevelet Biharmegye hirdette ki. Feltalálható a m. kir. orsz. levéltárban. (Gyfvári kápt. 5. L. Reg. 186.)

Zemplénmegyétől nemességi bizonyítványt nyertek: 1736. évben János sátoraljaújhelyi és György gertselyi lakos testvérek és ezek fiai nevezetesen Jánoséi István, János, György, Pál és Imre, Györgyéi pedig Ádám, József, István, György; 1768. évben pedig a fenti János sátoraljaújhelyi lakosnak fia György s ennek fiai György és Imre tiszaszentimrei lakosok. De mivel ez utóbbiban a nemességszerzőkkel való összeköttetés feltüntetve nem volt, György és Imre tiszaszentimrei lakosok nemességét nem hirdette ki a vármegye, hanem őket bővebb igazolásra utasította. (1768. év 219. sz. 361. jkl.) A következő évben újabb bizonyosságlevélet mutattak fel s bár leszámazásuk ebben sem volt kifejezve, ezt a vármegye kihirdette. (1769. év 221. sz. 225. jkl.)

Perlaky másk. **Horváth** (perlaki). Eredetét biztosan nem tudván csak fentartással közölhetjük ama családi hagyományt, hogy a zalamegyei Perlakyakkal közös törzsből származott. Megyénkben Perlaky István (sz. 1762.) telepedett meg, Egerben jogtanár volt s 1802. évben Sopronmegye bizonyítványával igazolta saját és Károly és Flórián nevű fiai nemességét. Eme bizonyosságlevél szerint a család neve azelőtt perlaki Horváth volt. (1802. év 694. sz. 685. jkl.)

Az említett Károly barsmegyei aljegyző, majd Makay Antal püspök nagybátyjának jószágigazgatója, azután a szentgyörgyi Horváth család prefektusa, végre közalapítványi prefektus. Nemességi bizonyítványt nyert 1827. évben. (1827. év 874. sz. 1108. jkl.) Meghalt Domoszlón 1877. évben. Fia Zénó domoszlói birtokos.

Flórián táblabíró és aradmutinai kamarai ügyész volt s Lőrincz nevű fiával együtt nemességi bizonyítványt kapott 1838. évben. (1838. év 2272. sz. 1268. jkl.)

A család levelesládája, értesülésünk szerint, a szabadságharcban Temesvár ostroma alkalmával pusztult el.

Mivel Sopronmegye bizonyítványában czimerlevélre hivatkozás nincsen, nem tudjuk biztosan megállapítani, ezen családra vonatkozik-e a II. Mátyás által 1613. évi márcz. 14-én a perlaki Horváthok részére adományozott s Fejérmegye levéltárában levő eredeti armalis. (1819. év 896. sz. 822. jkl.)

Pestini lásd Kulin (jászberényi).

Pesztránszky másk. **Galgóczy.** Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt István dévaványai lakos Biharmegye szolgabirájának és esküdtjének bizonyítványával igyekszik nemességét igazolni. (1725. év 33., 160. sz. 809. jkl.)

Péter. P. Balázs és János gyöngyösi lakosok igazoltatnak 1676. évben. (1676. év 193. jkl.)

Péter másk. **Szarka.** Az 1776. évben Borsodból Kis-Kálnára, majd Bajkára költözött Mihálynak egyik fia volt András mezőtúri jegyző, a ki Mészáros Annától 1817. évben született Károly nevű fiával együtt Barsmegye bizonyítványa alapján 1825. évben nemességét kihirdettette. (1825. év 555. sz. 834. jkl.)

Petermányi. Mária Terézia 1760. évi nov. 25-én nemesítette meg a családot. Nemességszerzők: P. Mihály és Ádám testvérek, Mihály neje Karlony Teréz, fiai Mihály és Ignác, leányai Teréz és Erzsébet, Ádám neje Radler Katalin, fiai Imre, János, leányai Julianna és Jozefa voltak. Kihirdették 1761. évben Vas- és Heves-megyék. Eredetije megyénk levéltárában van.

Czímer: Vágott pajzs, az alsó kék mezőben a vele szembe jövő farkast mellső jobblábával megragadó futó oroszlán, a felső, ezüsttel és vörössel hasított, rész ezüst mezejében csonka fatörzs, melynek jobb felől kinyúló ága le van vágva, balfelől pedig egy élőág alatt levő oduból méhraj repül ki s lepi el az egész mezőt, a vörös mezőben csőrében arany író tollat tartó fehér galamb; sisakdisz: a pajzsbeli galamb; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1761. év 139. sz. 89. jkl.)

Pethes (kecskeméti). A címeres nemeslevelet II. Ferdinand adta 1625. évben kecskeméti Pethes Mihály és Balázs testvéreknek. A leszármazást az alábbi táblázaton csak azon Tamástól tudjuk levezetni, ki a XVIII. század közepén a komárommegyei Kamocsa községben élt.

PETHES TAMÁS kamocsai lakos					
Ferencz		Márton		László jászárokszállási l.	
Antal			József		
Imre 1838.	Mihály 1838.	Antal 1838.	József 1838.	János	
			János		
		József 1838.	Pál 1838.	János 1838.	

Antal fiai közül Imre dekretatis főhadnagy, póstamester Jászárokszálláson, Mihály jászkúnerületi adószedő, Antal dekretalis főhadnagy, póstamester Félegyházán, József táblabíró, szentiváni lakos; János fiai közül: József kir. táblai jegyző jászberényi lakos, Pál jászkúnerületi jegyző, János tanuló. Nemességük Komárommegye bizonyítványa alapján 1838. évben lett kihirdetve. (1838. év 1690. sz.)

Czímerlevél: O. L. Htt. Nob. Komárom.

Pethes másk. **Gyöngyösy.** Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság jegyzőkönyvéből tudjuk meg, hogy III. Ferdinand 1655. évi febr. 15-én nemesítette meg a családot s a Pethes másk. Gyöngyösy János, neje Kapitány Anna, Pethes András, neje Csór Dorottya s gyermekei Pál és Anna részére adományozott címerlevelet 1656-ban megyénk hirdette ki. 1724. évben Gyöngyösön laktak Ferencz és János s az előbbinek Pál nevű fia és András, Mátyás nevű unokái, az utóbbinak, Jánosnak, csak leányai voltak, névszerint: Julianna, Klára, Erzsébet, Borbála. 1676. évben András és Márton igazolták nemességüket. (1676. év 177. jkl.) Az 1809. évi insurrectionalis összeírásban Ignác 41 éves nyug. lovaskapitány egri lakos szerepel.

Pethő. III. Ferdinandtól 1637. évi aug. 21-én P. Gáspár s fiai Gáspár és Lázár nyertek nemeslevelet, melyet 1638. évben Nógrádmegye hirdetett ki.

Megyénkben Gáspár fia István fia Boldizsár jármii származású tiszafüredi lakos telepedett meg s 1773. évben Szatmármegye bizonyítványaival igazolta nemességét. (1773. év 263. jkl.)

Ezen testimonialis szerint a leszármazás ez:

GÁSPÁR 1637.											
Gáspár 1637.			Lázár 1637.				István				
István							Miklós jármii l.				
Boldizsár 1773. kihird. tiszafüredi l.			István				János		Pál		József
			Mihály nánási l.	István túrkevei	János tiszafü- redi l.	Gergely tiszafü- redi l.	János	Miklós	András	István	György
Mihály tiszafüredi l.			János zilahi l.	Gergely katona							

Pethő András szolgabíró 1653.

Petheő. 1655. évi máj. 1-én nyertek czímeres nemeslevelet Pethő János, nővére Katalin, ennek férje Pauer Dániel s ezek leánya Dorottya. Kihirdettetett 1656. évben.

Petheő (gyöngyösi). I. Lipót királytól 1667. évi júl. 1-én Petheő János és neje Tukinszky Éva a gyöngyösi előnévvel az ághói és szentimrei birtokokat kapták adományba Ághó Kelemen és Sándor Pál fia Miklós magvaszakadása folytán. A leleszi konvent be is iktatta őket a birtokba, azonban 1670. évben már eladták 1000 frtéért Jászberény és Szentimre lakosainak. Az adományszerző János azután Gyöngyösre, majd Abasárra költözött s itt halt meg.

Egyenes leszármazottjai:

Gyöngyösi PETHEŐ JÁNOS 1667. donat. † Abasár

Ferencz sz. Árokszállás, kuruczkapitány † Pest, lakott Abasár, Eger. 2. n. Fülep Mária			
1-től: János † Eger	2-től: Lőrincz 1771.	Ferencz 1771.	Katalin f. Tóth Lőrincz
János 1770. test. kapnak	Ignác	János n. Rottenstein Borbála	

Nemességi bizonyítványokat nyertek: 1757. és 1770. évben János és Ignác testvérek, a kik, illetve utódaik Zemplén-, Gömör-, Borsod- és Pestmegyékben is kihirdettetek (1757. év 192. jkl. 1770. év 200. A. sz. 632. jkl. 1758. év 244. sz. 1806. év 226. sz. 353. jkl.); 1771. évben pedig Lőrincz és Ferencz testvérek. (1771. év 200. A. sz. 217. jkl. 1797. év 334. sz.)

Ama János, kinek neje Rottenstein Borbála volt, örökös perpatvarban állott sógorával Rottenstein Mihály konziliáriussal. Ez utóbbi még a nemességét is kétségbe vonta, de teljesen alaptalanul. (1775. év pp. 1099. sz. 1777. év pp. 2078. sz.)

Czímeres nemeslevelet 1694. évi nov. 12-én Petheő Pál, neje Vágó Zsuzsi, fiai András, Ferencz, Gergely és András leánya Ilona nyertek. Kihirdettetett 1696. évben Az eredeti Petheő Miklós budapesti lakos, szt.-rókuskórházi gondnok, birtokában van. (1696. év 30. jkl.)

Hogy az adományszerző János és a czímerszerző Pál vérségi viszonyban voltak egymással, több mint valószínű. De mivel Jánosnak csupán egyetlen, Ferencz nevű, fia volt, így csak oldalági rokona lehetett neki Pál, a kinek utódai — bár az előnév adományozása reájok nem vonatkozott — szintén felvették a gyöngyösi előnevet s maig is használják. (1829. év pp. 29. sz. 1830. év pp. 13. sz. 1834. év pp. 13. sz. 1834. év 808. sz.)

A címerszerző Páltól levéltári iratok (1755. év 51. sz. 1809. insurr. összeírás. 1832. év 888. sz. 1765. év pp. 802. sz.) és a monostori anyakönyvek szerint a család leszármazása ez:

PETHEŐ PÁL 1694. címerszerző

András 1694. n. Thassy Anna 1698. donat.			Ferencz 1694. 1724. Gergely 1694.		
Ilona 1694. f. Kompolthy József		Gergely 1724. n. Csintalan Erzsébet monostori lakos		Ignác 1724. monostori lakos n. Makay Judit	
Rozál f. Várkonyi Imre	Anna f. Kovács Áron	Erzsébet f. Várkonyi Elek	Zsuzsi f. Harmos István	Klára f. Batta Albert	
Erzsébet f. Gecse Mátyás	Mihály n. Tóth Apolló	Judit f. Balázs István	Pál sz. 1746. n. Kürthy Krisztina	Anna sz. Komáromy Szaléz	
Imre n. Hamar	Erzsébet	Mihály sz. 1775. n. Balázs Teréz	Antal sz. 1777. n. Dudás Anna	Pál 1780—1845. 1. n. Vinter Konstancia 2. n. Melegh Borbála	Ignác 1783-1837 n. Borhy Krisztina
Ágoston sz. 1791-1795. csányi lakos 1832. test. kap n. Thassy Anna esk. 1811.	András csányi l. 1832. test. kap	Veron Apolló Erzsi	Pál		Erzsébet f. Borhy József
Pál n. Malatinszky Anasz- tázia esk. 1862.		1-től: Vilmos Richard	Éva sz. 1819. Hanzi sz. 1820. Jenő sz. 1822.	2-től: Zsiga sz. 1828. f. Thassy n. Ivády Anna	Mária sz. 1833. f. István
János sz. 1807.	Ignác sz. 1809.	Miklós sz. 1810.	† László-Lajos 1. n. Ajtich Horváth M. esk. 1840. 2. n. Thassy Emer esk. 1846.	Krisztina sz. 1815.	Ferencz sz. 1818. n. Mala- tinszky Anna
			Sándor kerecsendi l.		
2-től: János egri lakos	László †	Mária f. Marton László	Anna † f. Sárosy Gyula	Miklós budapesti l. Rókus kórh. gondn.	Dániel
					Zsiga sz. 1887. Budapest

Valószínűleg Pál és Kürthy Krisztina fia volt még azon Károly is, kinek Thassy Erzsébettel kötött házasságából származtak Pál (1802.), Teréz (1803.) Kovács Jánosné, József (1804.), Imre (1806.), János (1812.)

A címerszerző András neje Thassy Anna (utóbb Urbanovszky Miklósné) egyike volt azoknak a Thassyaknak, kik 1698. évben miskei és monostori adományos birtokukra királyi megerősítést nyertek.

Az 1724. évi investigatókor Ferencz, Gergely és Ignác még gyöngyösi lakosok voltak. Nemességi bizonyítványt nyertek 1832. évben Ágoston és András csányi lakos testvérek. (1832. év 888. sz.)

1792. évben János fia László zászlótartó a Gyulay ezredben. (1792. év 820. sz.)

Petheő (ontopai). Előnevét tekintve komárommegyei eredetűnek látszó ezen családnak magánértesülésünk szerint II. Rudolftól van armalisa. Megyénkben József jászárokszallási és János hevesi lakos testvérek telepedtek meg s Bars megye bizonyítványával 1834. évben igazolták nemességüket. Ezek atyja János, nagyatyja a Bars megyében 1709. évben igazolt és Hont megyében és, kihirdetett Antal volt. (1834. év 374. A. sz. 785. jkl.)

A megyénkben igazolt Jánosnak utódait családi közlés szerint az alábbi táblázat mutatja :

ANTAL 1709. Barsban igaz.									
János									
János hevesi birt. 1834. kihird. n. Palya Ilona				József árokszállási l. 1834. kihird. n. Papp Jozefa			Anna f. Balogh János		
János sz. 1800. körül, átányi gazdatiszt, n. Lukács Anna, esk. 1830. Heves									
Anna f. Beöthy Lajos	Antonia sz. 1834. f. Majzik Viktor alisp.	Lajos sz. 1835. n. Szittay Zsófi	Adolf †	Szidónia f. Kiss István	Géza n. Monszpart Ilona	János †	Hermin f. Brengl Lajos	Ilona f. Lipovniczky Kálmán	Gyula †
Zoltán †		Irén	Vilma						
Gyula	Margit f. dr. Beöthy János	János n. Gajzágó Jozefa	Károly †	Ida	Géza †	Lajos †	István	Ilona	
Margit									

P. János neje Palya Ilona 1832. évben végrendelkezik. P. József neje Pap Jozefa utóbb Kovács Pálné lett. (1835. év pp. 8. sz.)

Pethő. 1715. évben Gáspár, András, István Szabolcsmegyétől bizonyáglevelet kaptak. (1715. év 77. sz.)

Petrák másk. **Kovács.** 1703. évben Mihály és fiai András, Márton, István Borsodmegye bizonyítványa alapján kihirdettetnek. (1703. év 1069. jkl.) 1709. évben Péter átányi lakos igazolja nemességét. (1709. év 486. jkl.)

Petravich másk. **Szabó.** Horvát eredetű család, melynek egyik tagja Márk Zágrábmegyéből 1718. év táján az esztergommegyei Bajnára költözött, József fiától származott Béla, József és Antal unokái pedig megyénkben telepedtek meg s Zágrábmegye bizonyítványával 1784. évben igazolták nemességüket. (1784. év 397. jkl.)

Antalnak Imrech Erzsébettől született gyermekei Imre, Ignác (1787.) és Antal 1818. évben, ez utóbbi Antalnak fiai Ferencz, Elek és Flórián 1843. évben nemességi bizonyítványt nyertek. (1818. év 96. sz. 214. jkl. 1843. év 206. sz. 278. jkl.)

A Nagy Iván közölte genealogia (IX. 282.) annyiban téves, hogy az Egerben most is élő nemzedék nem az 1780. évben született Antaltól, a ki kis korában meghalt, hanem az 1795. évben született hasonló nevű testvérétől származott le.

Petrényi. 1676. évben János gyöngyösi lakos igazoltatik. (1676. év 193. jkl.)

Petri. II. Ferdinandtól 1634. évi decz. 29-én P. Benedek, fia Bálint, testvérei Péter, ennek fia Albert, továbbá Márton, ennek fiai Orbán, Gergely és Jakab, végre unokatestvérei János, Gergely és István nemeslevelet kaptak a következő címerrel: Kékben zöld alapon kardot tartó oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: ezüst-vörös mindkét részen. Kihirdettetett 1635. évben megyénkben, másolata az itteni levéltárban. (1634. év 6. sz.) A nemességszerző Bálintnak Máté fiától való Gergely nevű unokája az 1724. évi investigatio idején bükkszenterzsébeti lakos volt.

Petrovay (dolhai és petrovai). Bár a család nemessége megyénkben kihirdetve nem volt, mégis megemlékezünk róla, mert a XVII. század végétől kezdve Nyáry jusson birtokos volt itt. Története leszármazása és címere a szakirodalomból eléggé ismeretes. (Turul 1897. év 58., 114., 171. M. N. Zsebk. II. r. I. 482.)

Petrovszky másk. **Keszegh.** I. Lipót királytól 1666. évi febr. 12-én Petrovszky másk. Keszegh János, neje Kelemen Borbála és testvére Miklós nemeslevelet kaptak

ezen címerrel: Kék pajzsban zöld alapon fiókait vérével tápláló pelikán; sisakdisz: 2 szarvasagancs közt 3 vörös rózsza; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1666. évben, másolata a levéltárban. (1666. év 7. sz. 106. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején szerepeltek a nemességszerző János fiai Keszegh Sándor és János pétervásári lakosok s ezek fiai és pedig Jánosé Ferencz s Sándoré János. (1725. év 150. sz.)

Pettyén másk. **Szabó**. 1649. évben Márton szerzett armalist, melyet megyénk hirdetett ki. 1844. évben István mezőtúri kántor. (1844. év 509. sz. 729. jkl.)

Petykó. Csak tanuvallomásokból szerzünk róla tudomást. Pál 1765. évben Irsán lakott, az apja István pásztoi lakos, nagyapja pedig zólyommegyei származású volt. (1765. év 101. sz. 93. jkl.) András fia László 1745. évben Nógrádmegyétől testimoni-
alist nyert. (1745. év 190. sz.)

Philep lásd Pók.

Pintér másk. **Kovács**. A nyitrai megyei Ürményben birt földesúri joggal, itt élt Simon, kinek ugyancsak Simon nevű fia a nógrádmegyei Nemtibe költözött. Ez utóbbitól származott Illés, ki már megyénkben lakott, ettől pedig Ferencz nagyküri lakos. Ferencznek Gattay Teréziával való házasságából 1799. évben született István. Emez István és Bodor Katalintól való gyermekei: Illés (1824.), Antal (1832.), Ferencz (1834.) és István (1835.) Nyitrai megye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1835. évben. (1835. év 885. sz. 1350. jkl.)

Piry lásd Kanyó.

Pyerker (felsőöri). Egyike Vasmegye azon családjainak, melyek Felsőörrre adományt nyertek. Csupán azért teszünk róla említést, mert ebből származott János-László, a ki lilienfeldi cisztercita apátból 1818. évben szepesi püspökké, 1821. évben velencei patriarchává, 1827. évben egri érsekké és hevesi főispánná lett. Ő vetette meg alapját az egri székesegyháznak.

Placsintár. Ezen szamosújvári származású örmény család 1739. évi aug. 23-án nyerte címeres nemeslevelét. Nemességszerzők voltak: Pl. Lukács és Bogdán; Lukács neje Jakobovics Róza, gyermekeik Jakab, Lázár, János, András, Mária, Anna; Bogdán neje Modrul Mária s gyermekeik Dávid, Joakim, Kristóf, Anna és Katalin. Joakimtól és Verzár Máriától 1779. évben származott Dávid túrpásztoi bérlő, a ki Gráczian-János, Bogdán-Lőrincz, Péter-Lukács, István-Ferencz és Joakim-Kajetán nevű gyermekeivel együtt kihirdettetett 1828. évben.

A levéltárban levő armalis-másolat szerint a címer: Arany pajzsban zöld alapon fehér lovon ülő kék ruhás, vörös kalpagos, görbe kardos vitéz; sisakdisz: meztelen kar görbe karddal, melynek hegyén levágott törökfő. A takaró színei nincsenek meghatározva. (1828. év 1136. A. sz. 1435. jkl. E. K. K. VIII. 680. Lásd N. I. IX. 308.)

Pócs. Eme pozsonymegyei birtokos családból bennünket csak az 1773. évben igazolt Gáspár csenkeszéthei lakosnak fia János érdekel, ki Egerben telepedett meg, itt ügyvédi gyakorlatot folytatott, nemességét azonban ki nem hirdettette. Ennek fia Sámuel aligha lakott megyénkben, unokájáról Ágostonról pedig tudjuk, hogy a borsodmegyei Nyéken volt lakása. Ezen Ágoston fiaival Lajossal, Pállal, Imrével, Gáspárral és Jánossal együtt megyénkben 1844. évben lett kihirdetve. (1844. év 147. sz. 194. jkl. 1732. év 155. sz.)

Pótska (pótskai). L. Levin, neje Jung Mária Terézia részére 1696. évi jún. 18-án adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1696. év 205. jkl.) 1699. évben Farmoson volt birtokos. Címer: K. K. XXIV. 105.

Póczik (monaki) másk **Csiszár**. A nemeslevelet II. Ferdinandtól Póczik János és András testvérek nyerték 1624. évi jún. 28-án s 1625. évben Eperjesen lett kihirdetve.

A család leszármazása:

JÁNOS Mihály						
Jabab gyöngyösi lakos			István 1689. Zsércz	János		Mátyás †
Mihály beszterczei iskolamester	Ferencz besenyő- teleki, t.-zsadányi l.			János zsérczi l.	András sályi l.	György zsérczi l.
János négyesi lakos 1779.			Mihály vattai lakos 1779. Gergely poroszlói l. 1779.			
János 1779.	István 1779.	Mihály 1779.	András 1779.	Márton 1779.	Gergely 1779.	György 1779.

Jakab Gyöngyösön lakott, fiai közül Mihály Beszterczén iskolamester, Ferencz pedig az Almásy család tarnadsadányi tiszttartója volt. Az 1689. évben Zsérczen szereplő István előzőleg, úgy látszik, Egerlövön lakott, hova Maklárról költözött. (1767. év 216. B. sz. 1773. év 225. sz. 255. jkl.)

Ennek fiai és unokái részére Borsodmegye nemességi bizonylatot adott, melyet megyénk 1779. évben hirdetett ki. (1779. év 144., 229. jkl. Borsodm. lev. Pr. 40. f. 427.)

Ezen családból származott az 1810. évben elhunyt Pál egri kanonok. (1810. év 123. A. sz. 210. jkl.)

A család címere a borsodmegyei levéltárban (Act. nob. 897.) levő armalismásolat nyomán: Kék pajzsban meredek sziklán kiterjesztett szárnyú sólyom, a felső sarkokban 1–1 csillag; sisakdisz: 3 stucztoll (vörös-fehér-fekete); takarók: vörösezüst, fekete-arany.

A Csiszár név csupán ragadványnév.

Podhorecz lásd Cselkó.

Podhradszky (nemes-podhragyi). Régi trencsénmegyei család, Nemes-Podragyon, Bolessón stb. voít birtokos. A XIX. század elején András fiaival Mihálylyal (sz. 1766.), Pállal és Károlylyal Vágújhelyre költözött. Mihály később megyénkben telepedett meg, az egri érsek adószedője lett s 1818. évben Trencsénmegye bizonyítványával igazolta nemességét, előnevét. (1818. év 78. sz. 169. jkl.)

1827. évi tanuvallomások alapján (1827. év 1248. C. sz. 1656. jkl.) az alábbi genealogiát mutathatjuk be:

PODHRADSKY						
György			András Vágújhelyre megy		István	
József † 1808. hlubokei, majd verbovczei, végre bukovei tanító			Mihály érseki adószedő 1818. kihird.		István	
Pál	József	János	Pál		Károly Krassóm. költözött	

Károly utódairól Nagy Iván is említést tesz. (IX. 330.)

Pogány (csebi). Zalamegyei eredetű, első őse Herczeg (nobilis de Enyereh) nevű volt. 1326. évben nyert címerlevelet. A Pogány nevet a XIV. század végén élt István vette fel. Idővel több vármegyébe is elágazott a család. Bennünket csupán a mármarosai ág, különösen pedig azon Imre érdekel, a ki Mármarosban levő adományos birtokát eladván Ádám nevű fiával Ungmegyébe költözött. Ádám fiai Ádám és István voltak s Eöörön laktak. Ez utóbbi később mint ügyvéd Egerben telepedett

meg s Ungmegye bizonyítványa alapján 1784. évben kihirdettette nemességét, előnevét. (1784. év 67. jkl.)

Pogrányi. A XVII. század közepén Tiszaföldváron birtokos.

Pohrancz. Nemesleveléről, címeréről a Ficsor családnál van említés téve. Porhancz néven is szerepel. Az 1724. évi investigatio idején Pál erdőteleki lakos. (1725. év 159. sz.) 1774. évben Nógrádmegye bizonyáglevelé alapján kihirdettetett István fia András fia Pál tiszavárkonyi lakos. (1774. év 98. jkl.)

Pók. Nemeslevelet II. Ferdinandtól 1636 évi jan. 24-én Philep Balázs, továbbá Pók Gergely, János, András, Lukács nyertek s ugyanazon évben Gömörmegye hirdette ki.

Az 1724. évi investigatiókor János, István, Boldizsár, György Egerben laktak. Ezen István fia volt József senator, ezéi pedig Jakab, Pál és Ignác.

Nemességi bizonyítványokat kaptak: 1782. évben a most említett Jakab (1782. év 185. A. sz. 269. jkl.); 1798. évben a fenti Pálnak és Szabó Rozáliának fiai József és Mihály (sz. 1779.) (1798. év 317. sz.); 1836. évben a fent megnevezett Jakabnak és Pácán Rozálnak fia Imre (sz. 1803.), volt tiszti alügyész, a csanádi püspökség, jószágigazgatója, makói lakos s ennek Lonovics Erzsébettel való házasságából 1832. évben származott fia Károly-István. (1836. év 682. sz. 1034. jkl. 1828. év 411. sz. 457. jkl. 1829. év 476. sz. 699. jkl. 1830. év 243., 934. sz. 336., 1268. jkl.)

1804. évben György, Miklós, Balázs Mezőtárkányon tűntek fel. (1804. év 827. sz. 876. jkl. 1805. év 944. sz. 1629. jkl.)

A nemeslevélben megnevezett Philep Balázs magtalanul halt meg.

Póka másk. **Kovács.** Címeres nemeslevelet 1697. évi jun. 22-én Póka Béla, fia György, ennek neje Koczka Katalin, unokatestvérei János nejével Molnár Annával és Mihály nejével Kozák Erzsébettel nyertek. Kihirdettetett 1698. évben, feltalálható a kalocsai főkáptalan levéltárában. (1698. év 84. jkl.) Az 1724. évi investigatio alkalmával már a Kovács nevet is viseli a család, mely nagyobbára Egerfarmoson lakott, de azután elterjedt Besenyőteleken, Egerben és Vécsen is.

János és Molnár Anna leszármazóiról sehol sincs említés. Béla és Mihály utódait az alábbi táblázatok mutatják:

I. Béla ága.

P. BÉLA 1697.					
György 1697. n. Koczka Katalin					
Gergely	György	Mihály	János	Albert	
János egri l.				István 1794. egerfarmosi l.	
János 1794.	Albert 1835. bánházi ispán 2. n. Ferenczi Julia, 3. n. Radácsi Mária			Aron	György
		2-től: József 1835		3-tól: Károly 1835.	

Nemességi bizonyítványt nyertek ezek közül: 1794. évben János egri lakos fia János, továbbá István egerfarmosi lakos. (1794. év 637. sz. 853., 874. jkl. 1795. év 554. sz.), 1835. évben pedig ezen most említett Istvántól származott Albert, Németh János kapitány bánházi ispánja és érkeserüi közbirtokos, valamint 2. nejétől Ferenczi Juliától való József és 3. nejétől Radácsi Máriától való Károly nevű fiai. (1835. év 219. sz. 337. jkl. 1834. év 1103. sz. 2583. jkl.)

II. Mihály ága.

P MIHÁLY 1697. n. Kozák Erzsébet egerfarmosi lakos

János neje Tarnasi Apolló

Mihály Vécsre ment			János	István	György	Albert sz. 1746.	Antal
Mátyás	Mihály	Albert †	Egerbe ment	besenyőtelek és		Albert sz. 1771. abádi számtartó	Imre
János	József	Imre				Sámuel sz. 1797. n. pogrányi Nagy Mária	Bertalan László Imre Lajos
Ignác		János Oarad	Mihály †				
Ignác ecsegi l. szegedi l.	János	István					
	János	Antal				Sándor Zsiga	István n. Sir Apollonia
Imre m.-kövesdi l.			Mihály 1822. mezőkövesdi lakos majd szabadkai ügyész				

Rozál f. Klaisz Gyula	József	László	Gizella f. Adám Bertalan	Mária f. Bartha Andor	György n. Csurda Nelly	Margit f. Horváth József	Sándor n. Kékesy Gizella	Ilona f. Szabó Béla
-----------------------	--------	--------	--------------------------	-----------------------	------------------------	--------------------------	--------------------------	---------------------

1822. évben György fia Mihály szabadkai ügyész nemességi bizonyítványt nyert. (1822. év 11., 855. sz. 12., 740. jkl. 1821. év 22., 585. sz. 16., 593., 1091. jkl. 1819. év 1093. sz. 1078. jkl.)

Czímer: Arany pajzsban zöld halmon csőrében zöld ágat tartó fehér galamb; sisakdisz: kék ruhás kardos kar; takarók: ezüst-vörös, arany-kék.

Pókaházi Póka családra már 1476. évben bukkanunk. Ekkor ugyanis László és Sandrin zálogjogon csépai birtokosok voltak. A fenti családhoz való viszonyát nem ismerjük. (Szabolcsm. lev. Fasc. 1° 1476. Nr. 9.)

Polereczky (polerekai). A túróczi megyei Poleriekáról származik s innen vette előnevét is. 1765. évben András fia György fia János fiai: Antal gyöngyösi és Ignác egri lakosok Túróczi megye bizonyítványával igazolták nemességüket. (1766. év 1. et. b. sz. 372. jkl.)

1846. évben ugyancsak Gyöngyösön élt a privigyei származású József (sz. 1804.), kinek szülői Antal (sz. 1753.) és Pravesánszky Júlia, nagyszülői József (sz. 1729.) és Simor Róza, szépszülei György és Skopecz Judit voltak.

Nevezett József Nyitramegye előtt nemességigazoló pört is indított, de mielőtt ügye végleg eldőlt volna, a rendi alkotmányt eltörölték s a pör tárgytalanná vált. (Nyitram. lev. 1830. év 807. sz. 1150. jkl. 1834. év 950., 772. sz. 1470., 1998. jkl. 1846. év 2486. sz.)

A család 1617. évi címerlevele Túróczi megye levéltárában van.

Polgár. Az 1724. évi investigationalis jegyzőkönyv adatai szerint II. Ferdinandtól 1625. évi nov. 8-án Polgár János, fiai Márton és János nyertek nemeslevelet, melyet megyénk a következő évben hirdetett ki. 1724. évben István, András és János, kiknek a nemességszerzőktől való mikénti leszármazását nem ismerjük, mezőtúri lakosok voltak.

Az itt feltüntetett leszármazási adatok alapján a család számos tagja bizonyoság-levelet nyert 1832. évben. (1832. év 2304. jkl. 1831. év 407. sz. 521., 829. jkl. 1830. év 1381. sz. 2433. jkl. 1829. év 1397. sz. 2367. jkl.)

Nem tudjuk biztosan, vajon az 1699. évben egerfarmosi és erdőkövesdi, 1709. évben pedig mezőtúri birtokos István, az 1699. évben dormándi birtokos Gergely s

az 1714. évben ugyancsak dormándi birtokos Boldizsár ehhez, vagy pedig az alábbi Polgáry családhoz tartoztak-e. (1709. év 486. jkl. 1714. év 520. jkl.)

Nemzedékrendje :

POLGÁR

István 1724. mezőtúri lakos n. Debreczeni Judit				András 1724. mezőtúri lakos n. Sombok Kata		János 1724. † 1772. mezőtúri lakos	
Jakab sz. 1724. Törökszentmiklós				Márton		István	János sz. 1722. n. Alföldy Klára
István sz. 1754. n. Pólya Anna		Jakab sz. 1759. n. Bordács Zsófi		Jakab n. Ivány Zsuzsi		István sz. 1772. n. Kor-da Zsuzsi	
Mihály sz. 1782. kecskeméti préd. n. Major Krisztina		István sz. 1792. Török-szent-miklós n. Nagy Sára		János sz. 1794. n. Oláh Sára		István sz. 1797. n. Tóth Zsuzsi	
Mihály sz. 1814.	Károly sz. 1816.	Ignác sz. 1825.		András sz. 1726.			
				András sz. 1756. n. Szűcs Sára			
				Sándor sz. 1825.	János sz. 1828.		
István sz. 1813.	József sz. 1815.	Lajos sz. 1819.	Mihály sz. 1821.	Márton sz. 1823.	István sz. 1821.	Jakab sz. 1828.	
			Pál sz. 1826.				
			Zsiga sz. 1829.				
Sándor sz. 1819.	József sz. 1821.	Mihály sz. 1828.					
András sz. 1781. n. Bordács Kati		János sz. 1785. n. Bordács Ilona		József sz. 1809. n. Boldog Zsuzsi			
István sz. 1805.	András sz. 1813.	Sándor sz. 1815.	Imre sz. 1822.				
János sz. 1808.	Bálint sz. 1811.	István sz. 1813.	Gábor sz. 1817.	András sz. 1827.			
István sz. 1772.		János sz. 1779. n. Kovács Zsuzsi		András sz. 1783. n. Biró Zsuzsi		Jakab sz. 1785. vasmegyeri lakos	
János sz. 1805.	Márton sz. 1811.	Bálint sz. 1814.	István sz. 1817.	Márton sz. 1805.	János sz. 1807.	István sz. 1811.	Márton sz. 1788. körösladányi lakos

Polgáry. II. Ferdinandtól 1630. évi jan. 3-án P. Ambrus, Imre és Lukács nyerték a nemeslevelet, melyet 1633. évben Gömörmegye hirdetett ki. Lukács fia Gáspár 1709. évben egerfarmosi birtokos volt, az 1724. évi investigatio is ott találta s 1727. évben János nevű fiával együtt nemességi bizonyítványt nyert. Elvértve Polgár néven is előfordul. (1709. év 486. jkl. 1727. év 128. sz.)

Polner. 1812. évben Polner János fenytő pör alatt állott. Ez alkalommal felmutatta a nemességéről Pestmegye által kiállított, de megyénkben még ki nem hirdetett bizonyítványt s az ügyész utasítást nyert, hogy a pört ellene, mint nemes személy ellen, folytassa. (1812. év 668. jkl.)

Poltz lásd Joó.

Polyák. III. Ferdinandtól nyert czimerlevelét Hontmegye hirdette ki. Az egyik nemességszerzőtől, Jánostól, származott Imre, ettől Gábor és János turai, apczi, majd hatvani lakos. Gábor fia volt Gábor, Jánoséi pedig József gyöngyösi lakos és János a Batthány grófi család horti tisztartója. Józseftől származtak Antal, Csanádmegyében a Marczibányi nemzetség jószágigazgatója, József gyöngyösi csendbiztos és János

tardoskeddi lakos. (1819. év 171. sz. 178. jkl.) Az említett János horti tisztartótól és Agatin Borbálától még Gyöngyösön 1759. évben született János érkeserüi birtokos, a ki 1828. évben nemességi bizonyítványt nyert. (1828. év 1086. sz. 1274. jkl. 1839. év 1417. sz. 737. jkl.) A család nemessége 1818. évben lett legfelsőbb helyen igazolva. (K. K. LXIV. 737.)

A közéletben és az anyakönyvekben elvétele Lengyel néven is előfordul.

Porhancz lásd Pohrancz.

Poroszlay. A kassai felsőmagyarországi muzeum egy eredeti újitott címerez nemeslevelet őriz, melyet II. Rudolftól 1581. évben Poroszlói Pál és Mihály nyertek s melyet Pest- és Hevesmegyék hirdettek ki. Az egri káptalan levéltárában pedig (L. jk. 197. sz.) a Poroszlay családnak adományozott 1659. évi armalisa található.

Hogy e két család közül melyikhez tartozott az 1699. évben Bocson birtokos Lőrincz, meg nem állapítható.

Posgay. Gömörmegye bizonyítványa alapján 1815. évben János fia Ignác, parádi jegyző s ennek fiai Ignác, Ferencz és Mihály, továbbá János nevű testvérétől származott István kihirdették. (1815. év 40. jkl.)

Poshatt. Az 1658. évi nov. 3-án Poshatt Mihály átányi lakos, neje Bartus Dorottya, fia István, fivérei Pál és Benedek javára adományozott nemeslevél kihirdetett 1659. évben. (1659. év 35. jkl.) Nemességüket igazolták: 1709. évben András átányi lakos (1709. év 486. jkl.), az 1724. évi investigatio alkalmával András és Péter átányi, másik András lövői (Borsodm.) lakosok. (1753. év 36. sz.)

Pósta. A címerez nemeslevelet I. Lipóttól 1701. évben Pósta György, Szilágyi Mihály és Székely János kapták s Biharmegye hirdette ki. Az eredeti a leleszi konvent, másolata megyénk levéltárában található.

A nemességszerző Pósta Györgytől származott István bihardiószegei lakos, ettől János, ettől József, ettől pedig Ferencz kecskeméti születésű táblabíró, Buttler János gróf erdőteleki jószágkormányzója, a ki Csongrádmegye bizonyítványával 1833. évben nemességét megyénkben kihirdettette. (1833. év 263. sz. 482. jkl.)

Czímer: Négyelt pajzs, az 1. és 4. kék mezőben arany korona felett póstakürtöt tartó befelé fordult kettős farkú oroszlán, a 2. és 3. vörös mezőben vértezett karddal: sisakdisz: kiemelkedő oroszlán véres karddal, tőle jobbról dárda, melyre törökfő van szegezve, balról pedig vörös zászló; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. (1833. év 263. sz. 482. jkl.)

Póta. Nemességét II. Ferdinandtól 1629. évi jún. 1-én Póta Mátyás, neje Dorottya, testverei János, György és Albert nyertek e következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon könyöklő karddal, a pajzs felső sarkaiban jobbról csillag, balról félhold; sisakdisz: nyílt sasszárny; takarók: kék-fekete, ezüst-vörös. A nemeslevél kihirdetett 1629. évben; másolata megyénk levéltárában. (1629. év 2. sz.) 1699. évben Mátyás tarnaleleszi birtokos volt. Ezentúl nincs nyoma családnak.

Potoczky (pataki). 1755. évben tünt fel megyénkben János fia András, a ki Egerbe jött a jogot tanulni és felmutatta Liptómege bizonyáglevelét. (1755. év 178. A. sz.)

Potor András 1654. évben táblabíró.

Prényi. Ezen állítólag szatmármegyei eredetű család nemességét csak tanuvallomások támogatják. 1743. évben Kenderesen élt János. (1743. év 206. sz.)

Priska lásd Besze (megyeri).

Prieszol másk. **Trombitás.** I. Lipót királytól 1662. évi szept. 14-én nyert nemeslevelet Prieszol másk. Trombitás János; kihirdette Nógrádmegye. György bujáki lakosnak fia András Gyöngyösre költözött s 1755. évben hirdettette nemességét. (1755. év 224. sz. 122. jkl.)

Prónai lásd Tóth.

Prusinszky (prusinai). Trencsénmegyei czímeres nemes család. Ferencz fia József bácsmegyei származású csányi lakos Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1769. évben. (1769. év 290. A. sz. 298. jkl.)

Puchon lásd Krámer.

Puky (bizáki). Régi abaúji család, mely a Györmegyében megtelepedett Pok vagy Puk nemzetségtől veszi eredetét, Borsod-, Nógrád- és Zemplénmegyékben s újabban megyénkben is elterjedt s jelenleg is virágzik. Megyénkben ugyan kihirdetve nem volt, birtoklás címén azonban nemesi jogokat gyakorolt. 1848. évben Miklós a vármegye alispánja volt, gyermekei Miklós szárazbeői lakos és Amália (†) Malatinszky György országgyűlési képviselő neje. Története, leszármazása, czímere a szakirodalomból eléggé ismeretes. (Csoma J. Abaújm. nem. csal. 446. N. I. IX. 502. Magy. Nemz. Zsebk. II. r. I. 520.) Az 1837. októberben született Miklósnak és Tamasy Máriának gyermekei: Árpád (sz. 1877.), Pál (sz. 1879.), Mariska Mercz Pálné (sz. 1880.), Kálmán (sz. 1881.), Miklós (sz. 1883.), Rózsika, István, Gábor és Sarolta.

Pundor. A czímeres nemeslevelet III. Károlytól 1716. évi okt. 13-án Pundor Simon komáromi polgár, neje Szamaróczy Éva s fia József nyerték s Komárommegye hirdette ki. Feltalálható a m. kir. orsz. levéltár helytartótanácsi osztályában.

A nemeslevélben megnevezett I. Józseftől származtak II. József és János. Eme János fiai voltak Kristóf és Ferencz. II. József fia volt Ferencz gyöngyösi lakos, a ki Komárommegye bizonyítványával 1798. évben hirdette ki nemességét. (1798. év 12. sz. 21. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon kardot tartó könyöklő pánczélos kar, felette jobbról félhold, balról arany csillag; sisakdisz: nyílt sasszárny között a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXI. 249.)

Püspöky. Mária Teréziától 1756. évi ápr. 2-án nyertek czímerlevelet Püspöky Ferencz és Béla testvérek s Ferencz fiai Ferencz és István. Kihirdettetett 1756. évben, másolata a levéltárban. (1756. év 167. sz. 241. jkl.) Czímer: K. K. XLIV. 142.

R.

Rab másk. **Andrásy** (lövetei). Udvarhelyszék bizonyítványa alapján 1778. évben kihirdettetett József tiszavárkonyi lakos. (1778. év 247. jkl.) Fia Gábor Székesfejervárra költözött s 1810. évben nemességi bizonyítványt kapott. (1810. év 537. sz. 745. jkl.)

Rábaközy. Nemesleveléről a Légrády családnál van szó. Az 1724. évi investigatio idején István szerepel.

Rabovszky lásd Hrabovszky.

Rách Miklós nemeslevele kihirdettetett 1691. évben. (1691. év 103. jkl.)

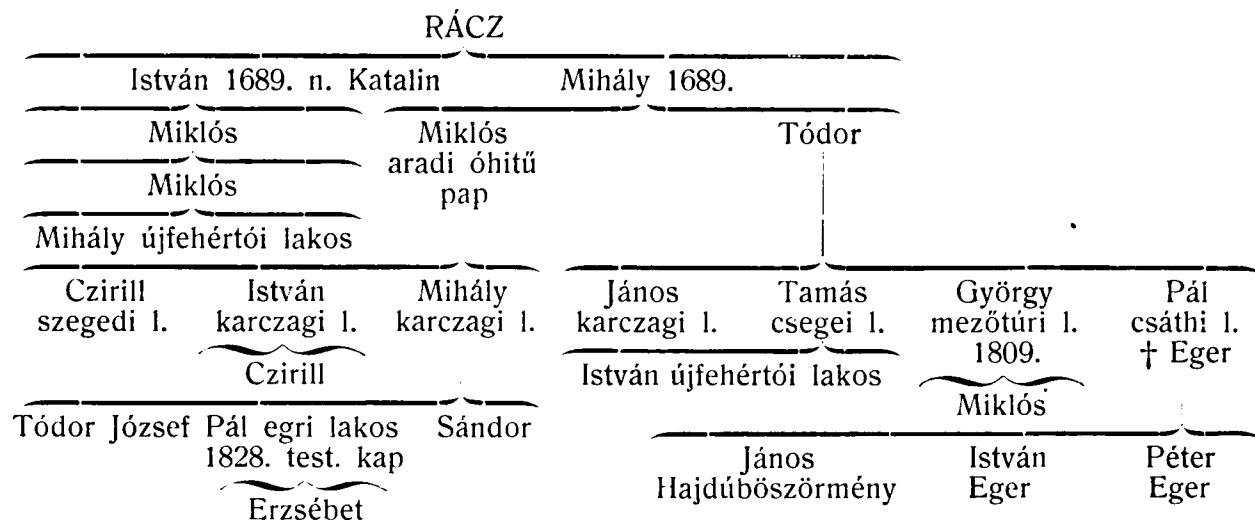
Rác. A nyitrai megyei Dicskéről származott megyénkbe. A nemességet II. Ferdinándtól 1623. évi aug. 9-én Rác Pál, neje Nyro Ilona, fia András, fivérei János és Mátyás nyerték. A nemeslevelet kihirdették 1624. és 1732. években Verebélyen, 1769. évben Nyitrában és Hevesben, 1801. évben Zemplénben és Szatmárban.

Az 1890. évben még Rác Pál nagybányai prépost tulajdonában levő eredeti armalis szerint a czímer: Kék mezőben lovas alak zászlóval; sisakdisz: jobbról arany, balról vörös sasszárny, a baloldaliból egyenes kardot tartó pánczélos kar nyúlik ki; takarók: vörös-ezüst, kék-arany. (Turul 1890. év 93.)

A megnevesített Pálnak fiai voltak még János, Pál és György. Eme Györgytől származott Mihály, ettől pedig János hatvani lakos, a ki Nyitrai megye bizonyítványa alapján 1769. évben hirdettette ki nemességét. (1769. év 269. sz. 298. jkl.)

Rácz. A nemeslevelet I. Lipót király 1689. évben adta Rácz István és Mihály testvéreknek, továbbá István nejének Ilonának s 1692. évben Szabolcsmegye hirdette ki.

Szabolcsmegye 1806. évben bizonyáglevelet adott a családnak, melyből az alábbi családfa állitható össze:

György mezőtúri lakos kihirdettetett 1809. évben (1809. év 430. jkl.), Pál egri lakos pedig 1828. évben bizonyáglevelet nyert. (1828. év 1087. sz. 1294. jkl.)

Rácz. Baranyamegyéből származó család. A nemességet 1696. évi febr. 14-én nyerte. A nemességszerzők egyikétől, Ádámtól, származott János, ettől származtak Sámuel és József. Sámuel 1792. évben bölcsész és orvostudor, egyetemi tanár volt, egyik fia József Egerben folytatta tanulmányait s ez alkalommal igazolta nemességét, a másik pedig Ignác volt s Pesten végezte iskoláit. (1792. év 472. sz. 455. jkl.) A nemeslevél Pestmegye levéltárában van.

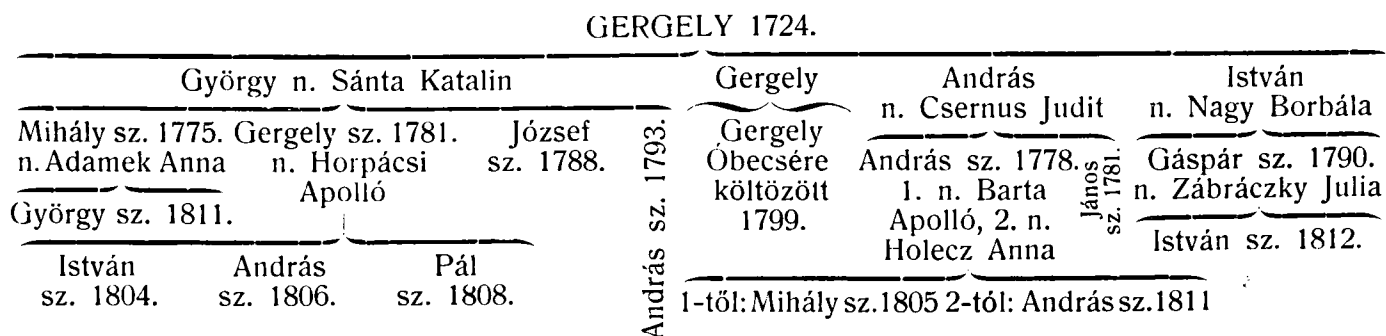
Rácz. 1642. István szolgabíró. Mihály 1692. évben igazolja nemességét. (1692. év 76. jkl.) István nagyfügedi és monostori, Péter tiszafüredi birtokosok 1699. évben.

Ráday (rádai). A Rathold nemzetségből származik. Lipót királytól 1709. évben Ráday Gáspár Réde, Apcz, Méra, Csány, és Igar falukra adományt nyert. (1767. év pp. 852. A. sz. 1755. év pp. 551. sz.)

Radics. Törzsökös hevesmegyei család. Nemességet III. Ferdinandtól 1652. évi szept. 4-én Radics Gáspár, neje Hajdú Ilona, gyermekeik István, Tamás, Péter, György, Jakab, Anna, Ilona nyertek. Kihirdettetett 1653. évben.

Az 1724. évi investigatio idején Tarnaörsön laktak a czímerszerző Péter fia Jakab, továbbá a nemeslevélben megnevezett István fiai Pál, Gáspár és Mihály, most nevezett Gáspár fiai Gáspár, Jakab és Tamás, végre az említett Mihály fiai Gáspár, Mihály, István és Gergely.

A később Tiszavárkonyra költözött eme Gergelytől így származott le a család:

1843. évben számosan nemességi bizonyítványt nyertek. (1843. év 998. sz. 307., 1966. jkl. 1722. év 461. jkl. 1833. év 1384. sz.)

Rajczy másk. **Benedicti**. A nemességet III. Ferdinandtól 1655. évi máj. 27-én Benedicti másk. Raychi István, neje Dubraviczky Dorottya, fiai András, János, Menyhért, továbbá János neje Schujánszki Judit nyerték s ugyanazon évben Barsmegye hirdette ki. Egyik utódjuk Rajczy Sámuel 1760. évben Rajecről Gyöngyösre költözött s Trencsénmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1760. év 177. A. sz. 209. A. sz. 348. jkl.)

Czímer a levéltárunkban levő armalis-másolat alapján: Kékben zöld alapon két sasszárny közt egyik oldalról karddal, másik oldalról irótollal átszúrt lángoló szív, a pajzs alsó részében innen félhold, onnan sugárzó nap; sisakdisz: a pajzsbeli szív, fölötte zárt szárnyú, csőrében olaj- és babérágat tartó fehér galamb; takarók: kék-arany, ezüst-vörös.

Rainhard. Pozsonymegyéből származik, mert 1662. évi júl. 18-án nyert címerlevelét először ott hirdették ki. Később Nyitra megyében tűnt fel György, ennek fia István pedig 1790. körül Zsolnafalváról a pestmegyei Irsára költözött. Ezen Istvántól származott az Irsán 1835. évben a kath. vallásra tért István egri borbély, a ki Pál és János-Ferdinand nevű fiaival együtt Nyitra megye bizonyítványa alapján 1839. évben kihirdettetett. (1839. év 1661. sz. 963. jkl.)

Rainprecht. Sopronmegye hirdette ki ama nemeslevelet, melyet 1628. évi okt. 14-én R. Pál és Rupert testvérek s Pál neje Orsolya nyertek s mely Pestmegye levéltárában s a m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Nob. Komárom, Pest) fellelhető.

Ruperttől származott György, ettől András, ettől is András, ettől Antal, ettől szintén Antal, az 1795. évben Sopronmegye bizonyítványa alapján kihirdetett gyöngyösi lakos. (1795. év 165. sz. 175. jkl.)

Rákóczy. A nógrádmegyei 1754/5. évi nemesi összeírásban megnevezett Istvánnak hasonló nevű fia, szentiváni származású szolnoki lakos, Nógrádmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1809. évben. (1809. év 34. A. sz. 76. jkl.)

Rakovszky (nagyrákói és kelemenfalvi). A Jeszen törzsből származó egyik legrégibb családja Liptó megyének, mely ma is több megyében virágzik. Nemességét III. László erősítette meg; újított s ma is használt címerét pedig I. Ferdinandtól 1561. évben nyerte. Leszármazása az 1410—1496. közt élt Mátyástól vezethető le.

Megyénkben Nyáry jusson lett birtokossá. Nyáry Miklós és Károlyi Judit leányának Máriának regőczi Huszár Imrével kötött házasságából származott ugyanis Klára, a ki Rakovszky Menyhért árvai alispánhoz ment feleségül.

A család hevesi ágának leszármazása:

RAKOVSZKY MENYHÉRT n. regőczi Huszár Klára				
Sarolta 1. f. Illovay Pál 2. f. baromlaki Akáts György	Miklós n. Szügyényi Zsuzsi	Mihály Gábor	Imre István	Magda f. Marsov- szky Gábor
György hevesmegyei ügyész 1. n. Halasy Emer, 2. n. Koller Anna				
1-től: Lőrincz † Antal † Janka Beniczky Mártonné 2-től: Teréz Schneé Lászlóné				

Néhai György ügyész gyermekei 1787. évben osztóznak tari, sámsonházi, almási, nagybarkányi és csontfalvi javaikon. (1804. év pp. 3337. F. sz. 1806. év 726. sz.)

Fia Antal Taron 1796. évben végrendelkezik. Özvegye Miklósy Mária utóbb Paulikovics Ferencz neje lett. (1796. év pp. 2484. L. sz. 1775. év pp. 2015. B. sz. 1776. év pp. 2043. sz. 1778. év pp. 2096. sz. 1823. év 1035. sz.)

Még egy másik Rakovszky ág is élt Egerben. Tanuvallomások szerint János fia Mátyás 1740. körül Rákóról Mezőtárkányba költözött, majd Füzesabonyba, ismét vissza Mezőtárkányba vette lakását és Egerben 1775. évben meghalt. Nejétől Nagy Katalintól származott Mátyás, ennek Podareczky Veronával való házasságából születtek András egri fogházőr, Mihály és János. Ezek az 1823—43. évek közt ismételten megkisérelték igazolni a fenti családból való származásukat, ügyük a helytartótanács előtt is megfordult, de sikert nem értek el. (1823. év 1035. sz. 1564. jkl. 1838. év 1940., 2462. jkl. 1842. év 1074. jkl. 1843. év 1065. sz. 1922. jkl.)

Raksányi (raksai). Ősrégi túróczi család. Megyénkben 1799. évben Pál és Simon (sz. 1765.) raksai származású egri lakosok hirdették ki nemességüket. (1799. év 49. sz. 62. jkl.)

Raphanides lásd Pankotay.

Ravasz. Nyitra megyében kihirdetett armalisát II. Rudolftól 1598. évi márcz. 12-én nyerte a család. A nemességszerzőket név szerint nem ismerjük. Pál fia Pál fiai Mihály egri, István és Pál halimbai, végre András adonyi lakos testvérek részére Veszprémmegye által 1797. évben kiadott bizonyságlevél kihirdettetett 1798. évben. (1798. év 56. sz.)

Ravusz másk. **Hornyay.** A nyitrai káptalannak Ravusz m. Hornyay András kérelmére 1699. évben kelt kiadványából tudjuk meg, hogy a nemeslevelet II. Ferdinándtól 1632. évi júl. 25-én R. m. H. Miklós, Mihály és István testvérek nyerték s Nyitra megye hirdette ki. (1699. év 125. sz.) Tanuvallomásaink vannak arról, hogy az 1732. évben Besenyőteleken lakott Ferencz, kinek apja András (talán a fenti), nagyapja Mihály Dezséről származott nemes ember volt. (1732. év 33. sz.)

Raychi lásd Rajczy.

Recsky (recski és derecskei). A családnak nevet adó Recsk helységnek már a XIV. század derekán birtokában voltak R. László fia Miklós comes, Marczel fia Farkas és Mihály fia András. 1427. évben R. Tamás — ki előzőleg már Utason, Sároson, Eperjesen és Dobfenéken is földesúr volt — és fiai Pál, Miklós és Tamás zálogba vették figei Csathó László fia Miklós péterfalvi és domaházi birtokrészeit. Az említett Miklós 1447. évben vármegyénk követe volt azon országgyűlésen, mely Hunyadi Jánost a kormányzói méltóságba ültette, ugyanő 1469-ben Thari György és Verebélyi Simon peres ügyében, 1478-ban pedig Tamás nevű testvérével együtt gúthi Ország Mihály és nánai Kompolti János beiktatásán királyi ember. E két testvér 1474. évben Thari György özvegyét kielégítette néhai férje birtokából. (Turul. 1905. év 13., 127.)

1456. évben a család a Dormánházi, Abafalvi, Szentmártoni családokkal együtt új adományt nyert Mákegyháza és Vilyó pusztákra. (Csánki Magyarorsz. tört. földr. I. 77.)

1490. évben szerepel R. István, kinek neje Anna — előbb Nagy Ambrusné — zálogba veszi Megyery László fia Lászlótól s ennek csáthi Keczer Borbálától való Zsófia nevű leányától ezek csáthi részbirtokát. (Szabolcsm. lev. Fasc. 1° 1490. N. 10.) Minden bizonnyal azonos azzal az Istvánnal, a ki 1492-ben Borsodmegye alispánja, 1505-ben követe volt.

A családnak azon őse, kitől a leszármazás ízenként levezethető, Demeter (1513.) volt, kinek Zsigmond és György nevű fiai I. Ferdinándtól 1561. évi márcz. 30-án az alattyáni, burai, körei, jánoshidai birtokrészekre új adományt nyertek. (O. L. Bécsi lib. reg. III. 697. Hevesm. tört. II. 306.) György 1562. évben Széký Péterrel együtt a sápi pusztába is beiktatást nyert, majd 1582-ben, midőn vármegyénk alispánja volt, Rédei Pállal együtt 1582-ben Radeczius István egri püspöktől és kir. helytartótól Farkas János fia Boldizsár magvaszakadtával a csanádmegyei

Zekegyház falut kapta adományba. (Nemz. muz. Rhédey lev. 1582.) 1584. évben Egerben végrendelkezett magyar nyelven javairól, ezek közt a Bozitay Horváth János-sal együtt szerzett Nemti faluról, melyeket névszerint meg nem nevezett feleségének, fiainak és leányának hagyományozott. Testvére Zsigmond ekkor már nem élt. (ugyanott. 1584.)

György özvegye Tegzes Klára, fiai István, László és János, leánya Katalin (Bay Gáspárné), továbbá Zsigmond leányai Anna (Both Istvánné), Margit (mikófalvi Bekény Farkasné, utóbb Szentpéteri Andrásné) és Katalin 1588-ban osztoztak meg alattyáni, burai, körei, recski, derecskei, jánoshidai, utasi, péterfalvi, sárosi, kökényesi, dobfe-néki, domaházi ősi birtokaikon. (O. L. Ügyv. ir. fasc: 59. N. 76.)

György fiai közül, úgy látszik, csak Istvánnak voltak gyermekei, névszerint Bor-bála (Daróczy Györgyné), István és György. Ez utóbbi nőül vévén szendrői Török Katalint állandóan Szendrőn lakott. Ugy György, mint neje Török Katalin 1654. előtt haltak el, mert gyermekeik György, István, Miklós, Zsigmond, János és Katalin (utóbb Tahy Ferenczné) ezen évi nov. 12-én osztoztak meg a szülők után maradt javaikon. Szendrőn a Gecse-utczában levő atyai házat a még kiskorú s György bátyja gyám-sága alatt levő János kapta, a hozzátartozó réteket, földeket, kerteket, szőlőket egyenlő arányban szétosztották, az ősi birtokokat pedig osztatlanul hagyták.

Az ősi birtokok különben ekkor már elhagyatottak voltak, mert a törökök miatt kénytelen volt a család a felsőbb vidékeken levő birtokaira vonulni. Ha tehát hasznát nem igen vehették, értékesítették úgy, a hogy tudták. 1654. évben felszabadították Kalapát Andrást és fiait s Alattyánban házhelyet engedtek át nekik, 1659. évben pedig a telekszálási pusztát zálogba adták Széky Péter szendrői alkapitánynak és feleségének Tercsi Zsuzsinak.

Telekszallás zálogba adásának előzménye különben az, hogy a testvérek egyi-két, a magát szendrőinek nevező Istvánt, 1658-ban, midőn bényei házából Szendrőre igyekezett s útközben lováról leszállt, 3 török hirtelenül megragadta s Egerbe hur-czolta. A váltságdíja 3000 tallér, tizenkét pár nyuszt, 2 vég angol posztó és egy török rab volt. A pénz egyrészét Széky Pétertől szerezték meg, Hatvani szendrői főkapitány pedig Hozman török rabot ajánlotta fel. (1775. év pp. 1073. A. A. sz. 1796. év pp. 2487. A. sz. 1825. év pp. 25. sz.)

Adataink szerint az előnemzedék ettől az Istvántól származik le, nem pedig — mint az ismert családfákon (Turul 1905. év 130. N. J. IX. 667. M. Nemz. Zsebk I. r. I. 534.) látjuk — Zsigmondtól, ki György nevű testvérével együtt fiutódok nél-kül maradt. Ezen István fia volt János, kitől származtak: 1. György, kinek Teréz nevű leánya Sipos Mihály házastársa volt, 2. Mária Peregi Miklósné, 3. István, kinek Barabás Borbálától 2 gyermeke volt: Klára (1. f. szomolyai Nagy Imre, 2. f. Balog János) és István.

Most nevezett Istvánnak, úgy látszik, 3 felesége is volt, az 1. huszti Molnár Zsuzsi, a 2. mezőmadarasi Madarassy Zsófia, a 3. Thomka Teréz. Négy gyermekét ismerjük: Istvánt (sz. 1762. körül), Jánost († 1809. előtt. n. Dobsa Kati), Zsuzsi. (Farkas Andrásrét) és Lászlót (sz. 1779. körül.).

Ez utóbbi Istvántól és Széky Katalintól származtak: Károly (1793—1864.), Bor-bála (Désy Sámuelné), Judit (Dapsy Dánielné), Krisztina (Gyulay Pálné), Benedek (n. Hamvay Júlia) és Zsófia (Fazekas Gedeonné). (1792. év pp. 2414. B. sz. 1808. év pp. 3277, 3359. sz. 1813. év pp. 3368. sz. 1803. év pp. 3154. sz.)

Az 1654. évben osztozó másik testvér, Miklós, leszármazóit illetőleg, az adatok ellenmondók lévén mint bizonyosat csak azt jelezhetjük, hogy ezen ágnek magvasza-kadt. Györgynek — kiről nem tudjuk, vajjon Miklósnak fia, vagy pedig ennek hason-

nevű fiától való unokája volt-e — Teréz (Szathmáriné) és Zsuzsi (Balogné) nevű leányai ez ágon az utolsók, kikről tudomásunk van. (1808. év pp. 3279. sz. 1797. év pp. 3340. A. sz.)

Az 1654. évi osztály idején még kiskorú s magát telekszállásinak nevező János-tól származtak Erzsébet (Lenkey Mártonné) és Zsigmond († 1785. előtt), ettől István varbóczi lakos, ettől és Szeghő Katalintól János, István, Zsigmond, Zsuzsi, Katalin és Klára.

István varbóczi lakos 1769-ben az egri káptalan előtt recski, derecskei, belezéri, utasi, dobfenéki, péterfalvi, sárosi, kökényesi, répási, domaházi, alattyáni javait átengedte Sipos Mihályné R. Teréznek, továbbá R. Istvánnak s huszti Molnár Zsuzsitól való gyermekeinek. (1797. év pp. 2490. sz.)

A család által használt czímert, melyet 1415. évben tulajdonképen Keszői Pál fia Jakab és társai, nem pedig a Recskyek, nyertek, a tiszaburai családi levéltárban levő eredeti armalis alapján legutóbb a Turul ismertette. (Turul 1905. év 127. lap.)

Recsky lásd Somosköy.

Rhédey (kisrhédei nemes és gróf). Az Aba nemzetségből származó, történelmi nevezetességű egyik legrégibb, legelőkelőbb családja megyénknek, mely nevét Nagy-réde helységtől vette. Leszármazása szakadatlan sorozatban a XIV. század elején élt Miklóstól (Mikon de Réde de gen. Aba) vezethető le. Czímert Mátyás király adott 1466. évben a családnak, melynek eredetije a családi levelesládában van. A család fényét Ferencz nagyváradi kapitány alapította meg, kinek fiát, az 1659. évben grófi rangra emelt Ferenczet, Erdély fejedelmi székében találjuk. (K. K. XII. 225.) Ezen ág azonban a fejedelem László fiában kihalt. Ferencz nagyváradi kapitánynak Pál nevű testvérétől származtak János és István, előbbi az erdélyi ág, utóbbi a magyarországi ág megalapítója volt. Ez utóbbiból Lajos 1808. évben (K. K. LXII. 1099.), az előbbiből József, László, János, Mihály, Pál, Zsigmond grófi rangot nyertek. A grófi ág 1897. évben Gáborral kihalt.

A Rhédey levéltárban levő legbecsesebb oklevelek — a Turulban (1884. év 47.) ismertetett 1466. évi czímerlevél kivételével — a vármegye monographiájának okmánytárában (I. 195.) már közölve lettek s azok egy része — bár egyszerű másolatban — megyénk levéltárában is feltalálható. (1761. év pp. 681. sz. 1767. év pp. 860. sz.)

A család történetével, leszármazásával Dr. Komáromy Andrásnak, a magyar nemzeti muzeumban elhelyezett Rhédey levéltár rendezőjének, eredeti oklevelek alapján készített és Nagy Iván (IX. 742.) sok tévedését helyreigazító kiválóan becses család-tani tanulmánya (Turul 1883. év 119.) ismertet meg bennünket.

Ennek kiegészítéseképen csupán két oklevélről tehetünk említést és pedig előbb III. Károlynak 1730. évben kiadott okleveléről, melyben Rhédey Ádámnak és már elhalt László testvére és Keresztes Mária névszerint meg nem nevezett gyermekeinek a XIV. század elején élt Mikontól való fokozatos leszármazását igazoltnak jelenti ki s őket az új szerzeményi bizottság határozata alapján rédei javaikban megerősíti. (1767. év pp. 852. A. sz.)

A másik oklevél szerint Patha fiának, Demeternek, özvegye Demeter és Olivér nevű fiai nevében 1339. évben a király ellenében jogot tart Szurdok-Püspöki helységhez, de ezt eléggé igazolni nem bírván Pál országbíró a királynak ítélte oda, a ki viszont 1340-ben Miklósnak, Peteuch ajtónálló fiának, adományozta. (1752. év pp. 461. sz.)

A család történetére, czímerére vonatkozó dolgozatok: *Deák Farkas*: A nemes és gróf Rhédei családnak egyik czímere. (Turul 1886. év 83. lap). *Luby Károly*: A

Az említett 1730. évi oklevél szerint így alakul a leszármazás:

MIKON DE RHÉDE	Mikóczy	Péter dictus Mikóczy	Jakab 1414.	Miklós m. Dósa 1437. 1467.	Miklós	László 1567. n. Recsky Erzsébet	Pál 1551. 1630.	János 1685.	István	Ferencz	István 1726.	János	László † 1730. előtt n. Keresztes Mária	Ádám
----------------	---------	----------------------	-------------	----------------------------	--------	---------------------------------	-----------------	-------------	--------	---------	--------------	-------	---	------

A hevesi ág leszármazása ez:

Reseõ lásd Ensel.

Révay (szklabinai és blatniczai nemes, báró és gróf). A XIII. századbeli Jakab comestől leszármazó, 1521. évben címerújitást, 1527. évben Szklabina, 1559. évben Hort, 1560. évben Blatnicza helységekre donatiót nyert, 1635. évben bárói, 1804. évben grófi rangra emelt eme szerémségi családból László báró szerepel az 1764. évi főnemesi összeírásban.

Reviczky (revisnyei). 1776. évben Simon fia Gábor fia Gáspár ügyész, gyönyösi lakos költözött megyénkbe s Árvamegye bizonyítványával igazolta régi birtokos nemességét. (1775. év 187. jkl.)

Richvaldszky lásd Rilovszky.

Rilovszky másk. **Richvaldszky**. Megnemesítésének idejét nem tudjuk, a nemességszerző János volt. Ennek fia volt Lőrincz, ezé Mihály káli, majd tarnabodi lakos, ezé pedig a Szepesmegye bizonyítványa alapján 1776-ban kihirdetett Ferencz szolnoki lakos. (1776. év 67. jkl.)

Rohár lásd Kovács-Pásztély.

Romhányi lásd Akkomer.

Rósa. Mária Terézia 1756. évi ápr. 17-én Rósa Istvánnak, nejének Baró Annának, fiának Istvánnak a nemességgel a következő czímet adta: Négyelt pajzs, 1. és 4. mező vörössel és arannyal haránt metszve, benne középen arany-vörös rózsza, a 2. és 3. kék mezőben ezüst egyszarvú; sisakdisz: vörös-arany, illetve arany-vörös zárt szárny váltakozó színű rózsával megrakva; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Az armalist kihirdették 1756. évben Borsod- és Heves, 1760. évben Szabolcs-megyék. (1756. év 168. sz. 241. jkl.) Másolata levéltárunkban van.

István gör. kel. vallású egri lakos volt. Fia Konstantin 1811. évben bizonyág-levelet nyert. (1811. év 191. jkl. 1778. év 203. jkl.)

Róth (királyfalvi). 1699. évben Pásztón, Apczon, Csányon birtokos, 1701. évben pedig János Inokán. (1701. év 744. jkl.)

Rottenstein (erdőkövesdi). Indigena család. Az 1687. évi XXVIII. tczikkal Rottensan Frigyes nyert honfiusitást. Ennek egyik utóda Antal, Egerváros birája, közvetlenül a kurucz idők után birtokot szerzett Erdőkövesden, Ferencz és Ignác nevű fiai pedig Mária Teréziától 1756. évi ápr. 2-án nemeslevelet nyertek a következő czímerrel: Kékben kettős farkú kardot tartó oroszlán; sisakdisz: égő máglyából kiemelkedő ezüst főnix madár; takarók: arany-kék. (K. K. XLIV. 90.)

A család leszármazása (1763. év pp. 735. sz. 1765. év pp. 789. sz.) így alakul:

R. ANTAL egri biró				
Júlia f. Szabó Márton	Ferencz 1756. egri püsp. prefektus 1. n. Csala Teréz † 1749., 2. n. Dessewffy Mária	Ignác 1756. n. Trittl Teréz János szbiró		
1-től: Borbála f. Petheő János	Mihály konziliárius	2-től: Gábor	Mária f. Péchy János	Krisztina f. Buday Gábor

Mihály konziliarius 1774. évben felsőpulyai Bük Zsigmondtól és nejétől koloni Subich Teréziától 4000 frt kölcsönt vesz fel s ennek ellenében leköti sajóörösi, alsógagyi és bátori javait. (1774. év 374. O. sz.)

Nem tudtuk a táblázaton elhelyezni Rottenstein Juliannát, ki 1782. évben Subich György özvegye volt. (1782. év pp. 2263. sz. 1773. év pp. 1025. sz. 1775. év pp. 1081. B. sz. 1792. év pp. 2406. sz.)

Rozan. R. János, Babocsay ezredbeli kapitány, 1714. évi febr. 15-én nyert czímerlevele kihirdettetett ugyanazon évben. (1714. év 560. jkl.) Czímer: Vörössel és ezüsstel hasított pajzsban zöld halmon arany korona felett kiterjesztett szárnyú sas jobb lábával kardot tart, baljával zöld olajágot tapos, csőrében pedig 3 vörös rózsá van; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXX. 236.)

Rozmisz másk. **Viczen.** Trencsénmegyei család, ott lett 1634. évben kihirdetve azon nemeslevél, melyet II. Ferdinandtól 1633. évi decz. 30-án Rozmisz másk. Viczen Miklós s fiai István, Miklós és Ferencz nyertek. Ezen ifjabb Miklós a Tökölly háborúk idején Valcza mellett elesett, fia János pedig a nyitrai megyei Szőcsre, majd Nógrád-megyébe, végre Csépara költözött. János fiai László és István csépai lakosok Trencsénmegye bizonyoságlevele alapján 1764. évben hirdettették ki nemességüket. (1764. év 91. sz. 229. jkl.) Volt egy harmadik testvérük is, névszerint Sándor, kinek fiai Pál, János és István, valamint az 1764. évben kihirdetett István fiai Mihály, János és László 1771. évben nemességi bizonyítványt kaptak. (1771. év 240. N. sz. 188. jkl.)

Rózsa lásd Rósa.

Rucska lásd Rudy.

Rudy másk. **Rucska** vagy **Manyik.** Gömörmegye bizonyítványa alapján kihirdettettek: 1798. évben József és Gábor rozsnói származású egri lakosok (1798. év 306. sz. 440. jkl.); 1801. évben György rozsnói lakos fiai György és József szintén egri lakosok. (1801. év 339. sz. 378. jkl.) Most nevezett József fia Mihály egri polgár s ennek fiai Ferencz és Mihály 1840. évben bizonyoságlevelet kaptak. (1840. év 2210. sz. 1093. jkl.)

Ruttkay-Dankó (ruttkai). Emez ősrégi túróczi megyei családból János fia György fia János 1804. évben Ruttkáról Hatvanba költözött s Túróczi megye bizonyítványával kihirdettette saját és József (sz. 1786.), Imre (sz. 1789.), János (sz. 1795.) és Mihály (sz. 1803.) nevű fiai nemességét. József 1807. évben Borsodmegyébe tette át lakását. (1804. év 172. sz. 175. jkl. 1807. év 349. sz. 514. jkl. 1823. év pp. 15. sz.)

S. Sz.

Saáry lásd Mósik.

Sáffár másk. **Molnár.** III. Ferdinandtól 1653. évi decz. 18-án Sáffár István, Demeter és Péter nyertek nemeslevelet, melyet 1656. évben Borsodmegye hirdetett ki. Istvánnak utóda — talán fia — volt János, ennek fia pedig István, a ki Abádon telepedett meg s Borsodmegye bizonyítványával 1749. évben igazolta nemességét. (1749. év 416. jkl.)

1828. évi tanuvallomások (1828. év 1353. sz. 1971. jkl.) szerint a család genealogiája:

JÁNOS					
István 1749. kihird. Daróczról Abádra jött n. Soltész Dorottya					
István karczagi lakos			Márton karczagi lakos		János
István	János		Mihály	Márton	János
Ferencz			kisújszállási lakos	mezőtúri l.	Mária
Sámuel	András	Bálint	1. n. Faragó Mária	Imre	f. Vágó
			2. n. Tóth Katalin		János
					Sámuel
					Sándor
1-től: Sándor	Mihály		2-től: János	János	Imre

Sághy (dormándházi nemes és báró). Törzsökös hevesi család, melynek nemesi ága ma is él és birtokos Dormándon, honnan előnevét vette. (1764. év 6. sz.)

A címeres nemeslevelet, mely Sághy Pál dormándi lakos tulajdonában van, 1694. évi június 6-án a török háborúban vitézkedett s több ízben fogságot is szenvedett S. Pál, neje Horváth Borbála s fiai Mihály és Ferencz nyerték ezen czimerrel: Kékben zöld mezőn fehér lovon ülő vörös magyar ruhás, sárga csizmás, prémkalpagos, tigrisbőr kaczagányos, jogart tartó vitéz; sisakdisz: 2 pálmaág közt vörös ruhás, keztyűs kar kardot tart, melynek hegyén levágott törökfő van; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1694. évben. (1694. év 272. jkl.)

Az említett Mihálynak Debreczeny Sárától csak egy leánya volt, Júlia, Balajthy Mátyásné. (1725. év 102. sz. 1732. év 132. sz. 367. jkl.) A fenti Ferencznek két fiát ismerjük, Farkast, a ki az 1724. évi investigatio alkalmával igazoltatott és Lászlót, kitől e család ma is élő nemesi ága származik. (1736. év 71. sz. 1741. év 57. sz. 1743. év 141. sz.)

A család nevét Farkas fia Mihály tette fényessé. 1756. évben alispán, 1768. évben országbírói ítélőmester, 1770. évben táblai ülnök, a szent István-rend vitéze, 1787. évben a hétszemélyes tábla ülnöke volt, 1790. évi nov. 18-án pedig a saját személyére a bárói rangot nyerte a következő czímerrel: Pajzs, mint a nemesi czímeré; 3 sisak, a középső felett két borostyángaly között vértezett, könyöklő, kardot tartó kar, a jobboldalin vörös ruhás, jogart tartó, kiemelkedő férfi, a baloldalin növekvő fehér ló; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. LV. 315.)

Ezen Mihálynak németszügyéni Jósa Krisztinától való gyermekeit az alábbi táblázat mutatja:

S. PÁL 1694. nemességszerző n. Horváth Borbála									
Mihály n. Debreczeny Sára					Ferencz 1724. inv. † 1729. előtt				
Júlia f. Balajthy Mátyás					Farkas 1724. inv.				
Mihály báró 1790. n. németszügyéni Jósa Krisztina					László n. Tóth Anna				
Anna f. gr. Fáy Ágost					Pál † 1809. előtt n. Balázsovich Magda				
Mária 1. f. Fodor József					Ferencz 1813.				
Magda 1. f. Almásy József					József sz. 1785. n. Subich Apollonia				
Klára 2. f. gr. Keglevich Károly					László Kálmán Miklós Mária Apollonia				
+ Ignác					Gusztáv Antal				

Nem tudjuk elhelyezni a táblázaton az 1776. évben végrendelkező Zsófiát, Némethy András özvegyét. (1777. év pp. 2090. sz. 1748. év pp. 385. sz.)

1760. évben bellusi Baross Józsefné Török Zsófia fegyverneki, szentiváni, rozs-noki, kötelki, nagyberki részjavit és Kürün levő telkét zálogba adja Sághy Mihálynak és Jósa Krisztinának 5000 frtéért. (1806. év pp. 3358. sz. 1769. év pp. 910. sz. 1778. év pp. 2097. sz. 1778. év 465. et. 5. sz. 1813. év pp. 3366. O. sz.)

Ezt a családot érdeklí-e az esztergomi primási levéltárban (Prot. L. Pag. 772.) levő armalis, nem tudjuk.

Say. 1699. évben Péter birtokos, valószínűleg Pétervásáron.

Salacz. 1839. évi máj 10-én Gábor őrnagy a nemességgel eme czímet nyerte: Kék pajzsban alul viz, fölötté kökid, ezen jobbról ezüst, balról arany oroszlán kivont karddal, egymás ellen küzd, a pajzs felső részén középen 8 ágú csillag; sisakdisz: kardot tartó vörös ruhás kar; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1839. évben.

A nemességszerző 1796. évtől katonai pályán működött, részt vett a marengói ütközetben s egy hidnál hősiez küzdelmet fejtett ki. Innen a czímer motivuma. (1839. év 1786. sz. 1130. jkl.)

Sallay. Sallay Pál 1708. évben pekrovinai Pekry Lőrincz gróf bizonyságlevelével kihirdetteti nemességét s igazolja, hogy a nemeslevelet ő szerezte és Alsófehérmegye hirdette ki. (1708. év 384. jkl.)

Samassa lásd Sz. betű alatt.

Sándor. I. Lipót királytól Gál Mihály, neje Tóth Ilona, ennek első férjétől való gyermekei Sándor András és Ilona 1690. évi márcz. 12-én nyerték a nemességet s a következő czímert: Kékben zöld alapon arany oroszán; sisakdisz: nyílt sasszárny közt kardot tartó vörös ruhás könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1690. évben, eredetije a levéltárban (1690. év 1. sz.) van.

Eme Tar községbeli család genealogiája:

SÁNDOR ANDRÁS 1690.

II. András						I. Mihály		
I. Jakab			I. Gergely		I. Miklós	I. János	I. György	Tamás
III. András	Péter	I. Pál	Pál	I. Imre	I. Antal	II. Jakab	II. János	II. János n. Kiss Katalin
III. Mihály	II. Imre	n. Biró		n. Tary	†	II. Antal	n. Kiss	
pesti I.	adai I.	Erzsébet		Ilona		sz. 1760.		
sz. 1751.				I. Ferencz	II. György	tari I.		
				sz. 1750.	félegyházi			
				tari I. n. Nagy	lakos			
				Erzsébet				
				V. Lőrincz	IV. Mihály	V. János	III. Márton	
				sz. 1784.	1. n. Csapó	sz. 1751.	sz. 1756.	
				VII. István	Erzsébet			
			sz. 1781.	2. n. Tóth				
				Borbála				
				IV. Lő-	VI. István	VIII. János		
				rincz	sz. 1781.	sz. 1786.		
				fényszarui				
				lakos				
				III. Pál	I. Lőrincz	II. Mihály	n. Kada	
				VIII. Andr.		Ilona	Ilona	
				V. István	II. Ferencz	III. István		
				czibak-	sz. 1754.	† Pászto	József sz.	
				házi I.	újszászi	n. Száko-	1764. do-	
					lakos	ny Apolló	moszló I.	
							III. Antal	
							sz. 1773.	
							Ignác sz.	
							1770. pesti I.	
					</			

Eme hiteles adatokon nyugvó leszármazás III. Mihály pesti lakos és érdektársai által 1797. évben indított és 1807. évben befejezett nemességigazoló per irataiból ismeretes. Ezen per folyamán a család nemessége legfelsőbb helyen is igazoltatván 1807. évben III. Mihály, Ignác és VIII. István pesti, V. András és VII. János gyönyöshalászi, II. István szecsői, IV. István szántovai, II. Ferencz újszászi és József domoszlói lakosok nemesi bizonyságlevelet nyertek. (1797. év pp. 3341. sz. 1807. év 327. sz. 1827. év pp. 16. sz.)

Érdekes megemlíteni, hogy a családban sok gazdatiszt volt. I. Mihály 1709. évben Deák Judit tisztje, II. Mihály a Haller család ispánja volt, ennek fia II. Ferencz Újszászra történt távozása előtt a Brudern család tari gazdaságát vezette, IV. István kamarai diurnista 1799. évben szántovai ispánná lett kinevezve, József Domoszlón a Malatinszky család ispánja volt, végre Antal Kömlön kasznárságot viselt.

1811. évben József tiszapüspökii lakos is indított nemességigazoló pört a vár-

megye ügyésze ellen, de ez befejezést nem nyert, sőt maga a per is hiányzik, mert azt nevezett 1834. évben helytartótanácsi rendeletre kivette a levéltárból s vissza nem helyezte. (1811. év 1000. sz. 1811. év pp. 3367. sz.)

Ezen családból származtak az 1822. évben Mátraverebélyen élt János és György testvérek, Imre fiai, András unokái. (1822. év 999., 1066. sz. 989., 1188. jkl.)

Sándor másk. **Török**. Székely család Zetelak és Keményfalva községekből. A zetelaki előnevet viselő Antal, a szatmári püspökség kömlői kasznárja s Kilián Jankától származott gyermekei Antal, József, Janka, Anna, Rozália és Francziska Udvarhelyszék bizonyítványa alapján kihirdették 1835. évben. (1835. év 217. sz. 318. jkl.)

Sándor (hanvai). 1723. évben Ferencz bekölczei birtokos. (1723. év 53. sz.)

Sánta. Az 1652. évi nov. 2-án Sánta István, fiai Mihály és Máté s Mihály fia Gergely nyertek nemeslevelet, melyet 1653. évben Zólyommegye hirdetett ki. A hontmegyei Deméendről József s fia József 1725. évben, Mihály pedig 1749. évben Tiszavárkonyba jöttek s Hontmegye bizonyítványával igazolták nemesi származásukat. (1725. év 152. sz. 1749. év 60. sz. 413. jkl.)

Sánta lásd Besze.

Sánta lásd Várkonyi.

Sáry másk. Havas. II. Ferdinandtól 1634. évi febr. 11-én Sáry András, neje Thassy Ilona, fivérei Sánta másk. Havas Pál és István, mostoha fia Németh István nyertek czímerlevelet. Kihirdette 1636. évben Zemplén megye. (1728. év 85. sz.)

Hihetőleg ezen család lakott Tokajban s ebből származtak egyesek a XVIII. század végén a megyénkbeli Hevesaranyosra. (1794. év 658. sz. 923. jkl.)

Sáry lásd Mósik.

Sárkány. II. Rudolftól 1578. évi júl. 5-én Sárkány László kapott nemeslevelet, mely 1579. évben lett kihirdetve. Dévaványa volt a lakóhelye. Lászlótól származott Pál, a ki Kérszigetet birta, ettől is Pál, ettől Miklós és István. Miklós fia volt Tamás, unokája az 1774. évben élt Miklós. István fia volt János, unokái pedig László, János, István, Péter 1776. évben dévaványai lakosok. (1774. év 374. BB. sz. 1776. év 35. et. A. sz. 79. jkl.)

Tanuvallomások szerint a fentemlitett id. Pálnak János nevű fia is volt, kitől származott István, ettől pedig a kurucz idők hányattatásai közben Nagy-Bajomra költözött s 1754. évben ott élt János. (1755. év 239. sz.)

Sárközy (nagybóchai). A II. Ferdinand által 1628. évi szept. 10-én S. Mihály neje Mikolay Katalin, gyermekei Mihály, Anna és Zsuzsanna részére adományozott, Hontmegyében kihirdetett nemeslevél a pestmegyei és a m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Nob. Pest.) található. A nemeslevélben megnevezett ifj. Mihálytól származott János, ettől Pál, ettől pedig Mihály, a ki Pestmegye bizonyítványával 1773. évben igazolta nemességét. (1773. év 266. sz. 1776. év 110. sz.)

Sárközy. Sárközy János és Forray Márton 1714. évi armalisáról a Forray családnál már megemlékeztünk. Az 1724. évi investigatio idején János Gyöngyösön lakott. 1826. évben Sárközy Antal kívánta nemességét igazoltatni azt állítván, hogy a nemességszerző Jánostól származott Pál, ettől is Pál, ettől pedig ő. A vármegye nem találta eléggé igazoltnak e leszarmazást. (1826. év 911. sz.)

Pestmegye levéltárában bővebb adatok is vannak a családról.

Sárközy. Nógrádmegye 1722. évben bizonyáglevelet adott Andrásnak, a ki Ferenczczel együtt csépai lakos volt az 1724. évi investigatio idején. (1722. év 87. sz.) Ugyanezen Ferencz 1742. évben a Csusz, Piry, Palojtay, Kanyó, és Tarcsány családokkal együtt nádori donatiót nyert Csépa helysége. (1764. év 99. sz. 1760. év pp. 661. sz.)

Sárközy lásd Barta.

Sarnóczy lásd Zsarnóczy.

Sároy lásd Szabó. (1698.)

Sasváry lásd Nagy. (1714).

Schatling lásd Ulrich.

Scheidl. A nemeslevelet 1809. évi febr. 17-én Scheidl János alezredes, neje Adda Anna, gyermekeik Adolf-József-Kálmán és Amália-Francziska-Felicitás nyerték s 1817. évben Sáros, 1823. évben pedig Hevesmegye hirdették ki.

A nemességszerző fényes katonai pályát futott be. 1776—1806. közt kadéttól alezredessé lett s ez idő alatt 12 csatában vett részt s különösen kitüntette magát 1795. évben Olaszországban.

A meglevő armalis-másolat szerint a czímer: Vörös pajzsban zöld mező felett jobbjában kardot, baljában koszorút tartó oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-vörös. (1823. év 576. jkl. K. K. LXIII. 913.)

Sclávi lásd Sklávy.

Scultéti lásd Skultéti.

Sebestyén másk. **Kocsy.** Az első, a kit e családból ismerünk, András volt s a XVIII. század elején Veszprémmegyében lakott. Tőle származtak Ferencz és az 1741. évben Veszprémmegyétől bizonyoságlevelet nyert György. Ferencz fia István Peremártonból a komárommegyei Kocsra — innen a Kocsy név — majd tanulmányainak folytatása végett Sárospatakra, innen Miskolczra, innen pedig kántori minőségben Mezőtúrra költözött s itt is halt meg. Ennek fia Sándor szintén Mezőtúron lakott s 1789. évben 57 éves korában halt meg. Sándor fiai voltak István debreczeni tanár, majd kecskeméti prédikátor, aki Veszprémmegye bizonyítványával 1813. évben hirdette ki nemességét (1813. év 966. sz.), továbbá Sándor, Mihály és János. Ez utóbbi három testvér s ezek fiai, nevezetesen Sándoréi és Dobi Sáráéi János (sz. 1814.) és Sándor (sz. 1811.), Jánoséi és Rácz Erzséi pedig János (sz. 1808.) és Sándor (sz. 1812.), mindnyájan mezőtúri lakosok, nemességük igazolása végett Veszprémmegyehez lettek utasítva. (1812. év 882., 882. A. sz. 897. jkl.)

Sebestyén (nagytályai). II. Mátyás nemesítette meg nagytályai Sebestyén Lőrincz s ezen czímert adta neki: Kékben zöld alapon kardot tartó férfi; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék mindkét részen.

A Borsodmegyében hirdetett eredeti armalist Eötvös Ferencz egri tanácsos egy Sebestyén nevű egri polgárnak adta, kitől a vármegye elkobozta és levéltárba helyeztette.

Az egész oklevél le van öntve barna festékkel. Szerencse, hogy a rongálás előtt az egri káptalan átirta s ezen átiratból (T. T. jk. 101. sz.) tudjuk meg, hogy II. Mátyás 1609. évben adományozta azt. (1801. év 643. sz. 295. jkl.)

Sebők. Pál éthei származású gyöngyösi lakos Pozsonymegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1793. évben. (1793. év 597. sz. 655. jkl.) József 1836. évben nagyrédei lakos. (1836. év 1070. sz. 1792. jkl.)

Sebők. Az 1724. évi investigatio idején András abádi lakos bemutatja Abaúj-megyének Sebők András javára kiállított bizonyoságlevelét. Leszármazásának igazolása végett származási helyére lett utasítva. Lásd Csoma J.: Abaújmegye nem. csal. 496. lap.

Séllýey. 1669. évi aug. 28-án Séllýey István, neje Kis Anna, fiai Mihály, János és Gergely lettek megnevesítve. Nemeslevelüket megyénkben 1672. évben hirdették. (1672. év 16. sz. 106. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején a nemességszerző István fia György fia János Dévaványán élt. 1794. évben András nagyváradi lakos volt. (1794. év 965. jkl. 1754. év 232. sz.)

Semsey. Régi család, melynek történetét szakmunkákból eléggé ismerjük. (N. I. X. 135. Csoma J.: Abaujm. nem. cs. 496.) 1444. évben László és Rudolf — Frank de Zempse fiai — birtokosok voltak Alattyánban. (1816. év pp. 29. sz.) Pál 1673. évben Pétervásáron birt s 1686. évben a Tököly felkelésben való részvétele miatt elvesztett javait, köztük Nene és Szanda pusztákat, Lipót király az ő testvéreinek Andrásnak, Jánosnak, Péternek, Zsigmondnak és Lászlónak adományozta. (Egri kápt. Pr. T. pag. 326.)

Seper lásd Dénes.

Seres. A nemeslevelet III. Ferdinandtól 1655. évi márcz. 20 án S. István, neje Nagy Anna, gyermekei István és Katalin nyerték a következő címerrel: Kék pajzs alján elterülő vízből kiemelkedő szikla tetején kiterjesztett szárnyú fehér galamb; sisakdisz: vörös ruhás kar karddal, melynek közepén koszorú, hegyénél csillag van; takarók: kék-arany, ezüst-vörös. Kihirdettetett Komáromban, másolata megyénk levéltárában. (1826. év 1167. sz. 258., 640., 1312. jkl.)

A hevesi ág leszármazása:

ISTVÁN 1655. n. Nagy Anna		
István 1655.	Katalin 1655.	
Pál		
István		
István sz. 1740. Óhajról Recskre jött		
Ferencz sz. 1769. n. Zay Róza derecskei kántor, tari jegyző	Pál	János
Ferencz sz. 1791. Szeghalomban gazdatiszt		

Ferencz tari jegyző s fia Ferencz szeghalomi gazdatiszt Barsmegye bizonyítványa alapján igazoltatván 1828. évben bizonyáglevelet nyernek. (1828. év 1088. sz. 1303. jkl. 1822. év 999. sz. 989. jkl. 1823. év 660. sz. 1017. jkl.)

Nem tudtuk a táblán elhelyezni a Barsmegye bizonyítványa alapján 1777. évben kihirdetett János fia Antal káli lakost. (1777. év 132. sz. 252. jkl.)

Setét. 1670. évi ápr. 9-én S. Mihály, neje Bezy Erzsébet, gyermekei Mihály és Erzsébet, fivére Demeter, ennek neje Katona Erzsébet, leányai Erzsébet és Ilona kaptak nemeslevelet, mely 1679. évben lett kihirdetve. (1679. év 380. jkl.)

Leszármazása:

SETÉT				
Mihály 1670. n. Bezy Erzsébet		Demeter 1670. n. Katona Erzsébet		
		Erzsébet 1670.	Ilona 1670.	Sára f. Bácsi István
Mihály 1670. magyarszentmiklósi l.		Erzsébet 1670.		Péter nagyrévi l.
Mihály sz. 1764. hegyközszenmik- lósi l. n. Rimai Julia	István	Pál	Péter sz. 1762. hegyközszen miklósi l. n. Hajdú Kati	István Péter Mihály
Pál sz. 1792.	Máté sz. 1789.		Júlia	nagyrévi l.
János sz. 1797. Nagyrév	József sz. 1800. Nagyrév			

István, Péter és Mihály nagyrévi, Mihály és Péter nemessége 1807. évben legfelsőbb helyen igazoltatván nevezettek 1809. évben bizonyáglevelet nyertek.

Az armalis másolata szerint a czimer: Kék pajzsban zöld mező felett fehér lovon ülő vasba öltözött vitéz dárdával, melynek hegyén törökfő van; sisakdisz: vértezett könyöklő kar a pajzsbeli dárdával; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1809. év 36. sz. 117. jkl. 1808. év 28. sz. 110. jkl. K. K. LXII. 127.)

Sextius. Zólyomban lakott család. 1699. évben Dániel ott esküdt volt. Ennek testvérétől Mihálytól született János, ettől pedig a Zólyommegyétől 1738. évben bizonyáglevelet nyert László. (1738. év 163. sz.) Megyénkben való kihirdetéséről nincs adatunk; 1792. évben végrendelkezik János gyöngyösi lakos, kinek 1. neje Kelemen Katalin, ettől származott gyermekei Katalin Pap Lászlóné és Júlia, 2. neje pedig Sajósy Erzsébet. (1793. év pp. 2442. C. sz.)

Sigmondfy (lemhényi). Erdély-Háromszékből Kelemen Egerbe tette át lakását s 1780. évben hirdettette nemességét. Szülői Mihály és Bögözi Anna, nagyszülői István és Benő Katalin voltak. (1780. év 380. jkl.) Kelemen 1825. évben mint 86. év körüli aggastyán még élt, 1829-ben már nem. Gyermekei: Anna Subich Jánosné és Mária Kovács Pál szolgabíró neje. (1829. év pp. 30. sz.)

Ezek minden bizonnyal abból a lemhényi Sigmond családból származtak, melynek nemessége 1798. évben nyert legfelsőbb helyen megerősítést. (E. K. K. XIII. 160.)

Sillák. A megye közgyűlése 1660. évben hirdette ki ama nemeslevelet, melyet Lipót királytól 1654. évi aug. 20-án S. Mátyás, neje Balog Anna, fia András, testvérei György, Demeter, István, Lőrincz, Jakab és János nyertek a megyei levéltárban levő másolat szerint ezen czímerrel: Kék pajzsban műveletlen szántó föld közepéből kinövő lombos tölgyfa; sisakdisz: ökör; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1659. év 8. sz. 1660. év 55. jkl.)

Az 1699. évben Szilák Albert bükkSZenterzsébeti birtokos. Itt lakott az 1724. évi investigatio idején fia György is. Albert apja a nemeslevélben megnevezett István volt.

Az investigationalis iratok közt egy aláírás nélküli 1764. évi fogalmazványon ilyen táblázat van:

ISTVÁN 1654.							
Albert		Menyhért					
János		Mátyás					
Máté		Jakab	Lőrincz	Orbán	József	István	Mátyás János

Simay. Eredetileg szatmári család, ott hirdették ki 1629. évben azon czímerlevelet, melyet azon évi nov. 1-én II. Ferdinandtól Simay János s fiai Gábor, István, Péter, György és Sándor nyertek. Megyénkben az említett megye bizonyáglevele alapján Péter fiai János, Péter, István, Mihály, Ferencz kenderesi lakos 1768. évben lettek kihirdetve. (1768. év 219. sz. 360. jkl. 1822. év 779. jkl. 1823. év 613. sz. 897. jkl.)

Egy XIX. századbeli per (1818. év pp. 15.) az alábbi táblázatot mutatja:

PÉTER							
Péter 1768. n. Igó Juli		István 1768. Mihály 1768.		Ferencz 1768. János 1768.			
István	Zsuzsi f. Lukács István	Mária f. Karsay Sándor	Borbála f. Juhász István	Sára f. Dékány István	Péter	Sára f. Vetési Far- kas István	Erzsébet f. Dékány Sándor

Simai. Mária Terézia 1760. évi okt. 7-én nemesítette meg Simai Tódor, Márton, Izsák és Salamon szamosújvári kereskedőket és anyjukat özv. Simai Gergelyné Frankhút Katalint. A nemeslevelet 1763. évben Csanádmegye, 1764. évben pedig Márton kérelmére Hevesmegye hirdette ki. (1764. év 65. et A. sz. 227. jkl.)

Czímer: E. K. K. X. 653.

Simay. Károly Anna, kereszegi Simay Mátyás özvegye s fia Ferencz a nagyváradi káptalan előtt 1639. évben kötött szerződéssel eladják Sima községbeli birtokukat balai Kerekes Jánosnak és Istvánnak. (1639. év 2. sz.)

Simon. II. Ferdinandtól 1626. évi máj. 20-án Simon István, neje Szabó Katalin, fiai István és János, végre Orosz János nyertek nemeslevelet, melyet 1628. évben Gömörmegye hirdetett ki s melynek megyénk levéltárában levő másolata szerint az adományozott czímer ez: Kék pajzsban zöld halmon 3 nyilat tartó oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1629. év 1. sz.)

A nemeslevélben megnevezett Jánostól származott György, ettől János, a ki az 1724. évi investigatio idején György, János és István nevű fiaival együtt Alattyánban lakott. Eme Györgynek és Laczkó Annának fia volt György (sz. 1740.), a ki Makóra költözött s 1769. évben nemesi bizonyítványt kapott (1769. év 121. sz. 138. jkl.), ezen legutóbb nevezett Györgytől és Kalmár Katalintól 1778. évben született Joakim-József zombori és makói lakos, aki 1821. évben kapott bizonyáglevelet. (1821. év 115. sz. 115. jkl. 1786. év 40., 211., 379., 678., 874., 938., 1077. jkl. 1807. év 179. sz. 224. jkl. 1808. év 836. jkl. 1809. év 66. sz. 203. jkl. 1818. év 116. jkl.)

Simon. III. Ferdinand 1655. évi márcz. 20-án Simon András, János, Péter, Mihály testvéreket megnemesítette s a következő czímert adta nekik: Kék pajzsban zöld alapon jobbra fordult ugró szarvas; sisakdisz: növekvő egyszarvú; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Az eredeti armalist, melyen a kihirdetési záradék hiányzik, 1813. évben Eger város szolgáltatta be a levéltárba. (1814. év 4. sz. 1813. év 899. sz.)

A családról egyébként nincsenek adataink.

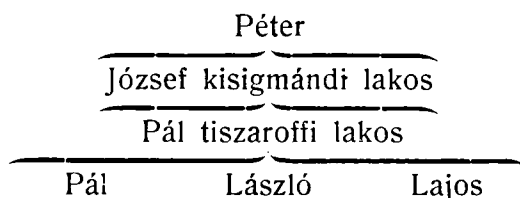
Simon. A nemeslevelet 1656. évi jan. 20-án S. János és Máté testvérek; Jánosné Keczeghi Margit s fiaik János, Máté és Lukács; Máténé Gajdács Margit és fiaik János és István; végre Lukácsné Tóth Ilona s fiuk Mihály nyerték s még azon évben megyénk közgyűlése hirdette ki. (1656. év 38. jkl.) 1659. évben a nemességszerzők újból kihirdetés alá bocsájtották armalisukat, annak azonban ezuttal Dósa Ádám ellenmondott, a következő évben pedig megadta reá az engedelmet. (1659. év 41. jkl. 1660. év 41. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején János, Lőrincz és Mihály kompolti lakosok voltak.

Simon. Simon György, neje Oláh Erzsébet, leánya Anna, anyja Király Margit, testvérei Jeremiás és Mihály 1656. évi febr. 8-án kaptak czímerlevelet, melyet megyénk még azon évben kihirdetett. (1656. év 37. jkl.)

Simon. A megyei közgyűlés 1668. évben hirdette ki az azon évi júl. 11-én S. Mihály, Gergely és Pál s ezek gyermekei, nevezetesen Mihály kiskátai lakoséi Péter, Katalin és Mária, Gergelyéi János, István és Gáspár, Páléi Ferencz és Ilona részére adományozott armalist. (1668. év 52. jkl. 1826. év 228. sz.)

Simon. Zalamegyéből ered. A hevesi ág leszármazása:

ISTVÁN
<div style="border-top: 1px solid black; width: 100%; margin: 0;"></div> István 1739. Zalából Komáromba
<div style="border-top: 1px solid black; width: 100%; margin: 0;"></div> Péter (lásd túloldalon.)

Pál tiszaroffi lakos Zalamegye bizonyáglevelé alapján kihirdettetett 1828. évben. (1828. év 1135. sz. 1421. jkl.)

Simon. Túrkevéen 1821. év körül sok ily nevű egyén lakott, kiknek nemességét csak tanuvallomások támogatják. (1821. év 1072. sz. 1228. jkl.)

Sinka. Régi család, melynek II. Mátyás 1610. évi febr. 4-én adott újított címertlevelet Sinka György, neje Anna, gyermekei Mihály és Katalin s fivére János és András kérelmére. Kihirdette 1614. évben Verebélyen Nógrádmegye. Ezen családból 1727. évben Mihály és György nagymihályi, András és György poroszlói, János pedig tiszaföldvári lakosok voltak. E három utóbbi Borsodmegye bizonyítványával igazoltattott. (1726. év 149. sz.)

Sinkovics. 1817. évben Ágoston törökszentmiklósi kovács; állítólag túróczi eredetű volt; nemessége kihirdetve nem lett. (1817. év 1277. sz. 243. jkl.)

Sipos. Eme trencsénmegyei családból való József fia József csépai lakos Nógrádmegye bizonyítványával 1768. évben igazolta nemességét. (1768. év 219. sz. 362. jkl.)

Sklávi másk. **Kindernai.** Németmezőre nyert királyi adományt. János fia Mátyás németfalvi származású egri lakos Zólyommegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1770. évben. (1770. év 1. et. d. d. sz. 610. jkl.)

Skopecz (öttömösi). Skopecz József aranymisés pap, egri prépostkanonok, Gáspár privigyei tanácsos és István egri polgár, továbbá Gáspárné Polereczky Máriától született János, Anna-Petronella, Erzsébet és Ágnes, végre Istvánné Kutriba Katalintól született Alajos, József és Mária 1840. évi szept. 24-én az öttömösi előnévvel a nemességet és a következő címert nyerték: Vágott pajzs, a felső rész vörössel és kékkel hasítva, a jobboldali vörös mezőben hegyével lefelé fordított szarufát alkotó 7 hatágú csillag, a baloldali kék mezőben a felhők közül felkelő sugárzó nap, az alsó zöld mezőben cikázó villámot tartó vértezett kar; sisakdisz: kék gömböt tartó kiemelkedő griff; takarók: arany-kék, arany-vörös. Kihirdettetett ugyanazon évben, másolata megyénk levéltárában. (1840. év 2721. sz. 1360. jkl. K. K. LXVI. 934., 937.) A megnemesítés előtt Érsekújvár és Privigye volt a család lakóhelye.

Skultéty másk. **Iszkra.** Zólyommegye bizonyítványa alapján kihirdettettek: 1780. évben Mátyás alsólehotai származású nagyfügedi lakos (1780. év 382. jkl.), 1806. évben pedig János. (1806. év 657. sz. 1226. jkl. 1807. év 479. sz. 730. jkl.)

Slachta (felsőzadjelai). Nemességüket Liptómegye bizonyítványával igazolták: 1689. évben Ferencz fia Márton (1687. év 12. sz. 1689. év 309. jkl.); 1746. évben János fia Ádám gyöngyösi lakos (1746. év 218. sz. 71. jkl.); 1765. évben György fia Sándor egri lakos. (1765. év 126. sz. 120. jkl.) Nemességi bizonyítványt nyert 1793. évben Ferencz gyöngyösi lakos fia Gábor jenői lakos. (1793. év 90. sz. 82., 97. jkl.) 1830. évben János, kinek neje Murányi Erzsébet, a Haller család hevesi méhésze volt. (1830. év 1216. sz. 1948., 1970. jkl. 1834. év 1093. sz. 2254., 2567. jkl.)

Slovenicz. 1702. évben Mihály bizonyáglevelet kap. (1702. év 801. jkl.)

Smeltzer. II. Ferdinandtól 1631. évi nov. 22-én Sm. János, anyja Brikczin Mária, neje Erzsébet, fivére Tóbiás a nemességgel eme címert kapták: Kék pajzsban zöld alapon sötétkék ruhás főnélküli férfi-harczos jobbtérdén térdel, jobb kezében

görbe, balkezeében egyenes kardot tart, melle vörös zászlós dárdával van átszúrva, levágott feje pedig a bal alsó sarokban van; sisakdisz: vértezett könyöklő kar pallossal, melynek markolatánál arany korona van; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

A Sárosmegyében 1632. évben kihirdetett emez eredeti armalis János egri kanonok őrizete alatt volt, 1777. évben történt halála után pedig megyénk levéltárába került. Volt ugyan neki egy József nevű agg testvére, de ez nem tartott igényt a nemeslevélre, mert gyermektelen volt. (1777. év 2. et. A. sz. 239. jkl.)

Schmidt. A nemességet 1721. évi máj. 18-án Schm. Domokos kapta ezen czímerrel: Vágott pajzs, felső vörös mezőben tulipán, alsó kék mezőben két hullámos ezüst sáv fölött 2 arany csillag; sisakdisz: vörös ruhás könyöklő kar vörös köves arany gyűrűt tart; takarók: ezüst-kék, arany-vörös.

Kihirdettetett 1721. évben. (1721. év 338. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején Egerben lakott.

Schneé. Mária Teréziától 1741. évi okt. 28-án Schneé Bernát, neje Luchner Teréz, gyermekeik János és Mária nyerték a nemességet s a következő czimert: Kékben hármasszikla középsőjén jobbról-balról arany csillagtól kísért, kardot tartó teljes griff; sisakdisz: kék atillás, arany öves, vörös nadrágos, prémkalpagos, kardot tartó kiemelkedő férfi; takarók: kék-ezüst, kék-arany. (K. K. XXXIX. 158.)

Az említett Jánosnak fia László Veszprémmegye bizonyítványával 1799. évben igazolta nemességét. (1799. év 312. jkl.) László neje Rakovszky Teréz volt, gyermekeik közül csak Teréziát, felsőeőri Rába Istvánnét és Máriát, Beniczky Flórián nejét ismerjük. (1796. év pp. 2484. L. sz. 1804. év pp. 3337. F. sz.)

Sohár. Vas- és Zalamegyékben elterjedt család. A nemességet II. Ferdinándtól 1625. évi okt. 29-én nyerte. 1828. évben a Nagyabonyban lakott Ferencz megyénk közgyűlésén is kihirdette nemességét, mert nőül vévén fájkürthy Kürthy Erzsébetet ennek monostori jószágán gyakran és hosszasan tartózkodott. (1828. év 16. A. sz. 25. jkl.)

Sóky másk. **Gáspár.** II. Ferdinánd 1625. évi nov. 5-én nemesítette meg Gáspár másk. Sóky Ferenczet, fivéreit Gergelyt, Demetert, Jánost és a következő czimert adta nekik: Kék pajzsban hármasszikla felett kardot tartó teljes oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: ezüst-vörös, arany-kék.

Az armalist, melynek másolata megyénk levéltárában is megvan, 1627. évben Nyitra megye hirdette ki. (1708. év 114. sz.)

Zsigmond gyöngyösi lakos igazolta a nemességét 1708., 1720. években s az 1724. évi investigatio alkalmával. (1708. év 277. jkl. 1720. év 264. jkl.)

Soldos (runyai). A Hervay családdal közös eredetű eme régi gömöri családból levéltárunkban elsőnek azon ifj. runyai Soldos István van említve, a ki Gombos Györggyel és Trombitás Istvánnal együtt a férfiágra s ennek kihalása esetén a női ágra is a nádortól 1662. évben adományt nyert Püly, Peczer, Ság, Nagy-Szelind, Zárándmegyei, Galla békésmegyei birtokokra. (1662. év 2. sz.)

1667. évben ugyancsak nádori adományozás folytán beiktatja az egri káptalan S. Istvánt és Miklóst s Makay Györgyöt Tisza-Szöllösön és Igaron 7—7 jobbágytelekbe és Tiszaörs felébe, melyeket nevezettek Balika Mátyás magvaszakadtával nyertek. (Egri kápt. Pr. Q. pag. 320.)

1755. évben Poroszlón élt Mihályról csak annyit tudunk, hogy János fia volt. (1755. év 71. sz. 14. jkl.)

Az 1782. évben Császon lakott András és ürményi Nagy Mária gyermekei voltak Eszter, Imre, Júlia, András, Károly, Mária, Pál. (1819. év pp. 29. sz. 1771. év pp. 947. sz. 1782. év pp. 2264. sz.)

Soltész. Az 1724. évi investigatio alkalmával Mihály erdőkövesdi lakos volt. Ulászló által adományozott s 1638. év folyamán állítólag Hevesben is kihirdetett nemeslevelére hivatkozva igyekezett nemességét igazolni.

Soltész. III. Ferdinándtól 1655. évi nov. 15-én S. András, neje Szabó Erzsébet, testvére András kapták a nemeslevelet, melyet Tornamegye hirdetett ki. A megyénk levéltárában levő másolat szerint az adományozott czímer: Kék pajzsban kardot tartó oroszlán; sisakdisz: csőrében arany gyűrűt tartó szarka; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Ezen armalist az egri káptalan is átírta. (N. jk. 152.)

Megyénkben Mátramindszenten volt birtokos, itt élt 1724. évben Mihály. Innen Gergely Egyekre, Jakab Csongrádra költöztek. Ez utóbbinak utódai, Ferencz, Károly és Márton handházi lakos testvérek, 1848. évben nemességigazolót indítottak, de azt a nemesi kiváltságok eltörlése folytán csakhamar beszüntették. (Külön pp. 248. sz.)

Solymosy. A Kompolthiakkal rokon régi hevesi család, mely 1430. táján Lászlóval kihalt. A gyöngyössolymosi templom tornyán látható czímere leveles koronából kiemelkedő balra fordult sas, tehát azonos az Aba nemzetség czímerével. (Fejér Cod. Dipl. X. 7., 277.)

Solymossy. S. János, neje Peregi Zsuzsi, fia Mihály részére 1700. évi szept. 17-én adományozott czímerlevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1700. év 550. jkl.)

Sólyom. 1829. évben Károly bükkszéki lakos Györmegye bizonyítványát mutatta fel, a közgyűlés azonban nem fogadta el a kihirdetés alapjául, mert átszármazását nem világította meg. (1829. év 1079. jkl.)

Somody. Komárommegye 1739. évben János révkomáromi származású tarnaörsi, erki, árokszállási, simontornyai lakos s testvérei György és István részére biznyságlevelet adott. (1739. év 181. sz.) János fiai voltak László erki lakos és János. László és fiai László, István és Pál 1764. évben (1764. év 1. et. C. sz. 179. jkl. 1763. év 103. sz. 103. jkl.), János és Balogh Ilona fiai pedig János (sz. 1773.), István (sz. 1777.), Pál (sz. 1779.), Elek (sz. 1789.), László (sz. 1794.) 1813. évben nemesi biznyságlevelet kaptak. (1813. év 63. sz. 77., 470. jkl.)

Somogyi. I. Lipóttól 1668. évi aug. 1-én S. Mátyás, György és Balázs testvérek kapták a nemességet. A nemességszerző György fia János fiai István és János, továbbá ugyancsak György fia Balázs fiai Péter és György, mind a négyen dobi származású poroszlói lakosok, Szabolcsmegye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1767. évben. (1767. év 164. sz. 136. jkl. 1752. év 120. sz.)

Somoskőy másk. Recsky. I. Lipót király által Somoskőy Máté és társa részére adományozott armalis kihirdettetett 1696. évben. (1696. év 255. jkl.)

Máté Somoskőről Gyöngyösre költözött s itt is halt meg. Fia András egyideig Recsken lakott, innen maradt rajta a Recsky név, majd visszament Somoskőre.

Nagy Iván (X. 294.) családi közlés alapján a család leszármazását is bemutatja. A táblázatán levők közül csupán Máté fia András fiai: István és Márton utódaira vannak hiteles adataink. Nevezetesen az említett Mártonnak fiai: Tamás ecsédi lakos, István, Ferencz kisteleki, Mihály lapujtői, András kántor bujáki lakosok, végre Mátyás katona 1782. és 1784. évben (1782. év 268. jkl. 1784. év 261. NB. NB. sz. 242. jkl.); testvérének, az 1779. évben testimonialist nyert (1779. év 142. jkl. 1778. év 320. sz. 260. jkl.) Istvánnak fia Ferencz zabroni lakos s ennek fiai Ferencz és Lajos 1815. évben nyertek megyénktől biznyságlevelet. (1815. év 248. jkl.)

1819. évben Ferencz fiai Péter és András Bácsmegyében laktak. (1819. év 573., 701. sz. 613., 693. jkl.)

Soprony lásd Ivánkovics.

Sörös. S. András, neje Udvarhelyi Klára, fia Mátyás, fivére Mátyás részére

adományozott armalis kihirdettetett 1694. évben. (1694. év 295. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején Gyöngyösön éltek Mátyás és Mihály fia György.

Sötér. A nemességet 1659. évi jan. 25-én Sötér Ferencz, neje Pap Orsolya, mostoha fia Szeredy Ferencz, ennek neje Répássy Katalin, fivére Sötér Mihály, neje Eördögh Orsolya, ennek fiai Tamás, János, Ferencz, Benedek nyertek. Kihirdette még azon évben Hevesmegye. (1659. év 38. jkl.) 1676. évben Mihály Gyöngyösön lakott. (1676. év 177. jkl.) 1699. évben birtokos volt a család Gyöngyös városban, Abasár, Gyöngyöspata, Visonta, Karácsond, Nagyfüged, Vámosgyörk, Verpelét, Ugra, Gyöngyöshalász községekben.

A beregmegyei levéltárban levő armalis szerint a család czímere ez: Vágott pajzs, alsó vörös mezőben 3 fehér lilium, felső kék mezőben kettős farkú oroszlán karddal; sisakdisz: követ tartó daru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Spanich lásd Lieszkovszky.

Specz. 1833. évi aug. 29-én Specz József egri gyógyszerész, neje Renold Katalin, fiai József, Rudolf-Sándor bécsi Terézianumban a vegytan tanára, Antal és Károly nemeslevelet kaptak, melyet 1833. évben Borsodmegye, 1834. évben pedig Hevesmegye hirdetett ki s jegyzőkönyvébe is beiktatott. (1834. év 508. jkl.) Czímer K. K. LXVI. 35.

Spurger. Spurger János-Lőrincz Gömörben kihirdetett eredeti nemeslevele bemutatásával igazolja nemességét 1700. évben. (1700. év 491. jkl.)

Sréter (szandai.) Idegen származású család, melynek eredeti neve Schretter vagy Schrötter volt. Ezen néven említettnek János, Gáspár és Menyhért testvérek, kik Miksa királytól a beszterczei előnévvel 1569. évben nyerték Nyitra megyében kihirdetett nemeslevelüket. Gáspár és Menyhért utódokat nem hagyván hátra, János terjesztette tovább a legnagyobb részt Nógrádban szerepelt családot. A szandai előnevet 1701. év óta, vagyis azóta viseli, mióta csereképen megszerezte a Lónyayak szandavári birtokát.

Megyénkben tiszaszentimrei birtoka révén lett ismeretessé. 1769. évben osztottak itteni javaikon néhai György gyermekei János, Zsuzsanna (Sándor Pálné) és Erzsébet. (1769. év 219. sz.) Jánosnak és Bezzegh Évának (előbb Thassy Ferencznének) 1770. évben élő gyermekei Pál, István, János, Mihály, Zsuzsi és Erzsébet. (1771. év pp. 948. sz.)

Jelenleg a m. kir. orsz. levéltárban van a család levelesládája, melynek oklevelei alapján Nagy Iván (X. 342.) behatóan foglalkozott történetével.

Stahrenberg gróf. Az 1723. évi CXXIII. t.-cz. alapján lett honfiusitva. Hatvanban volt birtokos.

Stek (zolnai). Ábrahám fiai Ferencz, János és József Zólyommegyétől 1733. évben bizonyáglevelet nyernek. (1733. év 141. sz.)

Steöszel (rapini). Az investigationalis iratok szerint II. Ferdinandtól nyert nemeslevelet, tehát minden bizonnyal azt az armalist kapta, melyet az említett uralkodó 1627. évben adományozott s 1628. évben Abaujmegye Garadnán hirdetett ki. (Csoma J. Abaujm. nem. cs. 664.)

Megyénkben Kristóf tűnt fel először a XVIII. század elején. Kiváló tehetségű és szorgalmú ember volt, csaknem három évtizeden át méltó alispánja a vármegyének. Lipót királytól adományt nyert Sas és Kürth birtokokra (1735. év 111. sz. 487. jkl.), 1740. évben pedig ugyancsak királyi adományozással megszerezte Nagyrédén a Rákóczi-Aspermont-féle birtokrészt. (1746. év 105. sz. 1713. év 103. sz. 1740. év 202. sz.) Első neje volt zsadányi és törökszentmiklósi Almásy Ágnes, kitől László nevű fia született, második neje pedig özv. Csala Sándorné Perényi Klára bárónő († 1764.),

ettől pedig Ágnes nevű leánya, Balassa László báró neje, származott. Meghalt Gyöngyösön 1754. évi jún. 18-án. (1754. év pp. 542. A. sz.)

László († 1777. táján) neje Motesiczky Anna volt, fia pedig József kir. tanácsos, 1798—1815. években nádorispáni főkapitány. Ennek székhelyi Majláth Katalinnal való házasságából származtak: Mária Luby Imre altárnokmester neje, Mária Tige. Lajos gróf és cs. és kir. kamarás neje és a magnélkül elhalt József, kinek neje komor Bedekovics Mária volt. (1782. év pp. sz. nélkül. 1752. év 721. jkl. Szolnoki perek 35. sz.)

A család címérében eltérések vannak. Nevezetesen Siebmacher könyve (598.) várfalból kiemelkedő mórt jelez, Steöszel Kristófnak a megyei levéltárban levő pecsétei pedig folyóból kiemelkedő mórt mutatnak. A gyöngyösi Ferenczrendiek albumában levő címér pedig ez: fehér mezőben fekete szerezcentörzs, csípőre tett kezekkel; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: kék-sárga. (Turul 1888. év 178.)

Stiber lásd Szöllösi.

Stremenszky. Pozsonymegye által János domoszlói jegyző részére kiadott bizonyáglevél kihirdetve 1735. évben. (1735. év 444. jkl.) 1653. évből való armalisa található: O. L. Htt. Nob. Poson.

Stummer. Nemeslevelet Mária Terézia 1741. évi okt. 28-án adott Stummer Györgynek. Kihirdette Hontmegye. Tőle származott 1733-ban János s ennek benedekfalvi Luby Juliannától való fiai Antal, Ignác és János terjesztették tovább a családot. Ezek közül az első a hevesi, második az ipolykeszi, a harmadik a békésmegyei terényi ágat alapította. Az ipolykeszi ág, melyből néhai Ipolyi Arnold váradi püspök és történetíró is származott, az Ipolyi nevet, a terényi ág a Terényi nevet viseli jelenleg. Genealogiájukat a M. Nemz. Zsebkönyvben (II. r. I. 292.) találjuk.

Antal részt vett a francia hadjáratban s ez időben nőül vette a francia származású Bourgeois Júliát, kitől születtek: Apollonia Stéger János hontmegyei főorvos neje, Janka ivachnófalvi Rády Ferenczné, Terézia Guba Antalné, Antal huszártiszt és Ignác előbb katonatiszt, majd Baldácsy Antal báró domoszlói kasznárja és gyöngyöspatai birtokos. Ezen Ignác Hontmegye bizonyítványával 1844. évben hirdettette ki nemességét. (1844. év 145. sz. 181. jkl. N. I. X. 382.)

Címér: Kékben három jobbfelé repülő vörös rigóval megrakott tört ezüst szarufa, felette középen arany csillag, alatta vizirányosan helyezett, hegyével jobbra fordított kard; sisakdisz: vörös-kék zárt szárny a pajzsbeli csillaggal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXXIX. 220.)

Stúr. Nemességet 1792. évi júl. 26-án Stúr János-József kir. tanácsos, budapesti egyetemi jogtanár, neje Karger Jozefa, fiai Lipót, József és Károly-Lipót nyertek. Eme Károly-Lipót Hevesbe költözött, Keglevich Károly gróf titkárja lett s 1816. évben kihirdettette nemességét. (1816. év 494. sz. 791. jkl.) Címér: K. K. LVI. 442.

Sturman. Gömörmegyéből ered, ott lett kihirdetve azon armalis, melyet Lipót királytól St. György, János és András testvérek nyertek. Györgytől származott János, ettől is János miskolczi, majd polgári lakos, ettől pedig Ferencz és Imre egri lakosok, kik Szabolcsmegye bizonyáglevele alapján 1801. évben hirdettették nemességüket. (1801. év 115. sz. 124. jkl.)

Subich (koloni). A Subics név nem ismeretlen történelmünkben, így nevezték II. Endre idején a Breberi grófokat, a Zrinyiek őseit. (Dr. Wertner: Délszláv uralkodók. Salamon F.: Az első Zrinyiek.)

A koloni vagy nagykoloni Subich család eredetét nem ismerjük. II. Mátyás 1609. évben Subych Tamásnak nemességmegerősítő és címérújiutó levelet adott s ebben világosan kijelentette, hogy az ő ősei már régtől mint valóságos nemesek szerepeltek.

Ezen Tamástól származott Pál, a ki 1652. évben nádori donatiót nyert a magtalanul elhunyt Verebélyi Mihály farmosi, bodi, alattyáni és szőlősi birtokaira. Eme javakban Verebélyi Mihály testvérének, Péternek, gyermekei Ferencz és Katalin háborgatták az adományszerzőt, ki a további zaklatást elkerülendő 100 forinttal elégitette ki őket. (1652. év 2. sz. 1723. év 118. sz. 1753. év 264. sz. 1654. év 11. jkl.)

A család leszármazása a vármegyei levéltárban (1722. év 58. sz. 454., 456., 460. jkl. 1725. év 135. sz. 1743. év 250. sz. 1751. év 27. sz. 1753. év 141. sz. 1759. év 113. sz. 1782. év pp. 2263. sz. 1801. év pp. 3098. sz. 1802. év pp. 3343. sz. 1810. év pp. 3316. sz. 1813. év pp. 3371. sz. 1829. év pp. 30. sz. 1834. év pp. 13. sz. 1839. év pp. 16. sz.) és Subich György hevesmegyei várnagy családi levéltárában levő különböző korbeli oklevelek adataiból következőleg volt összeállítható:

I. tábla.

TAMÁS 1609. címerújitást kap n. Berencsény Ilona									
Pál 1652. donatiót nyer									
György † 1722. előtt n. Sziráky Erzsébet					Katalin f. Morgay Imre				
Pál szolgabíró † 1758. n. Murányi Rebeka lásd II. táblán					György † 1779—82. közt n. Rottenstein Júlia				
Antal sz. 1741. végrend. 1812. 1. n. besenyői Szabó Katalin, 2. n. Karkus Anna					György † 1806. táján n. Brezovay n. Póka Erzsébet		Pál Teréz		Tamás
1-től: Katalin f. Gyulay József	Erzsébet	Anna f. Gecse	2-től: Apolló- nia f. Ságghy József	Mária Antal†	Imre		Ferencz		

II. tábla.

PÁL szolgabíró † 1758. n. Murányi Rebeka lásd I-ső táblán																
Pál sz. 1747. katonatiszt † nőtlenül			Ferencz 1760. testőr, ügyigazg., kir. tan. n. Thyr Apolló		Imre † 1810. előtt n. Thyr Anna		Rozál f. Ferenczy Imre		Teréz f. felsőpulyai Bükk Zsigmond		Mária f. zalabéri Horváth Ferencz		Krisztina f. Hertelendy István vasm. szbíró			
Janka			Karolin		Krisztina		Jozefa		Ferencz † 1807. nőtlen		Imre sz. 1790. kapitány n. Gosztony Borbála					
										János † 1825. előtt n. lemhényi Sigmundfy Anna						
										Sándor n. Bagossy Eulália						
										Ilona †						
Lőrincz n. Almásy Francziska			Róza f. gr. Klebes- berg Frigyes		György jászkún kapit., hevesi alispán 1817— 1891. n. Vágó Róza		Eszter									
Gyula városi tiszt- viselő Eger			Ilona		Hermin		György hevesm. várn. tb. szbíró		Róza f. Eördögh András kir. táblai bíró Budapest		Mária		Anna f. Beér Andor		Erzsébet f. dr. Rácz- kevy József járásorvos Mezőkövesd	

Pál és Murányi Rebeka gyermekei közül Ferencz a testörségbe történt ajánlása alkalmával 1760. évben, a többiek pedig 1768. évben nyertek nemességükről előnevük feltüntetése mellett bizonyáglevelet. (1760. év 2. sz. 1768. év 220. sz. 382. jkl.) Eme testvérek közül Ferencznek és Imrének két nőtestvér volt a felesége, az előbbié Thyr Apolló később férjhez ment dezséri Bachó János krassói főispánhoz.

Az 1609. évi — Nyitra megyében 1610. évben kihirdetett — címerlevél elkallódván a család címere csak pecsétlenyomatokból állapítható meg.

Suhajda. A nemeslevelet I. Lipót király adta 1701. évi aug. 12-én S. János, fiai János, Mátyás és Pál s fivére István részére és előbb Nógrádmegye, majd 1720-ban Békésmegye hirdették ki. Eredetileg Legénden lakott a család, innen Pál Gömörbe, ifj. János Békésbe, majd megyénkbe költözött.

A hevesi ág leszármazása:

JÁNOS 1701. nemességszerző			
János 1701. Mátyás 1701. Hevesmegye		Pál 1701. Gömörmegye	
Mihály hadnagy		György	
István egri lakos 1816. test. kap	Gáspár Veszprémmegye 1816. test. kap	Ádám kapitány †. Vác 1822. test. kap.	Imre ecsédi, vácsi lakos n. Poroszkay Judit 1822. test. kap
András	Károly	István	
Pál sz. 1816. pesti l., tisztviselő	János sz. 1818. helytart. tanácsos n.	Morlin Mária	Anna f. Guba János
Irma sz. 1847.	István sz. 1851.	Judit sz. 1854.	

Nemességi bizonyítványt nyertek 1816. évben István egri és Gáspár veszprémi lakos testvérek (1816. év 706. sz. 1098. jkl.); 1822. évben a másik két testvér, vagyis Ádám nyug. kapitány és Imre a seminarium kulcsára, vácsi lakosok (1822. év 209., 1112. jkl.); 1824. évben újólág ezek közül István, Ádám és Imre. (1824. év 86. sz. 145. jkl.)

Az 1816. évi testimonialisban János is szerepel, kinek apja állítólag György, nagyapja a megyénkbe költözött János volt. Erről azonban kiderült, hogy nem tartozott a családhoz s tulajdonképen Suhai volt a neve. Ő maga bevallotta, hogy Gáspár veszprémi lakos adta neki jó pénzért a tanácsot, hogy csalárd úton szerezzen magának nemesi bizonyítványt. A csalásért Suhai Jánost 14 napi börtönre ítélték s nevét a nemesek közül törölték. (1823. év 1678. jkl.)

Egy másik Suhajda Gáspár a XVIII. század közepén legéndi tanító volt. Perbe fogatván nemességét nem tudta igazolni. (O. L. Táblai p. 4—1911.)

Sujánszky. S. János és Szmátana Anna fia János sujai születésű gyöngyösi lakos Trencsénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1845. évben. (1845. év 936. sz. 1478. jkl.) Nagy Iván szerint (X. 398.) 1631. évi apr. 29-én nyerte nemességét.

Sütő. Ilynevű család már 1614. évben birtokos volt Egercsehiben. Közelebbi adataink nincsenek róla. Az alábbi táblázatot Sütő József nyiregyházi ügyvéd iratai nyomán közöljük:

SÜTŐ PÁL n. Puskás Dobos Katalin esk. 1739.	{ József sz. 1744. n. Molnár Anna esk. 1771.	{ József sz. 1772. n. Pelyva Anna esk. 1806.	{ András sz. 1815. n. Huczka Borbála esk. 1840.	{ József sz. 1842. nyiregyházi ügyvéd n. Galánffy Berta esk. 1868.
--	--	--	---	---

Sütő. S. György, fia László-Márton részére 1727. évi május 13-án adományozott armalis kihirdettetett 1728. évben. (1728. év 53. jkl.) Czímer: K. K. XXXVI. 98.

Sütő. Mária Teréziától 1756. évi szept. 18-án S. János kapitány, neje Nagy Judit, fia József nemességet nyertek a következő címerrel: Hasított, hátul vörössel és kékekkel vágott pajzs, elül ezüst mezőben zöld alapon pánczélos, 3 vörös strucztozzal diszitett, sisakos vitéz oldalán pallossal, jobbjában vörös zászló rúdját tartja, balját csipőjén nyugtatja, hátul fent a vörös mezőben levágott törökfőt tartó növekvő griff,

lent a kék mezőben jobbra dült ezüst horgony; sisakdisz: a pajzsbeli horgonnyal meg-
rakott zárt kék szárny; takarók: vörös-arany, ezüst-kék. Kihirdettetett ugyanazon évben.

A nemeslevélben említett József pestmegyei táblabíró, izsáki lakos volt, Horváth Annától származott István nevű fia tarnaméri lakos, ki Thassy Francziskával kötött házasságot. Nagy Judit utóbb Veres András nejévé lett. (1756. év 300. jkl. 1761. év pp. 683. NB. sz. K. K. XLIV. 220.)

Sváby (svabóczi). Ezen régi szepesmegyei családból a XVIII. század közepén Károly és neje Andreánszky Klára szerepeltek megyénkben. 1761. évben zálogba vet-
ték bellusi Baross Józsefné szendrői Török Zsófia hevesi, pélyi, átányi, siroki, bodi, verpeléti, sári részjavait. (1761. év pp. 690. sz. 1756. év pp. 583., 588. sz.)

Szabados lásd Kaszap.

Szabó. Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt Mihály felmutatja a II. Ferdinand által 1629. évi jún. 14-én Sz. Máté, neje Darabos Katalin, fiai János és Pál részére adományozott, 1630. évben Szabolcsban kihirdetett nemeslevelet s igazolja hogy ő a nevezett Pálnak Máté nevű fiától származott. (1725. év 809. jkl.)

A debreczeni ref. kollégium könyvtárában levő eredeti szerint a címér: Kékben zöld alapon zöld ruhás., fehér nadrágos, fekete kalpagos férfi pallossal a kezében; sisakdisz: növekvő ezüst egyszarvú; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Szabó. II. Ferdinand 1634. évi máj. 20-án adott nemeslevelet Szabó Mihálynak. Kihirdette Beregmegye, másolata az ottani levéltárban. (U. N. J. III. 100.) E család-
nak megyénkben történt kihirdetéséről nincsen tudomásunk s így nem tudjuk okát adni, mi módon került levéltárunkba azon bizonyáglevelél, melyet Péter homoki lakos Ungmegyétől 1725. évben kapott. (1725. év 187. sz.)

Szabó. Eredetéről csak annyit tudunk, hogy III. Ferdinandtól 1637. évben nyerte nemeslevelét. A nemességszerzőket névszerint nem ismervén, nem állapíthatjuk meg, vajjon ezen család armalisa-e az, mely Vasmegye levéltárában van. (Balogh. Gy. Vasv. nem. csal. 242.)

János tamásii lakos Vasmegye 1766. évi bizonyáglevele alapján kihirdettetett Sopronmegyében 1768. évben. Fia volt György, kitől származtak János, György, Ferencz tamásii, Sándor erdőkövesdi lakosok. Ez utolsó, valamint Fekete Erzsébettől való Ferencz (sz. 1817.), Mihály (sz. 1822.) és János (sz. 1819.) nevű fiai Sopron-
megye bizonyítványa alapján kihirdettettek 1823. évben. (1823. év 357. sz. 572. jkl.)

Szabó (csáthi). A borsodmegyei levéltár adatai szerint az 1640. évben kihir-
detett armalist 1639. évi máj. 3-án János nyerte. (Pr. 26. f. 138.) 1712. évben több más családdal együtt donatiót szerzett Csáthra. Az adományszerző Gergelynek fia volt a Csáthról Debreczenbe költözött István, kinek gyermekei Mihály, István, János, György, Sámuel és Péter (helyesen Gergely). Mihály, miután huzamosabb ideig lakott Debreczenben s itt Mihály, János, István, Gergely, György és Sámuel nevű fiai szár-
maztak, e három utóbbival visszatért Csáthra. A Debreczenben maradt Mihály fiai József egri, János poroszlói lakosok az orvosi pályán működtek s Borsodmegye bizo-
nyítványával 1824. évben igazolták nemességüket. (1824. év 798. sz. 974. jkl. 1823. év 1569. jkl.)

Szabó (besenyői). Eredetileg a borsodmegyei Szihalom községben lakott s 1640. évben nyert Máté személyében címérlevelet. Borsodmegyének a kihirdetésre vonat-
kozó bizonyáglevelét az 1724. évi investigatio alkalmával György besenyőteleki lakos mutatta fel. Ez az egyetlen hivatkozás a címeres levélre, ezentúl a nemességigazoló-
soknál mindig csak az adománylevélről történik említés.

A családnak előnevet adó Besenyő (most Besenyőtelek) községet és a hozzá tartozó Tepély-pusztát 1663. évben Szihalmon lakó Szabó Tamás, András, Péter és

Mihály zálogba vették a szabolcsmegyei Berczelen lakó Bessenyei Istvántól, 1698. évben pedig Bessenyei Zsigmondnak és neijének Lövey Klárának adott újabb kölcsön (anctió) ellenében az említett id. András, neje Illés Anna, István, János és Ferencz nevű unokaöccsei tulajdonjogot és Lipót királytól királyi megerősítést (jus regium) nyertek azokra. (1752. év pp. 443. sz. 1780. év pp. 2187. sz.)

A család leszármazása levéltári oklevelek (1756. év pp. 571., 577. sz. 1775. év pp. 2013. sz. 1781. év 334. A. sz. 1820. év 1205. sz. 1832. év pp. 36. sz. s az alább idézettek) alapján:

I. tábla.

MÁTÉ 1640. címerszerző

András 1663. 1698. n. Illés Anna Szihalom—Besenyő					Tamás 1663. lásd II. táblát		Péter 1663.			
Máté	György	Katalin	Erzsébet	Zsuzsi 1. f. Gyürky Zsiga, 2. f. Dudvari János	Márton	János	István 1698.	András †	Margit Konczné	Anna
Imre	István	János n. Tóth Ilona			Anna Góthné	Erzsébet Kozmáné	Sándor	Judit Mlínkóné Farkas		
András monostori lakos	János Lengyel- ország	Antal Jászapáti	Gáspár sz. 1751. egri l. n. Góth Anna 1822. test.	Gergely pesti lakos zálogházi pénzt. 1807. test. kap n. Ákosy Magda	Anna f. Mlínkó József	Erzsébet Judit Anna Katalin	Péter		Balázs Gergely	
Ádám Bukovina	János Lemberg	Antal Bokreszke				Ferencz n. Balajthy Teréz				
Ferencz sz. 1778. n. Hangonyi Juli	Gergely sz. 1793. n. Árvai Juli					István	Sándor sz. 1793. pákozdi ispán, 1832. test. kap 1. n. Krchnyák Anna 2. n. Zsampuk Amália		Péter Mihály	
József	Antal sz. 1813.	József sz. 1818.	János sz. 1819.	Ferencz sz. 1821.		1-től: Sándor sz. 1824. 2-től: Iván n. Andrásy Leopoldin				
Gergely sz. 1799.	József sz. 1804.	Magda sz. 1802.	Katalin sz. 1806.	Klára sz. 1810.		Mihály Hontmegye főispánja				
György	Zsigmond 1756. végrend. n. Káldy Teréz					Sándor	Miklós 1758. végrend. n. Illovay Judit			
Mihály Zsófia	János † 1768. n. Országh Júlia	Katalin 1. f. Brezovay Mihály f. 2. f. Subich Antal	Anna Balásovich Mihály							
László	András	Mátyás	István	Anna						
Katalin f. Tóth Péter	István	Anna	† 1791. táján	†	f. Pázsit Gábor					
Katalin f. Vasalicz János	Borbála f. Szalay László	Judit f. Györky István	Farkas † 1788. előtt							

II. tábla.

TAMÁS 1663. lásd az I. táblán

Ilona f. Koós Gáspár	Dorottya 1. f. Szalay Mihály 2. f. Ury Mihály	Katalin f. Tóth Ferencz	Erzsébet f. Bóta Pál	Anna f. Tuza Gergely	Mihály
Katalin f. Tuza Gáspár		Ferencz 1698.		János 1698.	
		György	Gábor	Katalin f. Vincze Mihály	Márton

A család már a XVIII. század elején is számos tagból állott, jelenleg pedig Besenyőtelek lakosainak jelentékeny része ezen családból ered, a fenti táblázat tehát korántsem teljes. (1714. év 581. jkl.)

1756. évben Zsigmond, kinek neje Káldy Teréz, végrendeletet tesz gyermekei: Katalin előbb Brezovay Mihályné, majd Subich Antalné, Anna Balásovich Mihályné és az 1768. évben utód nélkül elhalt János javára. Ezen János özvegye Országh Júlia utóbb Csányi Lajos nejévé lett. (1783. év pp. 2298. Ab. sz.)

1756. évben János fia Miklós, 1775. évben pedig ennek özvegye Illovay Judit végrendeleznek s javaikat gyermekeikre: Katalinra (Vasalicz Jánosné), Borbálára (Szalay Lászlóné), Juditra (Györky Istvánné), és Farkasra hagyják. Farkas 1788. táján elhalálozván az ő része Antal, Pál, Teréz (Szabó Gergelyné) és Anna (Subich Ferenczné) nevű gyermekeikre szállott át. (1817. év pp. 27. sz.)

Sándor fia Mátyás 1790. évben kelt végrendelete alapján Besenyőn és Tepélyen levő öröklött javait László és András, a szerzeményieket István és Anna (Pázsit Gáborné) testvéreinek hagyományozza. A szerzeményi javakat illetőleg András és László leánya Katalin (Tóth Péterné) pört indítanak a többi testvér ellen. (1794. év pp. 2450. sz.)

Nemességi bizonyítványokat kaptak: 1769. évben György besenyőteleki lakos (1769. év 233. sz. 252. jkl.); 1791. évben János fia Antal jászapátii, 1807. évben pedig ennek testvére Gergely pesti lakos zálogházi pénztáros Gergely, József és Magdolna nevű gyermekeivel együtt (1791. év 521. A. sz. 1807. év 204. A. sz. 310. jkl. 1806. év 725. sz. 780. jkl.); 1822. évben az 1751. évben született Gáspár egri lakos s ennek gyermekei és unokái (1822. év 270., 998. sz. 246., 987. jkl.); 1832. évben pedig Sándor pákozdi ispán s Krchnyák Annától való Sándor nevű fia. (1832. év 327. sz. 522. jkl.)

Említést érdemel, hogy a család levéltára a besenyőteleki templom egyik fülkéjében van elhelyezve és három családtag őrizete alatt áll.

Szabó. Tornamegye a III. Ferdinand által 1650. évi okt. 29-én Szabó másk. Tóth Mihály és János javára adományozott armalisra való hivatkozással Szabó Mihály nemességéről bizonyáglevelet adott 1653. évben. Miféle okból került e testimonialis levéltárunkba, nem tudjuk. (1653. év 2. sz.)

Szabó. A III. Ferdinandtól 1651. évi aug. 18-án Sz. István, Péter, György, Miklós, Márton és Pál testvérek részére adományozott s 1655. évben Borsodban kihirdetett armalis alapján megyénkben kihirdettettek: 1831. évben Ignác fia Ignác egri lakos és Vass Rozáliától való fiai: György (sz. 1818.), Ignác-Alajos (sz. 1815.), Pál (sz. 1813.), István (sz. 1808.), János (sz. 1805.) Gömörmegye bizonyítványával (1831. év 864. sz. 1717. jkl.); 1834. évben Sámuel fia Ignác szintén egri lakos s fiai Ignác, János, Mihály és István Gömör- és Borsodmegyék bizonyáglevelével. (1834. év 821. sz. 1639. jkl.)

Jolsvaynak is nevezték a családot.

Szabó (szántói). Ezen 1652. évben armalist nyert abaúji családból Zsigmond 1738. évben birtokos Hevesen. (1738. év 141. sz. N. I. X. 437. Csoma: Abaújm. nem. csal. 523.)

Szabó (bártfai), III. Ferdinandtól 1652. évi máj. 22-én nyert armalisát Tornamegye hirdette ki.

Dávid feldebrői lakos Zemplénmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1794. évben. (1794. év 206. NB. sz. 205. jkl.) Nemességi bizonyágleveleket nyertek: 1844. évben János fia András fia György hanusfalvi származású egri lakos (1844. év 783. sz. 856., 1310., 2462. jkl. 1843. év 1388. sz. 2745., 2770. jkl.), 1847. évben

pedig ennek fia János hanusfalvi lakos. (1847. év 1729. sz. 1960. jkl.) Ez volt az utolsó testimonialis, a melyet a nemesi kiváltságok eltörlése előtt a vármegye kiadott. Czímer: Siebm. 610.

A nemességszerző Ádámtól a család hevesi ága így alakul:

ÁDÁM 1652.

András Tályáról Hanusfalvára, majd Egerbe és vissza megy

András

János	Dávid feldebrői lakos 1794. kihird. n. Milibach Apolló					
András	József sályi kántor n. Pók Erzsébet		Konrád recski kántor n. Tuza Anna		Antal sz. 1793. n. Kelemen Mária	
György egri l. 1844.	Lajos sz. 1817.	József sz. 1819.	Ferencz sz. 1815.	Dávid sz. 1818.	András sz. 1814.	János sz. 1816.
János hanusfalvai l. 1847. test. kap						

Szabó másk. **Szoboszlay**. III. Ferdinandtól 1654. évben Szabó Péter s fiai Gáspár, István, Mihály, János, András és Ferencz nyertek nemeslevelet, melyet 1657. évben Szabolcsmegye, később Biharmegye hirdetett ki.

Szabolcsmegye 1794. évben bizonyáglevelet adott a család több tagja részére. (1794. év 594. sz.) Ebből az alábbi családfa állitható össze:

PÉTER 1654.

Gáspár	István	Mihály	János	András	Ferencz
István		Mihály		János	
János szováthi l.	György karczagi l.	István vásárhelyi l.	Pál mezőtúri l.	János zsákai l.	István keresztesi l.
Pál	Péter			Sámuel	János mezőtúri l.
Pál	Mihály szováthi l.	János	Péter	István tetétleni l.	János
István szováthi l.				István	János
Sándor					
János					
András					
Mihály					
Pál					
György	Bálint	Pál	János		

Megyénkben 1839. évben István és fiai József és István tiszaderzsi lakosok nyertek bizonyáglevelet. Emez Istvánnak, ki már a Szoboszlay nevet is viselte, apja József, nagyapja István, szépatyja a fenti táblázaton levő valamelyik István volt. (1839. év 2458. sz. 1470. jkl.)

Szabó másk. **Kelemen**. Eredetileg hontmegyei család, ott lett először hirdetve ama nemeslevél, melyet 1663. évi április 10-én Szabó másk. Kelemen András, neje Bad Erzsébet, gyermekei András, Ilona, Anna, Zsuzsi, testvére Kelemen Gál s ennek fia Márton nyertek. András Balassagyarmatra költözött, Gál fia Márton pedig Gyöngyösön telepedett meg s 1693. évben igazolta nemességét. (1693. év 123. jkl. 1692. év 70. sz.) Nemességi bizonyáglevelet nyertek: 1749. évben Gál fia Pál pásztói lakos fiai István és János (1749. év 414. jkl.), 1807. évben pedig most nevezett János fia Ignác fia József (sz. 1765.), Orczy József báró örököseinek gyöngyösi számtartója. (1807. év 366. sz. 531. jkl.)

Az armalis másolata Nyitra megye levéltárában található.

Szabó (báttaszéki). János hevesi birtokos az alábbi családfát mutatta fel:

SZ. LUKÁCS 1677. nemességszerző kihird. Nógrád			
1. n. Molnár Katalin, 2. n. Kiss Erzsébet			
1-től: Katalin	Judit	Ilona	2-től: András
f. Győri Nagy János			
Mátyás Nagyoroszból Hevesre jön n. ürményi Nagy Borbála			
János 1760. 1844. test. kap n. Szalatnay Borbála			
István 1785.	Imre 1791.	Klára 1795.	Pál 1806.
Mátyás 1829.	Imre 1819.	Klára 1826.	Ignác 1828.

Azt ugyan nem tudta igazolni, hogy nagyapja a nemeslevélben is megnevezett András volt, mert a nagyoroszi anyakönyvek a Rákóczi háborúk idején elpusztultak, mindazonáltal a nemesi jogoknak 60 évet meghaladó gyakorlata s az eredeti armalis bemutatása folytán megkapta a kívánt bizonyáglevelet 1844. évben. (1844. év 781., 1091. sz. 1298., 2001. jkl.)

Szabó másk. **Sáróy**. I. Lipóttól 1698. évi jan. 14-én Szabó András, István, Mihály testvérek nyertek czimerlevelet, mely Borsodban lett kihirdetve. András Bajkán, István Debreczenben lakott. Ennek fiai voltak István, Sámuel és Mihály. Most nevezett Istvántól származott Gábor, kinek József, Gábor, László és Lajos nevű fiai s József fia József, Gábor fia Dániel Szabolcs megye bizonyítványa alapján kihirdették 1820. évben. (1820. év 481. sz. 610. jkl.) A Sáróy név újabban előnévvé változott.

Szabó másk. **Kovács**. 1709. évben András pásztói lakos. (1709. év 486. jkl.)

Szabó. 1735. évben Gergely egri lakos az erdélyi kormányshoz bizonyítványával igazolta nemességét. (1735. év 471. jkl.) Négy fiát ismerjük, a Monokra költözött Istvánt (sz. 1731.), a Besenyőteleken meghalt Benedeket, Antalt és Jánost. István fia Bertalan (sz. 1779.) 1804. évben, Antal fia Antal és János fia Mátyás egri lakosok pedig 1807. évben nemességükről bizonyítványt kaptak. (1804. év 794. sz. 807., 899. jkl. 1807. év 204. sz. 307. jkl.)

Szabó. 1714. évi márcz. 4-én Szabó György, gyermekei György, Ilona és Katalin kaptak nemességet. Az 1724. évi investigatio idején Kristóf és György s ennek fiai György, Mátyás és András Abasáron laktak.

Szabó (mohai). Zsigmond bürkösi származású pusztakócsi lakos, Bernáth István gazdatisztje, Felsőfehérmegye bizonyáglevele alapján kihirdettetett 1846. évben. (1846. év 1467. sz. 2232. jkl.)

Szabó (zetelaki). János tiszafüredi birtokos Udvarhelyszék bizonyítványa alapján kihirdettetett 1757. évben. Felesége Csomortányi Borbála (1757. év 183. jkl.), fia István 1806. évben a helytartótanácsnál számvevő volt. (1806. év 396. sz. 722. jkl.)

Szabó (zilahi). 1724. évben Márton fia József költözött megyénkbe, Gyöngyösön telepedett meg s Krasznamegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1724. év 143. sz. 707. jkl.) Később a Szabó nevet elhagyta s a Zilay nevet vette fel. Az említett Józseftől Gyöngyösön született János, ettől pedig 1798. évben József, aki 1840. évben bizonyáglevelet kapott. (1840. év 2236. sz.)

Szabó. 1729. évben Nyitra megye bizonyítványa alapján kihirdették István, Márton és János. (1729. év 115. jkl.) Márton 1731–43. években a vármegye ügyésze volt. Tőle származott az 1785. évben bizonyáglevelet nyert János mónosbéli lakos (1785. év 61. sz. 47. jkl.), ettől János, ettől pedig származtak János, Keglevich Miklós

gróf gazdatisztje, Pál és Miklós. E három testvér 1838. évben bizonyáglevelet kapott (1838. év 969. sz.)

Szabó. Nem tudjuk, melyik Szabó családhoz tartozott András táblabíró, kinek hasonnevű fia 1827. évben kadét volt a József főherceg ezredben s nemességéről bizonyítványt kapott. (1820. év 1136. sz. 1269. jkl.)

Szabó lásd Becz.

Szabó lásd Beleký.

Szabó lásd Dobóczy.

Szabó lásd Gonda.

Szabó lásd Horváth.

Szabó lásd Károlyi.

Szabó lásd Katona.

Szabó lásd Keresztszegi.

Szabó lásd Kulin (jászberényi).

Szabó lásd Lukácsy.

Szabó lásd Mátyássy.

Szabó lásd Miskolczy.

Szabó lásd Nánásy (kiskarándi).

Szabó lásd Petravich.

Szabó lásd Pettyén.

Szabó lásd Szabó-Imre.

Szabó lásd Szécsényi-Szabó.

Szabó lásd Szöllősi.

Szabó lásd Tóth.

Szabó lásd Zabó.

Szabó Méraj lásd Pappszász.

Szabóczy. Megyénk közgyűlése 1661. évben hirdette ki ama nemeslevelet, melyet I. Lipóttól 1659. évi máj. 28-án Sz. István, neje Ilona, gyermekeik Pál, Imre, Márton és Jakab kaptak. (1661. év 67. jkl. 1666. év 93. jkl.) Az említett Márton fiát Márton az 1724. évi investigatio Jászapátiban találta. Ennek fiai Pál nemesmiliticsi, Jakab, István topolyai lakosok, valamint Jakab leánya Ilona Kiss Istvánné nemességükről 1773. évben bizonyítványt kaptak.

A család címere a levéltárban levő címerlevél másolata szerint: Kékben zöld mezőn jobbjában 3 buzakalászt tartó oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1773. év 146. A. sz. 155. jkl.)

Szabódy lásd Császary.

Szabó-Imre (losonczi), vagy Imre-Szabó. Törzsökös hevesi család, mely hol Szabó-Imre, hol Imre-Szabó, hol pedig egyszerűen csak Szabó néven szerepel.

Megyénk közgyűlése 1694. évben hirdette ki az I. Lipót által 1693. évi okt. 9-én adományozott, jelenleg az itteni levéltárban őrzött amaz eredeti armalist, melylyel Szabó-Imre András, neje Szél Katalin, leánya Sára, fivérei Mihály és István a következő címert nyerték: Kék pajzsban zöld alapon futó farkas; sisakdisz: 3 buzakalászt tartó, kék mezű könyöklő kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1693. év 133. sz. 1694. év 229. jkl.)

A nemeslevélben megnevezett András és fia Imre az 1724. évi investigatio idején gyöngyösi lakosok voltak.

Nemességükről bizonyítványt nyertek az 1764. évben igazolt Pál tiszánánai lakosnak a táblázaton feltüntetett fiai és unokái 1806. évben (1764. év 186. jkl. 1806. év 722. sz. 1379., 1516. jkl. 1758. év 221. sz. 1762. év 39. sz. 1805. év 955. sz. 1705.

jkl.), József fia György szikszói lakos pedig 1808. évben. (1808. év 210. A. sz. 429. jkl. 1824. év 629. sz. 52., 692. jkl.)

A társszerző Istvántól így származik le a család:

ISTVÁN 1693.									
József esküdt			Pál 1764. igaz. tiszánánai lakos						
István			András	Mihály sz. 1751. n. Kasza Tóth Kata				József sz. 1762. n. Visnyai Zsuzsi	
István sz. 1769. n. Kolláth Sári			Sámuel sz. 1773. n. Tolvay Sára	Pál sz. 1783.	Mihály sz. 1786.	István sz. 1789.	József sz. 1796.		
András sz. 1796.	István sz. 1799.	Pál sz. 1802.	Benő sz. 1798.	István sz. 1790.	József sz. 1795. György szikszói l.				Pál sz. 1803.

Szadeczky másk. **Zsigó** vagy **Uher**. A trencsénmegyei Szadecsne községből eredő régi birtokos család. Nemességüket igazolták: Trencsénmegye bizonyítványával 1818. évben János, 1819. évben Miklós fia Antal szadecsnei származású gyöngyösi lakos (1818. év 116. jkl. 1819. év 187. jkl.), Nógrádmegye bizonyítványával 1843. évben a Nógrádban 1760. év folyamán igazolt János burjáki, majd szentmiklósi lakosnak, egyideig gödöllői uradalmi íródeáknak fia Mihály, Hatvan község jegyzője s ennek gyermekei János, Ferencz, József és Károly. (1843. év 971. sz. 1578. jkl.)

Mihály hatvani jegyzőnek két testvérét ismerjük. Az egyik András (sz. 1793.), a hatvani uraság malombérlője volt s Veszeloyszky Annától származott Antal (sz. 1822.), János (sz. 1824.) és Pál (sz. 1827.) nevű gyermekeivel együtt 1845. évben bizonyosságlevelet nyert. (1845. év 591. sz. 814. jkl.) A másik testvér János (sz. 1781.) Szabadkán lakott. Ennek Kailpach Annától való gyermekei: János (sz. 1806.), Ferencz-Ágost (sz. 1808.), József-Mihály (sz. 1813.) voltak. (1846. év 1446., 2866. sz. 2156. jkl. 1845. év 1448. sz. 2483. jkl.)

Szakács másk. **Csomortányi** (csomortányi). Csikszék 1713. évben István fiai: Balázs, András, Ferencz és István részére bizonyosságlevelet adott. (1713. év 31. sz.)

Szakál. Tornamegyéből Ferencz fia György Sziliczéről Tiszaburára költözött s 1762. évben igazolta saját és János, Márton, Péter nevű fiai nemességét. (1753. év 50. sz. 83. jkl. 1762. év 477. jkl.)

Szakállos. Nyitra megye bizonyítványával Ferencz istenmezejei lakos 1766. évben hirdettette ki nemességét. (1766. év 93. sz. 285., 320. jkl.)

Szakállos lásd Varga.

Szakolczay lásd Dosztál.

Szalay. III. Ferdinándtól 1649. évi apr. 20-án nyertek nemeslevelet Szalay Mátyás, Pál, András és István. Kihirdettetett Füleken még azon évben. (1660. év 54. jkl.) Az 1699. évben Pál pásztói, hasznosi, terebesi, György, Albert, Imre és Gáspár özvegye fancsali (rózsaszentmártoni), 1714. évben Benedek, György, Albert, Gáspár és Imre özvegye fancsali, az 1724. évi investigatio idején Márton, Albert, Gergely, Mihály, Mátyás, János fancsali birtokosok voltak. (1714. év 580. jkl. 1725. év 172. sz.)

Nemességükről bizonyítványt nyertek: az 1806. évben az 1725. évben igazolt Mártonnak a táblázaton feltüntetett unokái és szépunokái (1806. év 677. sz. 1278. jkl.); 1844. évben József és Vasas Borbála fiai János és István, valamint Lajos fia György. (1844. év 810. sz. 1427. jkl. 1824. év 1219. sz. 367., 1543. jkl. 1826. év 226. sz.)

A nemességszerző Andrástól a család így származik le:

SZ. ANDRÁS 1649.

György

János	Gergely	Mihály	Mátyás	Márton	1725. igaz.	Fancsal—Besenyő
György		Grassalkovich gr. apczi ispánja	István n. Szabó Erzsébet	László n. Szabó Borbála		Márton esküdt n. Auer Kati
János	Ignác	Balázs	István sz. 1754. Bánháza n. Szabó Zsófia	Imre sz. 1756.	Mihály sz. 1766.	Márton sz. 1774. n. Simonyi Kati Erzsébet
Gyöngyös	Gyöngyös	Ráczkeve				
István gyöngyösi lakos						
József sz. 1784. n. Vasas Borbála					István sz. 1803.	
János sz. 1822. István				Mihály sz. 1787.	Ignác sz. 1789.	Lajos sz. 1804.
						György

Szalay másk. **Atkár**. Borsodmegyéből ered. Az 1701. évi jún. 24-én Lipót király által Atkár másk. Szalay Mihály s gyermekei István és Anna részére adományozott nemeslevél is azon megye levéltárában van. A nemességszerző Mihály 1709. évben Egerfarmoson telepedett meg. Neje Polgár Katalin volt, az 1724. évi investigatio idején szereplő fiai pedig a már említett István és József. (1709. év 147. sz. 486. jkl.) István 1835. évben pécskai lakos. (1835. év 531. sz. 912. jkl. 1834. év 387. sz. 841. jkl.) József 1837. évben egri ügyvéd. (1837. év 1062. sz.)

Szalay. Pestmegye hirdette ki először a család ama nemeslevelét, melyet I. Lipóttól 1702. évi febr. 21-én Sz. János és György s János gyermekei Gergely, István, Katalin és Zsuzsanna nyertek. Az említett Istvánnak fiai József, Pál, Gergely, István, Sámuel és János voltak. A három első Vezsenyre tette át lakását s 1763. évben hirdette ki nemességét. (1763. év 211. sz. 131. jkl.)

Szalay (kiskámoni) Károly, Esterházy ezredbeli alhadnagy s egri verbung-parancsnok, Vas megye bizonyítványával 1831. évben igazolta nemességét. Atyja József Poósfárról Bécsbe költözött s ott is halt meg. (1831. év 1371. sz. 2553. jkl.)

Szalatnay. I. Lipóttól 1693. évi jan. 20-án kaptak nemeslevelet Szalatnay másk. Sztakó András, neje Kiss Anna, gyermekei István nejevel Nógrády Katalinnal, András és Pál. Kihirdette Nógrádmegye ugyanazon évben.

A nemeslevélben megnevezett ifj. Andrásnak és Adorján Katalinnak gyermekei voltak: Katalin Csörgő Bálintné és III. András, a ki megyénkben 1731. évben igazoltatott. Ennek két fia volt IV. András és I. József. Ez utóbbinak Marusy Évától való gyermekei: II. József, V. András, I. István, János, Katalin Boldizsár Istvánné, Erzsébet Szabó Jánosné, Anna Patay Józsefné és Éva. V. Andrástól és Boldizsár Erzsébettől Hevesen születtek VI. András (1789.), II. István (1798.), László (1800.) és III. József (1796.), ezek nemességükről 1823. évben bizonyáglevelet kaptak. (1823. év 51. sz. 91., 1488. jkl. 1781. év pp. 2207. sz. 1810. év pp. 3351. sz.)

IV. Andrásnak († 1775.) két neje volt, az első Furthiny Katalin, Balogh György özvegye, kivel 1760. körül kelt egybe, a második Haller Ágotha, kit 1772. év körül vett nőül. Eme második felesége a férjétől reá maradt hevesi házhelyét eladta Haller Sámuel báró tábornoknak. (1780. év pp. 2170. A. sz.)

II. Józsefnek már említett gyermekei, illetve a már elhalt III. Józsefnek és Hauzer Annának fia Ignác 1802. évben 1851 frtért zálogba adták hevesi kuriájukat a hozzátartozó birtokkal együtt Somody Istvánnak és nejeinek Lukács Apollóniának. (1816. év pp. 11., 19. sz. 1811. év pp. 3354. sz.)

Tudomásunk van még egy Szalatnay Györgyről, a kit Krecsith Györggyel és Tenturich Istvánnal együtt az egri káptalan 1657. évben beiktatott a magtalanul elhunyt Nagy Balázs zombori, palotai, csomahalmi, kecskési, ladányi, dali stb. és *túrpásztói* javaiba. (Egri kápt. Prot. AD. fol. 469.)

Lásd még: U. N. I. I. 226.

Szalgháry (szalgári). Nemeslevelet 1687. évi decz. 5-én szalgari Szalgháry Péter, neje Medencz Erzsébet, gyermekeik Antal, József, János, Jakab, Ferencz, Lőrincz, Bertalan, Bernát, Ignác, Mária és Borbála, fiverei Jakab és Antal nyertek. Kihirdette 1689-ben Komárommegye.

A nemeslevélben megnevezett József fia Péter 1733-ban Pestmegyétől bizony-ságlevelet nyert, azután megyénkbe költözött s Vezekényen lett részbirtokos. 1735. évi végrendeletéből megtudjuk, hogy felesége Szokolóczy Éva (utóbb Ziska Gáspárné), fia pedig azon János vezekényi lakos (sz. 1733.) volt, a ki nemességéről 1753-ban bizonyítványt nyert. (1712. év 138. sz. 1763. év pp. 747. sz.)

Az időt és kort tekintve eme Jánosnak és Kozma Máriának fiai lehettek József (sz. 1754.), Antal (sz. 1762.) és Bertalan. József vezekényi lakostól és Pogány Polexinától születtek: Károly (1788.), Francziska (Földváry Györgyné) és Polexina (Makay Ágostonné). Antal egri lakostól és Vratarics Annától származtak Keresztély (1791.) és Nándor (1793.). Bertalan neje Bóta Zsuzsi volt. (1772. év pp. 992. sz. 1810. év pp. 3345. sz. 1832. év pp. 2., 20. sz. 1834. év pp. 15., 16. sz. 1809. insurr. összeírás.)

Nem tudjuk, kinek leányai voltak Anna (1793-ban csikmindszenti Czikó János szabolcsi táblabíró neje) és Róza (1847-ben Gáspárdy Lajos neje). (1793. év pp. 3009. sz. Külön p. 118. sz.)

A nemességszerző Péter résztvett a szentgotthardi ütközetben, Bécs és Esztergom védelmében s a párkányi csatában.

Czímer az armalis meglevő másolata szerint: Négyelt pajzs, az 1. vörös mezőben zöld alapon korona felett két sasszárny között arany-?, a 2. kék mezőben kardot tartó teljes griff; a 3. kék mezőben arany szarufa felett kiemelkedő griff, a 4. mező arannyal, violával öt részre hasított; sisakdisz: kardot tartó növekvő griff; takarók: kék-arany, ezüst-vörös (1733. év 140. sz.)

Szalontay. 1699-ben János erki birtokos.

Samassa (gesztőczy). Barsmegyéből származik s vármegyénkben 1873. évben vagyis akkor telepedett meg, midőn egyik kimagasló tagja, a nemrég bibornoki méltóságra emelt József, az egri érseki széket elfoglalta. Ma már jogosan hevesinek tekinthetjük a családot, mely állandóan vezető szerepet játszik vármegyénk közéletében.

A *címeres nemeslevelet* I. Ferencz József királytól 1899. évi szent Iván hava 11. napján Samassa János, a bibornok érsek testvéröccse, az érseki uradalmak igazgatója s első nejétől Edliczberger Jozefától született Tivadar és Ottilia, második nejétől, mártonfalvi Süteő Adalbertától született János nevű gyermekei, továbbá néhai fivérének Adolfnak Adolf és Aurél nevű fiai s Berta nevű leánya, végre utóbb nevezett Adolfnak Désy Annával való házasságából származott Margit nevű leánya nyerték a *gesztőczy* előnévvel s a következő *címerrel*:

Álló kék pajzsban zöld mezőn álló jobbra fordult oroszlán, jobb előlábában felfelé álló arany makkot két zöld levéllel, bal előlábában pedig zöld leveles lecsüngő szőlőfürtöt tart. A pajzs fölött koronázott nyílt lovagsisak nyugszik, jobbról kék-arany, balról vörös-ezüst foszlányokkal. A sisak koronáján pánczélos kar könyököl, markában 5 arany búzakalászt tartva.

A nemességet Hevesvármegye törvényhatósága 1900. évi okt. 16-án tartott közgyűlésén 1021. sz. határozatával hirdette ki.

A család genealogiája :

SAMASSA JÁNOS érsekszékesi jászágigazgató, közig. bizottság tagja, † 1887. szept. 16-án
Egerben 81 éves, n. Krchnyák Teréz

József bibornok- érsek	János érsekszékesi jászágigazgató, közig. bizotts. tag, 1. n. Edliczberger Jozefa, 2. n. mártonfalvi Süteő Adalberta	Adolf †
1-től: Tivadar dr. zólyomgyeai tb. főszolgabíró	Ottília f. Nedeczky Ödön kúriai bíró	Adolf dr. belügy- ministeri titkár, neje Déry Anna Margit
	2-től: János dr. vált jogtanár, országgy. képviselő	Aurél dr. kereske- delmi ministeri fogalmazó

Szana. II. Ferdinand 1631. évi okt. 20-án nemesítette meg Szana Mihályt, nejét Ilonát, gyermekeit Jánost, Mihályt, Istvánt, Katalint, Erzsébetet s a következő czímet adta nekik: Kékben zöld mezőn nyakán nyíllal átlőtt egyszarvú; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Ezen armalist, melynek eredetijét Szana Tamás ismert író és kritikus, a család utolsó férfisarja örzi, másolata pedig Pestmegye levéltárában van, vármegyénk 1635. évben hirdette ki.

Mihálynak mindhárom fia mag nélkül halt meg. A társszerző István Kecskeméten lakott, fiai voltak: I. Pál, a mag nélkül meghalt III. István és II. János. I. Páltól származtak II. Pál, III. Mihály és IV. István. III. Mihály mag nélkül halt meg. IV. István fiai közül V. István és III. János szintén utód nélkül maradtak, Gergely losonczy lakosnak pedig csak egy leánya volt: Zsuzsanna, Balajthy Ferenczné.

Igy tehát egyedül II. Pál fia III. Pál losonczy és komáromi lakos terjesztette tovább a családot. Bonta Zsuzsannával 1768-ban kötött házasságából származott azon IV. Pál (sz. 1784.), a ki neje Deme Zsuzsanna jogán a poói pusztán birtokossá lévén Tiszaigarra költözött s Pestmegye bizonyítványával 1835. évben igazolta nemességét. (1835. évi 215. sz. 307. jkl. 1782. év 96. jkl. 1783. év 280. jkl.)

IV. Pál gyermekei: Dániel (sz. 1807.), V. Pál (sz. 1814.), Zsigmond (sz. 1816.), Zsuzsi (sz. 1818.), Mihály (sz. 1823.)

Dánieltől és Mező Krisztinától származtak: Mária Szana Zsigmondné és Krisztina Gulácsy Zsigmondné.

V. Pál a szolnoki törvényszék elnöke, majd hevesi alispán volt. Meghalt 1878-ban Budapesten. Neje nagyoroszi Farkas Terézia, fia Tamás (sz. 1844. Tiszafüred), a Petőfi-társaság titkára. (U. N. J. I. 283.)

Szaniszló. Tenken, Kálban, Tarnamérán, Jászdósán, Hevesen, Jászapátiban lakott. I. Lipóttól 1672. évi febr. 16-án Szaniszló Mátyás, neje Cseh Anna, fivérei György nejével Zeke Ilonával, Albert nejével Horváth Peczkovich Katalinnal és István nejével Szabó Annával kapták a nemeslevelet s a következő czímet: Kék pajzsban zöld alapon jobbjában ekevasat tartó griff; sisakdisz: 3 nyilat tartó kettős farkú oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

A Hevesben 1672. év folyamán kihirdetett eredeti armalis vármegyénk levéltárában van. (1672. év 17. sz. 134. jkl. 1769. év 261. jkl.)

Szántó. 1780-ban Farkas Csépán a nemesek hadnagya. (1780. év pp. 2201. sz.)

Szappanos. 1689. évi decz. 4-én Szappanos Miklós, neje Mária, fivérei János és Jób nemeslevelet nyertek a következő czímerrel: Vágott pajzs, az alsó arany mezőben 3 vörös rózsza, a felső kék mezőben sugárzó nap; sisakdisz: követ tartó daru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1692. évben, másolata a levéltárban. (1692. év 8. jkl. 1756. év 86. sz. 167. jkl.)

Az 1724. évi investigatio idején a fenti János Egerben lakott. Tanuvallomások szerint ennek gyermekei voltak: Mihály, János, Julianna, Mária és a Szegedre költözött Kristóf. (1755. év 66. sz. 264. jkl. 1810. év 134. sz. 208., 415. jkl.)

Szarka. A Dévaványán lakott Gergely 1732-ben igazolta nemességét. (1719. év 1194. jkl. 1732. év 27. sz.) György és fia András a Dékány családdal együtt nádori adományt nyertek Kérszigetre. (1757. év 261. sz. 1758. év 313. jkl. 1759. év 150. sz. 102. jkl. 1806. év pp. 3236. A. sz.)

Szarka lásd Péter.

Szarvas. III. Ferdinandtól 1655. évi decz. 25-én nyerte Nógrádban 1656-ban kihirdetett nemeslevelét. Az egyik nemességszerző János volt, ettől származott Benedek, ettől pedig János herédi, Mátyás bujái és Benedek gyöngyösi lakosok 1762-ben. (1762. év 220. sz. 459. jkl.)

Szász másk. **Mády** lásd Pappszász.

Szatka. Lipót királytól 1661-ben András nyerte a nemességet, fia András Torna-megyétől 1692-ben bizonyáglevelet kapott. (1692. év 47. sz.) 1699-ben Márton Gyöngyös város jegyzője volt s a jászói konvent bizonyítványával igazolta nemességét. (1699. év 321. jkl.) András fia János az 1724. évi investigatio idején egri lakos.

Széchényi-Szabó. A nemességet Széchényi-Szabó György, neje Rósa Ágota s gyermekei Márton, Gáspár, György és Katalin nyerték a vármegyénkben 1669-ben kihirdetett, jelenleg pedig Nógrádmegye levéltárában levő eredeti armalis szerint a következő címerrel: Vörössel és kékkel hasított pajzsban elül a baloldaltól kinyúló könyöklő kék mezű kar ezüst kettős kereszttel, hátul középen turbános, bajszos levágott törökfő, felette jobbról ezüst félhold, balról arany csillag; sisakdisz: jobbja-ban kardot, baljában zöld galyat tartó növekvő griff; takarók: kék-arany, vörös-ezüst. (1669. év 90. jkl. 1827. év 456. sz. 590. jkl.) 1676-ban György még gyöngyösi lakos volt, azontúl nincs nyoma a családnak. Valószínűleg már a nemességszerzők elszármaztak Becskére. (1676. év 177. jkl. N. I. X. 439.)

Széchy. Azt tudjuk a családról, hogy III. Ferdinandtól 1642. évi april. 7-én Széchy János, Orbán és Márton nyerték a nemességet, de hogy nemeslevelük hol lett kihirdetve, arról nincs adatunk. Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt Orbán kapitány és Gáspár abasári, István karácsondi, Ferencz mihályteleki lakosok sem tudtak ez iránt felvilágosítást adni. (1725. év 810. jkl.) György Karácsondról Monostorra költözött s itt 1774-ben 60 éves korában meghalt. Fiai voltak Szaniszló és János; Szaniszlótól származott Albert tápiógyörgyei lakos, a kinek Molnár Teréz-től való fiai Antal (sz. 1803.) és Béla (sz. 1806.); János fiai voltak János, Orbán, Péter és János. Ezek 1807. évben bizonyáglevelet kaptak. (1807. év 364. sz. 528. jkl. 1806. év 785. sz. 1565. jkl.) 1799-ben Pélyen laktak György, József és Mátyás. Egyes családtagokat Vámosgyörkön és Detken is találunk. (1799. év 199. sz. 321. jkl. 1768. év 69. sz.)

Címere a levéltárban levő armalis-másolat szerint: Kék pajzsban hármassal zöld halom felett jobbja-ban arany rózsát tartó párducz; sisakdisz: a pajzsalak növekvőn; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1642. év 1. sz.)

Szecskó. Lipót királytól 1681. évi július 9-én Szecskó Albert, neje Czelédi Anna, fiai Gáspár és György, testvérei Máté, Miklós, Mátyás, Pál, István nyerték a nemeslevelet s a következő címert: Kék pajzsban zöld alapon fekete csizmás, fekete kalpagos földmivelő balkezét csipőjére támasztja, jobbja-val kaszát emel vállára; sisakdisz: buzakéve; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdette 1682. Hevesmegye, másolata az itteni levéltárban. (1681. év 88. sz. 1682. év 143. jkl.)

Eredeti lakóhelye Bocs volt, innen Bocsi néven is nevezték őket. 1699. évben

Máté, Gáspár, Mátyás, az 1724. évi investigatio idején György, János, István, másik István bocsi birtokosok.

A nemességszerző Albertnek Gáspáron és Györgyön kívül János nevű fia is volt. Gáspár utódait nem ismerjük. György füzesabonyi lakos fia volt György; János ugyanottani lakosnak, az egri püspökség ispánjának és a vármegye hadnagyának, pedig Mátyás hídmester. (1764. év 6. sz.)

Nemességükről bizonyáglevelet nyertek: 1763-ban Pál szentesi lakos (1763. év 48. jkl. 1766. év 270. Q. sz.), 1805-ben pedig András fiai Máté (sz. 1765.) és Pál (sz. 1771.) kiskállói lakosok. (1805. év 316. sz. 220., 536. jkl.)

Szegedy. Az 1669. évi júl. 9-én Szegedy István, neje Mellith Anna, gyermekei István, Ferencz és Ágnes részére adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. Egyéb adatunk nincsen a családról. (1669. év 90. jkl.)

Szeghalmi. 1626-ban megneemesített tordai székely család, mely a XVIII. század elején Tiszafüreden és a kócsi pusztán Pankotay Krisztina jogán lett birtokossá. (1759. év pp. 650. sz. 1750. év pp. 424. sz. 1825. év pp. 58. sz.) Ezen ág le- származása :

SZEHALMI ANDRÁS n. Pankotay Krisztina		
János 1701.	Tamás 1701.	
György n. szobotkai Kiss Ágnes	Zsuzsi Szabóné	Anna f. Henter Sámuel
Krisztina f. borosjenői Keserű József		

Szeghy. Az 1656. évi okt. 17-én Szeghy Péter javára adott armalist a követ-kező évben Esztergom megye, 1662-ben pedig Nógrádmegye hirdette ki. István nevű fiától való unokája István pásztói lakos 1719-ben s a nemesi investigatiókor 1724-ben igazolta nemességét. (1719. év 1139. jkl.)

Szeglegethy lásd Gyüre.

Szegő. Eredetileg Sárosmegyében lakott, ott lett kihirdetve azon armalis, melyet II. Ferdinándtól 1631. évi május 23-án Szegő János, Jakab és Mátyás testvérek nyer-tek. 1724-ben a borsodmegyei Csáthon tünt fel Mátyás mint adományos nemes. Ennek fia Mátyás már Tiszafüreden halt meg ugyancsak Mátyás nevű fiút hagyván hátra, a ki János nevű fiával 1793-ban hirdettette ki nemességét. (1793. év 609. jkl. 1792. év pp. 2414. C. sz.)

Szeghő. Más családból származott Szeghő Ferencz és Jona Judit fia, a Torna- megye bizonyítványa alapján 1749-ben kihirdetett János. (1749. év 308. jkl.) Nemes- leveléről ugyan nincsen említés, de azért gyanítanunk lehet, hogy III. Ferdinándtól 1639. máj. 29-én kapta, mert ez lett 1641-ben Garadnán kihirdetve. (Csoma: Abaújm. nem. cs. 664.)

Székely. A hontmegyei Deméendről származott Tiszaföldvárra. A nemeslevelet 1649-ben nyerte Albert, ennek fia volt István, ezé Farkas, ezé pedig András, a ki Hontmegye bizonyítványa alapján 1765-ben hirdettette nemességét. (1765. év 219. sz. 213. jkl.)

Székely lásd Pósta.

Székely (theleki) lásd Balogh.

Szekeres. Nemeslevele a Mátyássy családnál van ismertetve. Szekeres Pál és Gergely 1657-ben zálogba vették Bessenyei István sülyi birtokrészét. (O. L. N. r. a. 1777: 15: 2.) Inkább Borsodban s talán Szabolcsban és Sárosban is, szerepelt.

Szekerka. Túróczi megye régi családja. Annak bizonyítványa alapján igazoltattak 1801. évben Mihály poroszlói lakos s fiai János, Gábor, József és Mihály. Reformátusok voltak s a ruttkai előnevet viselték. (1801. év 604. sz. 1815. év pp. 3401. sz.)

Széky (széki). Vármegyénk ezen tekintélyes birtokos családjának emlékét Széky Mihályig (Michael de Zeek) tudjuk felvinni, a ki 1445-ben mint hevesi szolgabíró működött közre annál a beiktatásnál, melyet a budai káptalan Visontán és Karácsondon nánai Kompolt János javára teljesített. (O. L. D. L. 24534.) Egyik utódát pedig, Mártont, II. Ulászló király Zwch (Szúcs) birtok határjárását illetőleg kiadott oklevelében királyi emberként nevezi meg. (Haz. okmt. 443. l.)

A XVI. század első felében egyáltalán nem találunk említést a családról, annál több adatunk van a század második felétől kezdődőleg. Ezek felsorolásában — ha a kútfőt külön nem idézzük — a Széky Péter tiszai birtokos tulajdonában levő családi levelesláda okleveleire hivatkozunk.

1551. évben Farkas György, Erdélyi Tamás, Székely György és néhai Széky Lukács özvegye gencsi Bodor Anna a leleszi káptalan előtt egyezséget kötnek néhai Széky Balázs és Máté és gencsi Székely György gencsi birtokát illetőleg. Bodor Anna bizonyára lemondott erről a birtokról, mert ezentúl nincs többé a Székyek kezén. (Leleszi konv. Pr. 7. Fol. 134.)

1554. évben György szolgabíró.

A család vagyonosodásának alapját a néhány év múlva feltűnt Péter vetette meg, a ki 1558-ban a leleszi káptalan előtt 2000 frtért megszerezte Viczmándy Ferencz és társai Heves-, Nógrád-, Békés-, Csongrád-, Csanád-, Pilis- és Zarándmegyékben levő birtokait s ezekbe, majd 1562. évben Recsky Györggyel együtt a sápi pusztába is beiktatást nyert. (Turul 1905. év 129. l.) Felesége Bekény Zsófia (utóbb Fügedy Jánosné) volt, gyermekei pedig Péter és Margit, kire férje, Viczmándy Kristóf, 1617-ben átiratta zemplénmegyei birtokait.

Kortársai — bizonyára testvérei — voltak neki a táblázaton feltüntetett leányokon kívül Pál, a ki vele együtt az egri nemesek 1578. évi lajstromában is előfordul és az oklevelekben idősebbnek nevezett Gáspár, a ki a család ma már kihalt abaujmegyei ágát alapította. (Hevesm. tört. II. 352., 354. l. Csoma J. Abaujm. nem. cs. 532.)

Gáspár, a kit Kömüvesnek is neveztek, 1597-ben nejével Czeke Zsófiával együtt megszerezte Bor Sára czekeházi birtokát (Jászói konv. 1597. N. 189.) s neje jussán Gibárton is földesúr lett. Második neje 1615-ben Bihari Katalin. Gyermekeit a táblázat mutatja. Közülök Gáspár 1609-ben borsodi assessor, 1. nejének, Varsády Borbálának († 1612. előtt) hangácsi birtokán lakott, de midőn ettől származott egyetlen gyermeke, Ferencz, 1627-ben meghalt, Becz Gáspár és társai megintették őt, hogy a hangácsi birtokról hurczolkodjék el. (Borsodm. lev. Sp. XI. fasc. 111. fr. 112.) Gáspár másik fia Mihály Nagy Pederen lakott. Ez a birtok Bory Mihályé és Réghy Kataliné volt, kik 1626-ban megengedték, hogy Magda nevű leányuk férjével ott lakhassék.

Az említett Pál 1589-ben az egri várban hadnagy volt s 4 lovassal vett részt Eger vára védelmében, 1591-ben pedig Külső Szolnokmegye alispáni székében ült. (Hevesm. tört. II. 274. O. L. N. r. a. 1033: 16.) Ő szerezte meg Szék, Csehi falukat és Kürth pusztát, melyeket Radeczzius egri püspök és helytartó 1586-ban kürthi Kürthy Balázs magvaszakadtával adományozott neki, de a mely birtokok közül Szék, mint a család nevéből következtetni lehet, régebben bizonyára a Székyké volt. Hogy nagy vagyongyűjtő volt, bizonyítja azon körülmény, hogy 1600. év körül bekövetkezett halála után az adományos javakon kívül Bátor, Keresztúr, Tizaszöllös, Igar, Ders, Ludas, Tar-

naméra, Nyék, Szilesztye, Lökösháza maradt utódaira, nevezetesen Derzsy Ilonától való Ferencz fiára s Sára (Ujfalussy Istvánné) és Borbála (Miletics Györgyné) leányaira. Borbálának Egerben is volt háza, melyet 1581-ben visszakövetelt Rédei Páltól. Özvegye Derzsy Ilona, az egri káptalan előtt 1601. évben végrendelkezett s összes birtokokat — Ferencz és Borbála mellőzésével — Sára leányának hagyományozta. (Egri kápt. A. jk. 251. B. jk. 66.)

Ezen feltűnő intézkedésnek, mely a család nevét fentartó egyetlen fiút az akkori jogszabályok ellenére az örökségből kizárni akarta, két rúgója volt: az egyik az a befolyás, melyet Ujfalussy István anyósára gyakorolt, a másik pedig Ferencz egyénisége, a ki tékozló életmódjával valóban rászolgált anyja haragjára.

Ujfalussy István azonban nem tudott érvényt szerezni anyósa végrendeletének, mert az apai jusstól a fiúörököszt még sem lehetett elűzni. Ezeket tehát Ferencz birtokba vette, de aztán egész életében egyebet sem tett, mint zálogosította, kölcsönökkel terhelte. Így már 1601. évben az egri káptalan előtt zálogba adta Széket Bay Ferencznek, ennek neje Surány Katalin pedig néhai Széky Péter gyermekeinek, Péternek és Margitnak engedte át (Egri kápt. B. jk. 122.); 1604-ben feleségével Bor Zsófiával az alsó keresztúri részjavakat átvallotta Gecsey Jánosnak (Jászói konv. Pr. N. 486.); 1616-ban Sára nővérével együtt Szöllöst, Igart, Derset zálogosította el az egri kápt. előtt Kállay Vinczének (Egri kápt. C. jk. 431., 442., 503.); 1625-ben ugyanezeket 1000 frtéért Szoboszló városnak (Egri kápt. D. jk. 491. E. jk. 88.); 1626. és 1628. években már a ludasi, tarcsai, mérai birtokokra került a sor; 1631-ben ismételten Széket és Csehit adta zálogba Kádas Mihálynak és Baghy Ilonának, a szárazbői pusztát Igó Balázsnak; végre 1640. évben újólág Igart, Szöllöst, Derset 1000 frt ellenében Balku Pálnak.

Pedig ugyancsak jól kellett volna gazdálkodnia, mert Bor Zsófiától 6 gyermeke volt. Pénzműveleteibe eleintén elsőszülött fiát, Pált is belevonta, de később már ez is megsokalta ezt a dolgot s egyre-másra tiltakozott saját és testvérei nevében a zálogügyletek ellen.

Ferencz fiai közül Péter Szendrő várának kapitánya érdekel bennünket közelebb-ről, mert ettől származik le a megyénkben ma is élő nemzedék. A többieknek, úgylátszik, nem voltak utódaik.

Ezen Péter igyekezett helyrehozni apja hibáit azzal, hogy egyrészt visszaváltogatta ősi javait, másrészt újakat is szerzett. 1643-ban Sziny Jánosné Viczmándy Erzsébettől zálogba vette ennek lőrinczfalvi és bánrévei jussát, 1659-ben pedig Recsky Istvántól a telekszálási pusztát (1796. év pp. 2487. A. sz.), majd még ezen évben Homokszállásra és Félegyházára, 1661-ben pedig több csanádmegyei birtokra nádori adományt nyert, melyekbe őt a jászói konvent be is iktatta. Homokszállást és Félegyházát azonban csakhamar átvallotta Semsey Györgynek. Ő adta át a Majzik családnak Tarcsát, melyet az a mai napig bir. (Jászói konv. F. jk. 2., 45.)

Midőn 1662. év táján meghalt, Dapsy Máriától való György, János és Katalin (Szirmay Györgyné), Tercsi Zsuzsannától való Péter és Judit nevű gyermekei a következő birtokokon osztoztak: Szendrő, Gerse, Szallona, Nemes Bikk, Bánréve, Pogony, Lőrinczfalva, Kengyelfalva, Kétegyház, Jenő, Fokorú, Kerekegyház, Szentgyörgy, Martfű, Ács, Komlós, Pitvaros, Kis- és Nagypoó. (Borsodm. lev. Sp. III. 1662. f. 1. fr. 11.)

A lőrinczfalvi részt a következő évben György, Katalin és János zálogba adták Tar Gáspár napragyi lakosnak, 1666-ban pedig mérai és ludasi részüket 1000 aranyért örökáron eladták Dorogffy Istvánnak és nejének Mocsáry Annának. (Jászói konv. DD. fasc. 1. N. 13.)

A testvérek közül György volt az, aki tovább terjesztette a családot. Róla azt

jegyezhetjük fel, hogy 1676-ban poói birtokát zálogba, illetve bérbe adta Mezőtúr városnak, mely bérlet 1813. évig tartott s midőn a pusztá újból visszakerült a család használatába, akkor már a Pappszász család is, mint a Székyeknek Némethy Katalin (Széky Katalin leánya) révén leányági leszármazottja, részbirtokos volt benne.

György Sebeő Erzsébettel kötött házasságot s bizonyára általa jutott az örösi pusztához, melyet azonban 1697-ben özvegye, mint Gáspár, György, Katalin és Judit nevű gyermekeinek gyámja, Úsz Ferenczre és Mocsáry Katalinra ruházott át. (Jászói konv. U. fasc. 1° N. 8.)

SZÉKY

Pál egri hadnagy † 1601. körül n. Derzsy Ilona 1588.	Katalin 1588. f. Nagy Imre	Judit 1604. f. Sztáray István	Ferencz 1588.	Péter 1558. † 1601. előtt n. Bekény Zsófia	Péter Margit f. Vicz- mándy Kristóf	Gáspár 1597. 1611. 1. n. Czeke Zsófia 2. n. Bihari Kata	
Ferencz 1571. 1641. † 1641. körül n. Bor Zsófia	Sára f. Ujfalussy István	Borbála f. Miletics György					
Pál †	Lázár † 1640.	Margit f. Csiszár János	Márton †	Péter 1642. 1659. † 1662. körül, szendrői kapitány. 1 n. Dapsy Mária 2. n. Tercsi Zsuzsanna			
1-től: György 1679. † 1697. előtt n. Sebeő Erzsébet	Katalin 1662. f. Szirmay György	2-től: János 1662. 1676.	Péter 1662.	Judit 1662.			
György 1697. 1719. 1734. n. Lenkey Anna	Gáspár 1697.	Katalin Némethy Györgyné 1697.	Judit 1697.				
Zsigmond n. négyesi Szepessy Julia	Ferencz n. fáí Fáy Mária	Pál n. Várady Bóra	Gáspár n. Deák Kata	Zsuzsi f. Vincze Pál	Borbála f. lévai Koós István		György n. fáí Fáy Mária
Ábrahám n. szká- rosi Farkas Judit	Julianna f. bizáki Puky István	Katalin f. recski Recsky Istv.	Klára f. bilkei Lipcsey Samu	Mária f. Vajda Pál	Julianna 1. f. felsők. Kubinyi Lajos, 2. f. szentmárt. Onody Zsiga		
Zsigmond sz. 1786. n. antalfai Sólyom Viktória							
Péter sz. 1828. május 22. † 1903. okl. hadmérnök, 1848:9. nemzetőr, országgyűlési képviselő, n. kölsei Kende Erzsébet				Janka f. Okolicsányi György			
Mária † 1850.	Gyula † 1852.	Berta sz. 1854. f. fekésházi Tabódy Jenő	Margit sz. 1855. f. Kovássy Ferencz	Péter sz. 1857. t.-igari birt., közg. előadó, n. Brezovay Ilona	György sz. 1860. † Erzsébet sz. 1860.		István főgymn. tanár Gyöngyös n. Hamvay Mária
				Ilona	Eszter		
				István	Ferencz	Péter	
Gáspár 1609. borsodi assessor, 1. n. Varsády Borbála † 1612. előtt, 2. n. Kátai Borbála			Mihály 1615. 1639. János Boldizsár N.-Peder n. Bory Magda			Judit f. Kátay Ferencz	
1-től: Ferencz † 1627.	2-től: György n. Váradi Fruzsina	Zsófia 1. f. Bal- pataky Ferencz 2. f. Nádasdy András	Péter 1632. Mária 1. f. Bodó Péter Nagy-Peder 2. f. Balpataky Dániel				
Erzsébet 1665. f. Patay János							

Ez utóbbi György nőül vévén Lenkey Annát neje jogán birtokos lett Napragyon, Csernelyen, Ózdon s Szendrőről Napragyra tette át lakását. Az ő nevéhez fűződik Igar és Szék $\frac{3}{4}$ részének és egész Szárazbőnek visszaszerzése. Ezeket ugyanis fegy-

verjog (jus armorum) czimén elvesztette a család s az új szerzeményi bizottság határozata alapján III. Károly 1734-ben ítélte vissza Széky Györgynek és Pappszász Györgynek.

Bár Lenkey Annától 5 fiúgyermek volt, csupán Zsigmondnak négyesi Szepessy Máriával való házasságából származott fiutód.

Ezentúl — mint a hiteles adatok alapján készült családfa mutatja — 3 nemzedéken át csupán egy-egy fiúgyermekben élt a család.

A család ősi czímerét teljes bizonyossággal meghatározni nem tudjuk. A XVIII. századtól kezdődőleg használt pecsétek a következő czímert tüntetik föl: Vörösben a pajzs jobboldalán levő jobbharánt kék gerenda felé fordult kardos oroszlán; sisakdisz: kinövő oroszlán karddal.

Szél. Az 1666. évi okt. 9-én Szél Pál gyöngyösi lakos, neje Kovács Ilona, fivére György és Ferencz, nőtestvérei Zsuzsanna és Ilona javára adott nemeslevél kihirdettetett 1667-ben. (1667. év 138. jkl. 1676. év 188. jkl.) A nemeslevélben megnevezett Györggyel találkozunk még az 1699. évi birtokos összeírásban s az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvében, ezentúl nincs nyoma a családnak.

Szeleczy (szelecz és boczonádi nemes és báró). Első ismert őse csarnovai Wajszko Mátyás a XV. század elején a bodroghmegyei Vajszka községből a zólyomgye Szelecze költözött, ott birtokokat szerzett s azokra Hunyadi Jánostól megerősítő levelet is nyert. Egyik későbbi utóda Tamás 1560-ban királyi megerősítés mellett nádori donatióval nemesi udvarfelket kapott Szeleczen s felvette a Szeleczy nevet. (N. J. X. 577. Gömör. monogr. 657. Siebm. 624.) 1727. okt. 22. Márton nejjével Sokoray Erzsébet-Magdolnával bárói rangot nyert. (K. K. XXXVI. 397.) Előzőleg katonatiszt volt, résztvett Szatmár vára védelmében, 1697-ben a vármegye aljegyzője, 1698-ban követe. 1715-ben Alberti helysége nyert adományt, ekkor ott telepedett meg s rövid idő múlva Pestmegye alispánjává lett. Megyénkben Poroszlón, Tiszafüreden, Pélyen, Köteleken volt birtokos. Második neje Kiszely Judit. (1731. év 115., 116. sz. 1753. év pp. 476. sz. 1749. év pp. 405. sz. 1738. év 172. sz. 1765. év 161. sz.) A XVIII. század közepén már birtokossá lett a család Boczonádon is. (1755. év 37. jkl.)

Az 1819. előtt elhalt nemes Sz. Márton és Czobell Viktória gyermekei Apollonia, Julianna, Antal, Pál. (1824. év pp. 5. sz.)

Szemere (alpári) lásd Pankotay.

Szemerey lásd Törő (túri).

Szentál másk. **Zaák.** A trencsénmegyei Drietomáról István mészáros mester 1736-ban Gyöngyössolymosra jött s felmutatta Trencsénmegye bizonyítványát, melyben említés van a II. Mátyás által 1616. évi febr. 10-én Szentál másk. Zaák Ádám, anyja Sztamák Katalin, testvérei Tóbiás, István, András, Anna, Borbála részére adományozott nemeslevélről. Ez az armalis a m. kir. orsz. levéltárban található fel. (Htt. Nob. Trencsén.)

Szentgyörgyi. Vármegyénk közgyűlése 1715. évben hirdette ki az azon évi apr. 12-én id. Sz. István gyöngyösi lakos s neje Gomba Erzsébet, ifj. István egri lakos s neje Antal Erzsébet részére adományozott nemeslevelet. (1715. év 668. jkl.)

Id. István Jászberénybe távozott, míg fiai közül Imre Gyöngyösön maradt, Sándor Zemplénben az Almásy család tisztje lett, a harmadik fiú Farkas utód nélkül halt meg. Imrétől származtak Antal és Imre, ez utóbbtól szintén Imre és József. Sándor fiai: Lajos, István, Sándor és a Miskolczon lakott Sámuel; ezéi pedig Sámuel, József, János és László voltak. (1773. év 146. sz. 154. jkl. 1807. év 781. jkl.)

Ifj. István egri lakos 1747-ben végrendelkezett s János, Mihály, Katicza (Szeles Mihályné) és Erzsébet (Kaszap Mátyásné) közt felosztotta Egerben levő házát, pin-

czéjét, szölejét. Gábor (sz. 1732.) nevű fia is volt, de ez bizonyára kiskorában meghalt, ugyancsak utód nélkül maradt János (sz. 1712.) vármegyénk adószedője is. Mihálynak (sz. 1729.) és kishindi Bunyik Annának fiai: Ferencz (sz. 1750.), József (sz. 1768.), Mihály és Lázár. Józseftől származtak: János, József, István, Pál és az 1832-ben bizonyáglevelet nyert Ferencz. (1747. év 11. sz. 1829. év 1378. sz. 2342. jkl. 1832. év 311. sz. 473. jkl. 1831. év 3204. jkl. 1811. év 497. sz. 605. jkl. 1812. év 73., 85., 310., 823., 883. sz. 74., 93., 219., 574., 660. jkl. 1822. év 1087. sz. 773., 1339. jkl. 1823. év 610. sz. 891. jkl.)

Az armalis meglevő másolata szerint az adományozott czímer: Kékben zöld mezőn korona felett nyakán nyíllal átlótt fekete sas; sisakdisz: kiemelkedő ezüst egyszerű; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1773. év 146. sz.)

Szent-Ivány (liptószentiváni). Liptó megye egyik legrégibb, ma is nagyon virágzó családja, mely családtörténeti íróink szerint a II. Endre idején hazánkba költözött s IV. László által 1286-ban a magyar nemesek közé sorozott cseh nemesektől veszi eredetét. Első ismert őse Lőrincz mester (1241., 1263.) volt, közös törzse a Szent-Ivány, Szmracsányi, nádasdi Baán, szentmiklósi Pongrácz és Pottornyay családoknak. (N. I. IX. 401. X. 623. Siebm. 629. Gömörm. mon. 657.)

Vármegyénkben Imrével és Antallal találkozunk. Az előbbi nejével Pongrácz Magdolnával együtt 1719-ben visontai $\frac{1}{5}$ birtokrészét eladta Szabó Györgynek és Bartha Annának. (1760. év pp. 658. sz.) Antal gyöngyösi lakos pedig 1826-ban Liptó megye bizonyítványával igazolta donatarius nemességét s az alábbi tábla szerinti származását (1826. év 191. sz. 254. jkl.):

JÁNOS	}	Ferencz	}	Ferencz	}	József	}	István	}	Antal 1826 gyöngyösi
-------	---	---------	---	---------	---	--------	---	--------	---	-------------------------

A nagyon kiterjedt újabb nemzedékek származási adatait, czímerét a M. Nemz. Zsebkönyvben találjuk fel. (II. r. I. 572.)

Szentlászló lásd Béky.

Szentmártoni. Abauj megyei család, lakóhelye Nádasd, Szkáros és Zsadány. Az Abaujban 1726., 1732. években igazolt Lászlótól származtak Mihály és István, Mihálytól György, András és Péter; Istvántól Ferencz, Károly és a vármegyénkben 1824-ben kihirdetett József (sz. 1792.) zsadányi származású gyöngyösi ügyvéd. Abauj megye 1802. évi bizonyáglevele szerint a Gönczön hirdetett armalist 1610-ben Péter és László nyerték. Csoma József munkája pedig 1609-re teszi annak keletét. (1824. év 733. sz. 836. jkl. Abaujm. nem. cs. 557.)

Szentmiklósy másk. **Nagy** János 1713-ban Jászberényből Gyöngyösre költözvén igazolja nemességét. Az 1724. évi investigatio idején fiai Mihály és János szentiváni lakosok Nagy néven fordulnak elő. (1713. év 40. sz. 309. jkl.)

Szentmiklósy (primóczi). A XVIII. század elején István tiszai birtokos. (1715. év 66. sz. 724. jkl.)

Szentpétery. Zemplén megyéből származik, ott lett 1648-ban hirdetve a II. Ferdinánd által 1630. évi júl. 10-én Sz. János és András testvérek javára adományozott armalis s ott igazoltattak 1724-ben Mihály királyhelmezi lakos, 1732-ben pedig János. Ezen János testvérétől Zsigmondtól származtak a Szabolcs megyétől 1768-ban bizonyáglevelet nyert János, István és Zsigmond. Most nevezett János Mezőtúrra költözött s József, János és István nevű fiaival együtt 1768-ban hirdettette ki nemességét. (1768. év 28. A. sz. 223. jkl. 1764. év 175. sz.) A család armalisa a m. kir. orsz. levéltárban van. (Htt. Nob. Szabolcs.)

Szentpétery lásd Mangó.

Szeőkő lásd Szőkő.

Szép. III. Ferdinandtól 1656. évi decz. 6-án nyerte 1657-ben Borsodban kihirdettet armalisát. A címerszerzők *Szép* György, Mihály, Péter, István, Pál, Miklós és Demeter, továbbá *Fekete* Benedek, fia János, nemkülönben *Molnár* Mihály, fiai Márton és Gergely, végre *Nagy* Mihály voltak.

A XVII. század közepén Apczon volt birtokos, a XVIII. század második felében pedig Tiszafüreden, Tiszahalászon (Újlőrinczfalva) és Tizzaszöllösön tűnt fel.

A nemeslevélben megnevezett Mihálytól származott Péter, ettől pedig szintén Péter tizzaszöllösi lakos, a ki Mihály nevű fiával, Péter és Mihály nevű unokaival együtt Borsodmegye bizonyságlevele alapján 1780-ban igazolta nemességét.

Czímer az armalis másolata alapján: Kékben zöld alapon kettős farkú, kardot tartó oroszlán; sisakdisz: nyílt sasszárny között kiemelkedő kardos oroszlán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1780. év 209. jkl. 1653. év 3. jkl. 1764. év 183. jkl. 1773. év 134. sz. 125. jkl.)

Szeredy. 1659. évi armalisáról a Sötér családnál tettünk említést. 1699-ben Ferencz gyöngyösi birtokos.

Szerelem. Rövid életű nemes család, mely 1829. évi jún. 26-án Sz. Antal őrnagy személyében nyerte 1830-ban kihirdetett armalisát. Nejétől ragyolczi Csoma Mária Magdolnától származtak Antonia Svabenau Ferdinand lovag neje, Mária Radics Miklósné, Hermin, Géza, Alfréd. (1830. év 994. sz. 1432. jkl. Siebm. 132. Supl.) Czímer: K. K. LXV. 553.

Szerémy helyesen **Kis**. Eredeti neve Kis volt s a Szerémy nevet Kis Tamás és Szerémy Erzsébet fia Lukács vette fel. Ezen Lukács 1653-ban mint pétervásári és vezekényi birtokos szerepelt. 1656-ban Erzsébet nevű nővérével együtt nádori adományt nyert Demjénen, Bocson, Kis-Bátorban, Egerszalókon, Felső-Szóláthon, Felső-Szalókon, Kisbesenyőn. (1743. év pp. 262. sz. 1753. év pp. 478. sz. 1803. év pp. 3155. B. sz.) Lukács neje Balogh Erzsébet, kitől Anna és Erzsébet származtak, utóbb Berthóty István házastársává lett.

Szevötes. A Borsodmegyében 1632. év folyamán kihirdetett nemeslevelet II. Ferdinandtól 1631. évi decz. 7-én Szevötes Gergely, neje Major Margit, fivérei Péter, Mihály, ennek neje Czika Anna s gyermekei Máté, Mihály, István, János kapták a következő címerrel: Kékben zöld alapon vörös ruhás, sárga csizmás, 3 darutollal diszitett kalpagos fiatal harcos két kezében lövésre kifeszített íjjal; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: vörös-kék mindkét részen.

Az eredeti armalis Péchy Gábor alispán hátrahagyott irásai közt volt s onnan 1814-ben megyénk levéltárába került. (1814. év 267. C. sz. 280. jkl.)

Az 1724. évi investigatio idején Tiszafüreden laktak a társszerző id. Mihály fiai György és István s György fia János, István fia István.

Leszármazás:

SZEVÖTES

Gergely 1631. n. Major Margit				Péter 1631.		Mihály 1631. n. Czika Anna			
Máté		Mihály		István 1724.		János		György 1724.	
				István 1724.				János István	
Gergely n. Nagy Erzsébet				István n. Nyikos Erzsébet			János	Mihály	Péter
János	Gergely	Mihály	György	György	István	János	n. Kántor	n. Monoki	n. Fekete
sz. 1764.	sz. 1775.	sz. 1777.	sz. 1785.	sz. 1772.	sz. 1781.	sz. 1786.	Sára	Sára	Anna
							János	Mihály	Péter
							sz. 1772.	sz. 1790.	sz. 1788.

A család számos tagja 1796-ban nemességéről bizonyáglevelet nyert. Ez időben már a Szövetes néven fordultak elő. (1796. év 470. sz. 630., 678. jkl. 1732. év 123. sz. 1837. év 1114. sz. 1654. jkl.)

Szigety. Az 1724. évi investigatio idején János sarudi lakos bemutatta a III. Ferdinand által 1653. évi decz. 18-án Sz. András, neje Toldi Erzsébet, fiai Miklós, István, János, András, Gáspár és Péter részére adományozott, 1654-ben Tornamegyében kihirdetett armalist, azon állítását azonban, hogy ő János fiának Demeternek a fia, hitelt érdemlőleg igazolni nem tudta. Az armalis másolata Nyitra megye s a jászói konvent levéltárában (N. 89.) található.

Szigethy. Ezen családról csupa azon testimonialis van levéltárunkban, melyet Nógrádmegye 1767-ben György fia Mihály fia Imre nyitra megyebeli récsényi lakos részére kiállított. Eme bizonyáglevélnek megyénkben történt kihirdetéséről nincsenek adataink. (1768. év 64. sz.)

Szigethy lásd Gergelyffy.

Szigethy lásd Tóth. (1656.)

Szijgyártó másk. **Botka** lásd Túróczy.

Szijjártó. 1699-ben István rédei és kömlői birtokos.

Szikszay másk. **Doma.** 1709-ben István gyöngyösi lakos igazolta nemességét. (1709. év 486. jkl.)

Szilágyi másk. **Pápay.** Sopronmegyéből ered, de elterjedt Pestmegyében is, innen pedig György fia György fia Ádám fia István Egerbe jött s vármegyénk levéltárosává lett. Pestmegye bizonyítványával 1792-ben igazolta nemességét. (1792. év 61. jkl.)

Szilágyi (székelyudvarhelyi). Udvarhelyszéki adományos birtokos család, mely Rákóczi György fejedelemtől 1633. évi ápr. 13-án udvarhelyi Szilágyi István szemében nyerte a nemességet.

A biharmegyei Érkeserűn lakott ágazatból István nagyszántói protestáns papnak a fia Sámuel fiaival Józseffel, Mihálylyal, Istvánnal és Lászlóval Dévaványán telepedett meg s 1774. évben hirdettette ki nemességét. (1774. év 226. jkl.) 1777. előtt Egerben élt Miklós, kinek fia József Udvarhelyszék bizonyítványával 1778-ban igazoltatott. Eme József azonban csakhamar Pestre tette át lakását. (1777. év 65. A. sz. 1778. év 73. sz. 84. jkl.)

A család armalisa Pestmegye levéltárában van.

Szilágyi lásd Bertalan.

Szilágyi lásd Pósta.

Szilák lásd Sillák.

Szilvássy. 1665. évi armalisáról a Nagy családnál tettünk említést. 1676-ban Pál gyöngyösi lakos igazolta nemességét. (1676. év 193. jkl.)

Szinnyey. 1670-ben László tari birtokos.

Szirmay. 1699-ben Péter ecsédi birtokos.

Szitányi (szitányi) azelőtt Ullmann. Nemességet 1825. évi decz. 2-án Ullmann Mór pesti polgár, fiai Frigyes, Izidor, Adolf, Vilmos, Sámuel és Gábor nyertek. A nemeslevelet vármegyénk közgyűlése 1826-ban hirdette ki s jegyzőkönyvébe szószerint beiktatta. (1826. év 273. jkl.) 1826-ban a szitányi előnevet nyerték (K. K. LXV. 238.), 1867-ben pedig László, Bernát, Sámuel, Izidor, Adolf idegen hangzású nevüket „Szitányi“-ra változtatták. (K. K. LXVII. 945.)

Czímer: K. K. LXV. 113.

Szitás. Megnemesítése idejét nem ismerjük. 1725. év körül Dévaványán élt János, kinek fiai voltak Mihály, az 1731-iki pestisben elhalt János és György. Mihály-

tól és Busi Zsuzsától származtak György (1749.), Mihály (1753.) és Márton (1755.). Most nevezett Mihály Jászkisérre költözött s Mihály (sz. 1778.) és János (sz. 1780.) nevű fiaival együtt nemességéről bizonyáglevelet nyert 1807-ben. (1725. év 165. sz. 1806. év 804. sz. 1807. év 730. sz. 815., 1106. jkl. 1808. év 495. sz. 787. jkl. 1810. év 71., 294. sz. 112., 114., 479. jkl.)

Lásd a Pap családról irt közleményt is.

Szivák. II. Ferdinandtól 1626. május 16-án a *Mangó* vagy *Szentpétery* és *Fodor* családokkal együtt *Szivák* Demeter, Miklós és György kapták a Zemplénben 1632. évben kihirdetett nemeslevelet. (1712. év 118. sz.)

Hogy megyénkben mikor telepedett meg, nem tudjuk. A leszármazás csak azon Istvántól vezethető le, a ki Tiszaabádon 1771-ben 57 éves korában meghalt. Ennek fiai voltak: I. György († 1779.), II. István († 1811-ben 60. éves), az utód nélkül elhalt I. Miklós és I. Demeter. (sz. 1757.).

I. György és Varga Kati volt azon II. Miklós (sz. 1774.) kenderesi lakos, kinek Bana Sárával való házasságából származtak IV. István (1804.), Sándor (1809.) és IV. Miklós.

II. István és Szücs Mária fia György (sz. 1780.) tiszabádi lakos volt; ennek nejétől, Ágoston Racheltől születtek: Lajos (1808.) és V. István (1816.)

I. Demeternek két felesége volt. Az elsőtől, Nagy Klárától, született Demeter (1787.) nádudvari lakos; a másodiktól, Imre Sárától, pedig származtak: III. István (1799.), III. Miklós (1804.)

Nemességükről 1822. évben nyertek bizonyáglevelet. (1822. év 16. sz. 15. jkl. 1821. év 1088. sz. 1247. jkl.)

Szivák lásd Lukács (1667.).

Szoboszlai lásd Szabó.

Szombathelyi. Györmegyéből származik, ott hirdették ki 1646-ban ama címerez nemeslevelet, melyet III. Ferdinandtól 1644. évi júl. 1-én Sz. János, Péter és Mihály testvérek kaptak.

Hogy a család hevesi ágát ki alapította, biztosan nem tudjuk ugyan, gyanítanunk azonban lehet, hogy ama János, ki az 1754. 5. évi összeírásban szerepel. A kort tekintve ennek fiai lehettek Gábor, Ferencz és János, kiktől ezen ágazat így származik le:

SZOMBATHELYI

Gábor kapit. 1778. igaz.		Ferencz † Franciaországban		János esküdt, adószedő, poroszlói lakos n. Csima Anna			
		Mátyás kapitány 1801. igaz.					
Ferencz sz. 1757. esküdt, adószedő n. Rass Klára		József sz. 1776. n. Hrabovszky Antónia 1832. test. kap		Gábor katonatiszt			
István-Sándor sz. 1813.		János sz. 1811. n. Farkas Francziska		Antal sz. 1803. Körösladányra megy, békési alispán n. Kvasóczy Júlia			
György sz. 1834.	László-Sánd. sz. 1842.	András-Antal sz. 1838.	Kálmán sz. 1830. katonatiszt	Gyula sz. 1832. békésm. szvevő	Szidónia sz. 1834.	Alojzia sz. 1837.	Antal sz. 1837.

Gábor és Ferencz testvérek a Bercsényi ezredben kapitányok voltak s e minőségükben több éven át Franciaországban szolgáltak s az utóbbi ott is halt meg.

Nemességükről bizonyítványt kaptak: 1778-ban Gábor kapitány (1778. év 279. sz. 216. jkl.), 1801-ben Ferencz fia Mátyás (1801. év 843. sz. 1014. jkl.), 1832-ben a Békésmegyébe költözött József s fia Antal körösladányi lakos, a füzesgyarmati ura-

dalom ügyésze, Békésmegye későbbi alispánja (1832. év 328. sz. 526. jkl. Békésm. monogr. III. 199.), végre 1843-ban Ferencz fiai István-Sándor és János tetétleni lakosok. (1843. év 484. sz. 822., 2493. jkl.)

Szomolyai-Nagy lásd Nagy (szomolyai).

Szonda. 1773-ban Gáspár, kinek apja, nagyapja szintén ezen nevet viselte, mezőtúri lakos. Nemessége csak tanuvallomásokból ismeretes. (1773. év 329. A. sz.)

Szondy. A nemeslevelet Brandenburgi Katalin adta 1630-ban Sz. Mártonnak, fiának Lászlónak és Zarándmegye hirdette ki. 1801. évben István fia Sámuel Mezőtúron telepedett meg s Szatmármegye bizonyítványával igazolta saját és István, Sámuel, József nevű fiai nemességét. (1801. év 882. sz. 1050. jkl.)

Szóráth. Az abaujmegyei Rásonyban szerepelt eme családot III. Ferdinand 1647-ben nemesítette meg. Abaujmegyétől hoztak 1835-ben bizonyáglevelet Pál, Péter, Dániel és Lajos, de mivel az átszármazás nem volt benne megvilágítva, kihirdetés alapjául nem fogadta el Hevesmegye. (1835. év 1386. jkl.) A következő évben Péter andornaki, majd egerszóláti közbirtokos Abaujmegye újabb, az átszármazást is megjelölő, bizonyítványa alapján igazoltatott. (1836. év 308. sz.)

Szőcs Vincze 1668-ban bizonyáglevelet nyert. (1668. év 15. jkl.)

Szőcs lásd Kelemen.

Szőke lásd Ványai.

Szőkö. I. Lipót 1669. évi nov. 16-án nemesítette meg Szeökő Mihályt, nejét Kún Orsolyát, gyermekeit Ambrust, Bálintot és Annát, fivéreit Pált nejével Borobás Ilonával s fiaival Mátyással és Pállal, Jánost nejével Beöső Ilonával, Jakabot nejével Széchy Annával s a következő czímet adta nekik: Kékben hármás zöld halmon korona felett könyöklő kardos kar; sisakdisz: korona felett követ tartó daru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Kihirdettetett 1670. évben, másolata levéltárunkban van.

A család leszármazása:

SZEÖKŐ									
Mihály 1669. gyöngyösi insurgens hadnagy, neje Kún Orsolya			Pál 1669. n. Borobás Ilona				János 1669. n. Beöső Ilona	Jakab † 1669. n. Széchy Anna	
			Mátyás 1669.	Pál 1669.	Márton	1732-ben lakos	abasári	János 1732. abasári, majd nagyfügedi l.	
Ambrus 1669. †	Bálint 1669. †	Anna 1669.	Mihály abasári, tar- nabodi, síroki lakos	János †	Tamás †	János †	Mátyás † gyöngyösi hidmester		
Pál egri tanácsos n. Rozsnyay Erzsébet			Mátyás 1750-ben kápolnai lakos n. Kormos Katalin				János egri lakos n. Rada Magda		
Pál sz. 1750. egri püspök ügyésze	Mihály sz. 1757. egri tanácsos		Mihály várkonyi l.	György sz. 1777. jászapátii l.	Pál-Mátyás sz. 1766.	Ignác sz. 1769.			
József plébános			Mihály egri lakos						

Pál egri püspökségi ügyész s fia József plébános nemességükről 1799-ben bizonyáglevelet nyertek. (1670. év 98. jkl. 1799. év 118. sz. 80., 151. jkl. 1784. év 233. sz. 1801. év 295. jkl.)

Szöllősi. Nem szerepelt megyénkben, de meg kell emlékeznünk róla, mert Ujváry nevű egri polgártól elkobzott eredeti nemeslevele 1784-ben levéltárunkba jutott.

Ezt az armalist II Ferdinand 1628. évi decz. 19-én Szöllősi Andrásnak, Szabó

Bálintnak és *Stiber* Istvánnak adta a következő címerrel: Kékben zöld mezőn felfelé irányított nyilat tartó oroszlán; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, mindkét részen.

Az oklevél chablonos szövegében azonban a főszerző utónevét illetőleg hamisítás van. Kétszer Benedek van írva, harmadszor pedig helyesen András. A hamisítónak nyilván a Benedek névre volt szüksége, az András nevet tehát törölte, hogy helyébe Benedek nevet írjon. Helyszüke miatt azonban a latin szövegnek megfelelő „Benedicti“, illetve „Benedictum“ szó, úgylátszik, el nem férvén egyszerűen a magyar „Benedek“ szót írta oda. A harmadik helyen már elfeledte a hamisítást keresztülvezetni s meghagyta az eredeti András nevet.

Hogy valóban Szöllősi András (nem pedig Benedek) volt a főszerző, szerzett értesülésünk szerint kitűnik Szabolcsmegyének a fenti armalis kihirdetését igazoló 1659. évi jegyzőkönyvéből is. (1629. év 2. sz. 1904. év 7867 a. sz.)

Szövetes lásd Szevötes.

Sztáray. Az 1699. összeírásban Ferencz szuhai, ballai, maczonkai, kisbátonyi birtokos.

Sztariczky. Szt. Tamás s fia Gábor részére 1722. évi nov. 27-én adományozott nemeslevél kihirdettetett 1723. évben. (1723. év 514. jkl.) Az 1724. évi investigatio jegyzőkönyvében Tamás nemességszerző egri lakos Tariczky néven fordul elő.

Srtarnay lásd Nagy. (1610.)

Szücsi. Ferencz 1699-ben erdőkövesdi birtokos.

Szucsich. A helytartótanács 1817-ben értesítette a törvényhatóságokat, hogy a Szucsich család 1651. évi nemeslevele Pozsegamegye levéltárában van. Erről tudomást szerezvén az ezidőtájtban Demjén, majd Kerecsend községben lakó Szucsich nevűek nyomban jogot formáltak az armalishoz. Céljukat azonban el nem érhették, mert bejelentett tanuiknak vajmi kevés értesülésük volt róluk. Származási helyüket csupán „a messzi külföldnek“ jelezték, leszármazásukat illetőleg pedig azt vallották, hogy Károly demjéni, majd kerecsendi lakostól származtak: Jakab, György, Márton egri lakos, Gergely (†), József; Jakabtól pedig: István, János, András és Jakab. Nemességük igazolása végett Mosonmegyéhez utasította őket a vármegye, mert az 1651. évi nemeslevél ott lett kihirdetve. (1817. év 1136. sz. 1127. jkl. 1818. év 560., 872., 1047. sz. 662., 862., 925., 1015. jkl. 1819. év 1080. sz. 124. jkl.)

Szunyogh. Gáspár 1699-ben Ballán birtokos.

Szűcs helyesen **Pellionis.** Eredetileg Pelsüczön lakott, 1648. évben Pellionis néven nyerte nemességét, de a megyénkbeli Tiszaigarra költözött s Gömörmegye bizonyítványa alapján 1767-ben kihirdetett Mihály már a Szűcs nevet viselte. (1767. év 36. sz. 43. jkl.) Ezen Mihály később Mezőtúrra ment lakni, itt született Mihály nevű fia, a ki Szalatnay Évától való Ferencz (sz. 1773.), István (sz. 1775.) miskolczi ügyvéd, Mihály (sz. 1777.), Máté (sz. 1783.), Lukács, András és György (sz. 1793.) nevű fiaival együtt 1802. évben nemesi bizonyáglevelet kapott. (1802. év 733. sz. 759. jkl. 1803. év 582. sz. 553. jkl.)

Szűcs (szentandrászi). I Lipót 1666. évi decz. 1-én nemesítette meg szentandrászi Szűcs Jánost, apját Balázst, nejét Szűcs másk. Kyss Annát, fiait Jánost és Istvánt s a következő címert adta nekik: Vágott pajzs felső kék mezejében kardot tartó, balkezét csipőjén nyugtató, térdtől kiemelkedő harczos, alsó vörös mezejében hármasszöld halmon 3 fehér rózsa; sisakdisz: 3 lándsa; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

A Nógrádban 1667. évben kihirdetett nemeslevél eredetije Biharmegye, másolata Hevesmegye levéltárában van. (1666. év 5. sz. 1817. év 98. sz. 150. jkl.)

Megyénkben Várasszón lakott a család, itt élt az 1724. évi investigatio idején István.

A nemességszerző Jánosnak az armalisba is beiktatott János fiától származtak Pál, István és Mihály; Pálnak János fiától pedig Pál és János zabari lakosok, a kik most nevezett Jánosnak Imre és István nevű fiaival együtt nemességükről 1780-ban bizonyoságlevelet kaptak. (1780. év 438., 445. jkl.)

Szűcs lásd Horváth.

Szűcs lásd Szőcs.

Szvezeni. Nemességéről biztos adataink nincsenek. Egyetlen tanu vallomása szerint a családnak volt ugyan armalisa, de a Rákóczi időkben nem nyílt alkalma rá, hogy kihirdettesse. 1736-ban György fia János fia János gyöngyösi lakos. (1736. év 58. sz.)

Szvoboda másk. **Borbély.** 1712. évi febr. 22-én nyert nemességét Szv. m. B. Frigyes, neje Herl Mária, fiai István, Frigyes és Mátyás személyében. (1742. év 280. sz.) Birtokos nemességét vármegyénk 1745-ben ismerte el. (1745. év 44. sz.) Nemeslevele Pestmegye levéltárában van.

Czímer: Kékben zöld alapon arany korona felett jobbról félholdtól, balról arany csillagtól kísért pánczélos könyöklő kar karddal; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXIX. 162.)

Csépán is volt ilyenű család, de ez aligha azonos a fentivel. (1781. év pp. 2224. sz.)

T.

Tahy (tahvári és tarkeői). Pestvármegye régi nevezetes birtokos családja, mely nevét Tahí pusztától vette. Tahí másk. Talócz nevet viseltek már 1442-ben János auranai perjel és testvére Máté, Dalmácia bánja, a kik Ulászló alatt a várnai csatában estek el. Ezek utóda Tahí Márton a maga és Balázs, Miklós, Magdolna, Angela és Márta nevű gyermekei nevében tahí javait és házát 1513-ban 60 aranyért, félegyházi jószágát pedig 1516-ban 100 aranyért eladta Tahí Jánosnak. Az izenként való leszármazás ezen Jánostól vezethető le, nevezetesen tőle származott István (neje Dessewffy Dorottya), ettől a Zápolyával való szövetség miatt megnótázott Tárczay György tarkői és egyéb javaira I. Ferdinandtól 1558-ban donatiót nyert István (neje Raszlaviczky Borbála), ettől Ferencz (n. Szilvás-Újfalussy Anna), ettől is Ferencz (n. Recsky Katalin), ettől szintén Ferencz (n. Dessewffy Klára), ettől András (n. Draveczy Róza), ettől pedig Zsigmond, kinek Tahy Annával való házasságából származtak László eperjesi lakoson és Ferenczen kívül György és Gáspár.

György főleg azért érdekel bennünket, mert alattyáni birtokos és vármegyénk táblabirája volt; ő kezelte a család levelesládáját, mely 1835. előtt történt halála után leányai: Francziska (Flödnik Károly báró neje), Honorata (Kovács Károly kapitány neje), Mária (Hafner Ferencz főhadnagy neje) és Margit kezébe került. Nagybátyjuk Gáspár monostori lakos, az ő halála után pedig legidősebb fia Emanuel táblabíró pör útján követelték tőlük vissza a férfiágot illető s a becsatolt elenchusban részletesen felsorolt 1442—1627. évi családi okleveleket. (1795. év pp. 3334. sz. 1796. év pp. 2487. A. sz. 1830. év pp. 25. sz. 1835. év pp. 29. sz. N. I. XI. 6.)

Tajty. Származáshelye Gömörmegye, ott lett 1649-ben kihirdetve az azon évi május 18-án III. Ferdinand király által Tajthy Balázs és társai javára adományozott czímeres nemeslevél; Gömörmegye bizonyítványával igazolta nemességét 1713-ban Ferencz egri lakos. (1713. év 333. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején János egri, Ferencz és András jászapátii, János, András, Jakab, András, Mihály és Gábor szentmártoni lakosok voltak.

Czímer: Kékben zöld alapon kardot tartó griff; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: vörös-arany, kék-ezüst.

Az eredeti armalis Jászapátiban van a családnál.

Takács. A XVIII. század elején Dévaványán élt ily nevű család. Armalisa állítólag a török időkben pusztult el. (1725. év 165. sz. 1754. év 133. sz.)

Takács lásd Kiss (kürthi).

Thalabér Ádám fia József fia József egri sőtárnok s fiai Lajos, Felix, János és Móríc Sopronmegye bizonyítványa alapján kihirdették 1844. évben. (1844. év 512. sz. 828. jkl.) A család 1638-ban kapott armalist.

Tamásy. Az 1724. évi investigatio idején Imre és János s ennek fia János gyöngyösi lakosok bemutatván a II. Rudolf által 1603. évi márcz. 24-én T. István, neje Kuna Margit, fiai János és Miklós, fivére János részére adományozott, 1612-ben Gömörben kihirdetett nemeslevelet igazolják nemességüket. 1676-ban Mihály szintén gyöngyösi lakos. (1676. év 177. jkl.)

Az armalis-másolat a m. kir. orsz. levéltárban (1164/1848. év m. udv. kancz.) s az egri káptalan levéltárában található. (N. N. jk. 729. lap.)

Tamássy. Felvidéki, 1681-ben megnesemesített család. A nemességszerző Miklóstól származott Miklós, ettől János (sz. 1690.), ettől és Majthán Zsuzsától szintén János (sz. 1708.), kinek két felesége volt, az első Sztranyovszky Zsófia, a második Tomcsányi Anna, ez utóbbitól származott József (sz. 1739.) zsolnai, homonnai, bártfai, lőrinczii lakos. Ennek szintén két felesége volt, az első a magtalanul elhunyt Csépány Eleonora, a másik Szokolovics Mária, kitől származott Károly (1787.), ennek Jünek Máriával való házasságából pedig születtek Károly (1813.) és József (1817.). Károly 1844-ben Egerbe költözött s Trencsénmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1844. év 511. sz. 734. jkl.)

A nemeslevél eredetije Árvarmegye, másolata a jászói konvent levéltárában (19° f. 232.) s a m. kir. orsz. levéltárban található. (Htt. Nob. Trencsén).

Tamaskovics. III. Károlytól 1719. évi szept. 21-én T. Márton, neje Bánóczy Mária, fia Ferencz-Antal kaptak nemeslevelet. Kihirdettetett 1720. évi ápril. 6-án. (1720. év 86. jkl.) Czímer: K. K. XXXIII. 70.

Tarcsányi (tarcsányi). Nagy Iván az általa átvizsgált oklevelek nyomán Hontmegye régi családjai közé sorozza s leszármazását a XVI. elején szerepelt Györgytől ekképen vezeti le: ezen Györgytől származott Imre, ettől Mátyás, ettől is Mátyás (1575.), ettől és Gyulai Katalintól Imre (1584., 1614.), ettől és Kéry Erzsébettől János, ettől és Tihanyi Judittól Tamás, ettől pedig az Ebeczkről Csépára költözött János (N. I. XI. 36.), ki 1722-ben Nógrádmegyétől bizonyáglevelet nyert. Eme bizonyítványban a Tarcsányi nevet valaki tudatlanságból vagy rosszakaratból Turcsányi-ra javította ki. (1722. év 86. sz.)

Ezen Jánostól, a ki 1742-ben a Csúsz, Piry, Paloítai, Kanyó és Sárközy családokkal Csépa helységre nádori donatiót is nyert, így származik le a hevesi ágazat:

JÁNOS 1722. 1742. Ebeczkről Csépára jön					
János		Márton	Pál	Imre	József
Imre	Ferencz	István			József
György	János	1830.		József	István
1830.	1830.			1830.	1830.
Pál 1830.	István 1830.	József 1830.			

A kik neve mellett az 1830. évszám van, azok nemességét Nógrádmegye bizonyítványa alapján 1830. évben ismerte el vármegyénk hatósága. (1830. év 28. sz. 32. jkl. 1820. év 1186. sz. 1443. jkl. 1764. év 99. sz. 1760. év pp. 661. sz. 1765. év pp. 787. sz.)

Tarhos. Benedek fia István fia Pál Jászberény és Szeged városok bizonyítványával 1712-ben igazolta nemességét s a kihirdetés után azonnal esküdtté lett. (1712. év 133. jkl.)

Tary. Balla Mihály gyöngyösi lakos, neje Ocsovay Zsuzsanna s ennek első férjétől, Tary Gergelytől való gyermekei Antal és Anna 1714. évi május 23-án kaptak nemeslevelet. Kihirdettetett még azon évben. Az 1724. évi investigatio idején Antal Gyöngyösön élt. (1714. év 560. jkl.)

Czímer: Kék pajzsban zöld mezőn szőlőfürtöt tartó párducz; sisakdisz: vörös ruhás kar kardot tart, melynek hegyén fehér tekerces, turbános törökfő van; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (K. K. XXX. 305.)

Tariczky. Ilyenű családból András gyöngyösi lakos Túróczmegye bizonyítványával 1824. évben hirdettette ki nemességét. Ez a bizonyáglevél azonban a következő évben megsemmisítettett, nevezett a nemesek sorából töröltetett, mert kiderült, hogy azt Dávid János, a hirhedt túróczmegyei jegyző, hamisította 67 akó borért és 300 frt készpénzért. (1824. év 640. sz. 697. jkl. 1825. év 62. sz. 104. jkl.)

Tariczky lásd Sztariczky.

Tarjáni másk. **Demeter** vagy **Nagy**. II. Mátyástól 1609. évi nov. 23-án Tarjáni Demeter kapta a nemeslevelet, melyet 1609-ben Hevesmegye, 1613-ban Abaújmegye hirdetett ki. Utódai közül Demeter fiai Márton és István Alatkán, majd Boczonádon laktak, Márton utóbb Tószöggre tette át lakását s nemességükről 1709-ben bizonyáglevelet nyertek. Az előbbi mostoha apja után a Nagy, utóbbi apja utóneve után a Demeter család nevet vette fel. Az 1724. évi investigatio idején János Jászladányban tünt fel.

Az említett István fiai I. Pál, I. János, I. Mihály és II. István félegyházi lakosok voltak, kik nemességükről 1776-ban bizonyáglevelet kaptak. (1776. év A. 39. sz. 79. jkl. 1709. év 487. jkl. 1743. év 132. sz. 125., 130. jkl.)

I. Pál és Szabó Borbálai fiai: II. Pál, II. Mihály (1753.), I. József (1755.), IV. János (1763.) és IV. István.

I. Jánostól és Szabó Zsuzsától született II. János.

I. Mihálytól származtak: III. Pál (1761.), III. János (1762.), III. Mihály (1771.)

II. István fiai voltak: III. István (1763.) és V. János (1768.).

II. Pál és Bottka Erzsébet fiai: IV. Pál (1768.), VI. János (1775.), Ágoston (1783.) és V. István (1788.).

II. Mihálytól és Kristóf Apollóniától születtek: VII. János (1783.), V. Mihály (1793.), III. József (1796.) és III. György (1799.).

I. Józsefnek Kristóf Ágnessel való házasságából II. József (1793.) és III. László (1796.) származtak.

IV. Jánosnak felesége volt Rozsnyák Anna, fiai pedig IV. Mihály (1789.), IX. János (1798.), III. Antal (1802.).

IV. István és Csáki Anna fiai: VI. István (1789.), I. Antal (1791.), II. László (1795.)

II. János és Muhoray Klára fiai: I. László (1773.), II. Demeter (1775.), Ignác (1781.) és Sándor (1791.).

III. Pálnak Dobos Annától csak egy fia volt I. György (1789.).

III. Jánostól és Kis Rozáltól származtak: II. Antal (1791.), II. György (1795.), Ferencz (1803.).

III. Mihály és Nagy Rozál házasságából születtek: Imre (1794.), Bálint (1799.), Gábor (1801.) és IV. Antal (1803.).

III. István és Ficsur Judit egyetlen fia X. János (1798.) volt.

V. János Kürtössi Rozállal lépett házasságra s ebből származtak: VIII. János (1795.) és IV. József (1800.).

VI. Jánostól és Dósai Rózától származott XI. János (1802.); II. Demetertől pedig XII. János.

Mindezeknek 1807-ben adott a vármegye bizonyáglevelet. (1807. év 198. sz. 275. jkl. 1806. év 676. sz. 1274., 1495., 1574. jkl. 1801. év 235. sz. 224. jkl.)

Tárkány és Seres családok 1625. évben lettek megnevesítve. A vármegyénkben kihirdetett nemeslevél jelenleg Nógrádmegye levéltárában van. (1807. év 126., 273. sz. 124., 244., 389. jkl.)

Tarnóczy. Nyitrából jött megyénkbe. 1838-ban Ignác táblabíró és Szabó Polixena fiai Ignác és Sándor bizonyáglevelet nyertek. (1838. év 3133. sz.)

Tarródy (németszecsődi). Vasmegyéből ered, 1456-ban nyert új adományt Taródfalvára. Vármegyénkbe István a XVIII. század elején származhatott át. Úgy őt, mint József nevű fiát, a ki 1751-ben Alatka, Karácsond, Ludas helységekre donatiót is nyert, vármegyénk alispáni székében találjuk. A család hevesi ága a XIX. század elején Bertalannal kihalt. (1724. év pp. 73. sz. 1738. év pp. 188. sz. 1739. év pp. 208. sz. 1748. év pp. 367. sz. 1761. év pp. 690. sz. 1782. év pp. 2269. sz. 1793. év pp. 2436. sz. 1831. év pp. 10. sz. Turul 1900. év 186.)

Tarsoly. Biharmegye bizonyáglevele alapján Lukács armalisszerző fia Péter fiai Péter és Mihály homoroki származású dévaványai lakosok 1732-ben igazoltattak. (1732. év 184. sz.) Gyanítanunk lehet, hogy őseik a Rákóczitól 1632-ben több bihari birtokra adományt nyert komádi Tarsoly Gergely, István és János voltak.

Tassy lásd Thassy.

Taxer. 1724. évben János bükkszenterzsébeti lakos.

Tejfeles lásd Boros.

Telek. A nemeslevelet 1717. évi április 22-én György szolnoki lakos, fiai István és Tamás, testvére Tamás nyerték s vármegyénk közgyűlése még azon évben ki is hirdette. (1717. év 965. jkl.) A főszerző az 1724. évi nemességvizsgálat idején már Szentivánon lakott, Tamás nevű fia pedig Debreczenben és Kisecséden lett birtokossá. (1739. év 52. jkl.)

Czímer: Kékben zöld alapon 3 nyilat tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: nyílt fekete sasszárny között vörös atillás, zöld öves, kócsagtollal diszitett kalpagos kardot tartó, kinövő magyar vitéz; takarók: ezüst-vörös, arany-kék. (K. K. XXXI. 381.)

Telekessy. Már a XIII. században virágzott eme vasmegyei kihalt birtokos családot vármegyénkben István győri kanonok, majd csanádi, végre 1699—1715. évben egri püspök tette ismertté. A Rákóczi időkben nevezetes szerepet játszott. Ő alapította az egri papnevelő intézetet.

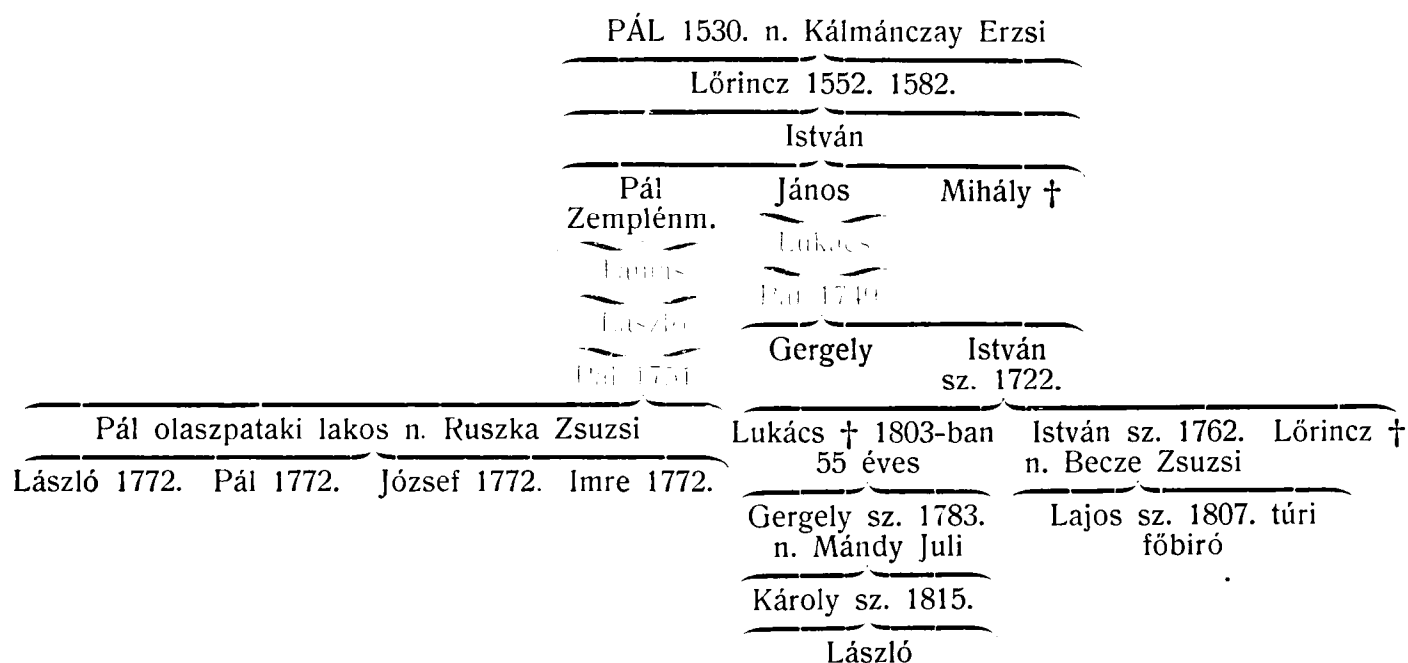
Teleky (széki gróf). 1764. évi főnemesi összeírásban Ádám.

Teleky (nagythúri). Első ismert őse Pál túri lakos 1530-ban királyi beleegyezés mellett megvette hogykai Török László perkedei (Szabolcs) birtokát, 1552-ben pedig e donatiót fiára Lőrinczre ruházta át. Eme Lőrincz a nagythúri előnévvel címerlevelet nyert II. Rudolftól 1582. évi április 4-én s ezt megyénkben 1583-ban ki is hirdette.

Pál 1751-ben Szabocsmegyétől bizonyáglevelet nyert, melyet fia Pál olaszpataki lakos s a táblázaton feltüntetett unokái 1772-ben a leleszi konventben helyeztek el. Vármegyénktől az 1807-ben született Lajos túri főbíró és az 1815-ben született Károly

kaptak nemesi bizonyítványt 1846-ban. (1749. év 108. sz. 1846. év 768. sz. 1245. jkl. 1754. év 144., 222. sz. 296. jkl. Turul 1895. év 142. l. 1897. év 66. l.)

A család leszármazása:

Tenturich lásd Szalatnay.

Terényi lásd Stummer.

Terpesi lásd Therpesi.

Tersztyánszky. Trsztyánszky András fia Mátyás gácsváraljai származású pász-tói lakos, a ki bizonyára az ismert trencsénmegyei család sarja volt, Nógrádmegye bizonyítványával 1777. évben igazolta nemesi voltát. (1777. év 63. jkl. 1773. év 1. sz.)

Thar lásd Hamar.

Thassy (boczonádi, illetve miskei és monostori). Vármegyénk eme törzsökös birtokos családját okleveles adatok hiányában nem azonosíthatjuk ugyan a Nagy Iván (XI. 138.) említette azon Thassy családdal, melynek Kálmán nevű tagja 1472-ben hatalmaskodás miatt Báthory István országbíró elé volt idézve, annyit azonban mégis tudunk, hogy az alább említett armalis elnyerése előtt is nemesnek kellett lennie, mert 1572-ben Pál egri lakos már mint ilyen szerepelt. (Hevesm. tört. II. 354.)

A címeres nemeslevelet a parasztsorból történt kiemelésre való hivatkozással II. Mátyástól 1618. évi márcz. 16-án Thassy György, neje Dékány Borbála, fivérei Mihály (n. Maka Zsófia) és Benedek, továbbá unokatestvérei András (neje Jászberényi Zsófia) és György (n. Vámosy Katalin), fia Mihály, apósa Dékány János (n. Iványi Anna) s ennek leánya D. Zsuzsi nyerték s Füleken tartott közgyűlésén vármegyénk hirdette ki. Az oklevélben a társszerző György neve mellett a boczonádi előnév olvas-ható. (1618. év 1. sz.)

A főszerző György 1619-ben Heberdánszky Kristóf magvaszakadtával Monos-torra, fivérei Mihály és Benedek pedig 1625. nov. 6-án Miskey Lázár magvaszakadtával Miskére nádori donatiót nyertek. A monostori birtokot Keczer András, a jászkúnok bírāja, erőhatalommal elfoglalta ugyan, de a nádor 1633-ban Benedek-nek ítélte vissza. Eme két birtoktól vette a család jelenleg is használt előnevét. (1811. év pp. 3319. sz.)

Mindkét adományozásra I. Lipót 1698. márcz. 14-én Mihály és Maka Zsófia fia György fia György gyermekeinek Rozáliának — Rác Istvánnának — Istvánnak,

Andrásnak és Annának — Pethő Andrásnénak — királyi megerősítést (jus regium) adott s ennek alapján a jászói konvent május 10–12-én ellenmondás nélkül birtokba vezette őket. (O. L. Lib. don. XV. 242.)

THASSY MIHÁLY 1618. 1625. n. Maka Zsófia

György

György

Rozál 1698. 1. f. Rác István, 2. f. Kada Pál alispán			István 1698. n. Fejes Erzsébet			András 1698. Mihály 1724. n. Szalay Zsuzsi			Anna 1698. 1. f. Petheő András 2.f.Urbanovszky Miklós					
Farkas 1724. vasmegyei, oladi lakos, Farkas 1724. 1744. vármegyei főügyész, n. vizeki Tallián Bóra			László 1724. gyöngyösi lakos n. Gusztinyi Anna			György † 1800. n. Marton Éva			Katalin f. Csima László					
László György			Francziska f. Zarka György			János János			Dániel † 1776. János † 1783. András † 1791. Viktória 1770—1848. f. Okolicsányi János Éva 1774—1842. f. Thassy Benedek Anna 1778—95. f. Sipos András Francziska 1781. f. Sütő István Amália 1786—1855. f. Tahy Gáspár Janka 1787—1847. f. Ajtich Horváth Bert. Anna 1796. †					
Mihály Rozál f. Haczk József			Klára f. Vizkelety Ferencz			Mária f. Bosnyák János Teréz f. Árvay Lajos			Anna Ferencz					
Lajos			Teréz			Borbála			Gábor					
István 1724. 1765. † 1785. n. Majzik Erzsi												László 1724. Antal † 1787. n. Harmos Anna		
Rozál 1750—1827. f. Balás Mátyás			Ferencz 1753—84. n. Hamar Erzsi, utóbb Petheő Imréné			Mihály 1757—1823. 1. n. Für Erzsébet 2. n. Országh Mária			József 1760—1806 n. Für Ágnes Teréz 1765. f. Kürthy Ignác 1769—1822. n. Országh Anna Ignác 1803—39. n. Balázsovich Jozefa					
1-től: Mihály 1787. Gábor n. Kürthy Teréz Antal n. Tomcsányi Ida			2-től: József Renata 1798. f. Harmos Mihály István 1800. Anna 1802. Francziska 1804. f. Majzik János Mária 1810.			János 1788—1858. n. Borhy Anna			Mária 1790—1856. f. Malatinszky A. László 1793. Anna 1795. f. Petheő Agost Éva 1797. Katalin 1799.					
Gábor 1866. Erzsébet 1870			Ádám 1874.			József 1811. Anna 1813-55. f. Bedekovics Lajos Emer 1815. f. Petheő István 1818. † Renata 1820. f. Gyarmaty Incze Viktória 1824. † István 1826. n. Petheő Mária								
Kálmán 1823—46. Géza 1836—98. n. Katona Mária														
Ilona sz. 1869. f. Balázsovich Ernő			Árpád sz. 1872. n. Giczey Ida			Géza sz. 1875.			Mária sz. 1877. f. Giczey Samu Kálmán 1882.					
György 1755—1806. n. Oláh Erzsébet			Mihály 1758. pap †			Krisztina 1766—1830. f. Ajtich Horváth Farkas			Benedek 1769—1831. n. Thassy Éva Erzsébet f. Balázsovich Ferencz					
Erzsébet 1781—856. f. Petheő Károly Mária 1783. György 1785. † Borbála 1786. Júlia 1788. Ádám 1790. Miklós 1792 kanonok Antal 1795. Poxina 1797. f. Karczag József Krisztina 1802.						Margit 1803. † Dániel 1805. n. Bernáth Amália			György 1808. † László 1811. † László 1814. †					
						Karolin 1833. f. Farkas Rudolf Paula 1834. f. Vendéghe Gábor Albert † 1836. n. Fogler Paula								
						Berta † András † Anna † Imre † Júlia † Izabella 1874. Miklós 1879.								

A család előnemzedéke, mint az orsz. és a várm. levéltár, úgy a gyöngyösi, monostori anyakönyvek adatai alapján készült táblázatból láthatjuk, Mihálytól és Maka Zsófiától származik le. A többiekről, kik a nemeslevélben megnevezve vannak, nem tudhatjuk, voltak-e utódaik. (O. L. Befejezetlen táblai perek Th. György és társainak Th. Benedeknek és József ellen.)

Az 1724. évi investigatio idején Gyöngyösön éltek Farkas, Ferencz, László és Mihály, továbbá Farkas fia Farkas, László fiai László és István. Ferencz 1733. előtt Vasmegyébe költözött át, ott alapított családot s 1744-ben már vármegyei főügyész volt. (1733. év 6. sz. 346. jkl.)

1765-ben Györgynek szépunokái György és nővére Katalin (Csima Lászlóné), továbbá István és Antal testvérek, valamint leányának Annának — Pethő Andrásnénak — utódai a miskei javakat illetőleg egyezsége lépnek (1765. év pp. 802. sz.); utóbb említett Györgynek és meszlényi Marton Évának († 1808. előtt) gyermekei pedig, nevezetesen Viktória — Okolicsányi Jánosné, — Éva — Thassy Benedeknek, — Amália — Tahy Gáspárné, — Nepomuczana — bohutai Horváth Bertalanné — 1825-ben osztoznak a szülőiktől s Francziska nővérüktől öröklött birtokaikon. (1795. év pp. 2470. Q. sz. 1825. év pp. 19., 51., 52. sz.)

Az 1809. évi insurrectionalis összeírásban Monostoron találjuk a következőket: Benedek 41 éves, Ignác 41 éves, Mihály 52 éves, ennek fiai Mihály 22 éves, Gábor 19 éves.

Nem tudtuk a családfába beilleszteni László (talán azonos az 1724-ben szerepelt ifj. Lászlóval) és Molnár Anna gyermekeit: Gáspárt (1749.), Erzsébetet (1751.), Lászlót (1754.), Ferenczet (1756.), Jánost és Istvánt (1758.); továbbá Jánosnak János, Borbála, Ferencz, Teréz, Mária és Anna nevű gyermekeit; végre a családnak a dunántúli megyékben — Vas, Zala, Somogy, Baranya — elterjedt ágazatát. (Balogh. Gy. Vasvárm. nem. cs. 148.)

A család címere: Kékben fiókait tápláló pelikán; sisakdisz: jobb lábával 3 fehér, lilomot tartó pelikán; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Az armalis eredetije Pusztamonostoron van a családnál, másolata pedig a m. kir. orsz. levéltárban található. (Ügyv. ir. 46: 61.)

A nemesthassi Thassy és Thassy másk. Dékány néven ismert családokról, bár talán szintén az itt leírt család törzséből erednek, külön emlékezünk meg.

Thassy (nemesthassi). A nemesthassi előnevet viselte Mihály, 1671-ben vármegyénk alispánja. 1699-ben özvegye szentdomonkosi birtokos. Ugyanekkor Ferencz özvegyének Szentimrén és Szolnokon, később pedig Jászszentgyörgyön voltak birtokai. Ferencznek fia lehetett ama Ferencz, kinek neje Bezzegh Éva, fogadott fia pedig Barinay Ferencz volt. 1747. évi végrendeletében örökösei közt találjuk néhai Thassy Imre és Zsell Katalin névszerint meg nem nevezett gyermekeit. (1753. év pp. 501. sz.)

Mihály alispán 1673. évi pecsétjében úgy a pajzsalak, mint a sisakdisz lombos gyümölcsfa, melyre kigyó tekerőzik. (1673. év 15. sz.) Ugyanezt a címet találjuk a gyöngyösi Ferenczrendiek címeres albumában is.

Thassy másk. Dékány. 1677. évi febr. 17-én kaptak armalist Th. m. D. Mihály, neje Nagy Katalin, gyermekeik Ferencz és István, továbbá Nagy György. Kihirdetett ugyanazon évben. Mivel nevezettek a nemesthassi előnevet akarták viselni, a kihirdetésnek nemesthassi Thassy Mihály alispán ellenmondott. (1677. év 222. jkl.)

Therpesi. Kihalt ősrégi birtokos család, mely nevét Terpes falutól vette. 1455-ben Miklós és nagybessenyoí Bessenyei Mihály alnádor kölcsönös örökösödési szerződést kötöttek a terpesi és széki javakat illetőleg, melyekre aztán 1461-ben ez utóbbi királyi donatiót nyert. (Turul 1889. év 3., 6. l. 1890. év 145. l.) 1489-ben szerepelnek ivádi Therpes János és Mihály. (O. L. DL. 25399.)

Thorma Ferencz, Békésmegye ügyésze, Veszprémmegye bizonyságlevelével igazolja nemességét 1793-ban. Atyja József veszprémi esküdt, majd békési szolgabíró, nagyatya István veszprémi táblabíró, nagybátyja László a kúriai levéltár igazgatója volt. A kihirdetés okát nem ismerjük. (1793. év 66. jkl.) A csopaki előnevet viseli. (1828. év pp. 47. sz.)

Thúry. II. Mátyástól kapták a nemességet 1618. évi ápril 10-én Th. Pál, neje Anna, fia Pál, unokája István a következő czimmerrel: Kékben hármassal zöld halmon arany egyszarvú; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék. Kihirdette 1622-ben Szabolcsmegye; másolata ismeretlen úton-módon levéltárunkba került. (1618. év 2. sz.)

Thúri. Th. Pál fia Pál gyöngyösi lakostól 1761-ben mint hamisított lett elkövetve a II. Ferdinand által 1635. évi febr. 7-én adományozott s Abaújban 1642. évi ápr. 28-án kihirdetett eredeti nemeslevél. Az oklevélben ugyan a Thúri Pál, neje Pápay Anna, fiai István és András neveket olvassuk, de hogy kik voltak a valódi nemességszerzők, ezt a kérdést függőben kellett hagynunk.

Abaújmegye alispánjának 7954/904. sz. közlése szerint ugyanis az 1635. febr. 7-én kelt, 1642. ápr. 28-án hirdetett armalist Vizsolyi András, neje Benicy Zsuzsi, fiai István és András nyerték; az oklevélből pedig arra lehet következtetni, hogy a Thúri szóból csupán a két utolsó betű (ri) s az István (Stephanu) név hamisított, míg Pápay Anna neve érintetlen.

Az armalis czímere: Kékben tóból kiemelkedő szikla tetején csőrében olajágot tartó fehér galamb; sisakdisz: vörös ruhás könyöklő kar kezében babérkoszorúval; takarók: arany-kék, vörös-ezüst. (1635. év 1. sz. 1764. év 170. jkl.)

Thúry. 1665. évi armalisáról a Nagy családnál már megemlékeztünk. 1700-ban János fia Pál gyöngyöspüspökii lakos bizonyságlevelet nyert. (1666. év 69. jkl. 1700. év 118. sz. 456. jkl. 1725. év 168. sz. 810. jkl. 1799. év 195. sz.)

Timár. A nemeslevelet III. Ferdinand 1654. évi júl. 8-án adta T. Márton, neje Zsuzsi, gyermekei János, Pál, Zsuzsi, Anna, fivére Márton részére s 1655-ben vármegyénk hirdette ki.

Az armalis másolata szerint a czímer: Kékben zöld alapon kardos griff; sisakdisz: kiemelkedőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Márton és Pál 1676-ban mint gyöngyösi lakosok igazoltattak. (1655. év 26. jkl. 1676. év 177. jkl.)

Jánostól származott Mihály (1678. Gyöngyös) csabai, majd endrődi lakos, ettől Gergely (sz. 1740. Endrőd) és II. Mihály (sz. 1750. Endrőd).

Gergely és Gáll Ilona Endrődön született gyermekei voltak: Mátyás (1761.), János (1765.), György (1771.), Gergely (1773.) és Mihály (1781.).

II. Mihálynak két felesége volt, az első, Lados Annától, származott István (1787.) mérnök, a másodiktól, Lizitskay Annától, Mátyás (1799.) pesti lakos.

Ezek nemességigazoló pört indítottak az ügyész ellen, mely azonban befejezetlen maradt. (Külön pp. 165. sz.) Pestmegyében is volt egy ágazata; ez a Patay nevet viselte. (Köszeghi Nem. csal. Pestm. 397.)

Timon. Trencsénmegyei család, I. Lipóttól 1694. évi decz. 31-én kaptak magyar nemességet Timon a Schmerrhoff János, Sámuel jezsuita és István testvérek személyében. A kurucz időkben Lukács hadnagy megyénkben telepedett meg. Tőle származott Gergely, ettől születtek István és József, kik a XVIII. század végén Egerben laktak. Józseftől († 1847. Eger) és Kovács Katalintól Verpeléten születtek: László-János (1808.), Bertalan-Mihály (1810.), Mária-Ludovika (1812.), Zsigmond (1817.) és Nándor (1824.) honvédezredes.

Bertalan-Mihály 1848/49. honvédszázados, megyei főmérnök és Dombrády Mária

fiai Ákos (1850. Eger) ministeri tanácsos, egyetemi tanár, Béla-Antal (1852. Eger) kápt. főmérnök és Zoltán (1857. Tiszabő) aradi tanár.

Zsigmond 1848/49. honvédhuszárőrnagytól, a Keglevich grófok főszámvevőjétől és Dombay Annától származtak Tibor-László (1863. Pétervásár) főhadnagy, postafőnök, Tihamér-György (1866.) okl. jegyző és Zsigmond (1873. Szilvás) felnémeti plébános. (1792. év 759. sz. U. N. J. II. 264.)

Tittos Imre nagybátonyi lakos 1724. évben a nemesi investigáció alkalmával Bars megye bizonyítványával igazolta nemesi voltát.

Toka István, neje Péntek Ágnes, fiai István, Tamás, András, János részére 1653. évi apr. 21-én adományozott armalis kihirdettetett 1654-ben. (1654. év 6. jkl.)

Toldy. Pestmegyéből, hol az 1700. év folyamán I. István, I. András és Kristóf kihirdetettek, költözött át megyénkbe.

I. István fiai I. György és I. János 1721-ben mutatták be Pest megye bizonyoságlevelét; ugyanők, valamint I. György fiai III. György és I. Mihály, I. János fiai II. György és II. István az 1724. évi investigáció idején Gyöngyösön laktak. (1721. év 94. sz.)

I. András fia volt II. János, ezé Tamás tari lakos, kinek Csépe Sárával való házasságából származtak: I. Pál, II. Mihály, III. István, III. János, Ferencz, IV. György (1733.) és II. András (1740.), az utód nélkül maradt tari, majd félegyházi lakos.

I. Pál és Sándor Ilona fiai: III. Mihály (1744.) és Imre (1752.).

II. Mihály és Bazsó Anna fiai: Gergely (1746.), III. András (1759.), Jakab (1761.) és V. Mihály (1769.).

III. István félegyházi lakos és Pinzi Erzsébet fiai: I. József (1752.) és IV. Mihály (1758.).

III. János félegyházi lakos és Nagy Ágnes fiai: V. János (1786.), III. Pál (1790.) és IV. István (1803.).

Ferencz félegyházi lakos és Molnár Anna fiai: II. Pál (1782.) és IV. János (1784.).

IV. György és Bagó Erzsébet fia: Mátyás (1774.).

Gergelytől és Molnár Ilonától 1789-ben II. József és 1793-ban V. István születtek. (1802. év 758. A. sz.)

Nemességükről bizonyoságlevelet nyertek: 1778-ban I. Pál, IV. György (1778. év 320. sz. 256. jkl.); 1806-ban II. Mihály, III. István, III. János, Ferencz és II. András. (1806. év 252., 747. sz. 457., 1388. jkl.)

Hévizen, Kürtösön, Csantavéren és Nagykállóban is lakott a család, melynek leszármazásáról a pestmegyei levéltárban bővebb adatokat is találunk. (1737. év 152. sz.)

Tolmágy. I. Lipóttól 1692. évi júl. 2-án nyert armalisát 1693. apr. 27-én Nógrádmegye hirdette ki. Nemességszerzők voltak: János, neje Kancsó Dorottya, gyermekei Ferencz, Gábor, László és Dorottya. Az említett Ferencznek József fiától való unokája János pásztói lakos Nógrádmegye bizonyítványával 1822-ben igazolta nemességét. (1822. év 856. sz. 747. jkl.)

Tolnay másk. **Literáty.** Az 1724. évi investigáció alkalmával István egri lakos a II. Mátyás által 1610. aug. 8-án L. m. T. Imre, neje Gombos Anna, fivére T. János, végre T. Gergely javára adományozott, 1612-ben Borsodban, 1715-ben Pestmegyében kihirdetett armalissal igazolván nemességét 1725-ben bizonyoságlevelet nyert. (1725. év 173. sz.) 1727. évben Sámuel Zemplénmegyében lakott. (1727. év 55. sz.)

Tolvay. A nemeslevelet I. Lipóttól 1666. márcz. 30-án T. Demeter és Gáspár testvérek, továbbá Demeter fia Márton, ennek neje Kischáthy Borbála, gyermekei

Péter, Anna, Katalin és Dorottya; Gáspár neje Berenthey Anna, fiai Ferencz és Miklós, ennek neje Kiss Anna s fiai Benedek és János, ennek neje Fekete Katalin s fiai János, György, István és Demeter nyerték s 1669-ben Heves, majd Borsodmegyék hirdették ki. A nemességszerzők magas korára vall, hogy az armalisban unokáik, illetve szépunokáik is meg vannak nevezve. (1669. év 75. jkl.)

1724-ben bizonyáglevelet nyertek István — István fia, Demeter unokája — poroszlói, Benedek, id. és ifj. Demeter tiszaszöllősi, Ferencz és István igriczi lakosok. (1724. év 18. sz. 1733. év 34. sz.)

1752-ben a család több tagja Borsodban lakik s igazolja, hogy nemeslevelük Fülek várában elpusztult. (Borsodm. lev. Pr. 24. f. 1085.)

Tomcsányi (tomcsányi). A család túróczmegyei ősi fészkeből Pál és Zathureczky Eufrozina fia János 1705-ben Zboróra költözött. Ettől származtak János zborói, István nagyzalacscai és I. Pál szintén zborói lakosok.

János zborói lakos fiai voltak Fülöp és a Sárosmegye bizonyítványa alapján 1760-ban megyénkben kihirdetett János erki lakos.

István nagyzalacscai lakostól származtak: János, István és Pál.

Pál zborói lakos fiai voltak: István, Márton és Pál. (1760. év 260. sz. 428. jkl. 1759. év 198. sz. 139. jkl.)

Talán János erki lakos fia volt azon István (1754—1834.), kinek Császár Katalinnal való házasságából származtak: Gábor (1. n. Melegh Mária, 2. n. Melegh Anasztázia), Anna (1811.), Katalin (1815.), Ágota (1824. 1. f. Homonnay János, 2. f. Balás Gergely), Ágnes (f. Melegh István), Ferencz, András (n. Majzik Ágnes s lánya Ida, Thassy Antalné).

Tompa. 1665. évi armalisáról a Tóth családnál teszünk említést. 1716-ban György aldebrői, az 1724. évi investigatókor János tarnabodi, György kompolti lakosok. (1716. év 794. jkl.) János fia Farkas 1754-ben Békésbe költözik s bizonyáglevelet nyer. (1754. év 174. sz.)

Torkos. A nemeslevelet II. Rudolftól 1587. decz. 22-én T. János, fivérei István, András, unokái Péter, János, Mihály nyerték s 1590-ben Györmegye hirdette ki. Péter győri szolgabírótól (1612.) és Kapornaky Krisztinától származott Péter, ettől és Zákányi Annától János, ettől István, András és Imre, kinek Zsigmond nevű fia, az Esterházy ezred kapitánya, Györmegye bizonyáglevele alapján kihirdettetett 1771-ben. (1765. év 116. sz. 1771. év 75. jkl.)

Torma lásd Thorma.

Tornyos. Nagy Iván szerint III. Ferdinand 1651-ben nemesítette meg Mátyást, kinek Pál nevű fiától való Pál nevű unokája Nógrádtól 1721-ben bizonyáglevelet nyert. Pestmegyében is előfordul. (1721. év 96. sz. 1725. év 161. sz. 1823. év 1087. sz. 1748. jk. N. I. 263. Községi Nem. cs. Pestm. 400.) Armalisa a m. kir. orsz. levéltárban van.

Tóth. Ezen 1636-ban megnemesített családból János méhi, majd kompolti lakos az 1724. évi investigatókor Gömörmegye bizonyítványával igazolta nemességét. (1725. év 19. sz.) Nem tudjuk, azonos-e az 1732-ben Mezőtárkányban lakott ama Jánossal, kinek apja Ferencz, nagyapja György volt. (1732. év 190. sz.)

Tóth-Kabay József madarasi és Sámuel tiszaszalóki lakosok, az előbbinek fiai József, Sándor, Dániel, Lajos és Gábor, az utóbbié, vagyis Sámuelé, Sándor Szabolcsmegye bizonyáglevele alapján kihirdettetnek 1803. évben. (1803. év 480. jkl.) Ugy lehet, hogy a Rákóczi által 1645. decz. 24-én megnemesített T. de Kaba Mihály és János utódai voltak.

Tóth másk. **Korbely** Jakab, János, Máté testvérek részére 1653. év ápr. 1-én

adományozott armalis kihirdettetett 1654-ben s Borsodmegye levéltárában található. (1654. év 17. jkl. Turul 1897. év 87.)

Tóth másk. **Szigethy** vagy **Hajdú-Tóth**. Az 1654. évi jún. 4-én T. m. Sz. Mihály dévaványai lakos, neje Csarnay Erzsébet, János s neje Katalin javára adományozott armalis kihirdettetett 1658-ban. (1658. év 20. jkl.) Az 1724. évi investigációkor igazoltattak a fenti Mihály fiai I. Gergely, II. János, II. Mihály, egy másik Gergely, ki bizonyára az armalisban levő I. Jánostól származott.

A Karczagra költözött II. János fiai voltak: az 1755-ben Békésben megtelepedett III. Gergely és III. Mihály. Ez utóbbitól származott ama IV. Mihály, a ki V. Mihály, Péter és III. János nevű fiaival együtt 1829-ben bizonyáglevelet nyert. Ezek a Hajdú-Tóth nevet viselték. (1829. év 709. sz. 328., 519., 1041. jkl. 1830. év 962. sz. 1235., 1378. jkl. Békésm. tört. III. 255.)

Össze nem tévesztendő az 1611-ben donatiót nyert vasmegyei családdal.

Tóth. Az armalist I. Lipóttól Prónai György, fiai István és András, testvére Tamás, Nagy András, János és István, Tóth Mihály és László kapták és 1660-ban Tornamegye hirdette ki. Az abaújmegyei 1754/5. évi összeírásban szereplő János fia János átányi jegyző Abaújmegye bizonyítványa alapján kihirdettetett 1794. decz. 9-én. (1794. év 600. B. sz.)

Tóth György, fia István, fivérei István, András és Miklós, Tompa István és János s ennek fia Mihály részére 1665-ben adományozott armalist kihirdette Borsodmegye 1668-ban. András 1699-ben sarudi birtokos. (1668. év 2. sz.) Czímerlevél található: O. L. Htt. Nob. Poson.

Tóth. Borsodmegye hirdette ki ama nemeslevelet, melyet 1677. ápr. 29-én T. Gergely, neje Szarba Anna, fiai Mihály, István, György, Márton és András, továbbá fivérei Albert, János és Péter kaptak.

Az említett Albert fia volt I. János, ezé I. Márton zsérczi lakos, ezéi II. Márton, II. János és I. Ferencz tiszaföldvári lakosok.

II. Mártonnak úgy első feleségétől, Molnár Katalintól, mint a másodiktól, Kovács Ilonától, 3—3 fia volt és pedig: 1) I. Mihály (1783.), kinek Köntzi Katalintól való fiai: Sándor (1810.), II. Gábor (1813.), Bálint (1815.) és III. Mihály (1818); 2) III. János (1785.), ennek Somogyi Annától való fia VI. János (1817.); 3) III. Márton (1793.), ennek és Varga Évának fiai: III. Ferencz (1817.) és Károly (1825.); 4) I. István (1796.), ennek fia Gulyás Sárától II. István (1819.); 5) József (1803.); 6. András (1805.)

II. János fiai I. András (1766), kinek utódait nem ismerjük és IV. János (1769.), ennek fiai Farkas Évától I. Gábor és V. János.

I. Ferencz és Paksi Ilona fia volt Lőrincz, ezéi pedig Pap Máriától: II. Mihály (1812), II. Ferencz (1815.), VII. János (1817.) és Gáspár (1822.).

Nemességüket 1828-ban hirdette ki a vármegye. (1828. év 1133. sz. 1410., 2177. jkl. 1826. év 1100. sz. 1151. jkl.) Az armalisban megnevezett Pétertől a cserépfalvi és csáthi ág származott.

Tóth. III. Károly 1714. évi márcz. 4-én nemesítette meg T. Györgyöt, Bélát és Istvánt, továbbá György nejét Hegedüs Ilonát s fiait Mátyást és Mártont, Béla nejét Farkas Ilonát s fiait Gergelyt és Jánost. A nemeslevelet még azon évben vármegyénkben hirdettették ki. (1714. év 43. sz. 561. jkl.) Az 1724. évben füzesabonyi lakosok voltak.

I. Györgynek és Hegedüs Ilonának az armalisban megnevezett s utódok nélkül elhalt Mátyáson és Mártonon kívül még egy fiuk volt, II. György (sz. 1716.), kitől és Kovács Ilonától származott I. Mihály (1753. Dormánd), ennek fia volt Bodó Erzsé-

bettől III. György (sz. 1782.), ezéi pedig Kovács Annától II. Mihály (1816.) és László (1823.).

Az Egerben és Tiszafüreden birtokos és néhol Albertnek nevezett Bélától és Farkas Ilonától származtak: 1. Gergely, ennek neje Csomortányi Anna, leánya pedig Apollónia (Petheő Károlyné); 2. I. János füzesabonyi lakos; 3. Albert; 4. II. István; 5. Erzsébet, Koczka István neje.

I. János és Sággy Zsuzsi fiai: Imre egri kanonok és Péter (sz. 1746.); ezéi Szabó Katalintól: II. János (1778. Besenyőtelek) és II. Péter; ezéi Mlinkó Erzsébettől III. János (1800.) és II. Márton.

Nemességükről bizonyáglevelet nyertek: 1825-ben III. János és II. Márton besenyőteleki, 1843-ban II. Mihály és László dormándi lakosok. (1825. év 63. sz. 115. jkl. 1843. év 636. sz. 1795. év 302. sz. 331. jkl. 1759. év pp. 653. Q. sz.)

Czímer az armalis másolata alapján: Kékben hármass zöld halom felett 3 buza-
kalászt tartó vörös mezű kar; sisakdisz: a pajzsalak karddal; takarók: arany-kék,
ezüst-vörös. (1843. év 636. sz. K. K. XXX. 240.)

Tóth János és György, ez utóbbi neje Nigg Erzsébet, gyermekei Károly, János, Ernő, Márton, Rajmund-György, Miklós-József, Erzsébet és Tóth János kapitány részére 1793. évi jan. 21-én adományozott armalist még azon évben Pestmegye, 1796-ban Hevesmegye hirdették ki. (1796. év 361. sz. 424. jkl.) Czímer: K. K. LVII. 14.

Tóth. 1816-ban Imre és Antal szolnoki lakos testvérek s ezek fiai kihirdettettek. A kihirdetés alapjául szolgáló s a györmegyeit is magában foglaló bizonyáglevélben az alábbi genealogiai adatok vannak:

TÓTH MIHÁLY				
János		Márton pápai, majd pátkai lakos		
Ferencz	Pál	Ferencz	Márton 1752.	
Veszprémtől 1742. test. kapnak		1752. Györm.	Székesfejérvár	
Sebestyén		Ferencz	Ádám	
Imre 1816. szolnoki lakos			Antal 1816. szolnoki lakos	
Imre	Mihály	József	Imre	Lajos

Nemességének eredetére nincsenek adataink. (1816. év 703. sz. 1077. jkl.)

Tóth. 1807. évi tanuvallomások szerint Péter csetneki lakostól és Hőlye Katalintól születtek István és Mihály egri lakosok, ez utóbbitól és Papp Katalintól Ignác, Antal és Mihály. Nemességük kihirdetve nem lett. (1807. év 778. sz. 1235. jkl.)

Tóth másk. **Szabó** Gergely törökszentmiklósi lakos 1776-ban Szabolcsmegye bizonyáglevelét mutatja fel, de ezt a vármegye kihirdetés alapjául el nem fogadja. (1776. év 260. jkl.)

Tóth másk. **Czere** András gyöngyösi lakos Veszprém- és Komárommegyék bizonyáglevele alapján kihirdettetik 1721-ben. (1721. év 93. sz.)

Tóth (fejérgyarmati) István, Károly és Lajos — Andrásnak fiai, Andrásnak unokái — érszentmihályi származású kúnszentmártoni lakosok Középszolnok bizonyáglevele alapján kihirdettetik 1847. évben. (1847. év 1727. sz. 1948. jkl. N. I. XI. 277.)

Tóth lásd Balla.

Tóth lásd Bereczky.

Tóth lásd Hotta.

Tóth lásd Keresztessy.

Tóth lásd Madarász.

Tóth lásd Szabó.

Tótfalusy. III. Ferdinandtól 1649. apr. 20-án nyert nemeslevelét 1650-ben Szatmármegye hirdette ki. 1729-ben János gyöngyösi és Sámuel margittai lakosok Bihar megyétől bizonyáglevelet nyernek. (1729. év 75. sz.) Az armalis átirata található: O. L. Htt. Oszt.; Váradi kápt. lev. VI. 320., 123.

Tökéssy lásd Dóczy.

Tölszék lásd Újváry.

Törey. Eredeti armalisa, melyet Lipót királytól 1676. évi márcz. 7-én Törey András szerzett s még azon évben Bars megye hirdetett, vármegyénk levéltárában van. Címer: Kékben zöld alapon vörös ruhás, sárga csizmás magyar vitéz pallost tart; sisakdisz: kettős farkú növekvő oroszlán pallossal; takarók: arany-kék, vörös-ezüst. (1676. év 47. sz.)

Törő (túri) András, neje Cziffy Erzsébet, fivére Mátyás és Szemerey Péter javára 1656. aug. 12-én adományozott armalis kihirdetett 1657. évben. (1657. év 17. jkl.) Mezőtúron laktak: 1709-ben András, az 1724. évi investigatiókor András, Demeter és Mátyás testvérek. (1709. év 17. jkl.)

Török (enyingi). Szakmunkákban többszörösen tárgyalt történelmi nevezetességű család, mely I. Mátyástól 1481. évi nov. 26-án Enyingi Török Ambrus, fiai Imre és Benedek, továbbá Bakonoki Török Péter fia András és László fia László személyében nyert címerlevelet. Ambrus soproni főispán és szőrényi bán, fia Imre belgrádi bán volt; ettől származott Bálint szintén belgrádi bán, ettől Ferencz, a ki nejével, gúthi Ország Borbálával és István, Fruzsina, Zsuzsanna, Ilona nevű gyermekeivel együtt Miksa királytól 1569-ben adományt nyert a magtalanul elhunyt gúthi Ország Kristóf terjedelmes javaira. (1748. év pp. 397. sz. Turul 1897. év 33. 1892. év 28. 1893. év 22. I. N. I. XI. 290. Siebm. 680. Hevesm. tört. II. 251.)

Az adományozott birtokok közül Szentjakabot, Gyandát, Ványát és Fegyverneket István 1608-ban 3000 frtért elzálogosította Dósa Tamásnak. (O. L. Ügyv. ir. fasc. 49. N. 30.) Ezen István pápai várkapitánynak 1618-ban bekövetkezett halálával a család sirba szállt s birtokait az említett Török Zsuzsanna, Nyáry Pálné, révén a Nyáry család örökölte.

Török (szendrői nemes és gróf). Első ismert őse Bálint a XVI. század közepén az egri, majd a szendrői vár kapitánya volt. Fia II. Bálint (1554—1630.) egri kapitány; ennek első nejétől, Boza Katalintól, való egyik fia III. Bálint tornai alispán. III. Bálintnak I. Ferencz fiától való unokái II. András nógrádi és II. Ferencz tornai alispánok terjesztették tovább a családot s az előbbi a most is virágzó nógrádi és gömöri nemesi ágaknak, az utóbbi pedig az 1774. évben grófi rangra emelt I. József nevű fia révén a grófi ágnak lett alapítójává.

Vármegyénkben II. András felesége, regőczy Huszár Júlia — Imre és Nyáry Mária leánya — jussán a Nyáry javakban, II. Ferencz pedig a kihalt Pászthóy család pásztói jószágában birtak földesúri joggal. II. Andrásnak Imre fiától és garamszegi Géczy Júliától való unokái: András, Klára — galánthai Balogh Jánosné — és Zsófia — bellusi Baross Józsefné — 1755-ben osztoznak atyjuk után maradt örökségükön. A pásztói birtokot II. Ferencz fia I. József 1740. évben 25 évre 30000 frtért zálogba adta a pásztói apátságnak. (1778. év pp. 2096. sz. 1806. év pp. 3348. sz. 1769. év pp. 916. sz. 1805. év pp. 3295. sz. N. I. XI. 298. Turul 1892. év 35. I. Siebm. 681. M. Nemz. Zsebk. I. r. I. 255. K. K. L. 134.)

Török. Csoma József AbaúJVárm. nemes családjai cz. munkájának 665. lapján említést tesz egy T. családról, melynek II. Rudolf által 1578. aug. 24-én adott armalisát 1580-ban vármegyénk hirdettette ki s mely az abaúJmegyei Szentandrásen lakott. Nekünk nincsenek adataink a családról. Kétséges, hogy ezen családból származtak-e az 1699. évi összeírásban szereplő Ferencz örvényi, kiskörei és burai, Pál verpeléti lakosok.

Török. III. Ferdinandtól 1650. évi szept. 17-én T. István, neje Phyleöp Erzsébet, fivére Mihály, ennek neje Mártonffy Dorottya s leányai Katalin és Erzsébet nyerték a nemességet az armalis másolata szerint eme czímerrel: Vörös pajzsban nyakán nyíllal átlőtt, követ tartó daru; sisakdisz: vértezett könyöklő kar karddal, melynek hegyén levágott törökfő van; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Györmegyében 1725-ben igazolta nemességét Mihály, ettől származott József seborvos győri, komáromi és szolnoki lakos, ettől születtek János szolnokabonyi és Sándor szolnoki lakosok, a kik fiaikkal együtt, nevezetesen az előbbi Jánossal és Zsigmonddal, az utóbbi pedig Imrével Györmegye bizonyítványa alapján 1839-ben kihirdettetnek. (1839. év 2861. sz. 1704. jkl.)

Török. A Lipót király által 1658. évi aug. 1-én T. János s fia Péter javára adományozott armalisra való hivatkozással Borsodmegye bizonyáglevele alapján 1760-ban kihirdettetik János fia István gyöngyösi lakos. (1760. év 208. A. sz. 347. jkl.)

Török. Nemeslevelét, melyet I. Lipót 1663. évi május 6-án adott T. István, testvére András s ennek gyermekei Zsigmond és László részére, AbaúJmegye hirdette. Ezek egyik leszármazottja Sámuel a berni egyetemet elvégezvén előbb soltrai, majd átányi ref. lelkész volt s AbaúJmegye bizonyáglevelével 1805-ben igazolta nemesi voltát. Ennek jakabházi Koszorús Máriától való fia Lajos született 1805. évben. (1805. év 511. sz. 1826. év 946. sz. 1004. jkl.)

Török István tarnamérai lakos, neje Tissin Anna-Mária, gyermekei József, Imre, Katalin és Francziska 1718. aug. 24-én nyertek nemeslevelet, mely még azon évben kihirdettetett. (1718. év 1071. jkl.) Czímer K. K. XXXII. 109.

Török (almási). Komárommegyéből István 1720-ban Nógrádmegyébe költözött; fia Sándor Halászon lakott, unokája József (neje szentandrászi Andreánszky Klára) hevesi birtokos volt s Nógrádmegye bizonyáglevelével 1772-ben igazolta nemességét. (1772. év 331. jkl. 1777. év pp. 2078. sz. 1778. év pp. 2102. sz. 1772. év pp. 970. sz.)

Török lásd Hegedűs.

Török lásd Lestár.

Török lásd Sándor.

Törös. III. Ferdinandtól 1655. évi márczius 15-én T. Gergely, neje Katalin, fiai István, János, Pál, Mátyás nemeslevelet nyertek a következő czímerrel: Vörösben zöld alapon kardot tartó oroszlán; sisakdisz: felnyuló vértezett kar karddal; takarók: kék-arany, ezüst-kék. Kihirdette 1655-ben Hevesmegye Füleken tartott közgyűlésén. (1655. év 24. jkl.)

János fia István az 1724. évi investigatió idején Kiskörén lakott, majd Tisza-burára, 1752-ben pedig Nádudvarra költözött s ez alkalomból bizonyáglevelet nyert. (1752. év 78. sz. 26. jkl.)

A biharmegyei ágazatból Pál fia Pál, Mihály fiai Mihály, Mátyás és Sámuel 1815-ben Biharmegye törvényszéke előtt nemességigazoló pört indítottak s ezt 1820-ban meg is nyerték. A helytartótanács azonban a hozott ítéletet — hatáskör hiánya miatt — megsemmisítette s nevezetteket Hevesmegyéhez utasította. 1825. évtől 1847. évig húzódott a pör s azzal végződött, hogy nemességük itt is elismertetett. A helytartóta-

nácsnak ez ügyben való végleges döntése azonban, úgy látszik, elmaradt. (1842. év 1002., 1859. jkl. Külön pp. 164. sz.)

Nemzedékrendje :

T. GERGELY 1655. n. Katalin

István †	János	Pál	Mátyás †
István 1724. 1752. kiskörei, nádudvari lakos		Mátyás bárándi prédikátor	
Gergely	István	János	Mátyás 1742. Pál 1742.
József †	István	Mihály	bakonyszegi B-sz.-Márton
	Pál	Sándor	n. Kovordányi Rebeka
	István	Mihály n. Dancsházi Éva b.-sz.-mártoni lakos	József †
Mihály n. Czirják Krisztina	Mátyás sz. 1775.	Sámuel sz. 1785. n. Gyöngyösi Júlia	Pál sz. 1758. n. Olasz Mária
Imre sz. 1809. †	Lajos sz. 1806. László sz. 1812.		József sz. 1789. Pál sz. 1794.

Tösér István fia János sikabonyi származású mocsai lakos s ennek fiai András, Pál, János és István Pozsonymegyétől 1766-ban bizonyáglevelet nyertek. Ezek közül András megyénkbe költözött s 1791-ben igazolta nemességét. (1791. év 1007. sz. 1064. jkl.)

Trangos lásd Mattos.

Trásy. Mária Terézia 1753. évi júl. 2-án nemesítette meg Tr. Imrét, nejét Kozáry Borbálát, gyermekeit Jánost, Pált, Katalint, Júliát s az 1753-ban Nógrádban, 1754-ben Hevesben kihirdetett armalis másolata szerint eme címert adta nekik: Kékben zöld alapon lépő bárány; sisakdisz: növekvő fekete egyszarvú; takarók: mindkét részen ezüst-kék. (1754. év 14. sz. 203. jkl. K. K. XLIII. 131.)

Az armalisban megnevezett I. Jánostól és Vona Erzsébettől származtak 1. I. György (sz. 1756.), ettől és Fejes Erzsébettől II. György (sz. 1781.); 2. II. János (sz. 1759.), ettől és Privel Teréztől IV. János és Viktor; 3. I. István (sz. 1765.), ettől és Pruckner Erzsébettől II. József (sz. 1785.) és II. István (sz. 1798.); 4. Lőrincz (sz. 1768.); 5. I. József.

Lőrincztől és Urbány Katától születtek: III. János (sz. 1793.), II. Pál (sz. 1797.), Mátyás (sz. 1812.) és III. István (sz. 1814.).

III. István és Fejes Katalin Egerben született gyermekei: III. György (sz. 1819., ennek Nagy Zsuzsival való házasságából 1841-ben született IV. György), Antal (sz. 1830.), Alajos (sz. 1836.), IV. István (sz. 1839.), III. József (sz. 1841.).

Nemességükről bizonyáglevelet nyertek: 1766-ban Pál, Károlyi ezredbeli kadét; 1840-ben II. János, Apponyi Antal gróf volt pozsonyi jószágigazgatójának, továbbá I. Istvánnak és Lőrincznek fiai, kik közül Ferencz egri lakos volt, a többiek pedig Nagyivánon laktak; 1845-ben végre III. Istvánnak fiai és unokája. (1766. év 253. sz. 385. jkl. 1840. év 1919. sz. 1480. jkl. 1845. év 600. sz. 838. jkl. 1773. év 292. jkl.)

Trnovszky (kelemenfalvi). A lipótmegyei Kelemenfalváról származik. Márton Nógrád megyének — a Liptó megye által 1755-ben János, Pál, Márton, Mihály és Erzsébet romhányi lakosok javára kiadott testimonialist is magában foglaló — bizonyáglevelével kihirdetett nemességét 1776. évben. (1776. év 1. et A. sz. 59. jkl.)

Trombitás lásd Hegedüs.

Trombitás lásd Prieszol.

Trszyćánszky lásd Terszyćánszky.

Tunkl lásd Homályosy.

Turcsányi. I. Lipót király 1659. évi aug. 20-án nemesítette meg T. Illést, nejét Kriszton Zsófiát, fiait Jánost, Andrást, Mártont, Mátyást, testvéreit Jánost, Györgyöt, Illést s a következő czímet adta nekik: Kék pajzsban fiókáit vérével tápláló pelikán; sisakdisz: növekvő ezüst egyszarvú; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. A Gömörmegye 1663. évi egyik közgyűlésén kihirdetett armalis másolatát levéltárunkban találjuk. (1659. év 9. sz.)

1699. évben János árokszállási és leleszi birtokos. Az 1724. évi nemesi vizsgálatok idején György fiai Márton és Mihály, Illés fia Mátyás, Tóbiás fia György szentdomonkosi lakosok. Márton 1727-ben már Árokszálláson tűnt fel és Mátyás, János fiaival együtt bizonyáglevelet nyert. (1727. év 139. sz.)

Nem tudjuk, ezen családhoz sorozzuk-e azon Györgyöt és Mihályt, kik 1794. táján Csányon, majd Törökszentmiklóson laktak. (1794. év 676. sz. 1018. jkl.)

Túróczy lásd Bernáth.

Túróczy. A nemeslevelet I. Lipót 1659. évi nov. 30-án adta Túróczy György, ennek rokona Botka másk. Sziogyártó János részére és 1660. évben Hontmegye hirdette ki. Az említett Györgytől származott Mátyás, ennek fiai voltak János és András, ez utóbbi pedig a Pestmegye bizonyáglevele alapján 1783-ban kihirdetett András hevesi lakos és Imre zsidói lakos. A család egyrésze Szarvason lakott. Czímerlevele Pestmegye levéltárában található. (1783. év 221. O. sz. 198. jkl.)

Tussay (tussai). A XVIII. század közepén Ráday jusson Nagyrédén birtokos.

Tuz lásd Csúsz.

Tucz lásd Csúsz.

U.

Udvardy másk. **Cserna.** A címeres nemeslevelet II. Ferdinandtól 1625. évi márcz. 10-én Cserna István, neje Anna, gyermekei Mihály és Katalin, továbbá testvére György s ennek neje Zsófia nyerték és Komárommegye hirdette ki. Az utólag felvett Udvardy családnévből arra következtetünk, hogy eredetileg a komárommegyei Udvardon lakott a család. A nemességszerző Istvánnak Mátyás nevű fiától való egyike unokája, István, Fejérmegyétől 1727. évben bizonyáglevelet kapott. Ettől származott Mihály, ettől János zámolyi lakos, ettől is János, előbb Eszterházy János gróf mérnöke Oszlopon, majd egri lakos, a ki Fejérmegye bizonyáglevelével 1829-ben igazolta nemesi voltát. A család eredetileg református volt, ma a hevesi ág katolikus. Armalisa Pestmegye levéltárában található s e szerint a címer: Kék pajzsban zöld alapon oroszlán karddal; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: vörös-kék mindkét részen. (1829. év 717. sz. 1084. jkl. Kőszeghi Nem. cs. Pestm. 67., 411.)

Udvarhelyi. Eme székely eredetű családból Beregmegyének -- Szabolcs-, Szatmármegyék és Udvarhelyszék testimonialisait is magában foglaló -- bizonyáglevele alapján 1826-ban kihirdették István gyűrei lakosnak fia Miklós tiszabádi tanító s ennek fiai Miklós, István és Sándor. (1826. év 859. sz. 896. jkl. 1827. év 161. sz. 223. jkl.)

Ugronovics (ledeneczi). Trencsénmegyei ősi fészkeből Kristóf 1745. év körül telepedett meg megyénkben. Nőül vette Tarródy Apolloniát s általa birtokos lett Hevesen, Pélyen, Átányban, Kürün, Fegyverneken s ezenfelül 1748-ban bérbe vette a Sembery-féle birtokrészt Nagyrédén. Meghalt 1762—64. közt. Gyermekei: Erzsébet (Szabó Györgyné), Anna (Lessenyei Imréné), Borbála (Dévay Pálné) és az utód nélkül

maradt Kristóf. (1746. év 111. sz. 152. jkl. 1748. év pp. 389. sz. 1754. év 233. jkl. 1780. év pp. 2180. sz. 1801. év pp. 3097. sz.)

Uher lásd Szadeczky.

Új. Nemesleveléről a szajoli Fejér családnál tettünk említést. Az 1724. évi investigatio alkalmával Új másk. Borbély István gyöngyösi lakos nemességének igazolása függőben maradt.

Újházy (rozsnyóbányai). II. Mátyástól 1609-ben nyert Ábrahám nemeslevelet, melyet 1611-ben Gömörmegye hirdetett ki. Ennek fia volt István, ezé János, ezé is János rozsnyóbányai származású szenterzsébeti lakos, a ki János és Ábrahám nevű fiaival együtt Gömörmegye biznyságlevele alapján 1782. évben igazolta nemességét. A második házasságából volt még egy harmadik fia is, Károly. (1782. év 138. A. sz. 267. jkl.) Most nevezett Ábrahámnak fia volt József, ki a jázságba költözött s 1827. évben biznyságlevelet nyert. (1827. év 625. sz. 763. jkl.) A család armalisa található: O. L. Htt. Nob. Szepes.

Újhelyi. A trencsénmegyei származású Miklós, kinek apja Czobor-ezredbeli kapitány volt, 1719-ben igazolja nemességét. (1719. év 28. sz. 1169. jkl.) Bizonyára azon 1655-ben megnevesített családhoz tartozott, melynek armalisa a m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Nob. Trencsén) található.

Újhelyi. A Nyitra megyében kihirdetett nemeslevelet I. Lipót királytól 1676. évi nov. 14-én Ú. János, neje Túróczy Zsófia s fia István nyerték. Ezen Istvántól származott Antal, ettől László alsókörsényi lakos, ettől pedig Alajos fegyverneki kasznár, a ki 1816. évben Imre és Ferencz fiaival együtt Nyitra megye biznyságlevele alapján kihirdettetett. (1816. év 316. sz. 544. jkl.)

Újváry másk. **Kovács.** I. Lipóttól 1662. évi júl. 7-én Nagy Idai György, Tölszky János és Újváry Mihály nyertek armalist, melyet 1663-ban Abaúj megye hirdetett ki. A nemességszerző Mihálynak fiai voltak Mihály maádi lakos, a ki a Kovács nevet is viselte és János, ez utóbbi Mihály, ezé pedig az 1776. évben Zemplén megye biznyságlevele alapján kihirdetett János sátoraljaújhelyi származású egri lakos. (1776. év 53. jkl.)

Ullmann lásd Szitányi.

Ulrich másk. **Schatling.** Mária Teréziától U. m. Sch. János, az egri püspökség hites jegyzője, nemességet nyert a következő czímerrel: Ezüsttel és vörössel jobbaránt osztott pajzsban kardot tartó griff; sisakdisz: czölöpösen helyezett pánczélos kar karddal; takarók: arany-vörös, ezüst-vörös. Kihirdettetett ugyanazon évben, másolata a levéltárban. (1755. év 59. sz. 27. jkl.)

Unghy lásd Fejér.

Úr. Armalisáról a Zegy családnál van említés téve. 1676-ban Úr m. Borbély István gyöngyösi nemes. (1676. év 193. jkl.)

Urbán Bálint jászberényi lakos, neje Majzik Erzsébet, gyermekei György, János, István, Katalin, Erzsébet, Zsuzsanna, fivérei István és György részére 1668. évi jún. 18-án adományozott nemeslevél kihirdettetett ugyanazon évben. (1668. év 52. jkl.)

Urbán József egri lakos Sáros megye bizonyítványával igazolta nemességét 1822. évben. (1822. év 26. sz. 31. jkl.)

Urbán. Liptó megyéből származik, de Abaújban — Abaújszántón — is el volt terjedve. Márton fia György behárfalvi származású tisaörsi lakos Abaúj megye biznyságlevele alapján 1771-ben kihirdetett adományos birtokos nemességét. (1771. év 159. A., 219. C. C. sz. 171. jkl.)

Urbanovszky (urbanói és benyói). Ősrégi trencsényi család, a Benyovszky családdal közös törzsből ered. Megyénkben 1725. évben igazolta nemességét Miklós fia

Miklós, a ki nőül vévén Thassy Annát általa monostori birtokossá lett. Fia volt Miklós, ennek neje pedig boldogházi Kiss Erzsébet. Ezek fia Imre. (1725. év 178. sz. 1750. év 23. sz. 1765. év pp. 802. sz. 1782. év pp. 2246., 2257. sz. 1822. év pp. 35. sz. 1823. év pp. 14. sz.)

Uri. 1793. évi tanuvalloások szerint az abaújmegyei Csécsről származott át Rózsaszentmártonba. A nemességszerző — állítólag — Gergely volt; ettől származott Mihály, ettől is Mihály, ettől pedig származtak Mihály és Máté besenyőteleleki lakosok. Ezen Mihály gyermekei közül Ferenczet — a ki egy helyütt agilis-nak van írva — és Rozáliát ismerjük. (1793. év 705. sz. 790. jkl. 1784. év pp. 2353. sz. 1776. év pp. 2050. sz.) Kihirdetve nem volt. Ilynevű család 1696. évi armalisa a jászói konvent levéltárában 4. sz. alatt található.

Uusz (uszfalvi). Sárosmegye ősrégi ma is virágzó családja a Tekule nemzetségből. Eredeti armalisa, melyet a hassághi Farkas, delnei Kakas, Komlósy, Mocsolay családokkal együtt Zsigmond királytól 1418-ban nyert, a jászói konvent levéltárában található. 1699-ben Gábor szenterzsébeti, a XVIII. század közepén a család több tagja leleszi és szentdomonkosi birtokos. (1750. év 72., 73. sz. 1778. év pp. 2118. O. sz. Turul 1896. év 92. l.)

Utassy. III. Ferdinándtól 1646. évi nov. 9-én U. András, neje Vincze Anna, fia Lőrincz, testvérei István és Demeter nemeslevelet kaptak a következő czímerrel: Kékben zöld mezőn 3 fehér lilomot tartó kettős farkú oroszlán; sisakdisz: vörös ruhás kar karddal; takarók: arany-kék. Kihirdettetett 1648. évben, másolata a levéltárban. (1646. év 2. sz.)

Szenterzsébeten nagyon el volt terjedve a család, 1699-ben György, Balázs, János, az 1724. évi investigatio idején Mátyás, továbbá a nemességszerző István fia György fia Mihály voltak ott birtokosok.

A társszerző Demeter fia János Jászapátira költözött. Ennek fiai voltak Imre és Demeter, Imrének és Sembery Annának fiai voltak az 1793. évben bizonyáglevelet nyert 1. András (sz. 1712.), illetőleg ennek fia András, 2. István (sz. 1723.), illetőleg ennek fia István, 3. János (sz. 1726.) és 4. György (sz. 1734.). Utóbb nevezett Demetertől származtak István és Gáspár szentesi lakosok, ez utóbbtól és Vincze Ágnestől az 1834. évben bizonyáglevelet nyert Márton szentesi (sz. 1802.) és János pótharaszti lakosok, ez utóbbtól és Zöldi Zsuzsitól János (sz. 1823.) és Ferencz (sz. 1831.), (1793. év 91. sz. 83., 97. jkl. 1834. év 375. sz. 789. jkl. 1833. év 1089. sz. 2208. jkl.)

Egy másik Jánosról is van tudomásunk, kinek András, Imre, Gáspár és Lőrincz nevű fiai voltak. Ezen András és Balla Erzsébet fia volt az Egyekre költözött s nemeségéről 1801. évben bizonyáglevelet nyert András (sz. 1767.), ezéi pedig Budi Katalintól András (sz. 1796.), Mihály és Júlia. Az itt említett Lőrincznek fia volt a szintén Egyekre távozott András, ezé pedig az 1829. évben bizonyáglevelet nyert Balázs. (1801. év 292. sz. 296. jkl. 1829. év 1174. sz. 520., 1791. jkl.)

V.

Vachot (vachotfalvi). Zólyommegye bizonyáglevele alapján Sándor zólyomi lakos fia Imre, Esterházy Miklós herceg bujáki uradalmának ügyésze, 1815. évben kihirdeteti nemességét. (1815. év 573. jkl.)

Váczy. A nemeslevelet II. Ferdinándtól 1636. évi febr. 1-én V. Mátyás, neje Gyöngyösi Ilona, fiai György és István, unokatestvére Péter, ennek neje Jászberényi Piroska kapták s Füleken tartott közgyűlésében vármegyénk hirdette ki.

Ács, Fokorú, Százberek pusztákban volt valami birtokrésze. Mátyás Százbere-

ken lakott, György és István nevű fiai pedig, mint a táblán látható, már Jászsós-szentgyörgyön laktak.

VÁCZY MÁTYÁS 1636. Százberek, n. Gyöngyösi
llona

György jászsós-szentgyörgyi lakos		István jászsós-szentgyörgyi lakos	
György		Mihály bogácsi lakos	
Márton Zentára megy		Mihály tardi lakos 1780.	
Pál sz. 1772.	József sz. 1779.	Mihály	András

Nemességükről bizonyáglevelet nyertek: 1780. évben Mihály s fiai Mihály és András, 1817. évben Pál és József zentai lakos testvérek.

Ezen családhoz tartoztak még az 1777. év körül élt János czeplédi és Gáspár alattyáni, majd szelefarmosi lakosok.

A család címere a levéltárban levő armalis-másolat szerint: Kékben zöld alapon oroszlán kivont karddal; sisakdisz: kardos kar; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1780. év 300. B. sz. 436., 445. jkl. 1817. év 880. sz. 892. jkl. 1826. év 225. sz. 341. jkl.)

Vad Miklós fia Gergely fiai István tiszaföldvári és Gergely tiszaszőlősi lakosok Borsodmegye bizonyítványa alapján 1765. évben igazoltatnak. A család Igricziben volt birtokos, egyes tagjai pedig ez időtájtban Békés- és Zarándmegyékben éltek. (1765. év 1. et. A. sz. 213. jkl.)

Vad lásd Lévy.

Vadász (gyöngyöshalászi). A címeres nemeslevelet II. Mátyástól 1610. évi márcz. 8-án V. Orbán és György testvérek nyerték s Ungmegye hirdette ki. Szatmár-, Ung-, Bereg- és Szabolcsmegyékben szerepelt s hogy Heveshez is szoros — bizonyára birtokviszonyból eredő — kötelék füzte, a nemeslevélben kitüntetett gyöngyöshalászi előnévből bizonyosnak látszik.

Leszármazásáról az alábbi hiányos adataink vannak:

VADÁSZ ISTVÁN

István		Pál 1778.-ig Szatmár- ban	Sámuel				György Bereg- megye György György László József
Ferencz	Miklós		Mihály	Ferencz	György	János	
István	Pál		István	Mihály	János	József	
Pál	János jászkiséri jegyző, ügyvéd 1839. ig. † 1858. n. Márton Teréz						
Kálmán	Gusztáv	Gedeon	Károly sz. 1842. túrkevei birt.				

János jászkiséri jegyző és ügyvéd Szatmármegye bizonyáglevele alapján kihirdetett 1839. évben. Atyjáról, Pálról, megemlítjük, hogy Szatmárban 1778-ban igazolta nemességét s testimonialist nyert azon alkalomból, hogy külföldi egyetemekre ment tanulmányait folytatni. Innen hazatérve előbb kiskunhalasi rektorra, majd nagyabonyi prédikátorra lett. (1839. év 747. sz. 382. jkl.)

Eredeti nemeslevél Károly túrkevei birtokos tulajdonában van. A beregmegyei levéltárban levő másolata szerint a címer: Kék pajzsban zöld mezőn fedetlen fejű, viola ruhás, vörös csizmás és öves magyar ifjú jobbuján kivont kardot, baluján 3 lilium közé tett ezüst keresztet tart; sisakdisz: két fekete sasszárny között a pajzsalak

fején arany kereszttel, jobbjában napot, baljában holdat tart; takarók: vörös-ezüst, ezüst-arany. (U. N. I. III. 101.)

Vadász Ferencz gyöngyösi lakos, anyja Magyar Zsófia, fivérei István, János és Márton részére 1680. nov. 5-én adományozott armalis kihirdettetett 1682. évben. 1699-ben Márton birtokos nemes. (1682. év 158. jkl.)

Vágó. Zemplénmegyéből Ferencz, János, Antal és Ignác kapitány Jászapátiba költöztek s 1846. évben igazolták nemességüket. Ignácztól és Antal Teréziától születtek: Gellért-Mihály (1842.) és Eszter-Krisztina (1844.). (1846. év 1404. sz. 2048. jkl.)

Vay (vajai és laskodi) nemes, báró, gróf. Szabolcsmegye előkelő, régi s ma is mindhárom ágon virágzó családja, melynek első ismert őse, Dénes de Vaja, 1380. táján szerepelt. Czimerlevelet s a pallosjog adományozásáról szóló kiváltságlevelet Zsigmond királytól 1418. évben Wayai Miklós fiai Ábrahám és István, továbbá Benedek fiai Tamás és István, végre László fia György nyertek. Az eredeti armalis a család berkeszi levéltárában, a pallosjogról szóló kiváltságlevélnek a XVIII. század közepéről való hiteles másolata pedig vármegyénk levéltárában (1757. év 267. sz.) található Az ekkor adományozott czímert II. Ulászló 1507-ben kibővítette. Dániel és Miklós 1783., László és gyermekei 1799. években bárói rangot, Ábrahám 1817. évben czímerbővitést, 1830. évben grófi rangot nyernek. (N. I. XII. 91. Siebm. 704. Szabolcsm. monogr. 536. Turul 1896. év 151. I. K. K. LII. 392. LX. 40. LXIII. 1027. LXV. 666. M. Nemz. Zsebk. I. r. 435.) 1671-ben Ábrahám pásztói, 1699-ben Ádám gyöngyösi, abasári, gyöngyöstarjáni, gyöngyöspatai, csányi, recski, mátraderecskei, szentdomonkosi, visontai, örsi, vámosgyörki nánai, markazi, László pásztói, maczonkai, apczi, hasznosi birtokosok. Ezen jószágok egyrészét a kihalt Pászthóy családtól örökölte a család. Az 1700. évben élt Vay Ábrahám feleségének, Ibrányi Annának, ugyanis az anyja Ibrányi Ferenczné Barius Katalin, nagyapja Barius Demeter (neje melléthei Barna Katalin), szépanyja pedig Barius Andrásné Pászthoy Orsolya volt. (1781. év pp. 2218. sz.)

Vay György 1757-ben bemutatta a vármegyének a pallosjogról szóló fenti oklevelet azon célból, hogy kiváltságos jogát csányi birtokán is gyakorolhassa. Az ügyész ellenezte ezt egyrészt azért, mert szerinte az a jog nem személyhez, hanem a birtokhoz kötött, már pedig annak idején Csány nem volt a család birtokában, másrészt pedig azért, mert nem az eredeti oklevelet, hanem ennek csak másolatát mutatta be. Az ügy megvizsgálására kiküldött bizottság azonban az ellenkező állásponton volt s a pallosjog gyakorlását megengedhetőnek tartotta. (1757. év 267. sz.)

Vajay István halimbai származású gyöngyöstarjáni lakos, Brudern József báró tisztartója, Veszprémmegye bizonyítványával igazolja nemességét 1808. évben. (1808. év 172. sz.)

Vajda. III. Ferdinandtól 1639. évi márcz. 24-én nyertek nemeslevelet V. János, fia Gergely, továbbá Egeressi István és Vass Pál a következő czímerrel: Kék pajzsban zöld mezőn fehér lovon ülő vörös ruhás, sárga csizmás, párduczbőr kacagányos, fekete kalpagos, könnyű fegyverzetű fiatal katona balkezevel a kantárt tartja, jobb kezében pedig kard s ennek hegyén törökfő van; sisakdisz: vörös ruhás kar, dárdás zászlóval; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdette Tornamegye, másolata vármegyénk levéltárában.

A nemeslevélben említett Gergelynek — a ki, úgylátszik, Tiszabőn élt s Ferencz nevű fia volt — Pál és András nevű testvérei is voltak.

Páltól származtak Mária és I. István, ettől pedig II. István, Mihály és IV. János.

Andrástól született II. János, a ki Egerbe jött lakni, ettől származtak III. István és III. János, ez utóbbitól IV. István, Klára és Apollónia.

Nemességi bizonyítványt nyertek: 1753-ban Pál kenderesi lakos (1753. év 177. sz. 159. jkl.); 1757-ben Pál fia István abrudbányai lakos (1757. év 177. sz. 137. jkl.); 1772. évben a fentemlitett III. István és III. János testvérek s ennek gyermekei. (1772. év 1. et C., 283. A. sz. 465., 486. jkl.)

Vajda. A nemeslevelet III. Ferdinándtól 1654. évi okt. 25-én V. János, neje Szányi Katalin, fia János nyerték s Hevesmegye hirdette ki.

Ezen ifjabb Jánosnak, a ki Vaján, majd 1695-ben s az 1724. évi nemesi investigatio idején Tiszanánán lakott s elvéve a Vida nevet viselte, három fiát ismerjük: III. Jánost, I. Istvánt és I. Andrást. III. János fia volt az utód nélkül maradt IV. János, I. Istváné II. István tiszánánai lakos. (1695. év 306. jkl.)

Ezen II. István fiai voltak: 1. IV. István (sz. 1765.), ezéi Gulyás Zsuzsától: *a)* VIII. István (sz. 1788.), *b)* VIII. János (sz. 1798.), *c)* II. József (sz. 1803.), *d)* II. Sámuel (sz. 1805.); 2. VI. János (sz. 1768.), ezé XI. István (sz. 1798.) tizzaszalóki lakos; 3. I. Mihály (sz. 1773.), ezé II. Mihály (sz. 1805.); 4. I. József (1778.).

I. Andrástól származtak: 1. III. István, ettől V. István (sz. 1769.), ettől X. István (sz. 1796.) és III. Gergely (sz. 1801.); 2. II. András; 3. V. János, ettől VII. János (sz. 1772.) és VII. István (sz. 1781.); 4. Mihály, ettől II. Gergely (sz. 1780.) és IX. István (sz. 1792.); 5. I. Gergely, ettől VI. István (sz. 1784.) és I. Sámuel (sz. 1799.).

A család számos tagja 1807. évben biznyságlevelet nyert.

Czímer az armalis másolata szerint: Kék pajzsban koronából könyöktől kiemelkedő s 3 fehér lilomot tartó vértezett kar; sisakdisz: a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1807. év 794. sz. 1137., 1294. jkl. 1806. év 760. sz. 1499. jkl.)

Vályi másk. Fazekas. 1768. évben Márton fia György fia János sztarnai származású tiszagari, majd tiszafüredi lakos Gömörmegye bizonyítványával igazolja nemességét. (1768. év 219. sz. 360. jkl.)

Vámossy (kürthi). 1653-ban István alispán. Neje Aszalay Erzsébet, utóbb iványi Fekete László nejévé lett. Ugyanekkor Erzsébet Fügedy Mihály özvegye. A család a XVII. század közepén kihalt. (1653. év 3. jkl.)

Ványai Mátyás, Szőke Márton s ennek neje Göncző Katalin, végre Nagy Máté részére 1654. évi okt. 28-án adományozott armalis kihirdettetett 1655. évben. (1655. év 26. jkl.)

Várady. Jól ismert nyitrai család, melyet tüzetesen tárgyal Nagy Iván munkája is. (XII. 37.) A nemeslevelet III. Ferdinand-tól 1640. évi márcz. 21-én V. Ferencz, Pál és Mihály testvérek nyerték s ugyanazon évben Nyitramegye hirdette ki. Az említett Mihálytól és Besse Margittól származtak Ferencz dicskei és Mihály kishindi lakosok. Ez utóbbinak Szakálos Katalintól való fiai voltak Ferencz és István, ez utóbbié Mihály, ezé András zsitvagyarmati, ezé végre József egri lakos, a ki Barsmegye biznyságlevele alapján 1784-ben kihirdettetett.

Mihály és Besse Margit 1648-ban Sárovecs Mihálytól és Ferencztől Malomszegen birtokrészt szereztek, de csakhamar eladták Barmos Istvánnak és Tóth Jánosnak. (1784. év 408. jkl.)

Várady. Egy másik Várady család is élt megyénkben. A XVIII. század elején már Dévaványán lakott Pál. Bizonyára ennek fia volt az 1754/5. évi összeírásban előforduló György s talán az utód nélkül maradt ama Zsigmond is, aki Decsey Ráchel nevű felesége jogán Tiszafüreden és Pusztakócson volt birtokos. Az említett Györgytől származott Demeter (sz. 1752.), ettől és Kémeri Annától István (n. Fekete Rebeka), Bálint és Mihály (sz. 1785. † 1851. Tiszafüred), ez utóbbinak Nagy Borbálával való házasságából Tiszafüreden 1819-ben született Menyhért, a vármegye esküdtje, ettől és Csomra Veronikától (esk. 1858.) Endre és Ede (sz. 1859.) szegedi csendőrőrnagy.

(1724. év 159. sz. 1750. év pp. 424. sz. 1752. év pp. 452. sz. 1769. év 137. jkl. 1845. évi nem. össz.)

Várady másk. **Kardos** lásd Bernáth.

Varga másk. **Ludányi** János és társai javára adományozott armalis kihirdetett 1695. évben. (1695. év 17. jkl.) Az 1724. évi investigatio idején György és Benedek gyöngyösi lakosok.

Varga. Armalisa, melyet III. Károlytól 1715. évi jan. 20-án V. Gergely, fiai András és János, fivérei Márton és Tamás nyertek s Nógrádmegye hirdetett ki, Pestmegye levéltárában van. Az 1724. évi investigatio Gergelyt, Mártont és Tamást Tiszavárkonyban találta. (1716. év 111. sz.)

Varga. Kolonits érsektől V. István, Gillányi Imre, Mészáros Miklós, Vass Miklós, Szakállos János és Ferencz, Hajnal István 1702. évben Ákos és Gyárfás pusztákra új adományt nyertek. András verebélyi származású tiszaoärsi lakos az esztergomi érsektől nyert bizonyítványát kihirdetteti 1767. évben. Fiai voltak István, András és János. (1702. év 84. sz. 1767. év 196. sz. 151. jkl.)

Varga. Szatmármegyei család, melynek nemessége 1793. évben lett legfelsőbb helyen igazolva. (K. K. LVII. 313.) A nemességszerző Mihálytól származtak II. Mihály és I. János.

II. Mihály fiai voltak: 1. III. Mihály, ezéi I. Ádám tokaji lakos és V. Mihály nagykárolyi lakos, ez utóbbiéi pedig VII. Mihály és III. János; 2. I. Ferencz, ezé István tokaji lakos, ezéi VIII. Mihály és II. Ádám; 3. I. István, ezéi a) Mátyás ráczejértői lakos, ezé II. György, b) II. János, ezé IV. János.

I. János fia volt IV. Mihály, ezéi: 1. I. György sámsoni lakos, ezéi a) V. János, ezéi VII. János és X. Mihály, b) I. János, ezé VI. István, c) IV. István, d) IX. Mihály, 2. VI. Mihály tiszafüredi lakos, ezéi V. István, VI. János, III. György, II. Ferencz és II. András; 3. III. István tiszafüredi lakos, ezéi V. János és III. András.

VI. Mihály és III. István tiszafüredi lakos testvérek s ezek fiai Szatmármegye bizonyáglevelé alapján igazoltattak 1794. évben. (1794. év 198. sz. 205. jkl.)

Vargha. 1754. évben — megelőzőleg pedig Átányban és Kiskörén — élt György, kinek testvére András nádudvari lakos András és György nevü fiaival együtt Szabolcsmegyétől 1746-ban bizonyáglevelet nyert. Nagy- és Kisbágyonban és Szöcskődön volt adományos birtokuk. (1754. év 182. sz.)

Varga. 1800. évi tanuvallomás szerint nemzedékrendje néhány ízen:

VARGA BALÁZS							
Péter	János		Mihály külsőböcsi, majd nagyrévi lakos				
István	János	Mihály	István	János	Mihály	Péter	
		t.-földvári l.		nagyrévi lakosok		t.-földvári l.	

Egy más adat szerint az 1794. évben Nagyréven élt János Ónodról származott. (1794. év 675. sz. 1017. jkl. 1795. év 559. sz. 820. jkl. 1800. év 478. sz. 657. jkl.)

Vargha lásd Bittera.

Varga lásd Janoviczky.

Varjasy János fia János fia András csépai lakos Hontmegyétől 1755-ben bizonyáglevelet nyer. A család Szirákon volt birtokos. (1755. év 32. sz.)

Varjú. Debreczen város és Sass község V. László kabai lakos nemességéről 1701-ben bizonyítványt adtak, melyet ő a következő évben mint dévaványai lakos hirdettetett ki (1701. év 94., 95. sz. 1702. év 804. jkl.)

Várkonyi másk. **Sánta**. III. Ferdinandtól 1650. évi szept. 28-án V. Gergely s testvérei Imre, Tamás, András nyertek nemeslevelet a következő címerrel: Kékben nyílt sasszárny közt szív, fölötté 3 arany csillag; sisakdisz: kardra szúrt törökfő; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1654. évben, másolata a levéltárban. (1650. év 2. sz. 1654. év 17. jkl.) 1699-ben András erki birtokos a Sánta család-névvel fordul elő.

Az 1725. évben igazolt Mihály leszármazói:

VÁRKONYI MIHÁLY 1725. Gyöngyös

Imre 1725. monostori l. n. Petheő Rozál				Mihály 1725. n. Faragó Kata	
Imre-Tamás sz. 1743. Jászfényszaru, nagyzeréndi lakos 1803. n. Varjasy Anna				János sz. 1732. atkári l. 1807.	
Imre sz. 1774.	Tamás sz. 1781.	Pál sz. 1796.	Antal sz. 1797.	Antal János	András Mihály Boldizsár

Ezek közül bizonyáglevelet nyertek: 1725. évben Mihály s fiai Imre és Mihály (1725. év 810., 825., 890. jkl.); 1803. évben Imre-Tamás nagyzeréndi lakos (1803. év 216. sz. 227. jkl.); 1807. évben János atkári lakos s fiai és unokái. (1807. év 205. sz. 310. jkl.)

1727. évben ifj. Mátyás, továbbá János fia János, végre id. Mátyás s ennek Mihály, András, Klára, Sándor nevű gyermekei, mindnyájan erki lakosok, igazoltattak. (1727. év 141. sz.) Az említett János utódai:

VÁRKONYI JÁNOS

János erki, káli lakos 1727. n. Radics Anna											
Ferencz sz. 1736. † 1798. 1. n. Deák Anna, 2. n. Kis Anna			János sz. 1738. n. Szabó Erzsi		József sz. 1743. káli, karácsondi, hevesi l. n. Elek Ágnes		Mihály sz. 1750. n. Aux Mária		András sz. 1755. n. Barótzai Judit		
László sz. 1761. n. Balog Anna		Ferencz sz. 1768. n. Varga Klára		Mátyás sz. 1764. n. Molnár Kati		Mihály sz. 1789.		József sz. 1777. n. Simon Anna			
József sz. 1800.		János sz. 1803.		János sz. 1772.				Mihály sz. 1777. + András sz. 1783. János sz. 1797. Mátyás sz. 1797.			
József sz. 1793.		János sz. 1796.		Ferencz sz. 1810.		András sz. 1812.		Mátyás sz. 1787. n. Eles Ilona			
k á l i l a k o s o k				János sz. 1812. káli lakos		Mihály sz. 1794. János sz. 1802.					
József sz. 1802.			László sz. 1807.		Mátyás sz. 1809.		hevesi lakosok		Mihály káli l.		
József sz. 1781. n. Kocsis Erzsébet					András sz. 1787. n. Hritz Erzsi					János sz. 1789.	
József sz. 1808.			Mihály sz. 1811.			Mátyás sz. 1814					
mindnyájan káli lakosok											

Ezen ágból számosan bizonyáglevelet nyertek 1817. évben. (1817. év 71. sz. 87., 1265. jkl. 1815. év 1042. sz. 1042. jkl.)

Eme családhoz tartoztak még az 1776-ban Csányon lakott István (1776. év 179. jkl.); továbbá László és Páldy Borbála árvái: Anna, Klára, Rozál, Mária, kik atkári birtokrészüket illetőleg 1791-ben perelnek Batthyány Józsefné grófné Illésházy Francziska ellen. (1782. év pp. 2267. sz.)

Várkonyi lásd Mátyás.

Varlandy Ferencz s gyermekei 1790. évi nov. 16-án kaptak armalist, melyet Pozsonymegye hirdetett ki. Fia János Egerbe jött s 1816-ban úgy a saját, mint Polereczky Annától való Antal (sz. 1814.) és Amália (sz. 1811.) nevű gyermekei nemességét igazolta. (1816. év 35. sz. 36. jkl.)

Vass (keresztszegi vagy nagybesenyői). Az 1732. évi nemesi vizsgálat idején Dévaványán él V. Demeter fia István fia András s bemutatja Bihar megye 1725. évi bizonyáglevelét, mely szerint 1369-ben Károly, majd Ulászló és Zsigmond királyok megerősítették az ő őseit sápi, domvári, veresdobi, kochai, tompavalkányi, hegyesvalkányi és véghvalkányi birtokaikban. (1754. év 133. sz.) 1785-ben András, Mihály, Péter és Miklós ugyancsak dévaványai lakosok Bihar megye 1785. évi bizonyáglevelével igazolják nemességüket. Ebben a család vancsodi lakhelyére, nagybesenyői előnévére, 1626. évi armalisára s a nemességnek II. József által való megerősítésére történik hivatkozás. A m. kir. orsz. levéltárban (Htt. Nob. Bihar) 1628. évi armalis van elhelyezve s így a fenti kelet téves. (1785. év 846. jkl. K. K. LIII. 230.)

Vass. Nyitra megyéből származik. III. Ferdinándtól 1650. évi aug. 23-án nyertek nemeslevelet Vass György s neje Edy Zsófia a következő címerrel: Kék pajzsban zöld mező felett márványoszlop, tetején karika (abroncs), mellette jobbra fordult vörös ruhás, sárga csizmás, fedetlen fejű férfi baljával a karikát, jobbával kardot tart; sisakdisz: növekvő egyszarvú. A takarók színei az armalis hiányos másolatában nincsenek leírva.

A család Laposgyarmat, Nagyemőke, Pán községekben élt, majd egy ága Ürményben, egy pedig Verebélyen és Nemesmiliticsen telepedett meg. 1755-ben vajki Vass Mihály és Miklós Csáky esztergomi érsektől Verebélyen egy nemesi kúriára, továbbá a nyitra megyei Széplak s a bars megyei Kistéld egész pusztákra adományt is nyertek.

Megyénkben ugyan kihirdetve nem volt, de már az 1820-as években itt Egerben élt János. A nyitra megyei levéltár s dr. Vass János várm. aljegyző iratai szerint a nemzedékrendnek bennünket érdeklő része:

VASS JÁNOS				
Albert páni lakos				
György nagyemőkei I. † 1768.				
Ferencz laposgyarmati, verebélyi, nemesmiliticsi I. 1757.				
Mihály nemesmiliticsi lakos n. Polyák Erzsébet				
József bessei kántor n. Liszy Zsuzsanna		János sz. 1740. Pán, 1808. Nyitrától test. kap		
János sz. 1791. Besse				
Lajos sz. 1825. Eger n. Blaskó Mária				
Mária f. Fenyvesy Sándor	Ilona f. só- vári Soós Aladár	Irén f. Sártory Imre	János * jogtutor, vm. aljegyző	Ella f. Ridler Gábor

Vass másk. **Kocsis.** A család 1678. évi armalisáról a Nagy családnál emlékeztünk meg. Pál 1724-ben gyöngyösi lakos. Később Kocsis néven is előfordul a család. (1679. év 70. sz. 1756. év 69. sz.) Bizonyára ide tartoztak V. Mihály és Muslay Ilona fiai György, János és Mihály s ez utóbbinak fiai György, Mihály pásztói lakos, Dániel, József és István, kik Muslay jusszon Musla pusztán voltak birtokosok a XVIII. század közepén. (1767. év pp. 861. T. sz. 1777. év 2092. sz.)

Vass. Borsodmegye 1737. évi bizonyáglevelé alapján 1745. évben igazoltattak I. Péter fia Máté egri lakos s I. András fia II. Péter szihalmi lakosnak Tuza Annától való fiai: I. József, I. István és III. Péter besenyőteleki lakosok. (1737. év 155. sz. 1745. év 168. jkl.)

I. Józseftől származtak az 1791-ben bizonyáglevelet nyert Mátyás esztergomi lakos, Tamás és II. András. Ez utóbbtól és Bocsy Zsuzsától: 1. III. Mátyás (sz. 1769.), ettől és Ragó Teréztől *a*) IV. József (sz. 1793.), ettől és Bozsik Teréztől V. József (sz. 1819.) és Károly (sz. 1838.), *b*) III. András (sz. 1793.), ettől és Magda Katalintól III. Pál (sz. 1823.); 2. II. István (sz. 1771.), ettől és Tóth Erzsébettől *a*) I. Ferencz (sz. 1799.), ettől és Ivánkovics Klárától III. János (sz. 1827.), IV. András (sz. 1830.), Sándor (sz. 1834.), II. Albert (sz. 1837.) és II. Ferencz (sz. 1840.), *b*) I. Pál (sz. 1809.), ettől és Csathó Máriától Barnabás (sz. 1809.).

I. István és Szabó Ilona fiai: 1. II. József, ezé és Makai Júliáé I. János (sz. 1789.), ezéi Harmos Borbálától II. János (sz. 1821.), IV. Pál (sz. 1833.), V. András (sz. 1832.) és III. István (sz. 1835.); 2) II. Mátyás †; 3. IV. Péter (sz. 1750.), ezé Kocsis Erzsébettől V. Péter (sz. 1780.), ezé Bozsik Erzsébettől I. Albert (sz. 1815.), ezéi Mlinkó Annától Dániel (sz. 1837.), Mihály (sz. 1839.) és Vilmos (sz. 1843.).

III. Pétertől származtak Ignác (†) és Balázs, ettől és Rausz Katalintól III. József (sz. 1783.), ettől és Uhry Katalintól II. Pál (sz. 1819.).

Ezek mindannyian Besenyőteleken laktak s 1845-ben közülök számosan bizonyáglevelet nyertek. (1791. év 898. sz. 962. jkl. 1846. év 548. sz. 910. jkl.)

Vass (oroszhegyi). János egri lakos Udvarhelyszék bizonyítványával 1760-ban igazolta nemességét; fiai György és Ferencz 1773. évben, ez utóbbtól és Gyöngyösy Júliától való Ferencz (sz. 1771.), Márton (sz. 1775.) és Antal (sz. 1784.) nevű unokái pedig 1808. évben testimonialist kaptak. (1760. év 210. A. sz. 348. jkl. 1773. év 226. sz. 255. jkl. 1808. év 709. sz. 1097. jkl.)

Vass Mihály, neje Kámán Teréz javára 1740. évi decz. 1-én adományozott armalis kihirdettetett 1741-ben. (1741. év 274. jkl.) Czímer: K. K. XXXIX. 27.

Vass lásd Vajda.

Vass lásd Varga.

Vasadi másk. **Kovács**. Apaffytól 1665. évi május 21-én nyert armalist György, kitől Mihály, kitől Ferencz és János származtak. E két testvér egyikének fiai voltak Ferencz, István és a Szatmármegye bizonyáglevelé alapján 1767-ben kihirdetett Miklós túnyogi származású roffi lakos, ezéi Miklós ottományi lakos és Pál. (1767. év 164. sz. 137. jkl.)

Vassalics. A nemességet I. Lipóttól 1659. évi aug. 20-án V. György, Péter, Mátyás, János nyerték s Tornamegye hirdette ki. Az említett Péter fia volt János, ezé is János, ezéi pedig György pelejtei, majd szentistváni plébános, János és Ferencz, kik Jászóról származtak s 1750. évben hirdették ki nemességüket. (1749. év 14. sz. 1750. év 490. jkl.) Czímer: Csoma J. Abaújm. nem. cs. 633.

Vásárhelyi (kézdivásárhelyi) másk. **Kisdý**. Ősrégi székely család ama kézdi székelyek (siculi de Kyzd) törzséből, kik IV. Lászlótól 1289-ben az Aranyos várához tartozó birtokokat kapták; mert a kún lázadást elnyomták s a tatárok ellen hősiesen harczolván, ezek fogságából több mint 1000 foglyot kiszabadítottak. Ezt az adományt 1291-ben III. András, 1394-ben Zsigmond királyok is megerősítették.

A XVI—XVII. századokban Szabolcs-, Gömör-, Mármaros-, Ugocsa-, Bereg- és Szatmármegyékben is elterjedt a család, melynek egyik jeles tagja, Kisdý Benedek, előbb erdélyi plébános, fehérvári kanonok, majd szerémi, váradi, végre az 1648—60. években egri püspök. A török hódoltság idején Kássán székelt s 1657-ben megalapította a kassai főiskolát.

A család nemessége 1835. évben vármegyénkben is ki lett ugyan hirdetve, de kizárólag csak azon okból, mert Józsefet, a ki egyébként szatmármegyei ügyész és batizi birtokos volt, táblabírájává választotta a vármegye, egyébként sem őt, sem pedig a vele együtt kihirdetett atyjafiait semmi kapocs sem fűzte ide.

Történetére, leszármazására sok adatom van már együtt, de ezekről más helyen fogok beszámolni. (7835. év 894. sz. 1386. jkl.)

Vasas (debreczeni). Az újított nemeslevelet Bethlen Gábor 1611. évi apr. 23-án adta V. de Debreczen Tamás, neje Kovács Katalin, gyermekei György, Miklós, Anna és Erzsébet, testvérei Mihály és Miklós javára a következő címerrel: Kék pajzsban 2 griff mellső lábuk karmai közt sisakot tart; sisakdisz: 2 fehér lilium. Kihirdette Biharmegye 1612. évben, másolata a m. kir. orsz. és a hevesmegyei levéltárakban. (1796. év 379. sz. O. L. Htt. Nob. Bihar.)

Bihar-, Hajdú-, Szabolcs-, Szatmár- és Beregmegyékben elterjedt s Nádudvaron, Kenderesen és Tiszafüreden is birtokos volt. Itt élt 1792-ben Gábor. A reform. vallásról a kath. vallásra áttért Istvánnak fiai István, András, György és János 1802-ben Egerben laktak. (1792. év 521. E. sz. 528. jkl. 1794. év 451. A., 456. sz. 608. jkl. 1802. év 669. A. sz. 797. jkl. 1803. év 814. sz. 576., 756. jkl. 1807. év 381. sz. 563. jkl.)

Vasvári másk. **Nagy**. II. Mátyástól 1609. évi szept. 8-án nyerték a nemeslevelet N. m. V. János, neje Horváth Magdolna, fia György, fivére Benedek s 1610-ben Pozsonymegye hirdette ki. 1729. évben István és János — Ferencz fiai, a nemesség-szerző János unokái, — továbbá Dávid egri lakos — Jánosnak fia, a nemeslevélben megnevezett Benedeknek unokája — Pozsonymegye bizonyáglevele alapján kihirdetnek. (1729. év 79. sz.) Armalis átírva: Egri kápt. A. M. jk. 6. lap 4. sz.

Vászon másk. **Herbály** István és János mezőtúri lakosok 1713. évben igazolják nemességüket. Mihály poroszlói lakos 1766-ban bizonyáglevelet nyer. (1713. év 315. jkl. 1754. év 233. sz. 1766. év 272. sz. 390. jkl. 1844. év 1995., 1997. jkl.)

Vécsey. 1699-ben pásztói birtokos.

Vecsey. Régi veszprémi család, mely 1479-ben lett beiktatva böröllyői birtokába. A XVIII. század első felében Mihály testvéreivel együtt a vasmegyei Isákfalvára költözött. Ennek fiai László, a kir. tábla jegyzője és Sándor Vasmegye bizonyáglevele alapján kihirdetettek 1772. évben. (1772. év 227. sz. 453. jkl.)

Végh. II. Miksa 1572. évi jan. 30-án adott nemeslevelet a nemes anyától származott (agilis) Weég János s fivérei Pál és György részére s János sajógömöri lakóházát, valamint a hozzátartozó javakat minden adózás alól felmentette. Ezen János a törökök elleni háborúban személyes bátorságával tűnt ki. Zoltay István szendrői várkapitány helyettese volt s az armalist is az ő kérelmére nyerte. Fia volt András, ezé Lukács, ezé Benedek, kitől származott Borbála, 1705. évben sztarnai Nagy Ferencz özvegye.

A meglevő armalis-másolat szerint a címer: Kékben bárdot tartó vörös ruhás kar; sisakdisz: ugyanaz; takarók: vörös-ezüst, kék-arany. (1754. év 95. sz. Egri kápt. I. I. jk. 237. sz.)

Végh. Az 1724. évi nemesi investigatio alkalmával János tiszafüredi lakos felmutatja a Lipót király által 1663. évi 23-án V. Mihály és Tamás, továbbá Csongrády Ferencz, ennek neje Olasz Anna, leánya Klára részére adományozott s Borsodban kihirdetett armalist. Azt állítja, hogy ő Tamásnak a fia, de hitelt érdemlő bizonyítékot nem hoz fel. 1742. évi tanúvallomások szerint a nemességszerző Mihálytól származtak János és István, az előbbtől István átányi, az utóbbtól szintén István szendrői lakosok. István átányi lakos fiai voltak István és János. (1742. év 151. sz.)

Végh (tassi). Régi pestmegyei család, melynek két tagja, György és István testvérek, érdeklik főleg vármegyénket. Mindkettő felesége jussán lett birtokossá Tiszafüreden, Tiszaörsön, Szentimrén. Az 1770. év táján Tiszafüreden lakott György neje volt váradi Veres Borbála, gyermekei pedig Ráchel (czéczei Csilléry Jánosné), Borbála (Kubinyi Józsefné), Janka (Dömjén Ferenczné) és Angelika (Fekete Lászlóné). István neje Pankotay-Jósa Klára († 1798.) volt, gyermekei pedig Károly (sz. 1769.), Antal és Eszter (Pappszász Györgyné). Károly és Antal testvérek Pestmegye bizonyáglevelé alapján kihirdették 1803. évben. (1801. év 1106., 1112. sz. 1315., 1333. jkl. 1803. év 782. sz. 718. jkl. 1806. év pp. 3360. sz. 1814. év pp. 3403. sz. 1783. év pp. 2311. A. sz. Köszeghi Nem. cs. Pestm. 425. N. I. XII. 123.)

Végh lásd Katona (1654.).

Végh lásd Kis-Benedek.

Végh lásd Lakos.

Végess (bánóczi). A nemeslevelet III. Ferdinandtól 1656. évi nov. 10-én V. Gergely, fia Mihály, testvérei András, György, János kapták s 1659-ben Zemplénmegye hirdette ki. 1759. évben János fia János Bánóczról Egerbe költözött s Zemplénmegye bizonyítványával igazolta nemességét. Fivére Imre a katonai pályán működött s nyugalmaztatása után Miskolczon alapított családot. (1759. év 220. sz. 139. jkl.) János egri lakostól származtak József (sz. 1760.), megyei alügyész és János (sz. 1761.) csendbiztos. József alügyész fiai József (sz. 1788.), István (sz. 1790.) és Ignác 1813. évben; János csendbiztosnak Miklós (sz. 1788.), Károly (sz. 1789.), János és Ernő nevű fiai pedig 1810. évben bizonyáglevelet kaptak. (1813. év 905. jkl. 1810. év 104. sz. 163. jkl.)

Az armalis meglevő másolata szerint a czímer: Kékben zöld alapon kardos griff; sisakdisz: növekvő griff; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1656. év 1. sz.)

Verbay lásd Hlatky.

Veréb János abasári lakos, neje Filesz Ilona, gyermekeik György, János, Ádám, Éva, Dorottya 1714. évi márcz. 4-én nyertek armalist ezen czímerrel Kék pajzsban sziklán álló holló csőrében arany gyűrűvel; sisakdisz: a holló; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett ugyanazon évben. (1714. év 562. jkl. K. K. XXX. 243.)

Leszármazás:

VERÉB JÁNOS 1714. † 1730. körül, n. Filesz Ilona					
György n. Ürményi Nagy Mária	János	Ádám	Éva	Dorottya	Gergely
József n. Herkály Krisztina	n. Szabó Erzsébet	n. Maller Kati	f. Kiss Sándor	f. Aranyosy László	
Anna férj. Zbiskó Imréné		Mária			

Midőn 1745. évben Szent-Ivány György, János és Simon Szent-Ivány Juditnak — Imre leányának — magvaszakadtával Visontán 2 telekre nádori adományt nyertek, Veréb György és fia József kivont karddal mondtak ellen a beiktatásnak. Az ellenmondás alapja az volt, hogy az adományozott jószágban benne volt az a rész is, melyet V. János és neje Filesz (másk. Füresi) Ilona 1719-ben hamvai Sándor Máriától, Posgay István házastársától, mint a Szent-Iványak osztályosától 500 frtéért megvettek. (1798. év pp. 3052. sz. 1784. év pp. 2356. sz.)

Verebélyi. A XVII. század elején Farmoson, Bodon, Alattyánban birtokos.

Verebessy György tiszai lakos — András igrizii lakosnak fia, az 1650. évi nov. 20-án megnevesített Andrásnak unokája — Borsodmegye bizonyítványával 1767-ben igazolja nemességét. A család Kúnhegyesen és Mezőkeresztesen is előfordult. (1767. év 196. sz. 151. jkl.)

Veres (várad). Eredetileg Nagyváradon székeltek a család s midőn a törökök a várat elfoglalták, többen Nagyszebenbe menekültek, majd Tordán tüntek fel, a XVIII. század közepén pedig László innen Tiszafüredre, Pankotay Erzsébet nevű nagyanyja után örökölt birtokára, jött lakni.

Leszármazása:

VERES PÉTER n. Kolon Sára					
Ambrus itélőmester n. Kapronczay Anna					
Judit f. Ugrai János			Péter n. Pankotay Erzsébet		
Péter	Mária	Klára	Ferencz	Erzsébet f. kövesdi	
Ferencz	Keczely	Jeddy		Gyulay László	
	János	Péter		László Tordáról Tisza- füredre jön † 1776.	
Ádám erdélyi kormányzó- sági titkár 1776-ban	József László Palyi—Újlakon	Katalin f. vizsitzgyörgyi Makray Zsiga	Erzsébet f. Jakabházy Pál	Klára f. Thalaba Mihály	Ambrus Juliana 1. f. Borbély József 2. f. Darvas József Borbála f. tassi Végh György Klára f. komjáthy Komjáthy László

László 1740. évben még mint tordai lakos Szeghalmi János örökösei füredi és kócsi birtokára 400 frt kölcsönt adott, majd 1759-ben füredi és kócsi saját birtokrészét zálogba adta roffi Borbély Sámuelnek, 1776-ban pedig 10.000 frttért Sággy Mihálynak és Jósza Krisztinának. Ugyanezen évben Biharmegyében járt és N. Kereki község vendégfogadójában hirtelenül meghalt. (1747. év 55. sz. 1776. év 193. A. sz. 1759. év pp. 650. sz. 1793. év pp. 3329. B. sz. 1806. év pp. 3360. sz.)

Nagy Iván is (XII. 150.) közöl genealogiát a családról s Keczei Jánosné V. Máriát tévesen Sámuel leányának írja.

Veres. Nyitra megyéből ered, az armalist II. Rudolftól 1590. évben V. Ambrus szerezte. Onnan hozott bizonyáglevelét János perki lakos fia Imre abádi lakos s 1766-ban igazolta nemességét. (1766. év 94. sz. 285. jkl.)

Veres (csikszentsimoni). Erdélyi család, mely Rákóczi Györgytől 1640. évi máj. 11-én nyert armalist. A nemességszerzők V. Mihály s fiai István, János, Péter, Pál voltak. Eme Pétertől származtak Mihály és István; Mihály fia volt János, ezé András; Istvántól született Péter, ettől pedig Ferencz egri lakos, a ki az erdélyi kormányzó bizottságlevelével 1762. évben igazolta nemességét. (1758. év 314. jkl. 1762. év 122. sz. 363. jkl.) Armalis átirata: Egri kápt. K. K. jk. 56. lap. A család nemessége legfelsőbb helyen igazoltatott 1784. évben. (K. K. LIII. 94.)

Veres Mihály, fivére András, fiai Márton, Péter, István, neje Koza Erzsébet javára 1654. év aug. 18-án adományozott armalis kihirdetett 1663. és 1666. években. (1663. év 123. jkl. 1666. év 222. jkl.) A pestmegyei levéltárban van.

Veres lásd Magyar.

Veres lásd Vörös.

Veresmarty lásd Vörösmarty.

Vermes (budafalvi). Régi pozsonymegyei birtokos család, mely I. Lajostól 1356. évben nyert adományt Budafalvára. Megyénkben a bajai származású Mihály, a Grassalkovich család hatvani és debrői uradalmának ügyésze, Pozsonymegye bizonyítványával 1815-ben igazolta nemességét. (1815. év 606. sz. 570. jkl.)

Vesenyi (martonosi). Vármegyénk régi kihalt családja, 1384. évben László főasztalnok, 1460. évben egy másik László marsall Mátyás király udvarában. 1472. évben szerepelnek néhai Demeter fiai János és Péter, továbbá néhai László leányai Hedvig, Júlia és Fruzsina s tiltakoznak a váczi káptalan előtt abonyi, paladicsi, tószegi, vezsenyi, bekenyei, sasi, kürti, kerekegyházi stb. javaiknak Soldos András és Kinizsi Pál által való elfoglalása miatt. (O. L. N. r. a. 481 : 9. DL. 17360.) Midőn a család utolsó férfitagjai, András és János, a XVI. század közepén elhaltak, Hegyesbor, Szurdokpüspöki stb. javaikat a másolatban meglevő oklevél szerint I. Ferdinand 1559. évben csömöri Zay Ferencznek, Liszty Jánosnak, Viczmándy Mátyásnak és homonnai Drugeth Miklósnak adományozta. A beiktatásnak V. Gergelynek özvegye Paksi Anna mondott ellen. (1750. év pp. 418. sz.)

Wesselényi (hadadi, gróf) Ferencz 1654. évben farmosi birtokos.

Viczen lásd Rozmisz.

Viczián. III. Károlytól 1714. évi okt. 21-én V. István s fiai István, András, Mátyás, György és János nyertek nemeslevelet, melyet 1715-ben Nógrádmegye hirdetett ki. Az 1724. évi investigatio Györgyöt és Andrást Tiszavárkonyban találta. A család leszármazása :

VICZIÁN ISTVÁN 1714.

István †		András 1714.		Mátyás †	György		János	
Mátyás tápiószelei I. n. Tornyos		Judit		János t.-szelei I. n. Tornyos			János	György
István sz. 1737. n. Nikléczy Éva		András †	Mátyás sz. 1757.	Anna	István	György		
Mátyás sz. 1766.		István sz. 1774.	János sz. 1786.	György sz. 1746. n. Szalay Judit				
		András sz. 1791.†		András sz. 1787.			György sz. 1785.	István sz. 1796.

Mátyás és János tápiószelei lakos testvérek fiai és unokái 1807. évben bizonyáglevelet kaptak. (1807. év 795. sz. 308., 785., 1298. jkl. 1715. év 76. sz.)

Czímerlevele Pestmegye levéltárában van. Az élő nemzedék származási adatait a Magy. Nemz. Zsebk. közli. (I. 627.)

Viczmándy (buthkai). A Gutkeled nemzetségből származtatott eme zempléni család ugyan nem lakott megyénkben, de birtokos volt itt 1559. óta. Viczmándy Tamás kővári kapitány fia Mátyás ugyanis egyike volt azoknak, kik a kihalt Vesenyi család hegyesbori, szurdokpüspökii és nagyrédei birtokaira királyi adományt nyertek. Ugyanő az előző évben I. Ferdinandtól címerbővitést is kapott. Az ő fia Miklós volt, ezéi pedig Lóránd Orsolyától Mátyás és Kristóf. Mátyás a XVII. század elején Morvaországban tartózkodott s midőn onnan 1610. évben hazatért, buthkai, marki, zelep-kai birtokait elzálogosította, még pedig idegeneknek. Testvére Kristóf, hogy ezeket a jószágokat magához válthassa, első feleségétől, Perbes Katától, származott Miklós, Pál és András, második nejétől, Széky Margittól, származott Kristóf, Lajos, Erzsébet és Katalin nevű gyermekei arany és ezüstneműit Nagybányán pénzzé verette.

A család eddig ismert nemzedékrendjének kiegészítéseképen megemlítjük, hogy V. Kristófnak második felesége nem Székely Margit, hanem mint fentebb láttuk — Széky Margit volt; továbbá hogy ezek fiának, Kristófnak, Bors Erzsébettől Pál nevű fia is származott, kinek Borbála nevű leánya ikácsi Péterffy Sámuel feleségévé lett; végre hogy V. Lászlónak és fighei Csathó Erzsébetnek Mátyáson, Lászlón és Józsefen kívül — kitől ma is élő nemzedék származik — még István nevű fia is ismeretes az oklevelekből. (1750. év pp. 418. sz. 1803. év pp. 3135. sz. 1743. év 181. sz. Turul 1893. év 146. l. 1894. év 114. l. N. I. XII. 176. Zemplénm. mon. 544.)

Vida. Lipót királytól 1668. évi szept. 27-én V. István, neje Szabó Anna, fia Benedek, fivére Miklós, ennek neje Polyvás Anna, végre V. Boldizsár és János nyertek nemeslevelet, melyet Szabolcsmegye hirdetett ki. Miklós tiszaszöllősi lakos kihirdetett 1771. évben. (1771. év 159. A. sz. 175. jkl.)

Vida Ignác armalisa kihirdetett 1712. évben. Az 1724. évi investigatio idején Gyöngyösön lakott. (1715. év 243. jkl.)

Vida lásd Vajda.

Viktor. Kishontmegye bizonyítványával 1766. évben igazoltatott Pál egri lakos. Gyöngyösre költözött testvérétől, Gergelytől, származtak János, Ferencz és József. (1751. év 13. sz. 1766. év 1. et. A. sz. 373. jkl. 1805. év 943. sz. 1623. jkl.)

Vilcsek lásd Bukovinszky.

Vincze. II. Ferdinandtól 1633. júl. 26-án Wincze Pál, neje Lukách Anna, fiai István, János, leányai Ilona, Erzsébet, testvére Albert nejével Ilonával nemességet kaptak a következő címerrel: Kék pajzsban zöld halmon jobbra fordult lépő szarvas, szarvai közt kis fekete madár (avicula nigra); sisakdisz: kiemelkedőn a pajzsalak; takarók: arany-vörös, fekete-ezüst. Kihirdetett 1634. évben, másolata a megyei levéltárban. (1633. év 3. sz.)

Nemességüket igazolták: 1668. évben Márk körösi lakos (1668. év 6. jkl.); 1695-ben András (1695. év 17. jkl.); az 1724. évi investigatio alkalmával István, György leleszi, János egri lakos testvérek — Jánosnak fiai, a nemességszerző Pálnak unokái.

Bizonyáglevelet nyertek: 1713. évben András egri lakos (1713. év 316. jkl.); 1770. évben Pál és András füzesabonyi lakosok (1769. év 262. jkl. 1770. év 1. et. C. C., 68. sz. 581. jkl.); 1813. évben Gáspár — Gáspárnak fia, Jánosnak unokája — leleszi származású szentesi lakos (1813. év 682., 1076. sz. 570., 1020. jkl.); 1823. évben Lajos (sz. 1770.) kevermesi lakos, Pál (sz. 1780.) battonyai lakos és Gáspár (sz. 1783.) testvérek — Gáspár leleszi lakosnak és Kovács Erzsébetnek fiai, Jánosnak unokái, — továbbá Lajostól és Szabó Teréztől származott József (sz. 1796.), István (sz. 1806.) és Gáspár (sz. 1811.), Páltól és Kovács Erzsébettől származott Mihály (sz. 1811.), János (sz. 1813.) és Gáspár-József (sz. 1815.) (1823. év 612. sz. 571., 894. jkl. 1826. év 67., 198. sz. 102., 248., 249. jkl.); 1831. évben János fia János szentesi lakos. (1831. év 193. sz. 324., 3213. jkl.)

Vincze. 1770. évben György fia Ádám gyöngyösi lakos Nyitra megye bizonyítványával igazolja nemességét, valamint azt, hogy a nemeslevelet III. Ferdinand 1638. évi márcz. 15-én adta V. Zsigmond, János és György testvéreknek s Pozsony megye hirdette ki. Nyitra megyében Kunyón és Szokolczán lakott a család. (1770. év 68. sz. 455. jkl.)

Vincze. Vármegyénk 1721. évben hirdette ki amaz armalist, melyet III. Károlytól az előző évi szept. 3-án V. Jónás és György, ez utóbbinak József és Antal nevű fiai kaptak. Úgy György, mint fiai József és Béla az 1724. évi investigatio idején Apczon laktak. (1721. év 333. jkl.) Címer: K. K. XXXIII. 289.

Vincze. Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt Pál, István és László gyöngyösi lakosok — István fiai — Gömör megye bizonyítványával igazolták nemességüket.

Vincze lásd Botka.

Vincze lásd Kis-Vincze.

Vipacher. Csehországból vagy Lengyelországból költözött be hazánkba. 1713. évben János-Henrik modori tanácsos, Sámuel tarnabodi lakos. (1713. év 103. sz.)

Virág István 1657. évi armalisát Sopron megye hirdette ki s Pest megye levéltára

örzi. Fia volt Mihály, ezéi Ferencz, Mihály és János. A három testvér egyikétől — Nagy Iván szerint Ferencztől — származott Ádám szécsényi lakos, ettől Ferencz, ettől pedig származtak Ferencz mérnök és János tari lakos, a ki Burik Erzsébettől való József és János (sz. 1805.) nevű fiaival együtt Nógrádmegye bizonyoságlevele alapján 1832. évben igazoltatott. (1832. év 427., 887. sz. 456., 942. jkl.)

Virág lásd Maróthi.

Virágh lásd Vizy.

Visky. Zólyommegyéből származik. Nemességet 1659. évi aug. 4-én V. Mihály, neje Sánta Judit, fia Balázs, fivérei Mihály, Albert és János szereztek. A főszerzőnek utólag született fia, István, a hontmegyei Deménden tűnt fel, ennek fia András pedig Apczra költözött s Hontmegye bizonyítványával 1760. évben igazolta nemességét. (1760. év 72. sz.)

Vitalis (vitalisfalvi). József fia András Sztósházáról jött megyénkbe s Liptómege bizonyítványával 1793. évben hirdettette donatarius nemességét, előnevét. (1793. év 265. sz. 282. jkl.)

Vitaris Pál gyarmati lakos a békésmegyei nemesség összeírására kiküldött Slo-venicz Mihálytól és Dalmata Jánostól nemesi bizonyítványt nyert. (1720. év 126. sz.)

Viza. III. Károlytól 1715. évi máj. 13-án V. Pál, neje Szöllősi Magda kaptak armalist a következő címerrel: Kék pajzsban zöld alapon álló s jobbjában 3 búza-kalászt tartó medve; sisakdisz: seregély, csőrében zöld galylyal; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. Kihirdettetett 1716. évben. Az eredeti nemeslevél a megyei levéltárban van. (1716. év 16. sz. 789. jkl.)

Vizy. Esztergommegye hirdette ki ama címeres nemeslevelet, melyet III. Ferdinándtól 1652. évi máj. 31-én V. Pál, István és Péter testvérek nyertek. Páltól származott I. János, ettől II. Pál, ettől II. János nagyóhaji, majd ludasi, végre abasári lakos, a Tarródy család gazdatisztje, ettől és Kaszap Annától született 1803-ban Ludason Ferencz, az Almásy család tarnaméri tisztje, ettől és Puhl Francziskától Tarnamérán születtek György (1835.) és Zsigmond (1840.). II. János fiával és unokáival együtt Barsmegye bizonyoságlevele alapján 1842. évben igazoltatott.

A meglevő armalis-másolat szerint a család címere: Kék pajzsban zöld alapon arany korona felett könyöklő kardos kar; sisakdisz: ugyanaz; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1843. év 489. sz. 841. jkl.)

Vizy. A nemességet 1667. évi május 10-én V. Miklós gyöngyösi lakos, neje Bán Anna, fivére János, ennek neje Földváry Anna, nővére Anna, ennek gyermekei Virágh Mátyás és György nyerték s még azon évben megyénk hatósága hirdette ki. (1667. év 166. jkl.) A nemességszerző Miklósnak három fiáról van tudomásuk: II. Jánosról, az utód nélkül maradt Györgyről és I. Andrásról.

II. Jánostól származtak: 1. III. János mezőkövesdi lakos, 2. I. Ferencz, 3. I. József, ettől a) József besenyőteleki lakos, ettől III. József (sz. 1767.) szalontai lakos, ettől IV. József (sz. 1808.), b) Mihály darmai lakos, c) III. Ferencz (sz. 1751.) sátor-aljaújhelyi lakos, ettől Péter.

I. András fiai voltak: II. András, II. Ferencz (†) és II. Miklós, ez utolsó IV. János.

Nemességüket igazolták, illetve bizonyoságlevelet nyertek: 1676-ban Miklós (1676. év 177. jkl.); az 1724. évi investigatio alkalmával I. András, II. János s ezek fiai II. András, II. Ferencz és II. Miklós, illetve I. Ferencz és I. József; 1760-ban III. János mezőkövesdi lakos (1760. év 56 jkl.); 1772. évben Mihály (1772. év 403. jkl. 1803. év 824. jkl.); 1808. évben III. Ferencz s fia Péter (1808. év 714. sz. 1106., 1107. jkl.); 1810. évben III. József (1810. év 13. sz. 31. jkl.).

A levéltárban levő armalis-másolat szerint a czímer: Kékben hármás zöld halom felett fiókáit vérével tápláló pelikán; sisakdisz: szőlőfürtöt tartó kar; takarók: aranykék, ezüst-vörös. (1772. év 279. A. sz.)

Vizsolyi lásd Thúri.

Vladár (nagycepcsenyi). Túróczi megye ősrégi családja, mely 1263-ban nyert királyi adományt Muthnára. Idővel Hont-, Gömör-, Szabolcs- és Zemplénvármegyékbe is elágazott. Megyénkben VI. Mihály fia János 1765-ben Egerszóláton, VI. Gasparovics Imre fia György fia Márton fia István 1791. évben Egerben tűntek fel. Az előbbi Hontmegyétől, az utóbbi Túróczi megyétől hozott testimonialist. (1765. év 90. sz. 86. jkl. 1791. év 1038. sz. 1111. jkl.) Megyénktől biznyságlevelet nyertek: 1799. évben István és György egri lakosok, kikről azt hisszük, hogy az 1791. évben kihirdetett István fiai voltak (1799. év 144. sz. 223. jkl. 1798. év 574. sz. 924. jkl.); 1816-ban János egerszóláti lakosnak Tamás fiától való György nevű unokája gyöngyösi lakos. (1816. év 60., 871., 1049. sz. 160., 1282., 1454. jkl. 1817. év 7., 800. sz. 7., 744. jkl.)

Vörös. 1657. évi decz. 23-án V. Márton, neje Gödér Erzsébet, továbbá Imre és Mátyás, ennek neje Rácz Katalin, fia György, nemkülönben V. Balázs, ennek neje Bartha Erzsébet, végre V. Pál, Benedek, István és Péter nyerték a nemességet s Borsodmegye hirdette ki. (1657. év 6. sz.)

A Tiszavárkonyban, Besenyőteleken, Kálban, Egerben, Dormándon, Egerfarmoson lakott hevesi ágat a nemeslevélben megnevezett Pálnak Tiszavárkonyban lakott Tamás nevű fia alapította, kinek Galambos Erzsébettől való házasságából származtak Pál (1700.), Albert és György (sz. 1712.). Pál utódait nem ismerjük. Albertnek Szöllősy Erzsébettől, Györgynek Vincze Judittól való leszármazóit az alábbiakban közöljük:

Alberttől és Szöllősy Erzsébettől származtak: 1. István (sz. 1737.), ettől és Dallos Borbálától *a)* Mihály (sz. 1762.), *b)* Tamás (sz. 1768.), ettől és Biró Erzsébettől Mihály (sz. 1797.), *c)* István (sz. 1774.), *d)* Albert (sz. 1778.), ettől és Fejes Erzsébettől János (sz. 1814.); 2. Mihály (sz. 1744. Kál); 3. József (sz. 1751), ettől és Nagy Zsuzsától *a)* József (sz. 1776.), ettől és Keresztény Katától János (sz. 1806.) és Mihály (sz. 1814.), *b)* Albert (sz. 1782.), ettől és Vas Erzsébettől János (sz. 1805. Kompolt) és Albert (sz. 1814. Kompolt), *c)* Pál (sz. 1784.), *d)* István (sz. 1794.); 4. Pál; 5. Albert (sz. 1756.), ettől és Tompa Borbálától *a)* Albert (sz. 1784.), ettől és Fabók Ilonától Albert (sz. 1813.), *b)* Mihály (sz. 1786.), ettől és Zubkó Júliától Mihály (sz. 1814.), *c)* István (sz. 1789.), ettől és Ficsor Apollótól István, *d)* János (sz. 1796.), *e)* József (sz. 1799.), *f)* Pál (sz. 1805.), *g)* György (sz. 1808.).

György és Vincze Judit Besenyőteleken született fiai voltak: 1. János (sz. 1748.), *a)* István (sz. 1775.), ezéi Szabó Erzsébettől József (sz. 1812.) és István (sz. 1814.), *b)* János, ezéi János, József és Ignác, *c)* András (sz. 1780.), ezéi Farkas Teréztől József (sz. 1804.), István (sz. 1806.) és Gáspár (sz. 1815.), *d)* Pál, ezéi Vajmár Magdától Ambrus (sz. 1812.), István (sz. 1817.) és János (sz. 1824.), *e)* Mihály (sz. 1789.), ezé Magda Klárától Pál; 2. Albert (sz. 1751.), ezéi Szabó Erzsébettől *a)* Márton, ezéi Góth Annától Pál (sz. 1810.) és Ferencz (sz. 1813.), *b)* György, *c)* József (sz. 1787.); 3. Mihály (sz. 1753.), ezéi Imre Klárától Mihály (sz. 1793.) és Gábor (sz. 1796.); 4. Pál (sz. 1756.), ezéi Forgács Katalintól Pál, János (sz. 1792.) és József (sz. 1806.); 5. Tamás (sz. 1761.); 6. Mátyás (sz. 1763.), ezéi Bocsi Rozáltól Albert (sz. 1796.), István (sz. 1797.), József (sz. 1794.) és György (sz. 1804.); 7. József (sz. 1767.), ezéi Szabó Erzsébettől Antal (sz. 1795.), Márton (sz. 1799.), József (sz. 1809.), Ferencz (sz. 1802.) és György (sz. 1812.).

A család számos tagja — a fenti származási adatok alapján — 1846. évben bizonyásglevelet nyert. (1818. év 83. sz. 1833. év 475. sz. 963., 1442. jkl. 1834. év 658. sz. 1260. jkl. 1846. év 1450. sz. 2179. jkl. 1818. év 83. sz.)

Vörös lásd Veres.

Vörösmarty. Fejérmegye bizonyásglevele alapján József baracskai lakos fia János pátkai lakos fia János tiszaroffi gazdatiszt 1846-ban igazolta nemességét. (1846. év 723. sz. 1124. jkl. U. N. I. I. 23. II. 226.)

Vrablánszky. Az investigatióális jegyzőkönyvek szerint I. Lipóttól 1676. évi márcz. 20-án Vr. György, fivére János, továbbá Gáspár és János kapták a nemességet s Trencsénmegye hirdette ki. 1748-ban György Gyöngyösön lakott, testvére Miklós pedig ugyanakkor mint tokaji lakos nyert testimonialist. (1748. év 288. jkl.)

Vrana István — György fia, András unokája — kasszai származású tiszánánai lakos, a község jegyzője, Trencsénmegye bizonyásglevelével 1822. évben igazolja nemességét. (1822. év 254. sz. 204. jkl.)

Vratarics (pápai). Adományos birtokos család, mely — mint előneve mutatja — Veszprémmegyéből származott, a XVIII. század elejétől kezdve azonban vármegyénk lett, úgy látszik, kizárólagos székhelyévé.

Lipót királytól 1667. évi nov. 19-én Vr. Péter, János és Mihály s Péter neje Baxafalvy Anna adományt nyertek a tolnamegyei Eőssi falura, Pápán egy köházra, a zalamegyei Örvénicsen és a veszprémmegyei Igaron egy-egy malomrészre, a zalamegyei Aszófőn (másként Kövesmálon) és a somogymegyei Szántón több rendbeli szőlőre. Ezek a birtokok előzőleg szárszói Somogyi Jánoséi voltak, az ő magszakadása a folytán pedig a kincstárra szállottak.

Volt a családnak címeres nemeslevele is, de ez a XVIII. század elején akkor kallódott el, midőn Heister generális Pápa várát pusztította.

Az adománylevélben említett 3 testvér közül Mihály Györbe tette lakását. Péter fia Farkas Bécsben az udvari kancelláriánál agens volt s Sopronmegyétől nemességéről 1708. évben bizonyásglevelet kapott. Azért Sopronmegyétől, mert Veszprémben a törökök hatalmaskodtak s megbénították a vármegyei hatóság működését. A harmadik testvérnek, Jánosnak, fia János ugyanezen időben mint nemes ember és esküdt vármegyénkben tűnt fel, 1714. évben pedig feleségével, Vincze Annával Dormánd $\frac{1}{8}$ részét bírta s a birtokos nemesek közé soroztatott. (1710. év 115. sz. 1714. év 574. jkl. 1721. év 119. sz. 1754. év 32., 127. sz. 1717. év pp. 49. sz.)

Fia Farkas nőül vévén Haás Anna Máriát Vezekénynek is birtokába jutott. (1754. év 127. sz.)

Mint a függelékből látjuk, a család több tagja nemesi tisztséget is viselt. A közéletben legjelentékenyebb szerepet Károly játszott. Ez eleinte katonának készült, a nemes testőrségbe akart belépni, sőt a vármegye ajánlata folytán 1801. évben már fel is vétetett, csupán az volt csak hátra, hogy Bécsbe menjen és bemutatkozzék. Ekkor meggondolta a dolgot, megmaradt a polgári pályán, 1808-ban ügyvédi oklevelet szerzett s dicséretes buzgalommal egész életét vármegyéjének szentelte. (1801. év 601., 953. sz. 1808. év 773. jkl.)

Nemességükről bizonyásglevelet nyertek: 1754. évben Farkas, 1826-ban pedig unokái Károly és Lajos s az előbbinek fia József. (1754. év 294. jkl. 1826. év 919. sz. 935. jkl.)

Levélári oklevelek (1766. év pp. 851. sz. 1768. év pp. 880. sz. 1769. év pp. 906. sz. 1815. év pp. 3399. sz. stb.) és a dormándi, vezekényi, besenyőteleki, egri anyakönyvek adatai szerint a nemzedékrendje ez:

VRATARICS

Péter 1667. n. Baxafalvay Anna		Mihály 1667. győri l.		János 1667.	
Farkas bécsi udvari ágens		János † 1720. dormándi birtokos, n. Vincze Anna			
Farkas szolgabíró † 1767. előtt, n. Haás Anna Mária					
Mihály szbíró † 1777. n. Radics Júlia	Farkas † 1788. Deés katonatiszt	Klára f. Zbiskó Imre		Viktória f. Góth Ferencz	Antal 1756-1828 n. Des- sewffy Klára
Mihály 1771–1841. n. Kalmár Lucza	Anna f. Szalgháry Antal	László †	Konstancia †	János sz. 1776. † 1845. n. Lukács Emer	Pál † 1810. n. Szabó Mária
Gábor 1812–81. nőtlen	Katalin 1814–88. hajadon	Antal	Anna		
Imre 1806 - 81. 1. n. Szabó Kata esk. 1838. 2. n. Smid Anna esk. 1867.	Pál n. Foltin Teréz	József 1812 - 67. n. Csé- pány Fáni	Gizella f. László András Rozál f. Lőrincz István esk. 1837.	Sándor 1819–56. n. Várkonyi Anna	
2-től: Imre sz. 1867.					
Bódog sz. 1818.	Ignác sz. 1849. n. Sütő Kata	Fáni sz. 1851.	Pál sz. 1853.	Gyula sz. 1855.	
	Miklós sz. 1878.	†	†	†	
Bóra sz. 1845. †	Angela sz. 1847.	Viktória sz. 1848. †	Mária sz. 1853. †	Anna sz. 1855.	
István n. Fazekas Teréz László sz. 1806. 1. n. Lukács Margit esk. 1827., 2. n. Kurinszky Apollónia esk. 1835.					
Borbála sz. 1826.					
Miklós sz. 1826. n. Csathó Erzsébet	László sz. 1830. Ferencz sz. 1833.	2-től: Mária sz. 1836. †	Erzsébet sz. 1837. f. Tuza Péter	Júlia sz. 1843. f. Gecse Benedek	László 1850 - 77. n. Somogyi Anna
			Mária sz. 1875. † László sz. 1877. † Júlia sz. 1878. † esk. 1867.		
Ferencz sz. 1858. n. Zbiskó Margit, esk. 1886.		Miklós sz. 1861. n. Szabó Júlia, esk. 1886.			
Venczel sz. 1869. n. Göcző Erzsí	Erzsi sz. 1871. †	István sz. 1873. †	Lajos sz. 1875.	Albert sz. 1880. †	Klára sz. 1883.
Erzsébet sz. 1898.					Rozál sz. 1885.
Károly 1783–1853. ügyv., vm. főjegyző n. Zábráczky Klára	Anna 1784 1867. f. Dobóczy István	Klára 1788–1847. f. Rottenstein József		Lajos 1795–1860. tbíró, szbíró	Magda 1790–1860. Mária 1808–27.
József 1818–86. tbíró, szolgabíró n. Kasza Apolló	Vilma f. Rottenstein Pál	Ödön 1826–80. n. Egyed Emma esk. 1861. Besenyő		Amália sz. 1830. f. Jekkelfalussy Kálmán	Rozál sz. 1833. f. Jekkelfalussy Andor
János sz. 1856.	Ottília sz. 1859. f. Vízgy Gyula	Antal- Gáspár sz. 1869. †	Mór- Károly sz. 1871. †	Lajos sz. 1862. vezekényi birtokos, vm. tisztviselő, n. besenyői Szabó Janka	József 1865–70.
Janka-Margit-Eleonora sz. 1889. Olga-Piroska-Paula sz. 1891. †					Gyula sz. 1869., birtokos, takarékpénztári pénztáros, n. szigethi Búzáth Sára Klára sz. 1900.

A család czimere: Kékben fiókait vérével tápláló pelikán, a pajzs felső sarkaiban 1—1 arany csillag; sisakdisz: nyílt sasszárny között követ tartó daru; takarók: arany-kék, ezüst-vörös.

Vukovich lásd Hegedüs.

Z. Zs.

Záborszky (zábori). Liptóvármegyéből ered, IV. Bélától 1263-ban kapott donációt Záborra. Majd elterjedt Túróc-, Sáros-, Szepesmegyékben is, 1732-ben pedig István fia János Roskoványból Kompoltra költözött s Sárosmegye bizonyáglevelét mutatta fel. 1766-ban István domoszlói lakos. (1732. év 161. sz. 1766. év 243. sz. 1768. év 219. sz.)

Zábrácsky (szadai). II. Lipóttól 1790. évi decz. 13-án Z. József vegliai püspök s testvérei István egri tanácsos, János karczagi tanácsos s István fiai Ferencz, József és István s János fia Elek címeres nemeslevelet nyernek, 1800. évi jan. 3-án pedig a szadai előnevet kapják; 1802. évi okt. 8-án pedig Ignác és Antal gyöngyösi lakosok — ugyancsak József vegliai püspök testvérei — nyernek a szadai előnévvel armalist.

Mindkettőt vármegyénk hirdette s mindkettő a következő czímert mutatja: Ezüsttel és zölddel vágott pajzsban hármas halom felett jobbjában kardot, baljában író tollat tartó zöld-ezüst oroszlán; sisakdisz: 2 ezüst-zöld elefánt-ormány közt kiemelkedőn a pajzsalak; foszlányok: ezüst-zöld. (1791. év 335. sz. 409. jkl. 1803. év 102. sz. 118. jkl.)

Zachariás János alsósebesi birtokos, előbb eperjesi, utóbb gyöngyösi lakos 1717. évben Sárosmegye alispánjának és szolgabirájának bizonyítványával igazolja nemességét. Budai Annával való házasságából 1724-ben származott Ádám, a ki 1780-ban nádudvari birtokos volt. (1717. év 110. sz. 965. jkl. 1780. év 200. A. sz.)

Zay (csömöri). A Woya nemzetségből származik. 1550-ben Ferencz egri kapitány, 1552-ben szolnoki főispán. 1552-ben Kinizsy Pál magvaszakadtával Saas és Kewrth, 1559-ben a Vesenyi család magvaszakadtával Hegyesbor, Szurdokpüspöki és Nagyréde birtokokat nyeri. (O. L. Lymbus. O. L. Bécsi K. K. III. 22., 23. 1750. év pp. 418. sz.)

Zay eredetileg **Genge**. A nemeslevelet II. Ferdinándtól 1625. évi okt. 19-én Genge Benedek, neje Baly Ilona, fia Imre, testvérei Balázs, Albert, Mihály, Jakab, Ádám és Péter, Balázs neje Bartók Margit s fia János, végre Péter leányai Ilona és Margit kapták s a következő évben vármegyénk hirdette ki.

Mivel már a nemességszerzők a Zay nevet vették fel s utódaik állandóan ezt használták, e helyütt kellett a családról megemlékeznünk. (1627. év 2. sz.)

1699-ben Lukács, az 1724. évi investigatio idején Imre, Lőrincz és Menyhért — a nemeslevélben megnevezett Imrének fia — bükkszenterzsébeti birtokosok. Menyhért fia Mátyás jászkún ügyész 1748-ban nádori adományt is nyert itt egy kúriára. (1775. év pp. 1071. Q. sz.)

Nemességükről bizonyáglevelet kaptak: 1820. évben István fia Ambrus, a ki előbb Kálba, majd a bácsmegyei Adára költözött (1820. év 1215. sz.); 1822. évben ennek Barász Annával való házasságából Kálban született fiai József (1789.), János (1799.), Mátyás (1803.), Mihály (1805.) (1822. év 268. sz. 242. jkl.); 1829. évben Ignác ügyész testvéreinek Antalnak fia Mihály pesti orvosnövendék. (1829. év 338. sz. 523., 1791. jkl.)

Az armalis meglevő másolata szerint a czímer: Kékben zöld halmon vörös ruhás, sárga csizmás vörös kucsmás magyar harczos karddal, melynek hegyén levágott törökfő van; sisakdisz: növekvőn a pajzsalak; takarók: arany-kék, ezüst-vörös. (1625. év 3. sz.)

Zaák lásd Szentál.

Zákai Balázs szarvaskői várnagy I. Ferdinándtól 1553-ban Alattyánban, Burán nyer birtokrészeket. (O. L. Bécsi K. K. III. 116.)

Zákány (szendrői). III. Ferdinandtól 1647. évi máj 7-én Zákány András Szentpéteri Imre deákkal együtt egész Szentimrét és Szentgyörgyöt kapja s ezekbe az egri káptalan 1648-ban Jakabházy Gáspár és neje Patkó Zsuzsanna ellenmondása mellett beiktatja. (O. L. Ügyv. ir. 121: 14. Sréter levélt.)

Zámfér lásd Kozma.

Zarnóczy lásd Zsarnóczy.

Závodszyk. 1762-ben Z. Jakab fia Mihály závodjei származású kékkői, majd csépai lakos Trencsénmegye bizonyáglevelével igazolta nemességét. Ettől származott az 1785. körül Topolyára költözött János, kinek Tóth Judittal való házasságából született fiai János (1771.), István (1776.), Pál (1781.) és Lukács (1784.) nemességükről 1828-ban testimonialist kaptak. (1762. év 219. sz. 1828. év 1136. sz. 1429. jkl.)

Zbinyovszky András Vág Beszterczéről 1748-ban költözött be megyénkbe s Trencsénmegye bizonyáglevelét mutatta fel. (1748. év 165. jkl.)

Zbiskó (kolacsini). A trencsénmegyei Kiskolacsinból származó birtokos család. Innen András 1736-ban a borsodmegyei Alsóábrányba, ennek Rafael nevű fiától való Imre nevű unokája s ennek Imre, György és Károly nevű fiai pedig 1794-ben Visontán telepedtek meg s Borsodmegye bizonyáglevele alapján igazoltattak. (1794. év 274. sz. 309. jkl. Borsodm. lev. Pr. 22. f. 1315.) Más ágból származtak Mihály fia Imre vezekényi és György fia János szolnoki lakosok. Az előbbi 1799-ben Bácsmegyétől, az utóbbi 1806-ban Trencsénmegyétől mutatott fel testimonialist. (1799. év 51. sz. 62. jkl. 1806. év 233. sz. 362. jkl.)

Zegy (zerecheni). II. Rudolftól 1592. évi apr. 3-án Zegy de Zerechen Gergely, neje Sárkán Zsófia, gyermekei János, Márton, nővére Margit s ennek néhai férjétől Wr Györgytől, származott Mihály, István, György és Erzsébet nevű gyermekei nyertek nemeslevelet a következő czimerrel: Ezüst jobbharánt gerenda által osztott pajzs, melynek felső része kék, alsó része arany, a pajzsban zöld alapon vörös ruhás, viola nadrágos, jobbában szerezsenfőt tartó férfi; a zárt sisak disze: a pajzsalak kiemelkedőn; takarók: vörös-ezüst, arany-kék. Kihirdette még azon évben Györmegye. Az eredeti jelenleg a vármegyei levéltárban van, 1809-ben Hamar János várm. levéltárnok szolgáltatta be. (1809. év 766. sz. 1212. jkl.)

Zékely lásd Székely.

Zelenay Sámuel és Miklós, kik még kiskorukban kerültek Hevesbe, 1742-ben kéri a megyét, eszközöljön ki nekik származási helyüktől — Trencsénmegyétől — bizonyáglevelet. (1742. év 184. sz.)

Zél lásd Szél.

Zilay lásd Szabó (zilahi).

Zoboky. A nemességet Lipót királytól 1659. évi okt. 1-én Z. István, János és Mihály testvérek nyerték s Nógrádban hirdették ki. Mihály fiai voltak György szegedi lakos és Tamás († 1715.), ez utóbbiét Márton és Miklós, kik 1721-ben Tarcsán, 1724-től kezdődőleg Tiszavárkonyban laktak s 1746-ban megyénktől bizonyáglevelet kaptak. (1721. év 102. sz. 1730. év 169. sz. 1731. év 134. sz. 1746. év 107. sz. 150. jkl.). Armalisa található: O. L. Htt. Nob. Pest és Pestm. levéltár.

Zombory. Az 1724. évi nemességvizsgáló bizottság előtt Z. Béla előbb gyöngyösi, majd vámosgyörki lakos bemutatja a Lipót király által 1675. évi nov. 2-án Kis György és István testvérek, továbbá Zombory Albert és fia István részére adományozott, Hontban hirdetett nemeslevelet, vármegyénknek az ő részére 1715-ben kiállított testimonialisát s beigazolja úgy a saját, mint Béla, István, Gergely és János nevű fiai nemességét. (1715. év 709. jkl.)

Zorkóczy (zorkóczi). Zorkóczról származó adományos birtokos család. 1832.

évben Zsigmond pásztói kereskedő s Longauer Annától való fiai Lajos-Zsigmond (sz. 1827.), Zsigmond-Imre (sz. 1829.) és Károly-Ágost (sz. 1831.) Túróczi megye testimonialisát mutatták be. (1832. év 390. sz. 787. jkl.)

Zörögh. Az investigatió alis iratok szerint 1625. (vagy 1655. ?) évi febr. 12-én Z. Mihály, testvére Benedek, ennek fiai Mihály és Márton, végre Miklós nyerték az armalist s Nyitra megye hirdette ki.

1709-ben Mihály karácsondi, az 1724. évi investigatió idején Imre, János, Gergely, György gyöngyösi lakosok, 1751-ben Benedek fia Mihály fia Pál fia Imre fia János ugocsamegyei aljegyző. (1709. év 486. jkl. 1725. év 155. sz. 1751. év 681. jkl.)

Zrupka (zábori). Túróczi család. Megyénket érdeklő leszármazása:

József gyöngyösi lakos Pest- és Túróczi megyék bizonyítványával 1798-ban igazolja birtokos nemességét, előnevét. (1798. év 560. sz. 901. jkl.)

Zsák lásd Kvassay.

Zsák lásd Gyurcsánszky.

Zsák lásd Szentál.

Zsarnóczy. Előfordul Zarnóczy és Sarnóczy néven is. Az armalist 1694. évi júl. 19-én Zarnóczy András, neje Megyeri Sára, leánya Rozál nyerték s 1695-ben vármegyénk hirdette ki. (1695. év 308. jkl.)

Zsiger. A nyitra megyei Parucza községből János fia Pál 1791-ben jött megyénkbe. Fogarassy Annától Hatvanban született fia Ferencz (1777.), Esterházy Miklós gróf pápai uradalmában hajdú, 1822. évben bizonyáglevelet nyer. (1791. év 731. sz. 709. jkl. 1822. év 269. sz. 244. jkl.)

Zsigmondfy lásd Sigmondfy.

Zsigó (trencsényi). Vármegyénk levéltárában egy német nyelvű eredeti armalis található, melyet Mária Teréziától 1773. évi május 15-én Zsigó Sámuel ny. huszárkapitány kapott a következő címerrel: Kékkel és arannyal vágott pajzsban pallost tartó arany-kék oroszlán; sisakdisz: a pajzsalak kiemelkedőn; takarók: mindkét részen arany-kék. Nem tudjuk, hogyan került ide. (Letét 1. sz.)

Zsigó lásd Szadeczky.

Zsoldos lásd Soldos.

Zsoltvay lásd Fóris.

Zsuffa lásd Balázsovich.

P ó t l á s.

Babics (10. laphoz). A varasdmegyei Czoborczról származik. 1717. évi tanu-
vallomásokból tudjuk, hogy a táblázat élén levő Mátyás unokái közül a XVII. század
végén János a vasmegyei Bögötre, majd Váthra, Péter Veszprémbe költözött s itt fia
József esküdti tisztet viselt.

A család nemességét 1751-ben Veszprém-, 1752-ben Zala-, 1764-ben Vas-,
1765-ben Győr-, 1769-ben Fejér, 1798-ban Baranyamegyék hirdették és igazolták.

Az 1816. évben Hevesben kihirdetett József 1770 év körül költözött megyénkbe
s évtizedeken át Kápolna község jegyzője volt. Fiai közül István és János játszottak
jelentékeny szerepet a vármegyei életben.

István 1813-ban született s mint a függelékből látjuk, eleinte a vármegyét szol-
gálta, 1842-ben pedig Pyerker érsek uradalmi ügyészévé lett. A szabadságharcot mint
nemzetőrszázados, később őrnagy, küzdötte végig s annak lezajlása után az ügyvédi
gyakorlatától megfosztatott. Ekkor a hevesmegyei takarékpénztár elnökévé, 1785-ben
Eger város, 1878-ban a kápolnai kerület országgyűlési képviselőjévé választotta.

János 1847-ben jogtanár, 1848-ban ministeri iskolafelügyelő biztos, 1849-ben
közokt. ministeri titkár. Ő is részt vett a szabadságharcban s ott volt Világosnál is.
1851-ben verpeléti plébánossá, majd két ízben a kápolnai kerület, 1875-ben pedig
Jászberény város országgyűlési képviselőjévé, 1891-ben egri kanonokká és jogakadé-
miai igazgatóvá lett. Mint aranymisés pap halt meg.

István gyermekei voltak még a táblázaton feltüntetett Béla (1847—98.) volt egri
kir. közjegyzőn, Józsefen (sz. 1848.), Csekonics gróf jogigazgatóján, a zsombolyai
kerület egykori országgyűlési képviselőjén és Aladár (sz. 1850.) egri ügyvéden kívül:
Róza (1844—65.) Vavrik Sándorné, Ilma (1846—59.), Anna (1852—1901.) Lenk Gyu-
láné és Sándor (1855—9.).

Ezen közlemény alapját a Babics József zsombolyai jogigazgató tulajdonában
levő családi iratok képezték.

FÜGGELÉK.

I.

Vármegyei tisztviselők névsora.

Alispánok.¹

Dobroni László 1415.
Farnosi László 1420.
Kántor Bálint 1424.
Keczer János 1424.
Vécsi László 1437.
Lengyendi László 1447.
Rhédey János 1467.
Nagy Albert 1467.
Megyery László 1470.
Farmosy Bálint 1470.
Galabóczi János 1475.
Daróczy Tamás 1478.
Bükk János 1480.
Verebélyi Simon 1488.
Szöllősy György 1488.
Bélyeni Gál 1509.
Szóláti Balázs 1509.
Bélyeni Albert 1515.
Vass László 1519.
Dozman Kristóf 1534.
Barna János 1553.
Szentgyörgyi László 1554.
Recsky György 1580.
Széky Pál 1591.
Reöthy Orbán 1619.
Mocháry Balázs 1625.
Battik Gergely 1630.
Vámossy István 1653.
Veöcsey Sándor 1661.
Báthory László 1663.
Hamvay Ferencz 1667.
Mocháry Ferencz 1669.
Thassy Mihály 1671.

Melczer János 1673.
Bulyovszky Ferencz 1684.
Horváthy Gergely 1688.
Almásy János 1693.
Ordódy György 1695.
Dévay Pál 1708.
Orczy István 1713.
Csala Sándor 1715.
Steöszel Kristóf 1719.
Dévay András 1746.
Sághy Mihály 1756.
Tarródy József 1766.
Halasy Márton 1784.
Fáy Bertalan 1790.
Gosztony Pál 1803.
Almásy József 1805.
Péchy Gábor 1811.
Halasy Károly 1814.
Gosztony Pál 1824.
Földváry Ferencz 1828.
Almásy Gedeon 1834.
Brezovay József 1841.
Földváry György 1844.
Almásy Pál 1845.
Blaskovics Gyula 1845.

Másodalispánok.

Kiss István 1653.
Pápay Péter 1655.
Battik Péter 1669.
Kürtössy István 1672.
Pápay Péter 1674.
Gyöngyössy István 1679.
Szilassy András 1684.
Dévay János 1688.
Fejérpataky László 1691.
Almásy János 1692.
Sötér Benedek 1693.
Ország Pál 1697.
Csöke János 1708.

Steöszel Kristóf 1713.
Tarródy István 1719.
Vay Ádám 1731.
Dévay András 1735.
Gosztony István 1746.
Steöszel László 1756.
Tarródy József 1761.
Hellebronth Ferencz 1766.
Kállay László 1773.
Halasy Márton 1778.
Gosztony Pál 1784.
Tarródy István 1790.
Almásy József 1803.
Péchy Gábor 1805.
Halasy Károly 1811.
Gosztony Pál 1814.
Földváry Ferencz 1824.
Rottenstein Ferencz 1828.
Dapsy Rafael 1834.
Pappszász József 1837.
Földváry György 1841.
Kanyó Gábor 1844.
Blaskovics Gyula 1845.
Puky Miklós 1848.

Jegyzők.²

Almásy Mihály* 1708.
— József 1814.
— Móricz gr. 1828.
Barna György 1619.
Berényi Gergely* 1697.
Bernáth András 1803.
Bezzegh Gergely* 1669.
— István* 1664.
Borbély József 1790.
Brezovay József 1831.

¹ Az alispánok, másodalispánok időrendben, a többiek betűrendben. Az évszám rendszerint a megválasztás vagy kinevezés éve.

² A * jelzettek főjegyzők (első jegyzők).

Bulyovszky Dániel* 1688.

— Ferencz* 1676.

Csoma Zsigmond 1805.

Dévay András* 1713.

— Pál 1692.

Dinck András* 1637.

Dobóczky Ignác 1814.

Divéky András 1634.

Dúl Mihály* 1691.

Ficsor János 1766.

Gedey András* 1661.

Gosztony István* 1731.

Halasy Ferencz 1811.

— Károly 1803.

— Károly* 1805.

— Márton* 1773.

Hegyi Gábor* 1756.

Horváthy Gergely* 1684.

Kubinyi Mátyás* 1695.

Laczkovics Ferencz 1708.

— Ferencz* 1719.

— István* 1689.

Laszkáry János* 1653.

Libercsey Ferencz* 1655.

Liszkay Miklós* 1784.

Luby István 1848.

Madarassy János 1831.

Makay Lajos 1841.

Mocsáry Ferencz 1657.

— Ferencz* 1667.

Nagy Sándor 1756.

Pappszász József 1824.

Péchy Gábor* 1790.

Radics Pál 1778.

Rottenstein József 1805.

— József* 1811.

Sághy Ignác 1790.

— Mihály* 1746.

Schneé László 1844.

— László* 1848.

Sipos János* 1680.

Soldos Miklós 1672.

Steöszel Kristóf 1784.

Szeleczy Márton 1697.

Szentgyörgyi János 1746.

Szentmarjay Imre 1565.

Szepessy Sámuel 1773.

Tarródy István 1784.

Terbócs István* 1690.

Ugronovics Kristóf* 1766.

Vay József 1766.

Vásárhelyi Tamás 1580.

Vratarics Károly* 1828.

Zsarnóczay András 1695.

Ügyészek.

Babics István 1841.

Beóthy Lajos 1834.

Berecz Ferencz 1837.

Bezzegh György 1664.

Csernus Antal 1823.

Dapsy Rafael 1814.

Debreczeny János 1708.

Dúl Mihály 1676.

Csőke János 1703.

Ebeczky Tamás 1672.

Fehér István 1814.

Földváry János 1841.

— Ferencz 1822.

Gál János 1844.

Harmos János 1829.

Horváthy Gergely 1680.

Kendelényi József 1836.

Laczkovics István 1684.

Lipcsey Imre 1836.

Mártonffy Antal 1844.

— Lajos 1844.

Mocsáry Ferencz 1658.

Pápay János 1669.

Perlaky Flórián 1836.

Petheő János 1761.

Radics János 1766.

Rakovszky György 1766.

Reviczky Gáspár 1784.

Szabó Márton 1731.

Végess József 1803.

Zábrácsky István 1824.

Zay Ignác 1790.

Adószedők (pénztárosok), számvevők.

Almásy Ferencz 1719.

Bay Ignác 1565.

Balázsovich József 1811.

Battik János 1639.

Bodor János 1784.

Csala Sándor 1703.

Csohán András 1564.

Dévay Pál 1698.

Ferenczy Imre 1778.

Forray Márton 1731.

Guthay Péter 1554.

Haás Károly 1718.

Kanyó Gábor 1837.

Majzik Imre 1814.

Makay János 1811.

— Lajos 1844.

Malatinszky János 1790.

Omany János 1546.

Orczy Sándor 1773.

Péchy László 1805.

Pelinyi Gábor 1554.

Raszka Péter 1549.

Sághy Mihály 1708.

Sötér Tamás 1713.

Subich Imre 1790.

Szeleczy Márton 1766.

Szentgyörgyi János 1756.

Szolgabírák.

Almásy János 1684.

— József 1816.

— László 1841.

— Sándor 1844.

Apczy Mihály 1424.

Balázsovich József 1802.

Balogh János 1841.

— Mihály 1664.

Bernáth András 1805.

Biró Albert 1848.

Blaskovics Gyula 1837.

Borbély Mihály 1790.

— Sámuel 1831.

Borhy Imre 1841.

Brezovay Imre 1766.

— János 1803.

Csányi Lajos 1778.

Csiga János 1546.

Csima István 1688.

— Mihály 1731.

Csőke János 1698.

Deák József 1731.

Dely Gergely 1653.

Dévay János 1674.

— Pál 1689.

Dobay János 1674.

Dobóczky László 1841.

Dorogffy István 1659.

— Tamás 1573.

Ebeczky Menyhért 1669.

Elek István 1805.

— József 1839.

Endrész György 1718.

Erős János 1814.

Farkas Ferencz 1653.

— István 1713.

— János 1691.

— János 1790.

— Pál 1824.

Fejér István 1841.

— Lajos 1841.

Fejérpataky László 1684.

Földváry Ferencz 1814.
 — György 1837.
 — János 1635., 1654.
 — László 1841.
 Frajzzen István 1811.
 Frater Pál 1790.
 Für Lajos 1841.
 Füzi Bálint 1731.
 Gosztony Ignác 1803.
 — János 1841.
 — Pál 1773.
 Goth Benjamin 1841.
 — Ferencz 1790.
 — Rafael 1844.
 Gyöngyössy István 1664.
 Halasy Gáspár 1844.
 — József 1811.
 — Kázmér 1845.
 Hamar Antal 1805.
 — János 1831.
 — Zsigmond 1844.
 Hellebronth Ferencz 1756.
 — László 1814.
 — Mihály 1796.
 Huszár István 1746.
 Imrech József 1735.
 Isaák László 1845.
 Istenmezeje Sándor 1564.
 Ivády Gábor 1824.
 — János 1805.
 Ivócs István 1664.
 Joó Mihály 1669.
 Kada Pál 1703.
 Kállay Péter 1814.
 Kanizsay János 1663.
 — Zsigmond 1658.
 Kanyó Gábor 1828.
 Kántor Bálint 1415.
 Kaszap János 1824.
 Kiss János 1635.
 Kovács András 1689.
 — István 1841.
 — József 1811.
 — József 1831.
 — Márton 1756.
 — Pál 1824.
 — Péter 1824.
 Kozáry György 1664.
 Kozma Boldizsár 1735.
 Kutassy György 1633.
 Kürthy Ferencz 1848.
 Kürthy Károly 1848.
 Laczkovics Ferencz 1713.
 Literáty János 1708.

Majthényi György 1692.
 Majzik Sándor 1844.
 — Viktor 1848.
 Makay Felix 1844.
 — Ágoston 1836.
 Marsó György 1778.
 — Samu 1837.
 Marton Dávid 1778.
 Mlinkó Lajos 1841.
 Mocsáry György 1635., 1673.
 — János 1655.
 Nádudvary János 1661.
 Nagy Ferencz 1703.
 — (runyai) Márton 1684.
 Nagyfejeő Mátyás 1848.
 Németh Béla 1845.
 Némethy Pál 1653.
 Novotha Péter 1837.
 Okolicsányi Gusztáv 1837.
 — Ignác 1828.
 — Pál 1790.
 — Zsigmond 1841.
 Onody István 1635.
 Orczy József 1841.
 — Sándor 1766.
 Ország Pál 1689.
 Páldy István 1746.
 Pápay János 1647.
 Pappszász József 1828.
 Péter András 1647.
 Pethes Ferencz 1693.
 Pethő András 1653.
 Plathy Sándor 1837.
 Rácz István 1642.
 Radics Gergely 1756.
 — Mihály 1790.
 Recsky László 1814.
 Rottenstein Pál 1842.
 Sággy Mihály 1713.
 Soldos Imre 1848.
 Sötér Benedek 1691.
 Steőszel Kristóf 1790.
 Subich Imre 1784.
 — Pál 1665.
 — Pál 1735.
 Sütő János 1844.
 Szabó (szécsényi) Gy. 1692.
 — László 1839.
 Széky Mihály 1445.
 — György 1554.
 Szentgyörgyi István 1719.
 Szombathelyi János 1844.
 Sztariczky Gábor 1746.
 Thárány Szaniszló 1549.

Tarródy István 1703.
 Thassy Dániel 1837.
 — János 1639.
 Ugronovics Kristóf 1773.
 Vadász Márton 1689.
 Verebélyi Mihály 1633.
 Vratarics Farkas 1735.
 — György 1766.
 — József 1845.
 — Károly 1824.
 — Lajos 1837.
 Zay Sámuel 1841.
 Zsarnóczay András 1697.
 Zsoldos lásd Soldos.

Esküdtek.

Almásy Ferencz 1701.
 — Mihály 1712.
 — Sándor 1677.
 Bagossy Márton 1719.
 Bagy János 1682.
 Bakó Ferencz 1708.
 Bakos Gergely 1675.
 Baky Mátyás 1675.
 Balásovich József 1841.
 — Ferencz 1832.
 — Zsigmond 1829.
 Barátnagy Ferencz 1675.
 Barsy István 1671.
 Barta Antal 1731.
 Batha (vathai) Bálint 1675.
 Battik Gergely 1668.
 — János 1671.
 — Péter 1668.
 Belek Szabó János 1671.
 Bélteky Pál 1668.
 Bene András 1677.
 Beniczky István 1830.
 Berecz Ignác 1831.
 Bertók István 1708.
 Berthóty Gábor 1691.
 — István 1668.
 — István 1713.
 Besze Antal 1766.
 — József 1773.
 Bezzegh Gergely 1668.
 Borbély István 1687.
 — Mihály 1712.
 Borhy Dániel 1841.
 — Imre 1837.
 Borsos Gábor 1773.
 Bóta Benedek 1803.
 — János 1814.
 Bozsik Farkas 1773.

- Bozsik János 1687.
 Bősz András 1784.
 — Ferencz 1756.
 Beőthy Sámuel 1837.
 Brezovay Gergely 1718.
 — Imre 1750.
 — József 1784.
 — Mihály 1708.
 Bucsányi Antal 1740.
 — György 1719.
 Bulyovszky Jónás 1677.
 — János 1822.
 Büky István 1731.
 Csemniczky Gáspár 1673.
 Csernyánszky József 1813.
 Csimá János 1698.
 — László 1740.
 — Márton 1732.
 Csókásy János 1736.
 Csomortányi János 1742.
 — Károly 1837.
 Csőke János 1687.
 Csusz András 1803.
 Czene Dániel 1731.
 Czingel János 1673.
 Czvetkovics Ferencz 1746.
 — Gáspár 1751.
 — Mihály 1773.
 — Pál 1761.
 Dapsy Dániel 1811.
 Darvas Mihály 1697.
 Deák Gábor 1734.
 — József 1718.
 Décsy Mihály 1682.
 — Péter 1688.
 Dékány Pál 1682.
 Dely János 1671.
 Demkó István 1834.
 — János 1803.
 Detrik István 1706.
 Dévay József 1708.
 — Pál 1746.
 Dobóczky Felix 1844.
 Domby Márton 1700.
 Dombrády László 1841.
 Dorogffy István 1659.
 Dúl Mihály 1675.
 Egyed László 1772.
 Elek István 1841.
 — Mihály 1824.
 Endrész György 1713.
 Engl József 1825.
 Erdős János 1696.
 Erős János 1796.
 Farkas János 1773.
 — Pál 1814.
 Fásli István 1691.
 Fáy Sándor 1730.
 Fehér József 1848.
 Fejér Ferencz 1730.
 Fejérpataky László 1682.
 Fejér László 1778.
 Fekete László 1668.
 Fittos Imre 1724.
 Foglár Imre 1715.
 Folkusházy József 1814.
 Forray Márton 1719.
 Földvály György 1824.
 Fülöp Ignác 1844.
 — Imre 1811.
 Frajzazen István 1803.
 — László 1775.
 Frater András 1796.
 Fridriczy Ferencz 1713.
 Gergely 1757.
 Friebeisz Antal 1784.
 Für Boldizsár 1796.
 — Lajos 1831.
 — László 1824.
 — Márton 1657.
 — Menyhért 1775.
 Füzy Bálint 1730.
 Gál Mátyás 1706.
 — Mihály 1696.
 — Sándor 1769.
 Gecse András 1690.
 — Mátyás 1803.
 Giczey Gergely 1691.
 Goda György 1708.
 Gombkötő Mihály 1696.
 Gorove Károly 1824.
 Gosztony Antal 1811.
 — Ignác 1773.
 — Pál 1767.
 Góth Benjamin 1837.
 — Ferencz 1773.
 — Pál 1756.
 Gothár György 1687.
 — János 1673.
 Gömrey János 1708.
 Gudics György 1717.
 Guttay Péter 1676.
 Gyalogi Mihály 1687.
 Gyárfás Mihály 1673.
 Gyopay György 1675.
 — Jakab 1675.
 Györffy Ignác 1837.
 Gyulay József 1745.
 Gyürky (losonczy) G. 1680.
 Hazucha József 1841.
 Hagara Zakariás 1693.
 Hamar Ferencz 1750.
 — István 1707.
 — Mihály 1814.
 Harmos Tamás 1795.
 Havas Tamás 1761.
 Hegedüs György 1775.
 Hellebronth Dániel 1756.
 — János 1713.
 Holyecz Mihály 1688.
 Hollósy Ádám 1688.
 Horváth Gergely 1677.
 — György 1677.
 — István 1723.
 — János 1701.
 Horváthy János 1713.
 Hotta György 1756.
 — József 1766.
 Imrey András 1845.
 — György 1848.
 Iramos Mihály 1673.
 Ivády János 1790.
 — László 1778.
 Jánossy Ferencz 1677.
 — István 1680.
 Janoviczky János 1746.
 Josa Mihály 1766.
 Juhay Pál 1675.
 Kakas Gergely 1687.
 Kalapáty Jakab 1678.
 — János 1678.
 — Márton 1678.
 Kalmár András 1700.
 Kancsó Tamás 1745.
 Kandó István 1687.
 Kanizsay Sándor 1687.
 — Zsigmond 1668.
 Kántor József 1766.
 Kanyó Gergely 1778.
 Károlyi László 1740.
 Keller János 1837.
 — Elek 1837.
 — Miklós 1844.
 Kemely Pál 1668.
 Kerekes István 1724.
 Keszegh János 1677.
 Király Mátyás 1684.
 Kis(boldogházi)András 1668.
 Kis János ifj. 1668.
 — (gyöngyösi)Márton 1693.
 Kiss Mátyás 1693.
 Kis (boldogházi) Péter 1668.

- Kókay Gergely 1735.
 — Márton 1712.
 Kompolthy Orbán 1687.
 — Pál 1677.
 Koncz Pál 1672.
 Kós Gáspár 1734.
 — Gergely 1668.
 Kozma Boldizsár 1712.
 Kovacsics György 1718.
 Kovács Antal 1718.
 — Antal 1803.
 — György 1828.
 — János 1668.
 — József 1803.
 — Mátyás 1668.
 — Mátyás 1831.
 — Péter 1668.
 — Péter 1697.
 Kubinyi Mátyás 1695.
 — Mihály 1690.
 Kudelka Alajos 1841.
 Kürthy Antal 1848.
 — Alajos 1826.
 — Ferencz 1845.
 — Károly 1845.
 — Lajos 1837.
 — Sebestyén 1554.
 Laczkovics Ferencz 1707.
 — László 1702.
 Lendvay István 1705.
 Lévy György 1692.
 Limprecht János 1844.
 Lipcsey Lajos 1837.
 Literáti Ignác 1737.
 Losonczi Farkas András 1712.
 Luby József 1837.
 Madách János 1668.
 Madarassy Ferencz 1841.
 Magyar Pál 1848.
 Majthényi Gergely 1677.
 — György 1677.
 Majzik György 1775.
 — Mihály 1668.
 — Simon 1714.
 — Viktor 1845.
 Makay Ágoston 1824.
 Malatinszky János 1824.
 — Lajos 1844.
 Marsó György 1756.
 Martonossy v. Nagy M. 1680.
 Melegh Mátyás 1784.
 Mezey Lőrincz 1841.
 — Sámuel 1829.
 Michalek Miklós 1668.
 Miklóssy Pál 1811.
 Miller József 1742.
 Miskey István 1672.
 Mlinkó Lajos 1831.
 — Márton 1708.
 Mocháry Balázs 1682.
 Mocsáry László 1668.
 Móroczi Mihály 1828.
 Murányi István 1745.
 Nádudvari János 1672.
 Nagy Antal 1768.
 — Ferencz 1702.
 — Gergely 1712.
 — István 1675.
 — Károly 1778.
 — (runyai) Márton 1680.
 — Miklós 1728.
 — Sándor 1745.
 — lásd Martonossy.
 Nagyfejeő Mátyás 1841.
 Nátkay Ferencz 1680.
 Okolicsányi Gusztáv 1829.
 Oláh János 1675.
 Olasz György 1657.
 Onody Pál 1790.
 — István 1650.
 Orczy István 1701.
 Ország József 1750.
 — Márton 1693.
 — Pál 1689.
 Eösz Ignác 1839.
 Padiács Miklós 1677.
 Paksy Mihály 1573.
 Páldy István 1737.
 — Mihály 1773.
 Pallagi Gáspár 1682.
 Pápay István 1680.
 — Mihály 1671.
 Patkós János 1617.
 Péchy Imre 1719.
 — Gábor 1784.
 — János 1680.
 Pecz János 1687.
 Pelargus György 1668.
 Péntek András 1695.
 — Benedek 1657.
 — Miklós 1695.
 Pethes Ferencz 1696.
 — János 1668.
 — János 1708.
 Pethő Imre 1790.
 — Imre 1848.
 — László 1844.
 — Pál 1773.
 Polyák József 1828.
 Poócs Sámuel 1790.
 Popovics Ferencz 1714.
 — József 1714.
 Princzfalusy János 1697.
 Rácz István 1716.
 — Mihály 1692.
 Radics Gergely 1746.
 — Mihály 1750.
 — Pál 1771.
 Rédey Gergely 1673.
 Róth Ádám 1695.
 Rottenstein János 1773.
 Schaffner János 1845.
 Sággy Ferencz 1710.
 — Ferencz 1773.
 Sallay Pál 1708.
 Sárkány Pál 1682.
 Sárközy István 1719.
 Sebeházy Ferencz 1731.
 Séllyey György 1682.
 Sipos János 1677.
 Slachta Ignác 1773.
 — József 1773.
 Schneé László 1837.
 Sóky Zsigmond 1714.
 Solymossy Mihály 1700.
 Sötér Benedek 1688.
 — Ferencz 1677.
 — Imre 1750.
 — Antal 1758.
 Steöszel Kristóf 1710.
 Subich Pál 1731.
 Szabó András 1784.
 — Gusztáv 1845.
 — György 1700.
 — József 1773.
 — Károly 1841.
 — László 1824.
 — Márton 1691.
 — Mátyás 1693.
 — Mihály 1650.
 — Menyhért 1675.
 — (füleki) Pál 1673.
 Szabódy Pál 1712.
 Szalatnay József 1778.
 Szalay Ádám 1710.
 — Gáspár 1687.
 — Márton 1761.
 — Mátyás 1657.
 — Mihály 1740.
 — Pál 1731.
 Szalgháry János 1757.
 Szana Pál 1841.

Szarka Lajos 1848.
 Szatka Márton 1700.
 Szécsényi György 1696.
 Szécsényi Szabó Márton 1693.
 Széchy János 1657.
 — Máté 1678.
 — Mátyás 1680.
 Szentgyörgyi Mihály 1773.
 Szigethy Mihály 1680.
 Szilassy István 1688.
 Szombathelyi János 1761.
 — János 1841.
 Szökő Mátyás 1751.
 Szücs István 1687.
 Tahy Lajos 1845.
 Tajti Ferencz 1713.
 Taksony György 1677.
 Tamasy János 1745.
 Tarhos Pál 1712.
 Tarródy István 1700.
 Thassy András 1693.
 — István 1682.
 — László 1710.
 — Mihály 1668.
 Törő András 1677.
 Újlaky Ferencz 1677.
 Urbanovszky Imre 1773.
 — József 1773.
 Utassy Mátyás 1677.
 — Mátyás 1784.
 Ürményi László 1814.
 Vadász János 1682.
 — Márton 1693.
 Várady Menyhért 1844.
 Várkonyi Imre 1757.
 Vattay Pál 1668.
 Végecs János 1803.
 Veresmarty Endre 1848.
 Vida Ignác 1712.
 Vincze József 1736.
 Víz András 1708.
 Vratarics András 1824.
 — János 1708.
 — Lajos 1835.
 — László 1828.
 Zábrácsky Ignác 1829.
 Zay Ferencz 1841.
 — Sámuel 1828.
 Zeregh Gergely 1678.
 Zsoldos Imre 1837.

Táblabírák.

Abaffy János 1828.
 — Károly 1828.

Ács György 1837.
 Aczél István 1841.
 Adonyi Mihály 1804.
 Adorján Dávid 1824.
 Ajtics-Horváth Barnabás 1828.
 Alberthy Ferencz 1844.
 Albrechtovics Pál 1837.
 Algyay Lipót 1834.
 Almásy Alajos 1804.
 — Dénes gróf 1841.
 — Ferencz 1803.
 — Gyula 1844.
 — Ignác 1773.
 — István 1790.
 — János 1713.
 — János 1756.
 — János 1796.
 — József 1814.
 — Károly 1803.
 — Károly 1832.
 — Lajos 1808.
 — László 1841.
 — Pál 1746.
 — Sándor 1844.
 — Vincze gróf 1841.
 Ambrózy Lajos 1814.
 Andrassy János 1841.
 — József 1832.
 — Mihály 1832.
 Antal János 1845.
 Apponyi György gróf 1845.
 Aszalay Ferencz 1713.
 — László 1814.
 Asztalos József 1837.
 Babics István 1842.
 Bagossy Károly 1808.
 Bajza Antal 1837.
 — József 1837.
 — Mihály 1814.
 Bakay Ignác 1828.
 Bakó Imre 1845.
 — József ifj. 1837.
 — József id. 1837.
 — Mihály 1837.
 Bakonyi Imre báró 1837.
 Bakos Antal 1845.
 Balajthy Ferencz 1824.
 — János 1828.
 Balás István 1808.
 Balassy Gergely 1657.
 Balázs Pál 1824.
 Balázsovich Ferencz 1828.
 — János 1811.
 — Mihály 1784.

Balla József 1784.
 Balogh Ádám 1746.
 — Antal 1845.
 — István 1808.
 — Lajos 1808.
 — Mihály 1662.
 — Mihály 1796.
 Balpataky József 1837.
 Bán József 1814.
 Bánffy Pál báró 1824.
 Bárány Bertalan 1828.
 — Farkas 1837.
 — Gábor 1811.
 — György 1657.
 — Péter 1808.
 — Sándor 1845.
 Baráth József 1845.
 Barcsik Márton 1841.
 Bárczy György 1790.
 — György 1824.
 Bárdy Pál 1828.
 Barkassy Benedek 1837.
 — György 1828.
 — Imre 1811.
 — József 1831.
 — Pál 1842.
 Barkóczy Imre 1814.
 Barna János 1844.
 Barsy János 1667.
 Bartakovics László 1804.
 Barthal György 1837.
 Básthy Dániel 1837.
 — János 1657.
 — Károly 1837.
 — Miklós 1837.
 Batha Bálint 1773.
 Batta Sámuel 1824.
 Bathó Ignác 1845.
 Bay Bertalan 1841.
 — István 1796.
 — (bábai) József 1827.
 Bekény Móricz 1841.
 Bellaágh Antal 1837.
 Bémer László báró 1828.
 Bene Ferencz 1837.
 — József 1841.
 — Károly 1837.
 Beniczky Ádám 1828.
 — Ágoston 1828.
 — Flórián 1824.
 — István 1828.
 — László 1828.
 — Pál 1814.
 Benkó Dániel 1845.

- Benkó János 1824.
 — József 1814.
 Bényey László 1837.
 Benyovszky Péter 1831.
 Berecz Ferencz 1841.
 Berényi Tádé gróf 1804.
 Bernáth Döme 1845.
 — István 1845.
 — László 1790.
 — Mihály 1811.
 Bertony Károly 1808.
 Berze István 1659.
 Berzeviczy János 1808.
 — Jeromos 1808.
 — Lajos 1844.
 Besze Ferencz 1831.
 — Mihály 1828.
 Bezzegh András 1844.
 — György 1667.
 — Mátyás 1828.
 Biller János 1845.
 Biró Albert 1837.
 — János 1831.
 — József
 Bittera Antal 1844.
 Bizony Károly 1828.
 Blaskovics Boldizsár 1814.
 — Gyula 1831.
 — László 1832.
 Bocsi Károly 1844.
 Boda Antal 1834.
 Bodor Antal 1828.
 — János 1784.
 Bogyay László 1828.
 Bogyó István 1808.
 — János 1828.
 Boksa Ferencz 1837.
 Bónis Antal 1808.
 — János 1831.
 — Menyhért 1824.
 — Pál 1845.
 Borbély Antal 1845.
 — György 1790.
 — János 1811.
 — József 1796.
 — József 1837.
 — László 1837.
 — Miklós 1845.
 — Sándor 1803.
 Borhy Antal 1828.
 — József 1841.
 Bornemissza Antal 1837.
 — István 1814.
 — Károly 1837.
- Bolgár (de Buda) Pál 1657.
 Boronkay Lajos 1804.
 Boros József 1837.
 — Miksa 1831.
 — Orbán 1841.
 Borsos Mihály 1808.
 Bory Miklós 1808.
 Bot Pál 1828.
 Bóta Benedek 1824.
 — József 1828.
 Botka József 1831.
 Borsy Mihály 1719.
 Bozsik György 1814.
 — István 1837.
 — János 1845.
 Böjti Lajos 1811.
 Böjtös Mihály 1837.
 Bösz Ferencz 1773.
 Böszörményi Imre 1831.
 — József 1837.
 — László 1840.
 — Pál 1811.
 Beöthy József 1837.
 — László 1804.
 — Lajos 1829.
 — Sámuel 1845.
 — Sándor 1837.
 Böszörményi Imre 1831.
 — József 1837.
 — László 1840.
 — Pál 1811.
 Breidsver Antal 1831.
 Bresztóczy másk. Trombitás
 Mátyás 1671.
 Brezovay Imre 1773.
 — Imre 1824.
 — György 1746.
 — János 1824.
 — József 1803.
 Brigide Mihály 1808.
 Brudern József báró 1804.
 Bubla Károly 1837.
 Buday István 1824.
 Budi András 1837.
 Bulyovszky Dániel 1713.
 — János 1828.
 Burghard József 1841.
 Burik Zsigmond 1845.
 Buttler Gábor gróf 1746.
 — Lajos gróf 1715.
 Büdöskuty Mihály 1808.
 Bükk Zsigmond 1773.
 — Zsigmond 1828.
 Csák Pál 1828.
- Csáky Antal ör. 1808.
 — Antal ifj. 1808.
 — József 1839.
 Csala Sándor 1713.
 Csatáry József 1837.
 Cseh Gábor 1828.
 — János 1837.
 Csépany Ferencz 1808.
 Csernus Antal 1811.
 — András 1804.
 — Emanuel 1828.
 — József 1828.
 — István 1790.
 — László 1808.
 Csiky Sándor 1837.
 — Ferencz 1829. előtt.
 Csimá János 1713.
 — Mihály 1746.
 Chinel Ferencz 1845.
 Csizmadia János 1657.
 Csoma Sámuel 1790.
 — Zsigmond 1811.
 Csomortányi Imre 1803.
 Csomós Antal 1828.
 — Mihály 1814.
 Csontos József (2) 1841.
 Csőke Lukács 1673.
 Csörghő Pál 1790.
 — Sándor 1773.
 Csukás Benjamin 1750.
 Czegléd Mózses 1746.
 Czigány Imre 1841.
 Czinege Ferencz 1837.
 Czucz András 1841.
 Czobl József 1760.
 — László 1808.
 Czövek János 1837.
 Dálnoki-Nagy József 1837.
 Dancs Miklós 1828.
 Dankó Ferencz 1841.
 Dapsy Dániel 1814.
 — Sámuel 1837.
 Darvas Imre 1790.
 — József 1814.
 — Lajos 1828.
 Deáky Sándor 1842.
 Debrődy György 1713.
 Deme Sámuel 1828.
 Demeczky Lajos 1831.
 Désy György 1808.
 — Mihály 1808.
 — Sámuel 1814.
 Dessewffy István 1808.
 — Imre 1804.

- Dessewffy Jób 1824.
 — Lajos 1808.
 Dévay András 1756.
 — Pál 1713.
 — Zsigmond 1837.
 Dinkai Pál 1828.
 Divéki Ferdinand 1841.
 Dobay Károly 1760.
 Dobóczy Ignác 1837.
 — Imre 1831.
 — István 1841.
 Dobrovitzky Antal 1811.
 Dombrády László 1845.
 Dominkovics Lajos 1828.
 Donai Antal 1841.
 Dozlern Károly 1829.
 Döbrentey Gábor 1837.
 Dömök Elek 1845:
 — János 1837.
 Döry András 1719.
 Draskóczy Gyula 1845.
 — László 1845.
 — Sámuel 1814.
 Drevenyák Ferencz 1808.
 Dubraviczky Sámuel 1831.
 Dudinszky János 1808.
 Dudó Alajos 1844.
 Durcsák János 1831.
 Duschek József 1841.
 Ebecky Lőrincz 1841.
 Egri Ferencz 1808.
 Egyed Imre 1844.
 Elek Ferencz 1824.
 — István 1796.
 — József 1828.
 — Menyhért 1824.
 — Mihály 1839.
 — Pál 1803.
 Éles János 1841.
 Éliássy István 1841.
 Engel Ignác 1837.
 — József 1845.
 Eperjesy József 1837.
 — Sándor 1837.
 Erdélyi Imre 1824.
 — Tamás 1803.
 Erdődy gróf 1845.
 Ernszt Mihály 1841.
 Erős Albert 1824.
 — Gábor 1824.
 — József 1776.
 — János 1803.
 Eszenyi István 1845.
 Etre Antal 1808.
 Etre Károly 1808.
 Fabó Mihály 1824.
 Fábry Mihály 1824.
 Fajnor János 1828.
 Faragó György 1845.
 Farkas Gergely 1842.
 — János 1824.
 — József 1824.
 — Károly 1837.
 Farkas (losonczy) Andr. 1713.
 Fatovics István 1814.
 Fazekas András 1803.
 — Gedeon 1824.
 Fáy Antal 1831.
 — Dániel 1796.
 — Ignác 1837.
 — János 1803.
 — József 1814.
 — László 1814.
 — Menyhért 1837.
 — Mihály 1803.
 — Miklós 1828.
 — Mózes 1811.
 — Sámuel 1834.
 Fehér (Fejér) Antal 1772.
 — György 1828.
 — Ignác 1828.
 — Imre 1841.
 — István 1828.
 — János 1828.
 — József 1837.
 — Lajos 1837.
 — László 1828.
 Fehérváry József 1775.
 Fekesházy Mihály 1837.
 Fekete Ádám 1657.
 — Antal 1824.
 — Márton 1808.
 — Mihály 1841.
 Fenyvessy Ferencz 1845.
 Ferenczy György 1845.
 — Imre 1837.
 Ficsur András 1837.
 Filó József 1841.
 Fischer István 1790.
 Fodor Ágoston 1828.
 — Ferencz 1837.
 — Pál 1808.
 Forgách István 1814.
 Forray Márton 1750.
 Főkövy Antal 1845.
 Földváry Gábor 1828.
 — György 1796.
 — Imre 1814.
 Földváry János 1837.
 — Károly 1790.
 — Lajos 1808.
 — László 1841.
 — Mihály 1824.
 — Pál 1828.
 — Sándor 1811.
 — Sándor ifj. 1842.
 Frajzzen László 1837.
 — Pál 1828.
 — István 1827.
 Frankner Boldizsár 1803.
 Franyó Mihály 1708.
 Frater Ignác 1845.
 — József 1828.
 — Lajos 1828.
 Friebeisz József 1804.
 Friedmanszky Antal 1808.
 Fülöp Imre 1824.
 Für Lajos 1841.
 Gábrriel Tamás 1831.
 Gaál János 1847.
 Galambos Fülöp 1845.
 Gály Pál 1847.
 — Péter 1837.
 — Vincze 1845.
 Garas Sámuel 1837.
 Gáspárdy Lajos 1841.
 Géczy István 1837.
 Gellén Lajos 1827.
 Geller József ifj. 1837.
 Gencsy József 1837.
 — László 1837.
 Glacz Menyhért 1844.
 Goczigh Károly 1837.
 Godinger János 1839.
 Goics Athanáz 1837.
 Gombos Ágost 1837.
 — György 1837.
 — Miksa 1837.
 Gondos István 1837.
 Gorove Károly 1828.
 — Lajos 1831.
 — László 1811.
 Gosztony András 1814.
 — Antal 1796.
 — Antal 1828., 1842.
 — István 1773.
 — János 1845.
 — József 1814.
 — Pál 1790.
 Góth Bertalan 1844.
 — János 1828.
 — Pál 1844.

- Góth Rafael 1844.
 — Sándor 1837.
 Gothard Mihály 1804.
 Göcz László 1837.
 Grassalkovich Artúr gr. 1773.
 Greskovics Ignác 1814.
 Griger Ferencz 1828.
 Grofcsik János 1824.
 Gúthy Gáspár 1796.
 Guttay István 1655.
 Gyalay Pál 1837.
 Gyenes József 1842.
 Györfly Ignác 1841.
 Györy Dániel 1845.
 Gyurcsányi József 1804.
 Gyürky István 1790.
 — Pál 1804.
 Hazucha János 1804.
 Halasy Béla 1841.
 — Ede 1834.
 — Imre 1845.
 — József 1808.
 — Kázmér 1841.
 — Lajos 1841.
 Halász Imre id. 1837.
 — Imre ifj. 1837.
 — József 1837.
 — Miklós 1858.
 Haller Sámuel báró 1773.
 Halmay István 1841.
 Hamar Antal 1790.
 — Ferencz 1773.
 — Ferencz 1828.
 — József 1834.
 — Lázár 1841.
 — Mihály 1837.
 Hamvay Károly 1828.
 — Miklós 1828.
 — Péter 1837.
 Hanisz Imre 1845.
 Hanulik István 1841.
 — Péter 1841.
 Harmos László 1824.
 — János 1838.
 Haás Károly 1715.
 Hegedüs Zsigmond 1845.
 Hellebronth Antal 1824.
 — Gáspár 1803.
 — István 1837.
 — János 1715.
 — János 1773.
 — József 1790.
 — László 1824.
 — Mihály 1804.
- Helmár Ferdinand 1841.
 Helmeczy Mihály 1837.
 Herke Lajos 1828.
 Hetnik Adolf 1837.
 Hevesy Bertalan 1837.
 Hodermarszky András 1837.
 Hodor Dániel 1837.
 Holló Ignác 1841.
 — Miklós 1844.
 — Pál 1828.
 Hollósy József 1837.
 Horváth Antal 1841.
 — Barnabás 1808.
 — Dénes 1828.
 — Elek 1837.
 — Frigyes 1828.
 — Gábor 1845.
 — István 1837.
 — József 1841.
 — János 1803.
 — Péter 1808.
 Hosszúfalusi Ferdinand 1845.
 — Ignác 1845.
 Hubay Bertalan 1845.
 — József 1837.
 Hudics József 1845.
 Huszár József 1828.
 — Károly 1828.
 Huszt András 1828.
 — József 1824.
 Huszty István 1741.
 Ibrányi Antal 1808.
 Igyártó Pál 1837.
 Illésy János 1808.
 Imre János 1828.
 Imrech József 1750.
 Irsay Pál 1814.
 Isdenczy Antal 1804.
 Ivády János 1796.
 Ivánszky Antal 1844.
 Ivocz István 1656.
 Isaák László 1845.
 Jakab Mihály 1842.
 Jakabfalvi Miklós 1837.
 Jakabffy Simon 1837.
 Jákó István 1841.
 Jancs István 1828.
 Janka Péter 1708.
 Jankó András 1828.
 Jankovics Antal 1828.
 — Gáspár 1837.
 — István 1828.
 — János 1808.
 — László 1837.
- Jankovics Mihály 1845.
 Jánossy Mihály 1656.
 Jármay Gyula id. 1837.
 Jassik Menyhért 1845.
 Jasztrabszky Antal 1808.
 Jekkelfalusy József 1804.
 Jelenffy (csejte) Lénárt 1766.
 Jezerniczky Pál 1841.
 — Ferencz 1804.
 Jókai Lajos 1837.
 Jóna Gábor 1790.
 — György 1814.
 — István 1808.
 — Pankotay Antal 1803.
 Juhász István 1837.
 Junák István 1837.
 Kacsokovics Endre 1837.
 Kada Pál 1746.
 Kádas István 1808.
 Káldy Kálmán 1837.
 Kállay Gábor 1790.
 — György 1767.
 — József 1767.
 — László 1767.
 — Károly 1814.
 — Miklós 1778.
 — Antal 1804.
 Kandó Ferencz 1811., 1845.
 — István 1804.
 Kangyár Károly 1837.
 Kanizsay János 1659.
 Kanócz Zsigmond 1845.
 Kanyó György 1803.
 Kapácsy Ferencz 1845.
 Kapczy János 1824.
 Karátsondy András 1814.
 — Mihály 1808.
 Kardos György 1808.
 Kartetter Lipót 1831.
 Károlyi György gróf 1846.
 — János 1837.
 Kása István 1808.
 Kassay István 1837.
 Kassics Ignác 1837.
 Kasza Károly 1842.
 Katona István 1828.
 — Lajos 1837.
 Kazinczy Bálint 1841.
 — István 1803.
 Kecskeméty Mihály 1837.
 Keczán József 1837.
 Keczer László 1804.
 Keglevich Gábor 1808.
 — Miklós 1845.

- Keglevich Sándor 1824.
 Kelemen Ádám 1756.
 — István 1824.
 Keller Antal 1814.
 Kende János 1841.
 — Pál 1804.
 Kendelényi Károly 1837.
 Késmárky Albert 1657.
 Keszler Antal 1828.
 Keszlerffy Antal 1841.
 — János 1841.
 Keviczky Ferencz 1837.
 Király György 1837.
 — József 1808.
 — (szatmári) József 1804.
 — Miklós 1804.
 Kis Antal 1803.
 — Gábor 1837.
 — Gyula 1845.
 — István 1828.
 — József 1803., 1841.
 — Mihály 1804.
 — Péter 1659.
 — Sándor 1837.
 Kis (boldogházi) András 1657.
 Kisfaludy Sándor 1841.
 Kisszel József 1841.
 Klobusiczky Ignác 1808.
 — Péter 1808.
 Knezits Károly 1845.
 Kohl Antal 1844.
 Kokovay József 1831.
 Komáromy István 1804.
 Koller János 1772.
 Koncz István 1828.
 — József 1828.
 — Pál 1656.
 Kopasz Tamás 1659.
 Korda István 1808.
 Koroczinyi Lajos 1841.
 Korody Pál 1837.
 Korotnoky Ignác 1808.
 Korrac György 1656.
 Kósa György 1845.
 Kostyán Imre 1837.
 Kovács Ágoston 1841.
 — Alajos 1837.
 — András 1790.
 — Antal 1808., 1828.
 — Ferencz 1837.
 — Flórián 1808.
 — Gábor 1837.
 — György 1837.
 — István 1828.
 Kovács János 1804.
 — (horti) József 1828.
 — József 1814., 1842.
 — Károly 1831.
 — László 1824.
 — Mátyás 1828.
 — Mihály 1844.
 — Pál 1790., 1844.
 Kovacsics György 1773.
 Kovalcsik József 1839.
 Kozma Boldizsár 1746.
 — József 1841.
 Kökény Mihály 1656.
 Kölcsey Ferencz 1837.
 Krammeitsik János 1834.
 Krammer Károly 1845.
 Kriegfeld Antal 1828.
 Kubinyi Ágoston 1837.
 — András 1808., 1828.
 — Ferencz 1824.
 — Gedeon 1828.
 — János 1814.
 — Lajos 1808.
 Kudelka Alajos báró 1841.
 Kulin István 1658.
 — József 1808.
 — Miklós 1828.
 Kún Antal 1837.
 — János 1837.
 — Lajos 1841.
 — Mátyás 1845.
 Kunczy József 1837.
 Kussevits József 1837.
 Külkey Henrik 1841.
 Küry József 1845.
 Kürthy Dániel 1828.
 — Gábor 1831.
 — József 1796., 1845.
 — Lajos 1841.
 — Tádé 1828.
 Lácza György 1814.
 — Károly 1837.
 Laczkovics István 1813.
 — József 1824.
 Lakatos László 1828.
 Lántzy József 1808.
 Laner Ferencz 1844.
 László József 1837.
 Látván János 1837.
 Laureo Gáspár 1804.
 Leffelholcz György 1828.
 Leiml Sándor 1844.
 Lelohay Pál 1841.
 Lengyel János 1841.
 Lengyel Miklós 1834.
 — Péter 1841.
 Lenhossek György 1845.
 Lenkey Károly 1845.
 Leporics Károly 1844.
 Lévay Sándor 1837.
 Lieszkovszky József 1837.
 Lill János 1841.
 Lipcsey Antal 1808.
 — Gábor 1841.
 — Gedeon 1837.
 — Imre 1841.
 — József 1790.
 — Károly 1824.
 — Lajos 1841.
 — Sámuel 1790.
 — Zsigmond 1837.
 Lipits Imre 1845.
 Lipovniczky János 1844.
 Liptay András 1837.
 Liptay Frigyes 1808.
 — János 1837.
 — József 1837.
 — Lajos 1837.
 — Zsigmond 1824.
 Liszkay Miklós 1784.
 Lisznai Károly 1808.
 — Márkus 1828.
 Lomcsányi Timót 1837.
 Lónyay János 1837.
 — László 1828.
 Losonczy Antal 1828.
 — Bertalan 1814.
 — József 1814.
 — Károly 1814.
 Lovász András 1837.
 Lőcsey Ignác 1841.
 Lőrincz József 1828.
 Lövetei Mihály Antal 1841.
 Luby Károly 1808.
 Ludányi János 1834.
 Lukács Albert 1841.
 — Lajos 1837.
 Lukátsy András 1824.
 Madarassy János 1828.
 Magyar ? 1841.
 Magyar István 1811.
 Mahovszky Antal 1845.
 Majthényi András 1811.
 — Gergely 1837.
 — Mihály 1837.
 — László 1811.
 — Péter 1837.
 Majzik Alajos 1841.

- Majzik András 1834.
 — István 1841.
 — János 1841.
 — József 1841.
 — Sándor ör. 1844.
 — Sándor ifj. 1844.
 Majláth Antal gróf 1837.
 — János 1814.
 — Károly gróf 1837.
 — Sándor 1837.
 Majthényi Károly 1804.
 Makay Antal 1837.
 — Bódog 1845.
 — György 1844.
 — János 1824.
 — Lajos 1831.
 Makó Lőrincz 1808.
 Malatinszky Antal 1841.
 — János 1790., 1837.
 — József 1837.
 — Lajos 1845.
 Malyosovszky János 1837.
 Mandich Antal 1804.
 Mangelberger Jakab 1845.
 Már László 1837.
 Maritinszky Elek 1804.
 Marjassy Albert 1837.
 — Dániel 1828.
 — Gábor 1845.
 — Gusztáv 1842.
 — István 1808., 1828.
 — József 1804.
 — Károly 1824.
 — Napoleon 1842.
 — Pál 1828.
 — Tamás 1824.
 — Zsigmond 1814.
 Markmüller József 1844.
 Markovics József 1841.
 Márkus József 1811.
 Marsány András 1824.
 Marsó Antal 1841.
 — György 1790.
 — Sámuel 1828.
 Marsovszky József 1796.
 Marton János 1828.
 — József 1808.
 — Lajos 1808., 1837.
 — Károly 1808.
 — Miklós 1845.
 — Péter 1845.
 Mártonffy Antal 1824., 1841.
 — Lajos 1845.
 Mednyánszky Alajos 1837.
 Mednyánszky János 1841.
 — József 1837.
 — Sándor 1841.
 Melczér Alajos 1828.
 — Flórián 1828.
 — László 1837.
 Menczel György 1841.
 Meskó Vincze báró 1804.
 — Sámuel báró 1804.
 Mester István 1842.
 Mészáros Ferencz 1828.
 — Ignác 1845.
 Mezey László 1828.
 — Sámuel 1841.
 Mezőssy Menyhért 1837.
 Mihalkovics János 1837.
 Mihályi György 1814.
 — János 1845.
 Miklósy Ferencz 1790.
 — József 1824.
 — Pál 1824.
 Milenkovics Mihály 1841.
 Mimikos Vincze 1845.
 Miskolczy Ábrahám 1845.
 — György 1803.
 — Péter 1845.
 Mlinkó Lajos 1837.
 Mohár Lajos 1837.
 Mocsáry András 1814.
 — Antal 1804.
 — Ferencz 1655.
 — Gergely 1655.
 — Imre 1837.
 Molnár András 1808.
 — Ferencz 1847.
 — Sámuel 1803.
 — Sándor 1845.
 Móricz Antal 1841.
 Mosóczy József 1847.
 Motte (de la) Károly 1828.
 Mózer Mihály 1837.
 Mumhard János 1837.
 — József 1804.
 Muslay Imre 1808.
 — Antal 1804.
 Nádasdy Ferencz gróf 1837.
 — Xavér gróf 1837.
 Nagy Antal 1784.
 — Anzelm 1837.
 — Balázs 1841.
 — Ferencz 1841.
 — Gedeon 1828.
 — Imre 1841.
 — István 1773., 1844.
 Nagy János 1828.
 — József 1814.
 — (runyai) Márton 1659.
 — Pál 1841.
 — Sándor 1828., 1841.
 Nagyfejeő Mátyás 1659.
 — Mihály 1841.
 Najmajer János 1831.
 Nánásy András 1811.
 — Károly 1844.
 — Lajos 1837.
 — Mihály 1839.
 Nedeczky Imre 1814.
 Nemes János 1841.
 Németh Albert 1845.
 Némethy Sámuel 1831.
 Niczky János 1841.
 — József 1776.
 — László 1808.
 Novák Ferencz 1831.
 Novotha Péter 1828.
 Nozdroviczky Antal 1808.
 Nyéky Mihály 1837.
 Ocskay Antal 1837.
 Okolicsányi Antal 1773., 1796.
 — Ferencz 1814.
 — János 1808., 1834.
 — József 1778., 1844.
 — Gusztáv 1845.
 — Lajos 1837.
 — László 1828.
 — Manó 1828.
 — Miksa 1837.
 — Péter 1837.
 Okovád István 1814.
 Oláh Gábor 1828.
 Ondrejovics Károly 1837.
 Onody Zsigmond 1790., 1804.
 Orczy Antal 1837.
 — Béla 1844.
 — István 1715.
 — János 1708., 1833.
 — József báró 1773., 1803.
 — Lőrincbáró 1750., 1803.
 — Miklós 1824.
 — Sándor 1756.
 Országh József 1773.
 — Pál 1709.
 Osváth Ferencz 1837.
 Ozmics István 1837.
 Eördögh József 1837.
 Eősz János 1828.
 Eötvös Pál 1837.
 — Sándor 1808.

- Eötvös Ignác báró 1804.
 Palásti Viktor 1814.
 Paldeán József 1808.
 Páldy István 1756.
 Pálmafy Fülöp 1832.
 Palóczy László 1808.
 — Tamás 1837.
 Panker Gábor 1841.
 — Károly 1811.
 Pankotay lásd Jósá.
 Pankovics András 1808
 — Ferencz 1824.
 Pap Ferencz 1837.
 — György 1796.
 — József 1790.
 — Mihály 1845.
 — Pál 1845.
 Pappszász György ifj. 1831.
 — Lajos 1831.
 Paravicini Alajos 1844.
 Patay Lajos 1841.
 — Kristóf 1814.
 Paulikovics Ferencz 1803.
 — János 1837.
 — László 1831.
 — Pál 1837.
 Péchy András 1773.
 — Antal 1808.
 — József 1804.
 Pekáry Imre 1841.
 Pellionisz István 1814.
 Peregrini Elek 1845.
 Perényi László báró 1837.
 Perger János 1828.
 Perlaky Flórián 1828.
 — István 1803.
 Péteri András 1841.
 Pethes József 1841.
 — Mihály 1841.
 — Pál 1841.
 Petheő gyöngyösi Antal 1828.
 — János 1784., 1841.
 — László 1814., 1844.
 Petrovay István 1814.
 — Farkas 1829.
 — László 1824.
 Plachy Ferencz 1837.
 — Zsigmond 1837.
 Platthy Antal 1837.
 — András 1784., 1803.
 — Mihály 1837.
 — Péter 1808.
 — Sándor 1831.
 Podmaniczky Sánd. br. 1828.
 Pogány Albert 1828.
 — Frigyes 1814.
 — Károly 1837.
 Pók József 1837.
 Polonkay János 1844.
 Polyák Antal 1831.
 — János 1657.
 Poner János 1828.
 Pongrácz Boldizsár 1790.
 — János gróf 1837.
 — József 1808.
 — Miklós báró 1837.
 Popovics György 1837.
 — Ignác 1715.
 — Márk 1842.
 Porkoláb Dániel 1837.
 Porubszky József 1841.
 Pothurányi Lajos
 — László 1808.
 Pöstyéni István 1824.
 Prónay Kálmán 1808.
 Prónay báró 1804.
 Priviczér Alajos 1837.
 Pruny Mihály 1837.
 Puky István 1803.
 — Miklós 1839.
 Pulszky Károly 1831.
 Pundor Ferencz 1831.
 Putnoky Péter 1657.
 Püspöky József 1837.
 Rácsay László 1845.
 Rác István 1718.
 — János 1837.
 — Pál 1837.
 Ráday András 1654.
 — Gedeon gróf 1845.
 Radics Ferencz 1824.
 — János 1824.
 — Mihály 1773., 1790.
 Radvánszky Ferencz 1804.
 Ragályi Antal 1824.
 — Ferencz 1837.
 — Gedeon 1808.
 — István 1804.
 — Károly 1845.
 — Lajos 1804.
 — Menyhért 1656.
 — Mihály 1824.
 — Tamás 1814.
 Rajner Károly 1824.
 Rakovszky József 1828.
 — István 1804.
 — Lajos 1811.
 — Márton 1803.
 Reck József 1844.
 Recsky István 1790., 1803.
 — László 1808.
 Rhédey Ferencz 1784., 1808.
 — Lajos 1803.
 Rédl Ferencz 1828.
 — Imre báró 1837.
 Reisz Károly 1814.
 Répásy András 1824.
 Repeczky Ferencz 1828.
 Rezutsek Antal 1831.
 Ritaller Mátyás 1804.
 Rosti Károly 1808.
 — Zsigmond 1841.
 Róth Lajos 1804.
 Rottenstein Antal 1718.
 — Ferencz 1750.
 — József 1803.
 — Pál 1841.
 Rózsa Károly 1845.
 Rozsinszky János 1804.
 Rozsnyay János 1831.
 Röck Konstantin 1841.
 Rubedunsz József 1824.
 Rudlovsky István 1845.
 Rudnyánszky Zsigmond 1808.
 Rutkay László 1828.
 — Péter 1837.
 Ruttner Ferencz 1824.
 Sággy Antal 1808.
 — Ferencz 1811.
 — István 1841.
 — József 1828.
 — László 1841.
 — Mihály 1718.
 Sányi Ferencz 1808.
 Sárkány Pál 1657.
 Sárközy Ferencz 1844.
 — Gedeon 1824.
 — Imre 1831.
 — Károly 1831.
 — Mihály 1790.
 Sávoly Sámuel 1836.
 Sebe József 1828. 1841.
 Sebess László 1837.
 Sebestyén László 1814.
 Schedius Lajos 1837.
 Scheidl József 1824.
 Scheovits Ferencz 1837.
 Simay Kajetán 1831.
 Simonyi Antal 1844.
 Sipos András 1796.
 — Ignác 1841.
 Siráki Benjamin 1828.

- Sistyik István 1828.
 Sisva y Márton 1839.
 Sitra Jakab 1842.
 Skopecz József 1824.
 — Tamás 1837.
 Skultéty Ferencz 1837.
 Schmid Márton 1837.
 Schnee László 1842.
 Schnezniczky József 1808.
 Soldos Imre 1845.
 — Sándor 1845.
 Soltész András 1837.
 — Mihály 1842.
 — Nagy György 1841.
 — Nagy János 1837.
 Soós János 1804., 1828.
 Schopf István 1837.
 Sorsics József 1837.
 Sötér Antal 1831.
 — Ferencz 1659.
 — Imre 1773.
 — Tamás 1718.
 Spányi András 1808.
 Splényi Ignác 1804.
 Spóler Antal 1808.
 Srányi János 1837.
 Sréter István 1824.
 — János 1790., 1828.
 — László 1828.
 — Mihály 1828.
 — Miklós 1828.
 Stankovics József 1841.
 Steinbacher Ferencz 1837.
 Steöszel Kristóf 1731., 1790.
 — László 1750.
 Stettner Bernát 1804.
 Sturman Imre 1824.
 — Márton 1804.
 Subich György 1841.
 — Lőrincz 1837.
 — Pál 1756.
 — Sándor 1839.
 Suhajda János 1845.
 Sutsits Károly 1845.
 Sütő János 1837.
 — József 1841.
 Svartz Ferencz 1828.
 Ssabó Antal 1824., 1837.
 — Antal szőláti 1837.
 — Balázs 1839.
 — Bertalan 1814.
 — György 1837.
 — Gusztáv 1839.
 — János 1828., 1837.
 Szabó János mónosbéli 1837.
 — Ignác 1837.
 — Pál 1828.
 — Pál szőláti 1837.
 — Pál mónosbéli 1837.
 — Sámuel 1828.
 — Zsigmond 1841.
 — m. Becz János 1675.
 Szabóky Károly 1845.
 Szagula József 1828.
 Szakál József 1811.
 Szalay Antal 1837.
 — István 1837.
 — József 1844.
 — Mihály 1845.
 — Pál 1824.
 Szalgháry Bertalan 1828.
 — Ignác 1828.
 Szana Pál id. 1837.
 — Pál ifj. 1845.
 Szaniszló Mátyás 1672.
 Szapáry József 1845.
 Sartory Károly 1837.
 Szász Károly 1837.
 Szathmáry Ignác 1845.
 — Károly Barnabás 1845.
 — Király József 1814., 1837.
 — Király Pál 1814.,
 Szász János 1837.
 Szécsy János 1719.
 Széger Frigyes 1844.
 Széky Pál 1790.
 — Zsigmond 1790., 1811.
 Szeleczky Márton 1761.
 Szeles József 1831.
 — Lajos 1841.
 Szemetskey Gábor 1831.
 Szemere Bertalan 1841.
 — Pál 1837.
 Szentes Sámuel 1831.
 Szentgyörgyi István 1746.
 — János 1756.
 Szentimrey Gábor 1828.
 Szentiványi Bagomér 1828.
 — Bonaventura 1804.
 — Ferencz 1804.
 — József 1837.
 — János 1804.
 — Károly 1837.
 — László 1837.
 — Márk 1804.
 — Vincze 1837.
 Szentkirályi László 1837.
 Szentmáriai János 1808.
 Szentmártonyi József 1824.
 Szentmiklósy Ágoston 1841.
 — Alajos 1828.
 — János 1828.
 Szép Sámuel 1845.
 Szepessy Ádám báró 1837.
 — Ferencz 1828., 1845.
 — János 1824.
 — József 1837.
 — Kálmán 1845.
 — László 1824., 1837.
 Szerelem Antal 1828.
 Szerémy Gábor 1804.
 Szerencsy István 1837.
 Szilágyi Lajos 1828.
 Szilasy György 1831.
 — József 1804., 1814., 1837.
 Sziltz Lajos 1837.
 Szily Barnabás 1837.
 — János 1829.
 Szirmay Ádám 1808.
 — Antal 1804.
 — Tamás 1808.
 Szlamcsik Ignác 1828.
 Szlomonics Pál 1837.
 Szodoray Elek 1845.
 Szohányi János 1808.
 Szombathelyi Jónás 1845.
 Szontag Ferencz. 1837.
 — József 1804.
 — Lajos 1828.
 — Miklós 1824.
 — Sámuel 1837.
 Szödényi Nagy Sámuel 1845.
 Szögyényi Lőrincz 1837.
 — László 1831.
 Sztankóczy ? 1844.
 Sztankovics János 1837.
 — Mátyás 1837.
 Sztáray János gróf 1837.
 Sztranovszky János 1837.
 Szúcs Miklós 1845.
 Szuhay József 1824.
 Szuhányi János 1844.
 Szulyovszky András 1804.
 Suromy György 1831.
 Szücs István 1837.
 — Sámuel 1829.
 Szür Ferencz 1808.
 Tabódy Pál 1841.
 — Péter 1841.
 Tatzman István 1845.
 — Károly 1845.
 Tahy Emanuel 1842.

- Tahy Gáspár 1829.
 — György 1778.
 — Imre 1760.
 Taxis B. Pál 1824.
 Thaisz András 1837.
 Tallián Gergely 1828.
 — István 1804.
 — Károly 1837.
 Tarródy István 1715., 1804.
 — József 1750.
 Thassy Benedek 1814.
 — Ignác 1825.
 — László 1715.
 — Mihály 1657., 1831.
 — Dániel 1837.
 — Miklós 1824.
 — Becz Ádám 1844.
 Téglásy József 1773.
 Tegó Ignác 1841.
 Tige Lajos gróf 1842.
 Tihanyi Dániel 1828.
 — Ferencz 1828.
 — István 1790.
 Tindl Károly 1845.
 Tisza Ferencz 1804.
 Tittel Pál 1828.
 Tomka János 1845.
 — László 1804.
 Tomsits István 1814.
 Torkos Mihály 1845.
 Torma Ferencz 1831.
 Tornallyai Antal 1828.
 — Luczián 1828.
 — Márton 1814., 1828.
 Toronyi János 1824.
 Tóth Dániel 1845.
 — Imre 1841.
 — Pál 1824.
 Török Alajos 1837.
 — András 1715.
 — Ferencz 1778., 1808.
 — Imre 1845.
 — József 1804.
 — László 1844.
 — Sándor 1845.
 — Tamás 1837.
 — Zsigmond 1828.
 Trajtler Ferencz 1828., 1841.
 — István 1831.
 Trangó József 1841.
 Trangos István 1842.
 Trásy Imre 1773.
 Trombitásmásk. Bresztóczy.
 Tulsiczky János 1828.
 Udvarnoky Mihály 1841.
 Ugronovics Kristóf 1746.
 Újházy József 1808.
 Újlaky Ferencz 1673.
 Ulman Márton 1837.
 Ulrich János 1765.
 — József 1844.
 Urbanovszky Ferencz 1808.
 — Imre 1778.
 Urbányi János 1814.
 Utassy István 1655.
 — Mátyás 1808.
 Uzovics János 1837.
 Váczy Sándor 1828.
 Vaczlavovics Ferencz 1804.
 Vadnay Bertalan 1845.
 — József 1845.
 — Lajos 1837.
 — Máté 1837.
 — Miksa 1841.
 Vághó Ignác 1841.
 Vahovits Mihály 1845.
 Vay Ábrahám 1824.
 — György 1756.
 — József 1804.
 — László 1804.
 — Miklós 1804.
 Vajda Pál 1803.
 Vályi Károly 1828.
 — Pál 1808.
 Várady Fekete András 1837.
 Varga Vincze 1828.
 Varion János 1837.
 Vartensleben Ágoston 1837.
 — Sándor 1837.
 Vas Antal 1828.
 Vass Dániel 1808.
 — Márton 1814.
 Vásárhelyi József 1827.
 Vattay János 1804.
 Vavrek János 1824.
 Vecsey Albert 1847.
 — Ferencz 1828.
 — László 1790.
 Vécsey József báró 1746.
 — József 1845.
 — Károly 1831.
 — László báró 1804.
 Véges László 1831.
 Véges András 1837.
 — Ignác 1828.
 — Károly 1828.
 — László 1845.
 Végh Antal 1837.
 — Ignác 1837.
 — Károly 1803.
 Veizskopf Mihály 1824.
 Velaskó Vincze 1828.
 Veres Pál 1837.
 Veresmarty István 1837.
 — László 1837.
 Veszedé Gáspár 1834.
 Vida György 1808.
 — János 1808.
 — László 1808.
 Vidovics György 1808.
 Vindt Adolf 1845.
 Virág György 1844.
 — János 1841.
 Virkner Lajos 1845.
 Vitális István 1837.
 Vitéz András 1804., 1808.
 Vitkovics Mihály 1828.
 Voxith Horváth István 1841.
 — János 1841.
 Voldrán János 1841.
 Vovroczy Márton 1828.
 Vörösmarty István 1814.
 — Mihály 1837.
 Vratarics József 1841.
 — Károly 1823.
 — Lajos 1831.
 Zábráczky Ferencz 1824.
 Zahonovits György 1831.
 Zatykó József 1831.
 Zazió András 1804.
 Zay Ferencz 1845.
 — János 1841.
 — Sámuel 1841.
 Zebők Sámuel 1831.
 Zerdahelyi György 1804.
 Zimányi József 1824.
 Zlinszky György 1837.
 Zombory Imre 1804.
 Zsideg András 1841.
 Zsiga Pál 1845.
 Zsigmondffy Kelemen 1824.
 Zsóry Flórián 1837.
 — Menyhért 1837.

II.

A vármegye nemességének 1754 5. évi összeírása.

Eredetije a m. kir. orsz. levéltárban, fogalmazványa a várm. levéltárban 1755. évi 260. szám alatt.

A *-gal jelzettek birtokosok.

Ablonczy István, Átány.	Bedécs István, Átány.
Ács István, Tiszaörs.	Bedekovics Ferencz, János, Szolnok.
Ágoston István, Poroszló.	— Menyhért, Szolnok.
Alattyány István, Heves.	Belak István, Erk.
Albert András, Pál, BükkSZenterzsébet.	Belekő ¹ János, Tiszaszöllős.
Almásy János*, Pál*, Tarnazsadány.	Bencsik Péter.
Antal Ádám, Tiszabő.	Bene Jakab, Visonta.
Badonyi Márton, Gyöngyös.	Benedek lásd Kisbenedek.
Bajcsy Mihály*, Gyöngyös.	Bere István, János, Mihály, Dévaványa.
Bajnóczy János, Tiszaroff.	Berecz Ferencz, István, János, Gypata.
Baka János.	— János, Mihály, Gyöngyös.
Bakó Ferencz, Karácsond.	Berthóty János, Tarnalelesz.
Bakocs Márton, Gyöngyös.	Berzék ² Ádám, Gyöngyös.
Bakos Mihály, Gyöngyös.	Besnyő József, Abád.
Balajti Mátyás, Gyöngyös.	Besze Gáspár, Gyöngyös.
Balás Bálint, János (2), Monostor.	Biró András, Orbán, Tarnabod.
— Márton, Monostor.	— István, Mátyás, Kál.
— Gergely, Máté (2), Szentdomonkos.	— Márton, Máté, Szentdomonkos.
— Mátyás, Mihály, Szentdomonkos.	Boda János, Mihály, Dévaványa.
— Pál, Szentdomonkos.	Bóka István (2), Pál, Tiszanána.
— Imre, Nagyfüged.	Borbás István, Jakab, Recsk.
— János (2), Karácsond.	Borbély Balázs*, József*, Tiszaroff.
— Tamás, Karácsond.	— Márton*, Samu*, Tiszaroff.
Balla András, Visonta.	— István, Gyöngyös.
— Gergely, Tiszaföldvár.	Borhy András, Ferencz özv., Gyöngyös.
— György, Gyöngyös.	— Imre, Mihály, Gyöngyös.
Balogh ¹ András, Béla, Demeter.	Borosi György, János, Gyöngyös.
— Farkas, Gergely, György.	— Pál.
— Imre, Menyhért, Mihály (4).	Borsos Gáspár*, György, Recsk.
— Pál (2), Sándor*.	— István, Sándor, Recsk.
— Menyhért, Egerbocs.	Bosik Farkas, Pál*, Gyöngyös.
Baranya András, Gyöngyös.	— Péter, Besenyőtelek.
Barsy Mátyás özv., Gyöngyös.	Bossányi Gáspár b. özv.*
Bartók András, Átány.	Bóta Ferencz, Besenyőtelek.
— István, Tiszanána.	Bottyán Márton, Szentiván.
Batik András, János, Mihály, Gyöngyös.	Bozó Béla, Gergely (2), BükkSZenterzsébet.

¹ A Baloghok Egerben, Egerbocson, Tisza-füreden és Tiszavárkonyban laktak.

¹ Helyesen Beleký.

² Helyesen Bezzegh.

Bozó György, János, Bükkszenterzsébet.
 — Mátyás, Mihály, Bükkszenterzsébet.
 Böjtös Ambrus, István (2), Gyöngyös.
 Bősz Ferencz, Szolnok.
 Brezovay Antal*, Imre*, Mihály*.
 Bubor lásd Gajda.
 Bugyiács András, Hatvan.
 Buttler Gábor* gr., Erdőtelek.
 Csáky Antal, József, Gyöngyös.
 Csala Antal, Pál, Gyöngyös.
 — István.
 Csányi István, János, Pásztó.
 — Lajos*, Dormánd.
 — Mihály, Pásztó.
 Császár Ferencz özv., Gyöngyös.
 — István, József, Mihály, Tarnabod.
 Csató János, Péter, Besenyőtelek.
 — Pál, Ivánka.
 Cser Pál, Dévaványa.
 Csernus István*, Csépa.
 Csiba István, József, Gyöngyös.
 Csima László*, Gyöngyös.
 Csohán Farkas, Karácsond.
 — Márton, Pásztó.
 — Pál, Gyöngyös.
 Csókásy János*, Csépa.
 Csomor Miklós, Tarnaörs.
 Csomortányi Imre*, János*, Szentiván.
 Csontos Ádám.
 Csőke Ferencz özv., Lukács*, Gyöngyös.
 — Mihály, Pusztatass.
 Csőkő Gergely, Mihály.
 Csörgő Sándor*, Heves.
 Csujtár István, Heves.
 Csutna János özv., József, Gyöngyös.
 Czaban István özv., Gyöngyös.
 Czakó János, Jeremiás, József, Szentiván.
 Czece¹ Péter, Tiszaszalók.
 Csenda Márton.
 Czicze István, Márton, Egerfarmos.
 Czóbl József*, Zaránk.
 Dancsa István, János, Erdőkövesd.
 — Miklós, Pál, Erdőkövesd.
 Darvas Sándor*, Nagyréde.
 Deák Farkas, Gyöngyöstarján.
 Debreczeni Mihály.
 Dékány András.
 — Bálint, György* (2), Tiszaroff.
 — István, János, Tiszaroff.
 Dely Gergely, György, János, Gyöngyös.
 Deres András, Detk.
 Dévay András*.

Dobák Miklós.
 Dobrosi Péter, Tiszaföldvár.
 Dóka Miklós, Pál, Gyöngyös.
 Dósa Imre, István, József, Hatvan.
 Dusza András, Gyöngyös.
 Edöcs Mátyás, Pásztó.
 Egyed János, Mátyás, Pál, Gyöngyös.
 Elek Bálint, Detk.
 — János, Ivánka.
 Endrész Ferencz, Nagyfüged.
 Erdős János, Mátyás, Dévaványa.
 Fabriczius Antal, János, Gyöngyös.
 Fáy Antal*, István*, Samu*.
 Farkas¹ András, Pál, Czibakháza.
 — György, József*, Mihály, Gyöngyös.
 — Ignác, Pusztatass.
 — István, Besenyőtelek.
 — Ferencz, Gáspár, Gergely (2).
 — György*, György, István.
 — János*, Pál.
 Fazekas András, Derzs.
 Fehér Ferencz, Gyöngyös.
 — János*.
 Fekete Gáspár, János, Tiszaszöllős.
 — István, Mezőtúr.
 Fekete m. Szöllős István, Tiszaszöllős.
 Ferenczy Mihály, Pásztó.
 Fóra András, György, Átány.
 Forgon János, Váraszó.
 — Lukács, Ivád.
 Forray András (2), Gyöngyös.
 — Antal, Márton*, Verpelét.
 Földesy András, László, Dévaványa.
 Földi András.
 Földvály György*, Szücsi.
 Frajzzen István*.
 Fuder Gergely, Átány.
 Furtinyi Nándor, Heves.
 Fűr Lukács (2), Egerszalók.
 Gacsál Ferencz, György, Poroszló.
 — István, János (2), Poroszló.
 — György, Tiszaszentimre.
 Gajda m. Bubor István, Szentiván.
 Gál Dániel, Pély.
 — Gergely, János, Mihály, Poroszló.
 — István, Abád.
 — Jakab, Tiszavárkony.
 — János, Gyöngyös.
 — János, Tamás, Apcz.
 Galambos András, Tiszanána.
 — János, Átány.

¹ Farkas nevűek még Egerben, Csányon, Pásztón, Tiszavárkonyban, Egerszóláton, Tiszaszalókon laktak.

¹ Helyesen Czicze.

- Galvács András, György, Átány.
 Garay János.
 Gardy Ferencz, György, Gyöngyös.
 Gecse Benedek, Kompolt.
 Gecze Mátyás, Monostor.
 Gellén István, Tenk.
 Gere István, Gyöngyös.
 Goda István, József, Gyöngyös.
 Gosztony István*, Boczonád.
 Góth József, Mihály, Besenyőtelek.
 Gothár Márton, Mihály, Gyöngyös.
 Gyalogh Mihály özv., Gyöngyös.
 Győnyi György.
 Györky Gábor*.
 Gyulay János özv., Gyöngyös.
 Gyutó István, János, Dévaványa.
 Gyürky György, Nagybátony.
 Haller Sámuel b.*, Zsigmond b.*
 Hamar Ferencz*, István*, Gyöngyöshalász.
 — István, János, Gyöngyöshalász.
 Harangi András, Boczonád.
 — József, Márton, Tarnabod.
 — János*.
 Harmos Gábor, István, János, Monostor.
 Hegedüs¹ Ábel*, András*, Gergely (2)*,
 Ferencz (2)*, István (3)*, János (4)*,
 József (2)*, Máté*, Mátyás*, Péter*.
 Hellebronth Antal*, Tiszabő.
 — Dániel*, Tiszabő.
 — Ferencz (2)*, Tiszabő.
 — János*, Tiszabő.
 Herbály Gergely, István Mezőtúr.
 — János (2), Mihály, Mezőtúr.
 — Pál, Mezőtúr.
 — m. Vászón Mihály, Mezőtúr.
 Hodosy Gergely, István (2), Kenderes.
 — Mihály, Péter, Kenderes.
 — János*.
 Holló Imre, Tamás, Detk.
 Horpácsy János, Tiszavárkony.
 — Mihály*.
 Horváth György, Átány.
 — György, Abád.
 — György, Zagyvaszentjakab.
 — István, Mátyás, Pásztó.
 Huczka Gergely, Csány.
 Imre-Szabó Pál, Tiszanána.
 Ivády Ferencz*, Gergely*, György*, Ignác*,
 István (3)*, János*, Máté*, Pál (3)*,
 mindnyájan Ivád.
 Ivanics György*, János*, József*, Mihály*,
 Tamás*, mindnyájan Alattán.
 Ivankovics László, Besenyőtelek.
 Janács Gáspár, György, Gyöngyös.
 Janoviczky Bertalan, Gyöngyös.
 — Ferencz, Gyöngyös.
 — János.
 Jeney György, Gyöngyös.
 Jónás György, János, Gyöngyös.
 Jósza Ferencz, Gyöngyöspata.
 — István*, Mihály*, Tiszafüred.
 József János, Gyöngyös.
 Juhász Ferencz, Gyöngyös.
 Kádas György, Mezőtúr.
 — József.
 Kakas János*, Gyöngyös.
 Kalapáti Béla*, Alattán.
 Kálmán István, Szentiván.
 Kalmár Ferencz, Jakab, János, Pély.
 Kalya István, Átány.
 Kancsó Tamás*.
 Kanizsay Ferencz*.
 Kántor János, József, Gyöngyös.
 Kanyó Ferencz*, László*, Csépa.
 Kardos György, János, Gyöngyös.
 Károly Gergely, Mihály, Tiszaszalók.
 Katona Péter (2), Kenderes.
 Kelemen Ádám*.
 — István, Átány.
 — János, Mihály, Kál.
 — István, József, Pásztó.
 — János, Márton, Gyöngyös.
 — Albert, Ferencz, Márton, Mihály.
 Keszeg János, Ivád.
 Kis Sándor*, Tamás, Tiszanána.
 Kis-Benedek István, Heves.
 — Menyhért, Detk.
 Kocsis János, Szolnok.
 Komjáthy Gábor, Gyöngyös.
 Kompolthy Ferencz, Gyöngyös.
 — József, Monostor.
 Koncz András, Abád.
 Korpás János, Tiszabura.
 — József.
 — Pál, Gyöngyös.
 Kovács¹ Áron, Monostor.
 — Béla, János, Márton, Mikófalva.
 — János, Gyöngyös.
 — András (2), Antal*, György, Ignác*,
 János*, János (2), István*, István (3),
 László*, Márton (2)*. Márton, Mátyás*,
 Mátyás, Mihály, Miklós*, Pál, Péter*,
 Péter.

¹ Kovács nevűek laktak még: Eger városban, Átány, Bátor, Bükkcenterzsébet, Dévaványa, Erdőkövcsd, Kál, Tarnalelesz községekben.

¹ Szajolon és Erken laktak.

- Kovacsics József, Gyöngyös.
 Kozma Boldizsár (2)*, Ignác, Verpelét.
 — István, Mátyás, Verpelét.
 — Mihály (2), Pál, Verpelét.
 — Demeter, László, Gyöngyös.
 — Gáspár, Kál.
 — János.
 Koznics Imre, Márton, Gyöngyös.
 Ködmön Miklós, Pál, Bükkszenterzsébet.
 — Béla, György, István (2), János, Mihály.
 Körmös Ferencz, Besenyőtelek.
 — István, Mihály, Ivánka.
 — György.
 Kruspir Mátyás, Átány.
 Kubinyi Imre*.
 Kustaton György, Tarnazsadány.
 Kutasy György.
 Kuthy János, Gyöngyös.
 Kürthy János*, Monostor.
 — Mihály.
 Kvassay György, Gyöngyös.
 Lajkó János*, Szajol.
 Lanzer György, Jakab, Gyöngyös.
 Lányi János.
 László Imre, Tiszaszentimre.
 Légrády Mátyás, Visonta és Gyöngyös.
 — György, István.
 Lehoczky János, Gyöngyös.
 Lendvay István, Jászárokszállás.
 Léway István, János, Gyöngyös.
 Lipcsey Imre*, Tiszafüred.
 Liszka István, Pál, Samu, Gyöngyös.
 Lőkös Ferencz, Gyöngyös.
 Lövey András, Tarnazsadány.
 — Miklós, Tiszaszentimre.
 Ludányi Benedek özv., Gergely, Gyöngyös.
 — János (2)*, Gyöngyös.
 — Mihály, Gyöngyöstarján.
 Lukács István, Gyöngyös.
 — Pál, Erk.
 Lukácsy András, Tiszaszentimre.
 Lukovszky György, Domoszló.
 Macza János, Gyöngyös.
 Madarász István, János, Átány.
 — István, Tiszaföldvár.
 — István, Tiszaroff.
 Magy¹ György, Abád.
 Majzik András, Gyöngyös.
 — István, József*, Mihály, Nagyfűged.
 — József.
 Maka Balázs, Béla, Gergely, Gyöngyöspata.
 Makay János, Átány.
 Malatinszky Mátyás, Pásztó.
 Mándy József özv. Gyöngyös.
 Márkus András (2), István, Detk.
 Marsó György*, Maczonka.
 Márton András, Imre, Mátyás (2), Tlelesz.
 Mátyus István, János, Márton, Mihály,
 Tiszaszentimre.
 Melegh Gergely, István, János, Mátyás,
 Menyhért, Egerbocs.
 Mészáros András, Tiszaszalók.
 Mlinkó József, Besenyőtelek.
 Mokrányi József, Gyöngyös.
 Molnár András, Jakab Gyöngyöshalász.
 — István, Tarnabod.
 Mozsik János, Abád.
 Murányi István*.
 Nagy Ádám, István, János, Mátyás, Pál,
 Gyöngyös.
 — András, Törökszentmiklós.
 — András, Tiszaderzs.
 — Ferencz, Tiszabura.
 — István (2), Kenderes.
 — István, Erk.
 — Miklós, Tiszaroff.
 — Ferencz*, István, Mihály, Sámuel,
 Sándor* (2).
 Nánásy András*.
 Némédi István, Zagyvaszentjakab.
 — György.
 Némethy Ferencz, György, Füzesabony.
 — András*, Mihály.
 Nógrády Pál özv., Gyöngyös.
 — András, János.
 Novák István, Váraszó.
 Nováky István, Kál.
 Okolicsányi Pál, Bátor.
 Olácsi lásd Oláh.
 Oláh Gergely*.
 Oláh m. Olácsi Gergely, Dévaványa.
 Ollé István, Tiszabő.
 Orczy Lőrincz b.*, Sándor.
 Ország Gergely, Tarnaméra.
 — József*, Pál*, Gyöngyös.
 Ortó István (2), Mihály, Bükkszenterzsébet.
 Palojtai János*, Mátyás*, Csépa.
 Palásthy Pál, Csépa.
 Páldy János, Tarnabod.
 — István*, Mihály*.
 Pálfi György, János, Mátyás, Miklós, Váraszó.
 Palik Ferencz, Ignác, János, Gyöngyös.
 Palla György, Pásztó.
 Pap György, János, Tiszaföldvár.
 — Péter, Besenyőtelek.
 Patkós Mihály.

¹ Helyesen Magyar.

- Pecz János, Gyöngyös.
 — János, Mezőtúr.
 Péli István*.
 Péntek István (3), János, Lőrincz, Péter,
 Tiszaderzs.
 — István.
 Pesztranszky György, István, Dévaványa.
 — másk. Szücs István, Dévaványa.
 Pethes Mátyás*, Gyöngyös.
 Petheő Ferenc*, Gergely*, Ignác*, Gyöngyös.
 Petre Bálint, Benedek, Mihály.
 Plathy József*.
 Póka Béla, György (2), István, János (2),
 Mihály, Pál, Egerfamos.
 — Gergely, György (2), Sámuel.
 Polgár András, István, János, Mezőtúr.
 — Jakab, Törökszentmiklós.
 — János, Egerfamos.
 — János.
 Polyák János, Apcz.
 Porhancz András.
 Póta István, Bátor.
 Rábaközy György, József, Nagyréde.
 Rabovszky¹ Miklós*.
 Rádi András, János*, Csépa.
 Radics András, Gergely, István, Tarnaörs.
 — Jakab, Tamás, Kál.
 — Gergely*, Mihály.
 Raghó János, Máté*, Besenyőtelek.
 Rakovszky György*.
 Rasmic lásd Viczián.
 Rausz² Ferencz, Besenyőtelek.
 Rottenstein Ferencz, Erdőkövesd.
 Rutkay Dániel, Mezőtárkány.
 Sátár István (3), József, Abád.
 Sághy László*, Mihály*, Dormánd.
 Sánta András, Tiszavárkony.
 Sárközy Ferencz (2)*, György, Csépa.
 Sélley György, Péter, Dévaványa.
 — István.
 Seres György, Gyöngyös.
 Simon András, Maklár.
 — György*, István*, Alattyán.
 — Lőrincz, Besenyőtelek.
 — Mihály, Verpelét.
 Sinka András (2), János, Poroszló.
 Slachta Ádám, Ferenc (2), Márton, Gyöngyös.
 Somodi Péter, Erk.
 Sötér Imre*, Gyöngyös.
 Steöszel László*.
 Subich György*, Pál*, Egerfamos.
 Svábi Károly*.
 Szabó¹ András, Gergely (2), Imre, József.
 Szabó-Imre lásd Imre-Szabó.
 Szakál György, Tiszabura.
 — János*.
 Szalay Ferencz, Besenyőtelek.
 — János, György, László, Márton, Sán-
 dor, Rózsaszentmárton.
 — Mihály, Apcz.
 — Pál, Gyöngyös.
 — József özv*.
 Szalatnay András*, József*, Heves.
 Szalgháry János*.
 Szarka András, Gergely*, János, Dévaványa.
 Szécsy Béla, György, István, Máté, Karácsond
 — Ferencz, Mátyás, Pál, Abasár.
 Szecskó Gáspár, Mátyás, Pál, Péter, Egerbocs
 Székely György, Tizzaszentimre.
 Szekeres János*.
 Széky Zsigmond*, Tiszaigar.
 Szeleczy Márton*, Boczonád.
 Szenczy Ádám, Pásztó.
 Szentgyörgyi Imre, Gyöngyös.
 Szép Péter, Tiszaszöllős.
 Szillák György, István, János, Mátyás,
 Bükkszenterzsébet.
 Szira János*, Csépa.
 Szitás György, Mihály, Dévaványa.
 — Mihály.
 Szivák István, Abád.
 Szombathelyi János.
 Szökő János, Mihály, Nagyfüged.
 — Mátyás, Gyöngyös.
 Szöllős lásd Fekete.
 Szövetes István, János, Tiszafüred.
 Szücs János, Váraszó.
 Szücs lásd Pesztranszky.
 Szvoboda István*, János*.
 Takács István, Mihály, Dévaványa.
 Tamasi Imre, Gyöngyös.
 Tarcsándy János*, Pál*, Csépa.
 Tarjány István, Szentiván.
 — Mihály, Átány.
 Tarródy József*.
 Tarsoly Mihály, Dévaványa.
 Tassy Antal, György, István, László, Mo-
 nostor.
 Telek György, Heves.
 — Pál, Szentiván.
 Teleky Gergely, István, Mezőtúr.
 Tiba János.

¹ Helyesen Hrabovszky.² Helyesen Ravusz.¹ Ez időtájban Egerben, Gyöngyösön, Besenyőteleken laktak ily nevűek.

- Tihanyi György*.
 Toldi György (3), Márton, Gyöngyös.
 Tolnay Benedek, Ferencz, György, István,
   János, Tizzaszöllős.
   — János, Poroszló.
 Tompa János, Mezőtárkány.
   — János, Kál.
   — János, Mihály, György, Tizzaszentimre.
   — István.
 Tornóczy György, Pál.
 Tóth Béla, Füzesabony.
   — Márton, Tiszaföldvár.
   — Gergely.
 Törő András, Pál, Mezőtúr.
 Török Ferencz, Verpelét.
   — János*.
 Trási Imre*.
 Traxer Mihály, Nádujfalu.
   — János.
 Turcsányi Gergely, Mihály árv., Járókszállás.
   — György, Czibakháza.
   — György, Csány.
 Tuz¹ György*, József*, László*, Csépa.
 Ugronovics Kristóf*.
 Urbanovszky Miklós*.
 Utasi Béla, Gergely (2), István (2), János,
   Máté, Lőrincz, Bükkszenterzsébet.
 Vad Gergely, Tizzaszöllős.
 Vay György*.
 Vajda András, István, János, Tiszanána.
   — István, Kenderes.
 Várady György, Dévaványa.
 Varga György, Kenderes.
   — János Tiszavárkony.
   — Pál özv., Gyöngyös.
 Varjasi András*, Csépa.
 Várkonyi Elek, Imre, Mihály, Monostor.
   — Mátyás, Sándor, Erk.
 Vass András, Dévaványa.
   István, József, Péter, Besenyőtelek.
 Vászony lásd Herbály.
 Végh András, Tiszafüred.
 Veréb Gergely, Abasár.
   — György, Visonta.
   — János, Detk.
 Veress Albert Kál.
   — István, Mihály, Besenyőtelek.
   — Márton, Mátyás, Pál, Egerfarms.
 Vezegő m. Vizi János, Gyöngyös.
 Viczián Mátyás, Tiszavárkony.
   — István.
 Vicián m. Rasmicz István*, Csépa.
 Vincze István, János (2), Tarnalelesz.
   — János, Gyöngyös.
   — Pál*.
 Visky Ádám, Pásztó.
   — András, Apcz.
 Vizi Ferencz, József, Miklós, Gyöngyös.
 Vizi lásd Vezegő.
 Vrablanszky György, Gyöngyös.
 Vrataries Farkas*, Dormánd.
 Záborszky István, Domoszló.
 Zay Benedek, Boldizsár, Gergely, Ignác,
   Imre, János, József, Mátyás*, Menyhért,
   Bükkszenterzsébet.
 Závodszy Mihály*.
 Zbinyovszky András, Gyöngyös.
 Zelany Miklós*.
 Zilahy József (2), Gyöngyös.
 Zolnay János özv., Apcz.
   — József*, József.
 Zombory Gergely, Vámosgyörk.
 Zörögh Imre, Miklós, Gyöngyös.
 Zsell György, Gyöngyös.

¹ Helyesen Csusz vagy Czucz.

III.

A vármegye levéltárában található czímeres pecsét- lenyomatok jegyzéke.

A.

Ács. Aczél. Adamecz. Adamovich. Agárdy. Agoston. Agotha. Ajthay. Ajtich (bohutai). Ajtich-Horváth. Akács. Alapi. Alattyán. Alberth. Alberthy. Ally. Almásy. Ambrosovszky. Ambrus. Amonyi. Andrássy. Andreánszky. Angyal. Annaperger. Antal. Aoli. Apagyí. Arady (kajali). Arady. Aranyossy. Árkosi (kissárosi). Armpruster. Arrischetti gróf. Aros. Aszalay (szendrői). Auer. Auersperg gróf.

B.

Baboss. Bacsinszky. Baczkó. Bagosy. Bagossy (dancsházi). Bajza. Bakay. Baky. Bakó. Bakos. Balajty. Balás (sipeki). Balaskó. Balásovics. Balassa gróf. Balássy. Bálintffy. Balla. Ballagó. Balogh (többféle). Balogh (ócsai). Balthasar. Bán. Bankay. Bankó. Bárány (debreczeni). Bárány (rhen-desi). Baranyay. Bardóczki. Bárdos. Barkas. Barkassy. Earkóczy báró. Barna (mel-létei). Barsy. Barta. Bartakovics. Bartal. Bartal (beleházi). Bártzikay. Bartsik. Báthty. Baszonyi. Bathó. Batta. Battik. Bauer Bausenwein. Bay (ludányi). Bede-kovics. Bejczy. Bekény (mikófalvi). Béky. Beldeczky. Beleznay. Bellágh. Belgrády. Beliczay. Bende (sajóvámosi). Bene (nán-dori). Benedicty. Beneken. Bengyer. Beniczky (beniczei). Beniczky (de ead. et. in Pribócz). Benke. Benkő. Benyei. Benykő. Beőthy. Bercsényi gróf. Berczelly. Berczik. Berecz. Bereczky. Berényi gróf és nemes. Berkó. Bernáth (bernátfalvi). Bernay. Bertalan. Berthóty. Berzeviczy. Resán. Bes-senyei. Besze. Betess. Bezák. Bezerédy. Beznák. Bicskey (bicskei). Bik. Biró. Biró

(csikpálfalvi). Bisztriczey. Bittera (hideg-héti). Bittó. Bizony. Blaskovics. Bóbics. Bocsi. Boczkó. Bod. Boda. Body. Bodnár. Bodonyi. Bodor. Boér. Bogáti. Bognár. Bogyay. Bogyó. Bohunka. Bohus (vilá-gosvári). Boleman. Bolgovics. Boller. Bol-lók. Bollyky (nagybolyki). Bónár. Boncz. Bónis (tolcsvai). Bonora. Borbás. Bor-bély. Borbély (roffi). Borhy. Bory (bori és borfői). Borik. Bornemissza. Bornem-issza-Kovács. Boros. Boross (rákosi). Bo-roskay. Borovicsényi. Bosik. Bosnyák. Bossányi. Bot. Bota. Botos. Bozik. Bo-zóky. Bozsik. Bőjthy. Bölcskevy. Börcsy. Böröndi. Bösinger. Bősz. Bőszörményi. Brezovay. Brudern báró. Bruggeman. Brunsvik gróf. Bucsány. Budaházy. Bu-day. Buday (tákosi). Bujáky. Bujanovics. Bulyovszky. (duliczi). Bunyik. Buri. Bu-rián. Burik. Busán. Buttler gróf és báró. Buzogány. Bük (felsőpulyai). Bük.

C.

Cancziny. Caprava gróf. Colberg. Co-máromy. Comet. Comidesz. Constantinus. Corbelly gróf. Cornidius. Cretet. Csaja. Csajtár (Csutár). Csák. Csákányi. Csala. Csanády (telegdi). Csányi (csányi). Császár. Császár (pacséri). Csató. Csécsy. Cséfalvay. Csejtey (csejtei). Csemez. Csemniczky. Csépán. Csépányi. Csepy (várbugyai). Cserna. Csernell. Csernovitz. Csernus (kő-keszi). Csernyánszky. Csete. Csiba. Chilkó. Csillag. Csima. Csirbesz. Csiszár. Csohány (nánási). Csókás. Csókássy. Csoloka. Csoltha. Csoma. Csomortányi. Csomós. Csonka. Csontos. Csorba. Csőke. Csörghő. Csörghő (de folyólandva). Csúc. Csupor. Czabai. Czagányi. Czáró. Czece. Czeke.

Czékus. Czene. Czerny. Czigler. Czikó (csíkmindszenti). Czicze. Czóbel (balogfalvi). Czobeter-Nagy. Czvetkovics.

D.

Dacsó. Dalberg gróf. Damó (lisznyói). Dancs. Dancz. Dániel. Dankó. Dányi. Dapsy (dapsai). Daróczy. Darvai (de ead.). Darvas (nagyréti). Dávid. Deák. Deáky (vásárhelyi). Deanovics. Debrey. Décsei. Dékány. Dely. Deme. Demeter. Demjén. Demkó (bélai). Demkovics. Dents. Deőry. Derbay. Desán. Deseő. Dessewffy (cserneki). Désy. Dévay. Diettrich báró. Dióssy. Diószeghy. Dobay (de ead.). Dobóczy. Dobos. Dobossy. Dobronyay. Dóka. Dolenszky. Dolinay. Dombrády. Domby. Domokos. Domoky. Dongó. Dósa. Dosztál. Dozlern. Döbrödy. Dőry (jobaházi). Dragotinics. Drobny. Dubránszky. Dubraviczky (dubraviczai). Dúl. Duliczky. Dulovics. Duss. Dzián.

E.

Ebeczky (inancsi). Ebergényi. Eysperg. Ecsedy. Egegi. Egry. Egyed. Ehrlinger. Eckstein. Elek (pazonyi). Eliássy. Elszont. Endrédy. Engl. Englmayer. Enyedy. Eördög (lászlófalvi). Eősz (lengyelfalvi). Eötvös báró és nemes. Eötvös (kecskeméti). Eperjesy. Ercsey. Erdély. Erdélyi. Erdődy gróf és nemes. Erdődy (kőszegi). Erdődy (diószegi). Erdős. Erhardt. Erneyi. Erős. Érsekújváry. Ethre.

F.

Fábián. Fábri. Fáy (fái). Fajnor. Fajthy. Farkas (többféle). Farkas (galacsi). Farkas (hügyei). Farkas (losonczi). Farkas (nagyoroszi). Fazekas. Fegyveres. Fejér (szajoli). Fejérpataky. Fejérváry. Fekete. Fekets. Felky. Fencsy. Fenyvesy. Ferenczffy. Ferenczy. Fiasi. Ficsor. Filó. Finta. Fischer báró és nemes. Fittos. Fodor (sánkfalvi). Fogarassy. Foglár (téssai). Fogthűi. Folkusházy. Fontana. Fóriiss. Forray. Földváry (bernátfalvi és földvári). Frajzazen. Franck. Frater (érkeserői és bülmezei). Fratly. Fratricius. Fridman. Fridricy. Fridrik. Friebeisz. Frievirth. Furtiny. Fux. Fűgh. Füleky. Fülöp. Fűrössy. Füzesséry. Fűzy.

G.

Gaál. Gabaliusz. Gáborvig. Gábri. Gábrriel. Gál. Gácsy. Galambos. Gálffy. Galovich. Garamy. Gáspár. Gáspár másk. Sóky. Gecse. Géczy. Gedey (de ead). Gellén. Gellér. Gellért. Gencsy. Gerendássy. Gerlach. Getsey. Gétzy (garamszögi). Ghyczy. (de ead. Assa et Abloncz Kürth). Ghilányi. Gidófalvy. Gillig. Gindl. Glaser. Goda. Gombos. Gondos. Gorove. Gosztönyi (gosztönyi és kövesszarvi). Góth. Gott-hard (bikkszögi). Göntzy. Görgei (görgei). Gregorics. Greyl (greyfenthali). Gróczky. Gubovics. Gunda. Gurnika. Gúthy (de ead.). Guth. Gvadányi. Gyárfás. Gyarmathy. Gyetvay. Gyöngyössy. Györffy. György. Györgyi. Györky. Gyulay (kövesdi). Gyura. Gyurcsány. Gyurikovics. Gyurkó. Gyüre. Gyürky.

H.

Hazucha (kelemenfalvi). Haager. Hagymássy. Haidú. Hayek. Hajas. Hajnal. Halasy (dévaványai). Halász. Haller. Hammar (páni). Hammerschmidt. Hamvay. Haán. Hanák. Hancsók. Hangácsy. Hangay. Hangossy. Hangyás. Hanisz. Hangáts. Hanke. Hankus. Harangy. Haraszty. Harmos. Haás. Hatos. Hauzer. Hanzel. Havas. Hazucha (kelemenfalvi). Haynal. Heflány. Hegedüs. Hegyessy. Hegyi. Heisler. Hellebronth. Hellenbach. Helm. Henter (bodoki). Herczeg. Hering. Herold. Hertelendy. Hessek. Hetényi. Hiros. Hoderman. Hodossy. Hoffer. Hoffman. Holecz. Holló. Holló (krompachi). Horkay. Hornig. Horváth (többféle). Horváth (bohutai). Horváth (klacsnoi). Horváth (pálóczi). Horváth (tályai). Horváth-Kissevits. Horváthy (horváthi). Horvatovszky. Hotta. Hölbling. Höpfer. Hörwart. Hrabovszky. Hrainiczky (grensteini). Hudics. Hupel. Hunyady. Hury. Huszár. Huszka. Huszty. Hutter. Hütter.

I.

Igraitsirovits. Iklódy (iklódi). Illés. Illésy. Illésházy gróf. Illyés. Imrech. Imrey. Irsay. Ishaák (kisdobronyi). Ivády (ivádi). Iványi.

J.

Jablonszky. Jakab. Jakabfalvy. Jakomitsek. Jancsits. Jancsó (esztelneki). Jánoky. Jankovics. Janoviczky. Jantó. Jármy. Jászkay. Jávornek (jávoreki). Jeanchits. Jékey (de ead.). Jekkelfalusy. Jelenffy (csejthei). Jelenik. Jenik. Jeszenszky (de ead.). Jetthléry. Jósa (többféle). Jósa (pankotai). Juhász. Juszth (neczpáli).

K.

Kabos. Kacskovics. Kada. Kaich. Kajali. Kaizler. Kállay. Kálmán. Kálnoky gr. Kamenszky. Kamocsay. Kancsó. Kancziny. Kandó (egerfarmosi). Kanizsay. Kanyó. Kántor. Kánthor. Káplány. Kaprava gróf. Karácsony. Karczag. Kardetter (algyesti). Karkoványi. Karla. Karniczky. Károlyi. Kása. Kasza (tamásfalvi). Kasszay. Kaszaniczky. Kaszap. Kászony. Kászonyi. Kationa. Kazy. Kecskeméty. Keczer (lipóczi). Keglevich (buzini). Kelemen. Kelemen (szerépi). Kéler. Keller. Kenessey. Kenéz. Keőfejő. Kerekes. Keresztessy. Kernn. Kertész. Kertvélyesy. Keszler (Keszlerffy). Kettler báró. Khorher. Kiensburg. Kilián. Király. Király (szathmári). Kirchstein. Kis. Kis (balásfalvi). Kis (gulyácsi). Kis (szentkirályszabadjai). Kiss. Kiss (nemeskéri). Kiss (szeghi). Kisbenedek. Kissevits-Horváth. Kléger. Kludik. Kocsis. Koczka. Koczó. Kohányi. Koháry gróf és nemes. Kókay. Kokovay. Kolberg. Koller. Kolony. Komáromy (nagykomáromi). Komendo. Kometh. Komidesz. Komjáthy (komjáthi). Komlósy. Koncsek. Koncz. Konderman. Kondor. Konstantinusz. Korbely gróf. Korda. Korher. Kornéli (holdmézesi). Kornidiusz. Korniss. Korniss (tótvaradjai). Korodiny. Korokni. Korompay. Korponay. Koós. Koschin. Kostka. Kostyán. Koszka. Kosznics. Kotuts. Kovách. Kováts. Kovács (dicskei). Kovács (nagydaróczi). Kovách (leleszi). Kovách (szendrői). Kovács-Bornemissza. Kovacsics. Kozma (többféle). Kozma (papi). Kozmári. Ködmön. Köfejeő. Kölgyesy. Körber. Körner. Kőszöghy. Kövér. Kövesdy. Kramer. Krasznay. Krausz. Krell. Kretet. Kricsfalusy. Krigószky. Kristóffy. Kubina. Kubinyi (felsőkubini). Kudelka. Kudlaty. Kugliczky. Kulcsár. Kulin (bánhegyesi). Kuncze. Kussányi. Kútku-

taky. Kuzsinszky. Kühl. Kürthy. Kürty. Küry. Kynspurg.

L.

Lábady. Labancz. Lábosy. Lácza. Laczka. Laczkovics. Ladányi. Lajkó. Lakatos. Lakossy. Laky. Lamberti. Lángh. Lántz. Lapay. Laszkáry. László. Laszly. Lasztóczy. Latinovics. Lancsics. Lauf. Lázár. Lehóczky (lehotai). Lendvay. Lengyel. Lenkhardt. Leszlie. Lévy. Lietzner. Lindek. Lipcsey (bilkei). Lipóty. Lipovniczky. Liptay. Liphay. Liszkay. Lisznyói lásd Damó. Liszy. Litkey. Litheráti-Vágó. Lóczy. Lonovics. Losonczy. Losteiner. Lósy. Lózsy. Lőrincz. Lőrinczy. Lubik. Luby (benedekfalvi). Ludányi. Ludvich. Luka. Lukács. (kézdipolyánai). Lukácsy. Luzsénszky báró.

M.

Madarassy. Madarassy (gojzesti). Máday. Madocsány. Magyar. Magyary-Kossa. Major. Majthényi (kesselőkői). Majzik (tarcsai). Makay. Makó. Makripodáry. Malatinszky. Malcovics. Malik. Malonyay. Malotsy. Mandich. Mándly. Manner. Már. Marcis (marcisfalvi). Marczibányi. Maresia. Margalits. Máriássy (márkusfalvi). Marics. Marikovszky. Markhót. Markó. Markovics. Marsó. Marsovszky. Martinovics. Marton. Mártonffy. Máta. Mátéffy. Mátékovits. Máthé. Matis. Mátyás. Mátyássy. Mattyasovszky (mattyasóczi). Malyák. Mátyus. Mayer. Mazúr. Medgyesy. Mednyánszky. Medveczky. Medvey. Megyery. Mejer. Melcer. Meleczy. Melegh. Mentler. Mersi gróf. Meskó (felsőkubini). Mészáros. Metzner. Mezey (tolcsvai). Michalek. Mihály. Mihályi (balogfalvi). Michalek (bogácsi). Miklós. Miklósy. Mikóy. Millasin. Miller. Miskey (miskei). Miskolczy. Mittuch. Mlinkó. Mocsáry. Modrovich. Molnár. Montskó. Móra. Moranchik. Moró. Móricz. Morvay. Mossóczy. Mráz. Muhoray. Munkácsy. Muraközy. Murányi. Muslay. Muslay (borossi). Muszka.

N.

Nadányi. Nádaskay. Nádassy (nemesoroszi). Nagy (többféle). Nagy (felsőbüki). Nagy (geszthelyi). Nagy (nagypöstyéni).

Nagy (pati). Nagy (pélyi). Nagy (rápolti). Nagy (szomolyai). Nagy (ürményi). Nagy másk. Sasvári. Nagy másk. Túri. Nagy-fejeő. Nánásy. Nátafalusi. Návay. Nedeczky. Negyedes. Neidlinger. Németh. Némethy. Neumayer. Neupauer. Névedy. Niczky. Nigrelly. Nímeth. Nitrai. Nolten (de ead). Novák. Nováky. Novotha. Nozdroviczky. Nyéky. Nyeregjártó. Nyilas. Nyitrai.

O.

Obell. Ocskay. Ocsovay. Okolicsányi (okolicsnói). Oláh. Olbern. Olláry. Olasz (marosi). Olasz. Onody. Orczy báró és nemes. Ordódy. Ormós (csicséri). Orosz (balásfalvi). Oroszlányi. Ország. Osvald. Ottlik. Óváry. Ozoróczky. Ördögh (lászlófalvi). Ósz. Ötvös lásd E. alatt.

P.

Paál. Pagony. Pais. Pajor. Pál. Palásti. Páldy. Pálffy gróf és nemes. Pálffy (tusz-nády). Palik. Pálincás. Palkovics. Palm. Palóczy. Panker. Pap. Pap (révkomáromi). Pap (szatmári). Pappszász. Parniczky. Paróczay. Pásztóhy. Pásztor. Pászty. Patay. Patkó. Panka. Paukovics. Paulovics. Pataky. Paulinyi. Paulovics. Pázmán (szilasi és laki). Pázmándy. Péchy (pécsújfalusi). Pecz. Pelargus. Pelkovics. Pely. Penz. Perebich. Perchicky. Pereszlényi. Perlaky. Pesthy. Petény. Péter. Péterffy. Péttery. Petheő. Petheő (gyöngyösi). Pető (hermányi). Pettes. Pethes (jobbágyi). Petőcz. Petrák. Petravich. Petróczy. Petrovay. Pettkó. Pichler. Pintér. Pintér (legényei). Piry. Piszker. Plachy. Plajer. Plathy. Platthy (túróczdivéki és nagypalugyai). Pleyern. Pócs. Pócza. Póczik. Póczik (monoki). Podbellay. Podhorányi. Podhorszky (podhorai). Podhracsky. Podlussányi. Podmaniczky. Pogány (csebi). Poith. Pók. Póka. Polyák. Pongrácz. Poóts (csenkeszfai). Popovics. Poroszlai. Pósta. Pradvich. Pribék (vilkei). Priesztoll. Prónay. (tótprónai). Prunner. Prusinszky. Pruszkay. Puchner. Pulyay. Puky. Pundor. Puskás.

R.

Rábaközy. Rabatta gróf. Rác. Rada. Radics. Radovich. Radványi (radványi). Ragályi. Rainprecht. Rajer. Rajmannus.

Rakovszky (de ead.) Rásó. Ráthonyi (adorjáni). Rátz. Recsky (recski). Rédey. Redl. Rehák. Remellay. Remenyik. Rész. Rétey. Révay (trebisztói és révai). Révész. Reviczky (revisnyei). Réz. Rhédey. Rheindl. Rhode. Richt. Rick. Rigó. Rimanóczy. Rogács. Romhányi. Rónay (zombori). Rósa. Rosmán. Róth (gadóczi). Róth (királyfalvi). Rottenstein (erdőkövesdi). Rozinay. Rozmis. Rudnay. Rudics (almási). Rummel. Russ. Ruthény. Ruttkay. Ruttkay (nedeczei).

S. Sz.

Sághy. Salamon. Salamon (alapi). Salen. Sallay. Salló. Sándor. Sándor (szlavniczai). Sántha (kiscsepcesényi). Saáry. Sárosfy. Sárközy. Sárközy-Barta. Sarnóczy. Sárpatak. Sartor. Sartory. Sasvári lásd Nagy. Sávoly Schafner. Schedius. Schenner. Schindler. Schipkó. Schisler. Schlachta. Schlick gróf. Schmidegg gróf. Schmidt. Schmidhausen. Schneé. Schönpék. Schütz. Schwab. Schweidler. Schwingenheimb. Schwizen. Sebe. Sebők. Semse. Semsey. Seliga. Seltenreich. Sennyey. Seres. Setét. Seyfriedt. Sibrik. Sicher. Siess. Sigmondffy. Simay. Simonet. Simonffy. Simonyi. Sipos. Siposs (dobfenéki). Skopocz - Öttömösi. Slachta. Slatkovics. Schmid. Snir. Sóki lásd Gáspár. Soldos. Soltész. Solymossy. Solyom. Sombory. Somka. Somogyi. Somogyi (derghi). Somozy (de ead.). Sondermajer. Sontag. Soós. Soós (sárosi). Soós (zsitvagyarmati). Sosser. Sötér. Spány. Spillenbergh (hadusfalvi). Spissics. Splényi báró. Springel. Springer. Sponer. Sporer. Sréter (szandai). Stanislovics. Stand. Stehló. Steöszel. Stettner. Stöszel. Strasoldo gróf. Strilich. Stur. Sturman. Subich (koloni). Suhajda. Surics. Süle. Sütő. Sváby. Szabadszállássy. Szabó (több féle). Szabó (bártfai). Szabó (bessenyoí) Szabó (csáthi). Szabó (szántói). Szabódy. Szakácsy. Szakál. Szalatnay. Szalay. Szalgháry (szalgházi). Szalóky. Szana. Szántó. Száraz. Szartor. Szartory. Szathmáry. Szathmáry-Pap. Szebený. Szécsényi. Szecsey (bankházai). Szedliczky. Szédely. Szedmáki. Szegedy. Szeifert. Szekeres. Szekerka. Széky (széki). Szeleczy. Szemán. Szemere (de ead.). Szenczy. Sente. Szentessy. Szent-Gály. Szentgyörgyi. Szent-Imrey. Szent-iványi. Szentkirályi. Szentmártony. Szent-

mihályi. Szentmiklósy. Szentpétery. Szeőkő. Szepessy (négyesi). Szerémy. Szeviczky. Szigethy. Szilágyi, Szilassy (szilassi és pilisi). Szily. Szirmay (szirmai). Szivóss. Szkarbala (szokolóczi). Szlávy. Szmracsányi. Szobek báró. Szobonya. Szombathy. Szombathelyi. Szondy. Szontag. Szögyén. Szöke. Szöllősi. Szövetes. Sztanóczky. Sztankovics. Sztariczky. Sztranovszky. Szudy. Szuhányi. Szuló. Szunyogi. Szunyoghy (szunyoghi.) Szuts. Szücs. Szücs (szentandrásai). Szüllő. Szveteney.

T.

Táborita. Tahy (tahi és tarkeővári). Tajer. Takács. Thaly. Tallabér. Tallabér. Tallián (vizeki). Thanner. Thanhoffer. Tápi. Tapolcsányi. Tarródy (németsze-csödi). Tarnóczy (alsóelóczi). Tarnódy. Tarts (?) Tassy. Thebery. Téglásy. Telek. Telekessy. Teleky. Temesváry. Tercsy. Tergovics. Tersztyánszky (de ead.). Thassy (miskei és monostori). Thassy (nemes-tassi). Thimár. Tholnay. Thoót. Thorma. Thorma (csapodi). Thuolt (nagy és kissel-meczi). Thuránszky (thuriki). Thurzó. Tihanyi. Tikos. Timár. Timon. Tokáry. Tokody (szentandrásai). Toldy. Tolnay (szentgyörgyi). Tomcsányi (de ead.). Tomka (tomkaházi). Torkos. Torma. Tormássy. Tornyo. Tornyosi. Toót. Tóth (több féle). Török. Török (szendrői). Trangos (valasz-kai). Trásy. Trayer. Tsete. Tuló. Thuránszky. Turcsányi. Turi-Nagy. Thurzó. Tussay.

U. Ű.

Ugronovics. Újfalussy. Újházy. Újhelyi. Újváry. Ulrich. Uray. Urbanovszky. Uri. Úsz. Utassy. Uza, Ürményi.

V. W.

Váczy. Vadász. Vágó. Vágó-Literáti. Vajay. Vajda. Valkay. Valkovszky. Valus. Vály (de ead). Várady. Várady (viski). Várkonyi. Varga. Vargha. Varlandy. Vas. Vas (szigeti). Vass. Vasas (debreczeni). Vasváry. Vecsey. Vécsey. Végess (bánóczi). Végh. Velenczey. Verbay. Veress (váradi). Veresmart. Vermes (budafalvi). Veszprémy. Vexel. Vicenti. Viczián. Vida. Vidovics. Vietoris. Vimmer. Vincze. Vislóczky. Visa (mathai). Vizer. Vízy. Vladár. Vlatkovics. Vohlnhoffer. Vojnics. Vojnits. Voxith-Horváth (zalukai). Volerics. Vörös. Vrana. Vratarics (pápai). Vulkan. Vurumpek. Wagner. Wallarits. Wallsegg báró. Wankó. Wass. Wasváry. Wattay (felsőwattai). Way. Wecsey. Wellesz. Wellsberg báró. Welsersheimb báró. Weresmart. Werlein. Widemann. Weisner. Wittmann. Wörös. Wulfesheim.

Z. Zs.

Záborszky (de ead.). Zábrácsky. Zakál. Zambory. Zanathy. Záreczky. Zathureczky. Zattay. Závodszky. Závody. Zay. Zbiskó. Zékány (misztriczai). Zerdahelyi. Zibák. Zinzendorf. Ziska. Zitkovszky. Zlinszky. Zolnay. Zoltán. Zombory. Zováth. Zsarnóczy lásd Sarnóczy. Zsoldos. Zsuppán.

Page 10 of 10

2024-2025